

တမန်တော်မြတ်

[၁]

သိရိပျံ့ချီဃာဇိမ္ဗူဟမ္မဒ်ဟာရှင်

ဒုတိယအကြိမ်

တမန်တော်မြတ်

ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း

၁၉၉၃-ခု၊ ဧပြီလ

အုပ်စု (၁၀၀၀၀)

တန်ဖိုး ▶ ဓမ္မဒါန

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ▶ (၈၁/၉၃) (၁)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ▶ ၂၂၁/၉၃ (၄)

စာရေးသူ ▶ သီရိပျံချီဃာဇီမိုးဟမ္မဒ်ဟာရှင်မိ၊

ထုတ်ဝေသူ ▶ သီရိပျံချီဃာဇီမိုးဟမ္မဒ်ဟာရှင်မိ၊ (၀၂၆၂၇)

ပုံနှိပ်သူ ▶ ဦးဝင်းမြိုင်၊

သိန္နမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၃၃/၃၄-လမ်း၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး ▶ အောင်မြင်မြင့် (ခ) အောင်ရာဇီယာ

အမှတ်(၂၀)၊ မန္တလေးလမ်း၊

ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်မြို့။

(ဖုန်း ▶ ၈၇၀၁၀)

< ဓမ္မဒါန >

ကျမ်းဦးစကား

အစ္စလာမ်သာသနာကို နားလည် သဘောပေါက်နိုင်ရန်အတွက် ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်ကို လည်း နားလည်ရပေမည်။ “ဟဒီးဆ်” တမန်တော်မြတ်၏ ဩဝါဒတော်များကိုလည်း နားလည် ရပေမည်။ “စီရတ်” တမန်တော်မြတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်း နားလည်ရပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ မူကွဲပါဌ်တော်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်၏ ဩဝါဒတော်များသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အဖွင့်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်လောကီအာရ်အာတော်များကို လက်တွေ့အကောင်ပံ့ထည်ပေါ်ပြထားသည့် သရုပ်အကန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် အစ္စလာမ်ကို နားလည်လိုသူတိုင်းသည် (၁) ကုရ်အာန်၊ (၂) ဟဒီးဆ်၊ (၃) စီရတ်ကို ကောင်းစွာလေ့လာ နားလည်ရမည် ဖြစ်သည်။

အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်အားဟန်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် ယခင် ၁၀ နှစ်ကျော် မှပင် ကုရ်အာန်ကျမ်းသာသနာပြု ဌာနမှ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့်အဖွင့်ကို မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရေးသားလျက်ရှိခဲ့သည်။ ယခုအချိန် ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်တွင် ပါဝင်သော အစောင် ၃၀ အနက်၊ ၁၄ အစောင်ကို ပြန်ဆိုရေးသား၍ ၄ စောင် ပုံနှိပ်ပြီး ဖြစ်ချေပြီ။ ယခုကဲ့သို့ ကုရ်အာန်ကျမ်းသာသနာပြုဌာန စံနှစ်တကျဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမှာ ဝန်ကြီးဟောင်း ဦးရာရှစ်ကြီးပမ်းမှုကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် အဆိုပါ ကုရ်အာန်ကျမ်း သာသနာပြုဌာနဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ ယခုအထိ တာဝန်ခံ ဘာသာပြန်မှူးအဖြစ် “ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်အလင်းပြကျမ်း” ကို ပြန်ဆိုရေးသားလျက်ရှိပါသည်။ အင်ရှာအလ္လာဟ်-ပြီးဆုံးသည် အထိ ကြိုးစား၍ ပြန်ဆိုရေးသားသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

အထက်တွင် ရေးသားပေါ်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို လေ့လာနိုင်ရန်အတွက် “ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် အလင်းပြကျမ်း” ရှိချေပြီ။ သို့ရာတွင် မြန်မာစာပေတွင် “ဟဒီးဆ်” ဘာသာပြန်ကား မရှိသေးပေ။ တမန်တော်မြတ်၏အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်စပ်သွား၍လည်း ပြည့်စုံလင်သော ကျမ်းစာစောင်မျှ မရှိသေးပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် အစ္စလာမ်သာသနာရေးဌာနကောင်စီဌာနချုပ်မှ ကမ္ဘာကျော် “မစ်ရှင်ကတ်” ကျမ်းကြီးနှင့် “စီရတူန်နဗီ” ကျမ်းကြီးများကို မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရေးသားရန်ဆုန်းဖြတ်ပြီး ကျွန်တော်အား ပြန်ဆိုရေးသားရန် တာဝန်ပေးခဲ့ပါသည်။ သို့တာဝန်ပေးခဲ့သည့်အလျောက် ကျွန်တော်သည် အဆိုပါ ကျမ်းကြီးများကို တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့ရာ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ယခု “တမန်တော်မြတ်” ပဌမတွဲသည် ပြည်သူအများလက်သို့ပင်ရောက်ရှိလာခဲ့ပေပြီ။ “မစ်ရှင်ကတ်” ကျမ်းအာဟာပြန် ပဌမတွဲလည်း စတင် ပုံနှိပ်လျက် ရှိချေပြီ။ အင်ရှာအလ္လာဟ်-လပိုင်းအတွင်း ထွက်ပေါ်လာပါတော့မည်။ ဤသည် အလ္လာအသျှင်မြတ်၏ မဟာကျေးဇူးတော်ပင်။

“စီရတူန်နဗီ” ကျမ်းသည် ကဝိအမော်ပညာကျော်၊ ရှစ်စုလ် အိုလမာ၊ အလ္လာမဟ်၊ ရှစ်မလီ နုအ်မာနီသခင် စီရင်ရေးသားအပ်သော ကျော်ကြားခိုင်လုံသည့် တမန်ကော်မြတ်၏ ဗေဒ

ကျမ်းဦးစကား

အတ္ထုပ္ပတ္တိကျမ်းကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ဤ“တမန်တော်မြတ်”မည်သောကျမ်းသည် အဆိုပါ ကျမ်းကြီးကို မှီငြမ်းပြု၍ ပြန်ဆိုရေးသားထားသောကျမ်းပင်ဖြစ်သည်။ ပြန်ဆိုရေးသားရာတွင် အချို့နေရာများ၌ အခြေအနေအရ အနည်းအငယ်ချိုးထားသည်။ အချို့နေရာ၌ အနည်းငယ်ဖွင့်ထားသည်။ အချို့နေရာများ၌ ငယ်စဉ်ရာ မြေပုံ၊ ဓါတ်ပုံများကို ထည့်သွင်းပေါ်ပြထားသည်။ ပြန်ဆိုရေးသားရာတွင် ကိုယ်စွမ်းရှိသမျှ၊ ညာဏ်စွမ်းရှိသမျှ ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ မဆိုကပ်ခဲ့ပါ။ သို့တဖေလည်း လူ့သဘာဝအလျောက် အမွေအမှားကင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ တစ်စုံတရာ အမွေအမှားတွေ့ရှိပါက ကျေးဇူးပြု၍ ပြင်ဆင် ရွတ်ဘတ်ကြပါမည်အကြောင်း ကြိုတင် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဤကျမ်းကြီးကို စတင်ပြန်ဆိုရေးစဉ်က လိုအပ်သည့်အချို့ စာအုပ်စာတမ်းများကို ရန်ကုန်မြို့သင်းကြူကြူသူဌေး မစ္စတာ နှုတ်မိုဟမ္မဒ် ဟဗီဗ်က စီစဉ်ပေးခဲ့သည်ကို ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ပေါ်ပြလိုပါသည်။ ထိုအတွက် ဘာသာပြန်ကျမ်းကြီး၏မြန်မာစာအရေးအသားကို တည်းဖြတ်၍ ပေးသည်သာမက စက်တင်ပုံနှိပ်ရာတွင်လည်း အဘက်ဘက်မှ ကူညီယိုင်းပင်းခဲ့သော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အစုလွှာသံသနာရေးရာ ကောင်စီဌာနချုပ် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၊ ဗေယျကျော်ထင် ဗိုလ်မှူးဘဏ္ဍင်အားလည်း ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ပေါ်ပြ အပ်ပါသည်။

ဤမည်သော “တမန်တော်မြတ်” ကျမ်းကို ရွတ်ဘတ်၍ တမန်တော်မြတ်မိုဟ်မ္မဒ် (အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်အပေါ် သို့ကောင်းခြီးချမ်းသာ မင်္ဂလာ အပြာပြာ ပို့သတော် (ပူပါစေ) ချမှတ်တော်မူခဲ့သည့် လမ်းစဉ်များကို ဖဝါးခြေထပ် လိုက်နာ ကျင့်သုံး နိုင်ကြသည် ဖြစ်ပါစေသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ နောက်လိုက် တပည့်များပီပီ အစုလွှာ အကျိုး၊ တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးနှင့်ကမ္ဘာ့အကျိုးများကို စွမ်းလွန်းတမံ သည်ပိုးဆောင်ရွက် နိုင်ကြသည် ဖြစ်ပါစေသည်။ ဤမည်သော “တမန်တော်မြတ်” ကျမ်းကို ပြန်ဆိုရေးသားခွင့် ရရှိသော ကျေးဇူးကြောင့် ကျန်တော်သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ကရုဏာတော်ကို ခိုလှုံရသည့် တမန်တော်မြတ်၏ တပည့်သားတဦး ဖြစ်ရပါစေသည်။ (အာမီနံ)။

သာဓိ မိုဟမ္မဒ် ဟာဇ်ဇ်။

ဥက္ကဋ္ဌ

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

အစုလွှာသံသနာရေးရာကောင်စီဌာနချုပ်

ရန်ကုန်မြို့။

၂၂-၃-၁၉၆၂။

မာဏိကာ

အကြောင်းအရာ

ဝဘျက်နာ

အစွဏ္ဍာန်သုသနာ မထွန်းကားမီအလျှင် အရပ်ရာဇဝင်။

အရပ်ဟူ၍ အမည်မှည့်ခေါ်ခြင်း။	၁
အရပ်နိုင်ငံ၏ ပထဝီဝင် အနေအထား။	၁
အရပ်၏အတိတ်ရာဇဝင် ကိုးကားချက်များ။	၂
အရပ်မျိုးနွယ်စုများ။	၂-၆
အရပ်နိုင်ငံ၏ အတိတ်ခေတ်အစိုးရများ။	၆-၁၁
အရပ်နိုင်ငံ၏ အတိတ်ခေတ် ယဉ်ကျေးမှုများ။	၁၁-၁၅
အရပ်နိုင်ငံ၏ အတိတ်ခေတ် ဘာသာအယူဝါဒများ။	၁၅-၁၉
အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်အား ယုံကြည်မှု။	၁၉-၂၀
နတ်ရာဇ်ဘာသာ၊ ယဟူဝီဘာသာ၊ မကျူစီဘာသာ။	၂၁-၂၄
တမန်တော် လွှဲပြောင်းမိသောသနာ (ဟနီပီသာသနာ)။	၂၂-၂၆
ဤဘာသာအယူဝါဒများသည် အရပ်နိုင်ငံတွင် မည်သို့မည်ပုံပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးခဲ့သနည်း။	၂၅-၂၆

အစွမာအီလီမျိုးနွယ်။

တမန်တော် အစွမာအီလီသည် အတည်တကျ အဘယ်ဌာနတွင်နေထိုင်တော်

မူရင်းသနည်း။	၂၈-၃၂
ကုရ်ဗာနီပြုခြင်းခံခဲ့ရသော သားတော်ကား မည်သူနည်း။	၃၂-၃၉
ကုရ်ဗာနီ ပြုရာဌာန။	၃၉-၄၁
ကုရ်ဗာနီကို အမှတ်ရစေသောအရာ (အထိန်းအမှတ်)။	၄၁-၄၅
ကုရ်ဗာနီ၏သဘောတရား။	၄၅-၄၇
စိုင့်ယစ်စိုင့် ဝိုလိုင်မာန် နှစ်ပီ၏ ဝေဘန်ချက်။	၄၇-၄၉

မက္ကာမြို့တော်

မက္ကာမြို့တော်၏ အတိတ်အမည်။	၅၀-၅၅
ကအိဗ်ဟ်ကျောင်းတော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်း။	၅၅-၅၉
သားတော် အစွမာအီလီအား ကုရ်ဗာနီပြုခြင်း။	၅၉-၆၁

တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လဗ္ဗာဟို အလိုင်ဧဟ ၀ဗ္ဗဗ်)။

တမန်တော်မြတ်၏မျိုးနွယ်ဆက်။	၆၂
မတ်ချက်။	၆၃
“ကိရ်ရှီ” ဟူသော ဘွဲ့နာမ။	၆၅
ကွီဆိုင်ယံ။	၆၅

ဘေးတော် ဟာရှင်မိ။	၆၇
ဘိုးတော် အပ်ဒုလ်မူတူလစ်စ်။	၆၉
ခမည်းတော် အပ်ဒုလ္လာဟ်။	၆၉
မယ်တော် အာမေနဟ်။	၇၀-၇၁
တမန်တော်မြတ် မီးရှူးသန့်စင် ဘွားမြင်တော်မူခြင်း။					
မီးရှူးသန့်စင်ဘွားမြင်တော်မူသည့် ခုနစ်သက္ကရာဇ်။	၇၃
နှိုက်ကျေးခြင်း။	၇၃
နှိုက်တော် ဆိုဝိုင်ဗဟ်သခင်မ။ နှိုက်တော် ဟလီမဟ်သခင်မ။	၇၃-၇၆
ဟာရစ်ဆ်။	၇၆
နှိုက် ဘက်မောင်နှမများ။	၇၆
မဒီနာမြို့သို့ ခရီးသွားတော်မူခြင်း။	၇၆-၇၇
မယ်တော် ကွယ်လွန်သေဆုံးခြင်း။	၇၇
ဘိုးတော် အပ်ဒုလ်မူတူလစ်စ်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း။	၇၇-၇၈
ဘကြီးတော် အမူတူလစ်စ်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း။	၇၈-၇၉
(Syria) ဆီရိယနိုင်ငံသို့ ခရီးသွားတော်မူခြင်း။	၇၉-၈၀
ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး (ဗဟ်ရာ) ။	၈၀
ဝေဘန်ချက်။	၈၁-၈၃
“ဗေဂျာရ်” စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲတော်မူခဲ့ခြင်း။	၈၃-၈၄
“ဟလီဖုလ်ဖိုသ္မာလ်” ပဋိသင်္ဃာတိချုပ်။	၈၄-၈၅
ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်ကို ပြန်လည်မွမ်းမံခြင်း။	၈၅-၈၇
ကွေးသန်းရောင်းဝယ်တော်မူခြင်း။	၈၇-၈၉
ခရီးကျယ်သခင်မနှင့် ထိမ်းမြားတော်မူခြင်း။	၈၉-၉၀
နဗီ မပြုစီမံအလျှင် အချို့မှတ်သားဖွယ်ရာအကြောင်းများ။					
ခရီးသွားတော်မူခဲ့သော နယ်ပယ်များ။	၉၁-၉၂
“ရှစ်ရက်” (ယဉ်တွဲတိုးကွယ်မှု) နှင့် အမိုက်ခတ်၏ခလေးထုံးစံများကို ရောင်ကြည်တော်မူခဲ့ခြင်း။...	၉၂-၉၃
“မုဝဟ်ဟစ်ဒ်” (တဆူတည်းသော အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ယုံကြည်သူ) များနှင့် တွေ့တော်မူခဲ့ခြင်း။...	၉၄-၉၅
တမန်တော်မြတ်၏ ခိတ်ဆွေရင်းချာများ။	၉၅-၉၆
နဗီအပြစ် ခြီးမြင့်တော်မူခြင်းကို ခံရတော်မူခြင်း။					
ဂဏ္ဌာရီပွဲများကို ရောင်ကြည်တော်မူခဲ့ခြင်း။	၉၇

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

“ဟေ့ဆု” လိုက်ဂူတွင် တရားဆည်းပူးတော်မူခြင်း။	၉၉-၁၀၁
ကောင်းမြတ်သောအိပ်မက်များကို မြင်မက်တော်မူခြင်း	၁၀၁
ကောင်းကင်တမန်ကို ဦးစွာပဌမတွေ့မြင်တော်မူခြင်း။	၁၀၁
ဝန်ကဟ် အစိမ်းနီ နောင်ပစ်လ်နှင့်သွားရောက်တွေ့တော်မူခြင်း။	၁၀၂
ရက်အနည်းငယ် “ဝဟီ” ရပ်တန့်သွားခဲ့ခြင်း။	၁၀၂
မှတ်ချက်။	၁၀၃
အစ္စလာမ်သာသနာကို စတင်၍ ဟောကြားတော်မူခြင်း။	၁၀၄
အစ္စလာမ်သာသနာ၏ တရားဦး နာရသူများ။	၁၀၄-၁၀၅
သုံးနှစ်တိုင်တိုင်အစ္စလာမ်သာသနာကိုလျှို့ဝှက်စွာဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း။	၁၀၅
အစ္စလာမ်သာသနာကို ဦးစွာပဌမ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်များ။	၁၀၆-၁၀၉
အစ္စလာမ်သာသနာကို အတည်အလင်းဟောကြားရန် အမိန့်တော်။	၁၀၉
“ဆူဗ္ဗာ” တောင်ထိပ်တွင် တရားဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း။	၁၁၀
ကွီရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ဆန့်ကျင်မှုနှင့် ယင်းသို့ ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည့် အကြောင်းများ။	၁၁၁
ပဌမအကြောင်း။	၁၁၄
ဒုတိယအကြောင်း။	၁၁၄-၁၁၆
တတိယအကြောင်း။	၁၁၆
စတုတ္ထအကြောင်း။	၁၁၇
ပဉ္စမအကြောင်း။	၁၁၈
ကွီရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ ထောက်ထားခဲ့ကြရသည့် အကြောင်းများ။	၁၂၁
ဘကြီးတော် အဗူတူာလစ်ဗ်၏အဆုံးအမနှင့် တမန်တော်မြတ်၏အဖြေ။	၁၂၂
တမန်တော်မြတ်အား ဒုက္ခပေးခြင်း။	၁၂၃
အတ္တဗဟ်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်နှင့် တမန်တော်မြတ်၏အဖြေ။	၁၂၃-၁၂၅
သာဝကကြီး ဟမ်ဇဟ်နှင့် သာဝကကြီး အုမရ် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း။	၁၂၅-၁၂၉
မှတ်စုလင်မ်တို့အား ဒုက္ခပေးပုံများ။	၁၃၀-၁၃၃
လွီဗိုင်နဟ် သခင်မ။	၁၃၃
ဇင်နီရဟ် သခင်မ။	၁၃၄
နဟ်ဒီယဟ် သခင်မ။ အုန်မေအိုဗိုက်စ် သခင်မ။	၁၃၄
သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကင်ရ်၏ကျေးဇူး။	၁၃၄
သာဝကကြီး အူဝ်ဆ်မာန်။	၁၃၄
သာဝကကြီး အဗူဇရ်။	၁၃၄
သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ် အစိမ်းနီ အောင်ဝါမ်။	၁၃၄

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

သာဝကကြီး စာစီစီ အစိတ်နို့ ဇိုက်ဒ်။	၁၃၅
ခရစ်ယာန်စာရေးဆရာကြီး တဦး၏ ခြီးမွမ်းချက်။	၁၃၅
(Ethiopia) နိုင်ငံသို့ မှတ်စိလင်များ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ခြင်း။	၁၃၆
(Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်များ။	၁၃၈-၁၄၁
ကွီရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များက နဂျာရှီဘုရင်ထံ ကိုယ်စားလှယ်လွှတ်၍ အရေးဆိုခြင်း။	၁၄၁
နဂျာရှီဘုရင်၏ရွှေ့မှောက်တွင် သာဝကကြီး ဂျာဗ်ဗန်က ပြန်လည် ချေပခြင်း။	၁၄၂-၁၄၄
နဂျာရှီဘုရင်အပေါ်၌ မှတ်စိလင်မ်တို့ သစ္စာထားခဲ့ကြခြင်း။	၁၄၄
(Ethiopia) နိုင်ငံမှ မှတ်စိလင်မ် များပြန်လာကြခြင်း။	၁၄၄
ပြဿနာတရပ်။	၁၄၅-၁၄၇
မှတ်စိလင်မ်တို့အား ပို၍ဒုက္ခပေးခြင်း။	၁၄၇-၁၄၉
ရှစ်အိဗေအိဗေတူလစ်စ်” ၌ ဝိုင်းပယ်ခြင်းကို ခံရခြင်း။	၁၄၉-၁၅၁
ကြင်ရာတော် ခရစ်ကျယ်သခင်မနှင့် ဘကြီးတော်အဗူတူလစ်စ် ကွယ်လွန် သေဆုံးခြင်း။	၁၅၁-၁၅၄
ပုန်သောကရောက်သောနှစ်။	၁၅၄
ပို၍စော်ကားလာခြင်း။	၁၅၅
တူအစ်စ်သို့သွား၍ တရားဟောကြားတော်မူခြင်း။	၁၅၅-၁၅၆
မှတ်စိလင်မ်က တမန်တော်မြတ်အား ခိုလှုံခွင့်ပေးခဲ့ခြင်း။	၁၅၆-၁၅၇
မျိုးနွယ်စုများထံသို့သွား၍ တရားဟောကြားတော်မူခြင်း။	၁၅၈-၁၆၁
တမန်တော်မြတ်အား အထူးတလည် ဒုက္ခပေးခြင်း။	၁၆၁-၁၆၃
တမန်တော်မြတ်အား အမြဲတစေ ဒုက္ခပေးခဲ့ကြသောသူများ။	၁၆၃-၁၆၄
မဇီနာမြို့နှင့် “အန်ဆွာရ်”				
မဇီနာမြို့။	၁၆၅
အန်ဆွာရ်၏ အတိတ်ရာဇဝင်။	၁၆၆-၁၇၁
မဇီနာမြို့သားများနှင့် ပဌမအကြိမ် တွေ့ဆုံတော်မူခြင်း။	၁၇၁
အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်မှ အစ္စလာမ်သာသနာကို စတင်သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်း။	၁၇၁-၁၇၂
ဗိုင်အတ် အကဗဟ် အူလာ။	၁၇၃-၁၇၄
ဗိုင်အတ် အကဗဟ် ဆာနီယဟ်။	၁၇၄-၁၇၅
သစ္စာစကား။	၁၇၆
“နကီဇ်” အကြီးအကဲများ။	၁၇၆
မဇီနာမြို့သို့ မှတ်စိလင်မ်များ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ကြခြင်း။	၁၇၇-၁၇၈

ဟစ်ဂျီရတ်ပြုလုပ်ခြင်း။

ဟစ်ဂျီရတ်ပြုလုပ်ရန် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ထံတော်မှ အမိန့်တော်။	၁၇၀
တမန်တော်မြတ်အား သတ်ဖြတ်ရန် ဆွေးနွေးခြင်း။	၁၇၉
သာဝကကြီး အလီအား အပ်နှံထားသောပစ္စည်းများကို အပ်နှံခြင်း။	၁၈၀
တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံရန် ဝိုင်းဝန်းခြင်း။	၁၇၉-၁၈၁
တမန်တော်မြတ် မဒီနာမြို့သို့ ဟစ်ဂျီရတ်ပြုလုပ်တော်မူခြင်း။	၁၈၀-၁၈၁
တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ သာဝကကြီးအဗူဗတ်ကံရ် အတူလိုက်ပါခဲ့ခြင်း။	၁၈၀-၁၈၁
ဆောင်ရံလိုက်ကုတင် ခိုအောင်းခြင်း။	၁၈၁-၁၈၂
မမုန်သောအကြောင်းတရပ်။	၁၈၂-၁၈၃
မဒီနာမြို့သို့ ခရီးထွက်ခွာသွားခြင်းနှင့် လမ်းတွင်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အချို့အဖြစ်အပျက်များ။	၁၈၃
တမန်တော်မြတ်အား ဖမ်းဆီးပေးရန် ကိုရိုက်ရှိုက်ကျေညာချက်။	၁၈၃-၁၈၄
စိုရကဟ် အစ်ဗ်နေ ဂျုအ်ရွန်မိက တမန်တော်မြတ်အား ဖမ်းဆီးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ခြင်း။	၁၈၄
တမန်တော်မြတ်ကြွလာပြီဖြစ်ကြောင်း မဒီနာသို့ သတင်းရောက်ရှိလာခြင်း။	၁၈၅
မဒီနာမြို့သားများ တမန်တော်မြတ်အား သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုခြင်း။	၁၈၅
ကိုဗါ၌ တမန်တော်မြတ် စားခန်းချတော်မူခြင်း။	၁၈၅
သာဝကကြီး အလီလိုက်ပါခဲ့ခြင်း။	၁၈၆
ကိုဗါ၌ ဗလီ တည်တော်မူခြင်း။	၁၈၆-၁၈၇
တမန်တော်မြတ် ကိုဗါသို့ရောက်တော်မူသည့် ခုနှစ်သက္ကရာဇ်။	၁၈၇-၁၈၈
တမန်တော်မြတ် မဒီနာမြို့သို့ ကြွလာတော်မူခဲ့ခြင်း။	၁၈၈
တမန်တော်မြတ်၏ ပဌမဆုံး ဂျန်မိအဟ်ဆူလိတ်နှင့် ပဌမဆုံး ခွတ္တဗဟ်။	၁၈၈
မဒီနာ မြို့သူမြို့သားများက ဝမ်းမန်းတသော ကြိုဆိုခြင်း။	၁၈၉
သာဝကကြီး အဗူအိုဗ်ယူဗ်၏နေအိမ်၌ တည်းခိုခြင်း။	၁၉၀
မက္ကာမြို့မှအိမ်တော်သုအိမ်တော်သားများကိုခေါ်ယူတော်မူခြင်း။	၁၉၁
မတ်ဂျစ်ဗ်နဗီ တည်ဆောက်ခြင်း။	၁၉၁-၁၉၂
“အဇာန်”စတင်ပေါ်လာခဲ့ခြင်းနှင့် ဆူလိတ်အတိအကျ ဝတ်ပြုနည်း။	၁၉၃-၁၉၄
မုတ်စ်လင်မ်တို့အား ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခြင်း။	၁၉၄-၂၀၂
အန်ဆူရ်များ၏ အလှူအတန်းရက်ရောပုံ။	၂၀၂
ဆပ်ဗဟ်နှင့် ဆပ်ဗဟ်၌ နေထိုင်သူများ။	၂၀၂-၂၀၅
မဒီနာမြို့ရှိ ယဟူဒီများနှင့် ပဋိညာဉ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း။	၂၀၅
ဟစ်ဂျီရသက္ကရာဇ် ၁-ခုနှစ်၏ မှတ်သားဘွယ်ရာ အဖြစ်ဖြာ။	၂၀၇-၂၀၉

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

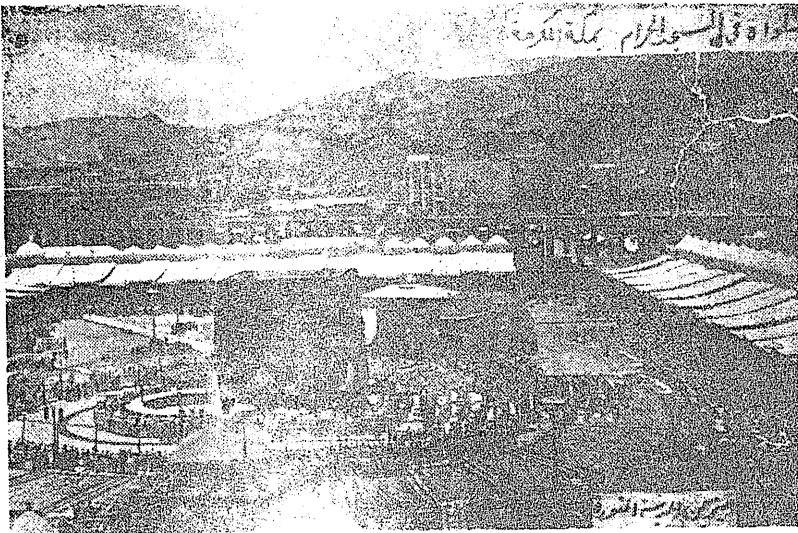
သာဝကကြီး ကုလ်ဆုမ်နှင့်သာဝကကြီး အတိတ်အနိက္ခယလွန်သေဆုံးကြခြင်း။	၂၀၇-၂၀၈
သာဝကကြီး အပ်ရလွှာဟ် အာဇာနည် ဇွဲဗိုင်ရ် မွေးဘွားခြင်း။	၂၀၈
ဆူလာတ် လေး “ရက္ခာတ်” ဖရသ် ဖြစ်ခြင်း။	၂၀၉
ကပ်ဗ်လတ် ပြောင်းလဲခြင်းနှင့် ယင်းသို့ပြောင်းလဲရခြင်း၏ အကြောင်းများ။	၂၁၀-၂၁၄
စစ်ပွဲများစတင်ဖြစ်ပွားခြင်း။	
မဒီနာမြို့၏အခက်အခဲများ။	၂၁၆-၂၁၇
ကွိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ဒေါသ။	၂၁၇-၂၁၈
မဒီနာ၌ မှတ်စိလင်မ်များ စိတ်မချရခြင်းအကြောင်း။	၂၁၉-၂၂၀
“ဂျေဟာဒ်” ပြုလုပ်ရန် အမိန့်တော်။	၂၂၀-၂၂၂
ဗင်ရ် စစ်ပွဲဖြစ်မီအလျှင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့်အဖြစ်အပျက်များ။	၂၂၂
မျိုးနွယ်အသီးသီးတို့နှင့် ပဋိညာဉ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်း။	၂၂၂-၂၂၄
ကွိုရိုက်ရှ်၏ တပ်စိတ်များက စတင်လှယက်တိုက်ခိုက်ခြင်း	၂၂၄
သာဝကကြီး အပ်ရလွှာဟ် အာဇာနည် ဂျဟ်ရှ်၏ တပ်စိတ်။	၂၂၅-၂၂၆
မှတ်စိလင်မ် စစ်သည်အချို့၏ လက်ချက်ဖြင့် ဟသ်ရိုဗ် သေဆုံးရခြင်း။	၂၂၅-၂၂၆
ဗင်ရ် စစ်ပွဲ။	
မဒီနာမြို့ကို စတင်တိုက်ခိုက်ရန် ကွိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်က ကြံစည်ခြင်း။	၂၃၀
စစ်ပွဲဆင်နွှဲရန်တမန်တော်မြတ် မြို့အပြင်သို့ ထွက်တော်မူခြင်း။	၂၃၁
သာဝကကြီးများနှင့်တိုင်ပင်တော်မူခြင်း။	၂၃၁
ဗင်ရ်အနီး၌ စားခန်းချခြင်း။	၂၃၂
ဗင်ရ် စစ်မြေပြင်အနေအထား။	၂၃၃
ခပ်မြေပြင်၌ပင် ရန်သူများအပေါ်၌ ကရုဏာထားတော်မူခြင်း။	၂၃၄
စစ်မြေပြင်၌ တမန်တော်မြတ်၏ဆုဒိုအာ။	၂၃၄
စတင်စစ်ဖြစ်ခြင်း။	၂၃၇
အဗူဂျဟ်လ် ကျဆုံးခြင်း။	၂၄၀-၁၄၂
ကွိုရိုက်ရှ်လ် ကျဆုံးခြင်း။	၂၄၁-၂၄၂
မှတ်စိလင်မ်တို့ စစ်ရေးသာခြင်း။	၂၄၂
စစ်ရေးသာခဲ့သည့်အကြောင်းများ။	၂၄၃-၂၄၄
ကျဆုံးသောရန်သူစစ်သည်များကို မြှုပ်နှံခြင်း။	၂၄၄-၂၄၅
စစ်သံ့ပန်းများနှင့် ဆက်ဆံပုံ။	၂၄၅-၂၄၆
စစ်သံ့ပန်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်တော်မူခြင်း	၂၄၆-၂၄၇
သံ့ပန်းများကို လျော်ကြေးယူ၍လွှတ်ခြင်း၊ ယင်းသို့လွှတ်ခဲ့သည့်အတွက် ပြစ်ဒဏ်ကျရောက်ခဲ့ခြင်း။	၂၄၆-၂၄၈

မာတိကာ

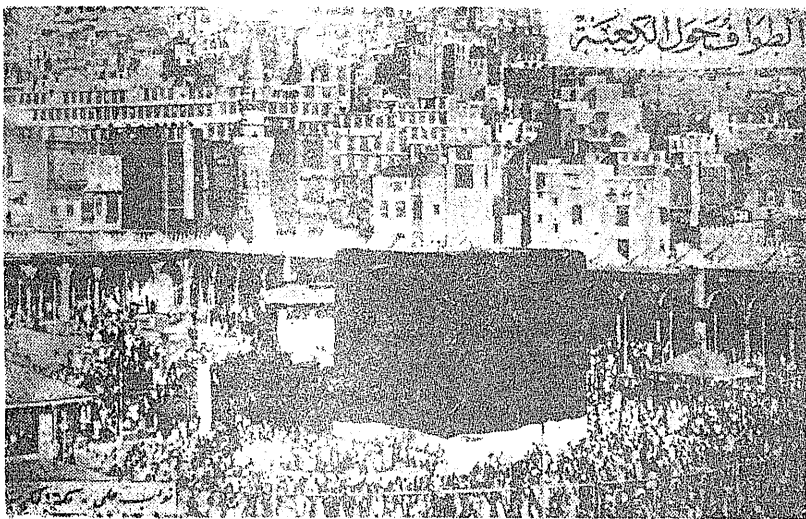
အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

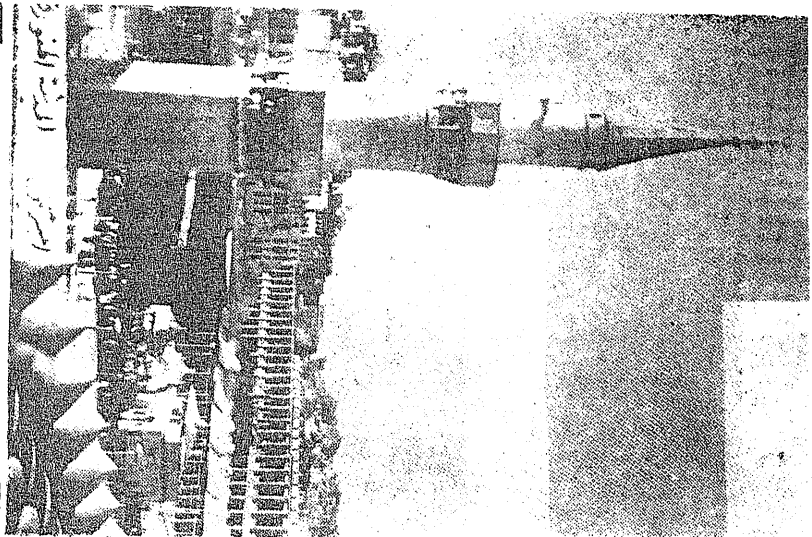
ပြစ်ဒဏ်တော် ကျရောက်ခဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း။	၂၄၇-၂၄၈
(သာဝကကြီး) အဗ္ဗုဒ္ဓိ ဖမ်းဆီးမိခဲ့ခြင်း။	၂၄၈-၂၄၉
(သာဝကကြီး) အဗ္ဗုဒ္ဓိအား ဖမ်းဆီးမိခဲ့ခြင်း။ သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိအား			
အာရုံလမ်းဆွဲတော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့ခြင်း။	၂၄၉-၂၅၀
ကို ရိုက်နှိပ်မှု၊ နှလုံးဝင်များ ဗဒိန်စစ်ပွဲတွင် စစ်ရေး နိမ့်ခဲ့ကြသည့်အတွက်			၂၅၀
ဝမ်းနည်းဟက်လက်ဖြစ်ခြင်း။		
တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံရန် အံ့မှိုင့်ရံ မခံနိုင်သည့် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း။			၂၅၀-၂၅၁
ထို့နောက် မှတ်စိလင်မ ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်း။			
ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် ဗဒိန်စစ်ပွဲ၏အကြောင်း။	၂၅၂-၂၆၃
မြေပုံ၊ ဓါတ်ပုံများ။			၂၆၄-၂၇၈

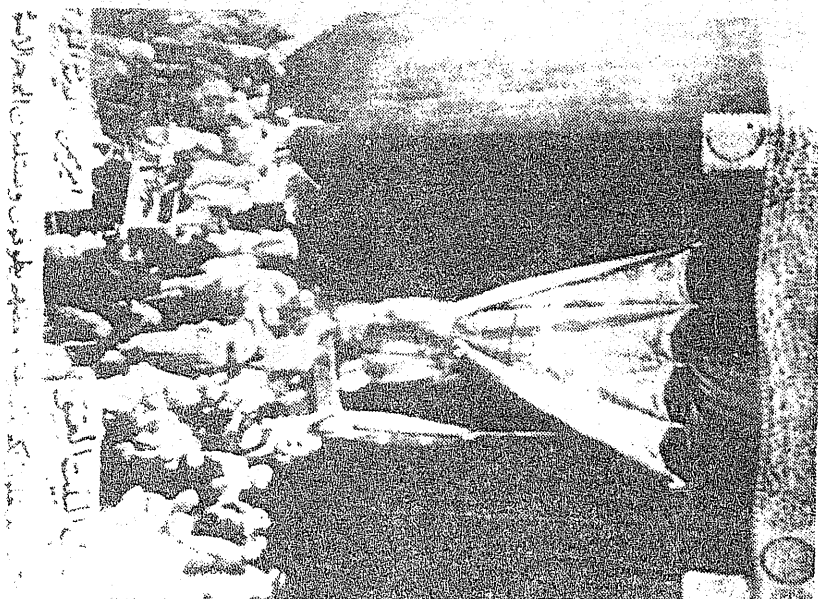
ကရီးယားကွင်းတွင် အင်္ဂလိပ်တပ်များ စုရုံးနေကြသည်။

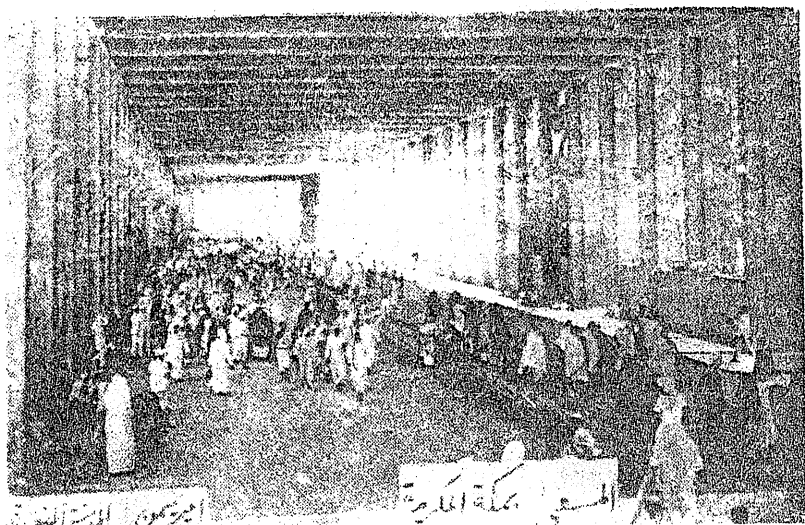
ကရီးယားကွင်းတွင် အင်္ဂလိပ်တပ်များ စုရုံးနေကြသည်။

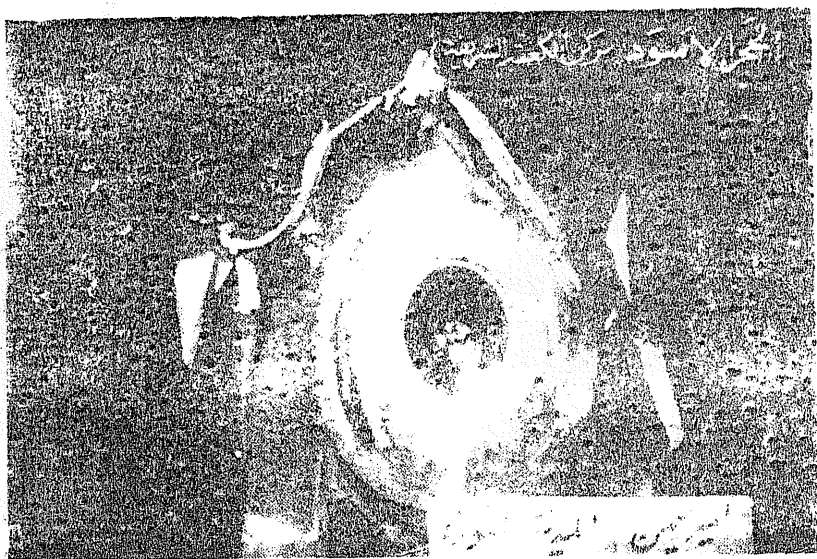
ကမ္ဘာ့ဗဟု ကျောင်းတော်၏ “မစံအိမ်”

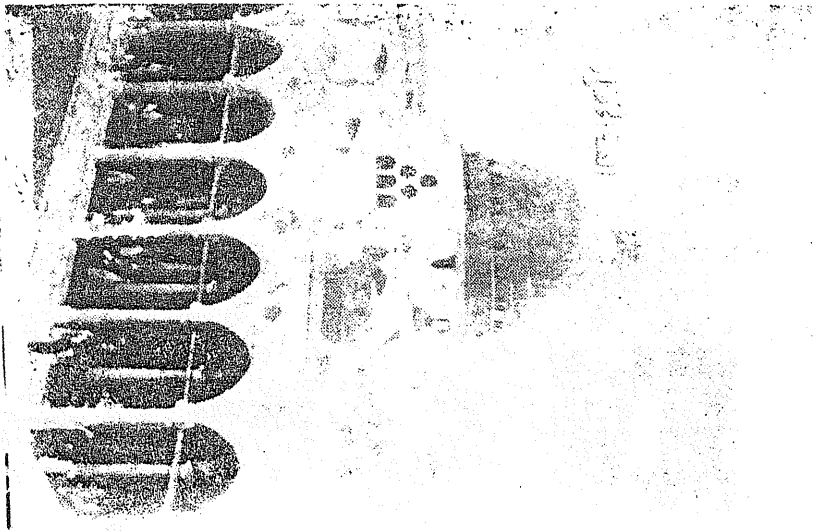
ကမ္ဘာ့ဗဟု ကျောင်းတော်၏ တံခါး။

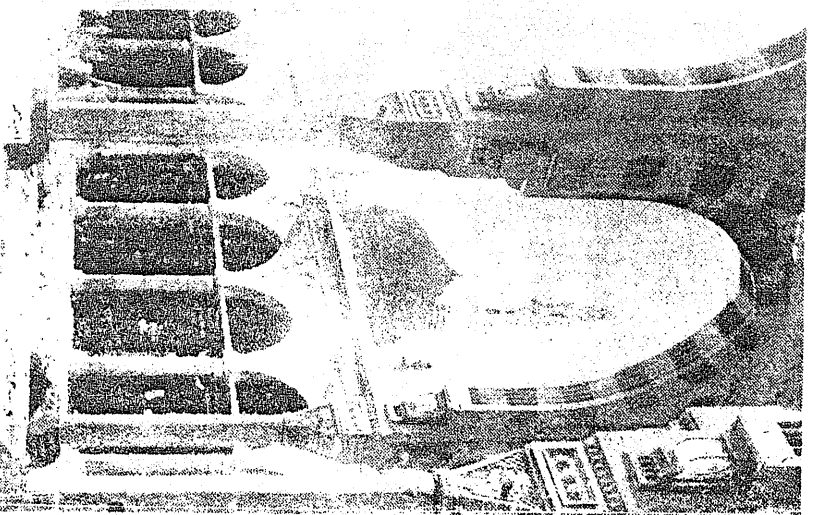
ဆွမိနှင့် မရံဝက် စပ်ကြားတွင် “စအိ” ပြုနေကြသည်။

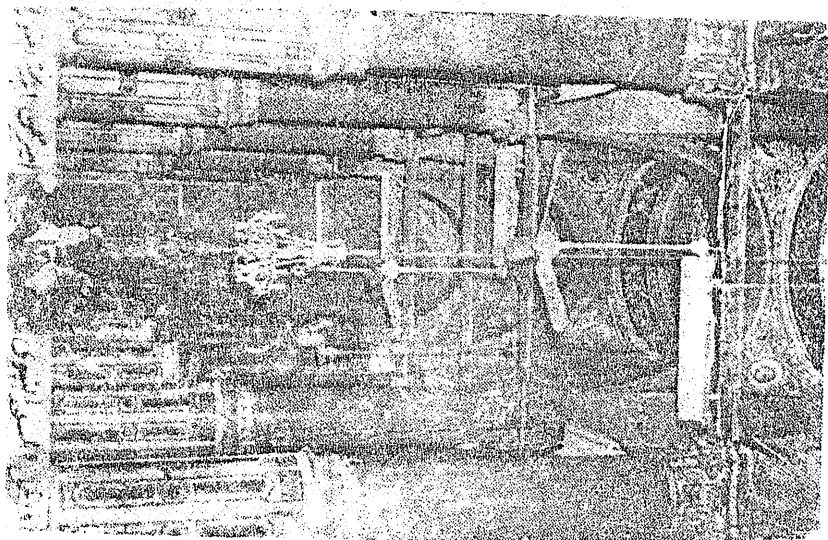
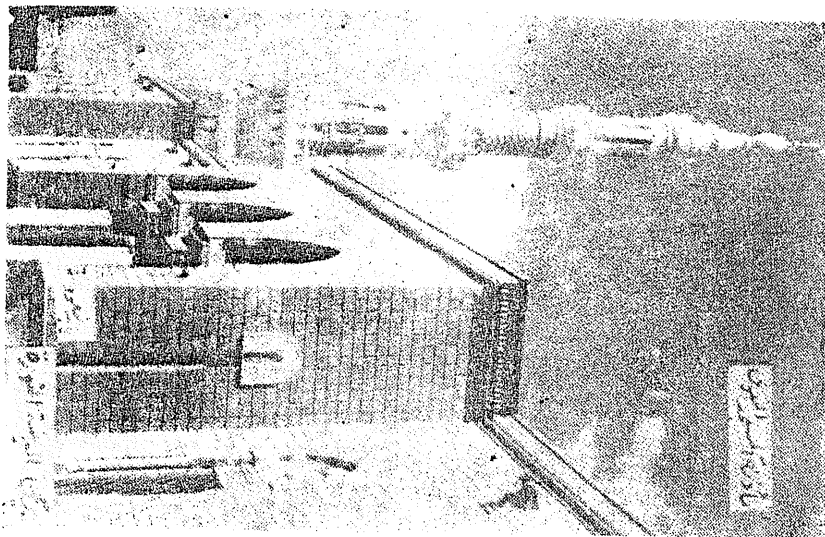
ဟဂျရေအတ်စ်ဝါမ် ကျောက်နက်။

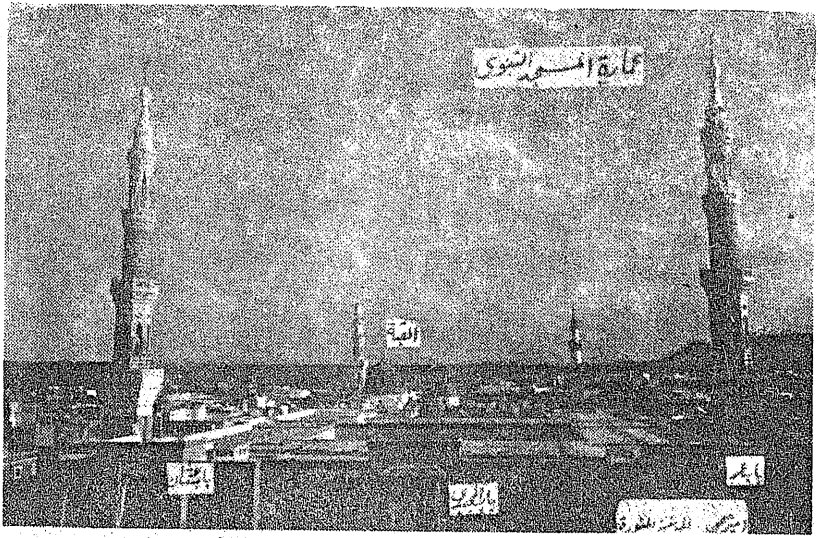

တမန်တော်မြတ်ပင်လီတော်၏ခွဲ။

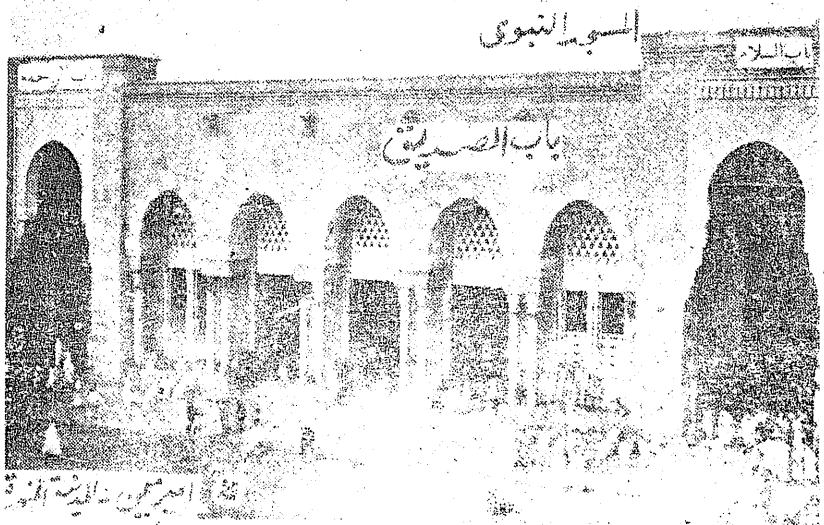

တမန်တော်မြတ် ပင်လီတော်ကို ဖွဲ့မံ ပံ့ထားပုံ။

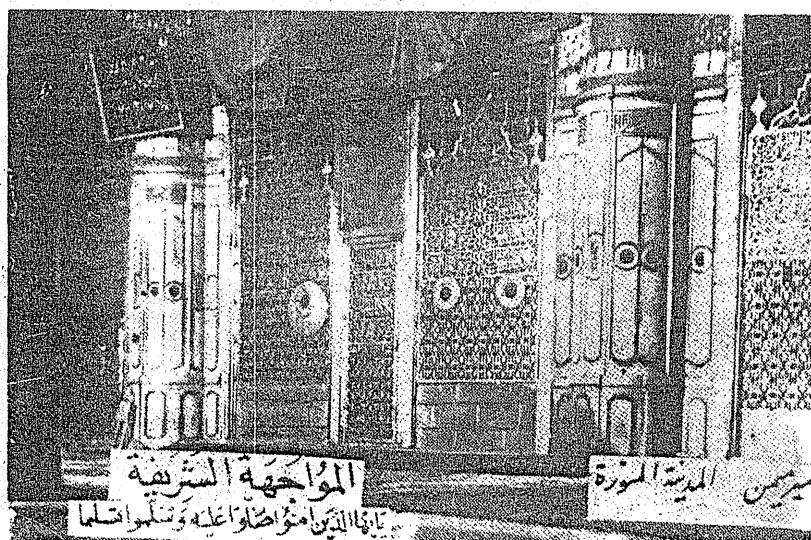
တမန်တော်မြတ် ပလိတော်။

တမန်တော်မြတ် ပလိတော်၏ တံခါးများ။

တမန်တော်မြတ် သင်္ချိုင်းတော်၏ တံခါး။

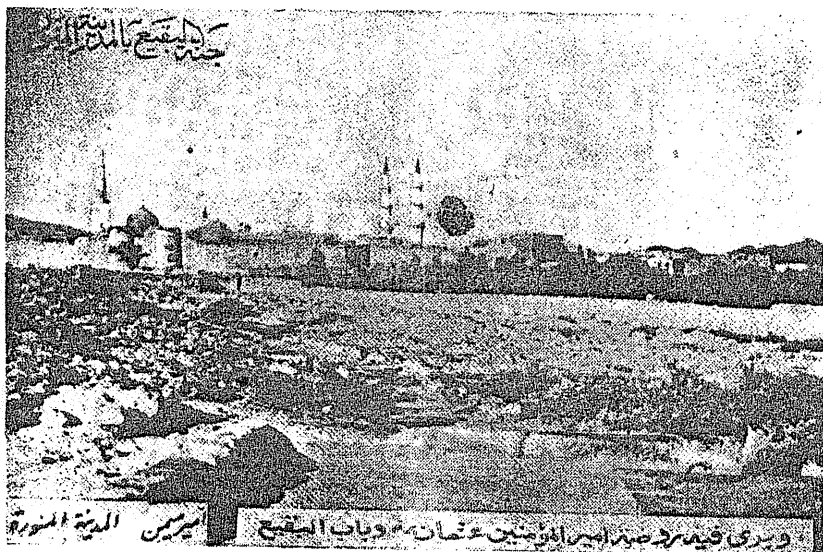
တမန်တော်မြတ် သင်္ချိုင်းတော်၏ ပျက်နာဝှာ။

တမန်တော်မြတ် ပလီတော်၏ မဓ်ဟ်ရာဇ်။

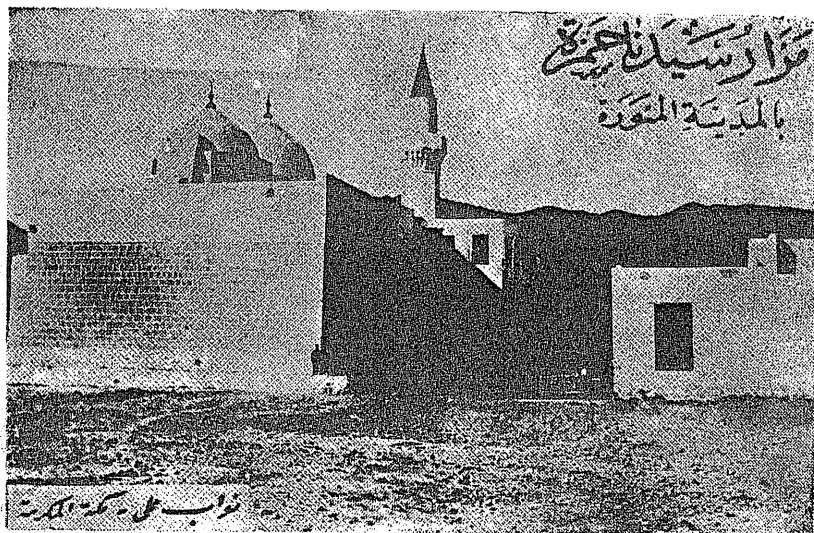
ပဒိနာမြို့ရှိ “ဂျန္နတုလ်ဗကီဇ်” သင်္ချိုင်း။

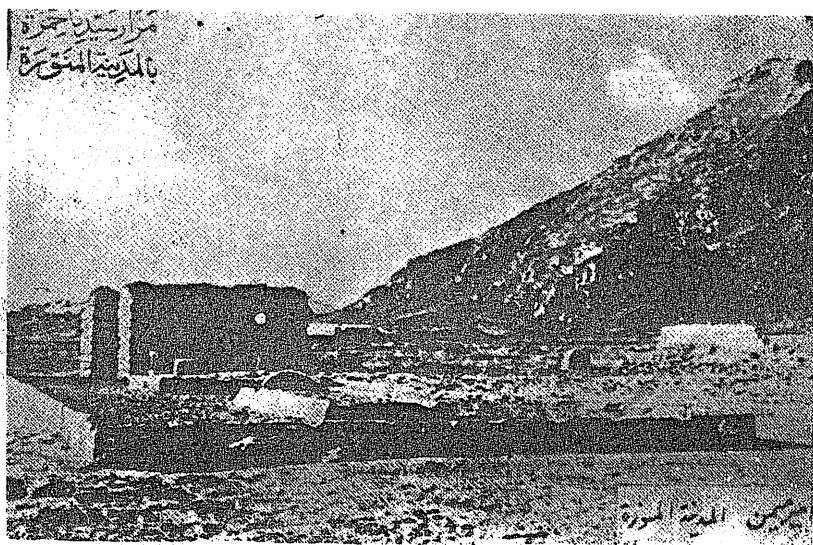
“ဂျန္နတုလ်ဗကီအ်” တွင် သာဝကကြီး အုတ်ဆိမာန်၏ သင်္ချိုင်း။

“ဂျန္နတုလ်ဗကီအ်” တွင် အိမ်တော်သူ အိမ်တော်သားများ၏ သင်္ချိုင်းများ။

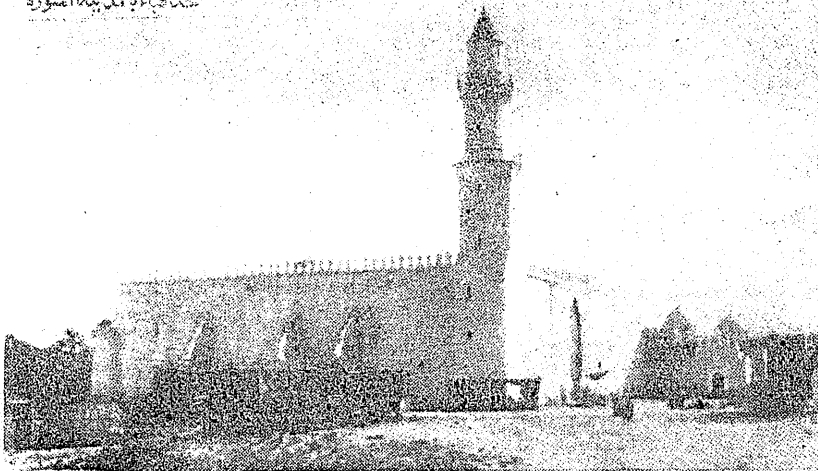

သာဝကကြီး ဟမ်ဇာတ် (ယခင်) သင်္ချိုင်း။

သာဝကကြီး ဟမ်ဇာတ် (ယခု) သင်္ချိုင်း။

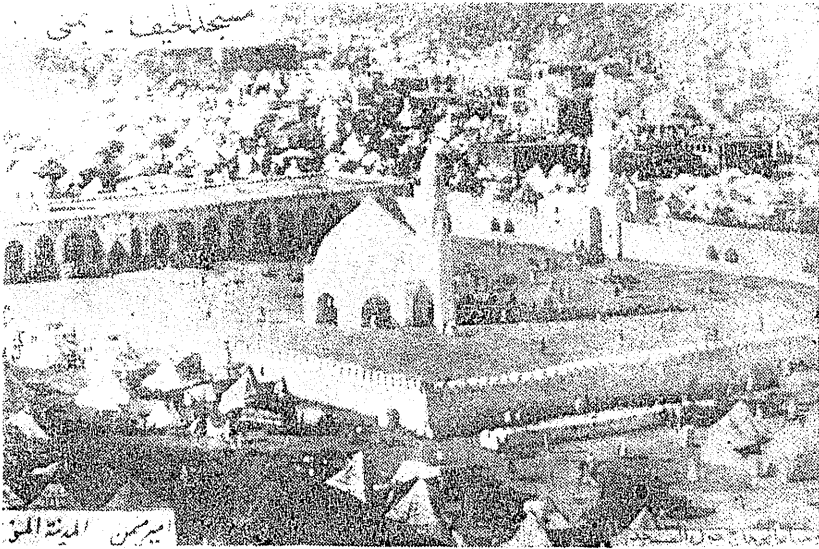
مسجد فداء المدينة المنورة

منظر في شرف المسجد فدا فصل في فيه صلوة كان له كاجر غمزة

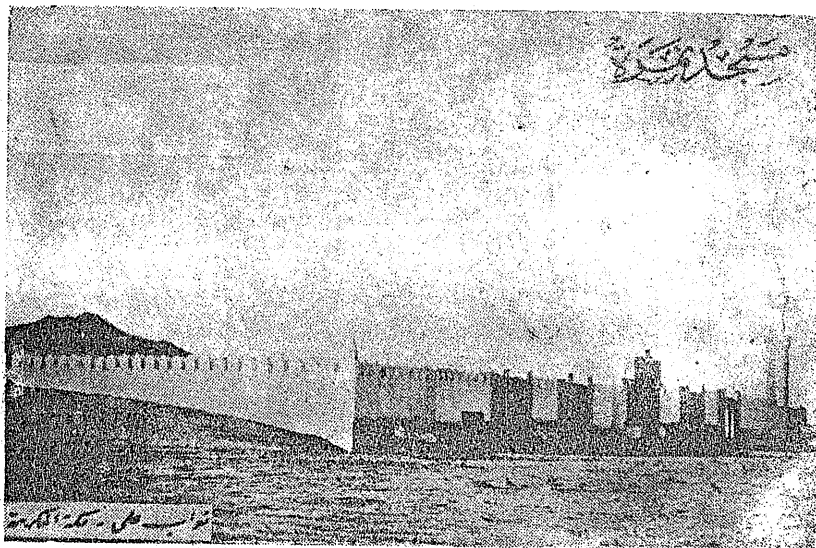
٥٥٠

مسجد الحيف - بني

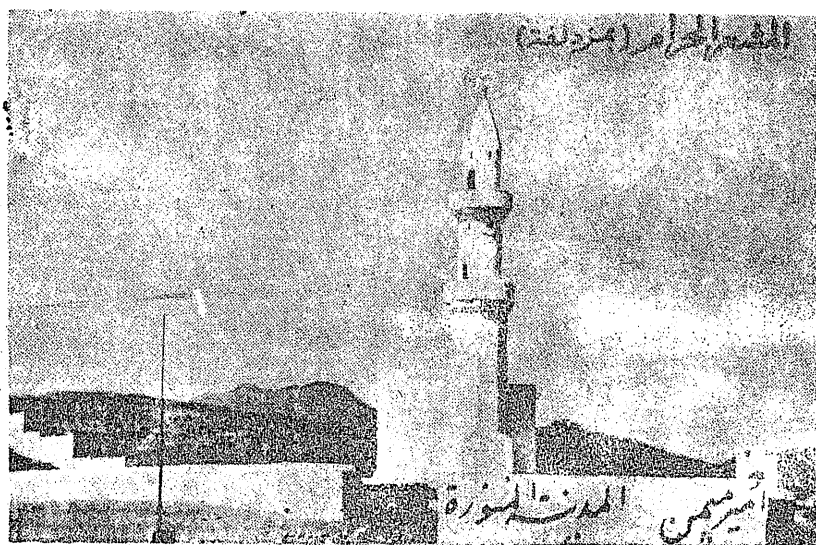

المدينة المنورة

٥٥٠

“နပ်ရဟ်” ပလီ

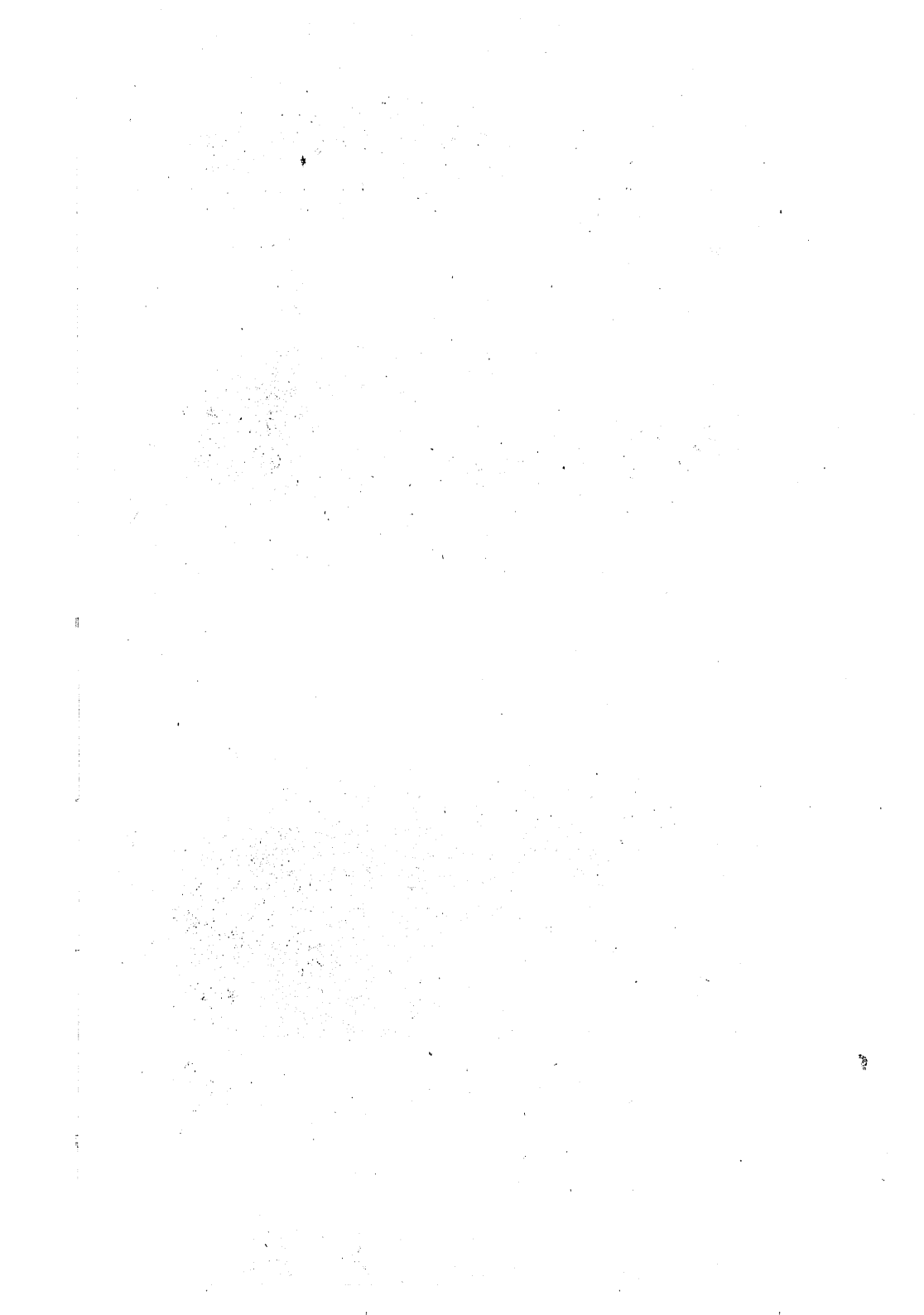
“ပုဂံမြို့” ပလီ

“အရဟံ” ကွင်းပြင်။

ဂျပလုရ် ရဟံပတ်ရဟံပတ်တောင်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“အရပ်”

အစ္စလာမ် သာသနာ မထွန်းကားမီ အရပ် ရာဇဝင်။

‘အရပ်’ ဟု အမည်မှည့်ခေါ်ခြင်း။

‘အရပ်’ ဟု အမည်မှည့်ခေါ်ခြင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြရာတွင် အယူအဆကွဲပြားလျက် ရှိ၏။

က။ () ‘အရပ်’၊ () ‘အစ်အ်ရာပ်’ ဟူသော ပုဒ်များ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ အာစ လျှာစရှိခြင်း၊ အာဝိဇ္ဇာန်းရှင်ခြင်းဟု ဖြစ်၏။ အရပ်လူမျိုးတို့သည် မိမိတို့၏ အာဝိဇ္ဇာန်းရှင်မှုကို အကြောင်းပြု၍ မိမိတို့ကိုယ်ကို ‘အရပ်’ အာဝိဇ္ဇာန်းရှင်သူများဟူ၍၎င်း၊ ကမ္ဘာအဝှန်းရှိ လူမျိုးအသီးသီးတို့ကို () ‘အဂျမ်’ စကားဆွဲသူများဟူ၍၎င်း ခေါ်ဆိုခဲ့ကြ၏။ ဤသည်အဘိဓာန်ရှင်တို့၏ ယူဆချက်ဖြစ်သည်။

ခ။ အချို့ပညာရှင်များ၏ ယူဆချက်အရ ‘အရပ်’ ဟူသောပုဒ်သည် မူလတွင် () ‘အရဗဟ်’ ဟူ၍ဖြစ်၏။ အဘိတ် ခေတ်လင်္ကာများတွင် ‘အရဗဟ်’ ဟူသောပုဒ်ကိုသာ တွေ့ရှိရ၏။ ‘စာမီ’ ခေါ် (Semitic) ဘာသာစာပေများတွင် ‘အရဗဟ်’ ဟူသောစကား၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ တောဟူ၍၎င်း၊ သဲကန္တာရဟူ၍၎င်း ဖြစ်၏။ အရပ်နိုင်ငံ၏ မြောက်မြားစွာသော ဒေသများသည် တောများ၊ သဲကန္တာရများပင် ဖြစ်၏။ ယင်းကဲ့သို့ တောနှင့်သဲကန္တာရ များပြားသည်ကိုအကြောင်းပြု၍ အရပ်နိုင်ငံကို ‘အရပ်’ ဟူ၍ မှည့်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ရာ၏။

အရပ်နိုင်ငံ၏အလားလေးရပ် (ပထဝီဝင် အနေအထား) ။

အရပ်နိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက်တွင် ပင်လယ်နီ (Red sea) ရှိ၏။ အရှေ့ဘက်တွင် ပါရှန်ကျွေ (Persian Gulf) နှင့် အိုမန်ကျွေ (Gulf of Oman) ရှိ၏။ တောင်ဘက်တွင် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာ (Indian Ocean) ရှိ၏။ မြောက်ဘက်တွင် အလားသတ်မှတ်ရာ၌ အဆိုအမျိုးမျိုး ကွဲပြားလျက်ရှိ၏။ အချို့က အရပ်နိုင်ငံသည် မြောက်ဘက်တွင် ဟလဗ် (Aleppo) နယ်နှင့် ယူစရေးတီးစ်မြစ် (Euphrates) အထိကျယ်ပြန့်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

များစွာသော အရပ်နိုင်ငံ စာရေးဆရာများနှင့် အနောက်နိုင်ငံ စာရေးဆရာများသည် သိန (Sinai) ကျွန်းဆွယ်ကို အီဂျစ်ပြည်တွင် ထည့်သွင်း ဖော်ပြကြသည်။ သို့ရာတွင် ပထဝီမြေကြီး အနေအထား အကြောင်းအရာ ပညာ (Geology) အရ ထိုကျွန်းဆွယ်သည် အရပ်နိုင်ငံနှင့်သာလျှင် သက်ဆိုင်ပေသည်။

အရပ်နိုင်ငံ၏အကျယ်အဝန်းကို ယခုထက်တိုင် စံနှစ်တကျတိုင်းထွာခြင်းမရှိသေး
ပေ။ သို့တလေည်း အရပ်နိုင်ငံသည် ဂျာမနီပြည်နှင့် ပြင်သစ်ပြည်ထက် လေးဆမျှ ပိုမို
ကျယ်ပြန့်၏။ အလျားခိုင် ၁၅၀၀၊ အနံခိုင် ၆၀၀ ခန့်မျှ ရှိ၏။ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း
၁၂၀၀၀၀၀ ရှိ၏။

အရပ်နိုင်ငံ၏ များစွာသော ဒေသများတွင် သဲကန္တာရနှင့် တောင်တန်းများကို
တွေ့ရှိ၏။ အရှည်လျားဆုံးသော တောင်တန်းမှာ “ဂျမလွတ်စ်စရာတ်” ပင်ဖြစ်၏။ ထို
တောင်တန်းသည် တောင်ဘက်တွင် “ယမန်” (Yemen) ပြည်နယ်မှစ၍ မြောက်
ဘက်တွင် “ရှာမ်” ခေါ် ဆီရီယာပြည်အထိဖြစ်၏။ ထိုတောင်၏အမြင့်ဆုံးသော တောင်
ထိပ်မှာ ပေ ၈၀၀၀ ရှိ၏။ အရပ်နိုင်ငံ၏ များစွာသော ဒေသများမှာ တောင်များ၊
သဲကန္တာရများဖြစ်သော်လည်း အချို့ဒေသများသည် အထူးစိမ်းလန်းစိုပြေလှပေသည်။

အရပ်နိုင်ငံတွင် ရွှေ-ငွေ သတ္တုတွင်းများကိုလည်း အများအပြား တွေ့ရှိရပေ
သည်။ စာရေးဆရာကြီးအလ္လာမဟ် ဟမ်ဒါနီသည် ဆွေဖတိုဂျီရတစ်လ်အရပ်ခေါ် အရပ်
နိုင်ငံအတ္တုပွတ္တိ စာအုပ်တွင် အဆိုပါ သတ္တုတွင်းရှိရာ ဌာနအသီးသီးကို အသေးစိတ်
ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ကုန်ပစ္စည်းမှာ များသောအားဖြင့် ငွေ
သတ္တုပင် ဖြစ်သည်ဟု ရာဇဝင်ဆရာများက ရေးသားခဲ့ကြ၏။ မစ္စတာဘာတင်သည်
မန်ယန်မြို့ရှိ ရွှေသတ္တုတွင်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “Gold Mines of Medion” အမည်
ဖြင့် စာအုပ်တအုပ်ပင် ရေးသားခဲ့လေသည်။

အရပ်အတိတ်ရာဇဝင်အတွက်အထောက်အထားများ။

အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီ ဖြစ်သော အရပ်နိုင်ငံ ရာဇဝင်အတွက်
အထောက်အထားများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

၁။ အမိုက်ခေတ်မှတ်စုများ။ “ဟိရဟ်ဘုရင်များ၏ ပိဋကတ်တိုက်တွင် သိမ်း
ဆည်းသားခဲ့သော “အိုင်ယာ မေဂျာဟိလီယာ” ခေါ် အမိုက်ခေတ်၏အချို့ မှတ်စုများ၊
ထိုမှတ်စုများသည် အစ်မန်နိုဟ်ရှာမ်၏လက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။ ဤအကြောင်းကို အစ်မန်နို
ဟ်ရှာမ်သည် “ကိတာဗွတ်တီဂျာန်” တွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

၂။ နှုတ်တိုက်ရအကြောင်းများ။ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် (အဆက်ဆက်) အာဂုံ
ဆောင်ထားခဲ့သည့် နှုတ်တိုက်ရ အတ္တုပွတ္တိအကြောင်းများ။ အရပ်လူမျိုးတို့၏ မှတ်သား
ဉာဏ်သည် အထူး ကောင်းမွန်ထက်မြက်၏။ အမိုက်ခေတ်၏ မြောက်မြားစွာသော
လင်္ကာများကို အရပ်လူမျိုးတို့သည် အစ္စလာမ်သာသနာ ထွန်းကားလာသည့် အချိန်
အထိ အဆက်ဆက် အာဂုံဆောင်၍ မှတ်သားထားနိုင်ခဲ့ကြ၏။ ဤသို့အားဖြင့် အရပ်၏
အတိတ် ရာဇဝင်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အချက်အလက်များမှာ လုံလောက်စွာ သိမ်းဆည်း
ပြီးဖြစ်ခဲ့၏။

အာရပ်နိုင်ငံ၏ လူမျိုးများအနက် တွာရစ်၊ ဂျီဗီ၊ အာဗီ၊ ဆမူစ် စသည့် လူမျိုး
အချို့မှာ တိမ်ကော ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့ပေပြီ။ ထိုသို့ တိမ်ကော ပျောက်ကွယ် သွား
သော လူမျိုးများနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း ရာဇဝင်ဆိုင်ရာမှတ်စုများ လုံလောက်စွာ ရှိပေ
သည်။ ထိုမှတ်စုများကို အခြေပြုပြီး အစ္စလာမ် ရာဇဝင်ဆရာများသည် အရပ်နိုင်ငံ၏

အတိတ်ရာဇဝင်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် စာအုပ်အများကို လုံလောက်စွာ ရေးသားနိုင်ခဲ့ကြ၏။ ဥပမာ-ဟေ့ရှာမ်ကလ်ဗီသည် တွာစ်စ်၊ ဂျီဗ်လူမျိုးများ၏ အကြောင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍၎င်း၊ ယမန်၊ အရပ်ဘုရင်တို့၏ ရာဇဝင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍၎င်း စာအုပ်များကို ရေးသားနိုင်ခဲ့ပေသည်။

၃။ အမှိုက်ခေတ်၏ လင်္ကာများ။ ထိုလင်္ကာများတွင် များသောအားဖြင့် ရှေးဘုရင်များ၊ လူမျိုးများ၊ အရပ်လူမျိုးတို့ တည်ဆောက်ထားခဲ့သော အဆောက်အဦများ အကြောင်း ပါရှိ၏။ ထိုလင်္ကာများကို ဆွေဖိုဂျီရတစ်လ်အရပ်၊ နှင့် ‘မုဒ်ဂျွိုလ် ဗုလ်ဒါန်’ သခင်စာအုပ်ကြီးများတွင် အများအပြားတွေ့ရှိရပေသည်။ အဆိုပါ အတိတ်ရာဇဝင်ဆိုင်ရာ အချက် အလက်များကို ကိုးကားပြီးလျှင် အလ္လာမဟ် ဟမ်ဒါနီသည် ‘ဗုဂ်လီလ်’ မည်သော စာအုပ်ကို ရေးသားနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ထိုစာအုပ်၏ အဋ္ဌမအခန်းတွင် ဟမ်ဗယရ် ဘုရင်များ၏ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများအကြောင်းနှင့် ဟမ်ဗယရ်ဆိုင်ရာ ကဗျည်းများ အကြောင်းကို အထူးဘလည်း ရေးသား ဖော်ပြ ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

၄။ ဥရောပတိုက်၏ အတိတ်ခေတ်စာအုပ်များ။ ဥပမာ- ဟူနာန် (Greece) စာရေးဆရာများသည် တီယူဖရစ်တစ်စ် (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် B.C. ၄၀၀ အလျှင်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏) မှစ၍ ဗတ်လီမုစ် (Ptolemy) အထိ မြောက်မြားစွာသော အရပ်မျိုးနွယ်များ၏ အမည်များနှင့် ထိုမျိုးနွယ်များ နေထိုင်ခဲ့ကြသော ဒေသများ၏ အမည်များကို ရေးသားဖော်ပြ ထားကြ၏။ ရောမ စာရေးဆရာ တဦးဖြစ်သူပလီနီ သည်လည်း အရပ်ရာဇဝင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ (ထိုဘိုဟုတ်တုပ်) စာအုပ်ငယ် တအုပ်ရေးသားခဲ့လေသည်။

၅။ အရပ်နိုင်ငံရှိ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော အတိတ်ခေတ်မှ အဆောက်အဦများ၏ ကဗျည်းများ။ ထိုကဗျည်းများကို အတိတ်ခေတ်ရှိ မွတ်စ်လင်မ်များသည် ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့ကြ၏။ ယခုအခါ အနောက်နိုင်ငံများက အဆိုပါ ကဗျည်းများကို အထူးတလည် ရှာဖွေစုဆောင်းလျက်ရှိ၏။

အရပ်မျိုးနွယ်စုများ။

အရပ်သမိုင်းဆရာတို့သည် အရပ် မျိုးနွယ်များစုကို အောက်ပါအတိုင်း သုံးမျိုး သုံးစားခွဲခြား၍ ဖော်ပြကြသည်။

- ၁။ အရပ် ဗါအေဒတ်။
- ၂။ အရပ် အာရေဗဟ်။
- ၃။ အရပ် မွတ်စ်တမ်အေရေဗဟ်။

‘အရပ် ဗါအေဒတ်’ ဟူသည် ရှေးအကျဆုံးသော အရပ်မျိုးနွယ်များကိုဆိုလိုသည်။ ထိုမျိုးနွယ်များသည် အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီကပင် တိမ်ကောပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြလေသည်။

‘အရပ် အာရေဗဟ်’ ဟူသည် ‘ဗနူကဟ်တွာန်’ခေါ် ကဟ်တွာန်၏ မျိုးနွယ်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုမျိုးနွယ်သည် အရပ်ဗါအေဒတ်တို့ တိမ်ကောသွားပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ပေါ်

ပေါက်ခဲ့သော အရပ်နိုင်ငံ၏ တိုင်းရင်းသား အစစ်အမှန်များ ဖြစ်ကြ၏။ ယင်းတို့၏ နေထိုင်ရာဌာနမှာ ယမန်ပြည် ဖြစ်သည်။

‘အရပ်မှတ်စံတော်ရှေ့ဗဟို’ ဟူသည့် ‘ဗန္ဓု အစ္စမာအီလ်’ ခေါ် တမန်တော် အစ္စမာ အီလ်၏ မျိုးနွယ်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုမျိုးနွယ်သည် “ဟီဂျာဇ်” တွင် နေထိုင်ကြ၏။

ကဟ်တွာန်၏ မျိုးနွယ်နှင့် တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ မျိုးနွယ်များကို အဓိနာနီ’ မျိုးနွယ်များဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြ၏။ အစ္စလာမ်သာသနာ ထွန်းကားလာသည့် အချိန်တွင် အဆိုပါ ကဟ်တွာန်၏ မျိုးနွယ်နှင့် တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ မျိုးနွယ်များသည် အရပ်နိုင်ငံ၏ တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ကြ၏။ ယင်းတို့အပြင် အနည်းငယ်မျှသော ယဟူဒီ များသည်လည်း နေထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ဤသို့အားဖြင့် အရပ်လူမျိုးသည် (၁) ဗန္ဓု ကဟ်တွာန်၊ (၂) ဗန္ဓုအစ္စမာအီလ်၊ (၃) ယဟူဒီများနှင့် ရောစပ်လျက်ရှိပေသည်။ မျိုးနွယ် အသီးသီးတွင် မြောက်မြားစွာသော မျိုးနွယ်စိတ်ကလေးများ ရှိကြ၏။ ထို မျိုးနွယ်စိတ်ကလေးများသည် ယမန်ပြည်မှ ဆီရိယပြည်အထိ ပြန့်နှံ့နေထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ဤစာအုပ်တွင် ယင်းမျိုးနွယ်များ၏ အမည်များကို မကြာခဏ တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်သဖြင့် ထိုမျိုးနွယ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်တွင် ဇယားကွက်ဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပေသည်။

ဗန္ဓုကဟ်တွာန်။

ကဟ်တွာန်၏ မျိုးနွယ်ကြီး ၃-ခုရှိ၏။

၁။ ကိုဿွာအဟ်။

၂။ ကဟ်လာန်။

၃။ အတ်ဇ်ဒ်။

(၁) ကိုဿွာအဟ်၏ မျိုးနွယ်များ။

၁။ ဗန္ဓုကလ်ဗ်။

၈။ ဗန္ဓုရှိုလိုင်ဟ်။

၂။ ဗန္ဓုတန်နုခ်။

၉။ ဗန္ဓုဿွာဂျီအမ်။

၃။ ဗန္ဓုဂျရိမ်။

၁၀။ ဗန္ဓုတဗ်လစ်ဗ်။

၄။ ဗန္ဓုဂျီဟိုင်နဟ်။

၁၁။ ဗန္ဓုနမိရ်။

၅။ ဗန္ဓုနဟ်ဒ်။

၁၂။ ဗန္ဓုအစဒ်။

၆။ ဗန္ဓုအတ်ဇ်ဒ်။

၁၃။ ဗန္ဓုတိုင်ဗိုလ္လာတ်။

၇။ ဗန္ဓုအတ်စလမ်။

၁၄။ ဗန္ဓုကူလိုက်ဗ်။

(၂) ကဟ်လာန်၏မျိုးနွယ်များ။

၁။ ဗဂျီလဟ်။

၆။ တိုငယ်။

၂။ ခဆ်အမ်။

၇။ လခ်မ်။

၃။ ဟမ်ဒါန်။

၈။ ဂျီဇာမ်။

၄။ ကင်နီဒဟ်။

၉။ အာမိလဟ်။

၅။ ဂျရို။

(၃) အတ်ဇ်ဇ်ဇ်မျိုးနွယ်များ။

၁။ အောက်စ်။

၄။ ညတ်စွာန်။

၂။ ခဇ်ရဂျီ။

၅။ ဒေါက်ဇ်။

၃။ ခိုဇ်အဟ်။

မှတ်ချက်။

(က) ယမန်ပြည့်ရှင် “ဟင်မ်ယရ်” သည် အတ်ဇ်ဇ်ဇ်ဇ်မျိုးနွယ်မှဖြစ်၏။

(ခ) “အန်ဆွာရ်” သည်လည်း အတ်ဇ်ဇ်ဇ်ဇ်မျိုးနွယ်မှပင်ဖြစ်၏။

(ဂ) မျိုးနွယ်ဆက်ဆံရာ ပညာရှင်များသည် ကို.သွာအဟ်ကို ဗနူကဟ် တွာန် တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြကြ၏။ ဤစာအုပ်တွင်လည်း ဤအ ကိုင်းပင် ဖော်ပြထား၏။ အမှန်မှာ ကို.သွာအဟ်သည် ဗနူအစွမာ အိလ်ဇ်ဇ်ဇ်မျိုးနွယ်ဖြစ်သည်။

“မို.သွရ်” မှ ဆင်းသက်လာခဲ့သော “အန်နာနီ” မျိုးနွယ်များအနက် အကျော်ကြား ဆုံးမျိုးနွယ်သည် ၂-ခုရှိ၏။

၁။ ဗနူခင်ဒဟ်။

၂။ ဗနူကိုက်ဇ်။

(၁) ‘ဗနူခင်ဒဟ်’ ၏ မျိုးနွယ်များ။

၁။ ဟိုဇိုင်လ်။

၅။ မုဇိုင်နဟ်။

၂။ ကေ့နာနဟ်။

၆။ ရိုဗါဗ်။

၃။ အစဗ်။

၇။ တမိဗ်။

၄။ သွဗ်ဗဟ်။

၈။ ဟူန် (သို့မဟုတ်) ဟောင်န်။

အသက်ပါ ဗနူခင်ဒဟ်ဇ်ဇ်မျိုးနွယ်များအနက် အချို့မျိုးနွယ်များမှ အောက်ပါအ တိုင်း မျိုးနွယ်စိတ်များ အသီးသီးဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။

မူရင်းမျိုးနွယ်	ဖြစ်ပေါ်လာသည့် မျိုးနွယ်စိတ်များ
ကေ့နာနဟ် ။	ကုရိုက်ရှ်၊ ခူလ်။
ဟူန် ။	ကာရဟ်။
ရိုဗာဗ် ။	အဒီ၊ တိုင်ဗ်၊ အကလ်၊ ဆောင်ရ်။
တမိဗ် ။	မို.ကာအဗ်၊ ကရီအ်၊ ဗဟ်ဒလဟ်၊ ယရ်မူဗ်၊ ရိယာဟ်၊ ဆဗ်လဗဟ်၊ ကလ်ဗ်။

(၂) 'ဗန္ဓုကိုက်စ်'၏ မျိုးနွယ်များ။

- ၁။ အပ်ဝါနီ။
- ၂။ ညတ်ဖါနီ။
- ၃။ အအ်ဆွရ်။
- ၄။ စိုလိုင်း။
- ၅။ ဟဝါဇင်နီ။

အထက်ပါ 'ဗန္ဓုကိုက်စ်'၏ မျိုးနွယ်များအနက် အချို့မျိုးနွယ်များမှ အောက်ပါ အတိုင်း မျိုးနွယ်စိတ်များ အသီးသီးဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။

မူရင်းမျိုးနွယ်	ဖြစ်ပေါ်လာသည့်မျိုးနွယ်စိတ်များ
ညတ်ဖါနီ အအ်ဆွရ် ဟဝါဇင်နီ	အဗတ်စ်၊ သွတ်ဗ်ယာနီ၊ ဖဇာရဟ်၊ မွတ်ရ်ရဟ်။ ညနီ၊ ဗာဟ်လဟ်။ စအ်ဝါ၊ န်ဆွရ်၊ ဟဆိမ်၊ ဆက်ဗ်၊ စိုလူလ်၊ ဗန္ဓုအာမိရ်။

'ဗန္ဓုအာမိရ်' မှ တဖန် အောက်ပါအတိုင်း မျိုးနွယ်စိတ်များ ထွန်းကားလာ ပြန်၏။

- ၁။ ဗန္ဓုဟ်လလ်။
- ၂။ ဗန္ဓုဗိရ်။
- ၃။ ဗန္ဓုကအ်ဗ်။

ယဟူဒီ' မျိုးနွယ်များ။

- ၁။ ဗန္ဓုကိုက်နီကာအ်။
- ၂။ ဗန္ဓုနုသွရ်။
- ၃။ ဗန္ဓုကိုရ်ဇွဟ်။

မှတ်ချက်။

အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီ ဗန္ဓုကဟ်တွာန် မျိုးနွယ်များနှင့် ဗန္ဓုအစ္စမာ အီလ် မျိုးနွယ်များသည် အကြိမ်ကြိမ် အစိုးရအစွဲများ ဖွဲ့စည်း၍ စီမံအုပ်ချုပ်ခဲ့ကြ၏။ ယင်းသူတို့၏ ရာဇဝင် ပြောဆိုခြင်းက သော အချို့အကြောင်းများကို ရာဇဝင်သမိုင်း စာအုပ်များတွင် တွေ့ရှိရပေသည်။

အရပ်နိုင်ငံ၏ အတိတ်ခေတ်အစိုးရများ။

ကချင်၊ ကျောက်စာများနှင့် ရာဇဝင်စာအုပ်တို့၏ မှတ်ချက်များကို ထောက်ရှု

ခြင်းအားဖြင့် အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီ အလျှင် အရပ်နိုင်ငံတွင် အောက်ပါ အတိုင်း ယဉ်ကျေးသော အစိုးရ ၅-ခုရှိခဲ့ကြောင်း သိရပေသည်။

၁။ မအိနီ

၂။ စမာအီ

၃။ ဟဿရမောင်

၄။ ကတ်ဗါနီ

၅။ နာဗတ် (Nabathaei)

၁။ မအိနီ အစိုးရ။

‘မအိနီ’ဟူသည် ‘ယမန်’ ဟုခေါ်၍ မြို့တမြို့၏ အမည်ဖြစ်၏။ ထိုမြို့သည် တချိန်တွင် မြို့တော်ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ‘မအိနီ’ အစိုးရသည် အရပ်နိုင်ငံ၏ တောင်ပိုင်းတွင် တည်ရှိခဲ့၏။ ထိုအစိုးရ၏ မြို့တော်များမှာ ‘ကန်’ နှင့် ‘မအိနီ’ ဖြစ်ကြ၏။ ကဗျည်းကျောက်စာများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မအိနီအစိုးရတွင် မင်းဆက် ၂၅-ဆက်နီးပါးရှိကြောင်း သိရ၏။

‘မအိနီ’ အစိုးရနှင့် ‘စမာအီ’ အစိုးရတို့မှာ ဘာသာစကား၌ တူညီသည်။ မတူညီသည်။ စိုးမိုးသည့်ခေတ် ရှေးကွဲသည်။ နောက်ကျသည်တို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဥရောပတိုက် ရာဇဝင် ပါရဂူများသည် သဘောကွဲပြားလျက်ရှိကြ၏။

သလားဇရ်၏ယူဆချက်အရ မအိနီ အစိုးရသည် စမာအီအစိုးရထက် ရှေးအလွန် ကျ၏။ ထိုအစိုးရသည် တမန်တော် အီစာ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း ၁၅၀၀ အလျင်ကပင်ရှိခဲ့၏။ သို့ရာတွင် (J. A. Muller) မိုလရ်ကမူ တမန်တော် အီစာ မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း ၈၀၀ အလျင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မအိနီ အစိုးရ၏ ကဗျည်းကျောက်စာကို အလျင်း မတွေ့ရှိရ။ ဤသည့်အချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် မအိနီအစိုးရနှင့် စမာအီအစိုးရတို့သည် ခေတ်ပြိုင် အစိုးရများဖြစ်သည်ဟု ဆိုပေသည်။

၂။ စမာအီ အစိုးရ။

“စမာအီ” အစိုးရမှာ ရှိလာလူမျိုးတို့၏အစိုးရကို ဆိုလိုသည်။ ကဗျည်းကျောက်စာ များအရ ထိုအစိုးရသည် တမန်တော်အီစာမပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း ၇၀၀ အလျင်က ရှိခဲ့၏။ ထိုအစိုးရ၏မြို့တော်မှာ မအာရိပ်ဖြစ်၏။ ထိုခေတ် ထိုအခါ၏ ကဗျည်းကျောက်စာများကို အများအပြား တွေ့ရှိရ၏။ တမန်တော် အီစာ မပွင့်မီအလျင် နှစ်ပေါင်း ၁၁၅ အထိ ထိုအစိုးရ၏အကြောင်းကိုသိရှိရ၏။ ထိုအစိုးရ၏ နောက်တွင် “ဟင်မ်ယရ်” ၏ ခေတ် ဖြစ်၏။ ဟင်မ်ယရ်သည် မအာရိပ်ကို သိမ်းပိုက်၍ မြို့တော်ပြုလုပ်ထားခဲ့၏။

ဟင်မ်ယရ်သည် တမန်တော်အီစာ မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း ၁၁၅ နီးပါးတွင် စမာအီ အစိုးရကို အောင်နိုင်ခဲ့၏။ ကဗျည်းကျောက်စာများအရ ဟင်မ်ယရ်အစိုးရတွင် မင်းဆက် ၂၆ ဆက်ခန့်ရှိခဲ့၏။ ဟင်မ်ယရ်၏ အချို့ကဗျည်းကျောက်စာများတွင် ခုနှစ်များရေးထိုး ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရ၏။ ဟင်မ်ယရ်အစိုးရ လက်ထက်တွင် နေမ အစိုးရသည် အရပ်နိုင်ငံတွင် ဝင်ရောက်နှောင့်ရှက်ရန် ကြိုးစားခဲ့၏။ ထိုကြိုးစားမှုသည် ပဌမဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးကြိုးစားမှုပင် ဖြစ်ခဲ့၏။ တမန်တော် အီစာ မပွင့်မီ ၁၈ နှစ်အလျင်က အရပ်

နိုင်ငံကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သော “အေလဲဗ္ဘာလ်” သည် လုံးဝ မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ အေလဲဗ္ဘာလ်၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြများသည် ၎င်းအား လိမ်လည် လှည့်ဖြား၍ သဲကန္တာရတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင် သွားခဲ့ကြ၏။ ၎င်း၏ စစ်တပ် အားလုံးတို့မှာလည်း သဲကန္တာရတွင်း၌ ရောက်ကြသည့်အခါ အားလုံးပျက်စီးသွားခဲ့ကြလေသည်။^a

ဟင်မ်ယရ်မျိုးနွယ်သည် ယဟုဒီဘာသာကို လက်ခံနာယူခဲ့၏။ ထိုအချိန်နှင့် မရှေး မနှောင်းပင် ဟဗရီများသည် အရပ်နိုင်ငံ၏ တောင်ပိုင်းတွင် စတင် စီမံ အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုနောက် တချိန်တွင် ဟင်မ်ယရ် မျိုးနွယ်တို့ကို အောင်နိုင်၍ စံနစ်တကျ စီမံအုပ်ချုပ်ခဲ့ ကြ၏။ ထိုခေတ် ထိုအခါ၏ ကဗျည်းကျောက်စာ တခုတွင် ရေးထွင်းထားသော စာတမ်း ၏ အဓိပ္ပာယ်သဘောမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

“ရဟ်မာန်” ကရုဏာတော်ရှင်၊ “မစိတ်” နှင့် “ရူဟုလ်ကူဒွတ်စ်” သန်ဝင်သော ဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးတော် ကျေးဇူးတော်နှင့် ကရုဏာ အဟုန်ဖြင့် ဟဗရီဘုရင် ‘အာရ်ရဟ်’ သည် ဤရာဇဝင်တွင်မည့် ကျောက် ပေါ်တွင် ကဗျည်းရေးထိုး၏။ အာရ်ရဟ်မယ်ဝံသဗ္ဗိသည် ၎င်း၏ ဘုရင်ခံ ဖြစ်၏။

စပါနှင့် ဟင်မ်ယရ်မျိုးနွယ်များ၏ ကြီးကျယ်မှု၊ အာဏာရှိမှုနှင့် များစွာသော အောင်နိုင်မှုများ၏ အကြောင်းသည် အရပ်လူမျိုးတို့၏ဖြစ်စဉ်တွင် အထူးပင် ကျော်ကြား ၏။ ယင်းသူတို့၏ အကြောင်းများကို လင်္ကာများတွင် အမြောက်အမြားတွေ့ရှိရ၏။ အရပ် လူမျိုးတို့၏ ယူဆချက်အရ ဟင်မ်ယရ် ဘုရင်များသည် အီရန် (Persia) နိုင်ငံ၏ အဆုံး စွန်ဖြစ်သောဗေဏများကိုပင် အောင်နိုင်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ ‘ဖိကန်ဒရ်’ (Alexender) ဟူ၍ ကျော်ကြားသော ‘အုလ်ကရ်နိုက်န်’ (Zulkernayn) ဘုရင်သည် အရပ်လူမျိုးတို့ ၏ ယူဆချက်အရ ဟင်မ်ယရ်မျိုးနွယ်၏ ဘုရင်တပါးပင် ဖြစ်သည်။

‘ရှာဟ်နာမဟ်’တွင် ‘ဟာမာဝရာန်’ဘုရင်က “ကိုင်ကာအူစ်”ကို ဖမ်းဆီးချုပ် နှောင်ထားခဲ့ကြောင်း ပါရှိ၏။ အလ္လာမဟ် ဆာဖ်လဗီက အီရန်ရာဇဝင် အမည်ရှိသော စာအုပ်တွင် (ထိုစာအုပ်သည် ယခုအချိန် ဥရောပတွင် ပုံနှိပ်ပြီး ဖြစ်၏) အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသားထားသည်။

“ဤဟာမာဝရာန်မှာ ဟင်မ်ယရ်၏ ဘုရင်တပါးဖြစ်သည်။ ‘ဟာ မာဝရာန်’ ဟူသော စကားသည် အမှန်မှာ ဟင်မ်ယရ် ဟူသော အရဗီ စကားပင် ဖြစ်၏။ ကိုင်ကာအူစ်၏ဇနီး ‘စောင်ဒါယဟ်’သည် ထိုဟင်မ် ယရ်ဘုရင်၏သမီးပင် ဖြစ်၏။ (ဖိရ်ဒေါင်စီ၏ ဖေါ်ပြချက်အရ စောင်ဒါ ယဟ်သည် စယာဝစ်ရှ်အား မေတ္တာသက်ခံဘူး၏။)

^a ဤအကြောင်းများကို အရပ်နိုင်ငံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဂျီ၊ ဒဗ်လျူ၊ ထိယာကျရ်ရေးသည့် အင်ဆိုင် ကလိုဗီဒီးယား၏ ဆောင်းပါးတွင်၎င်း၊ ပရော်ဖဲဆာ ရီနာလ်ဒီ နီကလ်ဆန်ရေး “လစ်တ်ရေရီ ဟန့်ထရီ အောက်စ် ကရပ်စ်” တွင်၎င်း တွေ့ရှိရလေသည်။

‘စောင်ဒါယတ်’ ၏ မူရင်းအမည်မှာ ‘စုဒ္ဒဒါ’ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။
အီရာန် (Persian) လူမျိုးတို့သည် ‘စုဒ္ဒဒါ’ ဟူသောအမည်ကို မိမိတို့၏
အသံထွက်အတိုင်း ‘စောင်ဒါယတ်’ ဟူ၍ ပြောင်းလွှဲ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြ
လေသည်။

ဥရောပတိုက် သုတေသီများ၏ လောလောဆယ် လေ့လာဆည်းပူးချက်များကို
ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် စပါနှင့် ဟင်မ်ယရ်မျိုးနွယ်တို့၏ ယဉ်ကျေးမှုသည် အဆင့်အတန်း
အလွန်မြင့်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဂျာမနီအမျိုးသား
(Professor Nolde Ky) သည် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်။

တမန်တော် အီစာ မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော် အလျင်
အရန်နိုင်ငံ၏ အနောက် တောင်ဘက် (၀၁) ယမန်ပြည်သည် စပါနှင့်
ဟင်မ်ယရ် စိုးမိုးခဲ့သော တိုင်းပြည်ဖြစ်၏။ ယမန်ပြည်မှာ နွေရာသီမိုးရွာ
သွန်းမှုကြောင့် စိုက်ပျိုးရန် အထူးသင့်လျော်သော ဒေသဖြစ်၏။ ယမန်
ပြည်၏များစွာသောကမ္ဘည်းကျောက်စာများနှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော
အဆောက်အဦများကို ကျွန်ုပ်တို့သည် မချီးကြူးဘဲ မနေနိုင်ပေ။ ယူနန်
ပြည်သားများနှင့် နောမ ပြည်သားများက ယိုပြည်ကို “အရပ်သူဗွေ”
ဟူ၍ ဘွဲ့နာမ ပေးထားခဲ့ခြင်းမှာ သင့်လျော်လှ၏။.....

သမ္မာကျမ်းစာ (Bible) တွင်လည်း စပါ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနား
ကြောင်း၊ ဩဇာအာဏာကြီးကြောင်းများကို အများအပြားတွေ့ရှိရ၏။
အထူးသဖြင့် ရှိဗာဘုရင်မက တမန်တော် စုလိုင်မာန်နှင့် သွားရောက်
တွေ့ဆုံသည့်အကြောင်းမှာ အထူးမှတ်သားဖွယ်ရာပင်ဖြစ်၏။ ကြည့်-
ဘုရင်မင်းများအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ (၁၀း ၁--၁၀)

“ဒါဝတ်”နှင့် “ယူတင်ဂ်”တို့၏ ကြီးပမ်းမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်
ဆမုဒ် (Thamud) လူမျိုးတို့၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အဆောက်အဦ
များ အကြောင်းကို သိရှိခဲ့ကြ၏။ ဆမုဒ် လူမျိုးများသည်၎င်း၊ ထိုဆမုဒ်
လူမျိုးများနှင့် ဆင်တူရိုးမှားဖြစ်သော “နာဗတ်” လူမျိုးများသည်၎င်း၊
မိမိတို့၏ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ပဌမဆင့် ပညာရပ်များကို စပါနှင့် ဟင်မ်ယရ်
မျိုးနွယ်တို့ထံမှပင် သင်ခဲ့ကြရ၏။

စပါမျိုးနွယ်သည် ရေးသားမှုအတတ်ကို မြောက်ဘက်နိုင်ငံမှ
သင်ယူခဲ့၏။ ထိုနောက် ထိုပညာကို အရပ်နိုင်ငံ၏ များစွာသောဒေသ
များတွင်၎င်း၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုများတွင်၎င်း၊ အသုံးပြုစေခဲ့၏။
ဒမာစ်ကတ်စ်မြို့မှ အဗီနီနီယာနိုင်ငံအထိ ထိုပညာကို ပျံ့နှံ့စေခဲ့၏။ ကြည့်
(Historian History of the world. အတွဲ ၈။ စာမျက်နှာ-၅)။

၃။ ဟယွရမောင်တံအအစိုးရ။

‘ဟယွရမောင်တံ’သည် ယမန်ပြည်၏ ကျော်ကြားသောမြို့တမြို့ ဖြစ်၏။

၇။ ကတ်ဗါနီအစိုးရ။

‘ကတ်ဗါနီ’သည် အဒန် (Aden) ၏ မြို့တော် ဖြစ်၏။ ယခုအချိန် ထိုမြို့သည် တိမ်ကော ပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်၏။

၅။ နာဗတ် (Nabathaei) အစိုးရ။

‘နာဗတ်’သည် တမန်တော် အစ္စမာအီလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သားတော်တပါး ၏ အမည် ဖြစ်၏။ နာဗတ်မျိုးနွယ်သည် ထိုသားတော် နာဗတ်မှ ဆင်းသက်လာသော မျိုးနွယ်ပင် ဖြစ်၏။

နာဗတ်မျိုးနွယ်သည် ဆမုဒ်လူမျိုးနှင့် အလွန်တူ၏။ ဆမုဒ်လူမျိုးနှင့် တမျိုးတစား တည်း ဖြစ်၏။ ဆမုဒ်၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံသူများဟု ဆိုပါကလည်း ဆိုနိုင်၏။ နာဗတ်မျိုးနွယ်များ စိုးမိုးခဲ့သောပြည်နယ်သည် ဆီရိယနိုင်ငံ၏ နယ်နမိတ်နှင့် ဆက်စပ် လျက်ရှိ၏။ ထိုနာဗတ်မျိုးနွယ်၏ စိုးမိုးမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ () မစ္စတာ ဖါရစ်တရ်သည် မိမိ၏ ပထဝီစာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထား သည်။

‘နာဗတ်’၏ အမည်နှင့် နာဗတ်မျိုးနွယ်များ၏ ဩဇာအာဏာ သည် အရပ် သဲကန္တာရများတွင် သာမက ဟီဂျာဇ်၊ နဂျိဒ်၏ ကြီးမား သော နယ်ပယ်များတွင်ပင် ပျံ့နှံ့လျက်ရှိ၏။ နာဗတ်မျိုးနွယ်များသည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုတွင် လိမ်မာကျွမ်းကျင်ခဲ့ကြသကဲ့သို့ တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ မျိုးနွယ်များပြုပြီ စစ်မက် ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရန်လည်း အသင့်ရှိခဲ့ကြပေသည်။ ၎င်းတို့သည် ပါလစ်တိုင်နိုင်ငံနှင့် ဆီရိယနိုင်ငံများ တွင် အကြိမ်ကြိမ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသောကြောင့်၎င်း၊ အရပ်ကွေ့တွင် အီဂျစ် သင်္ဘောများကို လုယက်ခဲ့ကြသောကြောင့်၎င်း၊ မက်ဒိနီယာကုန်သည် များနှင့် အကြိမ်ကြိမ်ရန်သူများဖြစ်ခဲ့ကြရ၏။ သို့တစေလည်း ရောမနိုင်ငံ ၏ အင်အားစုမှအပ မည်သူတဦးတယောက်မျှ ထိုမျိုးနွယ်ကို မဟန့်တား နိုင်ခဲ့ပေ။ နာဗတ်မျိုးနွယ်တို့သည် ဘေမအစိုးရ၏ဩဇာကို ‘အတိတ်တရာမို’ ၏ လက်ထက်တွင် မလွှဲမရှောင်သာသဖြင့် မသိမသာ လက်ခံခဲ့လေ သည်။ ကြည့်- မစ္စတာ ဖါရစ်တရ်ရေး အရပ်ချာဇဝင်၊ စာမျက်နှာ (၂၂၀-၂၂၁) ။

ဖော်ပြပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိများသည် အတိတ်ခေတ်တွင် အရပ်နိုင်ငံကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ် ခဲ့ကြသော အစိုးရတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ ဖြစ်၏။ အစ္စလာမ် သာသနာ မထွန်းကားမီ အလျင်ကပ်ပင် ထိုအစိုးရများသည် အသီးသီး ပျက်စီးသွားခဲ့ကြ၏။ ထိုအစိုးရများ ပျက်စီး သွားပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ယမန်ပြည်၌ အချို့နာမည်ကြီးသော ခေါင်းဆောင်များ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုခေါင်းဆောင်ကြီးများကို ‘ကီလ်’ ဟူ၍၎င်း၊ ‘မစ်ကဝလ်’ ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဆိုကြ၏။ အီရက်ပြည်တွင် ‘အာလီမွန်ဇီရ်’၏ အဆက်အနွယ်များ ကျန်ရှိခဲ့၏။ ထို အဆက်အနွယ်များသည် Persia ပါရှာပြည်၏ ဩဇာခံများဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်နှစ် ၁၈၆၅ အထိ

ရှိသည့် အရပ်၏ ကျော်ကြားသော အဆောက်အဦများသည် ထိုအဆက်အနွယ်များ၏ အမှတ်အသားများပင် ဖြစ်၏။ ဆီရိယနိုင်ငံတွင် ဃတ်စ်စာနီ အဆက်အနွယ်များသည် ကြီးစိုးခဲ့ကြ၏။ ထိုအဆက်အနွယ်များသည် ရောမဘုရင်၏ ဩဇာခံများသာဖြစ်ကြ၏။ ထိုအဆက်အနွယ်၏ နောက်ဆုံး အကြီးအကဲမှာ ‘ဂျဗလဟ်ဗုဗ်အလ်အိုင်ဟင်’ ဖြစ်၏။

အရပ်နိုင်ငံ၏ အတိတ်ခေတ် ယဉ်ကျေးမှုများ။

ယဉ်ကျေးမှုတွင် အရပ်နိုင်ငံ၏ အချို့ဒေသများသည် အချို့ ဒေသများနှင့် လုံးဝ ခြားနားလျက် ရှိ၏။ စာရေးဆရာကြီး မာန်စူလီဗါန်ဖရန်စာဝီက လူနေ အဆင့်အတန်း တွင် စည်ပင်သာယာရေးနှင့် တိုးတက်ရေးတို့ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့် သဘောတရားကို လိုက်၍ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီ အလျင် အရပ်နိုင်ငံ၏ ယဉ် ကျေးမှုသည် တချိန်တွင် အလွန်မြင့်မားခဲ့၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် တိုးတက်မှု၏ သဘောတရားအရ မည်သည့် လူမျိုးမျှ ရိုင်းစိုင်းသည့် အဖြစ်မှ ယဉ်ကျေးမှုတွင် အလွန် မြင့်မားသော အဆင့်အတန်းသို့ မည် သည့်လူမျိုးမျှ တမဟုတ်ချင်း ရောက်ရှိမသွားနိုင်ပေ။

ရာဇဝင်ကို လေ့လာကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် အရပ်နိုင်ငံ၏ ယမန်ပြည်နယ်ကဲ့သို့သော အချို့ ဒေသများသည် တချိန်က ယဉ်ကျေးမှု၏ အထွတ်အထိပ်သို့ပင် ရောက်ရှိသွားခဲ့ဘူး ကြောင်း သိရှိရပေသည်။ ယမန်ပြည်၏ ကဗျည်းကျောက်စာများကို ရွတ်ဘတ်ဘူးသူ ရှေးရာဇဝင် ပစ္စည်းများကို လေ့လာဆည်းပူးသူ ဥရောပတိုက်သား ပညာရှင်များသည် ယမန်ပြည်၏ အတိတ်ခေတ် ယဉ်ကျေးမှုကို မခြီးကျူးဘဲ မနေနိုင်ကြပေ။

စာရေးဆရာကြီး ယာကူတ်ဟမ်ဝီက မုအ်ဂျစ်တွင် ဆွန်အာနှင့် ကလီစ်၏ အံ့ဩဘွယ်ကောင်းသော ရှေးရာဇဝင် ပစ္စည်းများအကြောင်းကို ရေးသား ဖော်ပြထား သည်။ ယင်းသို့ ရေးသားဖော်ပြရာတွင် စကားပိုများ ပါနေသော်လည်း အဖြစ်မှန်လည်း မနည်းလှပေ။

ထို့အတူ အီဘုန်၊ ဆီရိယနိုင်ငံများနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော နုအ်မာန်မျိုးနွယ် ၏ နန်းစိုက်ရာမြို့တော်ဖြစ်သော ဟိုဒ်ရဟ်မြို့သည်၎င်း၊ ဃတ်စ်စာနီမျိုးနွယ်၏ မြို့တော် ဖြစ်သော ဟောင်ချန်မြို့သည်၎င်း၊ ယဉ်ကျေးမှုတွင် အထွတ်အထိပ်သို့ပင် ရောက်ရှိခဲ့ သော မြို့များဖြစ်၏။

အရပ်နိုင်ငံရာဇဝင်ဆရာတို့၏ထုတ်ပေါ်ပြောဆိုချက်အရ ယမန်ပြည်သည် တချိန် တွင် အလွန်တိုးတက်ခဲ့၏။ ယမန်ဘုရင်များသည် အီဘုန်ပြည်ကိုပင် အောင်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ ယမန်ဘုရင်တပါး၏အမည်မှာ “ရှမုရ်” ဖြစ်၏။ ထိုရှမုရ် ဘုရင်သည် စမရ်ကန္ဒမြို့ကို တူးဖွဲ ဖျက်ဆီးခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြ၍ ထိုမြို့ကို စမရ်ကန္ဒမြို့ ဟူ၍ အမည်မှည့်ခေါ်ခြင်းဖြစ် သည်။ အီဘုန် (ပါရှာ) ဘာသာစာပေအရ ရှမုရ်ကန္ဒ၏အဓိပ္ပါယ်မှာလည်း ‘ရှမုရ်တူးသည်’ ဟု ရ၏။ ထိုမြို့၏မူရင်းအမည်မှာ ရှမုရ်ကန္ဒပင် ဖြစ်သော်လည်း အရပ် စာပေတွင်မူ ‘စမရ်ကန္ဒ’ ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲကြသည်။

ယမန်ပြည်ရှိ ရှေးဟောင်းအဆောက်အဦများ၏ အကြွင်းအကျန်များကို ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် ထိုမြို့ရှိ (ကလ်အဟ်) ခံတပ်များ၊ ကျုံးများ၊ မြို့ရိုးများနှင့် အဆောက်အဦများ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားကြောင်းနှင့် ထိုမြို့သည် တချိန်တွင် ယဉ်ကျေးမှု၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိနိုင်ပေသည်။ အလ္လာမဟ် ဟမ်ဒါနီသည် ဣကလီလ် စာအုပ်တွင် ထိုမြို့၏ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို အသေးစိတ် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ဆွေဖတုဂျဗီရတိလ်အရပ်-အတွဲ ၁၊ စာမျက်နှာ (၂၀၃)တွင် လည်း အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်။

အရပ် လူမျိုးတို့သည် ယမန်ပြည်၏ ရှေးဟောင်း နန်းတော်များ၏ အကြောင်းများကို လင်္ကာများတွင်၎င်း၊ ဥပမာပြရာတွင်၎င်း၊ ဖော်ပြလေ့ရှိကြ၏။ အဆိုပါ နန်းတော်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သီကုံးဖွဲ့ဆိုထားသော လင်္ကာများလည်း အများအပြားရှိ၏။ အဆိုပါလင်္ကာများကို ဣကလီလ်၊ ပဌမကဏ္ဍတွင် အပြည့်အစုံ တွေ့ရှိရပေသည်။

အလ္လာမဟ် ဟမ်ဒါနီသည် အဆိုပါ နန်းတော်များ၏ အမည်များကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

(၁) ဆွမ်ဒါနီ၊ (၂) မုလ်ဃမ်၊ (၃) နာအိတ်၊ (၄) ဆိုရ်ဝါဟ်၊ (၅) စလ်ဟီနီ၊ (၆) ဇွဖါရ်၊ (၇) ဟာကရ်၊ (၈) သူဟ်ရ်၊ (၉) ရှိဗါမ်၊ (၁၀) ဆိုင်မာနီ၊ (၁၁) ဗဗ်နူနီ၊ (၁၂) ရိယာမ်၊ (၁၃) မရာကီရှ်၊ (၁၄) မအိနီ၊ (၁၅) ရောင်ဆာနီ၊ (၁၆) အရ်ဗာမ်၊ (၁၇) ဟိန္ဒါ၊ (၁၈) ဟုနိုင်းဒဟ်၊ (၁၉) အိမ်ရာနီ၊ (၂၀) မဒိုက်ရ်။

အဆိုပါ နန်းတော်များအနက် နာအိတ်နှင့် ဆွမ်ဒါနီနန်းတော်များ၏ အကြောင်းကို မုအ်ဂျမုလ်ဗုလ်ဒါနီတွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရ၏။ ထိုနန်းတော် ၂-ခု၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရေးသားဖော်ပြထားသော စကားများတွင် စကားပိုများပင် ရောနှောနေသည် ဟူ၍ပင် ထင်မှတ်စရာဖြစ်၏။ စလ်ဟီနီနန်းတော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရေးသားဖော်ပြရာ၌ ထိုနန်းတော်ကို တည်ဆောက်ရာတွင် နှစ်ပေါင်း (၇၀) တိတိ ကြာခဲ့သည်ဟူ၍ ပါရှိ၏။ ရှိဗါမ်နန်းတော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို မတွေ့ရှိရ၏။

لهذه خمسة عشر مجلدات

“ထိုလူမျိုးများထံတွင် ထူးဆန်းအံ့ဘွယ်သစ်ဖြစ်သော ကျုံးအများအပြား ရှိသည်”

နာအိတ်နန်းတော်သည် ဝဟ်ဗ် ဣဗ်နု မုနုဗ်ဗိဟ်၏ လတ်ထက်အထိ တည်ရှိခဲ့၏။ ထိုနန်းတော်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ကဗျည်းကျောက်စာတခုကို အဆိုပါ မုဟ်ဗ်ဗိဟ် ပညာရှင်ကြီးငဟ်ဗ် ဣဗ်နု မုနုဗ်ဗိဟ်က ဘတ်ကြည့်သည့်အခါ အဆိုပါ နန်းတော်မှာ နှစ်ပေါင်း

၁၆၀၀ အလျင်က တည်ဆောက်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရ၏။ ယခုအခါ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို လေ့လာလိုက်စား ရှာဖွေဆည်းပူးသော ဥရောပတိုက်သား သုသေသီများသည် အဆိုပါ နန်းတော်များရှိရာဒေသများတွင် သွားရောက်စူးစမ်းရှာဖွေခဲ့ကြ၏။ ထိုသုတေသီများ၏ ရှာဖွေစွမ်းချက်များကို ထောက်ခြင်အားဖြင့်လည်း ယမန် ပြည်သားတို့သည် ယဉ်ကျေးမှုတွင် အံ့ဖွယ်သရဲ တိုးဘက်ခဲ့ကြသည်ကို ကောင်းစွာသိနိုင်ပေသည်။ ယမန် ပြည်သားများ၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မစ္စတာထီယာကျန်က အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်။

အရပ်နိုင်ငံ၏ တောင်ဘက်တွင် ခရစ်တော် (တမန်တော်အီစာသခင်) မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်းအမြောက်အမြား အလျင်ကပင် အလွန်တရာမျှ တိုးတက်လျက်ရှိသော ယဉ်ကျေးမှုကို တွေ့ရှိရ၏။ ယခုထက်တိုင် နန်းတော်များနှင့် မြို့ရိုးများ၏ အကြွင်းအကျန်များကို တွေ့ရှိရ၏။ ထိုနန်းတော်များနှင့် မြို့ရိုးများအကြောင်းများကို အချို့ကမ္ဘာလှည့်ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း မိမိတို့၏ မှတ်တမ်းများတွင် ရေးသားထားကြ၏။ နန်းတော်များနှင့် မြို့ရိုးများ၏ အကြွင်းအကျန်များကို ယမန်ပြည်နှင့် ဟသ္မာရမောက်တံတွင် အများအပြား တွေ့ရှိရ၏။ အချို့သော နေရာများတွင် ယခုထက်တိုင် ကျည်းကျောက်စာများကို တွေ့ရှိရပေသေးသည်။

ဆွန်အာဇီအနီးတွင် နန်းတော် တခု ရှိ၏။ ထိုနန်းတော်သည် ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်ဆုံး အဆောက်အဦ ၇-ခုတွင် တခုအပါအဝင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ စာရေးဆရာကြီး ကာဇီဝီနီက အာဆာရုလ်ဗီလာဒ်တွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ (အခြားနန်းတော်များ အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဂျန်ရဲလ်ဂျာမန် အိုရီယန်တယ်စီစီအတွဲ-၁၀၊ စာမျက်နှာ ၂၀-တွင် ရှိပါကုန်)။

ရှိပါ၏ မြို့တော် ဖြစ်သော မအာရိပ်၏ ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းကို စာရေးဆရာကြီး အရ်နို၊ ဟာလီဝေးနှင့် ဗလာဇရ်တို့ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ကြ၏။ မအာရိပ်၏ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများအနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သော ကျုံးကြီး၏ အကြွင်းများသည် ယခုထက်တိုင် တွေ့ရှိရသေး၏။ ထိုအကြွင်းအကျန်များကို ကြည့်ရှုသည့်အခါတွင် ယမန်ပြည်၌ ပြန်လည် တူးဖော်ခဲ့သော ရေကန်များကို သတိရမိနိုင်၏။

စာရေး ဆရာကြီး ဗလာဇရ်သည် ရှည်လျားသော ကျည်းကျောက်စာ ၂-ခုကို ထုတ်ဖော် ရေးသားခဲ့၏။ ၎င်းပြင် အဆိုပါ အဆောက်အဦများကို ခရစ်တော် မပွင့်မီ ၅-ရာစု၊ ၆-ရာစုလောက်တွင် ပြန်လည်မွမ်းမံခဲ့သည့် အကြောင်းကိုလည်း ရေးသားခဲ့၏။ ယင်းကဲ့သို့ ဗလာဇရ်က ထုတ်ဖော် ရေးသားလိုက်သည့်အခါ အဆိုပါ အဆောက်အဦများ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုမှာ ပို၍ပင် ထင်ရှားလာလေသည်။

ယမန်ပြည်တွင် ဟန်ချာန်အမည်ရှိသောနေရာ၌ အခြား ကျုံးဟုခေါ်သေး၏။ ထိုကျုံး၏အလျားမှာ ပေပေါင်း (၄၅၀) ရှိ၏။

အရပ်နိုင်ငံ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အချို့ပြည်များသည် အတိတ်ခေတ်တွင် ယဉ်ကျေး ခဲ့သော်လည်း အရပ်နိုင်ငံ အတွင်းတွင်မူ ယင်းကဲ့သို့မဟုတ်ပေ။ အရဗီဘာသာစကား သည် အလွန်ကြွယ်ဝသောလည်း ယဉ်ကျေးမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသော စာလုံးများကို အရဗီ စာပေတွင် မတွေ့ရှိရပေ။ အီရာန်နှင့် နေမဘာသာ စကားများကို လက်ခံ သုံးစွဲ ထားခြင်းကိုသာ တွေ့ရှိရ၏။ ဥပမာ—စစ်က်ကဟ် “ငွေ” ဟူသော စကားအတွက် အရဗီ ဘာသာစာပေတွင် စာလုံးမရှိပေ။ ဒစ်ရ်ဟမ်၊ ဒီနာရ် ဟူသော စကားများသည် အရဗီ ဘာသာစကားများ မဟုတ်ပေ။ ဘာသာခြား စာလုံးများဖြစ်သည်။ ဒစ်ရ်ဟမ် ဟူသော စကားသည် ယူနန်စကားဖြစ်၏။ ဒစ်ရ်ခမ်ဟူသောစကားမှဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုစကားကို ပင် ယခုအချိန် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစာပေတွင် (Drachm) “ဒရာမ်” ဟူ၍ သုံးစွဲလျက်ရှိ၏။ မီးခွက်သည် သာမန်ပစ္စည်းပင် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုမီးခွက်အတွက်လည်း အရဗီစာပေ တွင် စာလုံးမရှိပေ။ အီရာန် ဘာသာစာပေမှ “ကျေရာသ်” ဟူသော စကားကို ယူပြီး အရဗီဘာသာစာပေတွင် () “စိရာဂျီ” ဟူ၍ သုံးစွဲခြင်းဖြစ်၏။ ထိုနောက်မီးခွက် အတွက် “မစ်ဆ်ဗိုဟ်” () ဟူသောပုဒ်ကိုထွင်၍ သုံးစွဲထား၏။ ထိုပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ် မိုးလင်းအောင် ပြုလုပ်သော ကြံယာဘန်ဆာဟူ၍ ဖြစ်၏။ မြေခွက်အတွက် အရဗီတွင် သီးသန့်ပုဒ်မရှိချေ။ အီရာန်ဘာသာစာပေမှ () “ကူဇဟ်” ဟူသောပုဒ်ကိုယူပြီး () “ကူဇ” ဟူ၍ ပြုလုပ် သုံးစွဲထား၏။ အရဗီစာပေတွင် () “လိုတာ” အတွက်လည်း သီးသန့်ပုဒ်မရှိချေ။ အီရာန်ဘာသာစာပေမှ () “အာဗေရေဇ်” ဟူသောပုဒ်ကိုယူပြီး () “အစ်ဗ်ရိုက်” ဟူ၍ ပြုလုပ် သုံးစွဲထား၏။ သံလင်ပန်း အတွက် အရဗီတွင် သီးသန့်ပုဒ် မရှိချေ။ အီရာန်စာပေမှပင် () “တရ်ဂ်” ဟူ သောပုဒ်ကိုယူပြီး () “တွာရ်ဂ်” ဟူ၍ ပြုလုပ် သုံးစွဲထား၏။ အီရာန်ဘာသာ စာပေတွင် ခွက်ကို () “ကာဇဟ်” ဟူ၍ခေါ်ဆို၏။ ထို “ကာစဟ်” ဟူသော ပုဒ် ကိုပင် အရဗီစာပေတွင် () “ကာစ်” ဟူ၍ ပြုလုပ်သုံးစွဲထား၏။ ရှက်အင်္ကျီကို အရဗီစာပေတွင် () “ကုရ်ဇုက်” ဟူ၍ခေါ်ဆို၏။ ဤသည်လည်း အီရာန် ဘာ သာစကားပင်ဖြစ်၏။ ဘောင်းဘီကို အီရာန်စာပေတွင် () “ရှလ်ဝါရ်” ဟူ၍ ခေါ်ဆို၏။ ထို “ရှလ်ဝါရ်” ဟူသော စကားကို အနည်းငယ် ပြောင်းလွှဲပြီး အရဗီတွင် () “စင်ရ်ဝါလ်” ဟူ၍ သုံးစွဲထားခြင်း ဖြစ်၏။

အထက်တွင် ချေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ သာမန် ပစ္စည်း များအတွက်ပင်လျှင် အရဗီစာပေ၌ သုံးစွဲရန် စာလုံးများပင် မရှိခဲ့ပေရာ၊ ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာပစ္စည်းကြီးများအတွက်မှာကား အသို့လျှင် စာလုံးများ ရှိပေမည်နည်း။ ဤသည် ကိုထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့်အတိတ်ကာလ၌ ဘချိန်တခါတွင် အရပ်နိုင်ငံ ယဉ်ကျေးခဲ့သည် မှာပတ်ဝန်းကျင်ရှိနိုင်ငံများ၏ယဉ်ကျေးမှု၏အရှိန်ဟတ်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိ နိုင်ပေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင်လျှင် အဆိုပါ ပတ်ဝန်းကျင် နိုင်ငံများနှင့် ကင်းဝေး သော အရပ်နိုင်ငံ၏ အချို့ဒေသများသည် မိမိဘို့၏ မူလဘူတ အဖြစ်၌ပင် တည်ရှိခဲ့ကြ ပေသည်။

မှန်ကန်သော ဟဒီဆ်ကျမ်းများတွင် တွေ့ရှိရသည်မှာ တမန်တော်မူဟုမ္မဒ် (ဆွာ လ္လဏ္ဍာဟ် အလိုဗဟု ဝစလ္လ်) လက်ထက်အထိ အရပ်နိုင်ငံတွင် စည်းစိမ်နှင့်အေးချမ်း

သာယာစွာနေထိုင်စားသောက်နိုင်ရန် ပစ္စည်းများ အလွန်မှပင် နည်းပါးလှ၏။ ‘ဟိဂျာဗ်’ ပရိဒဟ်သားရှိန် အမိန့်တော် ကျရောက်သည့်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗုခါရီကျမ်းနှင့် အခြားကျမ်းများတွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်မှာ ဟိဂျာဗ် အမိန့်တော် ကျရောက်လာ သည့်အချိန်အထိ အိမ်များတွင် အိမ်သာများပင် မရှိသေးပေ။ အမျိုးသမီးများသည် အပေါ်အပါး သွားရန်အတွက် အပြင်သို့ သွားကြရ၏။ တိရ်မိဿီကျမ်း၊ ဆင်းရဲမှု အခဏ်းတွင် ပါရှိသည်မှာ ထိုအချိန်အထိ “ချစ်လ်နီ” ဆန်ခါပင် မရှိ၊ မှုတ်၍ဂျုံဖုံ ကိုစစ်ခဲ့ကြရသည်။ ကျန်ရှိသော ဂျုံသည် ဂျုံကြမ်းဖြစ်၏။ ဗုခါရီကျမ်းတွင် ပါရှိသည်မှာ ထိုအချိန်တွင် ညဉ့်အခါ၌ မီးခွက်များပင် ထွန်းလေ့ မရှိသေးပေ။ သာဝကကြီးတပါးက ထုတ်ဖော် ပြောကြားသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် တမန်တော်မြတ်၏ အပါးတွင် ချဉ်းကပ်နေခဲ့ ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တမန်တော်မြတ်ထံမှ ပိုးမွှားများ ဟရာမ်ဖြစ်ကြောင်း မကြားခဲ့ဘူးပါဟု ပြောပြ၏။ အဆိုပါ သာဝကကြီး၏ ပြောပြချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မုဟဒ်ဒီဆီနီ ပညာရှင် များက ဝေဘန် ရေးသားကြသည်မှာ ပိုးမွှားများ ဟရာမ် ဖြစ်ကြောင်းကို သာဝကကြီး တပါး၏ မကြားရုံမျှဖြင့် တမန်တော်မြတ်က အဆိုပါ ပိုးမွှားများကို ဟရာမ် ပြုတော်မမူ၍ မဆိုနိုင်ပေ။ (အမှန်မှာ တမန်တော်မြတ်သည် ပိုးမွှားများကို ဟရာမ်ပြုတော်မူခဲ့သည်)။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ သာဝကကြီး၏ ပြောကြားချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အစ္စလာမ် သာသနာ မထွန်းကားမီ အရပ်လူမျိုးတို့သည် ပိုးမွှားများ စားခဲ့ကြောင်း သိရပေသည်။ ကြည့်-အဗုဒါဝုဗ်၊ အတွဲ-၂။ ရာဇဝင် စာအုပ်များတွင် အရပ်လူမျိုးတို့သည် “ခန် ခဂျူရာ” “ဂိုဝေ” “ဂစ်ရ်ဂစ်တ်” ဗီဟီ စသည့်ပိုးမွှားများနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားရေများကို စားသုံးခဲ့ကြကြောင်း အဘဉ့်အလင်း ရေးသား ဖော်ပြထားသည်။

အရပ်နိုင်ငံ၏ အတိတ်ခေတ် ဘာသာ အယူဝါဒများ။

အစ္စလာမ် သာသနာ မထွန်းကားမီ အရပ်နိုင်ငံတွင် ဘာသာအယူဝါဒ အမျိုးမျိုး ရှိခဲ့၏။ အချို့သောသူများ၏ ယူဆချက်မှာ ခလပ် ကိုးကွယ်ရာဟူသည့် ခေတ် သို့မဟုတ် (Law of nature) သဘာဝဓမ္မပင် ဖြစ်၏။ ‘အလ္လာဟ်’ ဟူ၍ကား ဘာမျှမရှိချေ။ ယင်း သို့သောသူများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထား တော်မူသည်။

وَقَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ إِنَّا نَسْتَعِذُّكَ وَنَحْنُ وَمَا يُهْدِيكَ إِنَّا إِلَٰهٌ مُّغْتَبِ

(အာဖ်-၃)

ထိုသူများက ပြောဆိုကြသည်မှာ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်နေကြခြင်းမှအပ ဘာမျှမရှိ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သေကြ၏၊ ရှင်ကြ ၏၊ ၎င်းပြင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ခေတ်သည့်သာလျှင် ပျက်စီးစေ၏။

ကုရ်အာန် (၄၅ : ၂၄)။

အချို့သောသူများသည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိယာမတ်နှင့် ကုသိုလ်-အကုသိုလ် အကျိုးအပြစ် ခံစံရမည်ကို မယုံကြည်ကြပေ။ ထိုသို့ သောသူများအား 'ကိယာမတ်' ရှိကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖြေကြားရန် ကုရ်အာန်ကျမ်း မြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။

قُلْ يُحْيِيهَا اللَّهُ إِذَا تَوَفَّىٰ سَؤْلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ (يٰس- ٥)

အသင် ပြောကြားပါလေ၊ ထို (အရိုးများကို) ဦးစွာပဌမ စတင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အသျှင်သည်ပင် ထိုအရိုးများကို ပြန်လည် ရှင်စေ တော်မူမည် ဖြစ်သည်။

ကုရ်အာန် (၃၆ : ၇၉)။

အချို့သောသူများသည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ကိုလည်း ယုံကြည်ကြ၏။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်အလိုက် အကျိုးအပြစ်ခံစံရမည်ကိုလည်း ယုံကြည်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် စေလွှတ်တော်မူသော နဗီတမန်တော်များကိုမူ မယုံကြည်ကြပေ။ ယင်းသို့ သောသူများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမျက်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထား တော်မူသည်-

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُكَذِّبُ ۚ أَتَأْتِيهِمُ السَّمَاءُ بِمَاءٍ حَمِيمٍ ۚ (ف- ၁)

(فرقان- ၁)

၎င်းပြင် ထိုသူများက ပြောဆိုကြသည်မှာ ဤရုစုလ်တမန်တော် သည် မည်သို့ပါနည်း၊ ၎င်းသည် ထမင်းစားသည်၊ ဈေးများတွင်သွား လာသည်။

ကုရ်အာန် (၂၅ : ၇)။

(بخ- اسرئيل- ၁)

قَالُوا إِنَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۖ نَحْنُ نَمُوتُ وَنَحْنُ نَحْيَىٰ ۚ (اسرئيل- ၁)

ထိုသူများက အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည်လူသားတဦးတယောက် ကို ရုစုလ် တမန်တော်အဖြစ် စေလွှတ်တော် မူပါသလောဟု ပြောဆို ကြ၏။

ကုရ်အာန် (၁၇ : ၉၄)။

ထိုသူများ၏ ယူဆချက်အရ နဗီ၊ ရုစုလ် တမန်တော်သည် လူသားတို့၏ ကြောင့် ကြမှုများနှင့် ကင်းစင်သော ကောင်းကင် တမန်များသာ ဖြစ်နိုင်၏။

များသောအားဖြင့် အရပ်လူမျိုးတို့သည် ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူများသည် ရုပ်တုများကိုလည်း အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ဟူ၍ မယုံကြည်ခဲ့ကြပေ။ ထိုရုပ်တု များသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ထံတော်ပါးသို့ ချဉ်းကပ်နိုင်ရန်အဆက်အသွယ်များဖြစ်သည်ဟူ၍သာမှတ်ထင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသူများ၏ ယုံကြည်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။

مَا تَدْعُوهُمْ إِلَّا لِيُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ (زم-۱)

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုရုပ်တုများကို ကိုးကွယ် ကြသည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ထို ရုပ်တု များသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ် ထံတော်ပါးသို့ ချဉ်းကပ်စေကြရန် အလို့ငှါဖြစ်သည်။
ကုရ်အာန် (၃၉:၃)။

ယမန်ပြည်တွင် နေထိုင်သော ဟင်မီယရ် မျိုးနွယ်သည် နေကို ကိုး ကွယ်ကြ၏။ ကနာနုဟ် မျိုးနွယ်သည် လကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ မဇီတမိမ် မျိုးနွယ်သည် “ဒုဗုရုန်” ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ကိုက်စ်မျိုးနွယ်သည် ‘ဌာအ်ရာ’ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ အတ်စ်စ် မျိုးနွယ်သည် အတွာရစ်စ်ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ နမ်စ်နှင့် ဂျူဇာမ်မျိုးနွယ်တို့သည် မုရှ်တရီကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ကြည့်-ဇုဗ်နဆွာအစ်စ်အလ်အုန်ဒုလုစီ ရေး တွဗကာတုလ်အုမမ်၊ အဆိုပါစာအုပ်ကို ၁၉၁၂-ခုနှစ်တွင် မိုင်ရုတ်မြို့၌ ပုံနှိပ်သည်။

ကျော်ကြားသော ရုပ်တု များနှင့် ထို ရုပ်တု များကို ကိုးကွယ်သော မျိုးနွယ်များ၏ အမည်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ရုပ်တု ၏အမည်	ရုပ်တုရှိရာဌာန	ကိုးကွယ်သောမျိုးနွယ်၏အမည်
လာတ်	တွာအစ်စ်မြို့။	ဆက်ီမ်မျိုးနွယ်။
အုဇ်ဇာ။	မက္ကာမြို့တော်။	ကုရိုက်ရှ်နှင့်ကနာနုဟ်မျိုးနွယ်။
မနာတ်။	မဒီနာမြို့တော်။	အောက်စ်၊ ခဇ်ရဂျီ၊ ညတ်စ်စါန်
ဂုဗျ။	ဒေါင်မတုလ်ဂျန်ဒုလ်။	ကလပ်စ်မျိုးနွယ်။
စုဝါအ်။		ဟုဆိုင်လ်။
ယဘူဆ်။		မုဇ်ဟစ်ဂျီနှင့်အချို့ မျိုးနွယ်များ
ယအူက်။		ဟမ်ဒါန်။

အကြီးဆုံးသော ရုပ်တုမှာ “ဟုဗလ်” ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်တုသည် “ကအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်၏ခေါင်မိုးပေါ်တွင်ရှိ၏။ ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်သည် စစ်ပွဲများတွင် ထိုရုပ်တု ကိုပင် အောက်မေ့တသ မှီခိုအားထားကြ၏။ ရုပ်တုများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အသေးစိတ်အကြောင်းများကို “အလ်ဗိလလ်ဝန်နိဟလ်” တွင်တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။

အရပ်နိုင်ငံတွင် ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကို စတင်ဦးဆောင်သူ။

အရပ်နိုင်ငံတွင် ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကို စတင် ပြုလုပ်ခဲ့သူမှာ အမ်ရ်ဗုဗ်နု လုဟိုင်းယံ ဖြစ်သည်။ တို့သူ၏ မူရင်းအမည်မှာ ရဗီအဟ် ဗုဗ်နု ဟာရီဆဟ် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အရပ်နိုင်ငံတွင် ကျော်ကြားသော ခုဇာအဟ်မျိုးနွယ်သည် ထိုသူ၏မျိုးနွယ်ဆက်ပင် ဖြစ်သည်။ ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်၏ “မိုုတဝလ္လီ” ဂေါပကမှာ အမ်ရ် အလျင် ဂျုရ်ဟုန့်ဗ် မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ အမ်ရ်သည် တိုက်ခိုက်၍ဂျုရ်ဟုန့်ဗ်မျိုးနွယ်ကို နှင်ထုတ်ခဲ့၏။ ၎င်းနောက် မိမိကိုယ်တိုင် ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်၏ “မိုုတဝလ္လီ” ဂေါပက ဖြစ်သွားခဲ့၏။ တချိန်သော် အမ်ရ်သည် (ရှာမ်) ဆီရိယနိုင်ငံ မြို့တမြို့သို့ ရောက်သွား၏။ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်လျက်ရှိသော ထိုမြို့သူမြို့သားများအား အသင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ရုပ်တု များကို ကိုးကွယ်ကြသလောဟု မေးရာ၊ မြို့သူမြို့သားများက ဤရုပ်တုများသည် လိုအင်ဆန္ဒအဝဝကို ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်ကြ၏။ စင်မက် ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရာတွင် အောင်မြင်စေကြ၏။ မိုးခေါင်လျှင် မိုးရွာသွန်းစေကြ၏ ဟု ဖြေကြလေသည်။ ထိုအခါ အမ်ရ်သည် ယင်းသူတို့ထံမှ ရုပ်တု ၄-၅-ခု ယူလာပြီးလျှင် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်အနီးတဝိုက်တွင် တည်ထားလေ၏။ ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်သည် အရပ်နိုင်ငံ၏ ဗဟိုဖြစ်၏။ မျိုးနွယ်အသီးသီးတို့သည် ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်သို့ လာရောက်ကြ၏။ အမ်ရ် တည်ထားသော ရုပ်တု များများကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ယင်းသို့အားဖြင့် အရပ်နိုင်ငံရှိ မျိုးနွယ်အသီးသီးတို့တွင် ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုသည် ပျံ့နှံ့သွားခဲ့လေသည်။

ရုပ်တု များတွင် ရှေးအကျဆုံးသော ရုပ်တု မှာ “မနာတ်” ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်တု သည်ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် ကုဒိုက်ဒ်အနီး၌ တည်ရှိ၏။ မဒီနာမြို့ရှိ အောက်စ်နှင့် ဇစ်ရဂျီမျိုးနွယ်များသည် ထိုရုပ်တု ထံ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ထိုမျိုးနွယ်များသည် ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်မှ ဟဂျီပြုလုပ်၍ ပြန်လာကြပြီး “မနာတ်” ရုပ်တု ထံသို့ ရောက်ရှိကြသည့်အခါ “အစ်ဟ်ရာမ်” ခေါ်ဝတ်ရုံကိုလဲကြလေသည်။ ဟုသ္မိုင်လ်မျိုးနွယ်နှင့်ခုဇာအဟ်မျိုးနွယ်တို့သည်လည်း “မနာတ်” ကိုပင်ကိုးကွယ်ကြလေသည်။

အရပ်နိုင်ငံတွင် ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှု ပျံ့နှံ့သွားသည့် အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာရေးဆရာကြီး ယာကုတ်ဟမ်ဝီ က မုအ်ဂျုမုလ်ဗုလ်ဒါန့် (မက္ကာမြို့အကြောင်း) တွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်မှာ အရပ်နိုင်ငံရှိ မျိုးနွယ်အသီးသီးတို့သည် ဟဂျီပြုရန် အဘက်ဘက်မှာ မက္ကာမြို့သို့ လာကြ၏။ ဟဂျီပြုလုပ်ပြီး အပြန်တွင် “ဟရမ်” ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားသော နယ်နိမိတ်အတွင်းမှ ကျောက်များကို ယူဆောင်သွားကြ၏။ ၎င်းနောက်

ထိုကျောက်များကို ကအ်မတ် ကျောင်းတော်ရှိ
ကိုးကွယ်ကြလေသည်။

ရုပ်တုများကဲ့သို့ ထုလုပ်ပြီး

အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား ယုံကြည်မှု။

အရပ်သူမျိုးတို့သည် အားလုံးလိုလိုပင် ရုပ်တု များကို ကိုးကွယ်လျက် ရှိနေခဲ့ကြ
၏။ သို့ရာတွင် ကိုးကွယ်ရာ အသျှင် အစစ်အမှန်မှာ အခြားတပါးရှိကြောင်း၊ ထိုအသျှင်
သည် စကြာဝဠာအဝန်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အသျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအသျှင်၏
အမည်နာမမှာ “အလ္လာဟ်” ဟူ၍ ဖြစ်ကြောင်း ဟူသော ယုံကြည်ချက်သည် ယင်းသူတို့၏
စိတ်နှလုံးအတွင်းမှ မထွက်သေးပေ။ ထိုသို့သော သူများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်း
မြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်-

وَلَيْسَ سَآئِلُهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَفَّ السَّمْسُ وَالْقَمَرَ

لَيْسَ لِّلَّهِ مَا فِي يَدَيْهِ يُؤْتِكُونُ (عنكبوت- ٢٤)

၎င်းပြင် အကယ်၍ အသင်က ထိုသူတို့အား မိုးများနှင့် မြေကို
မည်သူ ဖန်ဆင်းသနည်း၊ နေနှင့်လကို အမိန့်နာခံသော အရာများအဖြစ်
မည်သူက ပြုလုပ်ထားသနည်းဟု မေးလျှင် ထိုသူများက “အလ္လာဟ်”
ဟူ၍ မုချ ဖြေကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူများသည် အဘယ်သို့လှည့်
သွားကြလေသနည်း။

ကုရ်အာန် (၂၉: ၆၁)။

وَلَيْسَ سَآئِلُهُمْ مِّنْ تَزْوِيلِ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْيَا بِهِ

الْاَرْضُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

၎င်းပြင် အကယ်၍ အသင်က ထိုသူတို့အား အထက်ကောင်းကင်
မှ မိုးရေကို မည်သူ ရွာသွန်းစေသနည်း၊ ထိုမိုးရေဖြင့် သေပြီးသော မြေကို
တဖန် မည်သူ ရှင်စေသနည်းဟု မေးလျှင် ထိုသူများက “အလ္လာဟ်”
ဟူ၍ မုချ ဖြေကြလိမ့်မည်။

ကုရ်အာန် (၂၉: ၆၃)။

فَاَذْكُرُوا فِي الْاَلْهَامِ دَعَا اللّٰهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّيْنَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ

اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ لَّيْسُرُكُوْنَ (عنكبوت- ٢٥)

ထိုသူများသည် လော၊ သင်္ဘော စသည်တို့ကို စီးနင်း၍ (ပင်လယ်တွင်းသို့ ရောက်) ကြသောအခါ စိတ်စေတနာ ဖြူစင်စွာဖြင့် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ကျီးနွံသူများအဖြစ်နှင့် ထိုအသျှင်မြတ်ထံ ဆုပန်ကြလေသည်။ ပြီးနောက် ထိုအသျှင်မြတ်က ထိုသူတို့အား ကုန်းမြေပေါ်သို့ (ပို့ဆောင်၍) လွတ်မြောက် စေတော်မူသော အခါ ထိုအချိန်မှာပင် ထိုသူများသည် ‘ရှစ်ရက်’ ပြုလုပ်ကြလေသည်။

ကုရ်အာန် (၂၉: ၆၅)။

နှစ်ပေါင်း ၁၃၀၀ အလျင် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်က ထုတ်ဖော် ကျေညာခဲ့သည်များကို ယခု သုတေသနပြုလျက်ရှိသော ရှေးဟောင်း ရာဇဝင်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများက ထောက်ခံလျက်ရှိသည်။ ဘာသာများနှင့် အလေ့အထများဆိုင်ရာ စွယ်စုံကျမ်း (အင်စိုင်းကလိုပေဒီယာ) အတွဲ ၁၊ စာမျက်နှာ (၆၆၄) တွင် အရှေ့ဘက်တိုင်း ဘာသာများ တတ်ကျွမ်းသူ မစ္စတာနိုဝဲလ်ဒကီ၏ ပြောဆိုချက်များကို တွေ့ရှိရ၏။ ဤတွင်ထိုပြောဆိုချက်များအနက် အချို့ကောက်နုတ်ချက်များကို ရေးသားဖော်ပြလိုပေသည်-

“ဆွဖါ” ၏ ကမ္မည်း ကျောက်စာ များတွင် “အလ္လာဟ်” ကို ‘ဟလ်လဟ်’ ဟူ၍ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။ ထိုနာမသည် ‘နဗတ်’ မျိုးနွယ်များနှင့် အရပ်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းရှိ ရှေးလူမျိုးများ၏ အမည်များ၏ အစိတ်အပိုင်းတခု ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ဥပမာ ဇိုက်ဒ် အမည်ရှိသူတဦးကို ‘အလ္လာဟ်’ ဟူသော နာမတော်နှင့် တွဲ၍ “ဇိုက်ဒ်လ္လာဟ်” ဟူ၍ မှည့်ခေါ်လေ့ ရှိကြ၏။ နဗတ်မျိုးနွယ်တို့၏ ကမ္မည်းများတွင် အလ္လာဟ်ဟူသော အမည်နာမကို ကိုးကွယ်ရာ အသျှင် တပါးအတွက် ခေါ်ဝေါ်သည်ကို မတွေ့ရှိရသော်လည်း “ဆွဖါ” ၏ ကမ္မည်းများတွင်မူ တွေ့ရှိရပေသည်။ အလ္လာဟ်ဟူသော အမည်နာမသည် နောက်ခေတ် မုရှ်ရစ်ကများတွင် အလွန် တရာမျှ ကျော်ကြားသော အမည်နာမ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ အရပ်နိုင်ငံ အတိတ်ခေတ် စာပေများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မစ္စတာဝဲလ်ဟိုဆန်း ရေးသားထားသည့် များစွာသော စာပိုဒ်များတွင် “အလ္လာဟ်” ဟူသော အမည်နာမကို အကြီးဆုံး၊ အမြင့် မြတ်ဆုံး ဖြစ်သော ကိုးကွယ်ရာ အသျှင်တပါးအတွက် သုံးနှုံးထားသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။ နဗတ်မျိုးနွယ်၏ ကမ္မည်းများတွင် “အလ္လာဟ်” ဟူသော ဘွဲ့နာမနှင့် တွဲလျက်ရှိသည့် ကိုးကွယ်ရာတို့၏ အမည်များကို မြောက်မြားစွာ တွေ့ရှိရပေသည်။ ဤသည်ကိုထောက်ရှု၍ မစ္စတာ ဝဲလ်ဟိုဆန်းက “အလ္လာဟ်” ဟူသော အမည်နာမသည် ယခင်က အမျိုးမျိုးသော ကိုးကွယ်ရာများအတွက် အသုံးဖြစ်ခဲ့ပြီး တဖြည်းဖြည်း နောင်တခေတ်တွင် အကြီးဆုံး၊ အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သော ကိုးကွယ်ရာ အသျှင်တပါးတည်းအတွက် ကေဝိနောင်အဖြစ် အသုံးဖြစ်လာသည်ဟု ကောက်နုတ် ယူဆခဲ့လေသည်။

နဆွဲရာနီဘာဘာသာ၊ ယဟူဒီဘာသာနှင့် မဂျူစီဘာသာများ။

ခေတ်အခါသမယကို ပိုင်းခြားရန် ခဲယဉ်းလှသော်လည်း နဆွဲရာနီဘာသာ၊ ယဟူဒီဘာသာနှင့် မဂျူစီဘာသာတို့သည် ရှည်လျားလှသော ခေတ်အခါမှ စ၍ပင် အရပ်နိုင်ငံတွင် ထွန်းကားခဲ့ကြ၏။ အလ္လာမဟ် ဣဗ်နုကုတိုင်ဗဟ်က ‘မအာရ်ရ်ဖ်’တွင် ရေးသားထားသည်မှာ ရဗီအဟ်နှင့် ဗတ်ရွာန်မျိုးနွယ်များသည် နဆွဲရာနီဘာသာဝင် များဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ကုသွာအဟ်မျိုးတွင်လည်း နဆွဲရာဘာသာ၏ အရိပ်အရောင်ကို တွေ့ရှိရ၏။ နဆွဲရာနီဘာသာသည် အထူးပင် တိုးတက်ပျံ့ပွားခဲ့၏။ မက္ကာ မြို့တော်၌ပင် (ဝန်ကယ်ဇုဗ်နုနောင်ဖိလ်ကဲ့သို့) ဣဗ်ရာနီ (Hebrew) ဘာသာစာပေတွင် ဣဗ်ဂျီလ် ကျမ်းကို ရွတ်ဘတ်နိုင်သူများရှိခဲ့ကြ၏။ အချို့သူများသည် ဆီရိယ (ရှာမ်) နိုင်ငံသို့ သွားရောက်၍ပင် ပညာကို ဆည်းပူးခဲ့ကြသေး၏။

ဟင်မ်ယရ်၊ ဗနူကနာနဟ်၊ ဗနူဟရ်ခမ် ဣဗ်နု ကအ်ဗ်နှင့် ကင်န်ဗဟ် မျိုးနွယ်တို့ သည် ယဟူဒီဘာသာဝင်များဖြစ်ကြ၏။ ယဟူဒီများသည် မဒီနမြို့ကို လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ ခဲ့ကြ၏။ ယဟူဒီများသည် “တောင်ရာတ်” ကျမ်းကို သင်ကြား ပို့ချနိုင်ရန်အတွက် ကျောင်းများကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုကျောင်းများကို “ဗိုင်တုလ်မစ်ဒ်ရာဗ်” ဟူ၍ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြ၏။ “ဟဒီဆ်” ကျမ်းကြီးများတွင်လည်း ယင်းသူတို့၏ကျောင်းများကို “ဗိုင် တုလ်မစ်ဒ်ရာဗ်” ဟူ၍ပင် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ “ဒိုင်ဗရ်” မြို့ရိုးအတွင်း နေထိုင်သူ အားလုံးတို့မှာ ယဟူဒီဘာသာဝင်များသာ ဖြစ်ကြ၏။

ဣဗ်ရအုလ်ကုကမ် နှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်သော နာမည်ကျော်လင်္ကာဆရာကြီး စမော အီလ် ဣဗ်နုအာဒီယာသည် သစ္စာသမာဓိရှိမှုတွင် အလွန်ကျော်ကြားခဲ့၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကြီး၏ သစ္စာသမာဓိရှိမှုများသည် ယနေ့ထက်တိုင် အရပ်နိုင်ငံတွင် စကားပုံပင်ဖြစ်လျက် ရှိပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်လည်း ယဟူဒီဘာသာဝင် တဦးပင်ဖြစ်၏။

“အဟ်လ်ကိတာဗ်” ခေါ် ယဟူဒီနှင့် နဆွဲရာနီများ၏ ဘာသာတရားဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာပုဒ် (ရီဝါယတ်) များသည် အတော်ပင် ကျော်ကြား ပျံ့နှံ့လျက်ရှိခဲ့၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင်လျှင် နဗီတမန်ဘော် မိုဟမ္မဒ် (ဆွလ္လုလ္လာဟု အလိုငှာဟိဝစလ္လမ်) အပေါ်သို့ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကျရောက်၍ ထိုကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် ဣသရေလ မျိုးနွယ်တို့၏ အကြောင်း ပါရှိလာသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်အား ယဟူဒီ၊ သို့မဟုတ် နဆွဲရာနီ တဦးတယောက်က သင်ကြားပေးသည်ဟု ကာဖီရ်များက ထင်မှတ်ပြောဆိုခဲ့ ကြ၏။ ယင်းသို့သော ကာဖီရ်များ၏အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။

وَلَقَدْ عَلِمُوا أَنَّمَا يُؤْتُونَكَ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ (نحل- ၁၇)

“မုချကေန် တမန်တော် မိုဟမ္မဒ်အား ပုဂ္ဂိုလ်တဦးတယောက်က သင်ကြားပေးသည်”ဟု ထိုသူများ ပြောဆိုကြသည်ကို ငါအသျှင် မုချ

သိရှိတော်မူသည်။ ထိုသူတို့ စွပ်စွဲပြောဆိုသော ဘာသာစကားသည် အာရဗီ ဘာသာဖြစ်၏။ ဤသည် အလွန်ထင်ရှားပြတ်သားသော အာရဗီ ဘာသာစကားဖြစ်၏။

ကုန်အာန (၁၆:၁၀၃)။

ကုန်အာနကုမ်းလာ အထက်ပါအာယတ်တော်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ကာဖိရ်ဆို၏ စွပ်စွဲပြောဆိုခြင်းမှာ လုံးဝမှားယွင်းသည်ကို ကောင်းစွာသိရှိနိုင်ပေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤစာအုပ်၌ပင် အလျဉ်းသင့်သည့်နေရာ၌ အကျယ်ရေး သားပေးခြင်းအဖို့။

တမိမိမျိုးနွယ်များသည် မဂျူစီဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြ၏။ ဇရာရဟ်တမိမိ သည် တမိမိမျိုးနွယ်၏ နာမည်ကျော် အကြီးအကဲဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂျူစီဘာသာ အရ မိမိသမီးနှင့်ပင် ထိမ်းမြားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် နောက်ပိုင်းတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှက် တကွ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ အတ်ကရအ် ဇုနဟ်သည်လည်း မဂျူစီဘာသာဝင်တဦးပင် ဖြစ်၏။

တမန်တော် ဣဗ်ရာဟီမ်၏ သာသနာ။

တမန်တော် ဣဗ်ရာဟီမ် (အလိုင်ဟဗ္ဘလာမ်) ၏ သာသနာ၏ အဓိက အချက်မှာ “တောင်ဟိမ်” ခေါ် တဆူဘည်း ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား ခဝင် ကိုးကွယ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ခေတ်အခါသမယ ရှည်လျား၍ အဓိကမှောင်များ ဖုံးလွှမ်းလာ သည့်အခါ အဆိုပါ “တောင်ဟိမ်” တရားတွင် “နှစ်ရက်” ခေါ် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် နှင့် ယှဉ်တွဲ၍ အခြားအရာများကို ကိုးကွယ်မှုသည် သက်ဝင် ရော့မြှမ်းလာခဲ့လေ၏။ နောက်ဆုံးတွင် “ကအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်၌ပင် ရုပ်တုများကို ထားရှိ၍ ကိုးကွယ် သည့် အခြေအနေသို့ပင် ဆိုက်ချောက်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင်လည်း “တောင်ဟိမ်” တရားသည် လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်မဟုတ်။ အခုခိုင်ခံ့တွင် အချို့နေရာများ၌ “တောင် ဟိမ်” ၏ အရိပ်အခြေကို တွေ့ရှိရပေသည်။ အရပ်ခိုင်ခံ့တွင် အချို့ အမြော်အမြင် ရှိသူ များသည် အသိအလင်္ခာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော လူသားများက အသိအလင်္ခာ မှာ ညာဏ်ပညာနှင့် ကင်းမဲ့သော ကျောက်သတ္တုများရှေ့တွင် ဦးချကြသည့် အဖြစ်ကို တွေ့မြင်ကြသည့်အခါ အလွန်စက်ဆုပ် ရှိရှာခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့အမြော်အမြင်ရှိသူများသည် ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကို အလျဉ်း မနှင်ချိက်ကြပေ။ သို့ရာတွင် ယင်းကဲ့သို့ ရုပ်တု ကိုး ကွယ်မှုကို စက်ဆုပ်ရှိရှာမှုသည် တမန်တော်မြတ် မှီဟဒွင် (ဆွာဗ္ဗလ္လာဟု အလိုင်ဟ် ၀၈၂၆) မပွင့်မီ အနည်းငယ်မျှသော အချိန်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

ရာဇဝင်ဆရာကြီး ဣဗ်နု ဣဗ်ဟာဏ်က ထုတ်ဖော် ရေးသားခဲ့သည်မှာ တကြိမ် တွင် ရုပ်တု တခု၏ နှစ်ပါတ်လည်ပွဲတခု၌ ဝန်ကဟ် ဣဗ်နု နောင်ဖမ်းလ်၊ အဗ်ဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နုဂျဟ်ရှ်၊ အဗ်မာန်ဣဗ်နု အလ်ဟုဗိုင်ရ်ဆ် နှင့် ဇိုက်ဗ်ဣဗ်နုအာမရ် ဣဗ်နု နုဗိုင်လ်တို့သည် ပါဝင်ခဲ့ကြ၏။ ယင်းကဲ့သို့ ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် အချိန်တွင် ထိုသူများ၏ စိတ်နှလုံးများတွင် “ငါတို့သည် တောက်ပျော့ရှေ့တွင် ဦးချကြ၏။ ထိုကျောက်များသည် ကြားသည်လည်း မဟုတ်၊ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊ သူဟပါးကို နှစ်နာဆုံးရှုံးအောင် ပြုနိုင်သည်လည်း

မဟုတ်၊ သူတပါးကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းအောင် ပြုစုမိမိနိုင်သည်လည်းမဟုတ်၊ ဤသည် ငါတို့၏ မိုက်မဲမှု တရပ်ပင် ဖြစ်သည်” ဟု ရုတ်တရက် အတွေး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ဦးတို့သည် ကုရ်ဂျ်မျိုးနွယ်မှ ဖြစ်ကြ၏။ ဝရ်ကဟ်သည် ခခိဂျဟ် သခင်မ၏ ဦးရီး၏သားဖြစ်၏။ ဇိုက်ဒ်သည် အုမရ်သခင်၏ ဦးရီးဖြစ်၏။ အဗ်ဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နု ဂျဟ်ရှိသည် ဟမ်ဇဟ်သခင်၏တူ ဖြစ်၏။ အုဆ်မာန်သည် အဗ်ဒုလ္လာဟ်၏ဇနီး ဖြစ်၏။ ကြည့်-စီရုတ် ဣဗ်နု ဟ်ရှာမ်။

ဇိုက်ဒ်သည် တမန်တော် ဣဗ်ရှာဟ်၏ သာသနာကို လေ့လာဆည်းပူးရန် အတွက် ဆီရိယပြည်သို့ သွားရောက်ခဲ့၏။ ထိုနိုင်ငံတွင် ယဟူဒီဘုန်းကြီး၊ နဆ်ရာနီ ဘုန်းကြီးများနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မည်သူ တဦးတယောက်ထံမှပင် ကျေနပ်မှု မရရှိခဲ့ပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ဇိုက်ဒ်က “ကျွန်ုပ်သည် တမန်တော် ဣဗ်ရှာဟ်၏ သာသနာကို လက်ခံပါသည်” ဟု ဆိုကာ အကျဉ်းသင်္ဃန်းအားဖြင့် တမန်တော် ဣဗ်ရှာဟ်၏ သာသနာကို လက်ခံခဲ့လေသည်။

သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်၏နမူနာ သာဝကမကြီး အတိတ်မာ သခင်မထံမှကြား သိရသည်မှာ “ထိုသခင်မက ကျွန်ုပ်သည် ဇိုက်ဒ်ကိုမြင်၏။ သူသည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်း တော်ကို ကျောပေးလျက် လူအများတို့ကို အို-ကုရ်ဂျ်၊ အသင်တို့အနက် ကျွန်ုပ်မှ အပ မည်သူတဦးတယောက်မျှ တမန်တော် ဣဗ်ရှာဟ်၏သာသနာအပေါ်၌ တည်ကြ သည်မဟုတ်ပေဟု ပြောဆိုလျက်ရှိ၏”။ (ကြည့်-ဗုခါရီကျမ်း၊ ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော် တည်ဆောက်သည့်အခန်း)။

ဣဗ်လာဗ်သာသနာ မဘွန်းကားမီ အမိုက်ခေတ်တွင် အရပ်လူမျိုးများသည် မိန်းကလေးများကို အောင်လတ်လတ် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်လေ့ ရှိကြ၏။ ထိုအလေ့ဆိုးကို ဦးစွာပဌမ ပိတ်ပင်တားဆီးသူမှာ ဇိုက်ဒ်ပင်ဖြစ်၏။ သမီးမိန်းကလေးကို ယင်းကဲ့သို့ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်နေသည်ကိုတွေ့လျှင် ဇိုက်ဒ်သည် ထိုသမီးမိန်းကလေးကို တောင်း၍ မိမိ ကိုယ်တိုင် ထိန်းသိမ်းမွေးမြူထားလေသည်။ တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာလ္လာ ဟု အလိုငါးဝစလွှမ်း) နဗီမဖြစ်မီ ဇိုက်ဒ်သည်လည်း တမန်တော်မြတ်ထံတွင် ဝင်ထွက် နေထိုင်ခဲ့ဘူး၏။ (ကြည့်-ဗုခါရီကျမ်း)။

ဝရ်ကဟ်၊ အဗ်ဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နုဂျဟ်ရှိနှင့် အုဆ်မာန်တို့သည် ရုပ်တု ကိုး ကွယ်မှုကို စွန့်လွှတ်၍ အီဗာအီ (ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်) များ ဖြစ်သွားခဲ့ကြ၏။ ထို့နောက်မကြာမီအတွင်းမှာပင် ထွာအစ်ဗ်မြို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သော နာမည်ကျော် လင်္ကာဆရာကြီး အုမိုင်ယဟ် ဣဗ်နုဆွာလ်ဟ် သည်လည်း ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကို ဆန့် ကျင်ခဲ့၏။ ပိတ်ပင်တားဆီးခဲ့၏။ ဟာဖစ်ဇ်ဣဗ်နုဟာဂျ်က ဣဆွာဗဟ် တွင် ဇုမိုင်ရ် ဣဗ်နု ဗက္ကာရ်၏ “စနဒ်” () ဖြင့် အုမိုင်ယဟ်သည် အမိုက်ခေတ်တွင် ကောင်း ကင်ကျ ကျမ်းများကို ဘတ်ဘူးကြောင်း၊ ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကို ရှောင်ကြဉ်၍ တမန် တော် ဣဗ်ရှာဟ်၏သာသနာကို လက်ခံခဲ့ကြောင်း ရေးသား ပေါ်ပြထားသည်။ အုမိုင် ယဟ် စီကုံးထားသော လင်္ကာစာအုပ်သည် ယနေ့ထက်တိုင်တည်ရှိ၏။ ထိုလင်္ကာစာအုပ် တွင် သူတပါး၏လက်ရာ အမြောက်အမြား ပါရှိနေသော်လည်း အုမိုင်ယဟ် ကိုယ်တိုင် စီကုံးထားသော မူရင်းလင်္ကာများကိုလည်း တွေ့ရှိရပေသည်။ အုမိုင်ယဟ်သည် “ဗဒ်ရ်”

စစ်ပွဲဖြစ်ပွားသည်အထိ အသက်ထင်ရှားရှိခဲ့၏။ သာဝကကြီး အစီရိ မုအာဝိယဟ်၏ နာနာ (အဘိုး) မက္ကာမြို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သော အတ္တမဟ်သည် အုမိုင်ယဟ်၏ ဦးလေး၏သားပင်ဖြစ်၏။ အတ္တမဟ် အသက်ခံရသည့် အကြောင်းကို ကြားသောအခါ အုမိုင်ယဟ်သည် ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ အလွန်စိတ်နာကြည်းစွာဖြင့် (မစ်ရိဆိယဟ်) လွမ်းချင်း တပုဒ်ကို စပ်ဆိုရေးသားခဲ့၏။ ယင်းကဲ့သို့ စိတ်နာကြည်းရသည့် အတွက် ကြောင့်ပင် အုမိုင်ယဟ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို လက်မခံနိုင်ခဲ့သည်ဟု ထင်မှတ် ပုပေသည်။

တကြိမ်သော် တမန်တော်မြတ်၏ အစီးအနင်းပေါ်တွင် နောက်မှ စီးနင်းလိုက် ပါခဲ့သော သာဝကကြီးတပါးသည် နာမည်ကျော် လင်္ကာဆရာကြီး အုမိုင်ယဟ်၏ လင်္ကာတပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုလေ၏။ တမန်တော်မြတ်က “ငင်းနောက်”ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ သောအခါ အဆိုပါ သာဝကကြီးသည် အုမိုင်ယဟ်၏ လင်္ကာ ၁၀၀ တိတိ ရွတ်ဘတ် လေသည်။ လင်္ကာတပုဒ် ရွတ်ဆိုပြီးတိုင်း ပြီးတိုင်း တမန်တော်မြတ်က “ငင်းနောက်”ဟု မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။ နောက်ဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်က “အုမိုင်ယဟ်သည် မွတ်စ်လင်မ် ဖြစ်လုနီးပါး ဖြစ်ပြီးမှ မဖြစ်ဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်”ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

(ကြည့်-ရှမာအစ်လ်)

ရာဇဝင်ပါရဂူကြီး ဣဗ်နဟ်ရှာမ် က ရုပ်တုကိုးကွယ်မှုကို ပိတ်ပင်တားမြစ်သူ များတွင် အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ၄-ဦး၏ အမည်များကိုသာ ရေးသား ဖော်ပြ ထား၏။ သို့ရာတွင် ရာဇဝင် အထောက်အထားများကို ကြည့်ရှုသောအခါတွင် အရပ် နိုင်ငံ၌ အမြော်အမြင်ရှိသူများ အများအပြားပေါ်ထွန်းခဲ့ကြ၏။ ထိုသူများသည် ဆင်းတု ကိုးကွယ်မှုကိုစွန့်လွှတ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသူများတွင် အကျော်ကြားဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ အရပ်နိုင်ငံ၏ နာမည်ကျော် အဟောကောင်း အပြောကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ကတ်စ် ဣဗ်န ဓာအိ ခဟ် အလ်အိယာဒ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အကြောင်းရှေ့တွင်ပါရှိသည်။ ၎င်းပြင် ကိုက်စ် ဣဗ်နနရှ်ယဟ် ဟူ၍ အခြားတဦး ရှိသေး၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟာဖဇ် ဣဗ်နဟူရ်က ဣဆွာဗဟ်တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အမိုက်ခေတ်တွင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ် အား ခဝပ်ကိုးကွယ်သူ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ တမန်တော်မြတ် ပွင့်တော်မူသည့်အခါ ဣဗ်လာဗ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြောင်း ရေးသားထား၏။

ဟနီဖီသာသနာ

တမန်တော်မြတ် ဣဗ်ရာဟီဗ် (အလိုင်ဟစ္စလာဗ်) ၏ သာသနာကို “ဟနီဖီ” သာသနာဟု အဘယ့်ကြောင့် ခေါ်ဆိုကြသနည်း။ ကုရ်အာန်ကျမ်း မြတ်တွင် “ဟနီဖီ”ဟူသောပုဒ်ကို တွေ့ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုပုဒ်၏အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာတွင် အဆို ပြားလျက် ရှိ၏။ “မုဖတ်စ်စီရိန်” ခေါ် ကုရ်အာန်ကျမ်းတတ် ပါရဂူများက ရေးသားကြ သည်မှာ တမန်တော် ဣဗ်ရာဟီဗ်၏ သာသနာတွင် ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုမှ ဖဲကြဉ်ရှောင် ရှားမှု ပါရှိသည့်အတွက် ဤသာသနာကို “ဟနီဖီ” သာသနာဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် “ဟနုဖ်” ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ဖဲကြဉ်ရှောင်ရှား

ခြင်းဟူ၍ဖြစ်သည်။ အိဗရုနီ ခေါ် (Hebrew) ဘာသာစကားနှင့် စုရ်ယာနီ ခေါ် (Syriac) သာသာစကားတွင် “ဟနီဖ်” ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “မနာဖ်” အယောင်ဆောင်သူဟူ၍၎င်း၊ “ကာဖ်” ဟူ၍၎င်း ဖြစ်၏။ ရုပ်တု ကိုးကွယ်သူများက တဆူတည်းသော အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်သူ “မုဝ်ဟ်” တို့ကို ယှဉ်ချသည့်အနေဖြင့် ပေးသောအမည်ဖြစ်၍ ထိုအမည်ကို “မုဝ်ဟ်” တို့က ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် လက်ခံခဲ့ကြသည်ဟု ထင်မှတ်ရပေသည်။ ဤကား အတိအကျ မဟုတ်ပေ။

ရာဇဝင်ဆိုင်ရာ အဆင့်ဆင့် ပြောဆိုချက်များကို သောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အရပ်နိုင်ငံတွင် အထူးသဖြင့် မက္ကာမြို့နှင့် မဒီနာမြို့များတွင် ရုပ်တုကိုးကွယ်မှုကို ငြင်းပယ်ပြီး တမန်တော် ဣဗ်ရာဟီမ်၏ သာသနာကိုရှာဖွေဆည်းပူးလျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အနည်းငယ်ရှိကြောင်း သိရ၏။ ဤသည် တမန်တော် ဣဗ်ရာဟီမ်၏ သာသနာကို ပြန်လည်သစ်လွင်စေမည့် “မုဂ်ဒ်ဒ်” ခေါ် ပုဂ္ဂိုလ်သား ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တပါး ပွင့်တော်မူမည့်အချိန် နီးကပ်လာခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။

အထက်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တရားစစ် တရားမှန် ရှာဖွေသူ အနည်းငယ်ရှိကြသည်ကို အကြောင်းပြု၍ အနောက်နိုင်ငံ စာရေးဆရာများက “အရပ်နိုင်ငံတွင် အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီကပင် ‘တောင်ဟိန်’ တရားနှင့် မှန်ကန်သော သာသနာသည် ပျံ့နှံ့လျက် ရှိခဲ့သည်” ဟု ရေးသားကြသည်။ ဤကား ယုတ္တိမရှိပေ။ အကယ်၍သာ ထိုသူတို့၏ ရေးသားချက် မှန်ကန်ခဲ့သည်ရှိသော် အစ္စလာမ် သာသနာ ထွန်းကားလာသည့် အချိန်တွင် ကြောက်ဘွယ်လိလိ ဆန့်ကျင်မှုများ အဘယ့်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သနည်း။

ဤဘာသာများသည် အရပ်တွင် မည်သို့သော ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများကို ဖြစ်စေခဲ့သနည်း။

အထက်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အရပ်နိုင်ငံတွင် ယဟူဒီဘာသာ၊ နဆ်ရာနီဘာသာ၊ မဂျူစီဘာသာ၊ ဟနီဖီဘာသာများ ရှိခဲ့၏။ “အင်လ်ဟာဒ်” ခေါ် ဘာသာမရှိ၊ ဘုရားမရှိ အယူဝါဒလည်း ရှိခဲ့၏။ ထိုထိုသော ဘာသာ အယူဝါဒများရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် အရပ်နိုင်ငံတွင် မည်သို့ အကျိုးရှိခဲ့သနည်း။ ယုံကြည်ချက်အားဖြင့် ကြည့်လျှင် တချိန်တွင် အရပ်နိုင်ငံ၌ ကိုးကွယ်ရာ ဘုရား အမြောက်အမြားရှိခဲ့၏။ ထိုမျှများပြားလှသော ဘုရားများကို နဆ်ရာနီဘာသာက အများကြီး လျော့အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း ဘုရားသုံးဆူ ကျန်ရှိနေပေသေး၏။

တမန် နဆ်ရာနီဘာသာတွင် “တောင်ဟိန်” ရှိပြန်သော်လည်း ဘုရားမှာ လူများနှင့် နှစ်သက်သူသည်ဟု ဆိုသားပြန်၏။ ကြည့်- (သမ္မာကျမ်း) ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁: ၂၂-၂၉) ။

ထိုခေတ်၌ လူများကိုပင် ယဇ်ပူလင်များတွင် ယဇ်ပူဇော်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ဘဝင်၏ ဇနီးသည်များကို ကျန်ရစ်သော သားများ၏ အမွေပစ္စည်းများအဖြစ် သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြ၏။

ညီအစ်မ အရင်းနှစ်ယောက်ကိုပင် တချိန်တည်း ထိမ်းမြားပိုင်ခွင့် ရှိခဲ့၏။ မိန်းမများကို အကန့်အသတ်မရှိ ယူပိုင်ခွင့်ရှိခဲ့၏။ အလောင်းအစားပြုမှု၊ သေရည်သေရက်သောက်စားမှု၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရက် ကျူးလွန်မှု- စသည့် ဆိုးသွမ်းမှုများသည် ပေါများခဲ့၏။ ဟိရိဩတပ္ပ အရှက်အကြောက်သည် အလျင်း မရှိခဲ့ပေ။ ဘုရင့်သားတော်ဖြစ်သော နာမည်ကျော် လင်္ကာဆရာကြီး အင်မ်ရအုလ်ကိုကပ်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်လျှင် မိမိကိုယ်တိုင် မိမိဦးရီး၏ သမီးနှင့် ပြစ်မှားခဲ့သည်များကို လင်္ကာစီကုံး ရေးသားပြီး ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်တွင် ကပ်ထားခဲ့လေသည်။

စစ်ပွဲများတွင် လူများကို အရှင်လတ်လတ် သတ်ဖြတ်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ကိုယ်ဝန် ဆောင်တို့၏ ဝမ်းပိုက်များကို ထိုးဖောက် ပိုင်းဖြတ်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ကလေးသူငယ်များ ကိုလည်း ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်လေ့ ရှိခဲ့ကြ၏။ ခရစ်ယာန် စာရေးဆရာအချို့က အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီ အရပ်နိုင်ငံတွင် နှဆုံရာနီဘာသာသည် အထူးပင် ကျော်ကြား ပျံ့နှံ့လျက် ရှိခဲ့သည်ဟုဆို၏။ သို့ပျံ့နှံ့လျက်ရှိခဲ့သော်လည်း အကျိုးကား မည်သို့ရှိခဲ့သနည်း။ ဤအကြောင်းကိုလည်း ခရစ်ယာန်စာရေး ဆရာများထံမှပင် ကြား နာအပ်၏။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နာမည်ကျော် ခရစ်ယာန် စာရေးဆရာကြီး မစ္စတာ မူဝရ် Muir က (Life of Mohamed) အတွဲ-၁၊ ၏အချိုး နိဒါန်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားလေသည်။

“အီစာအီများသည် အနေ လူမျိုး တို့အား နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ တိုင်တိုင် တရာဇမ္မ ဟောကြားခဲ့ကြ၏။ သို့တစေလည်း အီစာအီဘာသာ လက်ခံနာယူသူများကိုကား အနည်းငယ်မျှသာ တွေ့ရှိရ၏။ နဂါးရာန်ရှိ ဗနူဟာရစ်ဆ်မျိုးနွယ်နှင့်ယမာမဟ်ရှိ ဗနူဟာနီဇ်မျိုးနွယ်များသည် အီစာအီ ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ဗနူတိုင်ယ်မျိုးနွယ်တွင် အီစာအီဘာသာ ဝင် အနည်းငယ်တွေ့ရှိရ၏။ ကျန်မျိုးနွယ်များတွင် အီစာအီဘာသာဝင် အလျင်းမရှိပေ.....အရပ်လူမျိုးတို့ကို ဘာသာရေးအနေနှင့် ကြည့်လျှင် အီစာအီ ဘာသာဝင်တို့၏ ချည်နဲ့လှသော ကြိုးပမ်းမှုများကြောင့် ပေါ့ ပါးသေးငယ်လှသော လှိုင်းများထသည်ကိုတွေ့ရှိပေ၏။ ယဟူဒီဘာသာ ဝင်တို့၏အင်အားသည် တခါတရံ ပြင်းထန်စွာ ထကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပေ၏။ သို့ရာတွင် ရုပ်တုကူးကွယ်မှုနှင့် အစ္စမာအီလ် မျိုးနွယ် တို့၏ အဓိပ္ပါယ်မရှိသည့် ယုံကြည်ယူဆချက်များတည်းဟူသော မြစ်သည် အဘက်ဘက်မှ လှိုင်းထကာ ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်ကို ပုတ်ခတ်လျက် ရှိတော့၏။

အထက်ဖော်ပြပါ အခြေအနေ၊ အဖြစ်အပျက်များသည် အရပ်နိုင်ငံတွင်သာ ပေါ်ပေါက်ပျက် ရှိခဲ့သည်မဟုတ်။ ထိုခေတ်ထိုခေတ်၌ အဆိုပါအမိုက်မှောင်များသည် ကမ္ဘာ့အဝှန်းကိုပင် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိခဲ့၏။ (ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒုတိယတွဲတွင် အကျယ်တွေ့ရှိရပေမည်)။ ဤကဲ့သို့ ကမ္ဘာ့အဝှန်းကို အမိုက်မှောင်များ မိုးလွှမ်းလျက် ရှိနေသည့် အချိန်အခါမျိုးတွင် အမှောင်ခွင်း၍ ကမ္ဘာကို အလင်းရောင်ပေးမည့် သူရိယ နေမင်းသည် မလိုပါကကား?။

(အစ္စမာအီလီယိုးနွယ်)

ယခင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း အရပ်သမိုင်း ဆရာများသည် အရပ်လူမျိုးကို သုံးမျိုး သုံးစား ခွဲထားကြသည်။ (၁) အရပ်ဒါအေဒဟ်။ ဤမျိုးနွယ်သည် အရပ် မျိုးနွယ်များတွင် ရှေးအကျဆုံးဖြစ်၏။ အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီ လုံးဝတိမ်ကော ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ဥပမာ တွစ်မ်၊ ဂျီစစ် စသည့် မျိုးနွယ်များ။ (၂) အရပ်အာရီ ဗဟ်။ ဤမျိုးနွယ်သည် အာရပ်နိုင်ငံ၏ တိုင်းရင်းသားများဖြစ်၏။ ကဟ်တွာန့်၏ သားသမီး များဖြစ်၏။ ဥပမာ-ယမန်ပြည်သားများနှင့် “အန်ဆူရီ”များ။ (၃) အရပ် မူတ်စ်တအ် ရီဗဟ်။ ဤမျိုးနွယ်သည် တမန်တော်အစ္စမာအီလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏ သားသမီးများ ဖြစ်၏။ ဟိဂျာဇ်တွင် နေထိုင်သည်။

တမန်တော်အစ္စမာအီလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် မက္ကာမြို့တော်တွင်အတည်တကျနေထိုင် တော်မူသည့်အခါတွင် မက္ကာမြို့တော်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဂျူရ်ဟုန်မ်မျိုးနွယ်သည်လည်းနေထိုင် ၏။ တမန်တော်အစ္စမာအီလ်သည် ထိုမျိုးနွယ်၏ အမျိုးသမီးတဦးနှင့် ထိမ်းမြား၏။ တမန် တော် အစ္စမာအီလ်မှ ဆင်းသက်ပေါက်ပွားသော သားသမီးများကို အရပ်မူတ်စ်တအ်ရီဗဟ် ဟူ၍ခေါ်ဆို၏။ အရပ်နိုင်ငံ၏အများစုကြီးမှာ ဤမျိုးနွယ်မှပင်ဖြစ်ပေသည်။

တမန်တော်မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟု အလိုင်ဟိ ဝစလ္လမ်) နှင့် “အစ္စလာမ်” ၏ ရာဇဝင်များ သည် အစ္စမာအီလီမျိုးနွယ်နှင့်ပင် ဆက်စပ်လျက်ရှိပေသည်။ တမန်တော်မိုဟမ္မဒ်သည် အစ္စမာ အီလီမျိုးနွယ်မှပင်ဖြစ်၏။ တမန်တော်မိုဟမ္မဒ် ခြီးမြှင့်ခြင်းခံရသော “အစ္စလာမ်” သာသနာ သည် တမန်တော်ဟုဗ်ရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ခြီးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရသော “အစ္စလာမ်” သာသနာ ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဤအကြောင်း ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပါရှိလေသည်။

مَّا أَكْبَرُكُمْ إِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ مُوسَىٰ وَهَارُونَ مِنْ قُلُوبِ الْفٰرِسِ (၁၀-၂၂)

အသင်တို့၏ဘခင်တမန်တော် ဣဗ်ရာဟီမ်၏ သာသနာ၊ ထိုတမန်တော်သည် အသင်တို့ကို ယခင်ကပင် “မူတ်စ်လင်မ်” ဟူ၍ အမည်မှည့်ခဲ့၏။ ၎င်းပြင်ဤကျမ်း တွင်လည်း.....။

ကုရ်အာန် (၂၂:၇၀)။

သို့ရာတွင် “မုတအဆွ်ဆွိပ်”၊ မျိုးရိုးဥဲသော၊ မျက်နှာလိုက်သောများစွာသော အနောက် နိုင်ငံစာရေးဆရာများက အထက်ဖော်ပြပါအကြောင်းမှန်များကိုပင် ဇွတ်မှိတ်ငြင်းဆိုကြ၏။ တမန်တော်ဣဗ်ရာဟီမ်နှင့်တမန်တော်အစ္စမာအီလ်သည် အရပ်သို့မရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ထို့တ မန်တော်နှစ်ပါးက ကအ်ဗတ်ကျောင်းတော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်လည်း မဟုတ် ကြောင်း၊ တမန်တော်မိုဟမ္မဒ်သည်လည်းတမန်တော်အစ္စမာအီလ်၏ မျိုးနွယ်မှမဟုတ်ကြောင်း ရေးသားခဲ့ကြ၏။

ဤပြဿနာများတွင် ဘာသာရေးအစွဲအလမ်းများ၊ အယူသည်းမှုများပါဝင်လျက်ရှိပေရာ ၎င်းပြဿနာများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အနောက်နိုင်ငံ၏ ချမှတ်ထားသောမူများကို ရွှေ့ထား၍

စဉ်းစားဆင်ခြင်ပါက ပြေလည်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှပေသည်။ ကွဲပြားလျက်ရှိသော အကြောင်းများ အများအပြားရှိသော်လည်း ဥပဒေစည်းမျဉ်းအရ စဉ်းစားရန် အဓိကအချက်မှာ ၂-ချက်သာ ရှိ၏။ ထိုအဓိကအချက် ၂-ရပ်တွင်လည်း နှစ်ဦးနှစ်ဘက်ညှိ၍ လက်ခံနိုင်ဘူးဟု အချက်ကို မတွေ့ရှိရပေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ၊ ထိုအဓိကအချက် ၂-ရပ်နှင့် မညီညွတ်အပ်စွာသည် ကိုက်ညီသည် မကိုက်ညီသည်ကို ကြည့်ရပေမည်။ အကြင်အုပ်စုသည် ထိုအဓိကအချက် ၂-ရပ်နှင့်ကိုက်ညီအံ့ ထိုအုပ်စုကိုအမှန်ဟူ၍ ယူဆရပေမည်။ အသေးစိတ်အချက်အလက်များကိုလည်း ထိုအုပ်စုနှင့် လျော်ညီစွာပင်လက်ခံရပေမည်။ အဆိုပါအဓိကအချက် ၂-ရပ်မှာအောက်ပါများပင်ဖြစ်သည်။

၁။ ဟာဂျီရယ် သခင်မနှင့် သားတော် အစ္စမာအီလ်တို့သည် အရပ်နိုင်ငံသို့ လာ ရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်မှာ ဟုတ်မဟုတ်။

၂။ တမန်တော် ဣဗ်ရာဟီမ်သည် သားတော် အစ္စမာဟန်ကို ကုရ်ဗါနီပြုရန် ဆန္ဒ ထားရှိခဲ့သည်၊ သို့မဟုတ် သားတော် အစ္စမာအီလ်ကို ကုရ်ဗါနီပြုရန် ဆန္ဒ ထားရှိခဲ့သည်။

တမန်တော် အစ္စမာအီလ်သည် အတည်တကျ အဘယ်ဌာနတွင် နေထိုင်ခဲ့သနည်း။

ယဟူဒီများ၏ ယူဆချက်အရ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ် ခြင်းခံရသော သားတော်မှာ သားတော် အစ္စမာဟန်ဖြစ်၏။ ထို့အတိုက်ကြောင့် ကုရ်ဗါနီပြုရာဌာနသည် (ရှာမ်) ဆီရိယနိုင်ငံတွင် ဖြစ် သည်ဟု ယဟူဒီများကဆိုကြ၏။ အကယ်၍ကုရ်ဗါနီပြုခြင်းခံရသော သားတော်မှာ သားတော် အစ္စမာအီလ်ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော် ကုရ်ဗါနီပြုရာဌာနမှာ အရပ်နိုင်ငံတွင် ဖြစ်ရပေမည်။ ၎င်းပြင် ယင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရပ်တို့၏ အဆင့်ဆင့် ပြောဆိုချက်များကိုသာလျှင် အမှန်ဟူ၍ လက်ခံရပေမည်။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်လျှင် ရာဇဝင်ကွင်းဆက် များသည်လည်း အချင်းချင်းဆက်မီ သွားပေမည်။

“တောင်ရာတ်”ခေါ် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် တမန်တော် ဣဗ်ရာဟီမ်သည် ဟာဂျီရယ်သခင်မ ဖြင့်၊ သားတော်တပါးရရှိကြောင်း၊ ထိုသားတော်၏ အမည်ကို အစ္စမာအီလ်ဟူ၍ မှည့်ခေါ်ခဲ့ ကြောင်း၊ သားတော်အစ္စမာအီလ် ရရှိပြီးသည့်နောက် စာရယ်သခင်မဖြင့် သားတော် အစ္စမာဟန် ရရှိခဲ့သည့်အကြောင်း၊ သားတော်အစ္စမာအီလ်ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ ညီတော်အစ္စမာဟန်အား ကျီစားခဲ့သည့်အကြောင်း၊ ယင်းကဲ့သို့ ကျီစားသည်ကို စာရယ်သခင်မက တွေ့မြင်သောအခါ တမန်တော်ဣဗ်ရာဟီမ်အား ဟာဂျီရယ်သခင်မနှင့် ၎င်း၏သားကိုအိမ်မှ နှင်ထုတ်ရန်ပြောကြား ခဲ့သည့်အကြောင်းများကို အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း စာရာကို အကြည့် အရှု ကြုံတော်မူ၍ ဂတိတော်ရှိသည်နှင့်လျော်စွာ သူ၌ပြုတော်မူသဖြင့် စာရာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ ဘုရားသခင်အမိန့်တော်နှင့် ချိန်းချက်သောအချိန်၌ အာဗြဟံ အသက်ကြီးသောအခါ သူ့အား သားကိုဘွားလေ၏။ အာဗြဟံ သည်လည်း မိမိရသော သားတည်းဟူသော စာရာဘွားသောသားကို ငုဇာက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အာဗြဟံသည် ရှစ်ရက်

မြောက်သောနေ့၌ သားဣဇာက်ကို အရေဖျားလီးမက်လာပေးလေ၏။ သားဣဇာက်ကို မြင်ရသောအခါ အာဗြဟံသည် အသက်တရာရှိသည်။ စာရာကလည်း ငါရယ်ရသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင် ပေးတော်မူပြီ။ ဤသီတင်းကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါနှင့်အတူ ရယ်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ စာရာသည် သားကိုနှိုတိုက်လိမ့်မည်ဟု အာဗြဟံအား အဘယ်သူပြောနှင့်ရသနည်း။ သူသည် အသက်ကြီးသောအခါ ငါသည် သားကို ဘွားပြီဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။ ထိုသူငယ်ဣဇာက်သည် ကြီးပွား၍ နို့နှင့်ကွာလေ၏။ နို့ကွာသောနေ့၌ အာဗြဟံသည် ပွဲကြီးလုပ်လေ၏။

အဲဂုတ္တု အမျိုးသား ဟာဂရတွင် အာဗြဟံ ရသောသားသည် ဆဲရေးသည်ကို စာရာသိမြင်လျှင် ဤကျွန်မနှင့်သူ၏သားကို နှင်ထုတ်ပါလော့။ ဤကျွန်မ၏သားသည် အကျွန်ုပ်၏သား ဣဇာက်နှင့်အတူ အမွေမခံရဟု အာဗြဟံအား ဆိုလေ၏။ အာဗြဟံလည်း မိမိသားဖြစ်သောကြောင့် ထိုအမှုအလွန်ခက်သည်ဟု ထင်လေ၏။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်က ထိုသူငယ်နှင့်သင်၏ ကျွန်မကြောင့် ဤအမှုခက်သည်ဟုမထင်နှင့်။ စာရာပြောလေရာရာ၌ သူ၏စကားကို နားထောင်လော့။ အကြောင်းမူကား ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်။ ကျွန်မ၏သားသည် သင်၏အမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကိုလည်း လူမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။ အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍ မုန့်နှင့်ရေဘူးကိုယူသဖြင့် ဟာဂရပုခုံး၌ တင်ပြီးလျှင် သူငယ်ကိုအပ်၍ ကျွန်မကိုလွှတ်လိုက်လေ၏။ သူသည်လည်းသွား၍ ဗေရရှေဘတော၌ လှည့်လည်လျက်နေ၏။ ဘူး၌ရေကုန်သောအခါ သူငယ်ကို ချုံပုတ်အောက်၌ထား၍ - ငါသည် သူငယ်သေသည်ကို မမြင်လိုဟုဆိုလျက် ခပ်ဝေးဝေး လေးတစ်ခန့်လောက်သွားပြီးလျှင် သူငယ်ရှေ့မှာ ထိုင်၍နေလေ၏။ ထိုသို့ထိုင်၍နေစဉ် သူသည်အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။ ဘုရားသခင်သည် လုလင်၏အသံကိုကြားတော်မူ၍ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်က ဟာဂရ-သင်၌ အဘယ်အမှုရှိသနည်း။ မစိုးရိမ်နှင့် လုလင်နေသော အရပ်ထဲက သူ၏အသံကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူပြီ။ ထလော့၊ လုလင်ကိုကြည့်၊ လက်နှင့်မလော့၊ ငါသည် သူ့ကိုလူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်ဟု ကောင်းကင်ထဲကခေါ်၍ ဟာဂရအား မြှောက်ဆို၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ဟာဂရ၏မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသဖြင့် သူသည် ရေတွင်းကိုမြင်လေသော် သွား၍ဘူးကိုရေဖြည့်ပြီးလျှင် လုလင်အား ရေကိုတိုက်လေ၏။ ထိုလုလင်ဘက်၌လည်း ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ သူသည်ကြီးပွား၍ တော၌နေသဖြင့် လေးသမားဖြစ်လေ၏။ ပါရန်တော၌ နေသည်ဖြစ်၍ သူ့အမိသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ မိန်းမတယောက်ကိုခေါ်၍ သူနှင့် စုံဘက်စေ၏။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၁း ၁-၂၁)

အထက်ပါကောက်နုတ်ချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဟာဂျီရယ်သခင်မနှင့် သားတော်အစ္စမာအီလ်သည် အိမ်မှစွန့်ပယ်ခြင်းခံကြရသည့်အချိန်တွင် သားတော်အစ္စမာအီလ်သည် လုံးဝ

ကလေးသူငယ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဟာဂျီရဟ်သခင်မသည် သားတော်အစ္စမာအီလ်နှင့်ရေဘူးကို မိမိပံ့ပိုး၍ တင်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း သိရပေသည်။ အရဗီစာပေနှင့် ရေးသားထားသော သမ္မာကျမ်းတွင် ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

واضحاً على كتمان الولد

တမန်တော် ဣဗ်ဇာဟ်မသည် သားတော် ဣဗ်မာအီလ်နှင့်ရေဘူးကို ဟာဂျီ သခင်မ၏ ပံ့ပိုးပေါ် တင်၍ပေးလျက်....။

သို့ရာတွင် သမ္မာကျမ်းတွင် သားတော်ဣဗ်မာအီလ် မွေးဘူးသည့်အချိန် တမန်တော် ဣဇာဟ်မ၏အသက်မှာ (၁၆) ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း၊ တမန်တော် ဣဗ်ဇာဟ်မက သားတော် ဣဗ်မာအီလ်ကို ခတ္တနဟ်ပြုသည့်အချိန်တွင် သားတော် ဣဗ်မာအီလ်၏အသက်မှာ (၁၃) နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ တမန်တော် ဣဗ်ဇာဟ်မ၏အသက်မှာ (၉၉) နှစ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။....

ထိုနောက် ဟာဂရသည် အာဗြဟံအား သားကိုဘွားမြင်၏။ အာဗြဟံလည်း ဟာဂရတွင် မြင်သောသားကို ဣဇမေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အာဗြဟံသည် သားဣဇမေလကို ဟာဂရဘွားမြင်သောအခါ အသက်ရှစ်ဆယ် ခြောက်နှစ် ရှိသတည်း။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁၆: ၁၅- ၁၆)

အာဗြဟံသည် ကိုယ်တိုင်အရေဖျားလွှီးမင်္ဂလာကိုခံယူသော အခါ အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိ၏။ သားဣဇမေလသည် အရေဖျားလွှီးမင်္ဂလာကို ခံသောအခါ အသက်တဆယ်သုံးနှစ်ရှိ၏။ တနေ့ခြင်းတွင် အာဗြဟံနှင့်သား ဣဇမေလသည် အရေဖျားလွှီးမင်္ဂလာကို ခံလေသည်။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁၇: ၂၄-၂၆)။

အသက်ပါသမ္မာကျမ်း၏ ကောက်နုတ်ချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် သားတော်အစ္စမာအီလ်လည်း ခတ္တနဟ်ပြုလုပ်သည့်အချိန်မှာပင် အသက်တဆယ်သုံးနှစ်ရှိနေပြီဖြစ်ရာ အိမ်မှအထုတ်ခံရသောအချိန်တွင်မူ အသက်တဆယ်သုံးနှစ်ထက် ကြီးမည်မှာ မချုပ်ငြိမ်း။ ထိုအသက် အရွယ်ရှိသည့် ကလေးတယောက်ကို မိခင်ဖြစ်သူသည် မိမိပံ့ပိုး၍ တင်တင်၍ ချီပိုးသွားလာလေ့မရှိပေ။ အထက်ပါကောက်နုတ်ချက်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ တမန်တော် ဣဗ်ဇာဟ်မသည် သားတော်အစ္စမာအီလ်နှင့် မယ်တော်ဟာဂျီရဟ်တို့အား အိမ်မှအရပ်တပါးသို့ ရွှေ့ပြောင်း နေထိုင်စေခဲ့သည့်အချိန်တွင် သားတော်သည်အတော်ပင်ကြီးပြင်းပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအသက်ထိုအရွယ်တွင် အရပ်တပါးသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်စေခြင်းမှာ တမန်တော် ဣဗ်ဇာဟ်မအဘို့ မခက်ခဲကြောင်းကို ထင်ရှားစေရန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ သားငယ်ကိုပံ့ပိုးပေါ်တင်၍သွားရသည် ဆိုခြင်းမှာ ယုတ္တိမရှိပေ။

သမ္မာကျမ်းကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၁: ၂၀-၂၁) တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း သားတော် အစ္စမာအီလ်ပါရန် (Paran) ခေါ် နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးလေးဖက်သည့်ဝါသနာရှိကြောင်းသိရ၏။

အိဗာအိဗာက အဆိုပါပါရန် (Paran)သည် ပဲလစ်တိုင်ပြည်၏ တောင်အက်ရှိသဲကန္တာရ တခု၏အမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် သားတော် အစ္စမာအီလ်သည် အာရပ်နိုင်ငံသို့ မရောက်ရှိခဲ့ပေဟု ဆိုကြလေသည်။ အမှန်မှာပါရန်သည် ဟိဂျာဇ်ပြည်နယ်ရှိ တောင်တခု၏ အမည်ဖြစ်သည်။ ဤတွင်ပထဝီကျွန်းကျင်သော ပါရဂူများလည်း အဆိုညီကြပေသည်။ မုဟ်ဂျ မုလ်ဗုလ်ခါန်တိုင်လည်း ဤတိုင်းပင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ သို့တစေလည်း အီဗာအီဗာရေး ဆရာများသည် ဤအချက်ကိုလက်မခံလိုကြပေ။ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆုံးအဖြတ် ပေးမှုသည် အလွန်ရှည်လျားလှသော အခြေအတင် ပြောဆိုမှုအပေါ်၌ တည်ရှိနေပေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်မရေးတော့ပြီ။ သို့ရာတွင် အရပ် နိုင်ငံ၏မြောက်ဘက်နယ်နိမိတ်မှာ တချိန်တွင် အဘယ်မျှ ကျယ်ပြန့်ခဲ့သည်ကို အထူးတလည် ရေးသားဖော်ပြလိုပေသည်။

မစ္စတာ မိုစယူလီဗါန်က အရပ်ယဉ်ကျေးမှု စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား တားသည်။-

အရပ်နိုင်ငံ၏မြောက်ဘက် နယ်နိမိတ်သည် မရှင်းလင်း မပြတ်သားပေ။ သတ်မှတ်ရန်လည်း မလွယ်ကူလှပေ။ အရပ်နိုင်ငံ၏ မြောက်ဘက် နယ်နိမိတ် မှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ မြေထဲပင်လယ်ကမ်းပါးရှိ ပဲလစ်တိုင်၏ မြို့တမြို့ဖြစ်သော သဗာမှစ၍ဗဟ်ရီလူတ်၊ (Dead Sea) ၏ တောင်ဘက်အထိ မျဉ်းဆွဲပါ။ ထိုမှတစ်ဆင့်ဒမတ်စ်ကတ်စ်မြို့အထိ၊ ဒမတ်စ်ကတ်စ်မြို့မှ ယူဗုရေးတီးစ် ကမ်းပါး ကပ်လျက်ပါရန်ပင်လယ်ကွေ့နှင့်ဆက်ပါ။ ဤမျဉ်းကိုအရပ်နိုင်ငံ၏မြောက်ဘက် နယ်နိမိတ်ဟုခေါ်ဆိုနိုင်ပေသည်။

မစ္စတာမုစယူလီဗါန်၏ အထက်ပါ ကောက်နုတ်ချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အရပ် နိုင်ငံ၏ ဟိဂျာဇ်နယ်ပယ်ကို ပါရန်တွင်ထည့်သွင်းယူဆခြင်းမှာ တွေးဆနိုင်သော အချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ သမ္မာကျမ်းတွင်လည်း တမန်တော် အစ္စမာအီလ်နေထိုင်ခဲ့သည့်ဌာနကိုအောက်ပါ အတိုင်းဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိပေသည်....

ဣဇ္ဈမေလသည် အသက် တရာသုံးဆယ်ခုနစ် နှစ်ရှိသော အသက်ချုပ်၍ သေသဖြင့် မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။ သူတို့သည်လည်းအာရှ ရ (Assyria) ပြည်သို့သွားရာလမ်းဟဝီလ (Havilah) မြို့မှစ၍အဲဂုတ္တုပြည် အရွှေ့ရှုရ (Shura) မြို့တိုင်အောင် နေကြ၏။ ထိုသို့ ဣဇ္ဈမေလ၏ နေရာသည် မိမိညီအစ်ကိုအပေါင်းအနား၌ ကျသတည်း။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၅ : ၁၇ - ၁၈)။

အထက်ပါကောက်နုတ်ချက်အရ အဲဂုတ္တုပြည် (၀၁) အိဂျစ်ပြည်ရှေ့ဘက်တွင်ရှိဒေသမှာ အရပ်နိုင်ငံသာလျှင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ခရစ်ယာန်တို့၏ ကျမ်းများတွင် ဣဇ္ဈမေလမျိုးနွယ် (ဗန္ဓ အစ္စရာအီလ်) ၏ အကြောင်း ကိုသာ အဓိကထား၍ ရေးသား ဖော်ပြထား၏။ အစ္စမာအီလ်မျိုးနွယ်၏ အကြောင်းကိုမူ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖော်ပြခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အရပ်နိုင်ငံသို့တမန် တော် အစ္စမာအီလ်ရောက်ရှိ နေထိုင်ခဲ့သည့် အကြောင်းကို အဆိုပါ ခရစ်ယာန်ကျမ်းများတွင် အတိအကျ မတွေ့ရှိရခြင်းဖြစ်သည်။ သို့တစေလည်း မြောက်မြားစွာသော စကားရိပ်စကား

မြက်များ (တလ်မီဟာတ်) ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဟာဂျီရဟ် သခင်မနှင့် သားတော် အစ္စမာအီလ်သည် အရပ်နိုင်ငံတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်မှာ အထင်အရှားပင် ဖြစ်၏။ ယုံမှား ဘွယ်ရာအလျဉ်းမရှိပေ။

သမ္မာကျမ်း၏ ဓမ္မသစ်ကျမ်းကို အီစာအီများသည် ကောင်းကင်ကျကျမ်းဟူ၍ ယုံကြည် ကြ၏။ ထိုကျမ်းတွင် (Paul) “ပေါ်လ်” က (Galatians) “ဂလာတီ” များထံသို့ ပေး စာ၌ အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

အာဗြဟံ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားတယောက်ကား ကျွန်မ၏သားဖြစ်၏။
တယောက်ကား ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်းမ၏သား ဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။
ကျွန်မ၏သားသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ကျွန်မ
မဟုတ်သော မိန်းမ၏သားသည် ဂတိတော်အားဖြင့်ဘွားသော သားဖြစ်၏။
ထိုအကြောင်းအရာကို ပုံပမာအားဖြင့် ဆိုသော် ထိုမိန်းမ နှစ်ယောက်ကား
ပဋိညာဉ်တရားနှစ်ပါးကို ဆိုလိုသတည်း။ ဟာဂရအမည်ရှိသော မိန်းမတည်း
ဟူသော ပဋိညာဉ်တရားတပါးသည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ စီရင်၍ ကျန်များ
ကို ဘွားတတ်သောတရားဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ဟာဂရသည် အာရပ်
ပြည်၌ရှိသော သိနာတောင်ဖြစ်၏။ ယခုရှိသော ယေရုရှလင်မြို့နှင့်တူ၏။

ဂလာတီဩဝါဒစာ (၄: ၂၂-၂၅) ။

(Paul) “ပေါ်လ်” ၏မူရင်းစာသည် မည်သို့မည်ပုံရှိခဲ့သည်ကိုမသိရပေ။ အာရုံ၊ အရဗီ
မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုရေးသားထားသော သမ္မာကျမ်း၏ ပြန်ဆိုချက်များသည် မရှင်း၊
လင်းပေ။ သို့တစေလည်း အထက်ပါကောက်နုတ်ချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် တမန်တော်
အီစာ၏အကြီးဆုံး ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော “ပေါ်လ်” က ဟာဂျီရဟ်သခင်မအား အရပ်နိုင်ငံ၏
သိနာတောင် ဟူ၍ ဆိုခဲ့လေသည်။ အကယ်၍ ဟာဂျီရဟ်သခင်မသည် အရပ်နိုင်ငံ၌ မနေ
ထိုင်ခဲ့သည်ရှိသော် ဟာဂျီရဟ်သခင်မအား အရပ်နိုင်ငံ၏သိနာတောင်ဟူ၍ဆိုခြင်းမှာအဓိပ္ပါယ်
မရှိပေ။ ရှေ့တွင် လာလတ္တံ့သော “ဗက္ကဟ်” အကြောင်းတွင် ပိုမို၍ ထင်ရှားစွာ သိရှိရ
ပေမည်။

ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းခံရသော သားတော်ကား မည်သူနည်း။

“တောင်ရာတ်” ကျမ်းသည် ယဟူဒီများ၏ မထိန်းသိမ်းမှု၊ ကိုယ်ကျိုးရှာမှုခေတ်၏ပြောင်း
လဲမှုများကြောင့် မူရင်းအတိုင်းမရှိတော့ပေ။ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အထူးသဖြင့်
တမန်တော် မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟု အလိုငယ် ဝစ်လ္လမ်) နှင့် ပတ်သက်သည့် ဗျာဒိတ်စကား
များ၊ စကားရိပ် စကားမြက်များကိုမူ ယဟူဒီများသည် လုံးဝဖျောက်ဖျက်၍ ထားကြလေ
ပြီ။ သို့တစေလည်း ယခုထက်တိုင် အဆိုပါကျမ်းတွင် အချို့မှန်ကန်သော အချက်အလက်
များကို တွေ့ရှိရပေသေးသည်။ “တောင်ရာတ်” ကျမ်းတွင် ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ခြင်းခံရသော
သားတော်မှာ တမန်တော် လူစ်ဟာက်ဖြစ်ကြောင်း အတည်အလင်း ပါရှိ၏။ သို့ရာတွင်
ကျမ်းလာစကားများ၏ရှေ့နောက်အနေအထား၊ အသုံးအနှုံးများကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့်

တမန်တော်လွှတ်ဟက်သည် ကုရ်ဗါနီ အပြုမခံခဲ့ရကြောင်း။ ကုရ်ဗါနီ အပြုခံရသောသား
မှာ တမန်တော် လွှတ်ဟက် လုံးဝမဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကောင်းစွာသိရှိရပေသည်။

ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ခြင်းခံရသော သားတော်မှာ သားတော် အစ္စမာအိလ် ဖြစ်ကြောင်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ အောက်တွင် ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များကို အထူးတလည် စဉ်းစား ဆင်ခြင်
အပ်ပေသည်။

၁။ အတိတ်ခေတ် “ရှုရီအတ်” တရားဓမ္မသတ်များအရ တိရစ္ဆာန်များကို၎င်း၊ လူများကို
၎င်း၊ ကုရ်ဗါနီပြုရာတွင် “သားဦး” ကိုသာလျှင် ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်လေ့ရှိခဲ့၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်
ပင် ဟာဗီလ်သည် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရာတွင် သားဦးကိုသာ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်က လေဝံမျိုးနွယ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တမန်တော် မူစာအား အမိန့်
ပညတ်များကိုဟောကြားတော်ရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။

لَا يَحِلُّ لَكُمُ بَكْرٍ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ النَّاسِ وَالْبَهَائِمِ

ဣသရေလအမျိုးတွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို
ကိုယ်အဘို့ သန့်ရှင်းစေသောကြောင့် သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့်
ငါပိုင်ရမည်။

သမ္မာကျမ်း။တောလည်ရာကျမ်း (ဂး ၁၇) ။

၂။ သားဦးကလေး၏ မြင့်မြတ်မှုသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ပျောက်ပျက်သွားနိုင်သည်
မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ တဦးတယောက်၌ မယားနှစ်ယောက်ရှိ၍ မယားတယောက်သည် ချစ်
ဘွယ်ရာဖြစ်ပြီး အခြားမယားတယောက်သည် ချစ်ဘွယ်ရာ မဟုတ်သော် အမြင့်မြတ်ဆုံးကား
ချစ်ဘွယ်ရာ မဟုတ်သော မယားမှရရှိသောသားပင် ဖြစ်စေကာမူ သားဦးပင် ဖြစ်သည်ဟူ၍
သမ္မာကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရသည်။

“လင်ချစ်သောမယား၊ မုန်းသောမယား နှစ်ယောက်တို့သည် သားကိုဘွား၍
အဦးဘွားသော သားသည် မုန်းသောမယား၏ သားဖြစ်လျှင် ထိုသူသည်
မိမိအမွေဥစ္စာကို ဝေသောအခါ မုန်းသောမယား၏သားဦးကို နှိမ့်ချ၍ ချစ်
သောမယား၏သားကို သားဦးအရာ၌ မချီးမြှောက်ရ။ မုန်းသောမယား
သားသည် သားဦးဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံ၍ နှစ်ဆသောအမွေဥစ္စာကို သူ့အ
ပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား ထိုသားသည် အဘ၏ခွန်အားအစအဦးဖြစ်၏။
သားဦးအရိပ်အရာနှင့်ဆိုင်ပေ၏” ။

တရားဟောရာကျမ်း (၂၁း ၁၅-၁၇) ။

၃။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အဘို့ “နယ်ရ်” စွန့်လှူခြင်းခံရသော ကလေးများသည် ဘခင်
၏အမွေကို ဆက်ခံပိုင်ခွင့် မရရှိကြချေ။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (သမ္မာကျမ်း) တွင်
အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

လေဝံသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းစေ
ခြင်းငှာ၎င်း၊ ရွှေတော်၌ရပ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ အခွင့်

တော်နှင့် ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုသူတို့ကို ခွဲခန့်
တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် လေဝိသားတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့နှင့်ရော၍ အဘွန်ကိုမ
ပိုင်၊ အမွေကိုမရ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ခံရသော အမွေဖြစ်တော်မူ၏။

တရားဟောရာကျမ်း (၁၀: ၈-၉)

၄။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အတို့ “နယ်” စွန့်လွှဲခြင်းခံရသောသူသည် ဆံပင်ကိုမရိပ်ဘဲ
သားရ၏။ ဝတ်ပြုရာဌာနအနီးသို့ရောက်ရှိသောအခါကျမှ ဆံပင်ကိုရိတ်ရ၏။ (အဆိုပါအလေ့
သည် ဟဂျ်အချိန်တွင် ဟာဂျ်များ အစ်ဟ်ရာမ်ဝတ်ရုံကို ချွတ်သည့်အခါ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းနှင့် တူ
ပေသည်။) ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (သမ္မာကျမ်း) တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရ
ပေသည်။

ယခုပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သတိ
ပြုလော့၊ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်နှင့်၊ သေရည်သေရက်ကိုမသောက်နှင့်၊ မစင်
ကြယ်သောအစာကို မစားနှင့်၊ အကြောင်းမူကား ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဘွားမြင်
လတ္တံ့သော သားယောက်ျားသည် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုမခံဘဲ အမိဝမ်းထဲမှစ၍
ဘုရားသခင်၏ “နာဇရီ” လူဖြစ်ရလိမ့်မည်။

တရားသူကြီးမှတ်စာ (၁၃: ၄-၅) ။

၅။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏အမူတော်ကို ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသော
သူနှင့် စပ်လျဉ်း၍ “ထာဝရဘုရားထံတော်သို့” ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို သုံးလေ့ရှိကြ၏။
ဤ (သမ္မာကျမ်း) တောလည်ရာကျမ်း (၆: ၁၆) ။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁၇: ၁) ။ တရား
ဟောရာကျမ်း (၁၀: ၁) ။

၆။ တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်အား သားတော်ကိုကုန်ပါနီပြုရန် အမိန့်တော်ရှိရာတွင် ကုန်
ပါနီအပြုခံရမည့်သားတော်သည် အချစ်ဆုံးနှင့် သားဦး ဖြစ်ရမည်အကြောင်း ပညတ်ချက်ပါရှိ
လေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (သမ္မာကျမ်း) တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရလေ
သည်။

သင်သည် အလွန်ချစ်သော တယောက်တည်းသောသားဇာတက်ကိုယူ၍
မောရိပြည်သို့သွားလော့၊ ငါပြုလတ္တံ့သောတောင်ပေါ်မှာ သူ့ကို မီးရှို့ရာယဇ်
ပြု၍ ပူဇော်လော့ဟု အမိန့်ရှိတော်မူ၏။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၂: ၂) ။

တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ “ရှရီအတ်” တရားဓမ္မသတ်တွင် ကုန်ဗာနီပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ပူဇော်
သက္ကာပြုခြင်း ကိစ္စနှစ်ရပ်လုံးအတွက် ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းသော အသုံးအနှုန်းသည် တမျိုးတစား
တည်းပင်ဖြစ်၏။ ဥပမာ အကယ်၍ ကလေးတယောက်ကို ဝတ်ပြုရာဌာနသို့ ပူဇော်သက္ကာပြု
လော့ဟုဆိုလျှင် ဤစကား၏အလိုသဘောမှာ ထိုကလေးကိုအဆိုပါဝတ်ပြုရာဌာန၏ ကိစ္စအဝဝ
ကို ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ထိုဝတ်ပြုရာဌာနအနီးတွင် နေထိုင်ရန်အတွက် အိမ်မှထွက်ခွာစေခြင်းဟူ၍
ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ တိရစ္ဆာန်တကောင်ကို ဝတ်ပြုရာဌာနသို့ ပူဇော်သက္ကာပြုလော့ဟုဆိုလျှင်
ဤစကား၏ အလိုသဘောမှာ တိရစ္ဆာန်ကို အဆိုပါ ဝတ်ပြုရာဌာနတွင် မချလှီးဖြတ်၍ ကုန်ဗာနီ

ပြုလုပ်ခြင်းဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (သမ္မာကျမ်း) တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ဣသရေအမျိုးတွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ကိုယ်အဘို့ သန့်ရှင်းစေသောကြောင့် သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ငါပိုင်ရမည်။

တောလည်ရာကျမ်း (ဂး ၁၇) ။

ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား— လေဝိသားတို့ကို ဣသရေအမျိုးသားတို့အထဲက ရွေးကောက်၍ စင်ကြယ်စေလော့။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှာ ပြုရမည့်အမှုဟူမူကား စင်ကြယ်ခြင်း မရှိလာရေကို သူတို့အပေါ် မှာဖြန်း၍ သူတို့သည် တကိုယ်လုံးကို အမွေးရိတ်ခြင်း၊ အဝတ်လျှော်ခြင်းကို ပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေမည်။ ဆီရောသော မုန့်ညက်တည်းဟူသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ အသက်ပျံသော နွားထီးတကောင်။ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ အသက်ပျံသော နွားထီးတကောင်ကို ယူပြီးလျှင် လေဝိသားတို့ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ခေါ်ခွဲ၍ ဣသရေအမျိုးသားပရိသတ် အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးမှ လေဝိသားတို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခွဲ၍ သူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ဣသရေအမျိုးသားတို့သည် လက်ကိုတင်သဖြင့် သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ထမ်းစေခြင်းငှာ ဣသရေအမျိုးသားတို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော လေဝိသားတို့ကို အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားအား ဆက်သရမည်။ လေဝိသားတို့သည်လည်း နွား ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိတို့လက်ကိုတင်၍ သူတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလိုသောငှာ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ နွားတကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ တကောင်ကို မီးရှို့ရာယဇ် ပြု၍ ပူဇော်ကြရမည်။ လေဝိသားတို့ကို အာရုန်နှင့်သူ၏ သားတို့ရှေ့မှထား၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ထိုသို့လေဝိသားတို့ကို ဣသရေအမျိုးသားတို့နှင့်တခြားစီခွဲထား၍ သူတို့သည် အထူးသဖြင့် ငါ့လူဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှာ ဝင်ရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုစင်ကြယ်စေ၍ ပူဇော်သက္ကာပြုရသော အကြောင်းဟူမူကား၊ ဣသရေအမျိုးသားထဲက သူတို့ကို ရွေးကောက်၍ ငါအား အပိုင်ပေးရမည်။ ဣသရေအမျိုးတွင် အဦးဘွားမြင်သောသားဦးများအတွက် သူတို့ကို ငါသိမ်းယူ၏။

တောလည်ရာကျမ်း (ဂး ၅-၁၆)

တမန်တော် အာဗ်ရာဟံမအား အလ္လာဟ်အသျှင်မြက်က အိပ်မက်တွင် သားတော်အား ကုရ်ခါနီပြုလုပ်ရန် မိန့်ကြားတော်မူသောအမိန့်တော်၏ အလိုသဘောမှာလည်း သားတော်အား ဝတ်ပြုရာငါး၏ ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် စွန့်လွှဲရန်သာဖြစ်ချေသည်။ တမန်တော်အာဗ်ရာဟံမသည် ဦးစွာ ပဌမအိပ်မက်ကို မချလိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် အမှုဟူ၍ ယူဆခဲ့လေသည်။ ယင်းသို့ ယူဆခဲ့သည့်အတိုင်း လက်တွေ့ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရန်လည်း ကြိုးစားခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင်နောက်ပိုင်း၌ အဆိုပါအိပ်မက်သည် (တမ်သီလီ) ဥပမာပုံ

ဆောင်ပြသောအိပ်မက်ဖြစ်ကြောင်းကို တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟိမ် သိတော်မူသောအခါ သားတော်ကို ကအိပ်မက်ကျောင်းတော်၏အမှု ဆောင်ရွက်စေရန်အလို့ငှါသီးသန့်ပြုတော်မူလေသည်။ ၎င်းနောက် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့်စည်းကမ်းချက်များကိုလည်း အတည်ဖြစ်စေခဲ့လေသည်။

အထက်ပါအချက်အလက်များကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးနောက် အောက်ပါ သာဓကများကို လေးလေးနက်နက်စဉ်းစားအပ်ပေသည်။

၁။ တမန်တော် လူစ်ဟက်သည် တမန်တော်အစ္စမာအီလ်မွေးဘွားပြီးနောက်မှ မွေးဘွားသည်မှာ အထင်အရှားပင်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ တမန်တော်လူစ်ဟက်သည် သားဦး မဖြစ်နိုင်ပေ။ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန်အတွက်သားဦးဖြစ်ခြင်းသည် စည်းကမ်းချက်တရပ်ဖြစ်၏။ သားဦး မဟုတ်သူကို ကုရ်ဗါနီပြုရသည် မဟုတ်ချေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် သားတော် လူစ်ဟက်ကို ကုရ်ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟုဆိုခြင်းမှာ အလျင်းမဖြစ်နိုင်ပေ။

၂။ တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟိမ်သည် မိမိပိုင်ဥစ္စာပစ္စည်းအားလုံးတို့ကို သားတော်လူစ်ဟက်အား အမွေပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ် ပေးခဲ့လေသည်။ သားတော်အစ္စမာအီနှင့် ၎င်း၏မိခင်ကိုမူ ဧရအိပ်တခုမျှသာပေးခဲ့လေသည်။ ထာဝရဘုရားအဘို့ “နယ်ရ်” ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းခံရသော ကလေးများသည် ဘခင်၏အမွေကို ဆက်ခံပိုင်ခွင့်မရရှိကြောင်း အတက်တွင် ရေးသားခဲ့လေပြီ။ ဤသည့်အချက်ကိုထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် သားတော်လူစ်ဟက်အား ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

၃။ တမန်တော်အစ္စမာအီလ်၏ မျိုးနွယ်တွင် ဦးခေါင်းမရိတ်ဘဲနေသည့်အလေ့သည် ခေတ်အခါအတော်ကြာကြာအထိ တည်ရှိခဲ့၏။ ဟနီပြုရာတွင် “အစ်ဗ်ရာဟိမ်ဝတ်ရုံထားရသည့်အချိန်တွင် ဦးခေါင်းမရိတ်ဘဲ နေရခြင်းသည်လည်း တမန်တော်အစ္စမာအီလ်၏ လမ်းစဉ်၏ အမှတ်အသားတခုပင်ဖြစ်ချေသည်။

၄။ တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟိမ်၏သာသနာတွင် ကုရ်ဗါနီနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲလေ့ရှိသောအသုံးအနှုန်းများကို တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟိမ်သည် သားတော်အစ္စမာအီလ်နှင့် ပတ်သက်၍ သုံးစွဲခဲ့၏။ သားတော်လူစ်ဟက်နှင့်ပတ်သက်၍ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟိမ်သည် ထိုအသုံးအနှုန်းများကိုကား အလျင်းမသုံးစွဲခဲ့ပေ။ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်က တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟိမ်အား သားတော်အစ္စမာအီလ် ဘွားမြင်မည့် အကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရာသတင်းစကားပြောကြားတော်မူသည့်အခါ တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟိမ်က ပြန်လည်လျှောက်ထားသည့်အကြောင်း သမ္မာကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

“လူရှမေလသည် ရွှေတော်၌ အသက်ရှင်ပါစေသော”

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁၇း ၁၈)။

သမ္မာကျမ်းတွင် “ရွှေတော်၌အသက်ရှင်ပါစေသော”ဟူသော အသုံးအနှုန်း များသည် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်း၏အနက်၌သာ အသုံးဖြစ်ချေသည်။

၅။ သားတော်အစ္စမာအီလ်သည် တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟိမ်၏အချစ်ဆုံးသော သားတော်ပင်ဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းတွင် အမှန်မှာသားတော်အစ္စမာဟက်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို တဘက်သတ်ရေးသားပေါ်ပြထားသည်ကိုသာ တွေ့ရှိရ၏။ သမ္မာကျမ်းတွင် သားတော်အစ္စမာဟက်၌ ထာဝရဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်တော်တည်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သားတော်အစ္စမာအီလ်မူကား တမန်တော်

အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ဆုပန်ကြားချက်အရ ဘွားမြင်သောသားတော်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် သားတော်အစွဟာန်နှင့် သားတော်အစွမာအိလ်၏ ထူးခြားချက်ကို တွေ့ရ၏။ ဤအကြောင်းနှင့် ဖလ်လျဉ်း၍ သမ္မာကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

ထိုအခါအာဗြဟံသည်ပြပ်ဝပ်လျက် အသက်တရာရှိသော သူသည် သားကို ရလိမ့်မည်လော၊ အသက်ကိုးဆယ်ရှိသောစာရာသည် သားကို ဘွားလိမ့်မည်လောဟု ရယ်လျက် စိတ်နှလုံးထဲမှာ အောက်မေ့ပြီးလျှင် **ဣရှမေလသည် ရှေ့တော်၌ အသက်ရှင် ပါစေသော** ဟု ဘုရားသခင်ကိုလျှောက်သောအခါ ဘုရားသခင်က သင်မယားစာရာသည် သင်အား သားကိုဘွားမြင်လိမ့်မည်၊ ထိုသားကိုလည်း ဣဇာက် အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ သူ၌၎င်း **သူ့နောက်မှ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌၎င်း ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်စေမည်။** ဣရှမေလအမှု၌ကား သင်၏ စကားကို ငါနားထောင်၏။ သူ့ကို ငါကောင်းကြီးပေး၏။ သူ့အနွယ်ကို တိုးပွားစေ၍ သူ့ကို အလွန်များပြား စေမည်။ သူသည် မင်းသား ၁၂-ပါးတို့၏ အဘဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြီးသော လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာလည်း ငါပြုမည်။ သို့သော်လည်း နောင်နှစ် ချိန်းချက်သော အချိန်တွင် စာရာသည်သင်အား ဘွားလတ်သော ဣဇာက်၌ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော် မူပြီးလျှင် မိန့်မြှောက်တော် မူသံ ငြိမ်း၍ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံထံမှ တက်ကြွတော်မူ၏။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁၇:၁၇ - ၂၂)။

အထက်ပါ ကောက်နုတ်ချက်တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း သားတော် အစွမာအိလ်သည် တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ ဆုပန်ကြားချက်အရ ဘွားမြင်သော သားတော်ဖြစ်၏။ ထို့အတွက် ကြောင့်လည်း သားတော် အစွမာအိလ်အား “အစွမာအိလ်” ဟူ၍ အမည်မှည့် ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ “အစွမာအိလ်” ဟူသော အမည်သည်- “အစွမာ” နှင့် “အိလ်” ဟူသော ပုဒ်နှစ်ပုဒ်ဖြင့် ပေါင်းစပ်ထားသော အမည်ဖြစ်၏။ “အစွမာ” ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ “ကြာခြင်းဟူ၍ ဖြစ်၏။ “အိလ်” ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ “ထာဝရဘုရား” ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်ကား ထာဝရဘုရားသည် တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ ဆုပန်ကြားချက်ကို ကြားတော်မူ၏ဟူလို။ အထက်ပါ ကောက်နုတ်ချက်တွင်လည်း “သင်၏စကားကို ငါနားထောင်၏” ဟူ၍ပါရှိ၏။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်က တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်အား သားတော် အစွဟာန်ဘွားမြင်မည့်အကြောင်း ကောင်းခြီးသတင်း ပြောကြားတော်မူသည့် အခါတွင်လည်း တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် သားတော် အစွမာအိလ်ကို အောက်မေ့တသခဲ့လေသည်။ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်အားအချစ်ဆုံးသော သားတော် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန် အမိန့်ရပေရာ ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ခြင်းခံရသော သားတော်မှာ သားတော် အစွမာအိလ်သာလျှင် ဖြစ်နေသည်။ သားတော် အစွဟာန်ကား မဟုတ်ချေ။

၆။ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်အား ထာဝရဘုရားသခင်က သားတော်အစွဟာန်ဘွားမြင်မည့်အကြောင်းပြောကြားရာတွင်အစွဟာန်၌ ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်စေမည့်အကြောင်း ဗျာဓိတ်တော် မိန့်မှတ်တော်မူခဲ့လေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့် ဖလ်လျဉ်း၍ သမ္မာကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

✱
၆၈
၁၇

ဘုရားသခင်က သင့်မယားစာရာသည် သင်အားသားကိုဘူးမြင်လိမ့်မည်။
ထိုသားကိုလည်း ကုဇာကံအမည်ဖြင့် မှည့်ရပေမည်။ သူ၌၎င်း သူ့နောက်မှ
သူ၏အမျိုးအနွယ်၌၎င်း ငါ၏ပဋိညာဉ်တော်ကို ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေမည်။
ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁၇:၁၉ - ၂၀) ။

အထက်ပါ ကောက်နုတ်ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်ဝိတ္ထာရ သဘောကို သမ္မာကျမ်း
၌ပင်တွေ့ရှိရပေသည်။ တမန်တော် အစိန်ရာဟိမ်က သားတော်အား ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန် ကြံရွယ်
သောအခါ ကောင်းကင်တမန်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားလေသည်။

၁၈၇

ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံဟု
ကောင်းကင်ပေါ်ကခေါ်လေ၏။ အာဗြဟံက အကျွန်ုပ် ရှိပါ၏ဟုလျှောက်
လျှင် ထိုလူလင်ကို မထိမခိုက်နှင့်၊ အလျင်းမပြုနှင့်၊ သင်သည်ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့သည်ဟု ယခုငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား သင်၏သား သင်၌ တ
ယောက်တည်းသော သားကို ငါတောင်း၍သင်သည် ငါ့ကိုမငြင်းဟု မိန့်တော်
မူ၏။ ထိုအခါအာဗြဟံသည်မြော်ကြည့်၍မိမိနောက်မှာ ချုံဖုတ်၌ချိုညိုလျက်
ရှိသော သိုးကိုမြင်လေ၏။ ထိုသိုးကိုသွား၍ ယူပြီးလျှင် မိမိသားကိုယ်စား
မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လေ၏။ ထိုအရပ်ကို ယေဟောဝါယီရေဟုအာဗြဟံ
သမုတ်လေ၏။ ထိုသို့နှင့် အညီတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ပြင်ဆင်တော်
မူမည်ဟု ယနေ့ တိုင်အောင် ဆိုလေ့ရှိသတည်း။

တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ကောင်းကင်ပေါ်က
အာဗြဟံကိုခေါ်လျက် သင်သည် ဤအမှုကိုပြု၍ သင်၏သား သင်၌တယောက်
တည်းသောသားကို ငါ့အား မငြင်းသောကြောင့် ငါသည် သင်အားအစဉ်
အမြဲ ကောင်းခြီး ပေးမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း ကောင်းကင်
ကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးကဲ့သို့၎င်း အစဉ်အမြဲပွားများစေမည်။

သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏မြို့တံခါးများကို အစိုးရလိမ့်မည်။
သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းခြီးမင်္ဂလာကိုခံရ
ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ၏စကားကိုသင်နားထောင်သောကြောင့် ငါသည်ကိုယ်ကို
ကိုယ်တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏ဟုထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလေ၏။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၂: ၁၁-၁၈)

အထူးစဉ်းစားရန်အချက်မှာ သားတော်အစ္စဟာက် ဘူးမြင်မည့်အကြောင်း ဝမ်းမြောက်
ဘွယ်သတင်း ပြောကြားတော်မူသည့်အချိန်မှာပင် ၎င်း၏အမျိုးအနွယ်များကို ပွားများစေ
တော်မူမည့်အကြောင်း ပါရှိလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်သားတော်အစ္စဟာက်၌သားသမီးတဦးတယောက်မျှ မထွန်းကားသေးပေ။တ
မန်တော်အစိန်ရာဟိမ် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ပြီးသည့်နောက်မှ သားတော်အစ္စဟာက်၌ သား
သမီး ထွန်းကားလေသည်။ ကြည့် - ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၅: ၁၁) ။ သို့ဖြစ်လေရာ သား
တော် အစ္စဟာက်၌ သားသမီးမထွန်းကားမီအလျှင် ထိုသားတော်အား ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန်
အမိန့်တော်ပေးခြင်းသည် အသို့လျှင်ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ အလျှင်းမဖြစ်နိုင်ပေ၊ အမှန်အတိုင်း ကုရ်
ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းခံရသော သားတော်မှာ သားတော်အစ္စမာအီလ်ပင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယူဆလျှင်

ကျမ်းချက်အရပ်ရပ်တို့သည် အားလုံးကိုက်ညီသွားပေမည်။ ရာဇဝင်လည်း ရှင်းသွားပေမည်။ သားတော် အစ္စမာအိလ်သည် အကြီးဆုံးသားတော်လည်းဖြစ်၏။ အချစ်ဆုံး သားတော်လည်း ဖြစ်၏။ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်း ခံရသည့်အချိန်တွင် အရွယ်ရောက်ပြီး သို့မဟုတ် အရွယ်ရောက် ခါးအရွယ်ဖြစ်၏။ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခဲ့အခါ သားတော်အစ္စမာအိလ်၏အမျိုးအနွယ် ထွန်း ကားမည်ဟူ၍လည်း ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရာ သတင်းပြောကြားထားခြင်း တစုံတရာလည်း မရှိ ချေ။ သမ္မာကျမ်း တွင် အတည့်အလင်း ပါရှိသည်မှာ တမန်တော် အာဇ်ဗ်ရာဟီမ်သည် သား ဦးကို ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန်ကြံရွယ်ခဲ့၏။ ယင်းကဲ့သို့ ကြံရွယ်ခြင်းကြောင့်လည်း ထာဝရ ဘုရား သခင်က ထိုသားတော်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ပွားများစေတော်မူမည့်အကြောင်း ကတိပြုတော် မူခြင်းဖြစ်သည်။ (၁၂) အမျိုးအနွယ်ပွားများစေခြင်းသည် ယင်းကဲ့သို့ သားတော်အား ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်း၏အကျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းခံရသော သားတော်မှာ သားတော်အစ္စမာအိလ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ချေသည်။ သားတော်အစ္စမာဟက်ကား အလျင်းမဟုတ်ချေ။ သားတော်အစ္စမာဟက်၏အမျိုးအနွယ်ကို ပွားများပေမည့်အကြောင်း ကတိတော်သည် သားတော်အစ္စမာဟက် ဘွားမြင်သည့်အချိန်မှစ၍ ရရှိပြီးပြီဖြစ်၏။ ထိုကတိ တော်သည် မည်သည့်တစ်ခုခုသော ဆုလာဘ်၏အစားလည်း မဟုတ်ချေ။

၇။ ကုရ်ဗါနီ ပြုရာဌာန

ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရာဌာနသည် (မောရီ“မိုရီယာ”) ပြည်ဖြစ်သည်ဟူ၍သမ္မာကျမ်းကဆိုသည်။ ကြည့်ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၂:၂) ယဟူဒီများက အဆိုပါဌာနသည် တမန်တော် စုလိုင် မာန်၏ဗီမာန်တော် တည်ရှိရာဌာနဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ အီဗာအီများက အဆိုပါ ဌာနသည် တမန်တော် အီဗာ လက်ဝါးကပ်တိုင် အတင်ခံရသောနေရာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် အနောက်နိုင်ငံ ရာဇဝင်သုတေသီများကမူ အဆိုပါအဆိုနှစ်ရပ်လုံးမှာ လုံးဝမှားယွင်းသည်ဟူ၍ ရေးသားကြသည်။ ဥပမာ-ဆာဆတန်လေး က အောက်ပါအတိုင်း ဝေဖန် ရေးသားထား လေသည်။

“တမန်တော် အာဇ်ဗ်ရာဟီမ်သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း နံနက်စောစောလ၍ ကုရ်ဗါနီပြုရာဌာနသို့ကြွသွားလေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုဌာန သည် ယဟူဒီများယူသည့်အတိုင်း မောရီယာတောင်မဟုတ်ချေ။ အီဗာအီ များယူဆသည့်အတိုင်း အဆိုပါဌာနသည် (တမန်တော်အီဗာ၏) သင်းချိုင်း တော်၏ ဝတ်ကျောင်းအနီးရှိ နေရာလည်းမဟုတ်ပေ။ အီဗာအီများ၏ ယူဆ ချက်သည် ယဟူဒီများ၏ ယူဆချက်ထက်ပင်ပို၍ ယုတ္တိမရှိချေ။ မုတ်စ်လင်မ် ဟူ၍ အဆိုပါ ဌာနသည် “အရဖါတ်” တောင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဤယူဆချက်သည် အထက်ပါ အဆိုနှစ်ရပ်စလုံးထက်ပင် ပိုမို၍ ယုတ္တိမရှိချေ။

ဆာဆတန်လေး၏ အထက်ပါ ကောက်နုတ်ချက်ကို ကောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် “မောရီယာ” ဟူသောဌာနကို သက်မှတ်ရာတွင် ယဟူဒီများနှင့် အီဗာအီများ၏ ယူဆချက်သည် မှားယွင်း လျက်ရှိကြောင်းသိရှိရပေသည်။ ဆာဆတန်လေးက မုတ်စ်လင်မ်တို့၏ ယူဆချက်သည်လည်းမှား ယွင်းသည်ဟူ၍ပင် ဝေဖန်ရေးသားထား၏။ ဤကားဆာဆတန်လေး၏ မှားယွင်းချက်ပင်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်တွင် အကျယ်ရေးသား ဖော်ပြပါဦးအံ့။

“မောရိယာ”ကို သက်သေခံရသူက ကဲ့ပြားမှုရှိ၏။ အဆိုပါ ကဲ့ပြားမှုမှ ထပ်မံ၍ ကဲ့ပြားမှုတခု ပေါ်ပေါက်လာပြန်သည်မှာ “မောရိယာ”သည် နေရာဌာန တခု၏ အမည်လော၊ သို့မဟုတ် ဂုဏ်နာမ် ဖြစ်လေသလော။ မြောက်မြားစွာသော ဘာသာပြန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့က “မောရိယာ”သည် အခြားပုဒ်မဆင်းသက်လာသော ပုဒ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆ၍ (Bible) ၏ အချို့ဘာသာပြန် စာအုပ်များတွင် အဆိုပါပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်ကို “ဗလ်လူတုတ်အာလိယတ်”ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ စာအုပ်များတွင် “မြင့်သောမြေကြီး” ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ စာအုပ်များတွင် “မကာမုရ်ရယာ” အိပ်မက်ရာဌာန ဟူ၍၎င်း၊ အမျိုးမျိုးဘာသာ ပြန်ဆိုကြသည်ကိုတွေ့ရှိရပေသည်။ သို့ရာတွင် အတွေးအတော် အမြော်အမြင်အယူအဆမှန်ကန်သော ပညာရှင်များကမူ “မောရိယာ”သည် နေရာဌာနတခု၏အမည်ဖြစ်သည်ဟုယူဆကြပြီး အဆိုပါအပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်မပြန်ဆိုကြချေ။ မူရင်း အတိုင်းထားရှိကြလေသည်။

သို့ရာတွင် ခေတ်အခါ သမယရှည်လျားလာခြင်း၊ ဂရုမမူခြင်းကြောင့် အဆိုပါပုဒ်၏ ပုံပန်း သဏ္ဌာန်သည် ပြောင်းလဲသွား၏။ (၁) “မောရိယာ”မှ “မောရဟ်”ဟူ၍ ဖြစ်သွားလေသည်။ ၎င်းကဲ့သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းမှာ အထူးသဖြင့် အစစ်ချာနီခေါ် ဗီဟိန်း ဘာသာစာပေတွင် အဆိုပါပုဒ်နှစ်ခု၏ သက်ပုံသတ်ညွှန်းသည် အလွန်နီးစပ်ခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

“မောရဟ်”သည် အချစ်၌ တည်ရှိကြောင်း သမ္မာကျမ်းတွင် အတည့်အလင်း အောက်ပါ အတိုင်းပါရှိလေသည်။

မိဒျန်တပ်သည် မြောက်ဘက်မောရေတောင်မြေရင်း ချိုင့်၌ရှိ၏။
တရားသူကြီးမှတ်စာ (၇:၁)။

မှတ်ချက်။

မိဒျန်သည် အရပ်နယ်မြေ၌ရှိ၏။ အရပ်ကို များသောအားဖြင့် “မိဒျန်နီယုန်” မိဒျန် နယ်သားများဟူ၍ ခေါ်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ မိဒျန်နယ်မြေသည် ဆီရိယနိုင်ငံ၏ တောင်ဘက် မှစ၍ ယမန်ပြည်၏ မြောက်ဘက်အထိဖြစ်၏။ မိဒျန်ပြည် နယ်သားများသည် တမန်တော် အစစ်ရာဟိမ်နှင့်ကြင်ရာတော် ကတူရာသခင်မတို့မှ ဆင်းသက် ပေါက်ပွားသော သားသမီးများ ပင်ဖြစ်ကြသည်။

ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍အဖြစ် အပျက်အားလုံးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အထောက်အထား များကိုထောက်ရှုလျှင် အဆိုပါပုဒ်သည် “မောရဟ်”မဟုတ်၊ မရ်ဝဟ်ဖြစ်သည်။ “မရ်ဝဟ်” သည် မဏ္ဍာမြို့တော်ရှိ တောင်ကုန်းတခု၏ အမည်ဖြစ်သည်။ ထိုတောင်ပေါ်တွင် “စအိယ”ခေါ် အစွလာမိသသနာရေးဆိုင်ရာ ဟာဂျီ၏ကျင့်စဉ်တရပ်ကို ပြုကျင့်ရလေသည်။

အရပ်နီဝ်၏ ရာဇဝင်မှတ်တမ်းများ၊ ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ ဒေသနာတော်များနှင့် တမန် တော်မြတ်မုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟု အလိုငှာဟိဝစလ္လမ်) ၏ ဩဝါဒများတွင် ပါရှိသည့်သတ်မှတ် ချက်အားလုံးတို့သည် အထက်ပါ ယူဆချက်နှင့် လုံးဝကိုက်ညီ သွားပေသည်။ ဤမျှကိုက် ညီခြင်းသည် ရာဇဝင်အကြောင်းခံ မမှန်ဘဲလျက် အလျဉ်းမဖြစ်နိုင်ပေ။ ရှင်းဦးအံ့။

တမန်တော် မုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟု အလိုငှာဟိ ဝစလ္လမ်) က မရ်ဝဟ် ဘက်သို့ ညွှန်၍ “ဤသည် ကုရ်မါနီပြုရာဌာနဖြစ်သည်။ မဏ္ဍာမြို့တော်ရှိ တောင်ကုန်းများနှင့် တောင်ကြား လမ်းများသည် ကုရ်မါနီပြုရာဌာနများဖြစ်သည်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။ (ကြည့်- မုအတ္တာအေမာမိ မာလစ်ကံ။)

တမန်တော်မြတ်လက်ထက်တော်တွင် မရ်ဝဟ်၌ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ မက္ကာမြို့
တော်နှင့် သုံးမိုင်ကွာဝေးသော “မိနာ” တွင် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။ သို့ပင်တစေလည်းတမန်
တော်မြတ်ကကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရာဌာနသည် မရ်ဝဟ်ပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍မိန့်ကြားတော်မူခဲ့လေသည်။
ဤသို့မိန့်ကြားတော်မူခြင်းမှာ တမန်တော်အစွယ်ရာဟိမ်သည် သားတော်အား ဤနေရာ၌ပင်
ကုရ်ဗါနီပြုရန် ဆန္ဒထားရှိတော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။

ကုရ်ဗါနီ ပြုရာဌာနနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပါရှိ
လေသည်။

تَمَّزَّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ (၇၂)

၎င်းနောက် ထိုကုရ်ဗါနီ သားကောင်များ၏ နေရာဌာနသည် ကအ်ဗဟ်
ကျောင်းတော်ဖြစ်၏။

ကုရ်အာန် (၂၂: ၃၃)။

هَذَا بَابُ الْكَعْبَةِ (မာ ၁၂)

ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ရှိသော ကုရ်ဗါနီသားကောင်။

ကုရ်အာန် (၅: ၉၅)

“မရ်ဝဟ်”သည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်၏။ အလွန်နီးကပ်
လျက်ရှိ၏။ ကုရ်အာန်ကျမ်းလ-အထက်ပါအာယတ်တော် များကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့်
ကုရ်ဗါနီပြုရာ မူရင်းဌာနသည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်ပင် ဖြစ်ကြောင်း။ “မိနာ” မဟုတ်
ကြောင်း အထင်အရှား သိရှိရပေသည်။ ဟာဂျီဦးရေများပြားလာသည့်အခါ ကအ်ဗဟ်
ကျောင်းတော်၏နယ်နိမိတ်ကို မိနာအထိ တိုးချဲ့လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ကုရ်ဗါနီကိုအမှတ်ရစေသောအရာ။

ယဟူဒီများသည် တမန်တော် အစ္စဟာက်၏ သားသမီးများဖြစ်ကြ၏။ ထိုအတွက်ကြောင့်
အကယ်၍သာ တမန်တော် အစ္စဟာက်သည် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်ရှိသော် ၎င်းတို့ထံ
တွင် အဆိုပါကုရ်ဗါနီကို အမှတ်ရစိမ့်သော အပြုအမူတခုခု မုချရှိရပေမည်။ ယခုမူ ယင်းသူတို့
ထံတွင် ကုရ်ဗါနီကို အမှတ်ရစေသောအရာဟူ၍ အဘယ်တစုံတရာကိုမျှ မတွေ့ရှိရပေ။ တမန်
တော် အစ္စမာအီလ်၏ မျိုးနွယ်ရင်းများနှင့်တကွ တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ သားသမီး
ဖြစ်သော ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် ရှိကြကုန်သော မွတ်စလင်မ် လောကကြီးတခုလုံးတွင် ယနေ့
ထက်တိုင်ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်သည့် အစဉ်အလာသည် အထင်အရှား တွေ့ရှိရပေသည်။

တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ မျိုးနွယ်များထံတွင် ကုရ်ဗါနီကို အမှတ်ရစေသည့် အကြောင်း
အရာ၊ အချက်အလက်၊ အဆောက်အဦ အားလုံးတို့သည် တည်မြဲလျက်ရှိ၏။ ဟဂျီပြုလုပ်ခြင်း
သည် အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ကြီးမားသော မဏ္ဍိုင်ကြီးတခုဖြစ်၏။ ဤမည်သောဟဂျီသည်
လည်း အစမအဆုံးတိုင် အဆိုပါကုရ်ဗါနီကို အမှတ်ရစေသော သာသနာ့ကျင့်စဉ်ကြီးတရပ်ပင်
ဖြစ်ပေသည်။ လင်းပြဦးအံ့။

၁။ အလ္လီဟ်အသျှင်မြတ်က တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်အား သားတော်ကို ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန် အမိန့်တော်ပေးတော်မူသည့်အခါ “အို - အစ်ဗ်ရာဟီမ်” ဟု ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်က “ကျွန်တော်မျိုးရှိပါ၏” ဟု လျှောက်ထားလေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (သမ္မာကျမ်း) တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံကို စုံစမ်းခြင်းငှါ “အာဗြဟံ” ဟု ခေါ်တော်မူ၍ အာဗြဟံက “ကျွန်ုပ်ရှိပါ၏” ဟု လျှောက်လျှင်....။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၂: ၁) ။

ဟဂျီပြုလုပ်သည့်အခါနီး ဟာဂျီများသည်အမြဲတစေ “လဗ်ဗိုင်က” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုကြလေသည်။ “လဗ်ဗိုင်က” ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ “ကျွန်တော်မျိုးအသင့်ရောက်ရှိပါပြီ” ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဤကားတမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ လျှောက်ထားသော စကားပင်ဖြစ်သည်။

၂။ တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ရှုရိအတ် တရားဓမ္မသတ်အရ ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ရာဌာနသို့ ပူးဇော်ခြင်း ခံရသောအရာ၊ သို့မဟုတ် နာသ်ရ်စွန့်လျှူခြင်း ခံရသော အရာများသည် ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ရာဌာနတွင် အကြိမ်ကြိမ်အခေါက်ခေါက် ခေါက်တိုခေါက်ပြန်သွားလာရ၏။

ဟဂျီပြုလုပ်ရာတွင် ဟာဂျီများသည် “ဆူဖါ” နှင့် “မရ်ဝဟ်” စပ်ကြားတွင် ခုနစ်ခေါက် ပြေးလွှားကြရသည်။ ယင်းသို့ပြေးလွှားခြင်းကို “စအ်ယ်” ဟု ခေါ်သည်။ ဤသို့ ပြေးလွှားခြင်းသည် အမှန်မှာ အဆိုပါတမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ ဓမ္မသတ်ကို ပြန်လည်အမှတ်ရစေသော ကျင့်စဉ်တရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

၃။ “နသ်ရ်” စွန့်လျှူခြင်း၏စည်းကမ်းချက်များတွင် “နသ်ရ်” ပြုလုပ်ထားသည့်နေ့ရက်များတွင် ခေါင်းမရိတ်ကြရပေ။ ဟဂျီပြုလုပ်ရာတွင်လည်း ဤစည်းလမ်းချက်ပါရှိ၏။ ဟာဂျီများသည် “အစ်ဗ်ရာဟ်” ဝတ်ရုံကိုချွတ်သည့်အခါကျမှသာလျှင် ခေါင်းရိတ်ကြရသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင်လည်း အောက်ပါအတိုင်းလာရှိ၏။

(٢-فَحْ) كَذَٰلِكَ

သင်တို့သည် မိမိတို့၏ခေါင်းများကို ရိတ်ကြလျက်
ကုရ်အာန် (၄၀: ၂၇) ။

၄။ ဟဂျီပြုလုပ်ရာတွင်ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းသည် “ရွတ်ကံန” အရေးကြီးသော တာဝန်တရပ်ဖြစ်၏။ ဤသည်လည်း တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ ကုရ်ဗါနီကို အမှတ် ရစေသော ကျင့်စဉ်တရပ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဤသည်ကို ရည်ညွှန်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်းလာရှိသည်။

(٣-مَا ت) كَذَٰلِكَ

كَذَٰلِكَ

ငါအသျှင်မြတ်သည် ထို(သားတော်အစ္စမာအီလ်)၏အစား ကြီးသော
သားကောင်တကောင်ကို ပေးတော်မူခဲ့၏။

ကုရ်အာန် (၃၇: ၁၀၇) ။

အထက်ပါသက်သေသာဓကများသည် သမ္မာကျမ်းလာတိုက်ရိုက်ဆိုထားသော အချက်များ နှင့် သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် ရည်ညွှန်းထားသော အချက်များကို ကိုးကား၍ တင်ပြသော သက်သေသာဓကများဖြစ်သည်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် အရဆိုလျှင် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်း ခံရသော သားတော်မှာ သားတော်အစွမာအီလ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။ အဆိုပါကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်သည့်အကြောင်းကို ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထားတော် မူသည်။

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِي رَبِّي هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
فَبَشِّرْنَا بِهَذَا بَعْلَ الْهَلِيمِ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ الشَّعْيُ، قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَى
فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَى الْخ (صافات ၁၀-၁၂)

၎င်းနောက် ထိုတမန်တော် (အစ်ဗ်ရာဟီမ်) ကပြောကြားသည်မှာ “ကျွန်ုပ် သည် မုချ မိမိအား မွေးမြူတော်မူသော အသျှင်မြတ်ထံတော်သို့ သွားမည်။ ထိုအသျှင်မြတ်သည် ကျွန်ုပ်အား လမ်းမှန်ကို မုချပြသတော်မူမည်။ အို-ကျွန် တော်မျိုး၏အသျှင်၊ ကျွန်တော်မျိုးအား သားကောင်းရတနာ ပေးသနား မူပါ။” ထိုအခါ ငါအသျှင်မြတ်သည် ထိုတမန်တော်အား ခန္တီဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ သော သားရတနာတပါး ပေးသနားတော်မူမည့်အကြောင်း ဝမ်းမြောက် ဘွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို ပေးတော်မူလေသည်။ ထိုသားတော်သည် ထိုတမန်တော် (အစ်ဗ်ရာဟီမ်) နှင့်အတူ ပြေးလွှားသွားလာနိုင်သည့်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်က “အို-ငါ၏သားငယ်၊ မုချ ငါသည် အိပ်မက်တွင် အသင့်အား လီးဖြတ်သည်ဟူ၍မြင်မက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အသင်၏သဘောကား အသို့နည်း”ဟုပြောကြားလေသည်။ သားတော်က “အို-ကျွန်တော်၏ ဘခင်၊ အမိန့်တော် ရရှိသည့်အတိုင်းပြုလုပ်ပါ။ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် အလိုတော်ရှိပါလျှင် ဘခင်သည်ကျွန်တော့်အား သည်းခံသူအဖြစ် တွေ့ရှိပါလိမ့်မည်” ဟု ဖြေကြားလေသည်။ ၎င်းနောက် ထိုသားအဖ နှစ်ဦး တို့သည် အမိန့်တော်ကို လိုက်နာကြလေ၏။ ၎င်းပြင် ဘခင်က သားတော် အား မောက်လျက် လည်းလျောင်းစေလေ၏။ ထိုအခါ ငါအသျှင်မြတ်က “အို-အစ်ဗ်ရာဟီမ်၊ အသင်သည် အိပ်မက်ကို မုချကောန် အမှန်ပြုလေပြီ” ဟု အသံပြုတော်မူလေသည်။ ငါအသျှင်မြတ်သည် ကောင်းမှုပြုသူများကို ယင်း ကဲ့သို့ပင် ကောင်းကျိုး ပေးသနားတော်မူလေသည်။ ဤသည် မုချထင်ရှား သော စမ်းသပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းနောက် ငါအသျှင်မြတ်သည် ထိုသားတော်၏ အစားကြီးမားသော သားကောင်းတကောင်ကို လဲလှယ်၍ ပေးသနားတော်မူလေသည်။ ၎င်းနောက် ငါအသျှင်မြတ်သည် နောင်လာ လတ္တီသော သူတို့တွင် ထိုအချက်ကို ကျန်ရှိစေတော်မူလေသည်။ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ် အပေါ်၌ ကောင်းကြီးချမ်းသာ ရောက်ပါစေ။ ငါအသျှင်မြတ်

သည်ကောင်းမှုပြုသူတို့ကို၊ ယင်းကဲ့သို့ပင် ကောင်းကျိုးပေးသနားတော်မူလေသည်။ မုချ ထိုတမန်တော်သည် ငါအသျှင်မြတ်အားယုံကြည်မြတ်နိုးသောကျွန်တို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်ချေသည်။ ထိုနောက် ငါအသျှင်မြတ်သည် ထိုတမန်တော်အား သားတော် အစ္စဟာက်ကို ပေးသနားတော်မူမည့် အကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရာသတင်းကောင်းပေးတော်မူပြန်လေသည်။ ထိုသားတော် (အစ္စဟာက်) သည် နဗီ တမန်တော်ဖြစ်မည်၊ သူတော်သူမြတ်တို့တွင်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်မည်။ ၎င်းနောက် ငါအသျှင်မြတ်သည် ထိုတမန်တော် အင်ဗရုဟီမ် နှင့် သားတော်အစ္စဟာက်အပေါ်၌ ကောင်းကြီးများကို ပွားများစေတော်မူလေသည်။ ၎င်းနှစ်ဦး၏ သားမြေးမြစ်တို့တွင် ကောင်းမှုပြုသူလည်း ရှိ၏၊ မိမိကိုယ်ကို အထင်အရှား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသူလည်း ရှိ၏။

အထက်ပါအယာတ်တော်တွင် တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် သားဆုပန်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ပန်ကြားခဲ့သည့်အတိုင်း ဆုတောင်းပြည့်ကြောင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်သားကိုပင် ကုရ်ဗ်နီပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း အထင်အရှား တွေ့ရှိရပေသည်။ သမ္မာကျမ်းတွင် တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ ဆုပန်ကြားချက်အရ-ရရှိခဲ့သော သားတော်မှာ သားတော် အစ္စမာအီလ် ဖြစ်ကြောင်း၊ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ ဆုပန်ကြားချက်ကိုအလွှာဟ်အသျှင်မြတ်က ကြားတော်မူခဲ့သည်ကိုအကြောင်းပြု၍ပင် သားတော် အစ္စမာအီလ်အား “အစ္စမာအီလ်” ဟူ၍ အမည်မှည့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အတည်အလင်းပါရှိလေသည်။ ဤသည်ကိုထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အထက်ပါ မုက္ကပ္ပပြဋ္ဌာန်တော်၌ ကုရ်ဗ်နီပြုခြင်းခံရသော သားတော်မှာ သားတော် အစ္စမာအီလ်ဖြစ်ကြောင်း၊ သားတော် အစ္စဟာက် မဟုတ်ကြောင်း ကောင်းစွာသိရှိရပေသည်။ ၎င်းပြင် အထက်ပါ မုက္ကပ္ပပြဋ္ဌာန်တော်တွင် ဦးစွာပဋ္ဌမတမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏သားဆုပန်ကြားခြင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်ခြင်း၊ ဆုတောင်း၍ ရရှိသေးသားကို ကုရ်ဗ်နီပြုလုပ်ခြင်းအကြောင်းများကိုအစဉ်လိုက် မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။ ထိုအကြောင်းများ ပြီးဆုံးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် သားတော်အစ္စဟာက်၏အကြောင်းကို စတင်မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။ ဤသည့်အချက်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ပါကလည်း၊ အထက်ပါ မုက္ကပ္ပပြဋ္ဌာန်တော်၏ ပဋ္ဌမပိုင်းတွင် ပါရှိသော သားတော်မှာ သားတော် အစ္စမာအီလ် ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားလှပေသည်။

مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ مَسْكُومُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ (ج. ١٠)

ကုန်အာန် (၂၂: ၇၀)။

ဤကဲ့သို့အမည် မှည့်ခေါ်ခြင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိသည် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏အမိန့်တော်အရ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်က မိမိ၏သားအား ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ရာတွင် “အသင်၏ဆန္ဒကား အသို့ရှိသနည်း”ဟု မိမိ၏သားကို မေးမြန်းသောအခါ၊ သားတော်က ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း “အို-ကျွန်ုပ်၏ဘခင်၊ အမိန့်တော် ရရှိထားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါဟု ရဲဝံ့စွာဖြေကြားလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ သားအဖ-နှစ်ဦး လုံးတို့သည် အမိန့်တော်ကို စွမ်းစွမ်းတမံဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်ကို ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ် (၃၇: ၁၀၃) တွင် “အတ်စ်လမာ” ဟူ၍ သုံးနှုန်းထားတော်မူလေသည်။ “အတ်စ်လမာ” ဟူသော ပုဒ်သည် “အစ္စလာမ်” ဟူသော ပုဒ်မှ ဆင်းသက်လာ၏။ အစ္စလာမ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ နာ ခံခြင်း၊ လွှဲအပ်ခြင်းဟူ၍ရသည်။

တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်နှင့် သားတော် အစ္စမာအီလ်၏ အကြီးဆုံးသော ဆောင်ရွက်ချက် မှာ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏အမိန့်တော်ကို ဦးလည်မသံလိုက်နာခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ အထက် တွင် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည့်အတိုင်း ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန် အမိန့်တော် ကျရောက်လာသည့်အခါ၊ သား အဖ-နှစ်ဦးလုံးတို့သည်တခွန်းတပါဒမျှအကြောင်းမပြဘဲဦးလည်မသံကြည်ဖြူစွာလိုက်နာဆောင် ရွက်ခဲ့ကြသည်ကို အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် အထူးနှစ်မြို့တော်မူ၏။ ကုရ်ဗါနီ ပြုခြင်းသည် တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်နှင့် သားတော် အစ္စမာအီလ်တို့၏သာသနာရေးဆိုင်ရာ အထိမ်းအမှတ် တရပ်လည်း ဖြစ်သွားချေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် မိမိ၏ သာသနာဝင်တပည့်သားတို့အား “မွတ်စ်လင်မ်” ဟူ၍ အမည်နာမမှည့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

“ကုရ်ဗါနီ” “အီဆာရ်” “အစ္စလာမ်” ဟူသောပုဒ်များသည် အဓိပ္ပါယ်တူ ပုဒ်များပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ကုရ်ဗါနီ ပြုရန် အပ်နှင်းခဲ့သူ မှာ သားတော်အစ္စမာအီလ်ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားပေသည်။ အကယ်၍သာ ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ် ခြင်းခံခဲ့ရသူမှာ သားတော် အစ္စဟာက်ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ဤ“မွတ်စ်လင်မ်” ဟူသော ဘွဲ့နာမကို သားတော်အစ်ဟာက်၏ သားသမီးများနှင့် မျိုးနွယ်များသာလျှင် ရရှိထိုက်ပေသည်။ ယခု မူကား အဆိုပါဘွဲ့နာမကို သားတော်အစ္စမာအီလ်၏သားသမီးများနှင့် မျိုးနွယ်များက ရရှိ လိုက်ကြပေသည်။

ကုရ်ဗါနီ၏သဘောတရား။

အောက်တွင် ဖော်ပြပါအချက်အလက်များကို စဉ်းစားဆင်ခြင်လျှင် အထက်ပါပြဿနာ သည် ပို၍ပင် ထင်ရှားသွားပေမည်။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီအား

a ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ အာယတ် (၂၂: ၇၈) တွင် မွတ်စလင်မ်ဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့သည်ဟူသော ကြံယူချက်ကတ္တားပုဒ်ကား တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်ဖြစ်သည်ဟု အချို့ မွတ်စလင်မ်များက ဆိုကြ၍ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏အမည်သည် သက်ဆိုင်ရာ ကြံယူပုဒ်နှင့် နီးကပ်လျက်ရှိခြင်းကို အကြောင်းပြ ကြသည်။ တာဗီအီ ပညာရှင်များအနက် ဣဗ်နုဇိုက်ဒ်နှင့် ဟဗန် ဗဆိရီသခင်များသည်လည်း ဤအတိုင်း ပင် ယူဆကြလေသည်။ သို့ရာတွင် အချို့သဝကကြီးများနှင့် တာဗီအီများကမူ အဆိုပါ ကတ္တားပုဒ်မှာ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြလေသည်။ သဝကကြီးများအနက် ဣဗ်နုအဗ်ဗါစ်၊ တာဗီအီ များအနက် မုဂျာဟစ်၊ သူဟ်ဟက်၊ ကတာဒဟ်နှင့် စုဖ်ယာန်သခင်တို့သည် ဤအတိုင်းပင် ယူဆ ကြလေသည်။

(စိုင်ယစ်ဒ် စုလိုစ်မာန် နဒ်ဝီ)။

နိ ပြုလုပ်ရန်အမိန့်ပေးတော်မူခဲ့၏။ ယင်းကဲ့သို့ ကုန်ပါနီပြုလုပ်စေတော်မူခြင်း၏ အဓိက
သံချက်ကား အသို့နည်း။ အတိတ်ခေတ်တွင် ရုပ်တုကိုးကွယ်သော လူမျိုးများသည်
ကိုးကွယ်သော ဘုရားများအား မိမိတို့၏သားသမီးများကို ယဇ်ပူဇော်လေ့ ရှိခဲ့ကြ၏။
လူ့အထကို အိန္ဒိယပြည်တွင်လည်း အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများ မအုပ်ချုပ်မီအလျှင် တွေ့ရှိရ
၏။ အစ္စလာမ်သာသနာကို ဆန့်ကျင်သူများက သားတော်အစ္စမာအိလ်အား ကုန်ပါနီ
ခြင်းကို အထက်တွင်ဖော်ပြပါ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းမျိုးပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ မှတ်ထင် ကြလေ
၏။ ဤသို့မှတ်ထင်ခြင်းသည် လုံးဝမှားပေသည်။

ဒီတမန်တော်များ မြင်မက်သောအိပ်မက်များသည် နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်ဟူ၍ “ဆူဖီ” သ
များက ရေးသားဖော်ပြကြလေသည်။ (၁) “အိုင်နီ” ။ (၂) “တမ်သီလီ” ။ “အိုင်နီ”
ကံသည် မုချဖြစ်၏။ အိပ်မက်တွင် မြင်မက်သောအကြောင်းအရာသည် အဓိက လိုရင်း
ကံပင်ဖြစ်၏။ “တမ်သီလီ” အိပ်မက်သည် ပုံဆောင်ပြသော အိပ်မက်မျှဖြစ်၏။ ဆိုလို
အရာကိုအိပ်မက်တွင် ပုံဆောင်၍ပြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်အာဗ်ရာဟီမ် မြင်မက်
အိပ်မက်၏အလိုသဘောမှာ မိမိ၏ သားတော်အား အခြားမည်သည့် ကိစ္စကိုမျှ မ
င်ရွက်စေဘဲ “ကုအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်၏ ကိစ္စအဝဝကိုသာ ဆောင်ရွက်စေရန်အတွက်
ရန်” စွန့်လှူရန်ပင်ဖြစ်သည်။ တောင်ရာတ်ကျမ်းတွင် ကုန်ပါနီစွန့်လှူခြင်းကို ဤအဓိပ္ပါယ်၌
နီးထားသည်ကိုလည်း အများအပြားတွေ့ရှိရပေသည်။

တမန်တော်အာဗ်ရာဟီမ်သည် မိမိမြင်မက်သော အိပ်မက်ကို “အိုင်နီ” မုချအိပ်မက်ဟူ၍
ခံလေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း အိပ်မက်မြင်မက်သည့်အတိုင်း လက်တွေ့ လိုက်နာ
သုံးရန် ကြိုးစားခဲ့လေသည်။ ဤသည် “အာဗ်ဂျီတိဟာဒီ ဃလတီ” ဖြစ်၏။ အတွေ့အအုံ
ချ်အမြင်ကြံဆခြင်း တိမ်းစောင်းခြင်းဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့သောတိမ်းစောင်းမှုသည် နဗီတမန်
များတွင် တခါတရံ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းကဲ့သို့သော တိမ်းစောင်းမှုသည်
တမန်တော်များတွင် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည် မဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်
သ် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်များအား အဆောတလျှင် သတိ ပေးတော်
မူသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော် အာဗ်ရာဟီမ်အား
သားကိုကုန်ပါနီပြုလုပ် (လှီးဖြတ်) ခြင်းမှ တားဆီးတော် မူလိုက်လေသည်။ သို့ရာတွင်
ဟာတ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်အာဗ်ရာဟီမ်၏ ကောင်းမြတ်သောစေတနာကို နှစ်သက်
မှုသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ချီးကျူးမိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

فَدَعَا قَوْمًا مِّنْ ذِي الْقُرْبَىٰ أَوَّلًا ۚ لَّئِيَّا أَكْفَىٰكَ بَعْزِ الْمُنْسَفِينَ (٣-٢٠١)

အသင်သည် အိပ်မက်ကိုမုချကေန်အမှန်ပြုလုပ်လေပြီ၊ ငါအသျှင် မြတ်သည်
ကောင်းမှု ပြုသူများကို ယင်းကဲ့သို့ပင်မုချ ကောင်းကျိုး ပေးသနားတော်
မူလေသည်။

ကုန်အာန် (၃၇: ၁၀၅)။

ကုန်ပါနီ၏အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ “ကအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်၏ကိစ္စကြီးငယ် အရပ်ရပ်ကို ဆောင်ရွက်ရန် “နဿိန်” ပြုခြင်း၊ ကိုးခြင်း၊ စွန့်လွှဲခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကဲ့သို့ စွန့်လွှဲခြင်း အတွက် အဘိတ်ခေတ် “ရှုရ်အဘ်” တဆူးဥပဒေတွင် “ရှေ့တော်၌” ဟူသော အသုံးအနှုန်းကိုတွေ့ ရှိရပေသည်။ သမ္မာကျမ်းတွင်လည်း ဤအသုံးအနှုန်းကို အများအပြားပင် တွေ့ရှိရပေသည်။ တမန်တော်အစိန်ရာဟိမ်သည်လည်း သားတော် အစွမာအိလ်အတွက် အောက်ပါအတိုင်း ဆု တောင်းပတ္တနာပြုခဲ့လေသည်။

لَيْتِ اَسْمَاعِيلُ يَعِيشَ اَمَامَنَا

ဣရုမေလသည် “ရှေ့တော်၌” အသက်ရှင်ပါစေသော။
ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁၇: ၁၈) ။

တမန်တော်အစိန်ရာဟိမ်၏ဆန္ဒအတိုင်း အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော် ကြီးအား “တမ်သီလီ” အိပ်မက်ပေးတော်မူ၍ သားတော်ကို ကုန်ပါနီပြုလုပ်ရန်အမိန့်ပေးတော်မူခြင်း ဖြစ် လေသည်။ ဤသည့်အချက်ကိုဆောက်ရှုခြင်းအားဖြင့်၊ ကုန်ပါနီပြုလုပ်ခြင်းခံရသောသားတော် မှာ သားတော်အစွမာအိလ် ဖြစ်ကြောင်း၊ သားတော်အစွမာဟက် မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား လှပေသည်။

စိုင့်ယစ်ဒ် ဝိုလိုင်မာန် နဒ်ဝီ၏ ဝေဘန်ချက်။

အထက်တွင် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အိပ်မက်သည် “အိုင်နီ” “တမ်သီလီ” ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိ၏။ “အိုင်နီ” အိပ်မက်တွင် ဖြစ်ပျက်မည့် အကြောင်းခြင်းကို ဖြစ်ပျက်မည့် အတိုင်းပင် တထေရာတည်းမြင်မက်၏။ “တမ်သီလီ” အိပ်မက်တွင်ဖြစ်ပျက်မည့် အကြောင်းခြင်း ရာကို တမျိုးတဖုံ ပုံဆောင်ထားသည့်အသွင်၌ မြင်မက်၏။ “တမ်သီလီ” အိပ်မက်တွင် မြင်မက် သောအရာသည် အဓိကမဟုတ်ပေ။ ထိုပုံဆောင်ချက်၏ အလိုသဘောကိုကောက်ရ၏။ ဥပမာ တမန်တော် ယူစုဖ်သည်မိဘနှစ်ပါးကို နေ-လ အသွင်၌၎င်း၊ ညီနောင်များကို ကြယ်တာရာများ ၏အသွင်၌၎င်းမြင်မက်ခဲ့၏။ တမန်တော်မိုဟမ္မဒ်သည် မဒီနာမြို့တွင်ဖြစ်ပေါ်မည့် ဝမ်းရောဂါ (ဝဗါ) ကို အမယ်အို၏အသွင်၌၎င်း၊ “အဟဒ်” စစ်မြေပြင်တွင်ကျဆုံးကြမည့် သာသနာ့အာဇာ နှည်များ (ရှုဟဒါ) ကို (သစ်ဗ်) လှီးဖြတ်ထားသောနွားမများ၏အသွင်၌၎င်း မြင်မက်ခဲ့၏။ အိုင်နီအိပ်မက်နှင့် တမ်သီလီအိပ်မက်များကို ပညာရှင် “အိုလမာ” များသည် လက်ခံကြပေ သည်။ ဤအိပ်မက်များအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “ဖတ်ဟုလ်ဗါရီ” ကျမ်း၊ အတွဲ ၁၃၊ စာမျက် နှာ ၄၀၂ တွင် အကျယ်တွေ့ရှိရပေသည်။

အေမာမ်အဗူဗတ်ကရ် အစိန်နုလ်အရဗီ မာလိကီ သခင်က အဟ်ကာမုလ်ကုရ်အာန် ကျမ်း တွင် တမန်တော် အစိန်ရာဟိမ်၏ အိပ်မက်အကြောင်းကို ရေးသားရာ၌ အချို့အိပ်မက်သည် အမည်နာမနှင့်တူကြောင်း (ဝါ) မြင်မက်သည့်အတိုင်းပင် တထေရာတည်းဖြစ်ကြောင်း အချို့ အိပ်မက်သည် ဘွဲ့နာမည်နှင့်တူကြောင်း (ဝါ) ဆက်စပ်လျက်ရှိသော အကြောင်းတခုခုကြောင့် အိပ်မက်တွင်အလားတူပုံဆောင်ချက်ကိုမြင်မက်ကြောင်း၊ တမန်တော်အစိန်ရာဟိမ်၏ အိပ်မက်

သည် အိပ်မက်နှစ်မျိုးနှစ်စားအနက် ဒုတိယအမျိုးအစားဖြစ်ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြထား
လေသည်။ ကြည့်-အဟ်ကာမုလ်ကုရ်အာန်၊ အတွဲ ၂၊ စာမျက်နှာ ၁၉၆။

တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ အိပ်မက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အထက်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်
အတိုင်း အချို့ပညာရှင်များက “တမ်သီလီ” ဟူ၍ ဆိုကြ၏။ အလ္လာမဟ်ရှစ်ပိလီဒ်အ်မာနီက
လည်း အချို့ပညာရှင်များ၏ယူဆချက်ကိုလက်ခံ၍ “တမ်သီလီ” ဟူ၍ပင် ဆိုခဲ့၏။ ယင်းကဲ့သို့
ဆိုခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့်လည်း တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် မိမိ၏ “တမ်သီလီ” အိပ်မက်
ကို (အစ်ဂျိတ်ဟာဒီဃလတွ်) အတွေးအဆ တိမ်းပါးပြီး “အိုင်နီ” ဟုယူဆကာ မိမိ၏သား
တော်အား လက်တွေ့ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန် ကြိုးစားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် အလ္လာဟ်
အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်အား ၎င်း၏ ယူဆချက်တိမ်းပါးမှုကို သတိပေး၍
သားတော်အား လက်တွေ့ ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ခြင်းမှ တားဆီးပြီး သားတော်၏အစား သား
ကောင်တကောင်ကိုပေးတော်မူလေသည် ဟူ၍ ရေးသားရခြင်းဖြစ်လေသည်။

တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် မိမိအိပ်မက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ “အစ်ဂျိတ်ဟာဒီဃလတွ်” အယူ
အဆ တိမ်းပါးသွားခဲ့ဘူးသည်ဟူ၍ကား ကျွန်တော်မဆိုလိုပါ။ လက်လည်းမခံနိုင်ပါ။ အမှန်မှာ
အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ချစ်ကြည်မြတ်နိုးမှုတွင် နှစ်မွန်းနေသော တမန်ဟော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်
သည် “အစ်ဂျိတ်ဟာဒီ ဃလတွ်” အယူအဆ တိမ်းပါးခဲ့သည်မဟုတ်။ တမန်တော်ကြီးသည်
အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ချစ်ကြည်မြတ်နိုးလွန်းသဖြင့် အမိန့်တော်ကို မှတ်တော်မူသည့်
အတိုင်း တသဝေမတိမ်း လိုက်နာကျင့်သုံးလို၏။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ စမ်းသပ်တော်
မူခြင်းကိုလည်း အတိအကျ လိုက်နာဆောင်ရွက်လို၏။ ထိုစမ်းသပ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဖြစ်မှန်
ကို အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် ဖွင့်ဟမိန့်ကြားတော်ခြင်း မရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး
သားတော်အား ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ရန်အမိန့်တော်ကို သားတော်အား ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်
၏ ကိစ္စကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် စွန့်လှူရန် မိန့်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်
ကောက်ကာ မိမိစိတ်၏အလိုကို လိုက်နာသည်ဟူသော ဝိစိကိစ္ဆာထင်မှားမှုကို အထူးပင် ရှောင်
ရှားလို၏။ ရှောင်ရှားလိုသဖြင့် သားတော်အား လက်တွေ့ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန် ကြိုးစားခဲ့၏။
နောက်ဆုံးတွင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ အပြုအမူကို အလွန်
ပင် နှစ်မြို့တော်မူသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားချီးကျူးတော်မူလေသည်။

يَا أَيُّهَا هَيْمُ صَدِّقْتُ رَأْيَكَ كَذَاكَ خَيْرٌ مِنَ الْحُسَيْنِ (صافات-၃)

အို - အစ်ဗ်ရာဟီမ်၊ အသင်သည် အိပ်မက်ကို မချကေန် အမှန်ပြုလုပ်လေပြီ။ ငါ
အသျှင်မြတ်သည် ကောင်းမှုပြုသူများကို ယင်းကဲ့သို့ပင် မုချ ကုသိုလ်အကျိုး
ပေးသနားတော်မူလေသည်။

ကုရ်အာန် (၃၇: ၁၀၄ - ၁၀၅)။

(صافات-၃) فَدَقَّقْتُ لَهُمْ آيَاتِي

ငါအသျှင်မြတ်သည် ထိုသားတော်၏အစား ကြီးမားသော
သားကောင်ကိုလဲလှယ်၍ ပေးတော်မူလေသည်။

ကုရ်အာန် (၃၇: ၁၀၇)။

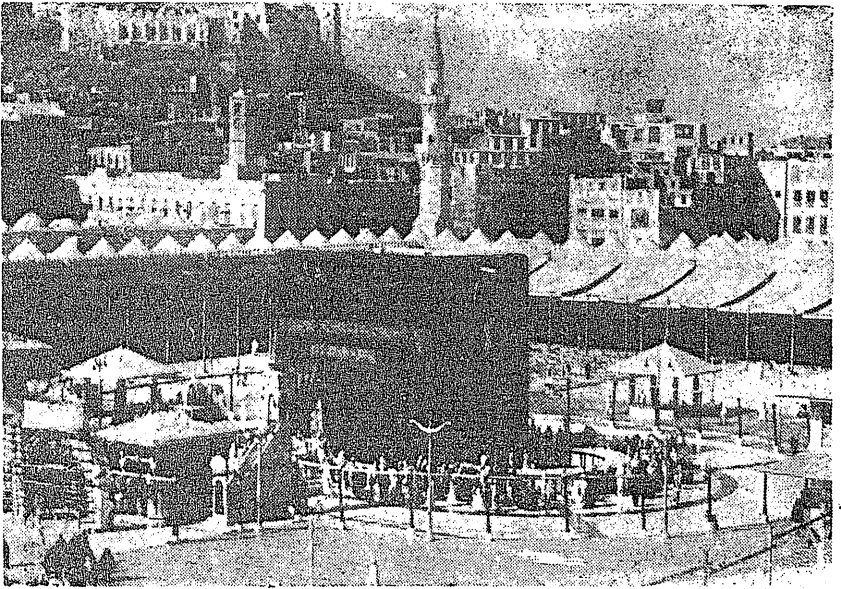
ထို့နောက် အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အဆိုပါ ကုရ်ဗါနီပြုခြင်းကို “တမ်သီလီ” ပုံဆောင်ချက်သဘောဖြင့် (ဝါ) သားကောင်များကို ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းအသွင်၌ အမိန့်တော်နာခံရန် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းတော်မူလိုက်လေသည်။ ဤသည် တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ အိမ်မက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချို့သာသနာရေး၊ ပညာရေး အကြောင်းများကို ထောက်ပြီး “တမ်သီလီ” ဟူ၍ ယူဆကြသော ပညာရှင်များ၏ယူဆချက်ကို လိုက်လျော၍ ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ အိမ်မက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အချို့ပညာရှင်များက “တမ်သီလီ” အိပ်မက်ဟုဆိုကြသော်လည်း ပညာရှင်အများစု (ဂျုမဟူရုလ်အိုလမါ) ကမူ “အိုင်နီ” ဖြစ်သည်ဟူ၍ပင် ဆိုကြလေသည်။ “အိုင်နီ” အိပ်မက်ဖြစ်သည်အတိုင်း တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် မိမိသားတော်ကို ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန် လုံးဝစိတ်ပိုင်းဖြတ်၍ အမိန့်တော်ကို တသွေမတိမ်း လိုက်နာခဲ့၏။ အမိန့်တော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးရာတွင် အနည်းငယ် စိုးစဉ်းမျှပင် မပျက်ကွက်ခဲ့ပေ။ ထိုအချိန်တွင် အလွှာဟ် အသျှင်မြတ်က “အို... အစ်ဗ်ရာဟီမ်၊ အသင်သည် မိမိ၏အလုပ်တာဝန်ကိုပြည့်စုံစွာပြုလုပ်ပြီးလေပြီ။ အသင်သည် မိမိ၏အိပ်မက်ကို အမှန်အကန်ပြုလုပ်လေပြီ” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။ ယခုမူ သားကို ကုရ်ဗါနီ ပြုရန် မလိုတော့ပြီ။ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်၏ စွန့်နုတ်သည့် သားကို ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ခြင်းအစား သားကောင်များကို ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်ခြင်း၏အသွင်၌ ပြဋ္ဌာန်းပြီး ဖြစ်သွားချေပြီ။

✱ အထက်တွင်ဖော်ပြပါအယူအဆ နှစ်မျိုးလုံးအရ အချို့ “အေမာမ်” များ ရေးသားဖော်ပြကြသည့်အတိုင်း သားကောင်ကို ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခြင်းသည် အမှန်မှာစိတ်ကို ကုရ်ဗါနီ ပြုခြင်းကို ပုံဆောင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်သော သားကောင်တို့၏အသားများသည် အိမ်နေများတွင် ကုရ်ဗါနီ ပြုလုပ်သော သူများအဘို့ “ဗရ်ကတ်” မင်္ဂလာမည်၏။ မိတ်ဆွေများအဘို့ လက်ဆောင်လည်းမည်၏။ ဆင်းရဲသားတို့အဘို့ အလှူပစ္စည်းလည်းမည်၏။ ✱

ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်ကိုသိလိုပါက ဟစ်ဂျီရီသက္ကရာဇ် ၁၃၅၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလလဆုတ် “မအာရစ်” တွင် “ဗစ်ဟေ့အဇီမ်” ခေါင်းစဉ်ပါ ဆောင်းပါးကို၎င်း၊ ဟစ်ဂျီရီသက္ကရာဇ် ၁၃၅၆-ခုနှစ်၊ ဆွဖရ်လထုတ် “မအာရစ်” ခေါင်းကြီးပိုင်းကို၎င်း ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

(စိုက်ယစ်ဒ် စုလိုင်မာန် နဒီဝီ)

၁၂ မက္ကာ မြို့တော်

တမန်တော် အစ္စမာအိလ်၏ နေထိုင်ရာ တိုင်းပြည်သည် အရပ်ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းကို တမန်တော် အစ္စမာအိလ်၏ နေထိုင်ရာဒေသပေါ်ပြရာတွင်ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။ တမန်တော် အစ္စမာအိလ်၏ နေထိုင်ရာဒေသသည် “မက္ကာ” ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို တမန်တော်အစ္စမာ အိလ်အား ဇဗ်ဟ် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရာဌာန ပေါ်ပြရာတွင် ရေးသားခဲ့ပေပြီ။ မက္ကာသည် ရှေးအ ကျဆုံးသောမြို့တမြို့ဖြစ်သည်။

တင်ကူး၍တဘက်သတ်သဘောပါနေပြီးဖြစ်သော ရာဇဝင်ဆရာများက “မက္ကာမြို့သည်ရှေ့ အကျဆုံးသောဖြစ်သည်ဟုဆိုခြင်းမှာ မှတ်စံလင်မိတို့၏ ယူဆချက်မျှသာဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတိတ်ခေတ်ရာဇဝင်များတွင်အရိပ်နိမိတ်မတွေ့ရှိရပေ” ဟုရေးသားကြသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဤပြဿနာကို အကျယ်တဝင့်ရေးသားလိုပေသည်။

မက္ကာမြို့၏အတိတ်အမည်။

မက္ကာမြို့၏အတိတ်အမည်ရင်းမှာ “ဗက္ကဟ်” ဟူ၍ဖြစ်၏။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကွင် ဤအမည် ကိုပင် တွေ့ရှိရ၏။

إِنَّمَا أَمْرٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ مُبَارَكًا (آل عمران - ١٠)

လူသားတို့အဘို့ ဦးစွာပဌမ မုချ တည်ဆောက်သော အိမ်တော်သည် “မက္ကာ”၌ရှိသော အိမ်တော်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုအိမ်တော်သည် မင်္ဂလာအပေါင်း နှင့် ပြည့်စုံပေသည်။

ကုရ်အာန် (၃: ၉၅)။

ဤအမည်ကို (သမ္မာကျမ်း)တွင်လည်း အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်

သူတို့သည် (Baca) “ါကါ”လွင်ပြင်၌ ရှောက်သွားစဉ် ထိုလွင်ပြင်ကို စမ်းရေထွက်ရာအရပ်ဖြစ်စေကြ၏။ အရင် မိုးဦးရေလည်း မင်္ဂလာများနှင့်လွှမ်းစေပါ၏။ သူတို့သည် အားတိုးတက်၍ ခရီးသွားလျက် ဇီအုန်မြို့မှာ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မျက်နှာပြကြပါ၏။

ဆာလံကျမ်း (၈၄: ၆ - ၇)။

အထက်ပါ သမ္မာကျမ်း၏ ကောက်နုတ်ချက်တွင်ပါရှိသော “ဗါကာ”သည် အခြားမဟုတ်၊ “မက္ကာ”မြို့တော်ပင်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ “ဗါကာ”သည် ကေဝိဒနာမ်မဟုတ်ဘဲ အခြားပုဒ်တစ်ခုမှ ဆင်းသက်လာသောအမည် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယူဆခဲ့သော် ထိုပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ‘ငိုကြွေးခြင်း’ ဟူ၍ရ၏။ ဤသည်လည်း အရဗီဘာသာစကား “ဗုကာ”ပင်ဖြစ်၏။ ယဟူဒီနှင့်ဆုံရာနီများသည် မက္ကာမြို့တော်၏ ဂုဏ်အင်ဒြပ်ကိုအမြဲတစေ ဖျက်ဆီးလိုကြ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ၎င်းတို့အနက် များစွာသော ဘာသာပြန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဆိုပါ “ဗါကာ” ဟူသောပုဒ်ကို ငိုကြွေးခြင်း ဟူ၍ဘာသာပြန်ဆိုကြ၏။ ယင်းကဲ့သို့ “ဗါကာ” ဟူသောပုဒ်ကို ငိုကြွေးခြင်းဟူ၍ ဘာသာပြန်ဆိုလိုက်သည့်အခါ၊ “ဝါဒီယေဗက္ကဟ်” ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ‘ငိုကြွေးရာလွင်ပြင်’ သို့မဟုတ် ‘ငိုကြွေးရာတောင်ကြားဒေသ’ ဟူ၍ဖြစ်သွားပေမည်။ ဤအဓိပ္ပါယ်သည် လုံးဝအဆင်မပြေသည်ကို စဉ်းစား ဆင်ခြင်သူတိုင်း နားလည် နိုင်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အထက်ပါ သမ္မာကျမ်း၏ ကောက်နုတ်ချက်နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော အပေါ်ပိုင်းရှိ စာပိုဒ်တွင် တမန်တော်ဒါဝူဒ်သည် “မက္ကာမြို့တော်” မင်္ဂလာ၊ တမန်တော်အစွမာအလ်အား ကုရ်ဗါနီပြုရာ ဌာနများသို့ သွားရောက်လည်ပတ်လိုသော မိမိ၏အာသာဆန္ဒများကို ထုတ်ဖော် ကြွေးကြော်ထား၏။ အဆိုပါစာပိုဒ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ဌာနတို့သည် အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်ပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရား၏ တန်တိုင်းတော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် တသ၍ အားလျော့လျက် ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏နှလုံးနှင့်ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အလိုရှိ၍ ကြွေးကြော်ပါ၏။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကယ်စင်စစ် ယဇ်ပလင်တော်တို့အနားမှာ စာငှက်သည် နေရာအရပ်ကို၎င်း၊ ဇရက်သည်လည်း သား

ငယ်မွေးစရာ အသိုက်ကို၎င်း တွေ့ရပါ၏။ အိမ်တော်၌နေသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုအစဉ် ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကို အားပြုသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် လမ်းခရီးတော် တို့ကို နှလုံးသွင်းတတ်ကြပါ၏။ သူတို့သည် “ဗါကာ” လွင်ပြင်၌ရှောက်သွား စဉ် ထိုလွင်ပြင်ကို စမ်းရေထွက်ဆာအရပ်ဖြစ်စေကြပါ၏။ အရင်မှိုင်းရေလည်း မင်္ဂလာများနှင့် လွှမ်းစေပါ၏။ သူတို့သည် အားတိုးတတ်၍ ခရီးသွားလျက် ဇီအုန်မြို့မှာ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မျက်နှာပြုကြပါ၏။

ဆာလံကျမ်း (၈၄: ၁-၇) ။

အထက်ပါ စာပိုဒ်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်သည်ရှိသော် တမန်တော် ဒါဝှဒ် ဆန္ဒထားသော ဌာန မှာ အောက်ပါ အချက်အလက်များနှင့် ပြည့်စုံသော ဌာနမျိုးဖြစ်ရပေမည်။

- ၁။ ကုရ်ဗါနီပြုရာဌာနလည်း ဖြစ်ရပေမည်။
- ၂။ တမန်တော် ဒါဝှဒ်၏ နေထိုင်ရာအရပ်နှင့် ဝေးကွာသောဌာနလည်း ဖြစ်ရပေမည်။ သို့မှသာလျှင် ခရီးသွားရန် ပြဿနာပေါ်ပေါက်ပေမည်။
- ၃။ ထိုဌာနသည် “ဗါကာ” ယူ၍လည်း မည်တင်ရပေမည်။
- ၄။ ထိုဌာနတွင် “မောရ” ဟူသောအရပ်လည်း ရှိရပေမည်။

အထက်ပါစကားရပ်များကို ထောက်ရှုသော် “ဗါကာ”သည် အခြားမဟုတ်၊ မဏ္ဍာဖြစ်ကြောင်း၊ “မောရ”သည် အခြားမဟုတ်၊ “မရ်ဝဟ်” ပင်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ရပေမည်။ ဤသည့်အချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ယဟူဒီများသည် မိမိတို့၏ တဖက်သတ်သဘော ပါမှုများကြောင့် အကုရာများကို မည်သို့ မည်ပုံ ကပြောင်းကပြန် ပြုလုပ်ကြသည်ကိုလည်း ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်နိုင်ပေသည်။ ယဟူဒီများသည် မိမိတို့ကျမ်းလာအာယတ်တော်များကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကပြောင်းကပြန် ပြောင်းလှန်ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ကြသည့်အကြောင်း ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်တွင်အတည့်အလင်း မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။ ကြည့်-ကုရ်အာန်။ (၂:၇၅)

ဒေါက်တာ ဟဲတ်တင်းဂဇန်းက The Dictionary of the Bible ခေါ် သမ္မာကျမ်း၏ အဘိဓာန်တွင် “ဗါကာလွင်ပြင်” အကြောင်းကို ရေးသားထား၏။ ထိုအကြောင်း၏အကျဉ်း သဘောမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ဤ“ဗါကာ”ဟူသောပုဒ်၏ ရည်ညွှန်းရာဌာနမှာ အောက်ပါ ဌာနများသာလျှင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

- ၁။ လွင်ပြင်တခု ဖြစ်၏။ “ဗိုင်တုလ်မုကဒ်ဒတ်စ်”သို့ သွားရောက် ဖူးမျှော်သော သူများသည် ထိုလွင်ပြင်မှ သွားရောက်ကြရ၏။
- ၂။ (The Valley of Achor) “အာခေါ် ချိုင့်ဝှမ်း” ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုချိုင့်ဝှမ်း၏ အကြောင်းကို သမ္မာကျမ်း ယောရှု မုတ်စာ(၇: ၂၄၊ ၂၆) တွင် တွေ့ရ၏။

- ၃။ (The Valley of Rephaim) “ရေဖိမ်ချိုင့်ဝှမ်း” ဖြစ်နိုင်၏။ ထိုချိုင့်ဝှမ်း၏ အကြောင်းကို သမ္မာကျမ်း ဓမ္မရာဇဝင် ဒုတိယ စောင် (၅: ၁၈၊ ၂၂) တွင် တွေ့ရှိရ၏။
- ၄။ သိနကျွန်းဆွယ်ဖြစ်နိုင်၏။
- ၅။ ဗိုင်တုလ်မုကဒ်ဒတ်စ်အထိ မြောက်ဘက်မှ ရေးသည်များသွားရာလမ်းရှိ၏။ ထိုလမ်း၏ အဆုံးစားခန်း ဖြစ်နိုင်၏။

ကြည့်-ရီနာန်ရေး- “ဟယာဘိမစ်ဟ်” ခရစ်တော် အတ္ထုပ္ပတ္တိအခန်း ၄။

“ဗါကာ” ၏ ရည်ညွှန်း နာမနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒေါက်တာ ဟစ်တင်းဂစန်းသည် အထက်တွင် ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်နိုင်ဘွယ်ရာဌာန အများအပြား ရေးသားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဒေါက်တာ ဟစ်တင်းဂစန်းသည် “သတိမမူ ဂူမမြင်” ဆိုသကဲ့သို့ ထိုဖြစ်နိုင်ဘွယ်ရာဌာနများတွင် မကြာမြီ တော်ကိုကား မတွေ့မိခဲ့ပေ။ ဤကားအံ့ဘွယ်ရာပင်။

အသွန် အံ့သြဘွယ်ကောင်းသော အချက်တရပ်မှာ ဒေါက်တာ ဟစ်တင်းဂစန်း ရေးသား ဖော်ပြသော အမည်များအနက် မည်သည့်အမည်၌မျှ “ဗါကာ” ဟူသော အမည်နှင့်မည်သည့် ဆက်စပ်မှုကိုမျှ မတွေ့ရှိရပေ။ ယုတ်စွာအဆုံး ဗျည်းတလုံးမျှပင် တူညီသည်ကို မတွေ့ရှိရပေ။ သို့ရာတွင် “ဗါကာ” နှင့် “ဗက္ကဟ်” ဟူသော ပုဒ်များကား လုံးဝတမျိုးတစားတည်း ဖြစ်၏။ တပုဒ်တည်းဖြစ်၏။ ခြားနားချက်မှာ တပုဒ်တည်းတွင် အသံထွက် ခြားနားချက် မျိုးသာလျှင် ဖြစ်၏။

နောက်ဆုံးပုံနှိပ် ထုတ်ဝေလိုက်သော စွယ်စုံကျမ်းတွင် “မိုဟမ္မဒ်” (ဆူလ္လူလ္လာဟု အလင်ဟိ ဝစလ္လမ်) ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် မရ်ဂယူလူစ်ရေးသားသောဆောင်းပါတရပ်ရှိ၏။ ထိုဆောင်း ပါးတွင် မကြာမြီတော် အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်-

ဤမြို့၏ အမည်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သမ္မာကျမ်း၏ ဆာလံကျမ်း (၈၄: ၆) တွင် ပါရှိသော “ဗါကာလွင်ပြင်” ဟူသော စကားမှအပ အတိတ်ခေတ် ရာဇဝင် များတွင် မတွေ့ရှိရပေ။

မရ်ဂယူလူစ်သည် အထက်ပါ ရာဇဝင်သာဓကကို ခိုင်လုံသည်ဟူ၍ မယူဆပေ။ ပြင်သစ်ပြည်သား အရဗီ စာပေပါရဂူ နာမည်ကျော် သုတေသနရှင် ပရောဖဲဆား ဒိုဇီက အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်-

“ဗက္ကဟ်” သည် အခြားမဟုတ်၊ ခေါ်မ “ဟူနာန်” ပထဝီ ပါရဂူများ ရေးသားလေ့ ရှိသည့် “မာကရဗဟ်” ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် မရဂယူလှစ်သည် ပရောဖဲသားဒီဒီ၏ယူဆချက်ကို အမှီပြုဘယ်ရာဟူ၍မယူဆပေ။
မစ္စတာ ကာရ်လိုင်လ်သည် မိမိစာအုပ် “ဟီးရီးအန်ဒ် ဟီးရီးဝါရှ်စ်” တွင် အောက်ပါ
အတိုင်း ရေးသားထားလေသည်-

ရောမပြည်သား ရာဇဝင်ဆရာကြီး စေးလ်စ်က “ကအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ “ထိုကျောင်းတော်သည် ပစ္စုပ္ပန်လောကရှိ ဝတ်ကျောင်းများတွင် ရှေးအကျဆုံး
အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ ဤသည်ခရစ်တော်မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် အလျင်က အဆို
ဖြစ်ကြောင်း” ရေးသားထား လေသည်။

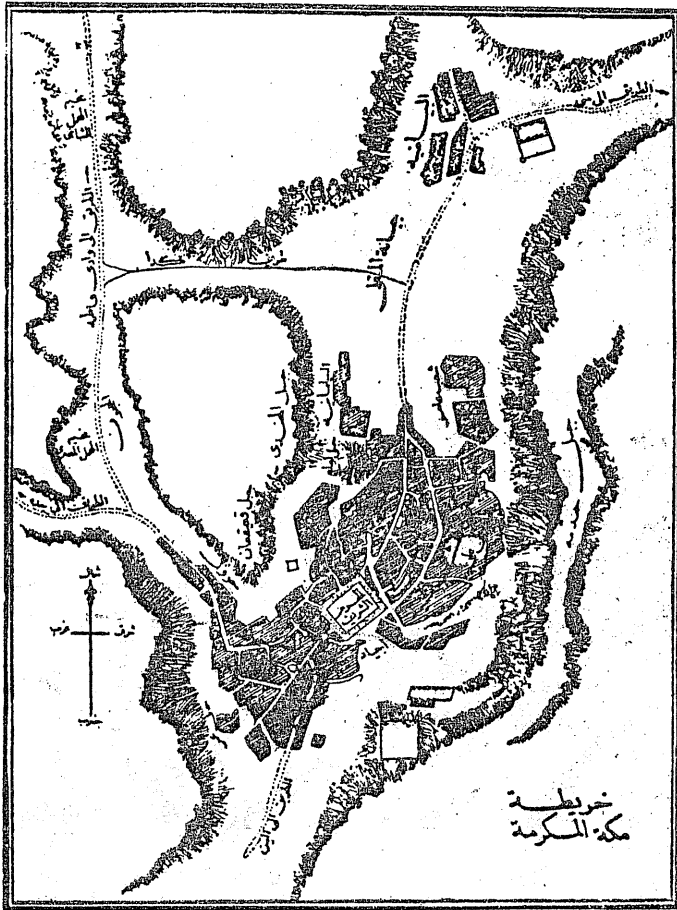
အထက်ပါကောက်နုတ်ချက်အရ “ကအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်သည် ခရစ်တော်မပွင့်မီ
အလျင်ကပင် တည်ရှိခဲ့ပေရာ မက္ကာမြို့တော်သည်လည်း ထိုခေတ်ထိုအခါကပင် တည်ရှိခဲ့သော
မြို့တော်ပင်ဖြစ်ရပေမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အဘယ်နေရာဌာနတွင်မဆို ကျော်ကြား
သော ဝတ်ကျောင်းတကျောင်းရှိလျှင်၊ ထိုကျောင်းတော်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရွာတရွာ သို့မဟုတ်
မြို့တမြို့သည် မုချဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။

ဗတ္တလမူစ်၏မြေပုံတွင် မက္ကာမြို့တော်၏ အလျား အနံမှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်ဟူ၍
ယာကူတ်ဟမ်ဝီက မုအ်ဂျမုလ်ဗုလ်ဒါန်တွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

အလျား ၇၀-ဒီဂရီ၊ အနံ ၃-ဒီဂရီ။

ဗတ္တလမူစ်သည် အလွန်ရှေးကျသော ရာဇဝင်ဆရာဘဦးဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ အလွန် ရှေးကျ
သော ရာဇဝင်ဆရာဘဦးက မိမိ၏ပထဝီမြေပုံတွင် မက္ကာမြို့တော်၏ အကြောင်းရေးသားဖော်ပြ
ထားသည်ကို ထောက်ရှုခြင်း အားဖြင့် မက္ကာမြို့တော်သည် အလွန်တရာမျှ ရှေးကျသော
မြို့တော်ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိရှိနိုင်ပေသည်။

“ဣဆွာဗဟ်” မည်သော ရာဇဝင်ကျမ်းတွင် “မက္ကာမြို့တော်တွင် ဦးစွာပဌမ အဆောက်
အဦ ၈တင် တည်ဆောက်ခဲ့သူမှာ ၈အိဒ် လူဗ်နု အမ်ရ် သို့မဟုတ် ၈အိဒ် လူဗ်နု အမ်ရ် ဖြစ်
သည် ဟူ၍ပါရှိ၏။ ဤသည့်အချက်ကို အကြောင်းပြု၍ မရဂယူလှစ်က မက္ကာမြို့တော်၏
ရှေးကျမှုကို ငြင်းဆိုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မရဂယူလှစ်သည်မက္ကာမြို့တော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍
ရာဇဝင်ပါရဂူများ မကြာခဏ ရေးသားဖော်ပြလေ့ရှိသော အောက်ပါ အချက်ကိုမသိခြင်း
ကြောင့် ယင်းကဲ့သို့ငြင်းဆိုခြင်းဖြစ်လေသည်။ အမှန်မှာ ရာဇဝင်အရဆိုလျှင် အရပ်လူမျိုးများ
သည် ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်၏ အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်၌ အဆောက်အဦတည်ဆောက်
ခြင်းကို ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်အား ဖရိမ သပြုရာ ကျသည်ဟူ၍ယူဆခဲ့ကြ၏။ ထို့အတွက်
ကြောင့်လည်း အရပ်လူမျိုးများသည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌အိုး၊ အိမ်
အဆောက်အဦများကို အတည်တကျ မတည်ဆောက်ကြဘဲ တဲရှင်များထိုး၍နေလေ့ရှိခဲ့ကြ၏။
ဤသို့အားဖြင့် မက္ကာမြို့သော်လည်း အမြဲပင် တဲအိမ်များဖြင့် တည်ရှိခဲ့သော ကျယ်ပြန့်သော
မြို့တမြို့ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်တည်ဆောက်ခြင်း။

ကမ္ဘာလောကတွင်အဘက်ဘက်၌ အမိက်မှောင်သည် လွှမ်းခြုံလျက်ရှိခဲ့၏။ အီရန်၊ အိန္ဒိယ၊ အီဂျစ်၊ ဥရောပ နိုင်ငံများတွင်လည်း အမိက်မှောင် လွှမ်းခြုံလျက်ပင်ရှိခဲ့၏။ အမှန်တရားသည် လုံးဝပျောက်ကွယ်လျက်ရှိခဲ့၏။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ နာမံတော်ကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုနိုင်ရန် အတွက် ကျယ်ပြန့်လှသော ဤကမ္ဘာလောကကြီးတွင် မြေတကိုက်မျှပင် မတွေ့ရှိခဲ့ရပေ။ တမန်တော် အစ်မံရာဟ်မံသ် “ကလ်ဒါန်” ပြည်နယ်တွင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ နာမံတော်ကို ထုတ်ဖော်ကြွေးကြော်သောအခါ မီးတောက်မီးလျှံနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။ အီဂျစ်တွင်ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်မည့်အရေးနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြန်၏။ ပါလစ်တိုင်သို့ ရောက်ပြန်သော် မေးမြန်းသူ တဦးတယောက်မျှပင် မတွေ့ရှိရပေ။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ နာမံတော်ကို ထုတ်ဖော်ကြွေးကြော်တိုင်း၊ ကြွေးကြော်တိုင်း ထိုအသံသည် ထွက်ပေါ်၍မလာနိုင်ခဲ့ပေ။ (ကုဗ်ရ်ရှစ်ရ်)

ရုပ်တုကိုးကွယ်မှု၏ ဆူညံသော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံအောက်တွင် ပျောက်ကွယ်၍ပင် သွားခဲ့ရ၏။

ကမ္ဘာမျက်နှာတစ်ခုလုံးသည် မိစ္ဆာမှောင်အောက်တွင်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ မမှန်ကန်သောဆေးရောင်အမျိုးမျိုးဖြင့် ခြယ်လယ်ခြင်းကိုလည်းခံနေရ၏။ ယခုမှန်ကန်သော ကျောက်စာကမ္ဘာဦးရေထိုရန်အတွက် ဆေးရောင်ကင်းသော၊ ဖြူစင်သောစာလွှာတခုအလိုရှိ၏။ ထိုစာလွှာကား “ဟိဂျာဇ်” ၏ သဲကန္တာရသာလျှင်ဖြစ်နိုင်၏။ ထိုသဲကန္တာရသည် ယဉ်ကျေးမှု (တမဒ်ဒွန်) (အစ်မ-ရာန်) စည်ပင်သာယာမှုတို့၏ အမည်းစက်များဖြင့် တချိန်တခါမျှစွန်းငြိခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် ဟာဂျီရဟ်သခင်နှင့်သားတော်အစ္စမာအီလ်တို့ကိုအရပ်နိုင်ငံသို့ ခေါ်ဆောင်လာပြီး ထိုနိုင်ငံမှာပင် အဘည့်ဘကျနေထိုင်စေခဲ့၏။ သမ္မာကျမ်းတွင် ပါရှိသည့် အဘိုင်း စာရာသခင်မသည် မကြာခီအတွင်းမှာပင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကို ခံယူသွားရှာလေသည်။ ထိုအခါတမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် မဏ္ဍာမြို့တော်သို့ ကြွလာလေ၏။ ထိုအချိန်တွင်သားတော်အစ္စမာအီလ်သည် ပျိုရွယ်သောဘဝသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၏။ မှန်ကန်သောဘုရားကိုကြွေးကြော်နိုင်ရန်အတွက် ဝါဒတူတယောက်ရရှိလေ၏။ ထိုအခါသားအဖနှစ်ဦးတို့သည် ပူးပေါင်း၍ လေးထောင့်သဏ္ဌာန်ရှိသော အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ကြလေသည်။^a

وَاذْكُرْ نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكَ إِذْ أَخْرَجَكَ مِنْ الْمَدِينَةِ بِالنَّاصِيَةِ (بقرة - ၁၇)

၎င်းနောက်တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်နှင့် သားတော်အစ္စမာအီလ်တို့သည် အိမ်တော်၏ အုတ်ခုံများကို မြှင့်တင်လျက်ရှိကြ၏။

ကုရ်အာန် (၂: ၁၂၇)။

အိမ်တော်ပြီးစီးသွားသောအခါ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ထံတော်မှ ဤသို့ အမိန့်တော်ကျရောက်လာလေ၏။

وَمَا يَنْبَغِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَأَذْنَ فِي السَّاسِ بِأَلْسِنَتِهِمْ يَنْتَوُونَ عَلَى كُلِّ حِمَاةٍ مِّنْ مِّنْ كُلِّ نَجْةٍ عَيْنِي

(سورة حج - ၂)

အသင်သည်ငါ၏အိမ်တော်ကို “တူဝါဖ်” လှည့်ပတ်ဖူးမျှော် သော သူများ၊ ဝတ်ပြုရာတွင် မတ်တတ်ရပ်သူများ၊ “ရုကူအ်” ဦးညွတ်သူများ၊ “စဂျီဒ်ဟ်”

a အများပညာရှင်သမိုင်းတို့၏ ယူဆချက်အရ တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်ကို ဦးစွာပဌမ စတင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ တိမ်ကောပျောက်ကွယ်နေသောကျောင်းတော်ကို ပြန်လည်မွမ်းမံခြင်းသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “စီရုတုန်နဗီ” ပဉ္စမတွဲ၊ မဏ္ဍာမြို့တော်အကြောင်းကိုပြန်ရှုပါ။ (စိုင်ယစ်ဒ်ရုလိုင်မာန် နုဒ်ဝီ)။

ဦးချသောသူများအတွက် သန့်ရှင်းအောင်ပြုပါလေ။ ၎င်းနောက် အသင်သည် လူသားတို့အား ဟဂျ်ပြုရန် ခေါ်ပါလေ။ ထိုလူသားများသည် အသင့်ထံသို့ ခြေလျင်၎င်း၊ အလွန်ဝေးကွာသော ခရီးမှလာမည့်ပိန်ချိုးသော ကုလားအုဋ် များကို စီးနင်း၍၎င်း လာကြလိမ့်မည်။

ကုရ်အာန် (၂၂: ၂၆-၂၇)။

ထိုခေတ်-ထိုအခါတွင်တစ်ခုကျေညာရန်၊ ကြော်ငြာရန်အတွက်ကရိယာ တန်းဆာပလာ တစ်ခုတရာမရှိချေ။ ထို့ပြင်တဝထိုဌာနသည် လူသူမရှိသော၊ လူနေအိမ်ခြေကင်းမဲ့သောဌာနလည်း ဖြစ်၏။ မိုင်ပေါင်းများစွာအတွင်း လူသူကိုပင် မတွေ့ရှိရပေ။ ထိုခေတ်၊ ထိုအခါ၊ ထိုပတ်ဝန်းကျင် မျိုးတွင် တမန်တော်အစ်မရာဟီမ်၏ ကြွေးကြော်သံသည် သာမညအားဖြင့် ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကျောင်းတော်၏ ပရဝုဏ်အတွင်းမှ အပြင်သို့ပင် မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် အလွှာဟ်အသျှင် မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်အဟုန်ဖြင့် အရှေ့မှအနောက်အထိ၊ တောင်မှမြောက်အထိ၊ မြေပြင်မှ မိုးကောင်းကင်အထိ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပေသည်။

အလွှာမဟ်အတင်ရကီ က “မက္ကာမြို့တော်ရာဇဝင်” တွင် တမန်တော်အစ်မရာဟီမ် ပြန်လည် တည်ဆောက်သောကျောင်းတော်၏အလျား၊ အနံ၊ အမြင့်မှာအောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

အမြင့်	မြေမှခေါင်းမိုးအထိ။	၉	ဂိုက်။
အလျား	“ဟဂျ်ရီအတိတ်ဝါဒ” မှ ရက်နေရှာမီ” အထိ။	၃၂	ဂိုက်။
အနံ	“ရက်နေရှာမီ” မှ အနောက်ဘက်အထိ။	၂၂	ဂိုက်။

တမန်တော် အစ်မရာဟီမ်သည် ကျောင်းတော်ကို တည်ဆောက်ပြီးသောအခါ ကျောင်း တော်ကို “တူဝါဖ်” လှည့်ပတ်သွားရာတွင် တူဝါဖ် စတင်ပြုသည့်နေရာကို လူအများ မှတ် သား မိစေရန် အတွက် ကျောက်တုံး တခုတပ်ဆင်လိုသဖြင့် သားတော် အစ္စမာအိလ်အား ကျောက်တုံးတခုယူဆောင်လာရန် ပြောကြားလေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မက္ကာ မြို့တော်၏ ရာဇဝင်ဖြစ်သော “အာအ်လာမ်ဗီအာအ်လာမ်ဗိုင်တစ်လ်ဟရာမ်” အမည်ရှိသော ရာဇ ဝင်ကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ لَا سَمْعِيلَ عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ يَا سَمْعِيلُ ائْتِنِي
بِحَجَرٍ أَضَعُهُ حَتَّى يَكُونَ عَلَاقًا لِلنَّاسِ يَبْتَذِرُونَ مِنْهُ الطَّوْفَ

ထိုနောက်တမန်တော် အစ်မရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) က သားတော် အစ္စမာအိလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) အား အို-အစ္စမာအိလ်၊ ကျောက်တုံးတခု ယူဆောင်လာခဲ့၊ လူအများ တူဝါဖ်စတင်ပြုနိုင်ရေးအတွက် အမှတ်အသားတခု ဖြစ်စေရန်အလို့ငှါ ငါသည် ထိုကျောက်တုံးကို တနေရာတွင် တပ်ဆင်မည်။

တမန်တော် အဝိဇ္ဇာဟိမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ပြန်လည် မွမ်းမံ တည်ဆောက်သော အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ အိမ်တော်တွင် ခေါင်မိုးမရှိ၊ တံခါးရွက်မရှိ၊ တံခါးပေါင်မရှိ။ ဖြူစင် လှ၏။ ရိုးသားလှ၏။

ကုဆိုင်ယံ ဣဗ်နု ကိလာဗ်သည် အိမ်တော်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခွင့် ရရှိသောအခါ အိမ်တော်ကို အသစ်ပြန်လည်တည်ဆောက်၍ စွန့်ပလ္လံသားများဖြင့် အမိုးတပ်ဆင် လေသည်။

အိမ်တော်၏ နိမိတ်ဩဘာကောင်းမှု၊ အကျိုးဖြစ် ထွန်းစေမှု၊ မင်္ဂလာရှိမှု၊ ဆွဲဆောင်မှု တို့ကြောင့် လူများသည် အိမ်တော်၏ အနီးတဝိုက်တွင် လာရောက်နေထိုင်စ ပြုကြလေသည်။ ယင်းသို့ အိမ်တော်အနီးတဝိုက်တွင် နေထိုင်သူများအနက် ဂျူရ်ဟုန်မ် မျိုးနွယ်သည် ဦးစွာ ပဌမပင်ဖြစ်၏။ ထိုမျိုးနွယ်တွင် မသ္မိသ္မာသ္မိဣဗ်နုအိဗ်ရ် ဂျူရ်ဟုန်မ်သည် ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးဖြစ်၏။ ၎င်း၏သမီးနှင့်ပင် တမန်တော် အစ္စမာအီလ်သည် ထိမ်းမြားခဲ့၏။ သားသမီး ၁၂-ယောက် ထွန်းကားခဲ့၏။ ထိုသားသမီး ၁၂-ယောက်တို့၏ အမည်များကို သမ္မာကျမ်းတွင် တွေ့ရှိရပေသည်။ ၎င်းတို့တွင် များသောအားဖြင့် ကိုင်ဒါရ်၏ မျိုးနွယ်များ ဖြစ်ကြ၏။ အရပ်နိုင်ငံသားများ ဖြစ်ကြ၏။

တမန်တော် အစ္စမာအီလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ကွယ်လွန်တော် မူသည့်အခါ တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ အကြီးဆုံးသား ဖြစ်သော နာဗတ်သည် အိမ်တော်၏ (မုတဝလ္လီ) ဂေါပက လူကြီး ဖြစ်လာလေ၏။ နာဗတ်ကွယ်လွန် သောအခါ ၎င်း၏ဘိုးအေ မသ္မိသ္မာသ္မိသည် အိမ်တော်၏ဂေါပကလူကြီး ဖြစ်လာ၏။ အိမ်တော်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု၏ အခွင့်အာဏာ သည် တမန်တော်အစ္စမာအီလ်၏ မျိုးနွယ်မှ ဂျူရ်ဟုန်မ်၏ မျိုးနွယ်ထံသို့ ရောက်ရှိ သွားလေ၏။ သို့ရာတွင် ခုဇာအဟ်မျိုးနွယ်သည် ထိုအခွင့်အာဏာကို ဂျူရ်ဟုန်မ် မျိုးနွယ်ထံမှ သိမ်းပိုက် ယူ လိုက်၏။ အချိန်ကာလအတော်ကြာသည်အထိ ထိုအခွင့်အာဏာသည် ခုဇာအဟ် မျိုးနွယ်၌ပင် တည်ရှိခဲ့၏။ ထိုအချိန်အခါတွင် တမန်တော်အစ္စမာအီလ်၏မျိုးနွယ်များသည် ရှိနေကြသော် လည်း ဝင်ရောက်စွက်ဘက်ခြင်းမပြုခဲ့ကြပေ။ ကုဆိုင်ယံဣဗ်နု ကိလာဗ် ၏ လက်ထက်သို့ ရောက် သောအခါ ၎င်းကမိမိတို့၏ဘိုး-ဘေးတို့၏ ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးဖြစ်သည့် အိမ်တော် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုကို ပြန်လည်ရယူလိုက်လေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှေ့ တွင် အကျယ်တွေ့ရှိရပေမည်။

“ကအ်ဗဟ်” အိမ်တော်ပေါ်တွင် ဦးစွာပဌမ “ဗိလာဖ်” အဖုံးကိုခြုံရုံ ဖုံးလွှမ်းသူမှာ ယမန် ပြည်၏ဘုရင် အတ်စ်အ်စ် တုဗ္ဗုဟ် ဟင်မ်ယရီပင် ဖြစ်၏။ ယမန်ပြည်နယ်တွင် သီးသန့်စောင် ထည်များကို ယက်လုပ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ ယက်လုပ်သော စောင်ထည်များကို “ဗုရ်ဒ် ယမာနီ” ယမန်စောင်ထည်များဟူ၍ခေါ်၏။ အိမ်တော်၏ “ဗိလာဖ်” အဖုံးသည် ထိုယမန်ပြည်ယက် စောင်ထည်များဖြင့်ပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။

“ဗိုင်တုလ္လာဟ်” အိမ်တော်၏ ‘ဗိလာဖ်’ အဖုံးအတွက် ကုဆိုင်ယံဣဗ်နုကိလာဗ် လက်ထက် မှစ၍ မျိုးနွယ် အသီးသီးတို့အပေါ်တွင် သီးသန့်အခွန်ကောက်ယူရန် သတ်မှတ်လိုက်၏။ တ မန်တော် မုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟု အလိုင်ဟိ ဝစ္စလ္လာမ်) ကိုယ်တိုင်ပင် အိမ်တော်ကို ယမန်ပြည် ယက် စောင်ထည်ဖြင့် ခြုံရုံဖုံးလွှမ်းတော်မူခဲ့သည့် အကြောင်းကို အလ္လာမဟ်အတ်စ်ရက် က

ခေတ်တိုင်းတွင် အိမ်တော်ကိုရွှေချသည့်အကြောင်း “အာဇာနည်”တွင် အကျယ် တဝင့် တွေ့ရှိရပေသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းကဲ့သို့ အိမ်တော်ကိုရွှေချခြင်းအလုပ်သည် တမန်တော်မြတ် ကူယ်လွန်တော်မူပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင်ဖြစ်ပေါ်လာသောအလုပ်မျှသာဖြစ်ချေသည်။ ဤသည် ဤကျမ်း၏အဓိကအချက်လည်းမဟုတ်ပေ။ အမှန်မှာ သူရိယနေ့ကိုရွှေချရန်ပင်မလိုပေ။

သားတော်အစွမာအိလ်အားကုန်ပါနိပြုခြင်း။

အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်၍ကားပြီးချေပြီ။ ယခုအိမ်တော်ကိုထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် အတွက် လောကီရေးကိစ္စအဝဝကို စွန့်လွှတ်၍ မိမိသက်တမ်းတခုလုံးကို “နယ်ရ်” စွန့်လှူပူဇွတ်တော်မင်္ဂတပါးအလိုရှိချေပြီ။ ယင်းကဲ့သို့ “နယ်ရ်” စွန့်လှူခြင်းကို တမန်တော် အင်ဗ်ရာ ဟိမ်ဇရရှိအတ် တရားဥပဒေတွင် “ကုရ်ပါနီ” ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်း၏။ ဤကဲ့သို့သော အသုံးအနှုန်းကို သမ္မာကုမ္ပဏီတွင် အများအပြားတွေ့ရှိရပေသည်။

(a) မှတ်စိလ်မိတ္တိ၏ ဒုတိယမြောက်သမ္မတ သာဝကကြီး အုမရ်သခင်သည် မိမိလက်ထက်တွင် အိဂျစ် ပြည်၌ ပြုလုပ်သော “ကုမ္ပဏီ” ၏ စောင်ထည်ဖြင့် အိမ်တော်ကို ခြံရံပေးခဲ့၏။ သာဝကကြီး အုမရ် သခင်၏နောက်ပိုင်းတွင် သမ္မတ “ခလီဖဗာ” တိုင်းသည် မိမိတို့လက်ထက်တွင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အသီးသီး အိမ်တော်ကို ဆီလာဖ် ခြံရံပေးခဲ့ကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓအဖို့ယုတ်သန်သည့် “ဒီဗီ” ခေါ် ပန်းထိုးထားသည့် ပိုးထည်ဖြင့် အိမ်တော်ကို ခြုံရုံပေးခဲ့၏။ မာမူန့်အင်ရရှိဒ်သည် နှုတ်စဉ်အိမ်တော်ကို “သီလိမိ” သုံးခု ခြုံရုံပေးလေ့ရှိ၏။ (၁) ဟင်္ဂါအချိန်တွင် ပန်းထိုးထားသည့် ပိုးထည်အနီ။ (၂) ရကျပ်လတွင် “ကုဗိတို့” စောင်ထည်။ (၃) အိမ်ဝယ် ဖတ်တိုရီပုံတော်တင် ပန်းထိုးထားသည့် ပိုးထည်အဖြူ။

အိဂျစ်ပြည်တွင် စုလ်တွဲ န် ဆွါလ်ဟ် ဣဗ်နု စုလ်တွဲ န် ကလာဝန် ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ ဗီလိမ်
၏ ကုန်ကျစရိတ်အတွက် ရွာနှစ်ရွာကို “ဝါကိမ်” ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့၏။ ကူတိမ်တွန်တန်ယဟ် တွင်
တူရိက်မျိုးနွယ်များ အာဏာလက်ရှိဖြစ်သောအခါ စုလ်တွဲ န် စုလ်ဇိုင်မါန် ဘုရင်က ဗီလိမ်၏ ကုန်ကျ
စရိတ်အတွက် ပိုမို၍ ရွာများကို “ဝါကိမ်” လှူဒါန်းခဲ့ပြန်၏။ ကြည့် - အာအိလာမ် ဗိအာအိလာမ်
ဗိုင်တစ်လံဟရာမ်။

အိမ်တော်ကို လီလာဖ်ခြံရံပေးခြင်းအကြောင်းကို ဖတူဟုလ်ဗုလ်ဒါန် ဗလာသာရီ၊ “တာရီဒု မဏ္ဍယ် အတိုင်ရက်”၊ “မုဒ်ဂျုမုလ်ဗုလ်ဒါန်” အစရှိသည့် ရာဇဝင်စာအုပ်များတွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရပေသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နောက်ဆုံး စီရင်ရေးသားသော၊ အပြည့်အစုံဆုံးဖြစ်သော “အဒိလာမ်” ကိုပင် ကိုးကားကြ၏။

စိုင်းယစိန် စုလိင်မာန် နဒီဝီ။

အသက်တွင်ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏အထံတော်မှ နဗီတမန်တော်များထံသို့ “ဝဟ်ယ်” (ဝဟီ) ကျရောက်ခြင်းသည် အမျိုးမျိုးရှိ၏။ ထို“ဝဟ်” များတွင် အိပ်မက်သည်လည်း တခုအပါအဝင်ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ် မွီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟု အလိုက်ဟိဝစလ္လမ်) အပေါ်တွင် စတင်ကျရောက်သော “ဝဟ်” မှာ အိပ်မက်အားဖြင့် စတင်ကျရောက်ခဲ့သည့်အကြောင်း ဗုခါရီကျမ်း၊ “ဝဟ်ယ်” အခန်း တွင် တွေ့ရှိရပေသည်။ ဤအိပ်မက်သည် တခါတရံ “တမ်သီလီ” ဖြစ်၏။ ပုံဆောင်ပြသော အိပ်မက်ဖြစ်၏။ ဥပမာ တမန်တော် ယူစုဖ် (အလိုက်ဟစ္စလာမ်) သည် မိမိ၏မိဘနှစ်ပါးနှင့် ညီနောင်များကို ဦးချလျက်ရှိသော နေ၊ လ၊ နက္ခတ်တို့အသွင်၌ မြင်မက်ခဲ့၏။ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ် (အလိုက်ဟစ္စလာမ်) သည် အိပ်မက်တွင် မိမိ၏သားကို မိမိလက်ဖြင့် “သုဗ်ဟ်” လီးဖြတ်သည်ဟူ၍ မြင်မက်၏။ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် မိမိ၏အိပ်မက်ကို “အိုင်နီ” အိပ်မက် ဖြစ်သည် ဟူ၍ ယူဆသဖြင့် အိပ်မက်တွင် မြင်မက်သည့် အတိုင်းပင် လက်တွေ့ လိုက်နာ ပြုကျင့်ရန် အသင့်ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်သည် မိမိ၏ တည်ကြည်မှု၊ ဇွဲသတ္တိနှင့် စွန့်စားမှုကို ယုံကြည်၏။ သို့ရာတွင် ၁၅-နှစ်ရွယ်ရှိ သားတော်သည် မိမိ၏လည်ပင်းတွင် ဓားတင်လှီးသည့်အဖြစ်ကိုကြည့်ရသည်။ မကြည့်ရသည် ကိုကား စဉ်းစားရန် ရှိပေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ်က မိမိသားတော်ကို အောက်ပါအတိုင်းပြောကြားလေသည်။

يَبْنَؤُنِيَّ اِيَّيْ فِي الْمَوْتِ اِيَّيْ اَذْكُفْكَ فَاَنْظُرْ مَاذَا تَرَى (صَفْة)

အို-ငါ၏သားဝယ်၊ မုချကေန ငါသည် အိပ်မက်တွင် အသင့်အား လှီးဖြတ်သည်ဟူ၍ မြင်မက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အသင်၏ သဘောကား အသိနည်း။
ကုရ်အာန် (၃၇:၁၀၂) ။

ထိုအခါသားတော်က ဇွဲသတ္တိရှိစွာဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖြေကြားလေသည်။

يَا بَتَّ اَفْعَلْ مَا تُؤْمُرُ مَرْحُومًا نِّبِيُّ اِنَّ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّابِرِينَ (صَفْة ၂)

အို၊ ကျွန်တော်၏ ဘခင်၊ အမိန့်တော် ရရှိသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ပါ။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ် အလိုတော် ရှိပါလျှင် ဘခင်သည် ကျွန်တော်ကို သည်းခံသူများတွင် အပါအဝင် တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။
ကုရ်အာန် (၃၇:၁၀၂) ။

ဘခင်ကြီးသည် အသက်အရွယ်ကြီး ရင့်ပေပြီ၊ အား အင်လည်း ချည့်နဲ့ လှပေပြီ။ ထိုအသက်အရွယ်ကျမှ ဆုပန်ကြားသည့် အတိုင်း နဗီမျိုးနွယ်၏ လင်းရောင်ခြည် သဘာယ်

သားရတနာတပါးကို မြော်လင့်ကြီးစွာဖြင့် ရရှိလေ၏။ ဘခင်ကြီးသည် ထိုသားငယ်ကို ကမ္ဘာ့အဝန်းထက်ပင် ပိုမိုချစ်မြတ်နိုးလေ၏။ ယခုမူ အသက်တမျှ ချစ်မဝသော ထိုသားငယ် ကိုပင် အိန္ဒိယဘက်သို့ လွှဲပြောင်းရန်အတွက် လက်တွင် ခါးကိုင်ကာ အကျီလက်များကိုပင်ပင့်မလျက်ရှိ၏။

သားငယ်သည် နုနယ်ပျိုချယ်သော အချိန်အရွယ်တွင် ရောက်လျက်ရှိ၏။ သားငယ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝမှစ၍ ဘခင်ကြီး၏ယုယမြတ်နိုးလှသော ရင်ခွင်တွင်ပင် ကြီးပြင်းလာခဲ့၏။ ယခုမူ ဘခင်ကြီး၏ ယုယလှစွာသော လက်များသည်ပင် မိမိအားလွှဲပြောင်းရန်အတွက် အကျီလက်တမံ ဖြစ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်နေရရှာတော့၏။ ကောင်းကင် တမန်များ၊ မိုးကောင်းကင်နှင့် ကမ္ဘာမြေပြင်ရှိ သက်ရှိသက်မဲ့ အားလုံးတို့သည် ထိုသားအဘနှစ်ဦးတို့၏ ဖြစ်အင်ကို အံ့သြကြီးစွာဖြင့် ကြည့်နေကြ၏။ အံ့မဆုံးဖြစ်နေကြ၏။ ထိုအချိန်အတွင်းမှာပင် ရုတ်တရက် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ထံတော်မှ အောက်ပါအတိုင်း အမိန့်တော် ကျရောက်လာလေသည်။

يَا أَيُّهَا هَيْمُ صَدِّقْتُ الرُّعُيَا إِنَّكَ كُنَّا بِكَ بِخَيْرِ الْمَحْسِنِينَ
(صَفَّت ٣)

အို-အစ်ဗ်ရာဟီမ်၊ အသင်သည် အိပ်မက်ကို မချကေန အမှန်ပြုလေပြီ။ မုချကေန ငါအသျှင်မြတ်သည် ကောင်းမှု ပြုသူများအား ယင်းကဲ့သို့ပင် ကောင်းကျိုးကို ပေးသနားတော် မူလေသည်။

ကုရ်အာန် (၃၇:၁၀၄-၁၀၅)။

သားတော် အစ္စမာအိသ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် အံ့မဆုံးသော ဇွဲ၊ သတ္တိ၊ တည်ကြည်မှု၊ စွန့်စားမှုတို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုပင် ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ရန် အပ်နှင်းခဲ့၏။ ယင်းသို့ အံ့မဆုံးသော စွန့်စားမှု၏ အကျိုးသည် ကိယာမတ်တိုင် ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် ဥဒါန်းတွင်စေရန် အလို့ငှာ ထိုကုရ်ဗါနီ၏ အစဉ်အလာကို ကမ္ဘာ့ဘသက်တည်ရှိနေစေခြင်းပင် ဖြစ်ပေတည်း။

တမန်တော် မိုးဟမ္မဒ်

တမန်တော်မြတ်၏ မျိုးနွယ်ဆက်။

တမန်တော်မြတ် မိုးဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာဟု အလိုင်ဟိ ဝစလ္လမ်) ၏ ဆွေမျိုးဆက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏-

တမန်တော် မိုးဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာဟု အလိုင်ဟိ ဝစလ္လမ်) ၎င်း၏ ဘ-အစ်
ဒုလ္လာဟ်၊ ၎င်း၏ဘ-အစ်ဒုလ်မုတ်တူလစ်ဗ်၊ ၎င်း၏ဘ-ဟာရှင်မ်၊ ၎င်း၏ဘ-အစ်
ဒုမနာဗ်၊ ၎င်း၏ဘ-ကုဆွိုင်ယ်၊ ၎င်း၏ဘ-ကိလာဗ်၊ ၎င်း၏ဘ-မုရ်ရဟ်၊
၎င်း၏ဘ-ကအ်ဗ်၊ ၎င်း၏ဘ-လုအိုင်ယ်၊ ၎င်း၏ဘ-ဃာလစ်ဗ်၊ ၎င်း၏ဘ-
ဖစ်ဟ်ရ်၊ ၎င်း၏ဘ-မာလစ်က်၊ ၎င်း၏ဘ-နဆ်ရ်၊ ၎င်း၏ဘ-ကိနာနာဟ်၊
၎င်း၏ဘ-ခဗိုင်မဟ်၊ ၎င်း၏ဘ-မုဒ်ရိကဟ်၊ ၎င်း၏ဘ-ဣလ်ယာစ်၊ ၎င်း၏ဘ-
မုယွရ်၊ ၎င်း၏ဘ-နေဇာရ်၊ ၎င်း၏ဘ-မအဒ္ဒ၊ ၎င်း၏ဘ-အဗ်နာန်။

ဗုခါရီကျမ်းတွင် တမန်တော်မြတ် ပွင့်တော်မူသည့် အကြောင်းတွင် တမန်တော်မြတ်၏
မျိုးနွယ်ဆက်ကို အထက်တွင်ဖော်ပြပါအတိုင်းတွေ့ရှိရ၏။ သို့ရာတွင် အေမာမ်ဗုခါရီသခင်သည်
မိမိ၏ (တာရီခ်) ရာဇဝင်ကျမ်းတွင် တမန်တော်မြတ်၏ အဆက်အနွယ်ကို အဗ်နာန်မှစ၍
တမန်တော် အစ်ဗ်ရဟ်ဗ် (အလိုင် ဟစ္စလာမ်) အထိ ဆက်လက်၍ အောက်ပါအတိုင်း
ရေးသား ဖော်ပြထားလေသည်။

အဗ်နာန်၊ ၎င်း၏ဘ-အိဒ်ဒ်၊ ၎င်း၏ဘ-မုကောင်ဝင်မ်၊ ၎င်း၏ဘ-
တာရစ်ဟ်၊ ၎င်း၏ဘ-ယရှ်ဂျီဗ်၊ ၎င်း၏ဘ-ယအ်ရီဗ်၊ ၎င်း၏ဘ-နာဗတ်၊
၎င်း၏ဘ-တမန်တော် အစ္စမာအီလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်)၊ ၎င်း၏ဘ-တမန်
တော် အစ်ဗ်ရဟ်ဗ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်)။

တမန်တော် အစ္စမာအီလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၌ သား ၁၂ ယောက်ရှိ၏။ ထိုသား (၁၂)
ယောက်၏အမည်များကို (Bible) တွင် တွေ့ရှိရပေသည်။ a သား (၁၂) ယောက်အနက်
“ကိဒါရ်” ၏သားသမီးများသည် ဟိဂျာဇ်ပြည်နယ်တွင်နေထိုင်ကြ၏။ လူဦးရေအမြောက်အများ
တိုးပွားကြ၏။ ထိုသားသမီးများတွင် “အဗ်နာန်” လည်းပါရှိ၏။ တမန်တော် မိုးဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာ
ဟု အလိုင်ဟိ ဝစလ္လမ်) သည် “အဗ်နာန်” ၏ မျိုးနွယ်မှ ဖြစ်တော်မူ၏။

a. And these are the names of the sons of Ishmael, by their names, according to their generations: the first born of Ishmael, Nebajoth; and Kedar, and Adbeel, and Mibsam, and Mishma, and Dumah, and Massa, Hadar, and Tema, Jetur, Napish, and Kedemah: These are the sons of Ishmael, and these are their names, by their towns, and by their castles; twelve princes according to their nations.

Bible, GENESIS (25:13-16).

ဆွေမျိုးစဉ်ဆက်ကို တတ်ကျွမ်းသောပညာရှင်များသည် ဆွေမျိုး စဉ်ဆက်များကို အစဉ်လိုက်တီးချင်း အစမှအဆုံးတိုင်မှတ်သားလေ့ရှိကြပေ။ ထို့အတိုင်းကြောင့် များစွာသောမျိုးနွယ်ဆက်များတွင် “အဒ်နာန်”မှ တမန်တော် အစ္စမာအီလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) အထိ အဆက် (၈) ဆက်မျှရှိသော ဖော်ပြကြ၏။ အကယ်၍ “အဒ်နာန်”မှ တမန်တော် အစ္စမာအီလ်အထိ အဆက် (၉) ဆက်၊ (၁၀) ဆက်မျှသာရှိပါလျှင် “အဒ်နာန်”နှင့် တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ စပ်ကြားအချိန်ကာလသည် နှစ်ပေါင်း (၃၀၀)ထက် ပိုမည်မဟုတ်ပေ။ ဤသည်မှာ ရာဇဝင်မှတ်တမ်းများနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်ပေသည်။ အလ္လာမဟ် စုဟိုင်လီ သည် “ရောင်သွယ်အန်ဖ်” စာမျက်နှာ (၈) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားလေသည်။

ويستحيل في العادة ان يكون بينهما اربعة اباا وسبعة كما ذكر

ابن اسحاق وعشرون وعشرون في ان المد اطل من ذلك كله

ထိုသူနှစ်ဦး (အဒ်နာန်နှင့် တမန်တော် အစ္စမာအီလ်) ၏ စပ်ကြားတွင် ဣဗ်နုအစ္စဟာက် ပြောကြားသကဲ့သို့ ၄-ဆက်၊ သို့မဟုတ် ၇-ဆက် ရှိသည်ဆိုခြင်းသည်၊ သို့မဟုတ် ၁၀-ဆက် သို့မဟုတ် အဆက် ၂၀-ရှိသည်ဆိုခြင်းသည် အလေ့အထ၊ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အရ ဖြစ်နိုင်ခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခေတ်အခါသမယသည်ဖော်ပြပါအချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားအားလုံးထက် အလွန်တရာမျှ ပိုမိုရှည်လျားလျက် ရှိခြင်းကြောင့်ထည်း။

အလ္လာမဟ် စုဟိုင်လီက ရာဇဝင် သက်သေသာကော၊ အထောက်အထား အမြောက်အမြားကို ကိုးကား၍ အဒ်နာန်မှ တမန်တော်အစ္စမာအီလ်အထိ အဆက်ပေါင်း (၄၀) တိတိရှိသည်ကို ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

အထက်တွင်ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အဒ်နာန်မှ တမန်တော် အစ္စမာအီလ်အထိ အဆက် (၈) ဆက်မျှရှိသည်ဟု မှားယွင်းဖော်ပြမှုသည် အချို့အိစာအိစာရေးဆရာများအတွက် တမန်တော် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာလ္လာဟု အလိုင်ဟ် ဝစ္စလ္လာမ်) သည် တမန်တော် အဗ်ဗရာဟီမ် (အလိုင် ဟစ္စလာမ်) ၏မျိုးနွယ်မှ ဖြစ်တော်မူသည်ကိုပင် ငြင်းဆိုရန် အခွင့်အလမ်းတရပ် ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့၏။ (a)

a (S.W.Muir.) “ဆာဝီလ်ယမ်မျူဝရ်” က တမန်တော် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာလ္လာဟု အလိုင်ဟ် ဝစ္စလ္လာမ်) သည် တမန်တော် အဗ်ဗရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏ မျိုးနွယ်မှဖြစ်တော်မူသည်ကို အတည်အလင်းငြင်းပယ်ရန် အမျိုးမျိုးကြိုးစားခဲ့၏။ (S.W.Muir.) သည် ယင်းကဲ့သို့ငြင်းပယ်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း မြောက်မြားစွာသော အနောက်နိုင်ငံ စာရေးဆရာများနှင့် ယဟူဒီ ရာဇဝင်ဆရာများကမူ “ကုရ်ဂ်ရှ်” မျိုးနွယ်သည်သာမက အရပ်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်းနှင့် ဟိဂျာဗ်ပြည်နယ်တွင် နေထိုင်ကြသော အရပ်လူမျိုးအားလုံးသည်ပင်တမန်တော် အဗ်ဗရာဟီမ်၏ မျိုးနွယ်များဖြစ်ကြသည်ဟု အတည်အလင်း ဝန်ခံရေးသား ကြလေသည်။ ကြည့် မစ္စတာ ဖေါရစ္စတာရေး အရပ်နိုင်ငံ ရာဇဝင်။ (စိုင်ယစ်စ် စုလိုင်မာန်နဒ်ဝီ)

ယခုကဲ့သို့ မှားယွင်းရခြင်းကြောင့်မှာ အရပ်လူမျိုးတို့သည် များသောအားဖြင့် မျိုးနွယ်ချွေးစဉ်ဆက် ဖော်ပြရာတွင် ကျော်ကြားသောအမည်များကို ဖော်ပြခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်းလေ့ရှိကြ၏။ မကျော်ကြားသောအမည်များကိုမူ ချန်လှပ်ထားလေ့ရှိကြ၏။ ယင်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းမှာလည်း အဓိနာန်သည် တမန်တော်အစွမာအိလ်၏မျိုးနွယ်မှ ဖြစ်သည်မှာ အရပ်လူမျိုးတို့တွင် အလွန်တရာမျှ ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း ၎င်းတို့သည် အဓိနာန် အထိအမည်နာမများကို တိကျမှန်ကန်စွာ ဖြစ်စေရန်ကိုသာ ကြိုးစားကြရ၏။ အဓိနာန်၏ အထက်အဆက်များကိုဖော်ပြရာတွင် ကျော်ကြားသောအမည်များကိုသာဖော်ပြ၍ ကျန်အမည်များကိုမူ ဖော်ပြရန် အရေးမကြီးလှဟူ၍ ယူဆကြ၏။ သို့တစေလည်း အရပ်လူမျိုးတို့တွင် အဆိုပါ ချို့ယွင်းချက်ကို ရိပ်စားမိသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိကြပေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အလ္လာမဟ်တူစ်ဗ်ရိက အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

မျိုးနွယ်စဉ်ဆက် တတ်ကျွမ်းနားလည်သော အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များက ကျွန်ုပ်အား ဤသို့ပြောပြသည်-အဓိနာန်မှ တမန်တော် အစွမာအိလ်အထိ အဆက်ပေါင်း (၄၀) တိတိရှိကြောင်း ရေတွက်ပြသောပညာရှင်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ခဲ့ပါသည်။ ထိုပညာရှင်များသည် သက်သေ သာဓကအဖြစ် အရဗီလင်္ကာများကို တင်ပြကြပါသည်။ (အဆိုပါပညာရှင်ကဆက်လက်၍ ဖော်ပြသည်မှာ) ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆိုပါမျိုးနွယ်စဉ်ဆက်ကို ပညာရှင်များ သုတေသနပြုထားသော မှတ်တမ်းများနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရာ အဆက်များမှာ ကိုက်ညီလျက်ရှိကြောင်း၊ အချို့နေရာများတွင် အနည်းငယ် အမည်ကွဲပြားလျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ကြည့်-ဥရောပနိုင်ငံနိုဗ်၊ တာရီခီတူစ်ဗ်ရီ၊ အစောင့်-၃၊ စာမျက်နှာ-၁၁၁၈။

(အဆိုပါပညာရှင်က ဆက်လက်၍ ဖော်ပြထားသည်မှာ) “တစ်မရ်” မြို့တွင် အဗူယအ်ကူဗ် အမည်ရှိသော ယဟူဒီ ရာဇဝင်ဆရာတဦးရှိ၏။ ထိုယဟူဒီသည် နောက်တွင် မှတ်စပ်လင်မ်ဖြစ်လာ၏။ ၎င်းကပြောပြသည်မှာ-အဓိနာန်၏ မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရ်မိယာ နဗီ၏စာရေးတော် ရေးမှတ်ထားသော မှတ်စုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ရှိ၏။ ထိုမှတ်တမ်းတွင် အဓိနာန်မှ တမန်တော် အစွမာအိလ်အထိ အဆက်ပေါင်း (၄၀) တိတိ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ဥရောပနိုင်ငံနိုဗ်၊ တာရီခီတူစ်ဗ်ရီ၊

အစောင့်-၃၊ စာမျက်နှာ-၁၁၁၅။

အထက်ဖော်ပြပါ ရာဇဝင်ကိုးကားချက်များကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အဓိနာန် သည် တမန်တော် အစွမာအိလ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏ မျိုးနွယ်မှဖြစ်ကြောင်း၊ (၀၁) တမန်တော် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟု အလိုင်ဟိ ဝစလ္လမ်) သည် အဓိနာန်၏ မျိုးနွယ်မှဖြစ်ကြောင်း၊ (၀၁)

တမန်တော် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟု အလိုငယ် ၀၈၈၈) သည် တမန်တော် အစ်မ်ဗဟ်မ် (အလိုငယ် ၀၈၈၈) ၏ မျိုးနွယ်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာသိရပေသည်။

“ကုရ်ရှ်” ဟူသော သို့နာမ။

တမန်တော် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟု အလိုငယ် ၀၈၈၈) ၏ အမျိုးအနွယ်သည် အဆက်ဆက်မှ ဂုဏ်အသရေရှိမျိုးကောင်းမျိုးမြတ်ဖြစ်၍ ကျော်ကြားသော မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ တမန်တော် မြတ်၏ မျိုးနွယ်ကို “ကုရ်ရှ်” ဟူသော သို့နာမ ပေးခဲ့သူမှာ နဿုန် လူနု ကိနာနယ် ဖြစ်၏။ အချို့ ပညာရှင်များ၏ ယူဆချက်အရ ဤ “ကုရ်ရှ်” ဟူသော သို့နာမကို ဦးစွာပဌမခြီးမြှင့်ခြင်း ခံရသောသူမှာ “ဖ်ဟ်ရ်” ဖြစ်၏။ ၎င်း၏ ဆွေမျိုးသားချင်း အားလုံးတို့သည် “ကုရ်ရှ်” မျိုးနွယ်ဝင်များဖြစ်ကြ၏။ a

“ဟာဖ်ဇ် အာရာကီ” က “စီရတ်မန်ဇူမီ” တွင် အောက်ပါအတိုင်း လင်္ကာစီကုံးရေးသားထားလေသည်။

ما تراثنا فلاح نهر — جملة والاكثرون النص

ကြည့် - ဇရ်ကာနီ၊ အတွဲ ၁ - စာမျက်နှာ ၉၀။

ကုဆိုင်ရ်။

နဿုန် ၏ နောက် ဖ်ဟ်ရ်၊ ဖ်ဟ်ရ်၏ နောက် ကုဆိုင်ရ် လူနု ကိလပ် သည် ဂုဏ်အင်မြတ်နှင့် အာဏာကို အကြီးအကျယ် ရရှိခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် အိမ်တော်၏ (မုတဝလီ) ဂေါဟက လူကြီးမှာ “ဟလီလ် ခုဇာအီ” ဖြစ်၏။

a ကုဆိုင်ရ် လူနု ကိလပ် ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၀၂-နှစ်တွင် Leiden လေဇင် မြို့၌ ပုံနှိပ်သော “တူဗကာတု လူနု စအ်” အစောင် ၁-စာမျက်နှာ ၃၆-၄၂ တွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရ၏။ “ကုရ်ရှ်” ဟူ၍ အမည်မှည့်ခေါ်ခြင်းအကြောင်းကိုရေးသားဖော်ပြရာတွင် ကွဲပြားလျက်ရှိ၏။ အချို့က “ကုရ်ရှ်” ဟူသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ စုပေါင်းခြင်းဟူ၍ ဖြစ်၏။ ကုဆိုင်ရ်သည် လူများအား မျိုးနွယ်တခုတည်းတွင် စုပေါင်းပေးခဲ့၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် “ကုရ်ရှ်” ဟူ၍ မည်တိုင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ အချို့က “ကုရ်ရှ်” သည် ငါးတကောင်၏ အမည်ဖြစ်သည်၊ ထိုငါးသည် အခြားငါးများကို စားလေ့ရှိ၏။ ကုဆိုင်ရ်သည် အလွန်ကြော်ကြားသော ခေါင်းဆောင်ကြီးတဦးဖြစ်၏။ ထိုအမှုကြောင့် ကုဆိုင်ရ်အား ထိုငါးကြီးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြီး ကုရ်ရှ်ဟူ၍ အမည်မှည့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

ကုရ်ရှ်သည် ကုဆိုင်ရ် သို့မဟုတ် အခြားပုဂ္ဂိုလ်တဦးတယောက်၏ အမည်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယေဘုယျအားဖြင့် ယူဆကြ၏။ သို့ရာတွင် အေမာမ် စုဟ်ဒ်လီ ၏ သုတေသန ပြုချက်အရ မူကား။ “ကုရ်ရှ်” သည် မျိုးနွယ်တစု၏ အမည်ပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အရပ်မျိုးနွယ်များသည် မိမိတို့၏ အမည်များကို တိရစ္ဆာန်များအမည်များ-ဥပမာ “အစ်” ကျား၊ “နမီရ်” ကျားသစ်စသည်ဖြင့် အမည်မှည့်ခေါ်လေ့ရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ အနောက်နိုင်ငံစာရေးဆရာများ၏ ယူဆချက်အရ အရပ်မျိုးနွယ်များသည် တိရစ္ဆာန်များကို ကိုးကွယ်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ၎င်းနောက်ထိုတိရစ္ဆာန်များ၏ အမည်များဖြင့် ကျော်ကြားလာခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤအကြောင်းကို အရပ်ရာဇဝင်များတွင် မတွေ့ရှိရပေ။ (ပိုင်ယစ်စ် စုလိုင်မာနီ နဒ်ဝီ)

ကုဆွိုင်ယံသည် ဟလီလ်၏သမီး“ဟုတ်ဗွီ”နှင့် ထိမ်းမြားခဲ့၏။ ယင်းသို့ အမျိုးတော်စပ် မှုကြောင့် ဟလီလ်သည် သေဆုံးခါနီးအချိန်တွင် ကုဆွိုင်ယံအား အိမ်တော်ကိုထိန်းသိမ်းခွင့် ပေးရန်မှာကြားခဲ့၏။ သို့မှာကြားခဲ့သည့်အတိုင်းလည်း ကုဆွိုင်ယံသည် အိမ်တော်ကိုထိန်းသိမ်း ခွင့်ရရှိခဲ့၏။

ကုဆွိုင်ယံသည် မိမိလက်ထက်တွင် စုပေါင်းဆွေးနွေးရန်အတွက် အဆောက်အဦတခု တည်ဆောက်၍ ထိုအဆောက်အဦကို “ဒါဂ္ဂန်နဒ်ဝယ်” ဟူ၍ အမည်မှည့်ခေါ်ခဲ့၏။ ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်များသည် အဆိုပါ “ဒါဂ္ဂန်နဒ်ဝယ်”၌ စည်းဝေးကြ၏။ စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်မှု များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ “ဒါဂ္ဂန်နဒ်ဝယ်”၌ပင် ဆွေးနွေးကြ၏။ ကာဖိလတ် ကုန်သည်များ သည်လည်း “ဒါဂ္ဂန်နဒ်ဝယ်”မှပင် စတင် ခရီးထွက်ကြ၏။ ထိမ်းမြားခြင်းနှင့် အခြားအခမ်း အနားများကိုလည်း “ဒါဂ္ဂန်နဒ်ဝယ်”၌ပင် ပြုလုပ်ကြ၏။

ကုဆွိုင်ယံသည်မိမိလက်ထက်တွင် ရာဇဝင်တွင်ရစ်မည်ဖြစ်သော ကြီးကျယ်ထင်ပေါ်သည့် အလုပ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ဥပမာ “စိကာယတ်” ဟာဂျီများအား “ဇမ်ဇမ်”ရေ တိုက် ကျွေးခြင်း၊ “ရီဖဒတ်”ဟာဂျီများအား ထမင်းညှော်ခံ ကျွေးမွေးခြင်းများကို စီစဉ်ပြုလုပ် ခဲ့၏။ ဤသည်တို့သည် အိမ်တော်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ရာထူးများတွင် အကြီးဆုံးနှင့်အမြင့် မြတ်ဆုံးသောရာထူးများပင်ဖြစ်၏။

ကုဆွိုင်ယံသည် ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင် အားလုံးတို့အား ဘိတ်ခေါ်ပြီး များစွာသော ဟာဂျီများသည် မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးကွာ ကမ်းလှမ်းသော ဒေသများမှ အိမ်တော်ကို ဖူးမျှော်ရန်အတွက် လာကြကုန်၏။ ၎င်းတို့အား ညှော်ခံကျွေးမွေးခြင်းသည် ကုရိုက်ရှ်မျိုး နွယ်၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်သည်.....စသည်ဖြင့် တရားဟောကြားသည့်အခါ ကုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ် ဝင်များသည် နှစ်စဉ်ကြေး သတ်မှတ်ကြ၍ ထိုနှစ်စဉ်ကြေးဖြင့် မဏ္ဍာမြို့တော်နှင့် မိနာတွင် ဟာဂျီများအား ထမင်းကျွေးမွေးကြ၏။ ၎င်းပြင် ဟာဂျီများ သောက်သုံးနိုင်ရန်အတွက် သားရေများဖြင့် ရေကန်များပြုလုပ်၍ ဟဂျီပြုလုပ်သည့် အချိန်များတွင် ရေဖြည့်ထား ကြ၏။ကုဆွိုင်ယံသည် “မရ်အရိဟာဗမ်”ကိုလည်း တည်ထောင်ခဲ့၏။ဟဂျီအချိန်အခါတွင် အဆိုပါ “မရ်အရိဟာဗမ်”၌ မီးများထွန်းကြ၏။

ကုဆွိုင်ယံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ “အတ်ကဒ်လ်ဖရိဒ်”တွင် အဿာမဟ် ဣဗ်နု အဗ်ဒိ ရဗ္ဗီဟိက အောက်ပါအတိုင်း ထုတ်ဖော် ရေးသား ထားလေသည်။

ကုဆွိုင်ယံသည်အလွန်နာမည်ကြီးခဲ့၏။ လူထု၏ ကြည်ညိုလေးစာမှုကိုလည်း ခံခဲ့ရ၏။ ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် အချို့က “ကုရိုက်ရှ်”ဟူသောဘွဲ့နာမကို ဦးစွာ ပဌမ ကုဆွိုင်ယံသည်ပင် ခြီးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ (အတ်က ဒ်လ်ဖရိဒ်တွင် အတည့်အလင်းရေးသား ဖော်ပြထားသည်မှာ) ကုဆွိုင်ယံ သည် ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား စုပေါင်း၍ ကအိဗတ် အိမ်တော် အနီးတွင် နေထိုင်စေခဲ့သည့်အတွက် ၎င်းအား “ကုရိုက်ရှ်”ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် “တတ်ကရိရှ်” ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ

စုပေါင်းခြင်းဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဤသည့် သဘောဖြင့် ၎င်းအား “မှတ်ရုံမစ်အ်”
စုပေါင်းသူ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြ၏။ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
လက်နာဆရာ တဦးကလည်း အောက်ပါအတိုင်း လက်နာတပုဒ် သိကုံးသွဲ့ဆို
ထား၏။

قصي ابو كرم من يحيى مجمعا — به جمع الله القبائل من فله

ကုဆိုင်ယ် ၌သား ၆-ယောက်ရှိ၏။ (၁) အဗ်ဒုဒ်ဒါရ်။ (၂) အဗ်ဒုမနာဗ်။ (၃) အဗ်
ဒုလ်အူတင်ဇာ။ (၄) အဗ်ဒုဒ်ဒါရ်ကုဆိုင်ယ်။ (၅) တဗ်မစ်ရ်။ (၆) ဗုရ်ရယ်။ ကုဆိုင်ယ်သည်
ကွယ်လွန်သောဆုံးခါနီးအချိန်တွင် အိမ်တော်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ရာထူးအရပ်ရပ်ကို မိမိ၏အကြီး
ဆုံးသားဖြစ်သော အဗ်ဒုဒ်ဒါရ် အား လွှဲအပ်ပေးခဲ့၏။ အမှန်မှာ အဗ်ဒုဒ်ဒါရ်သည် ညီအစ်ကို
များတွင် အရည်အချင်းမရှိသူတယောက်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကုဆိုင်ယ်ကွယ်လွန် သောဆုံးပြီး
သည့်နောက်တွင် ကုရ်ဂ်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို အဗ်ဒုမနာဗ်သည် ရယူခဲ့၏။ အဗ်ဒု
မနာဗ်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများသည် တမန်တော်မြတ် မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟု အလိုငှာ
၀စလ္လမ်) ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများပင်ဖြစ်၏။

အဗ်ဒုမနာဗ် ၌သား ၆ ယောက်ရှိ၏။ ထိုသား ၆ယောက်တွင် ဟာရှင်မ်သည် ဩဇာတိက္ကမ
ဂုဏ်သိက္ခာ၊ တန်ခိုးအာဏာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဟာရှင်မ်က မိမိ၏ညီနောင်များအား “အဗ်ဒုဒ်ဒါရ်
သည် အိမ်တော်၏ရာထူးများနှင့် မထိုက်တန်ကြောင်း၊ ၎င်းထံမှ အိမ်တော်၏ ရာထူးများကို
ပြန်လည်သိမ်းယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း” ပြောဆိုလှုံ့ဆော်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် အဗ်ဒုဒ်ဒါရ်၏ဆွေမျိုး
သားချင်းများသည် အိမ်တော်၏ရာထူးများကို ပြန်လည်အပ်နှင်းခြင်းကို ငြင်းဆိုလေ၏။
ထိုအခါအဗ်ဒုဒ်ဒါရ်၏ သားချင်းများနှင့် ဟာရှင်မ်၏သားချင်းများသည် လက်နက် ဆွဲကိုင်
တိုက်ခိုက်ကြရန်ပင် အသင့်ဖြစ်သွားခဲ့ကြ၏။ သို့တစေလည်း နောက်ဆုံး၌ အိမ်တော်၏ရာထူး
များအနက် “စိကာယဟ်” (ဟာဂျီမားအားဇမ်ဇမ်ရေ တိုက်ကျွေးခြင်း)နှင့် “ရိမီဒဟ်”
(ဟာဂျီများအား ဧည့်ခံကျွေးမွေးခြင်း)ရာထူး ၂ရပ်ကိုအဗ်ဒုဒ်ဒါရ်ထံမှ ပြန်လည် ရုပ်သိမ်း၍
ဟာရှင်မ်အား လွှဲအပ်ပေးခြင်းအပေါ် ၌ အချင်းချင်းကျေအေးသွားခဲ့ကြလေသည်။

ဟာရှင်မ်။

ဟာရှင်မ်သည် မိမိ၏တာဝန်များကို ကျေပြန့်စွာထမ်းဆောင်ခဲ့၏။ ဟာဂျီများကိုလည်း
၀၀လင်လင် ကျွေးမွေးခဲ့၏။ ဟာဂျီများ ဆောက်သုံးနိုင်ရန်အတွက် သားရေကန်များလည်း
ပြုလုပ်ထားခဲ့၏။ ဇမ်ဇမ်နှင့်မိနာတွင်လည်း ရေပန်းများထားပေးခဲ့၏။

ဟာရှင်မ်သည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကို အထူးတလည်တိုးတက်လာအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့
၏။ “ကိုင်ဆွရိရှမ်” “ရှမ်ဘုရင်” “ကိုင်ဆာ” ထံစာရေး၍ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ရာ “ကိုင်ဆာ”
ဘုရင်က “မိမိ တိုင်းပြည်သို့ ကုရ်ဂ်ရှ် ကုန်သည်များ ပစ္စည်းများ ယူဆောင်လာကြလျှင်
မည်သူမျှ အခွန်အကောက်မယူရ” ဟူ၍ အမိန့်စာချွန်တော်ရေးပေးတော်မူခဲ့၏။ ထို့အတူ
“ဟဗရှ်” အဗ်ဆီနီယာပြည်၏ ဘုရင် နေဂပ် (၈) နဂျာရီထံသို့ မေတ္တာ ရပ်ခံခဲ့ပြီး

နေဂပ်(၈) နဂျာရှိ ဘုရင်ထံမှလည်း အမိန့်စာချန်တော်ကို ရယူခဲ့၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် ပင် အရပ်ကုန်သည်များသည် ဆောင်းရာသီတွင် “ယမန်” ပြည်သို့ဝင်၍၊ နွေရာသီတွင် “ရှာမိ” ဆီရိယာပြည်သို့ဝင်၍၊ အေးရှားမိုင်းနားပြည်သို့ဝင်၍ ကုန်ကူးရန်အတွက် အေးချမ်းစွာသွားလာ နိုင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် “အန်ကရဟ်” အန်ကာရာမြို့သည် အေးရှားမိုင်းနားပြည်၏ ကျော် ကြားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်၏။ “ကိုင်ဆာ” ဘုရင်၏ နန်းတော်စိုက်ရာ မြို့တော်လည်းဖြစ်၏။ ကုရိုင်ရှိ ကုန်သည်များသည် “အန်ကရဟ်”မြို့တော်သို့ သွားကြသည့်အခါ “ကိုင်ဆာ”ဘုရင် သည် ကောင်းမွန်စွာ ညွှန်ကြားတော် မူလေသည်။

အရပ်နိုင်ငံတွင် လူယက်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ခရီးလမ်းများသည် မလုံခြုံပေ။ စိတ်မချရ ပေ။ ဟာရှင်မိသည် သက်ဆိုင်ရာ မျိုးနွယ်အသီးသီးထံသို့ သွားရောက်၍ မျိုးနွယ်အသီးသီး နှင့် ဤသို့ ပဋိညာဉ်ပြု၏- “မျိုးနွယ်များသည် ကုရိုင်ရှိကုန်သည်များကို ဒုက္ခပေးကြရ၊ ယင်း ဒုက္ခပေးခြင်းကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် ကုရိုင်ရှိကုန်သည်များသည် ၎င်းတို့ထံသို့ ဝင် တို့ အလိုရှိသော ကုန်ပစ္စည်းများကို ယူဆောင်လာပြီး အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ကြရမည်”။ ဤသို့မျိုးနွယ်အသီးသီးနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုလိုက်သည့်အခါ အရပ်နိုင်ငံတွင် လူယက်တိုက်ခိုက်မှု အများအပြား ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော်လည်း ကုရိုင်ရှိ ကုန်သည်များသည် အေးချမ်းစွာသွား လာ ကူးသန်းရောင်းဝယ် နိုင်ခဲ့လေသည်။ (ကြည့်-အမာလီ အဗူအလီ ကာလီ။)

တချိန်သော် မက္ကာမြို့တော်တွင် ဒုဗ္ဘိက္ခန္ဓရကပ် ဆိုက်ရောက်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် ဟာရှင်မိ သည် လူအများအား မှုကို ဟင်းချိုတွင်ချေ၍ ကျွေးမွေးခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ၎င်း၏အမည် သည် “ဟာရှင်မိ” ဟူ၍ ကျော်ကြား သွားလေသည်။ အရဗီဘာသာစာပေတွင် “ဟာရှင်မိ” ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ နွားခြင်း၊ ချေခြင်းဟူ၍ရ၏။ ချေသူကို “ဟာရှင်မိ”ဟူ၍ ခေါ်၏။

တကြိမ်သော် ဟာရှင်မိသည် “ဆီရိယ”ပြည်သို့ ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန်အတွက် ခရီး ထွက်၏။ လမ်းခရီးတွင် မဒီနာမြို့၌နား၏။ မဒီနာမြို့တွင် တနှစ်ပတ်လုံးစောင့်ဆိုင်းခဲ့၏။ တနေ သော် ဟာရှင်မိသည် စောင့်ဆိုင်းသွား၏။ အမျိုးသမီးတယောက်ကိုမြင်၏။ ထိုအမျိုးသမီး၏ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်၊ အသွားအလာများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မြင့်မြတ် သူ၊ ဂုဏ်အသရေရှိသူ၊ ညာဏ်ထက်မြက်သူ၊ လိမ္မာရေးခြားသူ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ၏။ ရုပ်ရည်သဏ္ဌာန်လည်းချော၏။ စုံစမ်းကြည့်သောအခါ အဆိုပါ အမျိုးသမီးသည် “ဗနီနဂျိ ဂျာရီ”မျိုးနွယ်မှဖြစ်ကြောင်း၊ အမည်မှာ “စလ်မာ” ဖြစ်ကြောင်းသိရှိရ၏။ ဟာရှင်မိသည် ထိမ်းမြားရန် “စလ်မာ”အား စကားကြောင်းလမ်းလေ၏။ စလ်မာကလည်း မိမိအား စကား ကြောင်းလမ်းသည်ကို လက်ခံသဘောတူလိုက်လေ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဟာရှင်မိသည် လူကြီး စုံရာတိုရွှေတွင် စလ်မာအား ထိမ်းမြား၍ ယူလိုက်လေသည်။

ဟာရှင်မိသည် စလ်မာနှင့် ထိမ်းမြားပြီးနောက် ဆီရိယနိုင်ငံသို့သွား၏။ လမ်းခရီးတွင် “ဃာဇာ”၌ ကွယ်လွန်သေဆုံးရှာ၏။ စလ်မာ၌ ကိုယ်ဝန်ကျန်ရှိခဲ့၏။ ယောကျ်ားကလေး ဘွားမြင်၏။ “ရှိုင်ဗဟ်”ဟူ၍ အမည်မှည့်၏။ စလ်မာသည် မိမိသားငယ်အား မိမိကိုယ်တိုင် ရှစ်နှစ်တိုင်တိုင် မဒီနာမြို့၌ပင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် မွေးမြူထား၏။ ကွယ်လွန်ရှာသူ

ဟာရှင်မိ၏ နောင်တော် “မုတုံတူလစ်ဗ်”သည် ဤအကြောင်းကို ကြားသိသောအခါ မဒီ
နာမြို့သို့ လိုက်လာပြီး မိမိ၏တူတော်မောင် “ရှိုင်ဗဟ်”ကို ရွာဖေစုံစမ်းလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့
“မုတုံတူလစ်ဗ်”လိုက်လာသည်ကို စလ်မာသိသောအခါ မိမိအိမ်သို့ လာရောက်တည်းခိုခိုရန်
မေတ္တာရပ်လေ၏။ “မုတုံတူလစ်ဗ်”သည် စလ်မာ၏နေအိမ်၌သုံးရက်တိုင်နေထိုင်၍ စတုတ္ထနေ့
တွင် မိမိ၏တူမောင် ရှိုင်ဗဟ်ကို ခေါ်ဆောင်ပြီး မက္ကာမြို့သို့ ပြန်လာလေသည်။ မက္ကာမြို့သို့
ရောက်သောအခါ “ရှိုင်ဗဟ်”၏ အမည်သည် “အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်”ဟူ၍ မည်တင်သွား
လေသည်။

အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်။

“အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်”၏ လုံးကောက်အဓိပ္ပါယ်မှာ “မုတုံတူလစ်ဗ်၏ကျွန်”ဟူ၍ ဖြစ်၏။
“အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်”ဟူ၍ အမည်မည့်ခေါ်ရခြင်း အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပညာရှင်
များသည် အမျိုးမျိုး အဆိုပြားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုအဆို အရပ်ရပ်အနက် အမှန်ကန်ဆုံးနှင့်
အသင့်လျော်ဆုံးအဆိုမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ မုတုံတူလစ်ဗ်သည် ဘသက်ဆိုး ဖြစ်သော ရှိုင်ဗဟ်ကို
မွေးမြူထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့၏။ ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် အရပ်လူမျိုးတို့၏ အသုံးအနှုန်း
အခေါ်အဝေါ်အတိုင်း “အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်” (၁) “မုတုံတူလစ်ဗ်၏ကျွန်”ဟူ၍ အမည်
တွင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ကြည့်-ဇုန်ကာနီ၊ အစောင့် ၁-စာမျက်နှာ ၇၅)

“ဇမ်ဇမ်” ရေတွင်းသည် အချိန်အဘော်ကြာမှပင် တိမ်ကော ပျောက်ကွယ် နေခဲ့၏။
အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်သည် “ဇမ်ဇမ်” ရေတွင်း၏ နေရာကိုရှာဖွေ၍ ပြန်လည် တူးဖော်ပြီး
စံနစ်ဘကျပြုပြင် မွမ်းမံနိုင်ခဲ့၏။ ဤသည်ရာဇဝင်မှတ်တမ်းတင်အပ်သည့် အဗ်ဒုလ်မုတုံတူ
လစ်ဗ်၏ လုပ်ငန်းကြီးတရပ်ပင်တည်း။

အဗ်ဒုလ္လာဟ်။

အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်က “မိမိသည် မိမိ၏သား ၁၀-ယောက်ကို မိမိရှေ့တွင် လူပျိုအဖြစ်
နှင့်ခွဲတူမြင်ရပါလျှင် သားတယောက်ကို အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ လမ်းတော်၌ ကုန်ပါနီပြုလုပ်
ပါမည်ဟု “မန္နုတ်” သစ္စာပြုခဲ့၏။ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် ၎င်း၏ လိုလားချက်ကိုဖြည့်
စွမ်းပေးတော်မူခဲ့၏။ ထိုအခါအဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်သည်မိမိ၏သား ၁၀-ယောက်ကို “ကအ်ဗဟ်”
အိမ်တော်သို့ခေါ်ဆောင်လာပြီးလျှင် အိမ်တော်ရှိ “ပုဂျာရီ” အား သား ၁၀-ယောက် အပေါ်တွင်
မဲချရန်ပြောကြားလေသည်။ မဲချသည့်အခါ အဗ်ဒုလ္လာဟ်သည် မဲကျလေ၏။ ထိုအခါအဗ်ဒုလ်
မုတုံတူလစ်ဗ်သည် အဗ်ဒုလ္လာဟ်ကို ကုန်ပါနီပြုရာဌာနသို့ခေါ်သွားလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် အတူ
လိုက်ပါလာကြသော အဗ်ဒုလ္လာဟ်၏နှမများက ငိုကြွေး၍ အဗ်ဒုလ္လာဟ်၏အစား ကုလားအုဋ်
၁၀ - ကောင်ကို ကုန်ပါနီပြုလုပ်ပါမည့်အကြောင်း၊ အဗ်ဒုလ္လာဟ်ကို ချမ်းသာ ခွင့်ပြုပါမည့်
အကြောင်း ဘခင်ကြီးအား ပြောကြားကြလေသည်။ အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်က ပုဂျာရီအား
အဗ်ဒုလ္လာဟ်နှင့် ကုလားအုဋ် ၁၀ ကောင်အပေါ်၌မဲချရန် ပြောကြားလေ၏။ မဲချပြန်သော် အဗ်
ဒုလ္လာဟ်သည်ပင် မဲကျပြန်၏။ တဖန်အဗ်ဒုလ်မုတုံတူလစ်ဗ်က အဗ်ဒုလ္လာဟ်နှင့် ကုလားအုဋ် ၂၀
အပေါ်၌ မဲချပြန်စေရာ ဤအချိန်တွင်လည်း အဗ်ဒုလ္လာဟ်သည်ပင် မဲကျပြန်၏။ ဤသို့အားဖြင့်

ကုလားအဖွဲ့အကောင်ရေကိုပိုပို၊ ပိုပိုပြီးအကြိမ်ကြိမ်မဲချစေခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ကုလားအဖွဲ့ အကောင်ရေ ၁၀၀ ရှိသည့်အခါကျမှ ကုလားအဖွဲ့အပေါ်၌မဲကျလေသည်။ ထိုအခါ အဗ်ဒုလ် မှုတို့တွလစ်ဗ်သည် ကုလားအဖွဲ့ ၁၀၀-ကို ကုန်ပါနီပြု၏။ အဗ်ဒုလ္လာဟ်လည်း ချမ်းသာခွင့်ရသွား ရှာလေသည်။ ဤသည် “ဝါကီဒီ” ၏တဆင့်ပြောကြားချက်တည်း။ အဗ်ဒုလ္လာဟ်၏ ယူဆ ချက်အရ အဗ်ဒုလ္လာဟ်ကို လွတ်မြောက်စေရန်အတွက် အဗ်ဒုလ္လာဟ်နှင့် ကုလားအဖွဲ့များကို ပူးပေါင်း၍ မဲချစေရန် အကြံဉာဏ်သည် (အဗ်ဒုလ်မှုတို့တွလစ်ဗ်၏ သမီးများ၏ အကြံဉာဏ် မဟုတ်) ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ခေါင်းဆောင်များ၏ အကြံဉာဏ်သာဖြစ်ပေသည်။

အဗ်ဒုလ်မှုတို့တွလစ်ဗ်၏သား ၁၀ - ယောက်၊ သို့မဟုတ် ၁၂ ယောက်အနက် သား ၅- ယောက်သည် အချို့အစွဲလွယ် သာသနာကို အကြောင်းပြု၍ ကျော်ကြားခဲ့၏။ အချို့သည် “ကုန်ရ” ကို အကြောင်းပြု၍ ကျော်ကြားခဲ့၏။ ယင်းသို့ကျော်ကြားသော သား ၅ - ယောက် ကား၊ (၁) အဗူလဟဗ်။ (၂) အဗူတူလစ်ဗ်။ (၃) အဗ်ဒုလ္လာဟ်။ (၄) သာဝကကြီး ဟမ်ဇယ်။ (၅) သာဝကကြီးအဗ္ဗါဒ်တို့ပင်တည်း။ “အဗူလဟဗ်” သည် မူရင်းအမည်မဟုတ်၊ ဘွဲ့နာမဖြစ်သည်။ အချို့ပညာရှင်များက အဆိုပါဘွဲ့နာမကို တမန်တော်မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာဟု အလိုင်ဟ် ဝစလ္လမ်) ကသော်၎င်း၊ သာဝကကြီးများကသော်၎င်း၊ ပေးခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤအဆိုသည်မှား၏။ အမှန်မှာ အဗူလဟဗ်သည် ရုပ်ရည်သဏ္ဌာန်ချောသူတယောက် ဖြစ်၏။ အရပ်လူမျိုးတို့သည်ဖြူဖွေးသောမျက်နှာကို မီးတောက်မီးလျှံဟူ၍ တင်စားခေါ်ဆိုလေ့ရှိ ကြ၏။ ဖါရစ်ဘာသာစာပေတွင်လည်း ဤသို့အသုံးအနှုန်းရှိ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အဗ် ဒုလ်မှုတို့တွလစ်ဗ်ကိုယ်တိုင်က အဗူလဟဗ်ကို “အဗူလဟဗ်” ဟူ၍ ဘွဲ့နာမပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု အဗ်ဒုလ်မှုတို့တွလစ်ဗ်၏ စာတည်းအလင်း ထုတ်ဖော်ရေးသားထားသည်။

အာမေနဟ်။

ကုရ်ဗါနီပြုလုပ်ခံရခြင်းမှ အဗ်ဒုလ္လာဟ်လွတ်မြောက်သွားသောအခါ အဗ်ဒုလ်မှုတို့တွလစ်ဗ် သည် အဗ်ဒုလ္လာဟ်၏ ထိမ်းမြားရေးအတွက် စိတ်ကူးလေသည်။ ဇဟ်ရဟ် မျိုးနွယ်တွင် ဝဟ်ဗ် အဗ်ဒုလ်ဒီမနာဗ် ၌ အာမိနဟ်အမည်ရှိသော သမီးတယောက်ရှိ၏။ အာမိနဟ်သည် ကုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်တွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးသမီး တဦးဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် အာမိနဟ်သည် မိမိဘကြီး “ဝဟိုက်ဗ်” ထံတွင် နေထိုင်၏။ အဗ်ဒုလ်မှုတို့တွလစ်ဗ် သည်ဝဟိုက်ဗ်သံသွား၍ မိမိသားအဗ်ဒုလ္လာဟ်ကို အာမိနဟ်နှင့်ထိမ်းမြားရန် စကားကြောင်းလမ်း ၏။ ဝဟိုက်ဗ်သည် စကားကြောင့် အာမိနဟ်ကို လက်ခံသဘောတူ၍ အာမိနဟ်ကိုအဗ်ဒုလ္လာဟ် နှင့် ထိမ်းမြားပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍အဗ်ဒုလ်မှုတို့တွလစ်ဗ်သည်လည်းဝဟိုက်ဗ်၏သမီး “ဟာလဟ်” နှင့်ထိမ်းမြား ခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး ဟမ်ဇယ်သည် ဟာလဟ်၏သားတော်ပင်ဖြစ်၏။ ဟာလဟ်သည် တမန်တော်မြတ်၏ “ခါလဟ်” မိကြီး ဖြစ်ရာတမန်တော်မြတ်နှင့်သာဝကကြီး ဟမ်ဇယ်တို့သည် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲများဖြစ်ကြလေသည်။

အရပ်နိုင်ငံထုံးတမ်းစဉ်လာအရ မင်္ဂလာဆောင် သက္ကတသားသည် ယောက်ခမ၏ အိမ်တွင် သုံးရက် သွားရောက်နေထိုင်ရ၏။ ထိုထုံးတမ်း စဉ်လာအရ အဗ်ဒုလ္လာဟ် သည်လည်း မိမိ၏ ယောက်ခမအိမ်တွင် သုံးရက် သွားရောက်နေထိုင်ပြီး မိမိ၏နေအိမ်သို့ ပြန်လာလေ၏။ ထိုအချိန် တွင် အဗ်ဒုလ္လာဟ်၏အသက်မှာ (၁၇) နှစ်ဖြစ်၏။

(ကြည့်-ဇုန်ကနီ၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ-၁၂၂)

အဗ်ဒုလ္လာဟ်သည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန်အတွက် ဆီရိယနိုင်ငံသို့သွား၏။ ဆီရိယနိုင်ငံမှ အပြန်တွင် မဒီနာမြို့သို့ ခေတ္တတည်းခို၏။ ယင်းသို့တည်းခိုစဉ် နာမကျန်းဖြစ်သဖြင့်မဒီနာမြို့တွင်း ပင် နေရစ်ခဲ့ရ၏။ ဤအကြောင်းကို ဘခင်ဖြစ်သူ အဗ်ဒုလ်မ္မတူတွ်လုပ်သိသောအခါ သတင်း စုံစမ်းရန်အတွက် သားကြီးဖြစ်သူ “ဟာရစ်သ်” အား မဒီနာသို့ စေလွှတ်လိုက်လေ၏။ မဒီနာသို့ ဟာရစ်သ်ရောက်သောအချိန်တွင် အဗ်ဒုလ္လာဟ်သည် ကွယ်လွန် သေဆုံးရှာပြီး ဖြစ်လေသည်။ အဗ်ဒုလ္လာဟ်သည် ကုရ်ဂျ်မျိုးနွယ်တွင် အများ၏ချစ်ကြည်မြတ်နိုးခြင်းကို အထူးခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အဗ်ဒုလ္လာဟ် ကွယ်လွန်သေဆုံးရရှာသည့် အတွက် မျိုးနွယ်ကြီးတစ်လုံးသည် နှမြောတသ၊ ယူကျုံးမရဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

အဗ်ဒုလ္လာဟ်သည် ကွယ်လွန်သေဆုံးသည့်အချိန်တွင် အမွေပစ္စည်းအဖြစ်ကလားအုဉ်၊ ဆိတ် များနှင့် ကျွန်မတယောက်ထားရစ်ခဲ့၏။ ထိုကျွန်မ၏ အမည်မှာ “အန်မိမိအိုင်မန်” ဖြစ်၏။ မူရင်းအမည်မှာ “ဗရ်ကဟ်”ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်သည်ထိုအမွေပစ္စည်းများကိုရယူလေသည်။ (ကြည့်-တူဗကာတု အစ်ဗ်နီ စအ်ဒါ၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ၆၂)

(ဃာဇီ)

၂၀-၉-၁၉၅၇။

မိုးရှူးသန့်စင်ဘွားမြင်တော်မူသည့်အကြောင်း။

ခေတ်အခါသမယ၏ ဥယျာဉ်ပန်းမာလံတွင် စိတ်နှလုံး ဟဒယ ရွှင်ပြစေသည့် မိုးဥတုရာသီ သည် အကြိမ်ပေါင်းများစွာရောက်ရှိခဲ့ပေပြီ။ ဆန်းကြယ်လှသော အာကာသ ကောင်းကင်ဘုံ သည် ကမ္ဘာ့ဇာတ်ခုံကြီးကို မကြာခဏအမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ၊ အဆန်းဆန်း အပြားပြား မှမ်းမံခြယ် လှယ်ခဲ့သည်မှာလည်း ရှုမငြီးပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင်ဤနေ့ကား ကမ္ဘာ့သက်တမ်းတွင် အလွန် တရာမျှ ထူးဆန်းအံ့ဩဘွယ်ဖြစ်သော နေ့ထူးနေ့မြတ်ကြီးပင်ဖြစ်၏။ ခေတ်ကြီးသည် ထိုနေ့ကို စောင့်မြော်ရာတွင် နှစ်၊ လ၊ ပရိစ္ဆေဒ ထောင်သောင်းမက ကုန်လွန်ခဲ့လေပြီ။ အာကာသကောင် ကင်ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တာရာများသည်လည်း ကမ္ဘာတည်ဦးပကတူးကပင် ထိုနေ့ကိုတမ်းတလျက် ရှိခဲ့၏။ စကြာဝဠာကြီးသည် ထိုနေ့ကိုစောင့်စားရာ၌ အသင်္ချေ။ အသင်္ချာသောနေ့နှင့် ညဉ့် များကို လှည့်ပတ်သွားလာစေခဲ့၏။ မိုးမြေ၊ နေ၊ လ၊ နက္ခတ်၊ တာရာ၊ တော၊ တောင်များသည်လည်း ထိုနေ့ကိုပင် အမြော်ကြီးမြော်လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ကောင်းကင်ဘုံရှိ ကောင်းကင်တမန် များနှင့် လူ့ဘုံရှိ လူသားတို့သည်လည်း ထိုနေ့ကိုပင်စောင့်မြော်လျက်ရှိကြကုန်၏။ ကမ္ဘာ့အဝန်းရှိ သက် ရှိသက်မဲ့၊ ပုပ္ဖရွှေ၊ ဟူဟူသမျှတို့သည်လည်း ထိုနေ့ကိုပင်စောင့်စားလျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟိမ်၏ “တောင်ဟိဒ်”၊ တမန်တော်ယူစုဖ်၏အလှ၊ တမန်တော်မူစာ၏ ပြာဠိဟာ၊ တမန် တော် အီစာ၏အသက်ရှင်စေမှုစသည်တို့သည် နှစ်ဘဝ၏သခင်ကြွရောက်တော်မူရန် ပဏာမပင် ဖြစ်ချေသည်။

ကမ္ဘာ့အဝန်းစောင့်မြော်လျက်ရှိသော ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုနေ့ သည်ကား ဤနေ့ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုနေ့ညဉ့်တွင် “ကစူရာ၏အိမ်တော်မှ ကျောက်ကြီး ၁၄ လုံး ပြုတ်ကျ၏။ “ပါရဂူ” ပါရှားပြည်ရှိ မီးပုံကြီးသည်လည်း ငြိမ်းသွား၏။ စာဝဟ် “မြစ်သည်လည်း ခန်းခြောက်သွား၏” ဟု ရာဇဝင်သမိုင်းဆရာတို့က ထုတ်ဖော် ရေးသားခဲ့ကြလေသည်။ အမှန်ဆို ရသည်ရှိသော် “ကစူရာ” ၏အိမ်တော်သာမက ကမ္ဘာ့အဝန်းရှိ ကြီးကျယ်ခမ်းနား၊ မြင့်မား သောနန်းတော်အားလုံးသည်ပင် လဲပြိုသွားခဲ့လေ၏။ ပါရှားပြည်ရှိ မီးပုံကြီးသည်သာမက ကုမံရ်၊ ရှစ်ရ်ကံ အမိုက်မိစ္ဆာတည်းဟူသော ငရဲမီးပုံကြီးသည်ပင် ငြိမ်းသက် သွားခဲ့လေ၏။ ဟေမန္တနှင့်ဂိမ္မန္တဥတုစပ်ကြားရာသီတွင် သစ်ရွက်ကြီးယေတို့သည် ပြုတ်ကြွေ ကျသည့်အလား အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်လျက်ရှိသော ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု အားလုံးတို့သည်လည်းအသီးသီး ပျောက်ပျက်သွားခဲ့လေ၏။ “တောင်ဟိဒ်” ၏ အသံသည် ကမ္ဘာ့အဝန်းတွင် အကျော်စေရ ပျံ့နှံ့ သွားတော့၏။ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော ဥယျာဉ်ကြီးသည် ပြန်လည်၍ စိုပြေသာယာလာ၏။ တရားဓမ္မ၏လင်းရောင်ခြည်များသည် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့ သွား၏။ လူသားတို့၏ယဉ်ကျေးမှု တည်းဟူသော မှန်ကြေးမုံသည် ပြန်လည်ကြည်လင်၊ တောက်ပြောင်လာလေတော့၏။ (၁) အဗ်ဒုလ္လာဟ်၏ ဘသက်ဆိုး၊ မိခင်အမိန့်ဟ်၏ အသက်တမျှ ချစ်မဝသော သားတော်၊ ကျောင်းတော်ကြီး၏ဂေါပက၊ အရပ်နိုင်ငံတော်၏ သမတ၊ စကြာဝဠာ၏ အဓိပမိ၊ နှစ်ဘဝ၏ သခင်၊ နဝီ တမန်တော် အပေါင်းတို့၏ မကိုဋ်သရဖူ၊ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ “ရစုလ်” တမန်တော် မှီဟမ္မဒ် “ဆာလ္လုလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်” (အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ထို တမန်တော်မြတ်အပေါ်၌ ကောင်းခြီးချမ်းသာ အဖြာဖြာကို သက်ရောက်တော် မူပါစေ ယတည်း) သည် မင်္ဂလာရှိသောအချိန်၌ မိုးရှူးသန့်စင် ဘွားမြင်တော်မူလေသည်။

အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ထိုတမန်တော်မြတ်အပေါ်၌၎င်း၊ ထိုတမန်
တော်မြတ်၏ ဆွေတော် မျိုးတော်များအပေါ်၌၎င်း၊ ထိုတမန်တော်မြတ်၏
နောက်လိုတပည့်သားတို့အပေါ်၌၎င်း၊ ကောင်းခြီးချမ်းသာမင်္ဂလာ အပြာ
ဖြာကို သက်ရောက်တော်မူပါစေသတည်း။

မီးရှူးသန့်စင်ဘွားမြင်တော်မူသည့် ခုနှစ်သက္ကရာဇ်။

တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ဝံစလ္လမ်) မီးရှူး သန့်စင် ဘွား
မြင်တော်မူသည့် နေ့ရက်မှာ “ရဗီအုလ်အောင်ဝလ်” လ ၉ - ရက်၊ တနင်းလာနေ့၊ ခရစ်သက္က
ရာဇ် ၅၇၁-ခု၊ ဧပြီလ ၂၀ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်ဟူ၍ အီဂျစ်ပြည် အာကာသျှတ္တရ နက္ခတ် တာရာ
အတတ်ပညာပါရဂူ မဟ်မုဒ် ပါရှား ဖလကီက ဂဏန်းသင်္ချာအတတ်ပညာအရသက်သေသါဏေ
အမြောက်အမြား ကိုးကား၍ အတည့်အလင်း ထုတ်ဖော် ရေးသားထားလေသည်။ (၁)

တမန်တော်မြတ်၏ အမည် နာမကို “မိုဟမ္မဒ်” ဟူ၍ မှည့်ခေါ်၏။ ယင်းသို့တမန်တော်
မြတ်အား အမည်မှည့်ခေါ်သူမှာ အဗ်ဒုလ်မုတ္တုလစ်စ် ပင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ အများပညာ
ရှင်တို့ ရေးသားကြလေသည်။

နီတိုက်ကျေးခြင်း။ (ဆိုင်ဝိုင်ဗတ်၊ ဟလီမတ်)

တမန်တော်မြတ်အား ဦးစွာပဌမမိခင်ဖြစ်သူ ‘အာမေနုဟ်’ သခင်မက နီတိုက်ကျေးခဲ့၏။
နှစ်ရက်သုံးရက်ရှိသောအခါ တမန်တော် မြတ်အား “ဆိုင်ဝိုင်ဗတ်” က နီတိုက်ကျေး ခဲ့၏။

(၁) တမန်တော်မြတ် မီးရှူးသန့်စင်ဘွားမြင်တော်မူသည့်အကြောင်းနှင့်ပေါ်လျဉ်း၍ မဟ်မုဒ်
ပါးရှား ဖလကီက အကျယ်တဝင့်ရေးသားထား၏။ အကျဉ်းသဘောမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁) တမန်တော်မြတ်၏ဘေးတော် အစစ်ဆုဟီမ် ကွယ်လွန်သေးဆုံးသည့်အချိန်တွင် နေကြတ်
ခဲ့သည့်အကြောင်း၊ ထိုနေကြတ်သည့် ခုနှစ်မှာ “ဟစ်ဂျရီ သက္ကရာဇ် (၁၀) ခုနှစ် ဖြစ်ကြောင်း ဗုခါရီ
ကျမ်းကြီးတွင်ပါရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်၏ သက်တော်မှာ (၆၃) နှစ်ဖြစ်၏။

(၂) ဂဏန်းသင်္ချာအရ တွက်ချက် ကြည့်သောအခါ ဟစ်ဂျရီ သက္ကရာဇ် (၁၀) ခု နှစ်တွင်
နေကြတ်ခြင်းသည် ခရစ်သက္ကရာဇ် (၆၃၂) ခု၊ ဇန်နဝါရီလ (၇) ရက်၊ ဂ-နာရီ၊ မိနစ် (၃၀) တွင်
ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းသိရှိရ၏။

(၃) ဤတွက်ချက်နည်းအရ (ကမရီ) စန္ဒြမာသ (၆၃) နှစ် နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်လျှင်တမန်
တော်မြတ်၏ မွေးဘွားခုနှစ်မှာ ခရစ်သက္ကရာဇ် (၅၇၁) ခုဖြစ်၏။ နက္ခတ်တာရာအတတ်ပညာအရ ထိုမွေး
ဘွား ခုနှစ် ရဗီအုလ်အောင်ဝလ်လ၊ လဆန်း (၁) ရက်နေ့သည် ခရစ်သက္ကရာဇ် (၅၇၁)၊ ဧပြီလ ၁၂
ရက်နေ့နှင့်ကိုက်၏။

(၄) တမန်တော်မြတ်၏ မွေးဘွားသည့်နေ့ရက်တွင် အဆိုကွဲပြားမှုရှိသော်လည်း သို့နေ့မှာ ရဗီ
အုလ်အောင်ဝလ်လ တနင်းလာနေ့ဖြစ်ကြောင်းတွင် ပညာရှင်အားလုံး အဆိုညီကြပေသည်။ မွေးဘွား
တော်မူသည့်နေ့ရက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆို ကွဲပြားသောနက္ခတ်များမှာ ရဗီအုလ်အောင်ဝလ်လ (ဂ၊ ၉၊ ၁၀၊
၁၁၊ ၁၂) ရက်နေ့များဖြစ်ပေသည်။

(၅) ရဗီအုလ်အောင်ဝလ်၏ အဆိုပါ နေ့ရက်များတွင် တနင်္လာနေ့သည် (၉) ရက်နေ့ကျ၏။
အထက်ပါ အကြောင်းများကိုထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် တမန်တော်မြတ်မီးရှူးသန့်စင် ဘွားမြင်တော်မူသော
နေ့ရက်မှာ ခရစ်သက္ကရာဇ် (၅၇၁) ခု၊ ဧပြီလ (၂၁) ရက်နေ့ ဖြစ်သည်မှာ အခိုင်အမာပင် ဖြစ်ပေသည်။ ✕

* “ဆိုဝိုင်ဗဟ်” သည် အဗူလဟဗ်၏ ကျွန်မဖြစ်၏။ ဆိုဝိုင်ဗဟ်၏ နောက် “စာဒ်” မျိုးနွယ်ဝင် ဖြစ်သူ “ဟလီမဟ်” သခင်မက တမန်တော်မြတ်အား ဆက်လက်၍ နှိုတိုက်ကျွေးခဲ့၏။ ထိုခေတ် ထိုအခါတွင် မြို့ပေါ်ရှိ ဂုဏ်အသရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတို့သည် မိမိတို့၏ နှိုစိုရွယ်ကလေးများကို နှိုတိုက်ကျွေးရန်အတွက် တောအရပ်ရှိ နှိုထိန်းသည်များထံသို့ပို့ထား လေ့ရှိကြသည်။ ဤကဲ့သို့နှိုစိုရွယ်ကလေးများကို တောအရပ်သို့ ပို့ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကလေးများသည် အရပ် တော ကျေးသားများ ကြားတွင် ကြီးပြင်းပြီး အရပ်စကားကို ကောင်းစွာ ပြောဆိုနိုင်ရန် အတွက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့အားဖြင့် အရပ် လူမျိုးတို့၏ ထူးခြားသော ဂုဏ်ရည်တရပ်ဖြစ်သော စကားပြောကောင်းမှုကို ထိန်းသိမ်းပြီး ဖြစ်သွား လေသည်။

အရပ်လူမျိုးတို့အနက် ဂုဏ်အသရေရှိသောသူများသည် ဤထုံးတမ်း စဉ်လာကို ခေတ် အတော်ကြာသည်အထိ ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြ၏။ “ဗန္ဓအိုမိုင်ယဟ်” မျိုးနွယ်တို့သည် ဒိမာစ် ကတ်စ်”မြို့တွင် နန်းတော်တည်၍ ဘုရင်တို့၏တန်းခိုးအာဏာတွင် ဘုရင်များနှင့် တန်းတူ ဖြစ်လာခဲ့ကြ၏။ သို့တစေလည်း ဗန္ဓအိုမိုင်ယဟ်မျိုးနွယ်များသည် မိမိတို့၏ ကလေးသူငယ် များကို သင်္ကန္တာရတွင် အရပ် တောကျေးသားတို့၏ အိမ်များ၌ပင် နေထိုင်စေခဲ့ကြ၏။ ဗန္ဓအိုမိုင်ယဟ် မျိုးနွယ်ဝင်တဦးဖြစ်သော ဇလီဒ် အစ်ဗ်နု အစ်ဗစ်လ်မလစ်က်သည် အကြောင်း ကြောင်းများကြောင့် ငယ်စဉ်အခါက အရပ်တောကျေးသားတို့နှင့်အတူမနေဖြစ်ဘဲ နန်းတော် တွင်းမှာပင် ကြီးပြင်းခဲ့ရ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ဗန္ဓအိုမိုင်ယဟ် မျိုးနွယ်ဝင်များတွင် ဇလီဒ် တဦးတည်းသာလျှင် အရပ်စကားကို ကောင်းမွန်းပြီးသော မပြောဆိုနိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ လေသည်။

အထက်တွင် ရေးသားဖော်ပြပါ အရပ်တို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ တောကျေးရွာများမှ အမျိုးသမီးများသည် တနှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ် မြို့များသို့ လာလေ့ရှိကြ၏။ မြို့ရှိဂုဏ်အသရေ ရှိသောသူများသည်လည်း မိမိတို့၏ နှိုစိုရွယ်ကလေးများကို ထိုအမျိုးသမီးများအား မေးမြူ ထိန်းသိမ်းရန် ပေးအပ်လေ့ရှိကြ၏။ ဤထုံးတမ်းစဉ်လာအရ တမန်တော်မြတ် မီးရှူးသန့်စင် ဘွားမြင်တော်မူပြီးနောက် ရက်အနည်းငယ်အတွင်း “ဟါဇင်န့်” မျိုးနွယ်မှ အမျိုးသမီး များသည် နှိုစိုကလေးများကို ရှာဖွေစုံစမ်းရန်အတွက် ရောက်လာကြ၏။ ထိုအမျိုးသမီး များတွင် ဟလီမဟ်သခင်မလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုရောက်ရှိလာသော အမျိုးသမီး များသည် အသီးသီးနှိုတိုက်ကျွေးရန်အတွက် ကလေးများရရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ဟလီမဟ် သခင်မသည် ကလေးတယောက်မျှ မရရှိခဲ့ပေ။

တမန်တော်မြတ်၏ မိခင် အာမေနဟ်သခင်မသည် ဟလီမဟ်သခင်မအား မိမိ၏သားတော် ကိုအပ်နှင်းရန် မေတ္တာရပ်၏။ ဟလီမဟ်သခင်မက “ဤဘသက်ဆိုးကလေးကို ငါယူ၍ အသို့ အကျိုးရှိအံ့နည်း” ဟူ၍ တွေးထင်မိ၏။ သို့ရာတွင် ဟလီမဟ်သခင်မသည် မြို့သို့လာပြီးနောက် လက်မဲ့လည်း မပြန်လိုသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အာမေနဟ် သခင်မ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လက်ခံ သဘောတူပြီးလျှင်တမန်တော်မြတ်အား မိမိနေအိမ်သို့(ဟူဆောင်၍) ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ဟလီမဟ်သခင်မ၌ သမီးကလေး တယောက်ရှိ၏။ အမည်မှာ “ရှိမာ” ဖြစ်၏။ ရှိမာသည်

တမန်တော်မြတ်အား အလွန်တရာမျှချစ်ခင်ယုယရှာ၏။ မိမိကိုယ်တိုင် တမန်တော်မြတ်အား အစာအာဟာရများကို ကျွေးမွေးလေ့ရှိ၏။

၂-နှစ်ရှိသောအခါ ဟလီမတ် သခင်မသည် တမန်တော် မြတ်အား မကြာ မြို့တော်သို့ ယူဆောင်လာပြီး အာမေနဟ် သခင်မအား ပြန်လည်အပ်နှင်းလေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်၌ မကြာမြို့တော်တွင် ပလိပ်ရာဂါ ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိသဖြင့် အမေနဟ် သခင်မက ဟလီမတ် သခင်မအား သားတော်ကို ပြန်လည်ယူဆောင်သွားရန် မေတ္တာရပ်ခံလေရာ ဟလီမတ်သခင်မ သည် တမန်တော်မြတ်အား မိမိနေအိမ်သို့ တဖန်ပြန်လည်ယူသွားလေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ဟလီမတ်သခင်မထံတွင် မည်ရွှေမည်မျှ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာရှည်သည် အထိ နေထိုင်တော်မူခဲ့သည်ကို ရေးသားဖော်ပြရာတွင် ပညာရှင်များသည် အဆိုကွဲပြား လျက်ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ရာဇဝင်ပါရဂူကြီး အစ်ဗ်နုအစ္စဟာက် ကမူ တမန်တော်မြတ်သည် ဟလီမတ်သခင်မ၏ထံတွင် ခြောက်(၆)နှစ်တိတိနေထိုင်တော်မူခဲ့သည်ဟူ၍ အတည်အလင်း အခိုင်အမာ ရေးသားထားလေသည်။

“ဟဝါဇင်နီ” မျိုးနွယ်သည် စကားပြောကောင်းမှု၊ စကားပရိယာယ်ကြွယ်မှု၊ အခြေအနေ အရာ၊ အချက်ကျကျ ပြောဆိုမှုတွင် အထူးကျော်ကြား၏။ တမန်တော်မြတ်၏ စကားပြော ကောင်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အစ်ဗ်နုအစ္စဟာက် “တူဗကာတ်” တွင် အောက်ပါအတိုင်းရေးသား ဖော်ပြထားသည်။

တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်တို့တွင် စကားပြော အကောင်း ဆုံးဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်သည် ကုရ်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်ဖြစ် သည်။ ကျွန်ုပ်၏ပြောဆိုပုံသည် စအ်ဒ် မျိုးနွယ်၏ ပြောဆိုပုံပင် ဖြစ်သည်” ဟုပြောကြားတော်မူလေ့ရှိသည်။

တူဗကာတ် အစ်ဗ်နို အစ်ဗ်၊
အတွဲ ၁ စာမျက်နှာ ၇၁။ ။

ဟလီမတ်သခင်မသည် “စအ်ဒ်” မျိုးနွယ်မှဖြစ်၏။ “စအ်ဒ်” မျိုးနွယ်သည် “ဟာဝါဇင်နီ” မျိုးနွယ်ကိုပင်ဆိုသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ဟလီမတ်သခင်မကို အလွန်တရာမျှပင် ချစ်ကြည်မြတ်နိုးတော် မူ၏။ တမန်တော်မြတ် “နုဗဝါတ်” တမန်တော်အဖြစ်ကို ခြီးမြှင့်ခြင်းခံရတော်မူသည့် အချိန် တွင် ဟလီမတ်သခင်မသည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုအခါတွင်တမန်တော် မြတ်သည် ဟလီမတ်သခင်မအား “အို...ကျွန်တော်၏ မိခင်၊ အို...ကျွန်တော်၏မိခင်” ဟု ခေါ်ဝင်၍ ဖက်လဲးဘကင်းပြုတော်မူ၏။ (ဤကဲ့သို့စိတ်ဝင်စားဘွယ်ရာ အကြောင်းများကို ရှေ့တွင် အများအပြားတွေ့ရှိရပေမည်)။

ဟလီမတ်သခင်မသည် မိုဟမ္မဒ်သခင်နုဗီတမန်တော်မဖြစ်မီအလျင်ကပင် ကွယ်လွန်သေဆုံး ရှာလေသည်ဟု အစ်ဗ်နုကသိရက ရေးသားထား၏။ သို့ရာတွင် ဤအဆိုသည် မမှန်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အစ်ဗ်နု အဗီ ခိုသိုင်မဟ်က “တာရီနီ” တွင်၎င်း၊ အစ်ဗ်နုဂျောင်ဇီက

အသက်တွင် ဖော်ပြပါအတိုင်း တမန်တော်မြတ်၏မိခင်ကြီးသည် “နဂျီဂျာရ” မျိုးနွယ် တွင် တမန်တော်မြတ်အဘိုး၏ သားချင်းများကို အကြောင်းပြု၍ မဒီနာမြို့သို့ ခရီးသွား ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရာဇဝင်ဆရာများက ရေးသားကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤအကြောင်းပြချက် သည် မခိုင်လုံပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါသားချင်းများသည် ဆွေမျိုး ရင်းချာ မဟုတ်ပေ။ ဤကဲ့သို့ မရင်းချာသော ဆွေမျိုးသားချင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤရွှေ့ဤမျှ ဝေးကွာလှသော ခရီးကို သွားသည်ဟုဆိုခြင်းမှာ စဉ်းစား၍မရနိုင်သောအချက်ပင်ဖြစ်၏။ အချို့ရာဇဝင်ဆရာများ၏ ရေးသားချက်အရ တမန်တော်မြတ်၏မိခင်ကြီးသည် မဒီနာမြို့တွင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်သားသော တမန်တော်မြတ်၏ ဘခင်ကြီး၏ သားချင်းကို “ဗီယာရတ်” ကြည့်ရှုရန်အတွက် မဒီနာမြို့သို့ သွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ အတွေးအခေါ်အရ ဤအယူအဆသည် မှန်ကန်၏။ သင့်မြတ်၏။

မယ်တော်ကွယ်လွန်ခြင်း။

တမန်တော်မြတ်၏မိခင်ကြီးသည် ဤခရီးတွင် မဒီနာမြို့၌ တလကြာမျှ နေထိုင်ခဲ့၏။ ထို ခရီးမှအပြန်တွင် “အင်ဝါ” (a) အမည်ရှိသော ဌာနသို့ ဧကန်သောအခါ ကွယ်လွန်ရှာ၏။ မိခင်ကြီးအား ထိုနေရာမှပင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်၏။ ထိုအချိန်တွင် မိသက်ဆုံး ဘသက်ဆုံးဖြစ် ရရှာသော တမန်တော်မြတ်အား အုန်းမေ့အိုင်မန်သည် မက္ကာမြို့ဒဏ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ လေသည်။

ငယ်ရွယ်စဉ်က မဒီနာမြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့ပုံအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တမန်တော်မြတ်သည် အတော်များများ မှတ်မိတော်မူ၏။ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက မဒီနာမြို့တွင်တည်းခိုစဉ် “ဗနအဒီ” မျိုးနွယ်များ၏ နေထိုင်ရာဒေသကို ဖြတ်သွားတော်မူခဲ့ဘူးသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးပြင်း၍ ထိုဒေသကို ပြန်ရောက်သောအခါ တမန်တော်မြတ်က ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးသည် ဤဒေသတွင် ရပ်နားခဲ့ဘူး၏။ ဤရောက်တွင် ကျွန်ုပ်ရေးကူးသင်ခဲ့ဘူး၏။ ဤကွင်းပြင်၌ပင် ကျွန်ုပ်သည် အနီစက်အမည်ရှိသော မိန်းကလေးတယောက်နှင့် ကစားခဲ့ဘူး၏။ ဟု ပြောပြတော်မူ လေသည်။ (ကြည့် - တုဗကာဘုအစ်ဗ်နွေစအ်ဒ်၊ အတွဲ-၁၊ စာမျက်နှာ - ၇၃။)

အဗ်ဒုလ်မုတူလုလ်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု။

တမန်တော်မြတ်၏ မိခင်ကြီး ကွယ်လွန်သေဆုံးရှာသည့်အခါ ဘိုးတော် အဗ်ဒုလ်မုတူလု လစ်ဗ်သည် တမန်တော်မြတ်အား ထိန်းသိမ်းမွေးမြူထားလေသည်။ ဘိုးတော်အဗ်ဒုလ်မုတူလု လစ်ဗ်သည် တမန်တော်မြတ်အား ချစ်ကြည်မြတ်နိုးလှသဖြင့် အမြဲတစေ မိမိနှင့် အတူတကွ နေစေလေသည်။

ဘိုးတော် အဗ်ဒုလ်မုတူလုလစ်ဗ်သည် အသက် (၈၂) နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်သေဆုံး

(a) “အင်ဝါ” သည် ရွာတရွာ၏အမည်ဖြစ်၏။ ထိုရွာသည် “ဂျီဟ်ဖတ်” အမည်ရှိသောမြို့နှင့် ၂၃- မိုင်ကွာဝေး၏။

ရှာ၏။ “ဂျဟန်” အမည်ရှိသောဌာနတွင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်၏။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်၏သက်တော်မှာ (၈) နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ ဘိုးတော် အပ်ဒုလ်မုတိုတွလစ်၏ အသုဘ “ဂျနာဇာ” ကို သင်္ဂြိုင်းသို့ ယူဆောင်သွားသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါခဲ့၏။ ဘိုးတော်အ ခြံကြည်မြတ်နိုးလှသဖြင့် ငို၍နေရှာခဲ့၏။

ဘိုးတော် အပ်ဒုလ်မုတိုတွလစ်သည် သေဆုံးခါနီးအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်အား ထိန်းသိမ်းမေးမြူရန်အတွက် မိမိသားတော် အဗူတူလာလစ်ကို အမှတ်တရ မှာကြားတားခဲ့၏။ ဘခင်ကြီးမှာကြားခဲ့သည့်အတိုင်း အဗူတူလာလစ်သည် တမန်တော်မြတ်အား လိုလေသည်မရှိအောင် မေးမြူထိန်းသိမ်းခဲ့သည့် အကြောင်းကို ရွှေတွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိပေမည်။

အပ်ဒုလ်မုတိုတွလစ် ကွယ်လွန်သေဆုံးသွားသောအခါ ဗန္ဓုဟာရှင်မိမ္မီးနွယ်၏ တန်ခိုးအာဏာသည် တမူတုတ်ခြင်းဆိုသလို ယုတ်လျော့သွား၏။ ထိုနေ့မှာပင် ဗန္ဓုအိုမိုင်ယတ်သည် ဗန္ဓုဟာရှင်မိမ္မီးနွယ်အပေါ်၌ လောကီတန်ခိုးအာဏာအားဖြင့် လွှမ်းမိုးလာခဲ့၏။ အပ်ဒုလ်မုတိုတွလစ်၏ တန်ခိုးအာဏာသည် “ဟရ်ဗ်” ၏ လက်ကွင်းသို့ ရောက်ရှိသွား၏။ “ဟရ်ဗ်” သည် ဗန္ဓုအိုမိုင်ယတ်၏ မိသားစုကို ကျော်ကြားသော သားကောင်းတဦးဖြစ်၏။ ထိုင်းပြည်မြို့ပြစီမံအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် စီးပွားရေးသည် အခွင့်အာဏာများအနက် “စေတုဂ်ယတ်” (ဟာဂျီများအား ရေတိုက်ကျွေးခြင်း) အခွင့်အလမ်းသည်သာလျှင် အဓိကလက်တွင် ကျန်ရစ်တော့၏။ အဓိကသည် အပ်ဒုလ်မုတိုတွလစ်၏ အကွေးဆုံးသားဖြစ်၏။

အဗူတူလာလစ်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း။

အဗူတူလာလစ်တွင် ဇနီးသည် ၃၊ ၄ ဦးမှမြင်သော သား ၁၀-ယောက်တိတိရှိ၏။ ထိုသား (၁၀) ယောက်အနက် တမန်တော်မြတ်၏ဘခင်ကြီး အပ်ဒုလ္လာဟ်နှင့်အဗူတူလာလစ်တို့ ၂ ဦးသည် မိတူ-တတူ ညီအစ်ကိုများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း ဘိုးတော် အပ်ဒုလ်မုတိုတွလစ်သည် တမန်တော်မြတ်အား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ကို အဗူတူလာလစ်အား အပ်နှင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဗူတူလာလစ်သည် တမန်တော်မြတ်အား မိမိ၏ သားသမီးအရင်းအချာများထက်ပင် ပိုမို၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးရှာသည်။ အဗူတူလာလစ်သည် အိပ်စက်သည့်အခါတွင်လည်း တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ အိပ်စက်လေ့ရှိ၏။ အပြင်သို့သွားလျှင်လည်း တမန်တော်မြတ်အား ခေါ်ဆောင်သွားလေ့ရှိ၏။

တမန်တော်မြတ်သည် သက်တော် (၁၂) နှစ်အရွယ်တွင် ဆိတ်များကို ထိန်းကျောင်းတော်မူခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ် ယင်းကဲ့သို့ ဆိတ်ကျောင်းတော်မူခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ပြင်သစ်ပြည် နာမည်ကျော် နာဇင် ဆရာတဦးက “အဗူတူလာလစ်သည် တမန်တော်မြတ်အား အထင်အမြင်သေးခဲ့၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း ဆိတ်ကျောင်းစေခဲ့၏” ဟု ရေးသားထားလေသည်။ ဤကားအဆိုပါရာဇ် ဆရာ၏ နားမလည်မှုပင် ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အရပ်နိုင်ငံတွင် ဆိတ်ကျောင်းခြင်းသည် စက်ဆုတ်၍ ရွာဘွယ် အလုပ်မဟုတ်ပေ။ ဂုဏ်သရေရှိလှကြီးလှကောင်းများနှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတို့၏ သားသမီးများပင် ဆိတ်ကျောင်းလေ့ရှိကြောင်း ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင်လည်း အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရပေမည်။

وَلَكُمْ فِيهَا جَنَاتٌ حٰثِرَةٌ مِّنْ دَحِيقِ النَّارِ (نحل- ١)

၎င်းပြင် အသင်တို့အဖို့ ထိုအခြေ လေးချောင်း တိရစ္ဆာန်များ၌ ညနေချမ်း
အချိန်တွင်ကျောင်း၍ယူလာသောအခါ၌၎င်း၊ နံနက်ချိန်တွင် ကျောင်းရန်
မောင်းနှင့် သွားကြသောအခါ၌၎င်း၊ ဂုဏ်ကြက်သရေရှိသည်။

ကုရ်အာန် (၁၆:၆)

အမှန်မှာ ဤကဲ့သို့ တမန်တော်မြတ်ဆိတ်ကျောင်းတော်မူခဲ့ခြင်းသည် ကမ္ဘာအိမ်ထောင်
စုကြီးကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်တော်မူမည့် ပဏာမအရိပ်နှိမ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ တမန်
တော်မြတ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်က ယင်းကဲ့သို့ ရိုးသားသည့်၊ နှစ်သက် ကြည့်နူးဘွယ်ကောင်းလှ
သည့် ဆိတ်ကျောင်းသည့်အလုပ်ကို နဗီ တမန်တော်အဖြစ် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရပြီးသည့် နောက်
ပိုင်းတွင်လည်း ပြောပြလေ့ရှိသည်။ တနေ့သောအခါ တမန်တော်မြတ်သည် မိမိ၏ “ဆူဟာ
ဗဟ်” သာဝကများနှင့်တကွ တောသို့ကြွသွားတော်မူ၏။ သာဝကကြီးများသည် ဆီးသီးများ
ကို ဆွတ်ခူး၍စားသုံးကြ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “ကောင်းစွာမည်းနက်သော ဆီးသီး
သည် ပို၍အရသာရှိသည်။ ဤသည် ကျွန်ုပ်ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက ဗဟုသုတဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်
သည် ငယ်ရွယ်စဉ်က ဤနေရာတွင် ဆိတ်ကျောင်းခဲ့ဘူးသည်” ဟုပြောပြတော်မူလေသည်။ ။
ဤသို့တပကတုအစစ်နေ့ စအ်ဒ်-အစောင့်၊ ၁ စာမျက်နှာ-၈၀။

ဆီရိယနိုင်ငံသို့ခရီးသွားတော်မူခြင်း။

ဘကြီးတော် အဗူတူလာစ်သည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်လေ့ရှိ၏။ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များ
သည် မိမိတို့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန်အတွက် ဆီရိယနိုင်ငံသို့ တနှစ်တကြိမ်

၁ ဗိုခါရီကျမ်း၊ ငါးရမ်းခြင်းအကြောင်းတွင် “ကျွန်ုပ်သည်ကရာရီတို့အပေါ်တွင် မက္ကာမြို့သားများ၏
ဆိတ်များကို ကျောင်းလေ့ရှိသည်” ဟူသော တမန်တော်မြတ်၏ ဩဝါဒတရပ်ကိုတွေ့ရှိရ၏။ “ကရာရီတို့”
ဟူသောစကားကို အနက်ဖွင့်ရာတွင် ပညာရှင်များသည် အဆိုပြားလျက်ရှိကြ၏။ အစ်ဗ်နီ မာဂျဟ်၏ ဆရာ
စိုဝ်ဂ်ဒ် အစ်ဗ်နီ စအ်ဒ်၏ ယူဆချက်အရ “ကရာရီတို့” သည် “ကီရာတို့” ဟူသောပုဒ်၏ ဗဟုဝစ်
ကိန်းဖြစ်၏။ “ကီရာတို့” ဟူသည် ဒစ်ရ်ဟမ်၊ သို့မဟုတ်ဒီနာရ်ခေါ် အရပ်နိုင်ငံသုံးငွေဖြစ်၏။ ဤယူဆချက်
အရ ဆီလျှင်တမန်တော်မြတ်သည်အကြွေးငွေယူ၍ ဆိတ်ကျောင်းတော် မူခဲ့သည်ဟူ၍ဖြစ်၏။ ထို့အတွက်
ကြောင့်လည်း ဗိုခါရီသင်မက တမန်တော်မြတ်၏ ဤဩဝါဒကို ငါးရမ်းခြင်းအကြောင်းတွင် ထည့်သွင်း
ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အစ်ဗ်ရာဟီမ်ဟရ်ဗီသင်၏ ယူဆချက်အရ အဆိုပါဩဝါဒတွင် ပါရှိ
သော “ကရာရီတို့” ဟူသောစကားသည် (ငွေကြေးအနက် ပေးသောစကားမဟုတ်) နေရာတစ်ခု၏အမည်
ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာသည် “အဂျီယာဒ်” ဟူသောနေရာအနီးတွင်ရှိ၏။ အစ်ဗ်နီ ဂျော့ဇ်ဗီသင်က ဤအဆို
ကို ပိုမိုမှန်သည်ဟူ၍ယူဆ၏။ အလ္လာမဟ်အိုင်နီဗီသင်ကလည်း ဤ ဩဝါဒကို ဖွင့်ဆိုရေးသားရာတွင် ခိုင်လုံ
သော သက်သေသာခက မြောက်မြားစွာဖြင့် အစ်ဗ်နီ ဂျော့ဇ်ဗီသင်ယူဆချက်မှန်ကန်ကြောင်းကိုအကျယ်
တဝင့်ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ဤသို့-အိုင်နီ၊ အတွဲ ၆၊ စာမျက်နှာ ၆၃၁။ ထို့အတူ “နူရှုန်နုဗရ်”
ကျမ်းတွင်လည်း ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အစ်ဗ်နီ ဂျော့ဇ်ဗီသင် ယူဆချက် မှန်ကန်ကြောင်းကိုပင်
အကျယ်တဝင့်ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

(စိုင်ယစ်ဒ်ဗို လိုင်မာန် နဒ်ဝီ)

သွားလေ့ရှိကြ၏။ ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်ဗ်သည်ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ဆီရိယနိုင်ငံသို့ခရီးထွက်ရန်အစီအစဉ်ပြုလုပ်လေ၏။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်၏ သက်တော်မှာ ၁၂-နှစ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်၏။ ခရီး၏ပင်ပန်းမှု သို့မဟုတ် အခြားအကြောင်းတရပ်ရပ်ကြောင့် ဘကြီးတော်သည် မိမိ၏တူတော်မောင်အား မိမိနှင့် အတူ ခရီးတွင် ခေါ်ဆောင်၍ မသွားလိုပေ။ သို့ရာတွင် ဘကြီးတော်သည် မိမိ၏တူမောင်အား အလွန်တရားမျှပင် ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏။ ဘကြီးတော် ခရီးစတင်ထွက်သည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် ဘကြီးတော်အား ဖက်ထားလေတော့၏။ ဘကြီးတော်သည် မိမိ၏တူတော်မောင်ဖိတ်နှလုံးကြေကွဲမည်ကို မလိုလားသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်အား မိမိနှင့်အတူပင်ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး ဗိုဟိုင်ရာ။

များစွာသောရာဇဝင်ဆရာတို့၏ရေးသားချက်အရ တမန်တော်မြတ်သည် ဤခရီးမှပင် “ဗိုဟိုင်ရာ” အမည်ရှိသော ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးတပါးနှင့် တွေ့ဆုံလေသည်။ အဆိုပါဘုန်းတော်ကြီးနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ရသည့်အကြောင်း အကျယ်မှာဤသို့ဖြစ်၏။ ဘကြီးတော်အဗူတူလစ်ဗ်သည် “ဗဆ့်ရဟ်” မြို့သို့ရောက်ရှိသောအခါ ဗိုဟိုင်ရာ အမည်ရှိသော ဘုန်းတော်ကြီး၏ ကျောင်းတွင်ပင်တည်းခို၏။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးက တမန်တော်မြတ်အားမြင်သောအခါ “ဤသည် တမန်တော်အပေါင်းတို့၏အကြီးအကဲဖြစ်သည်” ဟု ဆိုလေ၏။ ယင်းသို့ ဘုန်းတော်ကြီးကပြောဆိုသောအခါ လူအများက ဘုန်းတော်ကြီးအား “အသို့သိပါသနည်း” ဟုမေးမြန်းကြရာ ဘုန်းတော်ကြီးက “အသင်တို့ တောင်ပေါ်မှဆင်းလာကြသောအခါ ခြံရံသမျှသော သစ်ပင်များနှင့် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲအားလုံးတို့သည် ဦးညွတ်ကြသည်” ဟု ပြောပြလေသည်။

အထက်ပါအဖြစ်အပျက်ကို ကျမ်းကြီးကျမ်းငယ်များတွင် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ရေးသားထားသည်ကိုတွေ့ရှိရပေသည်။ အံ့ဩစရာကောင်းသည့်အချက်တရပ်မှာ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှတ်စိလင်မ်တို့ စိတ်ဝင်စားကြသည်ထက် အီဘာအီ ခရစ်ယာန်များကပိုမို၍ စိတ်ဝင်စားကြသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ (S.W. Muir) အက်စ်၊ ဒဗလျူ၊ မျူဝရ်၊ ဒရီပရ်၊ (Margo liouth) မာရ်ဂိုလျူစ်နှင့် အခြားရာဇဝင်ဆရာများက အထက်ဖော်ပြပါ အဖြစ်အပျက်သည် ခရစ်ယာန်သာသနာ၏အကြီးဆုံးသောအောင်မြင်မှုကြီးပင်ဖြစ်သည်ဟုယူဆကြ၏။ ၎င်းနောက်ထိုရာဇဝင်ဆရာများက တမန်တော်မြတ်သည် ထိုဘုန်းတော်ကြီးထံမှပင် သာသနာရေးဆိုင်ရာမှန်ကန်သော အချက်အလက်များနှင့် လျှို့ဝှက်ထားသည့် နက်နဲသော အချက်အလက်များကို သင်ကြားယူခဲ့ပြီးလျှင် ထိုဘုန်းတော်ကြီး သင်ကြားပို့ချလိုက်သည့် သိမ်မွေ့နက်နဲသော အယူဝါဒများအပေါ်၌ပင် မိမိ၏သာသနာကို တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အစွဲလမ်းသာသနာတွင်ပါရှိသည့် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော ဥပဒေ၊ စည်းကမ်းချက်များသည် ထိုဘုန်းတော်ကြီး၏ နက်နဲသိမ်မွေ့သော အယူဝါဒများ၏ အကျယ်ဝိတ္တရပ်င် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြလေသည်။ a

(a) (S. W. Muir)က တမန်တော်မြတ်သည် ရုပ်တုကိုးကွယ်မှုကို စက်ဆုပ်၍ ဘာသာသစ်တခုကို တည်ထောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ အဆိုပါခရီးတွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံများနှင့်ဆည်းပူးရရှိခဲ့သောဗဟုသုတများ၏အကျိုးပင်ဖြစ်သည်ဟု အထူးတလည် ရေးသားပေါ်ပြထားသည်။ အကယ်တန္တူ (S. W. Muir)ရေးသားသကဲ့သို့ တမန်တော်မြတ်သည် ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော် ကြီးများ၏

ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး ဗဟိုရဟ်၏ အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ဝေဖန်ချက်။

ခရစ်ယာန်စာရေးဆရာများသည် အကယ်၍ အထက်တွင် ဖော်ပြပါ အကြောင်းကို မှန်သည်ဟူ၍ ယူဆကြလျှင် ထိုအကြောင်းတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း အစ-အဆုံး မှန်ကန်သည် ဟူ၍ ပင် ယူဆကြရပေမည်။ အဆိုပါအကြောင်းတွင် ဗဟိုရဟ်ဘုန်းတော်ကြီးက တမန်တော်မြတ်အား တစုံတရာသိကြားပို့ချခဲ့သည့်အကြောင်း အလျင်းမပါရှိချေ။ ၎င်းပြင်အသက် ၁၂ နှစ်မျှ ရှိသေးသောသူငယ်ဘုရားကို ယင်းကဲ့သို့ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ခက်ခဲနက်နဲလှသည့် အချက်အလက်အားလုံးကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်ဟုဆိုခြင်းမှာလည်း စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ မရနိုင်သော စကားပင်ဖြစ်ပေသည်။ တဖန်ယင်းကဲ့သို့ သင်ကြားပို့ချ၍ သိမှတ်နားလည်ခြင်းမှာ ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲသည့် ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်တရပ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြန်သည်ရှိသော် ဗဟိုရဟ် ဘုန်းတော်ကြီးသည် ထိုသို့ဒုက္ခခံ၍ သင်ကြားပေးနေရန်ပင် မလိုပေ။ သို့ရာတွင်အမှန်မှာ အဆိုပါအကြောင်းသည် ယုံကြည်ကိုးစားထိုက်သည့် အကြောင်းလည်း မဟုတ်ပေ။ ထိုအကြောင်းကို အဆင့်ဆင့် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ကြသည့် “ရေဝါယတ်” အားလုံးသည်လည်း “မူရီဇ” ဖြစ်၏။ (ဝါ) ထိုအကြောင်းကိုဦးစွာ ပဋ္ဌမစတင်ပြောဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုအကြောင်းဖြစ်ပေါ်စဉ်က မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မရှိခဲ့ပေ။ ထိုအကြောင်းဖြစ်ပေါ်စဉ်က မျက်မှောက်တွေ့မြင်ခဲ့သော (ရာဝီ) ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသူ၏ အမည်ကို ဖော်ပြထားခြင်းလည်း မရှိခဲ့ပေ။

အဆိုပါအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခိုင်မာဆုံး ရေဝါယတ် မှာ တစ်ရံမေဇီ ကျမ်းတွင်ပါရှိသော ရေဝါယတ် ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုရေဝါယတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါစကားရပ်များကို အထူးစဉ်းစားဆင်ခြင်အပ်ပေသည်။

(၁) အဆိုပါ ရေဝါယတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ရံမေဇီ က “ဤရေဝါယတ်သည် “ဟစန်” လည်းဖြစ်၏။ “သရီဗ်” လည်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤရေဝါယတ်ကို ဤနည်းလမ်းအပြင် အခြားမည်သည့်နည်းလမ်းဖြင့် မသိကြပါ” ဟု ရေးသားသည်။ ဟစန်၏အဆင့်အတန်းသည် “ဆဟီဟ်” ၏ အဆင့်အတန်းထက်နိမ့်ကျ၏။ ရေဝါယတ်တခုသည် “ဟစန်” ဖြစ်သည်သာမက “သရီဗ်” လည်း ဖြစ်မည်ဆိုသော် ထိုရေဝါယတ်၏ အဆင့်အတန်းမှာ ပို၍ပင် နိမ့်ကျသွားပေသည်။

(၂) ဤဟစီစ်၏ ရာဝီများတွင်ရာဝီတဦးမှာအဓိဋ္ဌရဟ်မိန်း အစ်ဗ်နို ယတ်ဇ်ဝါန်ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချို့ပညာရှင်များက ယုံကြည်စိတ်ချရသော “ဆေကဟ်” ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုကြသော်လည်း “မိုဟဒ်ဒေသီန်” ပညာရှင်များကမူ ယုံကြည်စိတ်ချကြသည် မရှိကြပေ။

တပည့်ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော် တမန်တော်မြတ်၏ စိတ်နှလုံးတွင် (တောင်ဟီဒ်) တဆူတည်း ဖြစ်တော်မူသောအလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ကိုသာ ခဝပ်ကိုးကွယ်ခြင်း၏ စိတ်စေတနာထက်သန်မှုနှင့် (Trinity) သုံးပါးတဆူ တရားအယူဝါဒကို စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာမှုသည် အလျင်းဖြစ်ပေါ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ယခုမူ ဤအကြောင်းများကို ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်တွင် မြောက်မြားစွာသောနေရာများ၌ တွေ့ရှိရပေသည်။

(စိုင်းယစ်ဒ်ရှိ လိုင်မာန် နဒ်ဝီ)

အလ္လာမဟ်ဇဟဗီက “အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန် အဗ်ဗန္နီ သတ်ဇ်ဝါန်” သည် “မုန်ကရ်ဟဒီသ်” များကို ပြောကြားလေ့ရှိကြောင်း၊ ထိုမုန်ကရ်ဟဒီသ် များအနက် ဗဟီရဟ် ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သောအကြောင်းသည် အကြီးဆုံးပင်ဖြစ်ကြောင်း မီဇါနုလ်အဗ်အ်တေ့ဓါလ် ကျမ်းတွင် ဝေဖန်ရေးသားထားသည်။

(၃) အဆိုပါ ရေဝါယတ် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဟာကင်မ်က မှတ်စံတစ်ရက်တွင် “ဤဟဒီသ်သည် ဗိုခါရီနှင့်မှတ်စံလင်မ်ကျမ်းကြီးများ၏ စည်းကမ်းချက်များနှင့်ကိုက်ညီသည်” ဟုရေးသားထားသည်။ သို့ရာတွင် အလ္လာမဟ်ဇဟဗီက တလ်ဗီဆွ် မှတ်စံတစ်ရက်ကျမ်းတွင် ဟာကင်မ်၏ အဆိုပါဝေဖန်ချက်ကိုဖော်ပြပြီးလျှင် “ဤဟဒီသ်တွင်ပါရှိသော အချို့အကြောင်းများမှာ လုပ်ကြံပုန်တီးထားသော၊ မမှန်ကန်သောအကြောင်းများမျှသာဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်ယူဆသည်” ဟု ဝေဖန်ရေးသားထားလေသည်။ (ကြည့် နဗ်ရာဗ်ဖီရ်ရ်ဟေ့အိုယူနစ်စေယရ် လစ်ဗ်နွေ့ဗိုင်ယေ့ဗင်နီနာဖ်၊ ဇုရ်ကါနီ။ မီဇါနုလ်အဗ်အ်တေ့ဓါလ်။ အေ့ဆွာဗဟ်။ မှတ်စံတစ်ရက်ကျမ်းကင်မ် မအာတလ်ဗီဆွ်-အတွဲ-၂၊ စာမျက်နှာ-၆၁၅။)

(၄) ဤရေဝါယတ် တွင် အဆိုပါခရီး၌ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်နှင့် သာဝကကြီး ဇေလီလ်တို့လည်း (တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ) လိုက်သွားခဲ့ကြသည်ဟူ၍ပါရှိ၏။ အမှန်မှာ အီအချိန်တွင် သာဝကကြီး ဗေလီလ်သည် မရှိသေးချေ။ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်မှာလည်း ကလေးမျှ ဖြစ်ချေသေးသည်။

(၅) ဤရေဝါယတ် ၏ ရာဝီများတွင် နောက်ဆုံးရာဝီမှာ အဗူမူစာအရှ်အရီ ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ထိုအကြောင်းဖြစ်ပေါ်စဉ်က အတူရှိခဲ့သည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မိမိအလျင်ရှိခဲ့သော ရာဝီ၏အမည်ကို ထုတ်ဖော် ပြခဲ့သည်လည်းမရှိပေ။

တစ်ရံမေဇီအပြင် တူဗကာတို့ အဗ်ဗန္နီ စာအုပ်တွင် ပါရှိသောစနစ်သည်လည်း “မုရ်စလ်” သို့မဟုတ် “မိုအသ်ဆွ်သွလ်” ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်ကား... မုရ်စလ် ရေဝါယတ်တွင် ရာဝီသည် တာဗေအီဖြစ်၏။ ၎င်းတာဗေအီသည် ထိုအကြောင်းဖြစ်ပေါ်စဉ်ကမိမိကိုယ်တိုင် မရှိခဲ့သည်မှာ ထင်ရှား၏။ ၎င်းပြင်ဆွဟာဗီသာဝကတပါးပါး၏ အမည်ကို ဖော်ပြထားသည်လည်း မရှိပေ။ မိုအသ်ဆွ်သွလ်ရေဝါယတ်တွင် ရာဝီသည် မိမိအလျင်ရှိသော ရာဝီ-နှစ်ဦး (၀၁) ဆွဟာဗီ တပါးနှင့်တာဗေအီတဦး တို့၏ အမည်များကို ဖော်ပြထားသည်မရှိချေ။

(၆) ဟာဖဇ် အဗ်ဗန္နီ ဟဂျရ်သည် ရာဝီများကို အထူးလေးစား အားထားလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အဆိုပါ “ဟဒီသ်” သည် မုန်ကန်သည်ဟူ၍ ပင်ယူဆခဲ့၏။ ဤယူဆခဲ့သောကြောင့် အဆိုပါဟဒီသ်တွင် အဗူဗတ်ကရ်သခင်နှင့် ဗေလာလ်သခင် နှစ်ပါးတို့သည်လည်း အဆိုပါခရီးတွင် တမန်တော်မြတ်နှင့် အတူပါရှိခဲ့ကြသည်ဟု ပါရှိနေသော အချက်မှာ သာဝကအချားများလွှင်းနေသောအချက်ဖြစ်သည့်အတွက်အဆိုပါဟဒီသ်တွင် အဆိုပါအချက်မှာ မှားယွင်းသည်ဟူ၍ပင် ဝန်ခံထားရလေသည်။

၎င်းအပြင် ဟာဖဇ် အဗ်ဗန္နီ ဟဂျရ်က အဆိုပါ ဟဒီသ်တွင် ပါရှိသမျှသော ရာဝီ အားလုံးတို့သည် စိတ်ချယုံကြည်ရသောပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားခြင်းမှာလည်း မမှန်ကန်ပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါဟဒိဆ်၏ ရာဝိတဦးဖြစ်သူ အပ်ဒရ်ရဟ်မာန် အပ်ဗ်နိုယတ်ဇ် ဝါန်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟာဖဇ်အပ်ဗ်နို ဟဂျရ်ကိုယ်တိုင်က တဟ်ဇီဗွတ်တဟ်ဇီဗ်တွင် “အပ်ဒရ် ရဟ်မာန်သည် မေ့မှားလေ့ရှိသည်” ဟု ဝေဘန်ရေးသားထားသည်။

အပ်ဒရ်ရဟ်မာန်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒွိဟသံသယဖြစ်ရသည့် အကြောင်းတရပ်မှာ ၎င်းသည် မမာလိက်၏ ရေ့ဝါယတ်ကို ခရီးသွားဖော်ပြခဲ့ဘူး၏။ အဆိုပါ မမာလိက်၏ ရေ့ဝါယတ်တခု နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှီဟဒ်ဒေဆိန်သုခမိန်အားလုံးတို့သည် မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံဖန်တီး ထားသော မမှန်ကန်သော ရေ့ဝါယတ်မျှသာဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြလေသည်။ (a)

“ဖေ့ဂျာရ်” စပ်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲတော်မူခဲ့ခြင်း။

အစ္စလာမ် သာသနာတော် ထွန်းကားခါစ အချိန်အထိ အရပ်လူမျိုးများတွင် စပ်ပွဲများ သည် စဉ်တိုက် ဖြစ်ပွားလျက်ပင် ရှိခဲ့သေး၏။ ထိုစပ်ပွဲများတွင် “ဖေ့ဂျာရ်” စပ်ပွဲသည် ကြောက်မက်ဘွယ်ရာအကောင်းဆုံးနှင့်အကျော်ကြားဆုံး စပ်ပွဲတစ်ပွဲဖြစ်သည်။

ဤစပ်ပွဲသည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်နှင့် ကိုက်စ်မျိုးနွယ်ဝင်များ (စပ်ကြားတွင်) ဖြစ်ပွားခဲ့ သောစပ်ပွဲပင်ဖြစ်၏။ ဤစပ်ပွဲတွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်အားလုံးတို့သည် အသီးသီး စစ်တပ် ဖွဲ့စည်းကာပါဝင် ဆင်နွှဲခဲ့ကြ၏။ ဟာရှင်မိမျိုးနွယ်၏ အလံကိုင်စစ်ဗိုလ်ကြီးမှာ ဒိုမိုဇ်ရ် အပ်ဗ်နို အပ်ဗွတ်လ်မူဟ်တူလစ်ဗ်ဖြစ်၏။ ထိုစစ်တပ်မှာတနေ့တော်မြတ်မှီဟုဒ် (ဆွာလ္လလ္လာ ဟို အလိုင်ဟေ့ဝစ္စလ္လမ်) ကိုယ်တိုင် “ပါဝင်ဆင်နွှဲတော်မူခဲ့လေအည်။ ဤစပ်ပွဲသည် ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ အစပိုင်းတွင် ကိုက်စ်မျိုးနွယ်ဝင်များက စစ်ရေးသားခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံး တွင် အချင်းချင်းစစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုလိုက်ကြသဖြင့် အဆိုပါ စပ်ပွဲကြီးမှာ ပြီးဆုံး၍ သွားခဲ့လေသည်။ စပ်ပွဲတွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ဦးစီးနာယကနှင့်စစ်ဗိုလ်ချုပ်မှာ ဟရ်ဗ်အပ်ဗ် နို အိုမိုဇ်ယဟ် ဖြစ်၏။ ဟရ်ဗ်သည် အဗူစူတမ်ယာန်၏ အခင်ဖြစ်၍ အမီရ်မိုအာဝေယဟ်၏ အဘိုးလည်းဖြစ်သည်။

ဤစပ်ပွဲတွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အကြောင်းပြချက်သည် မှန်ကန်၏။ အဆိုပါစပ်ပွဲသည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ဂုဏ်သိက္ခာနှင့်လည်းပတ်သက်နေ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း တမန်တော် မြတ် ကိုယ်တော်တိုင်ပါဝင်ဆင်နွှဲတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်သည် အပ်ဗ်နို ဟေ့ချာမ် ရေးသားသကဲ့သို့ ကာယကခြောက်စုံစပ်ပွဲတွင် မည်သူတဦးတယောက်ကိုမျှ လက်ရောက်ပြတော်မမူခဲ့ချေ။ အေမာမ်ဗိုဟိုဇ်လိကလည်း တမန်တော်မြတ်သည် မိမိကိုယ်တိုင် စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းပြုတော်မမူခဲ့ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း အတည်အလင်း ရေး သားထားလေသည်။

(a) အထက်ပါအကြောင်းအရပ်များကို သောက်ရှူခြင်းအားဖြင့် ဗဟိုရဟ် ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သောအကြောင်းသည် ခိုင်လုံသောအကြောင်းမဟုတ်သည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။
(ဃာဇီ။)

ဗဟိုရဟ် ဘုန်းတော်ကြီး၏အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း အသေးစိတ်ဝေဘန်ချက်များကို စီရင်တုန်းနမီ ဟာဘီယတ်၊ စာမျက်နှာ ၇၃၇-၇၇၇ တွင် အကျယ်တဝင့်တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။
(ခိုင်ယစ်ဒ် ခိုလိုင်မာန် နဒ်ဒ်။)

တမန်တော်မြတ်သည် မိမိ၏ ဦးရီးများနှင့်အတူ ဖေ့ဂျာရ်စစ်ပွဲတွင် ကာသ
ကံမြောက်စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း ပြုတော်မမူခဲ့ပေ။ အမှန်မှာ ထိုစစ်ပွဲ
ဖြစ်ပွားသည့်အချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်သည် အရွယ်ရောက်ပြီး ချေပြီး။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစစ်ပွဲသည် အိုင်ယာမေ့ဟာဗ်ခေါ် စစ်မက် တိုက်
ခိုက်ခြင်းကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားသောနေ့ရက်များတွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ စစ်မက်
ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နေသူအားလုံးမှာလည်း ကာဖစ်ရ်များပင် ဖြစ်နေကြသည်။
အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် မိမိ၏သာသနာတော်ထွန်းကားစေရန်အကြောင်း
မှအပအခြားမည်သည့်ကိစ္စအတွက်မျှ စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ခွင့်ပြုတော်
မမူချေ။

ဤစစ်ပွဲကို “ဖေ့ဂျာရ်” စစ်ပွဲဟု ခေါ်ဆိုခြင်းမှာလည်း (အိုင်ယာမေ့ဟာဗ်) ခေါ် စစ်မက်
ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ခြင်းကို မြစ်တားထားသောအချိန်၌ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

“ဟလ်မုလ်ဖိုသျှုလ်” ဖိုသျှုလ်ပဋိညာဉ်စာချုပ်။

အရပ်နိုင်ငံတွင် စစ်မက် ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်မှုများ စဉ်တိုက် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့်အတွက်
ထောင်ပေါင်းများစွာသော အိမ်ခြေများသည် ပျက်စီးခဲ့ရချေပြီ။ သတ်ဖြတ်မှုနှင့်ရုတ်စက်
ကြမ်းကြုတ်မှုများသည် အမေ့ရရှိထားသော အကျင့်ဓလေ့များသဘာဝ အရပ်တို့၏သွေး
သားတွင် ရောပြွမ်းလျက်ရှိချေပြီ။ ဤမျှဆိုးသွမ်းမှုများကို တွေ့မြင်ရသောအခါ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်
များ၏စိတ်နှလုံးများတွင်ထိုအဖြစ်ဆိုးကိုပြုပြင်ရန် အကြံအစည်ပေါ်ပေါက် လာခဲ့လေသည်။

‘ဖေ့ဂျာရ်’စစ်ပွဲမှ လူများပြန်လာကြသည့်အခါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏အကြီးအကဲဖြစ်သော
တမန်တော်မြတ်၏ ဘကြီးလည်းဖြစ်သော ဇိုဗိုဇ်ရ် အစ်ဗ်နို အစ်ဒုလ် မွတ်တူလစ်ဗ်က အဆိုပါ
ဆိုးသွမ်းမှု၊ ကြမ်းကြုတ်မှု၊ ရက်စက်မှု၊ ကျူးကျော် စော်ကားမှု များကို တွန်းလှန် ဖြို
ဖျက်ရန် အကြံပေးလေသည်။ ထိုအခါ ဟာရှင်မိ၏မျိုးနွယ်၊ ဇုဟ်ရာ၏မျိုးနွယ်နှင့် တိုင်မိ၏
မျိုးနွယ်သည် အစ်ဒုလ္လာဟ်အစ်ဗ်နို ဂျဒ်အာန်၏ နေအိမ်တွင်စုရုံး၍ အောက်ပါအတိုင်း
ပဋိညာဉ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုကြလေသည်။

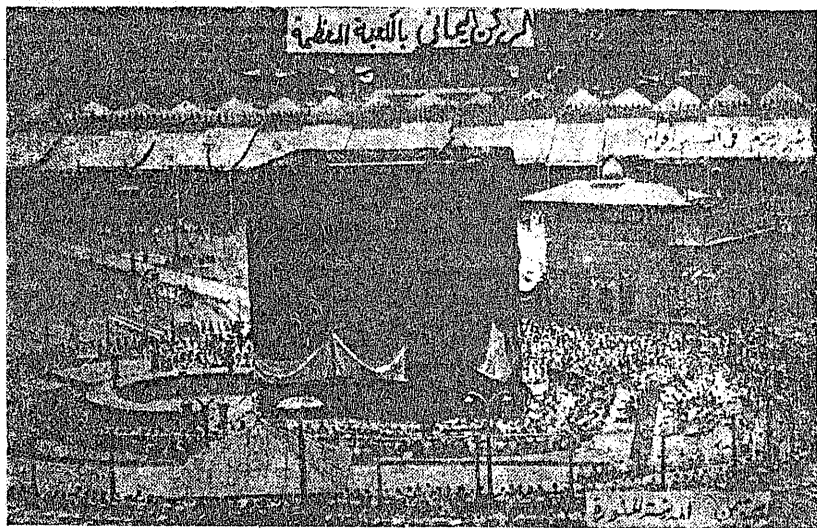
ကျွန်ုပ်တို့အနက် လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ကျူးကျော် စော်ကားခြင်း
ခံရသူကို ကာကွယ်ရမည်။ မဏ္ဍာမြို့တွင် ကျူးကျော် စော်ကားသူ တဦး
အသောက်မျှ နေထိုင်ခွင့်မရရှိစေရ။

ကြည့် - တွဗကတို အစ်ဗ်နိုအိဗ်ဒါ၊ အတွဲ ၁၊ စာမျက်နှာ ၇၂။

တမန်တော်မြတ်သည် အဆိုပါပဋိညာဉ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်တော်မူခဲ့လေသည်။
အဆိုပါ စာချုပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တမန်တော်မြတ်သည် နဗီဂုက်ထူးခြီးမြင့်ခြင်း ခံရသည့်
အချိန်တွင် “ကျွန်ုပ်အား ဤပဋိညာဉ်စာချုပ်၏ အစား နီရောင်ရှိသော ကုလားအုဋ်များကို
ပေးငြားသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် ပြောင်းလဲမည်မဟုတ်။ ယနေ့လည်း တဦးတယောက်က

ယင်းကဲ့သို့ ပဋိညာဉ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုရန် တိတ်ခေါ်ပါက ကျွန်ုပ်ပါဝင်ရန် အသင့်ပင်ရှိသည်။”
 ဟုပြောကြားလေ့ရှိတတ်သည်။ (ကြည့်-မှတ်စံတစ်ရက်-အတွဲ ၂၊ စာမျက်နှာ ၂၂၀)။

ဤပဋိညာဉ် စာချုပ်ကို “ဟလ်ဗုလ် ဖိုဗျူလ်” “ဖိုဗျူလ်” စာချုပ်ဟု အမည်မှည့်ခေါ်
 ရခြင်းအကြောင်းမှာ ဦးစွာပဌမ အဆိုပါစာချုပ် ချုပ်ဆိုရန် တွေးခေါ် မြော်မြင်မိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်များသည် “ဖသိုလ်” ဟူသော ပုဒ်မဆင်းသက်လာသော အမည်များ
 ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ဥပမာ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်များမှာ ဖသိုလ်အစ်ဗ်ဒို
 ဟရ်ဗ်၊ ဖသိုလ်အစ်ဗ်ဒိုဝါအဟ်၊ မစ်ဗ်သွလ်... စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်
 ဂျီရ်ဟုန်နှင့် ကတူရာ မျိုးနွယ်ဝင်များဖြစ်ကြ၏။ အဆိုပါ စာချုပ်သည် အချဉ်းနီးဖြစ်ခဲ့
 ရ၏။ အဆိုပါ စာချုပ်၏ အမည်နာမကိုပင် တဦးတယောက်မျှ အမှတ် မရခဲ့တော့ပေ။
 နောက်ဆုံးတွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များက အဆိုပါစာချုပ်၏သဘောကို အသစ်ပြန်လည်
 ချမှတ်လေသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါစာချုပ်ကို ဦးစွာပဌမဘက်ထိုင်ချမှတ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်
 များ၏ စိတ်စေတနာဖြုတ်စင်မှုကြောင့် အဆိုပါစာချုပ်၏ အမည်သည် ၎င်းတို့၏ အမည်နာမ
 များနှင့်ပင် ယနေ့ထက်တိုင်တည်လျက်ပင် ရှိပေသည်။

“ကအ်ဖဟ်” အိမ်တော်ကိုပြန်လည်မွမ်းမံခြင်း။

အိမ်တော်၏အမြင့်မှာလူတစ်ရာမျှသာရှိခဲ့၏။ (ယခုခေတ် ‘အိမ်ဂါဟ်’ များကဲ့သို့) အိမ်တော်
 တွင် အိုးလည်းမရှိခဲ့ပေ။ အိမ်တော်သည် အနိမ့်တွင်တည်ရှိသဖြင့် မိုးရာသီတွင် မြို့တွင်းမှ ရေများ
 သည် ကျောင်းတော် “ဟရပ်” တွင်းသို့ စီးဝင်လာလေ့ရှိ၏။ မြို့တွင်းမှစီးဝင်လာသော ရေများ
 ကို ကာကွယ်ရန်အတွက် ရေကာတာတခုလည်း ပြုလုပ်ထား၏။ ထိုရေကာတာသည် မကြာ
 ခဏကျိုးပေါက်လေ့ရှိသဖြင့် အိမ်တော်သည် အကြိမ်ကြိမ်ထိခိုက်လေသည်။ နောက်ဆုံးတွင်

လက်ရှိ အိမ်တော်အဆောက်အဦကို ဖြိုဖျက်ပြီး ခိုင်ခန့်စွာအသစ် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် ဆုန်းဖြတ်ကြလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ကံအားလျော်စွာ ဂျစ်ဒ်ဗတ် ဆိပ်ကမ်းတွင် လှေကြီးတစင်းသည် တိုက်ခိုက်မိသဖြင့် ကျိုးပျက်သွားလေ၏။ ဤအကြောင်းကို ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသိကြသောအခါ ဝလီဒ်-အစ်ဗ်နီ မွိုဗီရယ် သည် ဂျစ်ဒ်ဗတ်သို့သွားရောက်၍ အဆိုပါ လှေကြီး၏ပျဉ်ပြားများကို ဝယ်ယူလေ၏။ အဆိုပါ လှေကြီးတွင် “ဗါကူမံ” အမည်ရှိ ရေခဲပြည်သား ဗိသုကာ တဦးယောက်လည်းပါရှိ၏။ ဝလီဒ်သည် ထိုဗိသုကာကိုလည်း ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။

အိမ်တော်ကိုပြန်လည်တည်ဆောက်ရာတွင် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင် အားလုံး ပါဝင်ခဲ့ကြ၏။ အိမ်တော်တည်ဆောက်ခြင်း၏ ကုသိုလ်အကျိုးကို လူတိုင်းလူတိုင်း ခံယူလိုသဖြင့် အခြား မျိုးနွယ်ဝင်များသည်လည်း သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်များကို အသီးသီး ခွဲဝေ ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် “ဟဂျီရေ အာဘ်ဝါဒ်” ခေါ် ကျောက်နက်ကို တပ်ဆင်ရန် အချိန်ကျရောက်လာ သည့်အခါတွင် အဆိုပါကျောက်နက်ကို လူတိုင်း လူတိုင်း မမီလက်ဖြင့် တပ်ဆင်လိုသဖြင့် အကြီးအကျယ် အငြင်းပွားလေသည်။ လက်နက်ဆွဲကိုင်၍ သတ်ဖြတ်ကြရမည့်အခြေသို့ပင် ဆိုက်ရောက်သွားခဲ့လေသည်။

အာဒ်လူမျိုး ဘိုဘွန် ထုံးတမ်းစဉ် ပာတခူရှိခဲ့သည်မှာ တဦးတယောက်သည် မိမိ၏အသက် ကိုစွန့်ပျံ့ရန် ကျိန်ဆိုသောအခါ ချွန်ဘရဲတွင် သွေးထည့်၍ ထိုသွေးခွက်တွင် မိမိလက်ချောင်း များကို နှစ်ခုလှည့်သည်။ အသက်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကျောက်နက်တပ်ဆင် ရေးကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားသည့် အချိန်တွင်လည်း ကျောက်နက်တပ်ဆင်လိုသူများ က မိမိဘို့ သုံးတမ်းစဉ်သာအတိုင်း သွေးခွက်များတွင် လက်ချောင်းများကို နှစ်ခုကြလေသည်။ အဆိုပါ အငြင်းပွားမှုသည် ခပရက်ဘိုင်တိုင် ဖြစ်ပွားလျက်ရှိခဲ့၏။ ပဉ္စမဦး ရောက်သော အခါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဘွန် အသက်အရွယ်အားဖြင့် အကြီးဆုံးဖြစ်သော အဗူအိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ မွိုဗီရယ်က “နက်ဖြန်နက် မိုးသောက်ချိန်တွင် အိမ်တော်တူးသို့ ပဌမဦးဆုံး ရောက်ရှိလာသူကို ခံသောဓိတင်မြှောက်ကြရန်” အကြံပေးရာ အားလုံးကလက်ခံကြလေ သည်။ သို့အားဖြင့် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏အကြီးအကဲအားလုံးတို့သည် အချိန်မီ ရောက်ရှိလာ ပြီးလျှင် အသင်စောင့်မျှော်နေကြ၏။ အလွတ်အသွင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်အဟုန်ဖြင့် နောက်ဘခန့်နက်မိုးသောက်ချိန်တွင် ကမ္ဘာ့ကရုဏာတော်ရှင် တမန်တော်မြတ်မိုးဟမ္မဒ်သခင် (ဆွာလ္လလ္လ ဟိုအလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) သည် ဦးစွာပဌမရောက်ရှိလာတော်မူလေသည်။ တမန် တော်မြတ်သည် ကျောက်နက်တပ်ဆင်ရသည့်အခွင့်အလမ်းကို တဦးတည်း ခံစားတော် မူ လိုပေ။ ထိုအသက်ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်သည် မျိုးနွယ်အသီးသီးတို့ကို ကိုယ်စား လှယ်ဘဦးစီ ရွေးချယ်စေတော်မူ၏။ ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်သည် ခြံစောင်တည်ကို ဖြန့်၍ခြံစောင်၏အလည်တွင် ကျောက်နက်ကို ချထားတော်မူပြီးလျှင် သက်ဆိုင်ရာကိုယ်စား လှယ်များအား ခြံစောင်၏အနားစများကို ကိုင်တွယ်၍ သက်ဆိုင်ရာ နေရာသို့ရောက်အောင် ပင့်မကြရန် ပြောကြားတော်မူ၏။ သက်ဆိုင်ရာနေရာသို့ ခြံစောင်ရောက်သည့်အခါ တမန်တော် မြတ်သည် မိမိလက်ဖြင့် ကျောက်နက်ကိုမူ၍ တပ်ဆင်တော် မူလိုက်လေသည်။ (ကြည့်-မုတ်စ် နှစ် တွယ်လေ့စီ၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ (၁၈)။ မုတ်စ်တစ်ရက္ခဟာကင်- အစောင် ၁-စာမျက်နှာ (၄၅၈)။

ယင်းကဲ့သို့ တမန်တော်မြတ်က ကျောက်နက်ကို တပ်ဆင်တော်မူလိုက်ခြင်းမှာ တမန်တော်မြတ်သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြက်၏ သာသနာတော်တည်းဟူသော ဗိမာန်တော်၏ နောက်ဆုံးကျောက်ဖြစ်ကြောင်း နိမိတ်လက္ခဏာတရပ် ဖြစ်ပေသည်။ (a) ဤသို့အားဖြင့် တမန်တော်မြတ်၏ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော ကြံရည်ဖန်ရည်ကြောင့် ဖြစ်အံ့ဆဲဆဲဖြစ်သော ရန်မီးကြီးသည် အေးငြိမ်းသွားခဲ့လေသည်။

အိမ်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ရာတွင် အမိုးကိုလည်း တင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ပစ္စည်းမလုံလောက်သဖြင့် အိမ်တော်တည်ရှိရာ မြေနေရာ၏တဘက်တွင် မြေနေရာအနည်းငယ် ချန်လှပ်၍ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြရလေသည်။ ချန်လှပ်သားခဲ့ကြရသော မြေနေရာကိုလည်း နောင်တကြိမ်အိမ်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ကြသည့်အခါ အိမ်တော်တွင် ထည့်သွင်း၍ တည်ဆောက်နိုင်ရန်အတွက် အမှတ်အသားအဖြစ် အုဋ်နှံရံဖြင့်ဝိုင်းထားခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့အုဋ်နှံရံဝိုင်းထားခဲ့ကြသောနေရာကို ယခုအခါ “ဟတီမ်” ဟု ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် နဗီဇီလီထူးကို ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း ခံရပြီးနောက် အိမ်တော်ကို စံနစ်တကျ ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် ရည်ရွယ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် မှတ်စလင်မ်များသည် နှနယ်ကြသေး၏။ အိမ်တော်နံရံများကို ဖြိုဖျက်လျှင် အဆင်အမြင်မှားကြမည်ကို စိုးရိမ်မိသဖြင့် ယခင်အတိုင်းပင် တားတော်မူလိုက်လေသည်။ (b)

ကူးသန်းရောင်းဝယ်တော်မူခြင်း။

အရပ်လူမျိုးသည် အထူးသဖြင့် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အစ္စလာမ်သာသနာတော်မထွန်းကားမီအလျှင် နှစ်ပေါင်းမျှစွာကပင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်၏ ဘေးတော် ဟာရှင်မိသည် အခြားမျိုးနွယ်များနှင့်ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုဆိုင်ရာ စာချုပ်ချုပ်ဆို၍မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်ပြုလုပ်ခဲ့သော ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကို ခိုင်မာစေခဲ့၏။ ပိုမို၍စံနစ်တကျဖြစ်စေခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်၏ ဘကြီးတော် အဗူတူဘလစ်ဗ်သည်လည်း ကုန်သည်ကြီးတဦးပင်ဖြစ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်သည်လည်း အရွယ်ရောက်၍ နေထိုင်ဝတ်ဆင်စားသောက်ရေးများကို စဉ်းစားသည့်အခါ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကိုပင် အကောင်းဆုံးသောနည်းလမ်းဖြစ်သည်ကိုတွေ့မြင်တော်မူခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် မိမိ၏ဘကြီးတော် အဗူတူဘလစ်ဗ်နှင့်အတူ အချို့ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်ရာ ခရီးများတွင် အတူလိုက်ပါတော်မူခဲ့ဘူးသဖြင့် ကူးသန်းရောင်း

(a) တမန်တော်မြတ်၏ ဩဝါဒတော်များတွင် “ငါသည် နုဗုဝါတ် တည်းဟူသော ဗိမာန်တော်၏ နောက်ဆုံးကျောက်ပင်ဖြစ်သည်” ဟူ၍ပါရှိ၏။

(b) အဆိုပါအကြောင်းများကို အစ်ဗ်နီ ဟေ့ရှာမ၊ တုဗကာထီတုဗရီ၊ ဇုရ်ကာနီ- အစောင်-၁၊ စာမျက်နှာ(၂၁၆-၂၄၀) တွင် တွေ့ရှိရပေသည်။ မိုခါရီကျမ်းတွင် ပါရှိသည့်မှာ- ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်များသည် အိမ်တော်ကို ပြန်တည်ဆောက်ကြသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်လည်း ပါဝင်တော်မူခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်သည် အုဋ်များကိုရေဆေး၍ ပခုန်းပေါ်ထမ်းပြီး သယ်တော်မူသဖြင့် ပခုန်းများပင် ပွန်းပဲ့ရှာလေသည်ဟူ၏။

(စိုင်ယစ်စ် စို. လိုင်မာန် နဒ်ဝီ)

ဝယ်ရေးဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် အမြော်အမြင်များ၊ ဗဟုသုတများကို ဆည်းပူးပြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရာတွင် တမန်တော်မြတ်၏ ဆက်ဆံမှုကောင်းပုံ၊ မြင့်မြတ်ပုံများသည် အဘက်ဘက်တွင် ကျော်ကြားပျံ့နှံ့လျက်ရှိပေသည်။ လူအများသည် များသောအားဖြင့် မိမိတို့၏ ကုန်ပစ္စည်းများကို သစ္စာသမာဓိရှိသူများအား ပေးအပ်၍ ဖက်စပ် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်စေပြီးလျှင် အမြတ်အစွန်းကို အချိုးကျခွဲဝေယူလေ့ရှိကြ၏။ တမန်တော်မြတ်သည်လည်း ယင်းကဲ့သို့ ဖက်စပ်အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခြင်းကို ဝမ်းသာစွာဖြင့် ပြုလုပ်လေ့ရှိတော်မူသည်။

တမန်တော်မြတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူတကွ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခဲ့ ဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခြီးကျူးပြောဆိုချက်၊ ဝန်ခံချက်များကို ဟဒီးဆ်ကျမ်းကြီးများတွင်၎င်း၊ ရာဇဝင်စာအုပ်များတွင်၎င်း အများအပြားတွေ့ရှိရပေသည်။ ထိုသို့သော ခြီးကျူးစကားများ၊ ဝန်ခံချက်များကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရာတွင် အဘယ်မျှ သစ္စာသမာဓိရှိတော်မူခဲ့သည်၊ မှန်ကန်တော်မူခဲ့သည်များကို ကောင်းစွာ သိရှိနိုင်ပေသည်။

ကုန်သည်တိုင်း၏ ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ကျင့်တရားများတွင် တွေ့ခဲ့လှသော ဂုဏ်ပုဒ် တရပ်မှာ ရောင်းဝယ်ရာ၌ ကတိတည်မှု၊ ကတိထားရှိသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးမှုပင် ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်သည် နဗီဂုဏ်ထူးကို ခြီးမြှင့်ခြင်းမခံရမီ အလျင်ကပ်လျှင် မိမိအား အများပြည်သူလူထုက “အမိန်း” သစ္စာသမာဓိရှင်ဟူ၍ ကင်းပွန်းတတ်ခြင်းကို ခံရတော်မူခဲ့၏။ “အမိန်း” ဟူသောဂုဏ်နာမဖြင့်ပင် ကျော်ကြားတော်မူခဲ့၏။ ဤသို့အားဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည် ကုန်သည်တိုင်း၌ ရှိခဲ့လှသောဂုဏ်တွင် အမြင့်မြတ်ဆုံးသောစံနမူနာပင် ဖြစ်တော်မူခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်၏ ကတိသစ္စာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သာဝကကြီး အမ်ဒုလ္လာဟ် အစ်မ်နီ အမေ့လ်ဟမ်စာက ဤသို့ ပြောကြားခဲ့လေသည်။ “ကျွန်ုပ်သည် တမန်တော်မြတ် နဗီမဖြစ်မီ အလျင် တမန်တော်မြတ်နှင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခဲ့ဘူးသည်။ အချို့အရောင်းအဝယ်သည် ပြီးစီးပြီဖြစ်၏။ အချို့အရောင်းအဝယ်သည် မပြီးပြတ်သေးပေ။ ယင်းသို့အရောင်းအဝယ်မပြီး ပြတ်သေးသည့်အချိန်တွင် ကျွန်တော်က နောက်ပြီးလာခဲ့ပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် တချိန်သော်အမှတ်တမဲ့မိမိ၏ ကတိကိုသုံးရက်တိုင်တိုင် မေ့သွားခဲ့သည်။ တတိယနေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည်ကတိပြုရာဌာနသို့ ရောက်သောအခါ ထိုဌာနမှပင် စောင့်မျှော်လျက်ရှိသောတမန်တော်မြတ်အား တွေ့ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ကတိပျက်ကွက်သည့်အတွက် တမန်တော်မြတ်၏ မျက်နှာတော်တွင် စိတ်ပျက်သည့်အမူအရာကို စိုးစဉ်းမျှမတွေ့ရပါ။ တမန်တော်မြတ်က “အသင်သည် ကျွန်ုပ်အားဒုက္ခပေးသည်၊ ကျွန်ုပ်သည် ဤနေရာတွင် သုံးရက်တိုင်တိုင် စောင့်မျှော်လျက်ရှိသည်” ဟုသာပြောကြားတော်မူလေသည်။

(ကြည့်-စိုနနီ အမီဒါဂူစ်၊ အစောင် ၂၊ စာမျက်နှာ ၃၂၆) ။

တမန်တော်မြတ်သည် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရာတွင် အလွန်တရာမျှ တိကျမှန်ကန်စွာ ဆက်ဆံတော်မူလေ့ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ် နဗီမဖြစ်မီ အလျင်က တမန်တော်မြတ်နှင့် ဆက်ဆံဘူးသူတိုင်းကပင် တမန်တော်မြတ်အား ခြီးကျူးပြောဆိုလေ့ရှိကြသည်။ စာအစ်မ့် အမည်ရှိသော ကာဝကကြီးတပါးသည် အစွဲလားသောသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီးနောက်တမန်တော်

မြတ်ထံသို့ရောက်ရှိလာသည့်အခါ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များက ထိုသာဝကကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ခြီးကျူးစကားများ ပြောကြ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်သည် သူ့အကြောင်းကို အသင်တို့ထက် ပို၍သိပါသည်”ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သာဝကကြီး ၈၁အစ်ဗ်က “တမန်တော်မြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုး၏မိပါးပါနှစ်ပါးကို တမန်တော်မြတ်အားစွန့်လှူပါရစေ၊ တမန်တော်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးနှင့်အတူ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် အမြဲတစေ အရောင်းအဝယ်တွင် သန့်ရှင်းတော်မူပါသည်” ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

(ကြည့်-အဗူဒါဝုဒ် အတွဲ ၂-စာမျက်နှာ ၃၁၇)။

ထို့အတူသာဝကကြီး ကိုကိစ် အစ်ဗ်နို မင်ဇူမီသည်လည်း တမန်တော်မြတ်နှင့် အတူ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခဲ့ဘူး၏။ ထိုသာဝကကြီးကလည်း တမန်တော်မြတ်နှင့် ပတ်သက်၍ အထက်တွင်ဖော်ပြပါ သာဝကကြီးက တမန်တော်မြတ်အား ခြီးကျူးခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ခြီးကျူးစကားပြောကြားထားလေသည်။

(ကြည့်-အေဆွာဗတ် အစောင် ၅၊ စာမျက်နှာ (၂၅၃)။)

တမန်တော်မြတ်သည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန်အတွက် ဆီရီယနိုင်းငံ၊ ယမန်ပြည်နှင့် ဗဆ်ရတ်မြို့သို့ အကြိမ်ကြိမ်ခရီးသွားတော်မူခဲ့လေသည်။

ခဒီဂျဟ်သခင်မနှင့် ထိမ်းမြားတော်မူခြင်း။ ✓

ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် ဂုဏ်အသရေရှိအမျိုးသမီးတဦးဖြစ်၏။ ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် အထက်မျိုးနွယ်ဆက်ငါးဆက်တွင် (၁) အဘိုးတွင် တမန်တော်မြတ်၏ မျိုးနွယ်နှင့်အမျိုးတော်စပ်၏။ ဤအမျိုးတော်စပ်ပုံအရ ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် တမန်တော်မြတ်၏ ဦးရီး၏သွီးဖြစ်သည်။

ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် ယခင်ကပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးနှင့် ထိမ်းမြားခဲ့ဘူး၏။ ယခုအချိန်တွင်မုတ်ဆိုးမဖြစ်၏။ ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် မှန်ရည်သော ဂုဏ်အသရေရှိသော အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော အမျိုးသွီးတဦးဖြစ်သဖြင့် (အိုင်ယာမေဂျာဟေ့လီယတ်) ခေါ် အမိုက်ခေတ်တွင် လူအများက “တွာဟေရဟ်” (သန့်ရှင်းသူ) ဟူ၍ ခေါ်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝသော အမျိုးသွီး တဦးလည်းဖြစ်၏။ မဏ္ဍ ၁၂၆၅ ကုန်သည်များ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန်အတွက် ခရီးထွက်ကြသောအခါတွင် ခဒီဂျဟ်သခင်မ၏ ကုန်ပစ္စည်းများသည် ကိုရိုက်ရိုမျိုးဝင်များ၏ကုန်ပစ္စည်းများနှင့်ညီမျှသည်ဟု တွေ့မကားတို့ အစ်ဗ်နို ၈အစ်ဗ် တွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

တမန်တော်မြတ်၏သက်တော်သည် (၂၅) နှစ်ရှိပေပြီ။ တမန်တော်မြတ်သည်များစွာသော လူမျိုးများနှင့် တွေ့ဆုံတော်မူခဲ့ပေပြီ။ အရောင်းအဝယ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ များစွာသောပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်လည်း ဆက်ဆံတော်မူခဲ့လေပြီ။ ထိုအကြောင်းများကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်၏ ဆက်ဆံမှု ကောင်းပုံ၊ မှန်ကန်ပုံ၊ သစ္စာသမာဓိရှိပုံနှင့် ကျယ်ကျင့်တရား မြင့်မြတ်ပုံများ၏ ဂုဏ်သတင်းများသည် ပျံ့နှံ့ကျော်ကြားလျက်ရှိချေပြီ။ တိုင်းသူပြည်သားလူအများကပင်တမန်တော်မြတ်အား “အမိန်း” (သစ္စာသမာဓိရှင်) ဟူ၍ ဂုဏ်နာမပေးအပ်ခဲ့ကြလေပြီ။ အထက်ဖော်ပြပါ

ဂုဏ်အင်များကို အကြောင်းပြု၍ခဒိဂျဟ်သခင်မက တမန်တော်မြတ်အား မိမိ၏ကုန်ပစ္စည်းများကို ဆီရိယနိုင်ငံသို့ယူဆောင်၍ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်တော်မူပါမည့်အကြောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များကို ပေးသော အမြတ်အစွန်းထက် တမန်တော်မြတ်အား နှစ်ဆပို၍ ပေးပါမည့်အကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံလေရာ တမန်တော်မြတ်သည် လက်ခံတော်မူလိုက်၏။ ၎င်းနောက် တမန်တော်မြတ်သည် ကုန်ပစ္စည်းများကို ယူဆောင်၍ ဗေရုရဟ်မြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့သွားတော်မူခဲ့လေသည်။

အဆိုပါခရီးမှ တမန်တော်မြတ်ပြန်ကြွလာတော်မူ၍ သုံးလနီးပါးကြာ သောအခါ ခဒိဂျဟ်သခင်မသည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ မိမိနှင့် ထိမ်းမြားရန် စကားကြောင်းလမ်း လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ခဒိဂျဟ်သခင်မ၏ ဘခင်သည် ကွယ်လွန်သေဆုံးပြီးဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ခဒိဂျဟ်သခင်မ၏ဘကြီး အမ်ရ်-အစ်ဗ်နီ အစ၍ သည် အသက်ထင်ရှားပင်ရှိ၏။ အရပ်နိုင်ငံတွင် အမျိုးသမီးများသည် အရွယ်ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်စေ၊ အရွယ်မရောက်သေးသည်ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့၏ ထိမ်းမြားရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လွတ်လပ်စွာပြောဆိုပိုင်ခွင့်ရှိခဲ့ကြပေသည်။ ခဒိဂျဟ်သခင်မသည် မိမိ၏ဘကြီး အသက်ထင်ရှားရှိပါလျက် မိမိ၏ထိမ်းမြားရေး ကိစ္စအဝဝကို အစမှအဆုံးတိုင် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ ထိမ်းမြားရန်အတွက် သတ်မှတ်သော နေ့ရက်တွင် တမန်တော်မြတ်၏ ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်ဗ်နှင့်တကွ မျိုးနွယ်၏အကြီးအကဲ မျက်နှာဖုံးများလည်း ခဒိဂျဟ်သခင်မ၏ နေအိမ်မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်သို့ ကြွရောက်လာခဲ့ကြ၏။ ထိုမျိုးနွယ်၏ အကြီးအကဲများတွင် သာဝကကြီး ဟမ်ဇဟ်သခင်လည်း ပါဝင်ခဲ့၏။ (ဘကြီးတော်အဗူတူလစ်ဗ်က ထိမ်းမြားမင်္ဂလာစာတမ်း (ခွတ္တဗဟ်နွေကာဟ်) ကို ရွတ်ဘတ်၏။ ထိမ်းမြားကြွေး (မဟ်ရ်) အဖြစ်ပေးရန် ရွှေရောင်ရှိသော ဒစ်ရ်ဟမ် ငါးရာ အတည်ဖြစ်၏။)

ခဒိဂျဟ်သခင်မနေထိုင်ခဲ့သောအိမ်သည် (ရာဇဝင် ပါရဂူကြီး “တုဗရီ” ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း) ထိုသခင်မ၏အမည်နာမနှင့်ပင် ကျော်ကြားခဲ့၏။ အမ်ရ် မိုအာဝေယဟ် သခင်သည် ထိုအိမ်ကို ဝယ်ယူ၍ ပလီတည်ဆောက်ခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်နှင့် ထိမ်းမြားသည့် အချိန်တွင် ခဒိဂျဟ်သခင်မ၏ အသက်မှာ အနှစ် (၄၀)ရှိပြီဖြစ်၏။ ခဒိဂျဟ်သခင်မည် (တမန်တော်မြတ်အလျှင် ထိမ်းမြားခဲ့သော) ခင်ပွန်းသည် နှစ်ဦးဖြင့် သားယောက်ျားကလေး နှစ်ယောက်၊ သမီးမိန်းကလေး တယောက်ရှိ၏။ ၎င်းတို့၏အမည်နာမများနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို အကျယ်တဝင့် နောက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရှိရပေမည်။

(ခဒိဂျဟ်သခင်၏ ထိမ်းမြားခြင်း အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်ကိုသိလိုပါက ဇုရ်ကာနီ အတွဲ ၁၊ စာမျက်နှာ (၂၃၂-၂၃၆) ကို ရှုပါကုန်)။

မှတ်သားဖွယ်ရာအကြောင်းများ။

အထက်တွင်ဖော်ပြပါအတ္ထုပ္ပတ္တိများသည် ရာဇဝင်သမိုင်းအစီအစဉ်အတိုင်းသိရှိရသဖြင့် အစဉ်လိုက်ပင် ရေးသားဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိများ အပြင် အချို့မှတ်သားဖွယ်ရာအကြောင်းများလည်းရှိသေး၏။ ထိုအကြောင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခုနစ်သက္ကရာဇ်

များကို အတိအကျမသိရှိရပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် ယင်းသို့သော အကြောင်းများကို သီးသန့်ဖော်ပြခြင်းကား ပို၍သင့်ပေမည်။

ခရီးထွက်တော်မူခဲ့သောနယ်ပယ်များ။

မက္ကာမြို့သားများသည် ယေဘုယျ အများအားဖြင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန် အတွက် ခရီးသွားလေ့ရှိကြ၏။ ထို့အတွက် ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်သည်လည်း အကြိမ်ကြိမ် ခရီးသွားတော်မူခဲ့၏။ ဆီရိယနိုင်ငံနှင့် ဗဆ်ရဟ်သို့ တမန်တော်မြတ် ခရီးသွားတော်မူသည့် အကြောင်း အထက်တွင် ပါရှိခဲ့လေပြီ။ အဆိုပါ ခရီးများအပြင် အခြား နေရာဌာနများ သို့လည်း တမန်တော်မြတ်ခရီးသွားတော်မူခဲ့သည့်အကြောင်း သိရှိရပေသည်။ အရပ်နိုင်ငံတွင် များစွာသော နေရာများ၌ ဈေးများခင်းလေ့ရှိကြသည်။ ထိုဈေးများတွင် ‘ဂျအာရှဟ်’ အမည်ရှိသော ဈေးတခုလည်း ပါရှိကြောင်း အစ်ဗ်နီဇိုင်ယေဒင်နာဗ်က ရေးသားဖော်ပြ ထားသည်။ ခဒီဂျဟ်သခင်မ၏ ကုန်ပစ္စည်းများကို ယူဆောင်၍ ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရန် အတွက် တမန်တော်မြတ် ခရီးသွားတော်မူခဲ့သော ဈေးများတွင် ယမန်ပြည်ရှိ ‘ဂျရ်ရှ်’ အမည်ရှိသော ဈေးလည်းအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ‘ဂျရ်ရှ်’အမည်ရှိသော ဈေးသို့ တမန်တော် မြတ်သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ကြွသွားတော်မူခဲ့လေသည်။ နှစ်ကြိမ်လုံးတွင် ခဒီဂျဟ်သခင်က တမန်တော်မြတ်အား အမြတ်အစွန်းအဖြစ် ကုလားအုဋ် တကောင်စီ ပေးခဲ့လေသည်။ ဤအကြောင်းကို ဟာကင်မ်က မှတ်စံတစ်ရက်တွင် ရေးသားဖော်ပြ ထားသည်။ အဆိုပါ ရေးသားဖော်ပြချက်ကို အလ္လာမဟ်ဟေဗီကလည်း ထောက်ခံရေးသား ထားလေသည်။

ကြည့် - နူရွန်နဗ်ရာဗ် ဗီရှရ်ဟေ့ အစ်ဗ်နီဇိုင်ယေဒင်နာဗ်။

နဗီတမန်တော်ဂုဏ်ထူးကို တမန်တော်မြတ်ခြီးမြှင့်တော်မူခြင်း ခံရပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် အရပ်နိုင်ငံရှိ ဝေးကွာကမ်းလှမ်းလှသော နေရာဌာနများမှသံတမန်များ၊ ကိုယ်စားလှယ်များ သည်တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ ထိုသံတမန်များအနက် “ဗဟ်ရိုင်နီ” မှကိုယ်စား လှယ်တော်များ ရောက်ရှိလာကြသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်က “ဗဟ်ရိုင်နီ” ပြည်၏ နေရာဌာန ဘခုစီ၏အမည်ကိုထုတ်ဖော်၍ အကျိုးအကြောင်းများကို မေးမြန်းတော်မူရာ ဗဟ်ရိုင်နီမှကိုယ် စားလှယ်တော်များသည် အထူးအံ့ဩကြကာ “တမန်တော်မြတ်သည် ကျွန်တော်တို့၏တိုင်းပြည်၏ အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ထက်ပို၍ ပိုမို၍ သိတော်မူပါသည်” ဟု ပြောဆို ကြလေသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့၏ တိုင်းပြည်တွင် ကောင်းစွာလည်ပတ် ကြည့်ရှုခဲ့ဘူးသည်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ကြည့်-မှတ်စံတစ်ရက် အေမာမ် အဟ်မဒ် အစ်ဗ်နီ ဟန်ဗလ်၊အစောင် ၄၊စာမျက်နှာ ၂၀၆။

“အိုလူမေ့ဆိုင်ဗီ” မျက်ကွယ်ရာ၌ရှိသော အသိပညာများကို ငြင်းဆိုသော ဥရောပတိုက် ရာဇဝင် ဆရာများက တမန်တော်မြတ် မှီဟမ္မဒ်၏ အသိပညာများ၊ အသိတရားများသည်တမန် တော်မြတ် ခရီးသွားလာရာတွင် ဆည်းပူး ရရှိခဲ့သော အသိပညာများ၊ အသိတရားများပင် ဖြစ်သည်ဟု မပြောကောင်းသော စကားကို ပြောဆို ရေးသားကြ၏။ ဤအကြောင်းနှင့်

စပ်လျဉ်း၍အချို့ရာဇဝင်ဆရာများသည်မိမိတို့၏ကြံစည်တွေးဆချက်များကိုပိုမို၍ပင်ကျယ်ပြန့်စေခဲ့ကြသေး၏။ ထိုရာဇဝင်ဆရာများအနက် တဦးကမူ “ကုန်အာန် ကျမ်းမြတ်တွင် သင်္ဘောများသွားလာခြင်းနှင့် ရေလှိုင်းများ၏ သရုပ်ကိုတိကျမှန်ကန်စွာ ဖော်ပြထားသည်များကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည် ရေကြောင်းခရီးသွားလာဘူးကြောင်း၊ ဤသည်တို့သည် တမန်တော်မြတ်၏လက်တွေ့ဗဟုသုတများ ဖြစ်ကြောင်း” စသည်ဖြင့် မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံ၍ပင်ရေးသားခဲ့လေသည်။ ကြည့်- (Mr. Margoliouth) စာမျက်နှာ (၅၇) ။ အဆိုပါရာဇဝင်ဆရာကပင် တမန်တော်မြတ်သည် အီဂျစ်ပြည်သို့လည်း ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ဘူးသည်။ (Dead Sea) ကိုလည်း ကြည့်ရှုတော်မူခဲ့ဘူးသည်ဟု မဟုတ်မလျား ရေးသားခဲ့သေးသည်။ အမှန်မှာ အဆိုပါ ရာဇဝင်ဆရာများ၏ ရေးသားချက်များသည် ၎င်းတို့၏ စိတ်ကူးယဉ်မှု၊ တွေးဆမှုမျှသာ ဖြစ်ချေသည်။ ရာဇဝင်ဆိုင်ရာကျမ်းကြီးကျမ်းငယ်များတွင် ၎င်းတို့၏ရေးသားချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစုံတရာကိုမျှ အလျင်မတွေ့ရှိရပေ။ ၊

“ရှစ်ရ်က” ယှဉ်တွဲ ကိုးကွယ်မှုနှင့် မိစ္ဆာဝါဒ၏ခလေ့ထုံးစံများကို ရှောင်ကြဉ်တော်မူခဲ့ခြင်း။
တမန်တော်မြတ်သည် နဗီဂုဏ်ထူးကို ခြီးမြှင့်တော်မူခြင်းမခံရမီအလျှင် အကလေးဘဝတွင် ၎င်း၊ ဟျိုရွယ်သည့်ဘဝထွင်၎င်း၊ “ရှစ်ရ်က”ခေါ် ယှဉ်တွဲကိုးကွယ်မှု မိစ္ဆာဝါဒ ခလေ့ထုံးစံများကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်တော်မူခဲ့လေသည်။ ဤကား ရာဇဝင်အထင်အရှားပင်ဖြစ်သည်။

တနေ့သ၌ ကိုးရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ရုပ်တုများကိုပူဇော်သက္ကာရပြုထားသည့်ထမင်းနှင့်ရုပ်တုကို ရည်စူး၍ လှီးဖြတ်ထားသည့် ယဇ်ကောင်၏ဟင်းလျားများကို တမန်တော်မြတ်စားသုံးရန်အတွက်ပေးပို့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုထမင်းဟင်းလျားများကိုငြင်းပယ်တော်မူလိုက်လေသည်။

နဆွိုရာနီများက “တမန်တော်မြတ်၏ ယုံကြည်ချက်များတွင် ပေါ်ပေါက် လာခဲ့သော ပြောင်းလဲမှုသည် နဗီဂုဏ်ထူးကို ခြီးမြှင့်တော်မူခြင်း ခံရပြီးနောက်ပိုင်းတွင်မဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ နဗီမဖြစ်မီအလျှင်ကတမန်တော်မြတ်၏ယုံကြည်မှု၊ ပြောမှုဆိုမှုများသည် အခြားသောကုရ်ရှ် မျိုးနွယ်များကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်၏ သားဦး၏ အမည်ကိုပင် အဗ်ဒုလ်အူတ်ဇ်ဇာ ဟူ၍ မှည့်ခေါ်ခဲ့လေသည်”ဟု ဆိုကြသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ သားဦး၏အမည်ကို အဗ်ဒုလ်အူတ်ဇ်ဇာဟု အမည်မှည့်ထားခဲ့သည့်အကြောင်း အေမာမိဗိုခါရီ၏တာရီခေ့ဆွသီရ် ကျမ်းတွင်လည်းတွေ့ရှိရပေသည်။ အဆိုပါ ရေဝါယတ်သည် မှန်ကန်သည်ပင်ဖြစ်စေကာမူ တမန်တော်မြတ်နှင့်ကား မည်သို့မျှမသက်ဆိုင်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်မယုံကြည်မီ အလျှင် ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်အခါတွင် ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် မိမိသားဦး၏အမည်ကို ယင်းကဲ့သို့ အမည်မှည့်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ တမန်တော်မြတ်သည်လည်း ထိုအချိန်တွင် နဗီ မဖြစ်သေးပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် ယင်းကဲ့သို့ခဒီဂျဟ်သခင်မအမည်မှည့်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍တစုံတရာဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုဘဲ နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေမည်။ အမှန်မှာ အဆိုပါရေဝါယတ်သည် မမှန်ကန်ပေ။ အဆိုပါ ရေဝါယတ် နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စစ်လ်စေ့လဟ် အစီအစဉ်အရ အမှန်ကန်ဆုံးသော ရေဝါယတ် သည် အေမာမိဗိုခါရီ၏ တာရီခေ့ဆွသီရ်တွင် ပါရှိသော ရေဝါယတ် ပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်း

ရေဝါယတ်အိပ္ပမ ရာစီမှာ အစ္စမာအိလ် အစ်ဗ်နီ၊ အိုဂိုက်စ် ဖြစ်သည်။ အစ္စမာအိလ် အစ်ဗ်နီ၊ အိုဂိုက်စ် နှင့် ပတ်သက်၍ အချို့ မွိုဟ်ဒ်စ်စ် များက ယုံကြည်စိတ်ချရပါသည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း များစွာသော မွိုဟ်ဒ်စ်စ် များကမူ အောက်ပါအတိုင်း ဝေဖန်ရေးသားထားကြလေသည်။

- (၁) မွိုအာဝေယတ် အစ်ဗ်နီ ဆွာလ်ဟ်က “အစ္စမာအိလ်နှင့် ၎င်း၏ဘခင်သည် သူအိမ်ဖြစ်သည်” ဟူ၍၎င်း။
- (၂) ယဟ်ယာ အစ်ဗ်နီ မွိုလ်ဟ်တို့က “အစ္စမာအိလ်သည် မုသားစကားပြောသည်၊ မည်သို့မျှတန်ဘိုးမရှိ” ဟူ၍၎င်း။
- (၃) အေမာမ် နစအိက အစ္စမာအိလ်သည် “သူအိမ်” ဖြစ်သည်၊ မယုံကြည်အပ် ဟူ၍၎င်း။
- (၄) နသွရ် အစ်ဗ်နီ စလ်မဟ် မရ်ဝဇီက “အစ္စမာအိလ်သည် မုသားစကားအလွန်ပြောသူဖြစ်သည်” ဟူ၍၎င်း။
- (၅) ဒါရို ကွဘ်နီက “မှန်ကန်သောရေဝါယတ်အတွက် ကျွန်ုပ်သည် အစ္စမာအိလ်ကို မနှစ်ခြိုက်ပါ” ဟူ၍၎င်း။
- (၆) စိုက်ဖ် အစ်ဗ်နီ မိုးဟမ္မဒ်က “အစ္စမာအိလ်သည် ဟဒီးဆ်များကို မိမိဘက်မှ လိမ်လည်၍ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်” ဟူ၍၎င်း။
- (၇) စလ်မဟ် အစ်ဗ်နီ ရှိုက်ဗ်က “အစ္စမာအိလ်သည် ကိစ္စတရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားမှု ရှိလျှင်၎င်းသည် မိမိဘက်မှ ဟဒီးဆ်တခု ပြုလုပ်ပါသည်။ ဤအကြောင်းကို အစ္စမာအိလ် ကိုယ်တိုင်က ကျွန်ုပ်ထံတွင် ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့ဘူးပါသည်” ဟူ၍၎င်း။

အသီးသီးဝေဘန်ရေးသားကြလေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ဤကဲ့သို့ ရာစီဘဦး ပါနေသော ရေဝါယတ်သည် အသို့လျှင် မှန်ကန်နိုင်အံ့နည်း။

အမှန်မှာတမန်တော်မြတ်သည် နဗီမဖြစ်မီအလျင်ကပင် ရုပ်တု၊ ရုပ်လုံးကို မ ကိုးကွယ်ရန် စတင်ပြောကြားခဲ့လေသည်။ မိမိနှင့်ခင်မင်ရင်းနှီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းမှ တားမြစ်ခဲ့လေသည်။ ကြည့်-မူတ်စ်တစ်ရတ်က ဟာကင်မ်၊ အစောင့် ၃-၊ ဇိုက်ဒ်အစ်ဗ်နီဟာ ရေ့ဆဟ်အကြောင်း။ (a)

(a) မစ္စတာမာရ်ဂိုလျူစ်က တမန်တော်မြတ်နှင့် ခရီးကျတ်သခင်မသည် အုတ်ငင်ဇာအမည်ရှိ ရွှေရုပ်ထုတခုကို ကိုးကွယ်လေ့ရှိခဲ့ကြသည်ဟု မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံ၍ စွပ်စွဲထားသည်။ ၎င်းနောက် မစ္စတာမာရ်ဂိုလျူစ်က မိမိ၏ စွပ်စွဲချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အေမာမ် ဟန်ဗလ်၏ ရေဝါယတ် (အစောင့် ၄-၊ စာဖျက်နှာ ၂၂၂) ကိုသာဓကအဖြစ် ဖော်ပြထားသည်။ အေမာမ်ဟန်ဗလ်၏ အဆိုပါရေဝါယတ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပေသည်။

တမန်တော်မြတ် နဗီမဖြစ်မီအလျဉ်းပင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ဓမ္မရောင်ခြည်များသည်အ
ရပ်နိုင်ငံတွင် အနည်းငယ် စတင်ပေါ်ထွက်လာခဲ့ချေပြီ။ ထိုဓမ္မရောင်ခြည်၏ အဟုန်ကြောင့်ပင်
ကတ်စ် အစ်ဗ်နီ ဝါအောဒဟ်၊ ဝရ်ကဟ် အစ်ဗ်နီ နောင်ဖက်လ်၊ အိုဗိုင်ဇ္ဈုဟ် အစ်ဗ်နီ ဂျဟ်ရ်၊
အူတ်ဆ်မါန် အစ်ဗ်နီ အလ်ဟိုဗိုင်ရစ်ဆ်န့ဇ်ဇိုက်ဒ် အစ်ဗ်နီ အမ်ရ် အစ်ဗ်နီ နွီဗိုင်လ်တို့သည် ရုပ်
တူ ရုပ်လုံး ကိုးကွယ်ခြင်းကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုသူများအနက် တမန်တော်မြတ်သည်
ဇိုက်ဒ်နှင့် တွေ့ဆုံတော်မူခဲ့ဘူးလေသည်။ (ဤအကြောင်းဗွဲ့ခါရီတွင်လည်းပါရှိ၏)။ ဝရ်ကဟ်
သည်အီစာအီ ဘာသာဝင်ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ဝရ်ကဟ်သည် ခဒီဂျဟ်သခင်မ၏ဘကြီး၏သားလည်း
ဖြစ်၏။ မက္ကာမြို့မှပင်နေထိုင်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် ဝရ်ကဟ်နှင့်

قال كانت منبهم التي كانوا يعبدون ثم يضطجعون

အဓိပ္ပါယ်။ ခိုင်ခံ့လတ်ဒဏ် သမီးဒဏ်ဂျက်၏ အိမ်နီးချင်းတဦးကကျွန်ုပ်ကိုပြောပြ၏။ တမန်တော်မြတ်က ခဏ်ဂျက်အား ပြောကြားသည်ကို ကျွန်ုပ်ကြား၏။ “အို...ခဏ်ဂျက်၊ အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ သစ္စာဆိုအံ့၊ ကျွန်ုပ်သည်လတ်နှင့်မနာတ်ကို ဘယ်သောအခါမျှ ကိုးကွယ်မည်မဟုတ်၊ အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ သစ္စာဆိုအံ့၊ ကျွန်ုပ်သည် (လတ်နှင့် မနာတ်ကို) ဘယ်သောအခါမျှ ကိုးကွယ်မည်မဟုတ်။ ခဏ်ဂျက်က လတ်ကိုလည်း သွားပါစေ၊ မနာတ်ကိုလည်းသွားပါစေ၊ (၎င်းတို့၏ အကြောင်းကိုပင် မပြောနှင့်) တု ပြန်လည်ဖြေကြားလေသည်။ လတ်နှင့် မနာတ်သည် ထိုသူတို့ (ဝါ-အရပ်လူမျိုးများ) မိမိကိုမအိပ်မိ အလျင် ကိုးကွယ်ကြလေ့ရှိသော ရုပ်တုများပင် ဖြစ်သည်။

ဤကောက်နုတ်ချက်တွင် “ကနဿအစဗိုဋ္ဌန” ထိုသူများသည် ကိုးကွယ်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏ ဟူ၍ ပါရှိ၏။ ဤစကားသည် တမန်တော်မြတ်အား ရည်ညွှန်းသည်မဟုတ်၊ အကယ်၍ တမန်တော်မြတ်နှင့် ခဓိဂျယ် သခင်မတို့အား ရည်ညွှန်းသည်ရှိသော် “ကနဿအစဗိုဋ္ဌန” ထိုသူနှစ်ဦးသည် ကိုးကွယ်လေ့ရှိခဲ့ကြသည် ဟူ၍ စတုရင်္ဂန်းဖြင့် သုံးနှုန်းရပေမည်။ ဗဟုဝတ်ကိန်းဖြင့် သုံးနှုန်းမည်မဟုတ်ပေ။ ဤသည့်အချက်ကို အရဝီဇာပေသာမန်ဘတ်ကျမ်းသို့ပင် နားလည်နိုင်ပေသည်။ ထိုပြင်အဆိုပါရေဝါယတ်၌ပင် “တမန်တော် မြတ်က ငါသည် အလ္လိဟ်အသျှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ သစ္စာပြုပါအံ့၊ ငါသည် လါဝ်နှင့်မနာတ်ကို ဘယ် သောအခါမျှ ကိုးကွယ်မည်မဟုတ်” ဟူ၍ အဘ ညွှန်အလင်း ငြင်းဆိုထားတော်မူသည့် အကြောင်း ပါရှိပေ သည်။ သိပါလျက် တမန်တော်မြတ်နှင့် ခဓိဂျယ်သခင်မသည် ရုပ်တုကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်ဟု မစ္စတာ မါရ်ဂိုလျူဇ်က စပ်စံပြောဆိုခြင်းမှာ မဟုတ်မမှန်လှကြ၍ စွတ်စွဲခြင်းမျှသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

(ဝိုင်ယာစီ ဝိုလ်ငမုန် နဒီဝီ)

လည်း တွေ့တော်မူခဲ့လိမ့်မည်ဟု တွေးတောဆင်ခြင်ရန် အကြောင်းရှိပေသည်။ အချို့ရေဝါ ယတ်များတွင် တမန်တော်မြတ်သည် ဝန်ကဟ်နှင့် မိတ်သဟာဖြစ်တော်မူခဲ့သည်ဟူ၍ပင်ဖော်ပြ ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

တမန်တော်မြတ်၏မိတ်ဆွေရင်းချာများ။

နဗီဖြစ်မီအလျှင် တမန်တော်မြတ်၏မိတ်ဆွေရင်းချာများမှာ အားလုံးပင်အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန်သော၊ ဂုဏ်အသရေရှိသော သီလဝန်၊ ဂုဏ်ဝန်များဖြစ်ကြပေသည်။ တမန်တော် မြတ်၏မိတ်ဆွေရင်းချာအနက် သာဝကကြီးအဗ္ဗဗတ်ကံရံသည် အရင်းနှီးဆုံးပင်ဖြစ်၏။ သာ ဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကံရံသည် နှစ်ပရိစ္ဆေဒအတော်ကြာကပင် တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူပေါင်း သင်းဆက်ဆံခဲ့လေသည်။ ခဒိဂျဟ် သခင်မ၏ ဦးရီး၏သား ဟကီမ် အစိမ်နီ ဟဇာမ်သည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ဂုဏ်သရေရှိခေါင်းဆောင်ကြီးတဦးဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တမန်တော် မြတ်၏မိတ်ဆွေရင်းချာများတွင် တဦးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ “ဟရမ်” ကျောင်းတော်၏ “ရေဖါဒဟ်” (ဒုက္ခသည်ဘာဂျီများအား ကျွေးမွေးရေး) ဌာနသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ လက်တွင်း၌ပင် ရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် “ဒါရွန်နဒ်ဝဟ်” အမည်ရှိသော အဆောက်အဦး၏ ပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်၏။ အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့သည့်အခါတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အဆို ပါ အဆောက်အဦးကို အမိရ် မိုအာဒေယဟ် လက်သို့ ဒစ်ရ်ဟမ်တသိန်းနှင့်ရောင်းချ၍ရရှိသော ငွေများကိုလည်း လှူဒါန်းလိုက်လေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် တမန် တော်မြတ်ထက် ၅-နှစ်ကြီးလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ဟစ်ဂျီရီသက္ကရာဇ် ၈-နှစ်မြောက် သည်အထိ အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သည်မရှိခဲ့သေးပေ။ ယင်းသို့ အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းမရှိခဲ့သည့် အချိန်ကာလအတောအတွင်းမှာလည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကြီးသည် တမန်တော်မြတ်အား အနူးအညွတ်ချစ်ကြည်မြတ်နိုးခဲ့လေသည်။ တနေ့သော် “ကအ် ဗဟ်” ကျောင်းတော်တွင် ဇဝိုင်ဇင်န်၏ ပစ္စည်းများကိုလေလံပစ်၏။ ထိုပစ္စည်းများတွင် အဘိုး အနဂ္ဂထိုက်တန်သောဝတ်လုံတခုလည်းပါရှိ၏။ ထိုဝတ်ရုံကိုထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကအရှ်ရဖီ ၁ (၅၀) ဖြင့် ဝယ်ယူ၍တမန်တော်မြတ်အား ပေးလှူရန်အတွက် မဒီနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ တမန် တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်သည် မှတ်ရှိရစ်ကံများ၏ မေတ္တာလက်ဆောင်များကို လက်မခံပါ။ အဘိုး အေယျလျှင် ကျွန်ုပ်ထိုဝတ်ရုံကို ယူပါမည်” ဟု ပြောကြားတော်မူရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် တမန် တော်မြတ်ထံမှ အဘိုးအေကို မယူချင်ဘဲလျက် ယူရပြီးတမန်တော်မြတ်အား အဆိုပါဝတ်ရုံကို ပေးလိုက်လေသည်။

သုမ္မာဒ်အစ်ဗ် နီ ဆအ်လဗဟ်သည် အူတ်ဇ်ဒ်မျိုးနွယ်မှဖြစ်၏။ အမိုက်ခေတ်တွင်ဆေးကုသ သည့်အလုပ်၊ ခွဲစိပ်သည့်အလုပ်များကိုလုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်လည်းတမန်တော်မြတ်၏

(a) “Ashrafi An old Spanish coin, worth about 4 shillings. or 7 real. The gold muhr of Hindustani is valued at 16 sicca rupees.

✱

မိတ်ဆွေရင်းများတွင် အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ် နဖီဂုဏ်ထူးကို ခြီးမြှင့်တော်မူခြင်း ခံရပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မဏ္ဍာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ် ကို တွေ့မြင်ရသည်မှာ တမန်တော်မြတ်သည် လမ်းသွားတော်မူလျက်ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်၏ နောက်တွင် ကလေးတအုပ်ပါရှိ၏။ မဏ္ဍာမြို့ရှိ ကာဖစ်ရ်များသည် တမန်တော်မြတ်အားရှုသွပ် သူဟူ၍ ခေါ်ဆိုလျက်ရှိကြ၏။ ယင်းသို့တမန်တော်မြတ်၏နောက်တွင် ကလေးတအုပ်ကို တွေ့ မြင်ရသောအခါ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း ကာဖစ်ရ်များပြောဆိုလျက်ရှိကြသည့်အတိုင်းပင် ထင်မြင်ယူဆမိခဲ့၏။ ၎င်းနောက်တမန်တော်မြတ်ထံသို့ လာ၍ “အို...မို့တမ္ပဒ်၊ ကျွန်ုပ်သည် ရူးသွပ်သည့်ရောဂါကို ကုသနိုင်ပါသည်” ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ခြီးမွမ်းသောမနာပြုပြီး အလွန်တရာမျှ လေးနက် ထိရောက်သော တရားစကားကိုပြောကြားလေသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ တရားစကားကို ကြားနာလိုက်ရသည့် အခါထိုအချိန်မှစ၍ သူ့ဗ္ဗာဒ်သည် အစွဲလမ်းသာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ ဤအကြောင်းကို “မွတ်စ်လင်မ်”၊ “နစာအီ” ကျမ်းများတွင် အကျဉ်းသဖွယ် အားဖြင့်၎င်း၊ အစိတ်အပိုင်း ဟန်ဗလ် (အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၃၀၂) တွင်အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၎င်း၊ တွေ့ရှိ ရပေသည်။ ✱

တမန်တော်နှင့်အတူ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်များတွင် ကိုက်စ် အစ်ဗ်နီ စာ အစ်ဗ်လည်းအပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။ နာမည်ကျော်ကြားသော “မိုဗတ်စ်ဝစ်ရ်” ပညာရှင်ကြီး မိုဂျာ ဟစ်ဗ် အစ်ဗ်နီ ဂျဗ်ရ် သည် အဆိုပါ ကိုက်စ် အစ်ဗ်နီ စာအစ်ဗ်၏ ကြေးကျွန်ပင် ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက “တမန်တော်မြတ်သည် မိမိနှင့်အတူ အရောင်းအဝယ်ပြုခဲ့သူများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် အလွန်တရာမျှ သန့်ရှင်းကြောင်း၊ မည်သူတဦးတယောက်နှင့်မျှ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပါး ခြင်း မရှိကြောင်း” ပြောပြခဲ့လေသည်။

(ကြည့်-အစ်တီအာဗ်၊ အစောင် ၂၊ စာမျက်နှာ-၅၃၇)။
(ဃာဇီ)
၂-၁၂-၁၉၇၇။

တမန်တော်ဂုဏ်ထူးဖြင့် ခြီးမြှင့်တော်မူခြင်းကို
ခံရတော်မူပုံ။

တမန်တော်မြတ် မိုးဟမွန် (ဆွာလ္လာဟူ၍ အလိုင်ဟေ့ဝစလ္လမ်) မီးရှူးသန့်စင် ဘွားဖြင့်
တော်မူသောအချိန်တွင် မဏ္ဍာမြို့သည် ရုပ်တုကိုးကွယ်မှု၏ အကြီးဆုံးသော ဗဟိုဌာနချုပ်ကြီး
ပင် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ “ကအီဗဟ်” အိမ်တော်၌ပင် ရုပ်တုပေါင်း (၃၆၀) သုံးရာခြောက်ဆယ်
တိတိရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်၏ မျိုးနွယ်များသည် ထိုရုပ်တုများထားရာဗိမာန်၏ သော့ကိုင်
ဂေါပကလူကြီးများပင် ဖြစ်ကြ၏။ ဤသည်မှာ တမန်တော်မြတ်၏ မျိုးနွယ်၏ ထူးခြားသော
ဂုဏ်ပုဒ်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ပါလျက် တမန်တော်မြတ်သည် မေ့မှား၍ပင် ရုပ်တုများရွှေမှောက်
တွင် ဦးချတော်မမူခဲ့ပေ။ ထို့အတူ တမန်တော်မြတ်သည် ရုပ်တုကိုးကွယ်မှု၊ မိစ္ဆာဝါဒဆိုင်ရာ
အခြားမည်သည့်ကိစ္စတွင်မျှလည်း ပါဝင်တော်မမူခဲ့ချေ။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်များသည် အိမ်
တော်၏ ဂေါပကလူကြီးများဖြစ်ကြသည့်အတွက် အရာရာတွင် သူများနှင့်မတူ တမူထူးခြား လို
ကြ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များက “ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအဘို့
ဟက်ပြုလုပ်သည့်နေ့ရက်များတွင် အရပါတ်သို့ သွားရန်မလို။ အခြားပြင်ပမှ လာသောသူများ
သည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ကြရမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ထိုသူများ
သည် အိမ်တော်ကို ဝတ်စားတန်ဆာမပါ ဝတ်လစ်စလစ် ရစ်ပတ်ဖူးမျှော်ကြရမည်” ဟု ဥပဒေ
သတ်မှတ်ပြဌာန်းထားလေသည်။ (ကြည့် ဟစ်ဂျရီသက္ကရာဇ် ၁၂၉၅-ခု၊ အီဂျစ်ပြည်တွင်
ပုံနှိပ်သော စီရင်္ဂီ အစိန်နေဟေ့ရှာမ၊ အစောင် ၁- စာမျက်နှာ- (၆၇) ။ ထို့အတွက်ကြောင့်
ပင် အိမ်တော်ကို ဝတ်လစ်စလစ် ရစ်ပတ်ဖူးမျှော်သည့် ထုံးတမ်းစဉ်လာတစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေ
သည်။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်သည် အဆိုပါကိစ္စရပ်များတွင် မိမိ၏အမျိုးသားများကို
အလျဉ်းအားပေးတော်မမူခဲ့ချေ။ (စီရင်္ဂီအစိန်နေဟေ့ရှာမ၊ အစောင်-၁၊ စာမျက်နှာ ၆၇) ။

ဒဏ္ဍာရီပွဲများကို ရှောင်ကြဉ်တော်မူခဲ့ခြင်း။

အရပ်ခံနိုင်ငံတွင် ပုံဝတ္ထုဒဏ္ဍာရီ ပြောဆိုသည့် အလေ့အထသည် အထူးတလည်ကျော်ကြား
ပျံ့နှံ့ခဲ့၏။ လူများသည် အလုပ်အကိုင်များ ပြီးစီးသောအခါ ညဉ့်အချိန်များတွင် တနေရာ
တဌာန၌ စုရုံးလေ့ရှိကြ၏။ ပုံဝတ္ထုဒဏ္ဍာရီ ပြောဆိုရာတွင် ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးသည် ပုံဝတ္ထု
ပြောဆို၏။ လူများသည် တညဉ့်လုံး ဝမ်းသာစွာဖြင့် နားထောင်လေ့ရှိကြ၏။ တမန်တော်
မြတ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက တကြိမ်သော် ထိုဒဏ္ဍာရီပြောဆိုပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲရန် ဆန္ဒ
ထားရှိတော်မူခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ကံအားလျော်စွာ သွားရာလမ်းတွင် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲ တခု
နှင့် ဆုံမိသဖြင့် ထိုမင်္ဂလာပွဲကိုကြည့်ရှုရန် ဆိုင်းငံ့နေတော်မူလိုက်ရာ ထိုနေရာမှာပင် မိုးလင်း
သည်အထိ အိပ်ပျော်သွားတော် မူခဲ့လေသည်။ (ကြည့်- ဒဏ္ဍာရီအေ့ဆွ့ကုဗ်ရာ စယူတီ၊
အစောင်-၁၊ စာမျက်နှာ ၈၈) ။

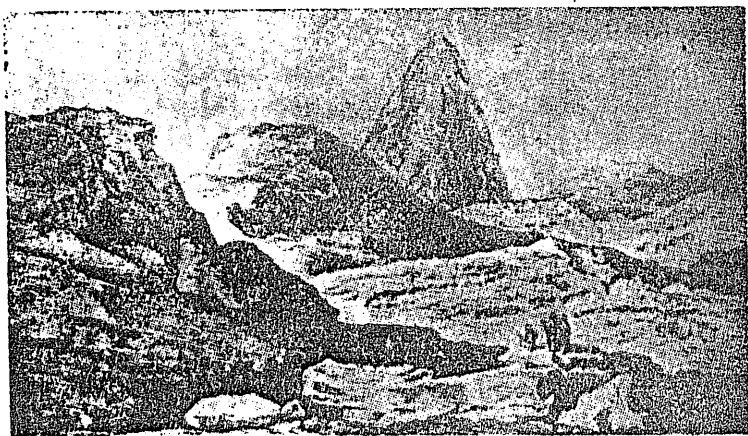
ထို့အတူ တမန်တော်မြတ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက နောက်တကြိမ် ဒဏ္ဍာရီပွဲသို့ သွား
ရောက်ရန်ဆန္ဒထားရှိတော်မူခဲ့၏။ ထိုအကြိမ်တွင်လည်း ယခင်အကြိမ်ကဲ့သို့ပင် မင်္ဂလာပွဲတခု
နှင့် ကံအားလျော်စွာ ဆုံမိပြန်သဖြင့် ဒဏ္ဍာရီပွဲသို့မသွားရောက်ဖြစ်တော်မူခဲ့ချေ။ သက်တော်

(၄၀) အတွင်း တမန်တော်မြတ်သည် ယင်းကဲ့သို့ ဒဏ္ဍာရီပုံသို့ သွားတော်မူရန် နှစ်ကြိမ်မျှပင် ဆန္ဒထားတော်ရှိတော်မူခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထိုနှစ်ကြိမ်လုံးမှာပင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်အား ထိုသို့သော ဒဏ္ဍာရီပုံများမှ ဖယ်ရှားထားတော်မူခဲ့လေသည်။ “တမန်တော်မြတ်ကား ထိုသို့သောဒဏ္ဍာရီပုံများထက် အဆင့်အတန်း အလွန်မြင့်မားတော်ပေကောင်း” ။

ဤသည်ကား မှန်ကန်တိကျသောသဘာဝ၊ မြင့်မြတ်သော အကျင့်စာရိတ္တအတွက် လိုလားအပ်သော အချက်ပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အလွန်ကြီးကျယ်သော “ရှုရိအတ်” တရားဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရန်၊ ပြည့်ဝစုံလင်သော သာသနာဆောက်တည်ရန်နှင့် နှစ်ဘဝ၏ကြီးမားသော ခေါင်းဆောင်မှုပြုရန်အတွက်ကား သီးသန့်အရည်အချင်းများ လိုအပ်ပေသေးသည်။ ထိုအတောအတွင်းမှာပင် အမှန်တရားကို ဆည်းပူးလျက်ရှိသော ဝရ်ကတ်၊ ဇိုက်ဒ်၊ အုတ်ဆ်မါန်အစ်ဗ်နီ ဟိုဒိုင့်ရစ်ဆစ် အစရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏စိတ်တွင် အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့သော ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲများရှေ့တွင် ဦးညွှတ်ခြင်းသည် မိုက်မမှတရပ်ဖြစ်သည်ဟူသော အတေးအခေါ်သည် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ သို့ပေါ်ပေါက်လာသည့်အတိုင်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် အမှန်တရားကို ရှာဖွေဆည်းပူးရန် ကြိုးပမ်းကြ၏။ သို့ရာတွင် မအောင်မြင်ခဲ့ကြပေ။ ဝရ်ကတ်နှင့် အုတ်ဆ်မါန် သည် အစီအစဉ် ဖြစ်သွားကြလေသည်။ ဇိုက်ဒ်သည် “အို-အလ္လာဟ်၊ အသျှင်မြတ်အား မည်သို့မည်ပုံ ခဝပ်ကိုးကွယ်ရပါမည်ကို ကျွန်တော်မသိပါ၊ သိပါလျှင် ကျွန်တော်သည် ထိုအတိုင်းပင် ခဝပ်ကိုးကွယ်ပါမည်” ဟု ဆိုလျက်နှင့်ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် လောကီရေးကိစ္စနှင့် ဆက်သွယ်လျက်ရှိ၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုကိုလည်း ပြုလျက်ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်၌ သားသမီးများလည်းရှိ၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မကြာခဏ ခရီးများလည်းထွက်ရ၏။ သို့ရာတွင် အန္နန္တ တန်ခိုးတော်ရှင်အလ္လာဟ်မြတ်သခင်သည် အဆိုပါကိစ္စများထက် ဆပေါင်းများစွာ ထူးကဲမြင့်မြတ်သောကိစ္စတွင် တမန်တော်မြတ်အား အသုံးပြုတော်မူလိုပေသည်။ ပစ္စုပ္ပန်လောကနှင့်တကွ လောကီရေးရာ ကိစ္စအရပ်ရပ်သည် တမန်တော်မြတ်အဘို့မည်သို့မျှတန်ဖိုးမရှိချေ။ သို့တစေလည်း ထိုအချိန်အထိ တရားစစ် တရားမှန်ကိုကား မရရှိသေးပေ။

(a) ဆာဝင်လ်ယမ်မျူဝရ်က Life of Mohammed ၊ တွင် “ကျွန်ုပ်တို့၏ကျမ်းစာများသည် တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် နှင့် ပတ်သက်၍ မကြုံမြို့သားများတွင် ရှိခဲ့လှသော ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမြတ်ခြင်း၊ ကာယံဇွေ့ရှိခြင်း၊ ဖြူစင်ခြင်း၊ နေထိုင်၊ သွားလာစားသောက်မှုတွင် သန့်ရှင်းခြင်းကို တမန်တော်မြတ်တွင် အပြည့်အစုံ တွေ့ရှိရသည်ဟူသော အချက်၌ တူညီကြလေသည်” ဟု ရေးသားထားလေသည်။

ဟေ့ရာ လိုဏ်ဂူ

ဟေ့ရာလိုဏ်ဂူတွင် တရားဆည်းပူးတော်မူခြင်း။

မကြာမြီတော်နှင့် သုံးမိုင်အကွာတွင် ဟေ့ရာ အမည်ရှိသော လိုဏ်ခေါင်းတခုရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုလိုဏ်ခေါင်းသို့သွားရောက်၍ မိုရာကဗဟ် တရားကို အာရုံပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ စားဘွယ် သောက်ဘွယ်များကိုလည်း ယူဆောင်၍သွားတော်မူလေ့ရှိ၏။ စားဘွယ် သောက်ဘွယ်များ ကုန်ခန်းသွားသည့်အခါ အိမ်သို့ပြန်လာပြီးလျှင် စားဘွယ်သောက်ဘွယ်များကို ယူဆောင်၍ တမန် ပြန်လည်ကြွသွားတော်မူပြီး ယခင်အတိုင်းဆက်လက်၍ တရားအာရုံပြုလေ့ရှိတော်မူ၏။

တမန်တော်မြတ်သည် ဟေ့ရာ လိုဏ်ဂူတွင် တမန်နှုတ်ဆံ တရားကို အားထုတ်လေ့ ဝတ်ပြုလေ့ရှိတော်မူသည့် အကြောင်း ဗိုခါရိကျမ်းတွင် အတည့်အလင်းပါရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်၏ ထိုတရားအားထုတ်ခြင်းနှင့် ဝတ်ပြုခြင်းကား အသို့နည်း။ အဆီပါအကြောင်းနှင့် ဖပ်လျဉ်း၍ ဗိုခါရိကျမ်း၏အဖွင့်ဖြစ်သော အိုင်နီကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

تَبَيَّنَ مَا كَانَ مِنْهُ تَبَيَّنَ أَجِيبَ بَانَ ذَلِكَ كَانَ بِالتَّفَكُّرِ وَالْإِعْتِبَارِ

တမန်တော်မြတ်၏ ထိုဝတ်ပြုခြင်းကား အသို့နည်းဟုအမေးရှိ၏။ အဖြေကား - တမန်တော်မြတ်၏ ထိုဝတ်ပြုခြင်းကား တွေးခေါ်မြော်မြင် စဉ်းစား ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့် တရားရယူခြင်းပင် ဟူ၏။

တမန်တော်မြတ်၏ ဤဝတ်ပြုခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်းသည် တမန်တော်မြတ်၏ဘိုးတော် တမန်တော်အစ်မရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) နဖီမဖြစ်မီ အလျင်ပြုကျင့်ခဲ့သော ဝတ်ပြုခြင်း၊ တရားအားတုတ်ခြင်း မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ တမန်တော် အစ်မရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် ကောင်းကင်၌ ကြယ်တာရာများကို ရှုမြင်သည့်အခါ ဘုန်းတန်ခိုးတော်၏ အရိပ်အရောင်ဟု ထင်မြင်အံ့သြခဲ့၏။ လက်ရှိမြင်သောအခါပို၍ပင် ထင်မြင်အံ့သြခဲ့၏။ နေကိုရှုမြင်ပြန်သောအခါ တဖန်ပို၍ပင် ထင်မြင်အံ့သြခြင်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် ကြယ်တာရာ၊ လနှင့်နေတို့ အသီးသီး ပျောက်ကွယ်၍ သွားကြသောအခါ အောက်ပါအတိုင်း အလိုအလျောက် ကြွေးကြော်လေ တော့သည်။

(الانعام - ၉) لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

ကျွန်ုပ်သည် ပျောက်ကွယ်သွားသော အရာများကို မလိုလားပါ။
ကုရ်အာန် (၆:၇၇)

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ لِطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (الانعام - ၉)

ကျွန်ုပ်သည်ပထဝီမြေနှင့်မိုးများကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အသျှင်မြတ်ဘက်သို့ သာလျှင် မိမိ၏မြက်နှာကို လှည့်ပါပြီ။ (a)
ကုရ်အာန် (၆:၈၀)

တမန်တော်မြတ်၏ အထက်ပါ ဝတ်ပြုမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အနောက်နိုင်ငံ စာရေးဆရာကြီး တဦးဖြစ်သူ မစ္စတာ “ကာရ်လိုင်လ်” Carlyle က အောက်ပါအတိုင်း သရုပ်ဖော် ထားလေသည်။

“ခရီးသွားလာသည့်အချိန်၌၎င်း၊ မိမိ၏မြို့ရွာတွင် ရပ်နားနေသည့်အချိန်၌၎င်း၊ နေရာဌာနတိုင်း၌ပင် တမန်တော်မြတ်၏ စိတ်နှလုံးတွင် အမေးပုစ္ဆာအမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်သည်ဘာလဲ။ အစအဆုံးမရှိသော ဤစကြာဝဠာကြီးသည်ဘာလဲ။ “နိုဗဝါတ်” နဖီတမန်တော် အဖြစ်ဟူသည် အဘယ်အရာနည်း။ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အရာများကို ယုံကြည်မြတ်နိုး ရမည်နည်း။ ‘ဟေ့ရာ’ လိုက်ဂူ၏ ကျောက်တုံးများကို ယုံကြည်မြတ်နိုးရမည်လော။ ‘တူရ်’ မည်သောတောင်၏ မြင့်မားသော တောင်ထိပ်များကို ယုံကြည်မြတ်နိုး ရမည်လော။ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော အဆောက်အဦများကိုပင် ယုံကြည်မြတ်နိုး ရမည်လော။ ကွင်းပြင်များကိုပင် ယုံကြည်မြတ်နိုး ရမည်လော။ ဤသည့်

a တမန်တော်မြတ် အစ်မရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် ကြယ်၊ လနှင့်နေများကိုရှုမြင်၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်တော်မူသည့် အကြောင်းသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၆:၇၇ - ၈၀) တွင် အကျယ်တဝင့် ပါရှိ၏။ သက်ဆိုင်ရာ အာယတ်တော်များ၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့်အညီ “ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏အလင်းပြကျမ်း” တွင်ရှုပါကုန်။

(ဃာဇ်)

မေးခွန်းပစ္စာများကို မည်သည့်အရာကမျှ အဖြေမပေးခဲ့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိုးကောင်းကင်ဘုံကို ယုံကြည်မြတ်နိုးရမည်လော။ နေနှင့်ညဉ့်ကိုပင် ယုံကြည် မြတ်နိုးရမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် တောက်ပလျက်ရှိသော ကြယ်များ ကိုပင် ယုံကြည်မြတ်နိုးရမည်လော။ ဤသည့် မေးခွန်းပစ္စာများကို မည်သည့် အရာကမျှ အဖြေမပေးခဲ့ချေ။”

ကောင်းမြတ်သော အိပ်မက်များကို မြင်မက်တော်မူခြင်း။

“နီဗုဝါတ်” နဗီတမန်တော်အဖြစ် ခြီးမြှင့်တော်မူခြင်းကို ခံရခြင်း၏ အစ ပဏာမ (အချီး နီဒါန်း) သည် ဤသို့ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်သည် အိပ်မက်တွင်လျှို့ဝှက်ထားသော အရာများ၊ နက်နဲသော အချက်များကို စတင်မြင်မက်တော်မူလေ၏။ အိပ်မက်တွင် မြင်မက်သောအရာ များသည်လည်း မျက်မှောက်လက်တွေ့ဖြစ်ပေါ် လာလေ၏။ (a)

ကောင်းကင် တမန်တော်ကို ဦးစွာပဌမ တွေ့မြင်တော်မူခြင်း။

တနေ့သော် တမန်တော်မြတ်သည် မိမိအလေ့အထ အလျောက် “ဟေ့ရာ” ဥမင်လိုဏ်ဂူတွင် တရားဆည်းပူး လျက်ရှိစဉ် ကောင်းကင်တမန်ကို ရှုမြင်ရတော်မူ၏။ ထိုကောင်းကင် တမန်က တမန်တော်မြတ်အား ဤသို့လျှောက်ထား ပန်ကြား၏။

إِنَّمَا بِإِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۚ وَإِنَّا فَرَزْنَاهُ
 (افراء) إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظِرٌ ۚ

အသင်သည် မိမိအား မွေးမြူဖန်ဆင်းတော်မူသောအသျှင်၏ နာမံတော် ဖြင့် အစပြု၍ ရွတ်တတ်သရဇ္ဈာယ်ပါလေ။ ထိုအသျှင်သည် (ကမ္ဘာအဝန်းကို) ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအသျှင်သည် လူသားကို သွေးခဲတစ်ခုဖြင့် ဖန်ဆင်းတော် မူ၏။ အသင်သည် ရွတ်တတ်ဇ္ဈာယ်ပါလေ။ အသင့်အား မွေးမြူတော်မူသော အသျှင်သည် အလွန်တရာမျှ နူးညံ့သိမ်မွေ့တော်မူသောအသျှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအသျှင်သည် (လူသားကို) “ကလမ်” မင်တံဖြင့် အသိပညာကို သင်ကြား ပေးတော်မူ၏။ ထိုအသျှင်သည် လူသားအား ထို (လူသား) မသိသော အရာ များကိုလည်း သင်ကြားပေးတော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၉၆:၁-၅)

ထို့နောက်တမန်တော်မြတ်သည် မိမိနေအိမ်သို့ပြန်ကြွလာတော်မူ၏။ ထိုအချိန်တွင် တမန် တော်မြတ်သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်များကို ခံစားတော် မူလျက်ရှိ၏။

a ဤအကြောင်းကို ဗိုခါနီကျမ်း ‘ဝဟီ’ အကြောင်းတွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။
 (စိုင်ယစ်ဒ် စိုလိုင်မာန် နဒ်ဝီ)

တမန်တော်မြတ်သည် မိမိတွေ့ကြုံခဲ့သည့်အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို ကြင်ရာတော် ခရီးဂျဟ်သခင်မ အား ပြောပြတော်မူ၏။

ဝရ်ကဟ် အစ်ဗ်နို နောင်ဖစ်လ်နှင့်တွေ့တော်မူခြင်း။

ခရီးဂျဟ်သခင်မသည် တမန်တော်မြတ်အား “ဝရ်ကဟ် အစ်ဗ်နို နောင်ဖစ်လ်” ထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ဝရ်ကဟ်သည် (အစ်ဗ်ရာနို) (The Hebrew Language) ယဟူမီ ဘာသာ စာပေကိုတတ်ကျွမ်း၏။ “တောင်ရာတ်” နှင့် “အင်ဂျီလ်” ကျမ်းများကိုလည်း ကောင်းစွာတတ်မြောက်၏။ ဝရ်ကဟ်သည် တမန်တော်မြတ်၏ အဖြစ်ပျက်ကို ကြားနာပြီးနောက် “ဤကောင်းကင်တမန်သည် တမန်တော်မူစာသခင်ထံသို့ ကြွရောက်ခဲ့သော ကောင်းကင် တမန်ပင်ဖြစ်သည်” ဟု ပြောကြားလေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ယင်းကဲ့သို့ ကောင်းကင်တမန်အား တွေ့မြင်ရသောအခါ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ ထိုအခါ ခရီးဂျဟ်သခင်မက “သခင်၊ မစိုးရိမ်ပါလင့်၊ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် သခင်အား စွန့်လွှတ်ထားတော်မူမည်မဟုတ်ပါ” ဟု ပြောဆို နှစ်သိမ့်စေလေသည်။ (a) တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်စိုးရိမ်ပါသည်” ဟု ပြောကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် ဤစိုးရိမ်မှု၊ ထိတ်လန့်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှုသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ဘုန်းတန်ခိုး တေဇော်အာနုဘော်၏ အဟုန်ကြောင့်၎င်း၊ နဗီတမန်တော်၏ ကြီးမားလှသောတာဝန်ကို တွေးခေါ်မြော်မြင်မိခြင်းကြောင့်၎င်း ဖြစ်ပေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် အဘယ်အရာကို ရှုမြင်တော်မူခဲ့သည်။ ကောင်းကင်တမန်က ဘာတွေပြောကြားခဲ့သည်။ မည်သို့မည်ပုံတွေမြင်တော်မူခဲ့သည်။ မည်သို့သောအခြင်းလက္ခဏာတွေဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ဤသည်တို့ကား အလွန်တရာမျှ နက်နဲလှ၏။ နူးညံ့သိမ်မွေ့လှ၏။ ဤသည်တို့ကို အကွာရာများဖြင့် ရေးသားဖော်ပြရန်ကား မဖြစ်နိုင်ပေ။

ရက်အနည်းငယ် ဝဟီ ရပ်တန့်သွားခြင်း။

ဗိုခါရီကျမ်း၊ ဗါဗွတ်တအ်ဗီရ်တွင် ပါရှိသည်မှာ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ထံတော်မှ “ဝဟီ” ကျရောက်ခြင်းသည် ရက်အနည်းငယ်ပြတ်သွားလေ၏။ သို့“ဝဟီ” ကျရောက်ခြင်း ပြတ်သွားသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် တောင်ထိပ်သို့တက်၍ မိမိကိုယ်ကို မိမိလိုမ့်ချရန် ကြံရွယ်တော်မူ၏။ ထိုသို့ကြံရွယ်တော်မူသည့်အခါ ကောင်းကင်တမန်ဂျစ်ဗ်ရီဗ်သည် ကိုယ်ထင်ပြ၍ “အို....

(a) တမန်တော်မြတ်သည် ကောင်းကင်တမန်အား တွေ့မြင်၍ ဦးစွာပဋ္ဌမ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ မကွဲပါဌ်တော်ကို ကြားနာရသောအခါ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်ကြွလာပြီးလျှင် ခရီးဂျဟ် သခင်မအား မိမိ စိုးရိမ်ကြောင်း ပြောပြတော်မူရာ ခရီးဂျဟ် သခင်မက အောက်ပါ အတိုင်း ပြောဆို နှစ်သိမ့်စေလေသည်။ “သခင် အလျဉ်းမစိုးရိမ်ပါလင့်၊ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် သခင်အား ဘယ်သောအခါမျှ အရှက်တက်အကျိုးနည်းဖြစ်စေတော်မူမည်မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သခင်သည်သားချင်းများနှင့် ကောင်းစွာ ဆက်ဆံတော်မူပါသည်။ သူတပါး၏ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်တော် မူပါသည်။ မရှိဆင်းရဲသူများကိုလည်း ပေးကမ်းတော်မူပါသည်။ ဧည့်သည်များအားလည်း ဧည့်ခံကျွေးမွေးတော်မူပါသည်။ မှန်ကန်သောပြဿနာများကိုလည်း ထောက်ခံတော်မူပါသည်”။ ကြည့်-ဗိုခါရီ။

မို့ဟမ္မဒ်၊ (ဆူလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) အသင်သည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ တမန်
တော် မုချဖြစ်တော်မူပါသည်” ဟု ပြောကြားလေ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည် စိတ်ပြေ
သွားတော်မူ၏။ ထို့နောက်တဖန် “ဝဟီ” ကျရောက်ခြင်း ရက်အနည်းငယ် ပြတ်သွား ပြန်သော်
တမန်တော်မြတ်သည် ယခင်နည်းတူပင် တောင်တလုံးပေါ်သို့ တက်၍ မိမိကိုယ်ကို လှိုင့်ချရန်
ကြံရွယ်တော်မူပြန်၏။ တဖန်ကောင်းကင်တမန် ဂျစ်ဗ်ရီလီသည် ကိုယ်ထင်ပြု၍ “အသင်သည်
မုချအလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ တမန်တော်ဖြစ်ပါသည်” ဟု ပြောကြားကာ နှစ်သိမ့် စေလေသည်။

မှတ်ချက်။ ။

ဟာဖဇ် အစ်ဗ်နီ ဟဂျရ်သည် အထက်ပါ “ဟဒီးဆ်” ကို ဖွင့်ဆိုရေးသားရာတွင် အဆိုပါ ဟဒီးဆ်
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချို့ (စုဒ်) စောဒကတက်သူများ၏ (စုဒ်) စောဒကကို အောက်ပါအတိုင်း
ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

စောဒက ။ ။ နဗီတမန်တော်ဘဝသည် နဗီဖြစ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသို့လျှင် ဒွီဟသံသယ
ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။

အဖြေ။ ။ (အထက်ပါအတိုင်း ဟာဖဇ် အစ်ဗ်နီ ဟဂျရ် သည် အချို့တို့၏ စောဒကကို
ရေးသားဖော်ပြပြီးလျှင် ၎င်းစောဒကနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျော်ကြားသော မိုဟမ္မဒ်
အစ်ဆ် သုခမိန်တပါး၏ အဖြေကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်)
နဗီတမန်တော်ဖြစ်ရခြင်းသည် အလွန်ကြီးမားလှသော တာဝန်တရပ်ဖြစ်၏။
ထိုသို့ကြီးမားသော တာဝန်ကို တမ်းဆောင်ခြင်းသည် ရုတ်တရက် သေဏှခြင်း
အတွင်းမဖြစ်နိုင်ပေ။ ထို့အတွက် ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်အား ဦးစွာ ပဌမ
အိပ်မက်ပေးခြင်းဖြင့် သံသယ၊ သမဝိတ္တ၊ အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်စေတော်မူခဲ့၏။
ထို့နောက် ရုတ်တရက် ကောင်းကင်တမန်ကို တွေ့မြင်တော်မူသည့်အခါ တမန်
တော်မြတ်သည် လူ့သဘာဝအလျောက် ထိပ်လန့်သွားရှာတော်မူ၏။ ထိုအခါ
ခဒီဂျဟ်သခင်မက တမန်တော်မြတ်အား နှစ်သိမ့်စေခဲ့၏။ ထို့နောက်တဖန်
ဝရ်ကဟ်က ထောက်ခံပြောဆိုပြန်သည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် လုံးဝ
ယုံကြည်စိတ်ချတော်မူလေသည်။

ဤသည့်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆိုပါ မိုဟမ္မဒ်အစ်ဆ်ကပင် အောက်ပါ
အတိုင်း ဆက်လက်ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

لَمَّا كَلَّمَ اللَّهُ نَبِيَّكَ بِالْحَقِّ وَاعْتَرَفَ بِهِ

တမန်တော်မြတ်သည် ဝရ်ကဟ်၏ စကားကို ကြားတော်မူသည့်အခါ
အမှန်ဟူ၍ ယုံကြည်တော်မူပြီးလျှင် ဝန်ခံတော်မူလေသည်။

အထက်တွင်ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း “ဝဟီ” ကျရောက်ခြင်း အကြိမ်ကြိမ် ပြတ်သွား
ခြင်းမှာ တမန်တော်မြတ်သည် ဝဟီကို တဖြည်းဖြည်းခြင်း ခံနိုင်ရည် ရှိသွားတော်မူရန်

အတွက်ပင် ဖြစ်သည်ဟု အဆိုပါ ပညာရှင် ကပင် ဆက်လက်၍ ရေးသား ဖော်ပြထား
လေသည်။ (a)

အစ္စလာမ် သာသနာတော်ကို စတင်ဟောကြားတော်မူခြင်း။

တမန်တော်မြတ်သည် နဗီ တမန်တော်ဖြစ်တော်မူခြင်း၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို စတင်
ဆောင်ရွက်ရန် ကြံရွယ်တော်မူသည့်အခါ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တော်မူ ခဲ့ရလေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် နဗီ တမန်တော် အပေါင်းတို့တွင် နောက်ဆုံး ပွင့်တော်မူသော
တမန်တော်လည်းဖြစ်၏။ ကမ္ဘာ့အဝန်းအတွက် ပွင့်တော်မူသော တမန်တော်လည်း ဖြစ်၏။
တမန်တော်မြတ်၏ တာဝန်မှာကား ကြီးမားလှ၏။ မိမိကိုယ်တိုင် အေးချမ်းသာယာစွာနေထိုင်
တော်မူ၍ အရပ်နိုင်ငံတွင် သာမက ကမ္ဘာ့အဝန်း၌ အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ရောင်ခြည်ကိုထွန်း
ပြောင်စေတော်ရန်ပင် ဖြစ်၏။ ဤကား မလွယ်ကူလှပေ။ အလွန်တရာမျှပင် ခက်ခဲလှ၏။
ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် အစ္စလာမ်သာသနာကို စတင်ဟောကြားရာ၌ စိန်ခံတကျ စီမံခန့်ခွဲမှုဖြင့်
တဖြည်းဖြည်းခြင်း ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ရလေသည်။

အစ္စလာမ်သာသနာ၏ တရားဦးနာရသူများ။

အစ္စလာမ် သာသနာကို ဦးစွာပဌမ မည်သူ-မည်ဝါတို့အား တင်ပြရမည်နည်း။ ဤကား
ပဌမအဆင့်၊ ပဌမပြဿနာပင် ဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စအတွက် အကြံသူများကိုသာ ရွေးချယ်
ရပေမည်။ ၎င်းတို့သည် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ အမြောက်အမြား တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ နေထိုင်
သွားလာခဲ့ကြတူး၏။ ၎င်းတို့သည်တမန်တော်မြတ်၏ အလေ့အကျင့်၊ အလေ့အထ၊ အပြုအမူ၊
ကောင်းမြတ်သော အရည်အချင်း၊ သတ္တိ၊ ပါရမီစသည်များကို ကောင်းစွာသိကျွမ်းခဲ့ကြ၏။
တမန်တော်မြတ်၏ ဟောပြောချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိကျမှန်ကန်စွာ အဆုန်းအဖြတ်
ပေးနိုင်ကြ၏။ အစ္စလာမ်သာသနာကို ဦးစွာပဌမ စတင်ဟောပြောရန်အတွက် ထိုသို့သော
ပုဂ္ဂိုလ်များကိုသာလျှင် ရွေးချယ်ရပေမည်။ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကား မည်သူများနည်း။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကား ခဒီဂျဟ်သခင်မ၊ အလီသခင်၊ ဇိုက်ဒ်သခင်၊ အဗူဗတ်ကံရ်သခင်တို့ပင်တည်း။
ခဒီဂျဟ်သခင်မကား တမန်တော်မြတ်၏ ကြွင်းရတော်ဖြစ်၏။ အလီသခင်ကား တမန်တော်
မြတ်၏ အုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်မှု၌ပင် ကြီးပြင်းလာခဲ့၏။ ဇိုက်ဒ် သခင်ကား ကြေးကျွန်
အဖြစ်မှ တမန်တော်မြတ်က လွတ်မြောက်စေခဲ့သော အလွန် ခင်မင်ရင်းနှီးသော အမှုထမ်း
တဦးပင်ဖြစ်၏။ အဗူဗတ်ကံရ်သခင်ကား တမန်တော်မြတ်ထံပီးတွင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာ
အတူနေထိုင်ခဲ့သော မိတ်ဆွေရင်း တဦးဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဦးစွာပဌမ အစ္စလာမ်
သာသနာတော်ကို ခဒီဂျဟ် သခင်မအား စတင်ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။ ခဒီဂျဟ် သခင်မသည်
လည်း အစ္စလာမ်သာသနာတော်ကို ကြားလျှင် ကြားခြင်းပင် စိတ်စေတနာ ဖြူစင်စွာဖြင့် နာယူ
လက်ခံခဲ့လေသည်။ ထို့နောက်ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အသီးသီးတို့သည်လည်း အစ္စလာမ်သာသနာကို
ဝမ်းသာအားရလက်ခံနာယူခဲ့ကြလေသည်။

(a) ကြည့်-အိဂျစ်ပြည်တွင် ပုံနှိပ်သော ဆူဟီဟ်ဗိုခါရီ၏ အဖွင့် ဖတ်ဟုလ်ဗါရီကျမ်း
ကေ့တာဗုတ်တအီဗီရီ၊ အတွဲ ၁၂၊ စာမျက်နှာ ၃၁၇။

အဗူဗတ်ကိရ်သခင်သည် ကုံလုံကြွယ်ဝသော၊ မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်တွင် ကျမ်းကျင်သော၊ အမြော်အမြင်ရှိသော၊ အလှူဒါနရက်ရောသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးဖြစ်၏။ အစိမ်းနီစအိန်က ရေးသားဖော်ပြထားသည်မှာ အဗူဗတ်ကိရ်သခင် “အိမာန်” ယုံကြည်လာသည့်အချိန်တွင် ၎င်းထံတွင် ဒစ်ရ်ဟမ်ငွေ လေးသောင်း (၄၀၀၀၀) ဟိတ်ရှိ၏။ ဤအကြောင်းကြောင်း တွေ့ကြောင့် အဗူဗတ်ကိရ် သခင်သည် မကွာမြို့တွင် အထူးကြွေငါးရက်ရှိ၏။ ဂုဏ်အသရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း အရာရာတွင် အဗူဗတ်ကိရ်သခင်နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြ၏။ အဂ္ဂမဟာ သာဝကကြီး အုတ်ဆ်မာန်၊ သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်၊ သာဝကကြီး အဗ်ဒုတ်ရ်ရဟ်မာန် အစိမ်းနီ အောက်ဖ်၊ အီရာန် ပြည်ကို အောင်နိုင်ခဲ့သော သာဝကကြီး စအိန် အစိမ်းနီ ဝက္ကာဆ်၊ သာဝကကြီး တွာလ်ဟဟ် တို့သည် အဗူဗတ်ကိရ်သခင်၏ဟောကြားမှု၊ တိုက်တွန်းမှု ကြောင့်ပင် အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် လာခဲ့ကြပေသည်ဟု ရှေ့ဝါယတ်ရှင်များက ရေးသားကြပေသည်။ (a) အဗူဗတ်ကိရ် သခင်၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့်ပင် အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ဂုဏ်သတင်းသည် တဖြည်းဖြည်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်များထံတွင်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာ ပျံ့နှံ့လာခဲ့၏။ ယင်းသို့ အားဖြင့် မှတ်စံလင်မ် ဦးရေသည်လည်း များပြား လာခဲ့သေးသည်။ ဦးစွာပဌမ အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည် လာခဲ့ကြသော သာဝကကြီးများတွင် သာဝကကြီး အမ္မာရ်၊ သာဝကကြီး ခဗျိဗ် အစိမ်းနီအရတ္တ၊ သာဝကကြီး အုတ်ဆ်မာန်၊ သာဝကကြီး အဗ်ဒုတ်ရ်ရဟ်မာန် အစိမ်းနီအောက်ဖ်၊ သာဝကကြီး စအိန်အစိမ်းနီ ဝက္ကာဆ်၊ သာဝကကြီး တွာလ်ဟဟ်၊ သာဝကကြီး အရ်ကမ်၊ သာဝကကြီး စအိန် အစိမ်းနီဇိုက်မ်၊ သာဝကကြီး အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစိမ်းနီ မတ်စ်အူမ်၊ သာဝကကြီး အုတ်ဆ်မာန် အစိမ်းနီမတ်ဇ်အူန်၊ သာဝကကြီး အိုဗိုင်ဗဟ်၊ သာဝကကြီး ဆိုဟ်ကိမ်ရူမီ သခင်တို့သည် အထူးကျော်ကြားခဲ့ကြပေသည်။

အစ္စလာမ်သာသနာကို လျှို့ဝှက်စွာဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း။

အစ္စလာမ် သာသနာကို စတင်ဟောကြားသည့် အချိန်တွင် အထူးတလည် လျှို့ဝှက်စွာ ဟောကြားခဲ့ရပေ၏။ အတွင်းကျသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှအပ အခြားမည်သူ တဦးတယောက်မျှ မသိစေရန် ကြိုးစားသတိထားရ၏။ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုရန်အချိန် ကျရောက်လာလျှင် တမန်တော် မြတ်သည် တောင်တလုံးလုံး၏ တောင်ကြားအရပ် လျှိုရိုးတခုခုသို့ ကြွသွားတော်မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်၌ပင် လျှို့ဝှက်စွာ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုလေ့ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် (ဆွလာတ်ဝတ် သို့လာ) နံနက်ယံအချိန်တွင် ဝတ်ပြုသော ဆွလာတ်ကို “ဟရမ်” ကျောင်းတော်၌ပင် သွားရောက်၍ ဝတ်ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤဝတ်ပြုခြင်းသည် ကိုရ်ရှ်ရှိ မျိုးနွယ်တို့လည်း ပြုပိုင်သော ဝတ်ပြုခြင်းမျိုး ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း ဟူ၍ အစိမ်းနီလ် အဆီရ်က ရေးသားဖော်ပြ ထားသည်။ (b)

တနေ့သ၌ တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အလီသခင်နှင့် အတူတကွ တောင်ကြားအရပ် လျှိုတခုတွင် ဆွလာတ် ဝတ်ပြု နေတော်မူ၏။ အကြောင်း အားလျော်စွာ

a ကြည့် - အီဂျစ်ပြည်နယ်၊ ရေယာသွန်နယ်ရှိ ရေ မိုဟစ်ဗ်ဗွတ်တုဗရီ - စာမျက်နှာ (၅၇)။
 b ကြည့် - အစိမ်းနီလ်အဆီရ်ရေး - ကာမစ်လ်ကျမ်း၊ အစောင် ၂၊ စာမျက်နှာ (၂၁)။
 (စိုင်ယစ်ဒ် ခိုလိုင်မာန် နဒ်ဝီ)

ဘကြီးတော် အဗုတူလစ်ဗ်သည် ရောက်ရှိလာပြီး ထူးဆန်းသော ဝတ်ပြု နည်းကို တွေ့မြင်လျှင် အံ့သြကြီးစွာဖြင့် ရပ်၍ စူးစိုက်ကာ ကြည့်နေလေ၏။ တမန်တော်မြတ် ဝတ်ပြုပြီး သောအခါ ဘကြီးတော်က ဤသည်ကား အဘယ် သာသနာ နည်းဟု မေးရာ တမန်တော်မြတ်က ဤသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အဘိုးတော်တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ် (အလိုငှာ ဟစ္စလာမ်) ၏ သာသနာပင်ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖြေကြားတော်မူလေသည်။ ထိုအခါဘကြီးတော် အဗုတူလစ်ဗ်က “ဤသာသနာကို ကျွန်ုပ်တော့ လက်မခံနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင်အသင်တို့တွင် ခွင့်ရှိ သည်။ မည်သူတဦးတယောက်မျှ အနှောက်အယှက် မပြုနိုင်ပါ” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

အစ္စလာမ်သာသနာသည် မည်သို့မည်ပုံ ပျံ့ပွားလာခဲ့သနည်း။ ဤသည် ပြဿနာကြီးတစ်ခုပင်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အစ္စလာမ်သာသနာကို ဆန့်ကျင်ဖက်ပြုသူ များက အစ္စလာမ်သာသနာသည် ထားဖြင့် ပျံ့ပွားခဲ့သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဤအ ကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤကျမ်းအခြားတနေရာတွင် အကျယ်တဝင့် ရေး သားဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤနေရာ၌လည်း အကြောင်းအား မလျော်စွာ ရှုထောင့်တခုကို ဖော်ပြလိုပေသည်။* (၁) အစ္စလာမ်သာသနာ ထွန်းကားခါစအချိန်တွင် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်းသည် မိမိ၏အသက်နှင့်စည်းစိမ်ကိုပါ စွန့်လွှတ်ခြင်းပင်မည်၏။ ထိုသို့သောအချိန်အခါ မျိုးတွင်၊ မည်သူများ မည်ကဲ့သို့သောသူများအစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ခဲ့ကြသနည်း။ ဤနေရာတွင်ဤသည့်အချက်ကိုပင်ဖော်ပြလိုပေသည်။ အစ္စလာမ်သာသနာထွန်းကားခါစအချိန်တွင် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များတွင် တူညီသောထူးခြားချက်များကို တွေ့ရှိ ရ၏။ ထို့အတူ အစ္စလာမ်သာသနာကို အကြီးအကျယ် ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များတွင်လည်း တူညီသောအချက်များကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ဤအ ကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်ကို ရွှေ့တွင်ရေးသားဖော်ပြသွားမည် ဖြစ်၏။

အစ္စလာမ်သာသနာကို ဦးစွာပဌမ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သူများ။

(၁) အစ္စလာမ်သာသနာကို ဦးစွာပဌမ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သူများသည် များသောအား ဖြင့်ယခင်မူလကပင်အမှန်တရားကို ရှာဖွေဆည်းပူးသောသူများ၊ သဘာဝဓမ္မ အလျောက် စိတ်စေတနာဖြူစင်သောသူများ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမြတ်သောသူများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ဥပမာ သာဝကကြီးအဗူဗတ်ကံရ်သခင်သည် (အစ္စလာမ်သာသနာမထွန်းကားမီ) အမှိုက်ခေတ် ကပင် ကာယိန္ဒြေရှိမှု၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမြတ်မှု၊ မှန်ကန်မှု၊ သစ္စာကတိတည်ကြည်မှုတို့တွင် ကျော်ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တဦးဖြစ်ခဲ့၏။ သာဝကကြီးအုတ်ဆ်မာန် အစ်ဗ်ဒ်နီ မတ်ဇ်အူန်သည် မိုးသားဖြောင့်မတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးဖြစ်ခဲ့၏။ အစ္စလာမ်သာသနာအတွင်းသို့ မရောက်လာ မီ အလျင်ကပင် သေရည်သေရက်သောက်စားမှုကို စွန့်ခဲ့ချေပြီ။ အစ္စလာမ်သာသနာအတွင်းသို့ ရောက်လာပြီးသည့်နောက်တွင် “ရာဟစ်ဗ်” ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် တောထွက်လို စိတ်ပင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်က ပိတ်ပင်တားမြစ်တော်မူသဖြင့် မိမိ၏ စိတ်သ ဘောကိုပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီးဆို့ဟိုက်ဗ်သည် အင်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်ဒ်နီ ဂျစ်အာန်၏ ပဲ့ပြင် သွန်သင်ဆိုဆုံးမမှုတွင် ကြီးပြင်လာခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ အင်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်ဒ်နီ

ကျွန်အာန်သည် အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီအလျင်ကပင် ကွယ်လွန် သေဆုံးခဲ့ရှာ၏။ အစ္စလာမ်သာသနာကို စတင်သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များတွင်သာဝကကြီး အဗူဇရ်သည် ဆဌမမြောက်မှတ်စံလင်မ်၊ သို့မဟုတ် သတ္တမမြောက် မှတ်စံလင်မ်ဖြစ်ခဲ့၏။ အစ္စလာမ်သာသနာကို ထိုသာဝကကြီး လက်ခံယုံကြည်ခဲ့သည့်အကြောင်းကား ဤသို့ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး အဗူဇရ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်မယုံကြည်မီအလျင်ကပင် ရုပ်ထုကိုးကွယ်မှုကိုစွန့်လွှတ်ခဲ့ချေပြီ။ (တမျိုးတစားတည်းသတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ မိမိစိတ်နှလုံးတွင် ပေါ်ပေါက်လာသည့်အတိုင်း ကိုးကွယ်ရာ အသျှင်၏နာမတော်ကို) တသလေ့ရှိခဲ့၏။ ဝတ်ပြုလေ့ရှိခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်၏ဂုဏ်သတင်းကို ကြားသည့်အခါ သတင်းမှန်ရယူနိုင်ရန်အတွက် မိမိ၏နောင်တော်ကို မကြာမြို့သို့ စေလွှတ်ခဲ့၏။ သာဝကကြီး အဗူဇရ်၏နောင်တော်သည်မကြာမြို့သို့ရောက်ရှိ၍ တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် ကုရ်အာန်ကျမ်းလာအာယတ်ခတ်များကို ကြားနာ၏။ ယင်းသို့ကြားနာပြီးလျှင် မိမိနေရပ်သို့ပြန်လာပြီး သာဝကကြီး အဗူဇရ်အား “ကျွန်ုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးကို တွေ့ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းအား လူများက(မှတ်ရံတစ်)သာသနာဖေါက်ပြန်သူဟူ၍ ပြောဆိုကြသည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် မွန်မြတ်သောကိုကျင့်တရားများကို သွန်သင်ပြသလျက်ရှိပါသည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ် ရွတ်တတ်သရဇ္ဈာယ်သောစကားများသည် လင်္ကာလည်းမဟုတ်၊ တမျိုးပင်ဖြစ်ပါသည်။ အသင်၏ လမ်းစဉ်နှင့်တူသည်”ဟုပြောပြလေသည်။ ယင်းသို့မိမိနောင်တော်၏စကားများကိုကြားရသော်လည်းသာဝကကြီး အဗူဇရ်သည် နှစ်သိမ့်ရောင်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ မိမိကိုယ်တိုင် မကြာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ၎င်းနောက် တမန်တော်မြတ်ထံဝင်ရောက်၍ တမန်တော်မြတ်၏ နှုတ်မှ ကုရ်အာန် ကျမ်းလာအာယတ်ခတ်များကို မိမိကိုယ်တိုင် ကြားနာရသောအခါ အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့လေသည်။ ထိုသာဝကကြီးသည် မိမိ၏ သက်တမ်းတလျှောက်တွင် လောကီရေးရာများနှင့် ကင်းရှင်းစွာ နေထိုင်သွားခဲ့လေသည်။ (ထိုသာဝကကြီး၏ ယုံကြည်ချက်မှာ မှတ်စံလင်မ်တဦးအဘို့ ရှေ့ငွေ ဥစ္စာပစ္စည်းရှာဖွေစုဆောင်းခြင်းသည်မပြုပိုင်ပေ)။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် သာဝကကြီး အုတ်ဆံမာန်သည် ထိုသာဝကကြီးအားမိမိလက်ထက်တွင် မဒီနာမြို့နှင့် အလွန်ဝေးကွာသော ဌာနသို့ ပို့ထားခဲ့လေသည်။ (a)

(၂) အချို့သာဝကကြီးများသည် တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏ နောက်လိုက်များဖြစ်သော “အဟ်နာဖ်”တို့၏ သွန်သင်ဆုံးမပုံပြင်ခြင်းကိုခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းသာဝကကြီးများသည် အစ္စလာမ်ဘာသာမထွန်းကားမီအလျင်ကပင် ရုပ်ထုကိုးကွယ်မှုကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြ၏။ မိမိတို့ကိုယ်ကိုလည်း တမန်တော် အစ်ဗ်ရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏ နောက်လိုက်တပည့်သားများဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောဆိုလေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ဤအကျဉ်းသင်္ချေပ ယုံကြည်ချက်မှအပ အခြားမည်သည့်အရာကိုမျှ မသိနားမလည်ကြချေ။

(a) သာဝကကြီးအဗူဇရ် သခင် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် ခဲ့သည့်အကြောင်း ခိုခါရီကျမ်းတွင် ၎င်း၊ မှတ်စံလင်မ်ကျမ်းတွင် ၎င်း တွေ့ရှိရ၏။ သို့ရာတွင် ကျမ်းတစောင်နှင့်တစောင်အနည်းငယ် ခြားနားလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုကျမ်းကြီးနှစ်စောင်လုံးမှ ကောက်နုတ် ရေးသားပါသည်။ အချို့အချက်အလက်များကိုလည်း ချန်လှပ်ထားခဲ့ပါသည်။

(ရှစ်မိလီ)

ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် ၎င်းတို့သည် အမှန်တရားကို အထူးတလည် ရှာဖွေဆည်းပူးလျက် ရှိခဲ့ကြကုန်၏။ ၎င်းတို့တွင် ဇိုက်ဒ်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအကြောင်း အထက်တွင် ပါရှိခဲ့ချေပြီ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် တမန်တော်မြတ်နဗီဖြစ်မီ ငါးနှစ်အလျှင်ကပင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကို ခံယူသွားခဲ့ရှာ၏။ သို့ရာတွင် ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွင် သားငယ်စအိဒ်သည် အသက်ထင်ရှားကျန်ရစ်ခဲ့၏။ သားငယ်သည် မိမိဘခင်ကြီး၏သြဝါဒများကို ကြားနာခဲ့ဘူး၏။ သားငယ်သည် တမန်တော်မြတ်ထံ ဝင်ရောက်ပြီးအစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့လေသည်။ ဤသို့အားဖြင့် ဘခင်ကြီးဇိုက်ဒ် အသက်ထက်ဆုံး ရှာဖွေခဲ့သည့် ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်ကြီးအား သားတော်စအိဒ်သည် ဖူးတွေ့ခဲ့ရလေသည်။

❦ (၃) အထက်တွင်ဖော်ပြပါပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ကြီးမားသောမည်သည့် ရာထူးဌာနန္တရကိုမျှရရှိခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ခဲ့ကြပေ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များတွင်များသောအားဖြင့် ဥပမာ အမျိုးရ်၊ ခဗျါဗ်၊ အဗူဗူဒ်ဒီနာဗ်၊ ဆိုဟ်ကီဗ်၊ စသည့်သာဝကများသည် ရာထူးဌာနန္တရမဲ့ကြသကဲ့သို့ ပစ္စည်းမဲ့များလည်း ဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ဤသည့်သာဝကများကို ခေါ်ဆောင်၍ တမန်တော်မြတ် ကျောင်းတော်တွင်းသို့ သွားတော်မူသည့်အခါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် အကြီးအကဲများက ပြက်ရယ်ကြလေသည်။

(الغافر) أَهْلُ الْكِتَابِ وَاللَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ آيَاتِهِ

ဤသူများပင်လော၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖဲကြည့်၍ ၎င်းတို့အား ကျေးဇူးပြုထားတော်မူ၏။ ?

ကုရ်အာန် (၆: ၅၃)။

ကာဖစ်ရ် များထံတွင် အချို့သာဝကများ၏ ဆင်းရဲမှုသည်ပင် အထင်အမြင်သေးစရာ အကြောင်းဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ဤဆင်းရဲမှုသည်ပင် အချို့ဆင်းရဲကြကုန်သော သာဝကများအသို့ အစ္စလာမ် သာသနာကို ဦးစွာပဌမ အိမ့်ယူကြည်ရန်အကြောင်း လာဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်နေရှင်၊ ရာထူးရှင်များကဲ့သို့ ဥစ္စာဓနသည့် သာဝကကြီးများ၏စိတ်နှလုံးသားကို မည်းညစ်စေခဲ့သည်မရှိပေ။ သာဝကကြီးများအား ဂုဏ်မာနသည် အမှန်တရားကို လက်ခံနာယူခြင်းမှ ပိတ်ပင်တားဆီးခြင်းလည်း မပြုနိုင်ခဲ့ပေ။ သာဝကကြီးများတွင် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင် အကြီးအကဲများကဲ့သို့ အကယ်၍ ငါတို့သည် ဆင်းတုကိုးကွယ်မှုကို စွန့်လွှတ်လိုက်ကြပါလျှင် ကာဖစ်ရ် ကျောင်းတော်၏ရာထူးကြီးကို လက်လွှတ်ရမည်ဟူသော စိုးရိမ်မှုလည်း အလျဉ်းမရှိပေ။ အချုပ်အားဖြင့် သာဝကကြီးများ၏ စိတ်နှလုံးသည် အဘက်ဘက်မှပင် ဖြူစင်သန့်ရှင်းလျက်ရှိပေသည်။ သို့ဖြစ်သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းခြင်း ကြောင့်လည်း တရားဓမ္မ၏ လင်းရောင်ခြည်သည် သာဝကကြီးများ၏ စိတ်နှလုံးသားများ ပေါ်တွင် မဆိုင်းမဘူ စူးရှပေါက်ရောက်ခဲ့ပေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် နဗီတမန်တော်အပေါင်းတို့၏ ပဌမပိုင်း နောက်လိုက်တပည့်များသည် အမြဲဆင်းရဲသားများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။ တမန်တော်အီစါ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏ ပဌမပိုင်း နောက်လိုက်များသည် တံငါများပင်ဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။ တမန်တော် နူဟ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏ တပည့်ရင်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကာဖစ်ရ်များသည် အောက်ပါအတိုင်း ကြွေးကြော်ခဲ့ကြလေသည်။-

وَمَا تَرْكُكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ يُبَادُوا بِرَأْيِ الرَّأْيِ وَمَا تَرَى
 كُمْ عَلَىٰ عِلِّيَّانٍ فَضَلُّوا بَلْ نَحْنُكُمْ كَذِبِينَ (هود - ၁၃)

မျက်မြင်၌ အသင်၏နောက်လိုက်တပည့်များသည် ကျွန်ုပ်တို့တွင် ယုတ်
 ညံ့သူများဖြစ်ကြသည်ကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ကြရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်
 အသင်တို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ထက် ပိုမိုမြင့်မြတ်မှုတစ်ခုခုကိုမျှ မတွေ့မြင်ကြပါ။
 ဤမျှမက ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်တို့ကို လိမ်လည်မှုသား ပြောဆိုသူများဟူ၍
 ပင် ထင်ကြပါသည်။

ကုရ်အာန် (၁၁:၂၇)။

အစ္စလာမ် သာသနာကို ဦးစွာပဌမ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြသော မှတ်စံလင်မိတို့၏ အိမိန်
 ယုံကြည်မှုသည် မယိမ်းမယိုင် ကျောက်တိုင်တိုင်သို့ ခိုင်မြဲလှ၏။ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ရက်
 စက်ကြမ်းကြုတ်မှု၊ ကျူးကျော်စော်ကားမှု၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု၊ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ဖြင့် ဆွဲဆောင်
 မှု စသည်တို့သည် ထိုမှတ်စံလင်မိတို့၏ အိမိန်ယုံကြည်မှုကို အနည်းငယ်စိုးစဉ်းမျှပင် ယိမ်းယိုင်
 အောင် မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပေ။ နောက်ဆုံးတွင် အားအင်ချည့်နဲ့ လှစွာသော ထိုမှတ်စံလင်မိများ
 သည်ပင် (Caesar) ကိုင်ဆာ၊ (Khus-rav) ကစ္စရာ မင်းများကိုပင် အောင်နိုင်ခဲ့ကြလေ
 သည်။ ဤသည့်အကြောင်းများကို ရှေ့တွင် သက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍ၌ အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရ
 ပေမည်။

အစ္စလာမ်သာသနာကို အတည်အလင်းဟောကြားရန် အမိန့်တော်။

တမန်တော်မြတ်သည် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် အလွန်တရာမျှ လျှို့ဝှက်စွာဖြင့် တရားဓမ္မ ဟော
 ကြားတော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက် အစ္စလာမ် သာသနာတော်၏ တရားဓမ္မတည်းဟူသော သူရိယ
 နေမင်းသည် ထွန်းလင်းတောက်ပလာသည့်အခါ အောက်ပါအတိုင်း အမိန့်တော်ကျရောက်
 လာခဲ့လေသည်။

(حج- ၄) فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ

အသင့်အား ထုတ်ပြန်ချမှတ်သော အမိန့်တော်ကို အသင်သည် ဖွင့်ဟ
 ဟောကြားပါလေ။

ကုရ်အာန် (၁၅: ၉၄)

ထို့နောက်တဖန် ဤသို့အမိန့်တော် ကျရောက်လာခဲ့လေသည်။

(شع- ၁၁) وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

၎င်းနောက် အသင်သည် မိမိနှင့် နီးစပ်သော သားချင်းများကို သတိပေး
 နှိုးဆော်ပါလေ။

ကုရ်အာန် (၂၆:၂၁၄)

ဆုမွှာတောင်ထိပ်တွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအား တရားဟောကြား တော်မူခဲ့ခြင်း။

တမန်တော်မြတ်သည် အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်းအမိန့်တော်များ ကျရောက်လာသည့် အခါ “ဆုပါ”တောင်ထိပ်သို့ တက်၍ “အို-ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်အပေါင်းတို့” ဟု ကြွေးကြော်မှုလိုက်သည့်အခါ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် စုရုံးလာကြ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “အကယ်၍ ကျွန်ုပ်က ဤတောင်၏ကျောဘက်မှ ရန်သူစစ်တပ်တစ် ချီတက်လာနေသည်ဟု ပြောကြားလျှင်အသင်တို့ ယုံကြည်ကြမည်လော” ဟု မေးရာ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်အားလုံးတို့က “ဟုတ်ကဲ့၊ ယုံကြည်ကြပါမည်၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်အား အမြဲတစေ မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုသည်ကိုသာ တွေ့ခဲ့ကြပါသည်” ဟု ဖြေဆိုကြလေသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ် ပြောကြားတော့မည့်-အကယ်၍ အသင်တို့သည် အိမာန်မယုံကြည်ကြပါလျှင် အသင်တို့ထံ ပြင်းထန်သော အပြစ်ဒဏ်သည် သက်ရောက်လိမ့်မည်” ။ ဤသို့ကြားနာကြရသည့်အခါ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင် အားလုံးတို့သည် ဒေါသအမျက်ခြောင်းခြောင်းထွက်၍ ပြန်လည်ထွက်ခွာ သွားကြလေသည်။ ထိုမျိုးနွယ်များတွင် ဘကြီးအဗူလဟဗ်လည်း ပါဝင်ခဲ့၏။

(ကြည့်-ဗုခါရီကျမ်း၊ အတွဲ ၂၊ စာမျက်နှာ (၂၀၇) ။)

ထို့နောက် ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ တမန်တော်မြတ်က သာဝကကြီးအလီသခင်အား ထမင်းတည်ခင်းညှော်ခံ ကျွေးမွေးရန် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ပါဟု ပြောကြားတော်မူသည့်အတိုင်း သာဝကကြီးအလီသခင်သည် ထမင်းဟင်းများစီစဉ်၏။ ဤသည့်အစွဲလားမိသည့်နာကိုဟောကြားနိုင်ရန် ပဌမဦးဆုံးအချိန်ပင်ဖြစ်၏။ တမန်မြတ်သည်အိမ်ထဲမှထွက်လာခဲ့၏။ ဆွေမျိုးသားချင်း အားလုံးတို့အား ဘိတ်မန္တက ပြုတော်မူ၏။ ဟမ်ဇဟ်၊ အဗူတူလာလ်ဗ်၊ အဗူဗ်စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအားလုံး လာရောက်ခဲ့ကြ၏။ ထမင်းစားသုံးပြီးကြသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် မတ်ဘတ်ရပ်၍ “ကျွန်ုပ်သည်အကြင်တရားဓမ္မကို ယူဆောင်လာခဲ့၏။ ထိုတရားဓမ္မသည် လောကီရေးအတွက်၎င်း၊ လောကုတ္တရာရေးအတွက်၎င်း လိုလောက်၏။ ဤသည့်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရာတွင် ကျွန်ုပ်အား မည်သူ ကူညီမည်နည်း” ဟုပြောကြားတော်မူ၏။ ထမင်းညှော်ခံပွဲတွင် အသင့်ရောက်နေသော ညွှပ်ပရိသတ်အားလုံးသည်ဆိတ်ငြိမ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ရုတ်တရက် သာဝကကြီး အလီသခင်သည် မတ်တပ်ရပ်၍ “ကျွန်တော်သည် မျက်စိနာနေပါသည်။ ကျွန်တော်၏ခြေထောက်များလည်း သေးငယ်လှပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် အငယ်ဆုံးလည်းဖြစ်ပါသည်။ သို့တစေလည်း ကျွန်တော်သည် တမန်တော်မြတ်အား ကူညီပါမည်” ဟု ရဲရဲတောက်ပြောကြားလေသည်။

(ကြည့်-တာရီခ်တူဗရီ၊ အတွဲ-၃၊ စာမျက်နှာ (၁၁၇၁) ။)

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအသို့ ဤရှုမြင်ကွင်းကား အထူးပင်အံ့ဩဘွယ်ရာ ဖြစ်လျက်ရှိတော့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးသည် (ထိုနှစ်ဦး အနက် တဦးမှာ ၁၃-နှစ်ရွယ်ရှိ လူငယ်တဦးမျှ ဖြစ်၏။) လူလောကကြီး၏ ကံကြမ္မာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆန်းအဖြတ်ပေးလျက် ရှိကြ၏။ အဆိုပါ အခြင်းအရာကို ရှုမြင်ကြပြီးလျှင် ညွှပ်ပရိသတ်အပေါင်း

တို့သည် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောကြလေသည်။ သို့ရာတွင် နောင်တချိန်တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်
နှစ်ဦး၏ အဆုန်းအပြတ်သည် လုံးဝ မှန်ကန်နေသည်မှာ ရာဇာဓိပတိအရှားပင် ဖြစ်ပေ
တော့သည်။

တနေ့ထက်တနေ့ မှုတ်စစ်လင်မိဦးရေသည် တိုးပွားလာခဲ့ပေရာ ယခုမှမှုတ်စစ်လင်မိဦးရေမှာ
(၄၀) ပင်ကျော်ခဲ့ချေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်သည် ကအိဗဟ် ကျောင်းတော်
တွင်းသို့ သွားရောက်၍ “တောင်ဟိဒ” တဆူဘည်းသော အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အားသာ
လျှင် ခဝပ် ကိုးကွယ်ခြင်း ဟည်းဟူသော တရားကို ကြေညာ တော်မူခဲ့လေသည်။ ယင်းကဲ့
သို့ ကြေညာတော်မူခြင်းကို ကာဖစ်ရ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် ကအိဗဟ် ကျောင်းတော်ကို
အကြီးဆုံးသော ယုတ်ချခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယူဆခဲ့ကြ၏။ ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် ယင်းသို့
ကြေညာတော်မူလိုက်သည့် တပြိုင်နက် အဘ်အဘ် ကျက်ကျက် ဆူညံသွားခဲ့၏။ လေးဘက်
သေးတန်မူ တမန်တော်မြတ်အား ရန်မူရန် ဝိုင်းအုံလာခဲ့ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်
မြတ်၏ မယားပါသား သာဝကကြီး ဟာရစ်ဆ် အစ်ဗ်နီ အဗိဟာလဟ် သည် အိမ်၌ရှိနေ၏။
ဤအကြောင်းကို ကြားသိသောအခါ တမန်တော်မြတ်အား ကာကွယ်နိုင်ရန် အတွက် ပြေး၍
လာခဲ့၏။ သို့ရာတွင်အဘက်ဘက်မှ ဓါးဒဏ်ချက်များကို ခံခဲ့ရသဖြင့် ထိုနေရာ၌ပင် “ရှဟ်ဒီ”
ဖြစ်သွားခဲ့၏။ အသက်သွေးမြေခခဲ့၏။ ဤကား အစ္စလာမ် သမိုင်းတွင် အစ္စလာမ်အတွက်
ပဌမဦးဆုံးသော အသက်စွန့်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ (ကြည့်-အေဆူဗဟ် ဖိအဟ်ဝါလစ်ဆို့ဆူ
ဟာဗဟ်၊ ဟာရစ်ဆ် အစ်ဗ်နီ အဗိဟာလဟ်၏အကြောင်း။)

**ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ ဆန့်ကျင်မှုနှင့်
ယင်းသို့ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည့် အကြောင်းများ။**

မက္ကာမြို့တော်၏ ဂုဏ်အင်ဒြပ်သည် “ကအိဗဟ်” ကျောင်းတော်ကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ ကိုရိုက်ရှ်
မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အရပ် တပြည်လုံးအပေါ်၌ သာသနာရေးအစိုးရ တည်ထောင်၍
စီမံအုပ်ချုပ်လျက်ရှိခဲ့၏။ ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို
မိမိတို့ဘုရား၏ အပါးဘော်များ၊ ဘုရား၏ဆွေတော်မျိုးတော်များဟူ၍ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြ၏။ ဤ
ကဲ့သို့ ခေါ်ဆိုကြခြင်းအကြောင်းမှာ ၎င်းတို့သည် ကအိဗဟ် ကျောင်းတော်၏ မြို့ဂျာဝစ်ရ်
ဂေါပကများ၊ သော့ကိုင်များ၊ ဖြစ်ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်များသည် ယင်းကဲ့
သို့ ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့၏ တာဝန်နှင့် အလုပ်
အကိုင်များသည် ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ပေရာ နောက်ဆုံးတွင် စီမံအုပ်ချုပ်နိုင်ရန်အတွက် ဌာန
အသီးသီး၊ ရာထူးအမျိုးမျိုးတို့ကို သတ်မှတ်ထားခဲ့ကြရလေသည်။ ဤတွင် အဆိုပါ ဌာန
နှင့် ရာထူးများကိုဖော်ပြလိုပေသည်။

ရာထူး။	ရာထူး၏ တာဝန်။	ခန့်အပ်ခြင်းခံခဲ့ရသော မျိုးနွယ်များ။	တမန်တော် မြတ်၏ လက်ထက်တွင် တည်ရှိနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ။
ဟေ့ဂျာဗဟ်။	ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်၏ သော့ကိုင်နှင့်ဂေါယက။		အုတ်ဆိမာန် အစိပ်နို့ တူလ်ဟဟ်။
ရေဖါဒဟ်။	ဆင်းရဲသော ဟာဂျီ များ အားစောင့်ရှောက်ခြင်း။	နောင်ဖစ်လ်၏ မျိုးနွယ်ဝင်များ	ဟရ်ဆိမာန်နို့-အာမစ်ရ်။
စေ့ကာယဟ်။	ဟာဂျီ များအား ရေတိုက် ကျွေးခြင်း။	ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်	သာဝကကြီး အဗ္ဗာစ်။
မရှ်ဝရဟ်။	ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်း။	အစဗ်မျိုးနွယ်။	ယဇ်ဗ် အစိပ်နို့ ရဗီအဟ် အလ်အဟ်စိပ်ဝဒ်။
ဒေ့ယာတ်၊နှင့် မဃာရင်မ်။	အသက်ဘိုးလျှော့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆုန်းအဖြတ်ပေးခြင်း။	တိုင်မိ၏မျိုးနွယ်	သာဝကကြီး အဗ္ဗဟ်ကရ် သခင်။
အိုကာဗ်။	အလံတော်ကိုင်ဆောင်ခြင်း။	အိုမိုင်ယဟ်၏ မျိုးနွယ်	အဗ္ဗဟ်ကရ် သခင်။
ကုဗ္ဗဟ်။	တဲထိုးရန် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ခြင်း။ အစီးအနင်းများကို စီမံ အုပ်ချုပ်ခြင်း။	မစ်ဇုန်၏မျိုးနွယ်	ဝလီဒ် အစိပ်နို့ မိုဗ်ရဟ်။
စဖါရတ်နှင့်မိုနာ ဖရတ်။	ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် သွားခြင်းနှင့် မျိုးနွယ်အချင်းချင်း သူမြတ်သည်၊ ငါမြတ်သည်ဟူ၍ အငြင်းပွားခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆုန်းအဖြတ် ပေးခြင်း။	အဒိ၏မျိုးနွယ်။	သာဝကကြီး အုမရ်။
အတ်ဇ်လာမ်နှင့် အိုင်စာရ်။	အတိတ်နိမိတ် ကောက်ရန် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ခြင်း။	ဂျမ်ဟ်၏မျိုးနွယ်	ဆွပ်ဝါန်အစိပ်နို့ အိုမိုင်ယဟ်။
အမ်ဝါလ်။	ဘဏ္ဍာရေးဌာန။	စဟ်မိ၏မျိုးနွယ်။	ဟာရစ်ဆိမာန်အစိပ်နို့ ကိုက်စ်။ (a)

(a) အထက်ဖော်ပြပါ ရာထူးခွဲဝေ ခန့်ထားခြင်းအကြောင်း “အတ်က်စွတ်လ်ဖရီဒ်” အစောင်-၂၊ စာမျက်နှာ (၃၁) တွင် အကျယ်တဝင့်တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။

[စိုင်ယစ်ဒ် ဖိုလိုင်မာန် နဒ်ဝီ]

အစ္စလာမ်သာသနာ ထွန်းကားခါစအချိန် တွင်မကြာမီ၌ တန်ခိုးအာဏာ ဩဇာတိက္ကဋ္ဌ ရှိသောကွိုရ်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အကြီးအကဲများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- (၁) အဗူဗူတဖ်ယာန် အစ်ဗ်နီ ဟရ်ဗ်၊ ၎င်းသည်သာဝကကြီး မှီအာဝေယဟ်သခင်၏ ဘခင်ဖြစ်၏။ ဖေ့ဂျာရ်စစ်ပွဲတွင် ၎င်း၏ဘခင်မှာ ကွိုရ်ရှ်မျိုးနွယ်၏ စစ်သူကြီး ဖြစ်ခဲ့၏။
- (၂) အဗူလဟဗ်၊ ၎င်းသည်တမန်တော်မြတ် မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) ၏ ဘကြီး ဖြစ်ခဲ့၏။
- (၃) အဗူဂျဟ်လ်၊ ၎င်းသည် ဝလီဒ် အစ်ဗ်နီ မှီဗီရဟ်၏တူမောင်ဖြစ်၏။ မိမိမျိုးနွယ် ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။
- (၄) ဝလီဒ် အစ်ဗ်နီ မှီဗီရဟ်၊ ၎င်းသည်သာဝကကြီး ခါလစ်ဒ်သခင်၏ ဘခင် ဖြစ်၏။ ကွိုရ်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အကြီးဆုံးသော ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်၏။
- (၅) အာဆူ အစ်ဗ်နီ ဝါအစ်လ် စဟ်မီ၊ ၎င်းသည် သာဝကကြီး အမိရ် အစ်ဗ်နီ အာဆူသခင်၏ဘခင်ဖြစ်၏။ ဥစ္စာဓန ကုံလုံ ကြွယ်ဝ၏။ သားသမီး ပေါများ ၏။ ဩဇာတိက္ကမလည်းရှိ၏။
- (၆) အူတ်ဗဟ် အစ်ဗ်နီ ရဗီအဟ်၊ ၎င်းသည် သာဝကကြီး အမိရ် မှီအာဝေယဟ် သခင်၏ အဘိုးဖြစ်၏။ အလွန်တရာမျှ နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ မွန်ရည်၏။ ခေါင်း ဆောင်မှုပေးနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးလည်းဖြစ်၏။

အထက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအပြင် အတစ်ဝဒ် အစ်ဗ်နီ မူတ္တလစ်ဗ်၊ အတစ်ဝဒ် အစ်ဗ်နီ အဗ်ဒေ့ ယဗ္ဗုဆ်၊ နဿရ် အစ်ဗ်နီ အလ်ဟရ်ဆ် အစ်ဗ်နီ ကလ်ဒဟ်၊ အဗ်နတ်စ် အင်ဗ်နီ ဂျရိက် ဆကဖီ၊ အိုဗိုင်ယ် အစ်ဗ်နီ ခလ်ဗ်၊ အူက်ဗဟ် အစ်ဗ်နီ အဗီမို အိုက်တူ စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ဩဇာအာဏာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။

မှတ်ချက်။ *

ဟာရှင်မိ၏မျိုးနွယ်နှင့် အိုဗိုင်ယ်၏မျိုးနွယ်များသည် အချင်းချင်း ဂုဏ်ပြိုင်ဘက်များ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ငြိမ့်ခဲ့ကြ၏။ စောင်းမြောင်းခဲ့ကြ၏။ ဣဿာသဘော၊ မနာလိုသော သဘော ထားခဲ့ကြ၏။ အချင်းချင်းအာဃာတ ထားသူများ ဖြစ်သည့်အလျောက် ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့ကြ၏။ ဤသည့်အချက်ကို စာဘတ်ပရိတ်သတ်သည် အထူးသိထားအပ်ပေသည်။

တမန်တော်မြတ်အား ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည့်အကြောင်းများ။

ပဌမအကြောင်း။

သွန်သင်ဆုံးမ ပဲ့ပြင်မှုကင်းသော၊ စိတ်ဓါတ်ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော လူမျိုးများရွှေ့တွင် ၎င်းတို့မိရိုးဖလာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ယုံကြည်ယူဆချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒတရပ်ကို တင်ပြသည့်အခါ ၎င်းတို့သည် အထူးသဖြင့် ဒေါသအမျက် ထွက်လေ့ရှိကြ၏။ ဝါဒသစ်ကို အထူးပင်ဆန့်ကျင်လေ့ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့သည် ဝါဒသစ်ကို နှုတ်ဖြင့်သာ ဆန့်ကျင်လေ့ရှိကြသည် မဟုတ်၊ ဝါဒသစ်တင်ပြသူတို့ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရမှသာလျှင် နှစ်သိမ့်ကျေနပ်လေ့ရှိကြသည်။ (ဤကား ဗုဒ္ဓဝင်အထင်အရှားပင်ဖြစ်လေသည်) ။

Handwritten notes in Burmese script, including the character 'စ' and some illegible characters.

အရပ်လူမျိုးတို့သည် ခေတ်အတော်ကြာမှပင် ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုတွင် နှစ်မွန်းလျက် ရှိခဲ့ကြ၏။ ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကို အထူးတလည် တိုက်ဖျက်ခဲ့သော တမန်တော် အာရ်ရာဟိမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) အမှတ်တရ တည်ဆောက်ခဲ့သော “ကအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်၌ပင် အရပ်လူမျိုးတို့သည် ရုပ်တု (၃၆၀) တိတိထားရှိ၍ ကိုးကွယ်လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုရုပ်တု များတွင် “ဟိုဗလ်” အမည်ရှိသော ရုပ်တုသည် အကြီးဆုံးသော ကိုးကွယ်ရာပင် ဖြစ်၏။ အရပ်လူမျိုးတို့၏ ယူဆချက်အရ “ဟိုဗလ်” သည် အကောင်းနှင့် အဆိုးဟူသမျှကို ပိုင်ဆိုင်၏။ မိုးရွာသွန်းစေ၏။ သားသီးများပေး၏။ စစ်ပွဲများတွင်အောင်နိုင်မှုကိုလည်းပေး၏။ ၎င်းတို့တွင် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်နှင့်ပတ်သက်၍ အတွေးအခေါ် အလျဉ်းမရှိခဲ့ပေ။ ရှိပြန်တော်မူလည်း ထိုအသျှင်မြတ်သည် တစုံတရာမျှ အကျိုးမပေးနိုင်ဟူ၍ ယူဆခဲ့ကြလေသည်။

ဒုတိယအကြောင်း

အစ္စလာမ်သာသနာ၏တာဝန်မှာ အထက်တွင်ဖော်ပြပါ မှားယွင်းလျက်ရှိသော အယူအဆ အတွေးအခေါ်ကိုပင် တမဟုတ်ခြင်း တခါတည်းဖျက်ဆီးပစ်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤအတွေးအခေါ်၊ ဤအယူအဆများ ပျက်စီးသွားသည်နှင့်အမျှ ကိုရ်ရှ်မျိုးနွယ်၏တန်ခိုး အာဏာ ဩဇာ တိက္ကမ၊ ကြီးစိုးမှုများသည်လည်း တပါတည်း ပျက်စီးသွားမည်မှာ မုချပင်ဖြစ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ကိုရ်ရှ်မျိုးနွယ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆန့်ကျင်ခဲ့လေသည်။ ကိုရ်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအနက် မိမိတို့၏ တန်ခိုးအာဏာ များများပျက်စီး ဆုံးပါးရမည်ဟု ထင်သူများက များများဆန့်ကျင်ခဲ့ကြ၏။ နည်းနည်းပျက်စီးဆုံးပါးရမည်ဟု တွေးထင်သူများက နည်းနည်းဆန့်ကျင်ခဲ့ကြ၏။

* ကိုရ်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အကြီးဆုံးသောခေါင်းဆောင်ကြီးမှာ ဟရပ် အာရ်နီ အိုမိုင်ယဟ် ဖြစ်၏။ ဖေဂျာရ်စစ်ပွဲတွင် ဟရပ် အာရ်နီ အိုမိုင်ယဟ်သည် စစ်သူကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ ဟရပ် သေပြီးသည့်နောက် ၎င်း၏သား အဗူဗူဗ်ယာန်သည် မိမိ၏ဖခင်၏ ရာထူးကို ဆက်ခံနိုင်သော အရည်အချင်းမရှိခဲ့ပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် ကိုရ်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး၏ရာထူးကို ဝလီဒ် အာရ်နီ မိုသီရဟ်သည် မိမိ၏အရည်အချင်း၊ ဩဇာတိက္ကမဖြင့် ရယူခဲ့လေသည်။ အဗူဂျဟ်လ်သည် ၎င်း၏တူတော်မောင်ပင်ဖြစ်၏။ အဗူဂျဟ်လ်သည်လည်း ကိုရ်ရှ် မျိုးနွယ်တွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသောဂျိုလ်တဦးပင်ဖြစ်၏။

အဗူစူဂ်ဖ်ယာန်သည် မိမိ၏ဘခင်၏ဆုတောင်းကို ဆက်ခံနိုင်ရည်မရှိခဲ့သော်လည်း အိုမိုင်ယဟ် မျိုးနွယ်၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။ ဟာရှင်မိ၏မျိုးနွယ်တွင် အသက်အရွယ်အားဖြင့် အကြီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဗူဟဟ်ဖြစ်၏။ ၎င်းသည်တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆူလ္လုလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ၀စလ္လမ်) ၏ ဘကြီး အရင်းပင်ဖြစ်၏။

စဟ်မမျိုးနွယ်တွင် ဩဇာအာဏာအရှိဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ အာဆွ် အစ်ဗ်နီ့ ဝါအစ်လ်ပင်ဖြစ်၏။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥစ္စာနေအလွန်ပေါကြွယ်ဝ၏။ သားသမီးပေါများ၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ စီမံအုပ်ချုပ်မှု တန်ခိုးအာဏာသည် အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်များ၏ လက်တွင်း၌ပင်ရှိခဲ့၏။ အစ္စလာမ် သာသနာကိုအများဆုံးဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခဲ့သူများလည်း ဤပုဂ္ဂိုလ်များပင်ဖြစ်ကြ၏။ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်၏အခြားခေါင်းဆောင်များဖြစ်သော (ဥပမာ) အတ်စ်ဝဒ် အစ်ဗ်နီ့ မူတ္တလစ်ဗ်၊ အတ်စ် ဝဒ် အစ်ဗ်နီ့ အဗ်ဒေယဟ်၊ နာဆူရ် အစ်ဗ်နီ့ အလ်ဟရ်ဗ်၊ အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ့ ခလ်ဖ်၊ အုက်ဗဟ် အစ်ဗ်နီ့ အဗီမိုအိုတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အဆိုပါခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ လက် အောက်ခံများပင်ဖြစ်ကြ၏။ ထို့အတူကြောင့် အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ရန်သူများတွင် ၎င်းတို့ ၏ အမည်များကို နေရာတိုင်းလိုလို၌ပင် တွေ့ရှိရပေသည်။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ယုံကြည်ယူဆချက်တရပ်မှာ “နီဗူဝါတ်” နှစ်မြစ်ခြင်း တည်းဟူသော မြင့်မြတ်လှသည့်ဂုဏ်ပုဒ်ကို တဦးတယောက် ခြီးမြင့်ခြင်းခံရသည်ရှိသော် မကြာမီ သို့မဟုတ် တွာအစ်ဖ်မြို့၏ ခေါင်းဆောင်တဦးသည်သာလျှင် ခြီးမြင့်ခြင်းခံထိုက်ပေသည်ဟူ၍ ထင်မြင် ယူဆခဲ့ကြလေသည်။ ၎င်းတို့၏ထင်မြင်ယူဆချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်းပါရှိ၏။

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جُلُوسٍ مِنَ الْقَرْيَةِ كَبِيرٍ

(၁၃- နေဗာ)

၎င်းပြင် ထိုသူများက ဤကုရ်အာန်ကျမ်းသည် (မကြာမီနှင့် တွာအစ်ဖ်) မြို့နှစ်မြို့၏ခေါင်းဆောင်ကြီးတဦးတည်းက အဘယ့်ကြောင့် ကျရောက် မလာ ခဲ့ပါသနည်းဟု ပြောဆိုကြလေသည်။

ကုရ်အာန် (၄၃:၃၁)

(အိုမိုင်ယဟ်)

အရပ်နိုင်ငံတွင်အကြီးအကဲခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရန်အတွက် ဥစ္စာနေနှင့် သားသမီး ပေါများ ခြင်းသည် ပဌမဆုံးနှင့်အရေးအကြီးဆုံးသောစည်းကမ်းချက်ပင်ဖြစ်သည်။ သားသမီးရှိခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ များစွာသော ကျေးတောသားတို့၏ ယူဆချက်တရပ်မှာ “သားသမီးမရှိသော သူ သည် နောက်တမလွန်ဘဝ၏ မင်္ဂလာအပေါင်းကို မရရှိနိုင်ပေ” ဟူ၍ ဖြစ်၏။ အိန္ဒိယပြည်တွင် လည်း ဤအယူအဆကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်တွင် အထက်ဖော်ပြပါ စည်းကမ်းချက် အရည်အချင်း ဂုဏ်ပုဒ်များ အရ ခေါင်းဆောင်မှုရရှိထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဝလီဒ် အစ်ဗ်နီ့ မိုဗ်ရဟ်၊ အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ့ ခလ်ဖ်၊ အာဆွ် အစ်ဗ်နီ့ ဝါအစ်လ် စဟ်မီနှင့် အဗူမတ်စ်အူဒ် ဆကဖီတို့ပင် ဖြစ်ကြ၏။ တမန်

တော်မြတ် မိုးဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ၀၈၈၈) တွင် အဆိုပါ ဂုဏ်ပုဒ်များသည် မရှိ
ချေ။ တမန်တော်မြတ်တွင် ဥစ္စာနေမရှိ။ တမန်တော်မြတ်၏သားယောက်ျား ကလေးများသည်
လည်း များသောအားဖြင့်တနှစ် နှစ်နှစ်အတွင်း သေဆုံးသွားခဲ့ရှာကြသည်ဖြစ်၏။

ကတိယအကြောင်း။

ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များကို သဘာဝအလျောက်မုန်းတီး
ခဲ့ကြ၏။ အကြောင်းမှာ ကအ်ဗတ်ကျောင်းတော်ကို လာရောက်ဖြိုဖျက်ခဲ့သော (Abyssinia)
အဗီဆီနီယာပြည် ဘုရင် “အဗ်ရဟတ် အလ်အရှ်ရမ်” သည် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် ဖြစ်ခဲ့ခြင်း
ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ခရစ်ယာန်များနှင့်
စာလျှင် ပါရစီ (Persian) ပါရှားပြည်သားများကို ပိုမိုနှစ်သက်ကြပေသည်။ ပါရှားပြည်နှင့်
ခေါမု တာကစ္စတာန်နှင့်ရောမ (Greek) (Turkism) (Rome) ပြည်များ အချင်းချင်း
စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်၍ ပါရှားပြည်က အောင်နိုင်သည့်အခါ ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်
အထူးတလည် ပျော်ရွှင်ခဲ့ကြ၏။ မှတ်စံလင်မ်တို့သည် စိတ်ပျက်ခဲ့ကြ၏။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်
လျဉ်း၍ အောက်ပါအာယတ်တော်ကျရောက်လာခဲ့ပေသည်။

غُلِبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَوْدُونَ فِي
بُيُوتِهِمْ يُرَى فِيهَا الْآفَرُ مِنْ قَبْلُ وَهُمْ يَحْمِلُونَ حُجْرَتِ الْمُرُومِ
بِسْمِ اللَّهِ

(၁-၂၁)

အလစ်ဖ်၊ လာမ်၊ မိမ်။ (ဤအက္ခရာများသည် အနက်အဓိပ္ပါယ် မြှုပ်၍
ထားသော အက္ခရာများတည်း။ ဤအက္ခရာများအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အလ္လာဟ်
အသျှင်မြတ်မှတစ်ပါး လူ့သမန်တို့ တပ်အပ်သေချာ နှောင့်စွာ မသိနိုင်ချေ)။
အရပ်နိုင်ငံ၏အနီး၌ရှိသော တိုင်းပြည်တွင် ရောမပြည်သားများသည် စစ်ရေး
ရှုံးနိမ့်ခဲ့ကြလေပြီ။ သို့ရာတွင်ထို(ရောမပြည်)သားများသည် ၎င်းတို့စစ်ရေး
ရှုံးနိမ့် ခဲ့ကြပြီးနောက် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ အနည်းငယ်အတွင်း တဖန်ပြန်လည်၍
စစ်အောင်နိုင် ကြလိမ့်မည်။ ဩဇာအာဏာသည် ရှေးယခင်က၎င်း၊ နောက်
နောင်တွင်၎င်း အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အဘို့သာလျှင် ဖြစ်ချေသည်။ ၎င်းနောက်
(ထိုကဲ့သို့ ရောမပြည်သားများပြန်လည်အောင်နိုင်သည့်)နေ့တွင်မူ မှတ်စံလင်မ်
တို့သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ကူညီမှုဦးမတော်မူသည့် အတွက် ကြည်ရွှင်
ဝမ်းသာ ကြလိမ့်မည်။

ကရ်အာန် (၃၀:၁-၄) ။

အစ္စလာမ်သာသနာနှင့် ခရစ်ယာန်သာသနာတွင် တူညီသောအချက်များ အများအပြား
ရှိပေသည်။ အထူးသဖြင့် ထိုအချိန်တွင် မှတ်စံလင်မ်တို့၏ “ကစ်ဗ်လဟ်” မျက်နှာမူရာ အရပ်သည်
“ဗိုင်တုလ်မိုကဒ်ဒတ်” ပင် ဖြစ်ခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ် မဇ်နာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်း ကြသွား

တော်မူသောအခါ အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ မှတ်စိလင်မိတို၏ ကစိပ်လပ်သည် ဗိုင်တုလ် မှီကဒ်အစိပ်ပင် ဖြစ်ရှိခဲ့လေသည်။ ဤအကြောင်းကို ထောက်ရှု၍ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များက တမန်တော်မြတ် မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လဗ္ဗာဟို အလိုဗေဟေ ၀၈၈၆) သည် ခရစ်ယာန်သာသနာကို တည်ထောင်လိုသည်ဟူ၍ပင် ယူဆခဲ့ကြလေသည်။

စတုတ္ထအကြောင်း။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များက တမန်တော်မြတ်အား ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည့် အကြောင်းများတွင် မျိုးနွယ်အချင်းချင်း မုန်းတီးမှုသည်လည်း အကြောင်းကြီးတရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်တွင် အထူးကျော်ကြားထင်ရှား၍ အချင်းချင်း မလိုမုန်းတီးလျက်ရှိသော မျိုးနွယ် ၂-ခုရှိ၏။ (၁) ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်၊ (၂) အိုမိုင်ယတ်၏ မျိုးနွယ်။ အဗ်ဒုလ်မုတိုတွဲ လစ်ဗ်သည် မိမိ၏ဩဇာ၊ အာဏာဖြင့် ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်ကို အင်အားကြီးမားအောင်၊ သာ အောင်ပြုလုပ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် အဗ်ဒုလ်မုတိုတွဲလစ်ဗ်၏ နောက်တွင် ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်၌ ဩဇာအာဏာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးတယောက်မျှ ပေါ်ထွန်း၍ မလာခဲ့ပေ။ အဗူတူာလစ်ဗ်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော မဟုတ်ခဲ့ချေ။ အဗျစ်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် အလျူဒါန ပေးကမ်းစွန့်ကြဲရာတွင် ရက်ရောသူမဟုတ်ခဲ့ချေ။ အဗူလဟဗ်သည် ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြားလျက်ရှိသူတဦးဖြစ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဟာရှင်မိ၏မျိုးနွယ်၏တန်ခိုးအာဏာသည် မှေးမှိန်သွားခဲ့၏။ အိုမိုင်ယတ်မျိုးနွယ်၏ တန်ခိုးအာဏာသည် တိုးတက်၍ လာခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ် မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လဗ္ဗာဟို အလိုဗေဟေ ၀၈၈၆) သည် ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်ဝင် တဦးဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ် နတ်ဖြစ်တော်မူသည်ကို အိုမိုင်ယတ်မျိုးနွယ်သည် မိမိ၏ဂုဏ်ပြိုင် ဘက်ဖြစ်သောဟာရှင်မိ၏မျိုးနွယ်၏ အောင်နိုင်မှုဟူ၍ ယူဆခဲ့လေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အိုမိုင်ယတ်မျိုးနွယ်သည် တမန်တော်မြတ်အား အများဆုံး ဆန့်ကျင်ခဲ့လေသည်။ “ဗ်ဒ်ရ” ဝစ်ပွဲမှတစ်ပါး ကျန်စစ်ပွဲအားလုံး ဖြစ်ပွားရခြင်းသည် (အိုမိုင်ယတ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်) ဖြစ်သော အဗူစူတ်ဖ်ယာန်၏ လက်ချက်ကြောင့်ပင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ထိုစစ်ပွဲများတွင်အဗူစူတ်ဖ် ယာန်သည် စစ်သူကြီးအဖြစ် မိမိကိုယ်တိုင်ပါပင်၍ ဆင်နွဲခဲ့ပေသည်။

✠ အုက်ဗဟ် အစ်ဗ်နီ အဗီမိုအိုက်တို့သည် တမန်တော်မြတ်အား အားလုံးထက်ပို၍ မုန်းတီး သူတဦးဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုနေစဉ် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် တမန်တော်မြတ် ကျောပေါ်သို့ ကုလားအုဉ်၏ အူ အသည်း၊ ချေးမစင် များကိုပင် လာ၍ ပစ်ခဲ့လေသည်။ ၎င်း သည်လည်း အိုမိုင်ယတ်မျိုးနွယ်ဝင်တဦးပင် ဖြစ်ချေသည်။

အိုမိုင်ယတ်မျိုးနွယ်၏ နောက် ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်နှင့် ဂုဏ်ပြိုင်ခဲ့သော မျိုးနွယ်မှာ မစ်ဇူမ် မျိုးနွယ်ပင်ဖြစ်သည်။ ဝလီဒ် အစ်ဗ်နီ မှီဗီရဟ်သည် ထိုမျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ထိုမျိုးနွယ်ကလည်း တမန်တော်မြတ်အား အပြင်းအထန် ဆန့်ကျင်ခဲ့ ပေသည်။ ဤသည့်အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဗူဂျဟ်လ်၏ ဟောပြောချက်တရပ်မှ ထောက်ခံ ချက်ရရှိနိုင်ပေသည်။ တကြိမ်သော် ကန်နက်စ် အစ်ဗ်နီ ရှုရိုက်သည် အဗူဂျဟ်လ်ထံသို့ သွား၍ “မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လဗ္ဗာဟို အလိုဗေဟေ ၀၈၈၆) နှင့် ပတ်သက်ပြီး အသင်အသိသဘောထား ပါသနည်း” ဟု မေးရာ အဗူဂျဟ်လ်က “ငါတို့နှင့် ဗန္နအစ်ဒေမနာဖ် (ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်)

တို့သည် အမြဲပင်ဂုဏ်ပြိုင်ဘက်များ ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့ညွှန်ခံခဲ့ကြသည့်အခါ ငါတို့လည်း (ဂုဏ်တူဂုဏ်ပြိုင်) ညွှန်ခံကျွေးမွေး ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့က သက်ဘိုးလျော်ကြေးများ ပေးခဲ့ကြသည့်အခါ ငါတို့ကလည်း အသက်ဘိုးလျော်ကြေးများပေးခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့က ရက်ရက်ရောရော ပေးကမ်း လှူဒါန်းခဲ့ကြသည့်အခါ ငါတို့က ၎င်းတို့ထက်ပင်ပို၍ ရက်ရောစွာပေးကမ်း လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။ ငါတို့သည်အရာရာတွင် ၎င်းတို့နှင့် ပုရန်းချင်း ယှဉ်လာကြသည့်အခါတွင်မူ ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်က ၎င်းတို့တွင် နှစ်တမန်တော်တပါး ပွင့်ပေါ်သည်ဟူ၍ ကြွေးကြော်လာကြလေသည်။ ဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍ ပြောမည်။ ငါတို့သည် ၎င်းတို့၏ နှစ် တမန်တော်အား ဘယ်သောအခါ၌မျှ ယုံကြည်ကြမည်မဟုတ်”ဟု ပြောပြလေသည်။ (a)

ပဉ္စမအကြောင်း။

တမန်တော်မြတ်အား ဆန့်ကျင်ခဲ့သည့်အ ကြောင်းများတွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြားမှုသည်လည်း အကြောင်းကြီးတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်တွင် အာဏာရရှိလျက်ရှိသော ခေါင်းဆောင်ကြီးငယ်တို့သည် အလွန်တရာမျှ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ကောင်းလှသော ယုတ်မာသောစာရိတ္တများတွင် နှစ်မုန်းလျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်တွင် အထူးထင်ရှားကျော်ကြားသော ခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်သည့် အဗူလဟစ်သည်ပင် ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်အတွင်းရှိ ဘဏ္ဍာတော်တို့ကိုမူ ရွှေသမင်ရုပ်ကို ခိုးယူပြီးလျှင် ရောင်းစားခဲ့လေသည်။ (b)

အာဇ်နတ်စ် အာဇ်ဗ်နီ ရှုရိုက်သည် ဇဟ်ရဟ်မျိုးနွယ်၏ မဟာမိတ်ဖြစ်သည့်အပြင် အရပ်ခေါင်းဆောင်များတွင်လည်း တဦးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂုံးချောသူ၊ စကားတင်းဆိုသူတဦးဖြစ်၏။ မုသားစကား ပြောဆိုသူတဦးလည်းဖြစ်၏။ နသွိုရ် အာဇ်ဗ်နီ ဟာရစ်ဆ်သည်လည်း အလွန်တရာမျှ လိမ်လည်ပြောဆိုလေ့ရှိသူတဦးဖြစ်၏။ ထို့အတူ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ကျန်ခေါင်းဆောင်များသည်လည်း စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်ကောင်းလှသော အပြုအမူ အပြောအဆိုများတွင် အသီးသီးနှစ်မုန်းလျက်ရှိကြခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် တဘက်တွင် ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှု၏မကောင်းကြောင်းများကို ဟောကြားတော်မူ၍ အခြားတဘက်တွင် ထိုထိုသော ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ခေါင်းဆောင်များ၏ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားနေပုံများကိုလည်း ထုတ်ဖော်မိန့်ကြားတော်မူလျက်ရှိရာ ၎င်းတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှု၊ တန်ခိုးအာဏာများသည် ယိမ်းယိုင်ပျက်စီးလျက်ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်၏

(a) ကြည့် - စီရုတိုအာဇ်ဗ်နီဟေ့ရှာမ်၊ အီဂျစ်ပြည်၊ ပုံနှိပ် စာမျက်နှာ (၁၀၈)။

(b) ကအိဗဟ် ကျောင်းတော်၏ ဘဏ္ဍာတိုက်တွင် ခေလတော်ကြာမူပင် ရွှေသမင် ရုပ်တုကို သိမ်းဆည်းထားရှိခဲ့၏။ အဗူလဟစ်သည်ထိုသမင်ရုပ်ကို ခိုးယူပြီးလျှင် ရောင်းစားခဲ့လေသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ရာဇဝင်သမိုင်းစာအုပ်တိုင်းလျှို့ဝှက်၍အကြောင်းကို တွေ့ရှိရပေသည်။ အီဂျစ်ပြည်တွင်ပုံနှိပ်သော “မအာရစ်စ်” စာမျက်နှာ (၅၅) တွင်လည်း ဤအကြောင်းကို အာဇ်ဗ်နီ ကိုတိုင်ဗဟ်က အတည်အလင်း ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

ဟောကြားမှု၊ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုမှုများသည် ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော်လည်း စကားဦးသည် မည်သူ မည်ဝါဘက်သို့ လှည့်လျက်ရှိသည်ကို အရပ်လူမျိုးတို့သည် ကောင်းစွာနားလည်ကြလေသည်။ ထိုသို့သော ခေါင်းဆောင်ဆိုးများ၏စကားကို နားမထောင်ရန်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်း မြတ်တုင် ဤသို့လာရှိ၏။

وَلَا تَطْعَمُ عَلَىٰ مِثْلِهِمْ مَّا يَكْفُرُونَ ۚ إِنَّكَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَاذِبِينَ
 آتِيَةٌ مُّخْتَلِفٌ رَّبُّكَ ذِي نُجُومٍ ۚ إِنَّكَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ

(سورة قلم - ၁)

“သို့ဖြစ်ရာ (အို-နဗီ) အသင်သည် (စကားတိုင်း၌) အလွန်ကျိန်ဆိုသောသူ၊ ဂုဏ်သရေပျက်သူ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သူ၊ ဂုံးချောသူ၊ ကောင်းမှုများကို ပိတ်ပင်တားမြစ်သူ၊ စည်းကမ်းကျူးလွန်သူ၊ ပြစ်မှုပြုလုပ်သူ၊ စိတ်ဓါတ်ကြမ်းကြုတ်သူ၊ ထို့ပြင်တဝမ်းနည်းနှုတ်တော်မူလိုက်လည်း လိမ်လည်ပြောဆိုသူ a သို့၏ စကားကို မလိုက်နာလေနှင့်။ (ယင်းကဲ့သို့ ၎င်းတို့ယုတ်မာမိုက်မဲကြခြင်းမှာ) ၎င်းတို့သည် ဥစ္စာဓနကြွယ်ဝသူများဖြစ်ခြင်း၊ သားသမီးရှိသူများဖြစ်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ကုရ်အာန် (၆၈:၈-၁၄) ။

لَا يَرْجِي سَعْيُهُمْ إِنَّمَا يَكْفُرُونَ ۚ إِنَّكَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ

(سورة قلم)

သတိ၊ အလျဉ်းမဟုတ်၊ အကယ်၍ ထိုသူသည် မရပ်တန့်လျှင် ငါအသျှင် သည်လိမ်လည်သော၊ မှောက်မှားသော (သူ၏) ဦးထိပ်ဆံကိုဆွဲ၍ (ဂျဟန္နမ် ရဲသို့) မုချ ဆောင်သွင်းတော်မူအံ့။

ကုရ်အာန် (၉၆:၁၅-၁၆) ။

တမန်တော်မြတ်သည် တရားဓမ္မဟောကြားမှုကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာဟောကြားတော် မူနိုင်၏။ (အမြဲတစေသိမ်မွေ့နူးညံ့စွာပင်ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်) သို့ရာတွင် အရပ်တို့၏မာန်မာန မောက်မာမှု၊ ဥစ္စာဓနကို အကြောင်းပြု၍ ဝါကြားမှု၊ ခေါင်းဆောင်မှု လိုလားမှု၊ ရာထူး ဌာနန္တရ စွဲလမ်းမှုများ အကြီးအကျယ် အမြစ်တယ်လျက်ရှိသော ကိုရ်ရှင်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်း

a “ဇနီး” ၏ အဓိပ္ပါယ်တရပ်မှာ “ဟရာမ်ဇာဒဟ်” (ငါ) မူလရင်းမြစ်၊ အာဘစ်နှင့်မွေးဘူးသူမဟုတ်သော ညွှန်လိမ်းကျ အာမမုန်သောသူဟုရ၏။ ကြည့်-ထာနဝီ၊ အစောင် ၁၂၊ စာမျက်နှာ ၃၁။ ဟာဂျီးဦးကာလူးရေး-တစ်စီရယ်ကုရ်အာန်၊ ကျေနုတံသ စေပါရာ၊ စာမျက်နှာ ၇။

(ယာဇီ)

ဆောင်းများကိုကား တိကျပြတ်သားစွာ ဟောကြားခြင်းမရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး ၎င်းတို့သည် သတ်တရားရှိကြမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့အထက်ကြောင့်ပင် ခေါင်းမာလှသောသူများကို တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

رُبُّنَا وَمَا لَنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
 وَلَمْ يَكُنْ لَنَا كُفْرٌ كَمَا كُنَّا نَكْفُرُ
 لَا يُنَبِّئُنَا غَيْبًا

(မာ-၁)

အသင်သည် ငါအသျှင်မြတ်နှင့် အကြင်သူအား လွတ်ထားပါလေ။ ထိုသူ့ကို ငါအသျှင်မြတ် တပါးတည်းပင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၎င်းပြင် ငါအသျှင်မြတ်သည် ထိုသူ့အား မြောက်မြားစွာသော ဥစ္စာပစ္စည်း ကိုလည်း ပေးမတော်မူ၏။ အပါးတွင်နေထိုင်သောသားသမီးများကိုလည်း (ပေးသနားတော်မူ၏)။ ၎င်းပြင် ငါအသျှင်မြတ်သည် ထိုသူ့အဘို့ လိုလေသေးမရှိ အရာရာကို အသင့်ပြုလုပ်ပေးတော်မူ၏။ ထို့နောက်သော်မှပင် ထိုသူသည် (၎င်းအား) ငါအသျှင်မြတ်ကပိုမိုပေးရန် လိုချင်သေးလေသည်။ ဤသို့ကား အလျင်းမဖြစ်နိုင်၊ မုချကေန် ထိုသူသည် ငါအသျှင်မြတ်၏ ဒေသနာတော်ကို ဆန့်ကျင်သူဖြစ်၏။

ကုရ်အာန် (၇၄:၁၁-၁၆)။

အထက်ပါ အာယတ်တော်သည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အဓိပဓိ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဝလီဗ် အစ်ဗ်နီ မိုဗီရဟ်ကို ရည်ညွှန်း၍ ထုတ်ပြန် ချမှတ်တော်မူသော အာယတ်တော်ပင် ဖြစ်သည်။ အာယတ်တော်များကို ဟောကြားတော် မူလျက် ရှိသော တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟ္တို အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) ၌ ထိုခေတ်ထိုအချိန်တွင် မျက်မြင်အားဖြင့် တန်ခိုးအာဏာ မရှိခဲ့ပေ။

တမန်တော်မြတ်အား ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခဲ့သည့်အကြောင်းများတွင် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်နှင့် သာမက အရပ် တမျိုးသားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်လျက် ရှိသည့် အကြီးဆုံးသော အကြောင်းမှာကား နှစ်ပရိစ္ဆေဒ အမြောက်အမြား ကပင် ရုပ်တု များသည် အရပ် တို့၏ လိုအင်ဆန္ဒအဝဝကို ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်သော အသျှင်ဆင်များဖြစ်ကြသည်ဟူ၍ အရပ်တို့သည် ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြပြီးလျှင် ထိုရုပ်တု များ ရှေ့မှောက်တွင် ဦးချခဲ့ကြလေသည်။ ယခုမူ အစ္စလာမ်သာသနာသည် ထိုရုပ်တု များကိုလုံးဝ ချေဖျက်လိုပေသည်။ ၎င်းပြင်ထိုရုပ်တု များနှင့်ပတ်သက်၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် ဤသို့ပင်လာရှိ၏။

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ (سورة التوبة)

မုချကေန အသင်တို့သည်၎င်း၊ အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်မှတပါး အသင်ကို
ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လျက်ရှိသော အရာများသည် ၎င်းဂျပန္နမ်ငရဲ၏ထင်းများ
ပင် ဖြစ်မည်။

၁၂၃ ဇ ကုရ်အာန် (၂၁:၉၈)။

၁၂၄

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ် ထောက်ထားညွှာတာခဲ့သည့် အကြောင်းများ။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများအနက်အကြောင်းတခုတိုင်း တခုတိုင်းသည်ပင် ကိုရိုက်ရှ်
မျိုးနွယ်ကို ဆူပူထကြွစေရန်အတွက် လုံလောက်ပေသည်။ ထိုသို့သောအခြေအနေတွင် တမန်
တော်မြတ် တဆုံးခမ္မဗောဓာကြားတော် မူလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် သွေးများ ချောင်းစီးသွား
လိမ့်မည်ဟုပင် မြော်လင့် ခဲ့ရပေသည်။ သို့ရာတွင် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်သည် ထောက်ထား
ညွှာတာခဲ့လေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ထောက်ထားညွှာတာခဲ့ခြင်းမှာလည်း မထောက်ထားလျှင်
မဖြစ်သော အကြောင်းများရှိနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းများကား ကိုရိုက်ရှ်
မျိုးနွယ်သည် အိမ်တွင်းစစ် များကြောင့် ခေါင်းမထူ နိုင်အောင်ပင် ပျက်စီး လျက်ရှိခဲ့၏။
“ဗေဂျာရ်” စစ်ပွဲအပြီးတွင် စစ်ဟူသော စကားကြား ရခြင်းကိုပင် ကြောက်ကြသည်အထိ
မချီမဆန့် ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်၌ မျိုးနွယ် အသီးသီးတွင် မျိုးနွယ်စိတ်များအလွန်
ပြင်းထန်လျက်ရှိခြင်းကြောင့် မျိုးနွယ်တခုမှ လူတဦးတယောက် အသတ်ခံရလျှင် အသတ်ခံရ
သူ၏မျိုးနွယ်သည် ကျိုးကြောင်းစူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း မပြုဘဲ လက်စားချေရန် အသင့်ဖြစ်သွား
ခဲ့လေသည်။ လက်စားမချေရသမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်မီးသည်လည်း ငြိမ်းသည် မရှိခဲ့ပေ။
ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်အသို့ တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကိစ္စမှာ အလွန်တရာမျှ
လွယ်ကူပေသည်။ သို့ရာတွင် (တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် လိုက်ခဲ့သည်ရှိသော်
တမန်တော်မြတ်၏ မျိုးနွယ်ဝံသဖြစ်သော) ဟာရှင်မိ၏မျိုးနွယ်သည် ပြန်လည်၍ လက်စား
ချေမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့လက်စား ချေလိုက်ပြန်သည်ရှိသော် (တနွယ်ငင် တစင်ပါဆို
သကဲ့သို့) တစတစ စစ်မီးပွားပြီးလျှင် မကြာတမ္ပိုလုံး စစ်အတွင်းသို့ ကျဆင်း သွားမည်ဖြစ်
ကြောင်းများကို ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်သည် ကြိုတင်၍ သိထားခဲ့လေသည်။ ပြီးနောက်တမန်
ထိုအချိန်တွင် မျိုးနွယ်တိုင်းမှတဦးစ၊ နှစ်ဦးစသည် အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး
ဖြစ်လေသည်။ ထိုအတွက်ကြောင့် အစွလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းသည် အပြစ်
ဖြစ်ပါလျှင် ဤအပြစ်ကိုကျူးလွန်သူမှာ တဦးတယောက်သာ မဟုတ်တော့ချေ။ အမြောက်
အမြားပင် ဖြစ်လျက်ရှိတော့၏။ ယင်းသို့ မြောက်မြားစွာသော သူများကို ချေမှုန်းရန်ကိစ္စ
မှာကား မလွယ်ကူလှပေ။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်များတွင် ရိုးသားခြင်းမတ်သော အချို့ခေါင်းဆောင်
များလည်းရှိကြ၏။ ထိုခေါင်းဆောင်များသည် ယုတ်မာသောစိတ်ထားဖြင့် မဟုတ်၊ ၎င်းတို့၏
ထင်မြင်ယူဆချက်အရ ကောင်းမြတ်သော စေတနာဖြင့်ပင် တမန်တော်မြတ်အား ဆန့်ကျင်

ခဲ့ကြ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် ၎င်းတို့သည်အေးချမ်းသာယာစွာဖြင့် ရန်မီးငြိမ်းသည်ကိုလိုလား ခဲ့ကြပေသည်။ (a)

အဗူတူလစ်ဗ်၏ အဆုံးအမနှင့်တမန်တော်မြတ်၏အမူဖြူ

တမန်တော်မြတ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာအကြောင်းကို အတည့်အလင်း ဟောကြားတော် မူ၍ ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကိုထုတ်ဖော် ယူတ်ချတော်မူသည့်အခါ ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏အကြီး အကဲများသည် (တမန်တော်မြတ်၏ဘကြီးတော်) အဗူတူလစ်ဗ်ထံသို့ လာရောက် တိုင်တန်း ကြ၏။ ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်ဗ်သည် ချိုသာစွာ ကျိုးကြောင်းပြော၍ အဆိုပါ အကြီးအကဲ များကိုပြန်လွှတ်လိုက်လေသည်။ သို့ရာတွင်အငြင်းပွားရခြင်းအကြောင်းရင်းသည်ကျန်ရှိနေလျက် ပင်၊ (၁) တမန်တော်မြတ်သည် အစ္စလာမ် အကြောင်းကို ဟောကြားတော်မူလျက်ပင်ရှိ၏။ ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကိုလည်း ယူတ်ချဟောကြားတော်မူလျက်ပင်ရှိ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အကြီးအကဲများသည် ဒုတိယတဖန်ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်ဗ်ထံသို့ လာ ရောက်ကြပြန်၏။ လာရောက်ကြသော ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ် အကြီးအကဲများတွင် အတ္တဗဟ် အစ်ဗ်နီ့ ရဗီအဟ်၊ ရှိုင်ဗဟ်၊ အဗူဇုတ်ဗ်ယာန်၊ အာဆ် အစ်ဗ်နီ့ ဟေ့ဂျာမ်၊ အဗူဂျဟ်လ်၊ ဝလီဗ် အစ်ဗ်နီ့ မိုဗီရဟ်၊ အာဆ် အစ်ဗ်နီ့ ဝါအစ်လ် စသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပါဝင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုအကြီး အကဲများက ဘကြီးတော်အဗူတူလစ်ဗ်အား “လူကြီးမင်း၏တူတော်မောင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာရုပ်တု များကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပြောဆို၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးများကို မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ၊ လမ်းမှားသူများဟူ၍ပြော၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း သူမိုက်များဟူ၍ ပြောဆိုသမုတ်၏။ ထို့ အတွက်ကြောင့်လူကြီးမင်းသည် ကြားမှပယ်နေပါ။ သို့မဟုတ်ကင်းပြင်သို့ ထွက်ပါ။ သို့မှသာ လျှင်ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးနှစ်ဘက်အနက်တဘက်ဘက်၏ကိစ္စသည်ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်ရှိသွားပေမည်” ဟုပြောဆိုကြလေသည်။ ထိုအခါဘကြီးတော် အဗူတူလစ်ဗ်သည် အခြေအနေမှာ ဆိုးရွား လာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ဆက်လက်၍ သည်းခံကြတော့မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိတဦးတည်းလည်း ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်အား ခုခံကာကွယ်နိုင်မည် မဟုတ် ကြောင်းများကို သိမြင်လာပြီး တမန်တော်မြတ်အား “အို...ဘကြီးတော်၏အသက်၊ ကျွန်ုပ် မထမ်းဆောင်နိုင်သောဝန်ကို ကျွန်ုပ်အား မပေးပါနှင့်” ဟု ပြောကြားလေသည်။

မျက်မြင်အားဖြင့် တမန်တော်မြတ်အား အဘက်ဘက်မှ ကျောထောက်နှောက်ခံ ပြုလျက် ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်ဗ်တဦးပင် ဖြစ်၏။ ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်ဗ် သည်လည်း တုန်လှုပ်၍ အားလျော့ရရှာပြီကို တမန်တော်မြတ် သိမြင်လာတော်မူ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည်ငိုကြွေးလျက်၊ ဘကြီးတော်အား “ဘကြီးတော်၊ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်

(a) ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ မုက္ခပါဌ်တော် (၆: ၂၆) သည် အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ပတ်သက်၍ ကျရောက်ခဲ့သည်ဟူ၍ပင်ထင်မြင်ယူဆရ၏။ အဆိုပါ မုက္ခပါဌ်တော်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “ဘီသုများသည်တမန် တော်မြတ်အား (ဆန့်ကျင်မှုပြုခြင်းမှ အခြားသူများကို) တားဆီး ပိတ်ပင်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင်မူကားတမန်တော်မြတ်အား (နဗီဟူ၍ ယုံကြည်ခြင်း) မှ ဆုတ်ခွာလျက်ရှိကြ၏။” ဟူ၍ဖြစ်၏။ ကြည့်—အေ့ဆုဗဟ်ကျမ်း၊ အဗူတူလစ်ဗ်၏ အကြောင်း။

အား တိုင်တည်၍ ပြောပါရစေ။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ဤအကြီးအကဲများသည် ကျွန်တော်၏ လက်တက်တွင် နေကိုင်၎င်း၊ အခြားလက်တက်တွင်လဲကိုင်၎င်း၊ ပေးအပ်နိုင်ကြသည်ပင် ရှိစေကာမူ၊ ကျွန်တော်သည် မိမိ၏တာဝန်ကိုမူ စွန့်လွှတ်မည်မဟုတ်ပါ။ အလွတ်အသွယ်မြတ်သည် ဤတာဝန်ကို ပြီးဆုံးအောင်ပြုလုပ်တော်မူပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ကျွန်တော်သည် ဤတာဝန်ကို ဆုံးဆောင်ရာတွင် မိမိအသက်ကိုပင် စွန့်လွှဲပါမည်” ဟု ပြန်လည် ပြောကြားလေသည်။ ၎င်းကဲ့သို့ တမန်တော်မြတ်က ထိရောက် ပြတ်သားစွာ ပြောကြား လိုက်သည့် အခါ ဘကြီးတော် အမှုတွာလစ်ဗ်သည် စိတ်သဘောထိတွေ့ပြီး တမန်တော်မြတ်အား “ကဲ... တူတော်မောင်၊ ပြုလုပ်စရာရှိသည်ကို ပြုလုပ်ပေစော့၊ မည်သူ တဦးတယောက်မျှ အသင်၏ ဆံတပင်ကိုမျှ ကွေးကောက်စေနိုင်မည်မဟုတ်” ဟု ပြောကြားလိုက်လေသည်။ (a)

တမန်တော်မြတ်အား ဒုက္ခပေးခြင်း။

တမန်တော်မြတ်သည် ယခင်အတိုင်းပင် အစွလိမ်တရားများကို ဆက်လက်၍ဟောကြား ဘော်မူ၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်များသည်ကား တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် မစွမ်းနိုင်ခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်အား အမျိုးမျိုးသောဒုက္ခများကို ပေးခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ် သွားလာတော်မူသောလမ်းများတွင် တမန်တော်မြတ်၏ကျောပေါ်သို့ ချေး၊ မစင်များကို လာရောက်ပစ်တင်လေ့ရှိခဲ့၏။ ဖရသဝါစာ ကြမ်းကြုတ်သောစကားများကို ပြောဆိုလေ့ရှိခဲ့၏။ တကြိမ်သော် တမန်တော်မြတ်သည် “ကဗ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်တွင် ဆူလိတ်ဝတ်ပြုလျက်ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် အက်ဗဟ် အစိပ်နို့ အဗီဗိုအိုက်တို့ ရောက်ရှိလာပြီး တမန်တော်မြတ်၏ လည်ပင်းကို စောင်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍ တအား ဆွဲဆောင်လေရာ တမန်တော်မြတ်သည် ပုဆစ်ခူးတုပ်လျက် လိမ်ကျရှာတော်မူခဲ့လေသည်။

အတ္တဗဟ်၏မေတ္တာရပ်ခံချက်နှင့် တမန်တော်မြတ်၏အဖြေ။

တမန်တော်မြတ်သည် ဤရွေ့၍မျှ ကြီးမားလှသောဒုက္ခများကို အဘယ်ကြောင့်ခံရှာဘော်မူသည်ကို ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တွေးတောဆင်ခြင်၍ အံ့သြခြင်းကြီးမက အံ့သြလျက်ရှိကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူသားများသည် ဥစ္စာနေနှင့်ရာထူးဌာနန္တရများအတွက်သာလျှင် ဤသို့ကြီးမားသောဒုက္ခကို ခံလေ့ရှိကြ၏။ စွန့်စားလေ့ရှိကြ၏။ (ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်လည်း တမန်တော်မြတ်၏ ဒုက္ခခံစားမှု၊ စွန့်စားမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ပင် ထင်မြင်ခဲ့ကြ၏) ။ ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် အတ္တဗဟ် အစိပ်နို့ ရဗီအဟ်သည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ လာရောက်၍ “အို - မိုးဟမ္မဒ်၊ အသင်ဘာကိုအလိုရှိပါသလဲ၊ မကျွန်ုပ်တို့အကြီးအကဲ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ချင်ပါသလော။ ဥစ္စာနေ၊ ရာထူးဌာနန္တရစုံလင်ပြည့်ဝသော မျက်နှာကြီးတဦးဦး၏သမီးရတနာကို လိုချင်ပါသလော။ ဥစ္စာနေ ရွှေငွေရတနာ အမြောက်အမြားလိုချင်ပါသလော၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤသည်များကို ဖန်

(a) ကြည့်-အစိပ်နို့ ဟေ့ရှာမ်၊ စာမျက်နှာ (၈၉)။ ဤအကြောင်းကို အေမာမ်ဗိုဗိုခါရီ လစင်ကလည်း မိမိ၏ရာဇဝင်စာအုပ်တွင် အကျဉ်းအားဖြင့် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

တီးပေးနိုင်ကြပါသည်။ မက္ကါတမြို့လုံးသည် အသင်၏ ဩဇာခံ ဖြစ်ရသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သဘောတူနိုင်ကြပါသည်။ သို့ရာတွင် အသင်သည် မိမိဟောပြောခြင်းများကို စွန့်လွှတ်ပါ” ဟု ပြောကြားလေသည်။ အတ္တဗဟ်သည် မိမိ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မုချအောင်မြင် မည်ဟူ၍ပင် ယုံကြည်ထားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်သည် အတ္တဗဟ်၏အဆိုပါ မက် လောကဘယ်ကောင်းသောစကားများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖြေကြားရာတွင် ကရ်အာန်ကျမ်းလာ အောက်ပါအာယက်တော်များကို ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ပြတော်မူခဲ့လေသည်။

قُلْ إِنَّمَا آتَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَتَمِّ الْأَكْمَالِ وَالْإِسْلَامِ
 (حم السجدة - ၁)

(အို - မိုဟမ္မဒ်) အသင်ဖြေကြားပါလေ၊ ကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့ကဲ့သို့ပင် လူသားတဦးမျှဖြစ်သည်။ မုချကေန် အသင်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာအသျှင်သည် တဆူတည်းသော (အလ္လာဟ်)အသျှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကျွန်ုပ်ထံ သို့ “ဝဟ်” အမိန့်တော် ရောက်ရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အသင်တို့သည် ထို အသျှင်မြတ်၏ဘက်တော်သို့ တည့်မတ်စွာသွားကြကုန်လော့။ ၎င်းပြင် အသင် တို့သည် ထိုအသျှင်မြတ်ကံတော်တွင် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပန်ကြားကြ ကုန်လော့။

ကရ်အာန် (၄၁: ၆)။

قُلْ إِنَّمَا كُنْتُ نَذِيرٌ وَالْبَلَاءُ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ
 (حم - السجدة - ၂)

(အို-နဗီ၊ အသင်ပြောကြားပါလေ - အသင်တို့သည် ကမ္ဘာမြေကြီးကို နှစ်ရက်အတွင်း ဖန်ဆင်းတော်မူသော အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား မုချငြင်း ပယ်ကြသလော။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ထိုအရှင်မြတ်နှင့် အတူအဘက် ထား၍ အခြားအရာများဆို ဘုရားအမှတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြသလော။ အမှန်မှာ ဤအလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည်သာလျှင် လောကအဝှန်းကို မွေးမြူ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူသည်။

ကရ်အာန် (၄၁: ၉)

အတ္တဗဟ်သည် ပြန်သွား၏။ သို့ရာတွင်အတ္တဗဟ်သည်ကား အလျင် အတ္တဗဟ်မဟုတ်တော့ ချေ။ အတ္တဗဟ်သည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအား “မိုဟမ္မဒ် တင်ပြသော စကားများသည် ချိုကဗျာလင်္ကာမဟုတ်၊ တမျိုးတဖုံးပင်ဖြစ်၏။ ထူးခြား၏။ အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်အကြံ ပေးလိုသည်မှာ အသင်တို့သည် သူ့အားသူ့လက်ရှိ အခြေအနေအတိုင်းပင် လစ်လျူ ပြုထား ကြ၊ အအယ်၍ သူသည် အောင်မြင်၍အရပ်နိုင်ငံကို လွှမ်းမိုးလာခဲ့သည်ရှိသော် ဤသည် အသင်

တို့၏ ဂုဏ်အင်ဒြပ်စင်ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်မူ အရပ်တို့သည် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် သူ့အားချေမှုန်းပစ်လိမ့်မည်” ဟု ပြောဆို၍ အကြံပေးလေသည်။ သို့ရာတွင် အတ္တဗဟ်၏အကြံပေးချက်ကို ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်တို့သည် လက်မခံခဲ့ကြချေ။

ဟမ်ဇဟ်သခင်နှင့်အုပ်ချုပ်သခင်တို့ အစွဲလမ်းသောသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့ကြခြင်း။
(နဗဝိသက္ကရာဇ်-၆-ခုနှစ်)။

တမန်တော်မြတ်၏ ဘထွေးတော်များအနက် ဟမ်ဇဟ်သခင်သည် တမန်တော်မြတ်ထက် အသက်အရွယ်အားဖြင့် နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်မျှကြီး၏။ တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ ကစားဘော်ကစားဘက်လည်းဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်နှင့် ဟမ်ဇဟ်သခင်တို့သည် နို့ထိန်းသည်ဆိုဝိုင်ဗဟ်၏ နို့ကိုစို့ခဲ့ကြသဖြင့် နို့စို့ဘက်များလည်းဖြစ်ကြ၏။ ယခုအချိန်ထိ ဟမ်ဇဟ်သခင်သည် အစွဲလမ်းသောသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သည်မရှိသေးချေ။ သို့တစေလည်း ဟမ်ဇဟ်သခင်သည် တမန်တော်မြတ်၏ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်၊ အစစအရာရာကို ချစ်ခင်သော အကြည့်နှင့်ကြည့်လေ့ရှိခဲ့၏။ ဟမ်ဇဟ်သခင်သည် စစ်မှုစစ်ရေးပညာ ဝါသနာပါသော၊ အမဲလိုက်ခြင်း ဝါသနာပါသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဝါသနာပါသည့်အလျောက် မိုးမလင်မီ မှောင်မှိုက်သည့်အချိန်မှပင် တူးလေးနှင့်မြှားတို့ကိုကိုင်ဆောင်ကာ တနေကုန်တနေခန်း အမဲလိုက်၍ ညနေကျမှ ပြန်လာလေ့ရှိသည်။ အမဲလိုက်ရာမှပြန်လာသည့်အခါ ‘ကအ်ဗဟ်’ ကျောင်းတော်သို့သွား၍ “တူဝါဖ်” ရစ်ပတ်ဖူးမျှော်လေ့ရှိသည်။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးငယ်တို့သည် ညနေ အချိန်လွင် အိမ်တော်၏ ရင်ပြင်၌ အသီးသီး ဝိုင်းဖွဲ့၍ ဗိုလ်ရှုပွဲကျင်းပလေ့ရှိ၏။ ဟမ်ဇဟ်သခင်သည် အဆိုပါခေါင်းအသီးသီးတို့အား “စလါမ်” မေတ္တာပို့လေ့၊ နှုတ်ဆက်လေ့ရှိ၏။ တခါတရံ အဖွဲ့တဖွဲ့တွင် ဝင်ထိုင်လေ့ရှိ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ဟမ်ဇဟ်သခင်သည် အားလုံးနှင့် ခင်ခင်မင်မင်ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိခဲ့၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်များကလည်း ဟမ်ဇဟ်သခင်အား လေးစားကြ၏၊ ဂုဏ်ပေးကြ၏။

ရန်သူများသည် တမန်တော်မြတ်နှင့် ရိုင်းပြယုတ်မာစွာ ဆက်ဆံလျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ယင်းသူတို့၏ ရိုင်းပြမှု၊ ယုတ်မာမှုများကို သားချင်းများ မဆိုတားဘိ၊ သူစိမ်းများသည်ပင် မကြည့်ရက်နိုင်ကြပေ။ တနေ့သော် အဗူဂျဟ်လ် သည် တမန်တော်မြတ်အား ရိုင်းရိုင်းပြပြ ယုတ်ယုတ်မာမာ စော်ကား မော်ကား ပြုလျက်ရှိ၏။ ယင်းသို့စော်ကား မော်ကားပြုနေသည်ကို ကျွန်မကလေးတယောက်သည်ကြည့်နေ၏။ ဟမ်ဇဟ်သခင် အမဲလိုက်ရာမှ ပြန်လာသည့်အခါ အဗူဂျဟ်လ်၏ စော်ကားပုံများကို ပြောပြလေသည်။ ဟမ်ဇဟ်သခင်သည် အဗူဂျဟ်လ်၏ စော်ကားပုံကိုကြားရသော် ဒေါသအမျက်ခြောင်းခြောင်းထွက်၍ လေးတူးနှင့် မြှားတို့ကို ကိုင်ဆောင်ကာ အိမ်တော်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် အဗူဂျဟ်လ်အား “ကျွန်ုပ်သည် အစွဲလမ်းသောသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်လိုက်ပြီ” ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဟမ်ဇဟ်သခင်သည် တမန်တော်မြတ်အား ကူညီ စောင့်ရှောက်လိုသည့် သဘောဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အစွဲလမ်းသောသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်လိုက်ပါပြီဟု ထုတ်ဖော် ကျေညာလိုက်ခဲ့သော်လည်း မိမိအိမ်သို့ရောက်သည့်အခါတွင် “ငါသည် မိ၊ဘ၊ဘိုး၊ ဘေး၊ တို့၏ သာသနာကို အသိလျှင်စွန့်အံ့”... စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးတွေးတောကာ ဇေဝဇဝါဖြစ်လျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံး

တွင် အပြန်ပြန်၊ အလွန်လွန် တွေးဆ ဆင်ခြင်ပြီးနောက် “ဤအစွလာမ်သာသနာသည် မှန်ကန်သောသာသနာဖြစ်သည်” ဟူ၍ အတိအကျ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။ ထိုနောက် လေးငါးရက်အတွင်းမှာပင် အုမရ်သခင်သည်လည်း အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်လာခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ် မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လဗ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ၀၈၈၅) “နဗီ” တမန်တော်အဖြစ် ခြီးမြှင့်ခြင်းခံရသည့်အချိန်တွင် အုမရ်သခင်၏အသက်မှာ (၂၇) နှစ်ရှိချေပြီ။ အုမရ်သခင်၏ အိမ်သူအိမ်သားများတွင် သာဝကကြီး ဇိုက်ဒ်အတွက်ကြောင့် “တောင်ဟိဒ်” ၏ တရားသသည် ယဉ်ပါးလျက်ရှိချေပြီ။ အုမရ်သခင်၏အိမ်သူအိမ်သားများတွင် သာဝကကြီး ဇိုက်ဒ်၏ သားစအိဒ်သည်ဦးစွာပဌမအစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး စအိဒ်သည် အုမရ်သခင်၏နံမ ဖူဂွေမဟ် သခင်မနှင့် ထိမ်းမြားခဲ့၏။ ဤသို့အကြောင်း ဆက်စပ်လျက်ရှိနေသည့်အတွက်ကြောင့် ဖူဂွေမဟ်သခင်မသည်လည်း အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ အုမရ်သခင်၏သားချင်းများတွင် နအိမ် အစ်ဗ်နီ အဗ်ဒုလ္လာဟ် အမည်ရှိသော အခြားရုဏ်သရေရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးသည်လည်း အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့လေပြီ။ သို့တစေလည်း အုမရ်သခင်သည် ထိုအချိန်အထိ အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းမရှိခဲ့သေးပေ။ အုမရ်သခင်သည် အစွလာမ်သာသနာ၏ အကြောင်းကို စတင်ကြားလိုက်သည့်အချိန်တွင် အထူးသဖြင့် အမျက်ဒေါသခြင်းမရှိဘဲ ထွက်ခဲ့လေသည်။ သို့အမျက်ဒေါသ ထွက်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့်ပင် အုမရ်သခင် မိမိ၏သားချင်းများအနက် အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သော သူများ၏ ရန်သူကြီး ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။ အုမရ်သခင်၏ သားချင်းများထဲတွင် “လူဗိုဇ်နဟ်” အမည်ရှိသော ကျွန်မကလေးတယောက်ရှိသည်။ ထိုကျွန်မကလေးသည်လည်း အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ အုမရ်သခင်သည် ထိုကျွန်မကလေးအား မညာမတာ ရိုက်ပုတ်လေ့ရှိသည်။ ယင်းသို့ရိုက်ပုတ်၍ မောပန်းသောအခါ “အသက်ရှူလိုက်ဦးမည်၊ နောက်ပြီးလုပ်မိရိုက်ပုတ်မည်” ဟု ပြောဆို ကြိမ်းမောင်းလေ့ရှိသည်။ အုမရ်သခင်သည် လူဗိုဇ်နဟ်အပြင်လည်း လက်လှမ်းမီသူတို့အား ရိုက်ပုတ်လေ့ရှိခဲ့ပေသည်။ သို့ရာတွင် အစွလာမ်သာသနာ၏ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါစိတ်သည် ယင်းကဲ့သို့ ရိုက်ပုတ်၊ နှိပ်စက်မှုများကြောင့် ပျက်ပြယ်သွားသည်ဟူ၍ကား အလျင်းမရှိပေ။ အိုမရ်သခင်သည် ယင်းကဲ့သို့ ရိုက်ပုတ်နှိပ်စက်ခဲ့သော်လည်း မည်သူတဦးတယောက်ကိုမျှ အစွလာမ်သာသနာဘောင်မှ ထွက်ခွာသွားအောင်ကား မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ချေ။ နောက်ဆုံးတွင် အုမရ်သခင်သည် တမန်တော်မြတ် မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လဗ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ၀၈၈၅) ကိုပင်လျှင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်အတွက် ဓါးရှည်လွယ်လျက် တမန်တော်မြတ်ရှိရာသို့ပင် ထွက်သွားခဲ့လေသည်။ အကြောင်းအားလျော်စွာ လမ်းတွင် နအိမ် အစ်ဗ်နီ အဗ်ဒုလ္လာဟ်နှင့် တွေ့ဆုံလေရာ နအိမ်က အိုမရ်သခင်၏ မျက်နှာကဲခတ်ကာ “အယ်သိုလ်” ဟု မေးရာ အုမရ်သခင်က “မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လဗ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ၀၈၈၅) အား အဆုံးစီရင်ရန် သွားနေခြင်းဖြစ်သည်” ဟုဖြေကြားလေသည်။ ထိုအခါ နအိမ်က “ပဌမ မိမိ အိမ်၏သတင်းကို မေးပါဦး၊ အသင်၏နမနှင့်ယောက်ဖတို့သည်ပင် အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီးဖြစ်ကြလေသည်” ဟု ပြောပြလိုက်ရာ အုမရ်သခင်သည် ရုတ်တရက်ချက်ချင်းပင် မိမိ၏ နှမထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် နမဖြစ်သူသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို

ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်လျက်ရှိ၏။ အိုမရ်သခင်၏ခြေသံကိုကြားလိုက်ရသည့်အခါဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကိုလည်း ဝှက်ထားလိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် အိုမရ်သခင်သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ရွတ်ဘတ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်ဖြစ်ရာ မိမိ၏နှမအား ‘ယခုနအသံသည် ဘာသံလဲ’ ဟုမေးလေ၏။ နှမဖြစ်သူက “ဘာမျှမဟုတ်ပါ” ဟုဖြေလေသည်။ အိုမရ်သခင်က “ငါကြားပြီးပြီ၊ ခင်းတို့ ဟင်း၊ မယားနှစ်ယောက်သည် သာသနာကိုဖောက်ပြန်သွားကြသေးပြီ” ဟု ပြောပြောဆိုဆို ယောက်ဖဖြစ်သူအား စတင်ရိုက်ပုတ်လေသည်။ ယင်းက အိုမရ်သခင်က ယောက်ဖဖြစ်သူအား ရိုက်ပုတ်သည်ကို နှမဖြစ်သူက လာရောက်ဖြန့်ဖြေရာ နှမဖြစ်သူကိုလည်း အိုမရ်သခင်သည် ရိုက်ပုတ်လေတော့သည်။ နှမဖြစ်သူသည် သွေးသံရဲရဲ ဖြစ်ရရှိ၏။ သို့ရာတွင် အစ္စသမီး၏ အချစ်စိတ်ခါတ်သည် တည်ကြည်လှပေသည်။ အိုမရ်သခင်၏နှမသည်နောက်ဆုံးတွင် အိုမရ်သခင်အား “အသင်စွမ်းသလိုပြုပါ။ သို့ရာတွင်အစ္စလာမ်သည် ယခုစိတ်နှလုံးအတွင်းမှ ထွက်တော့မည်မဟုတ်ပါ” ဟု ရဲရဲတည်ကြည်စွာ ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်လေသည်။ ထိုစကားများသည် အိုမရ်သခင်၏ စိတ်နှလုံးသားကို အထူးသဖြင့် ထိခိုက်သွားစေခဲ့သည်။ ထိုအခါ အိုမရ်သခင်သည် တအူတုဆင်း တမိဝမ်းတွင်းမှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖူးလာခဲ့သော နှမအား သနားကြင်နာစွာ ကြည့်လေ၏။ နှမ ဖြစ်သူ၏ ခန္ဓာမူသွေးများသည် လည်းယိုစီးလျက်ရှိ၏။ ဤသည့်အဖြစ်ကို အိုမရ်သခင်သည် တွေ့မြင်သည့်အခါ စိတ်နှလုံးကြေကွဲ၍နှမဖြစ်သူအား “အသင်တို့ ရွတ်ဘတ်နေကြသောအရာကို ငါအားလည်း ရွတ်ဘတ်၍ပြုကြပါ” ဟုပြောလေရာနှမဖြစ်သူဖွဲ့တွေ့မတ်သည်ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကိုထုတ်ယူလာပြီးလျှင် အိုမရ်သခင်၏မျှော်မှောက်တွင်ချထားလိုက်လေသည်။ အိုမရ်သခင်သည်ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ ကုရ်ကျမ်းလာ အောက်ပါမူကွပ်ပါဌ်တော်ကိုတွေ့မြင်လေသည်။

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

(احد-ပါ)

မိုးကောင်းကင်များနှင့် ကမ္ဘာမြေပြင်ဝယ် ရှိရှိသမျှသော အရာဝပ်သိမ်းကိုသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား အမင်္ဂလာအပေါင်းမှ သန့်စင်တော်မူကြောင်းကို ခြီးမွမ်း ထောမနာလျက် ရှိကုန်၏။ ထိုအသျှင်မြတ်သည် အရာရာကို နိုင်နင်းလွှမ်းမိုးတော် မူသောအသျှင်၊ (ဟက်မတ်) အမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအသျှင်ဖြစ်တော်မူသည်။ ကုရ်အာန် (၅၇:၁)။

ကုရ်အာန်ကျမ်းလာအာယတ်တော်၏ အကွာရာတလုံးတလုံးသည် အိုမရ်သခင်၏စိတ်နှလုံးကို ဆိတ်လန့်စေခဲ့၏။ အနံ့သပ်စေခဲ့၏။ ဆက်လက်၍ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်ရာ နောက်ဆုံးတွင် အိုမရ်သခင်သည် အောက်ပါ ကျမ်းတော်ကို တွေ့မြင်လေသည်။

إِنَّمَا لِلَّهِ وَرُسُلِهِ

(احديد-)

ကသင်တို့သည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် အားနှင့် ထိုအသျှင်မြတ်၏ ရစုလ် ဝမ်းကော်အား၎င်း (အိမာန်) ယုံကြည်တော်မူလော့။ ကုရ်အာန် (၅၇:၂)။

ဤအယူဝါဒတော်ကို ကြားနာလိုက်ရသည့်အခါ အုမရ်သခင်သည် မိမိ၏စိတ်ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်တော့ဘဲ အောက်ပါအတိုင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလေတော့သည်။

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ

အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်မှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာအသျှင်ဟူ၍ အလျင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သက်သေခံပါ၏။ ဝန်ခံပါ၏။ ၎င်းပြင်မုရ်ကေန မိုဟမ္မဒ်သခင်သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ တမန်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်သက်သေခံပါ၏။ ဝန်ခံပါ၏။

တမန်တော်မြတ်သည် ထိုအချိန်တွင် အစ္စလာမ်သာသနာကို ပွင့်လင်းစွာဟောပြောနိုင်ခွင့် မရရှိခဲ့ချေ။ တမန်တော်မြတ်သည်ထိုအချိန်တွင်သာဝကကြီးအရ်ကမ်၏နေအိမ်၌ ခိုကုံး၍နေရရှာတော်မူ၏။ ထိုအိမ်သည် ဆွဖွာတောင်၏ အောက်ခြေ၌တည်ရှိ၏။ အုမရ်သခင်သည် ထိုအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် တံခါးကို ခေါက်လေသည်။ အုမရ်သခင်သည် ဓါးရှည်ကို လွယ်လျက်ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပေရာ တမန်တော်မြတ်၏ “ဆွဟာဗဟ်”သာဝကကြီးများသည် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် သာဝကကြီးဟမ်ဇဟ်သခင်က “လာပါစေ၊ အကယ်၍ စိတ်ကောင်းစေ တနာကောင်းဖြင့် လာခဲ့သည်ရှိသော် အလွန်ကောင်းပါသည်။ သို့မဟုတ်လျှင်သွဇ်ဓါးနှင့်ပင် သူ၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်မည်”ဟု ပြောဆိုလေသည်။ အုမရ်သခင်သည် အိမ်အတွင်း ခြေချ လိုက်သည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် မိမိကိုယ်တိုင်ရှေ့သို့တိုးပြီး အုမရ်၏အင်္ကျီအောက်နား စကိုဆွဲကိုင်ကာ “အို-အုမရ်၊ အဘယ်သဘောဖြင့် လာခဲ့သလဲ”ဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။ တမန်တော်မြတ်၏ ခန့်ညား ထည်ဝါသော၊ ဘုန်းတေဇာနှင့်ပြည့်စုံသော အသံကို ကြားလိုက်ရသည့် အခါအုမရ်သည် တုန်လှုပ်သွားပြီး အလွန်ကျိုးနွံစွာဖြင့် “ကျွန်တော်သည် အိမ်နာနာကြည်ရန် အတွက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်”ဟု ပြောကြားလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်သည် အလိုအလျောက် “အလ္လာဟ္မို အာကံဗရ်” (အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် အကြီးဆုံးဖြစ်တော်မူသည်) ဟူ၍ ကြွေးကြော်တော်မူလေ၏။ ထိုအခါ (ဆွဟာဗဟ်) သာဝကကြီး များကလည်း တည်တညွတ်တည်း၊ တသံတည်း (အလ္လာဟ္မို အာကံဗရ်) ဟူ၍ တခဲနက် ကြွေးကြော်ကြလေသည်။ ထိုသို့တခဲနက် ကြွေးကြော်လိုက်ခြင်းကြောင့် မဏ္ဍာမြို့တမြို့လုံးသည် ပဲ့တင်ထပ်မျှ မြည်ဟီး သွားလေတော့သည်။ (a)

အုမရ်သခင်သည် ယင်းကဲ့သို့ အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် လာခဲ့သည့် အတွက်ကြောင့် အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ရာဇဝင်သမိုင်းတွင် ခေတ်သစ်တခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်အထိ အစ္စလာမ်သာသနာကိုသက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သော မွတ်စ်လင်မ် ဦးရေမှာ (၄၀) ခန့်ရှိချေပြီ။ သူရသတ္တိတွင် အရပ်နိုင်ငံ၏ အကျော်အကြားဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၊ ရဟီဒ်များ၏ခေါင်းဆောင်ဟမ်ဇဟ်သခင်သည်လည်းအစ္စလာမ်သာသနာကိုသက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ သို့တစေလည်း မွတ်စ်လင်မ်တို့သည် မိမိတို့၏သာသနာရေးဆိုင်ရာ တာဝန်ဝတ္တရား

(a) ကြည့် - အန်စာဗုလ်အရှ်ရာဗ် ဗလာဇရီ၊ တွဗကာတို့ အစိတ်နံ့ စအိတ်၊ အစုဒုလ်သာဗဟ်၊ အစိတ်နံ့၊ အစာကစ်ရ်၊ ကါမစ်လ်၊ အစိတ်နံ့ အဆီရ်။

များကိုမူ လွတ်လပ်စွာ မကျင့်သုံးနိုင်ခဲ့ကြပေ။ “ကအ်ဗဟ်”ကျောင်းတော်တွင် သွားရောက်၍ ဆွာလာတ် ဝတ်ပြုခြင်းသည် လုံးဝမဖြစ်နိုင်ခဲ့ပေ။ အုမရ်သခင်အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည် လိုက်သည်နှင့် အမျှ အခြေအနေသည်လုံးဝပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။ အုမရ်သခင်သည် အစွလာမ်သာသနာကို အတည့်အလင်းထုတ်ဖော် ကျေညာခဲ့လေသည်။ ပဌမသော်ကာဖ်စ်ရ် များသည် အပြင်းအသန်ဆန့်ကျင်ဖက် ပြုခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် အုမရ်သခင်သည်တည်ကြည် စွာဖြင့် ခုခံကာကွယ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မှတ်စလင်မ်များသည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်း ဒဏ်ဘုင်းသို့သွားရောက်၍ “ဂျမာအတ်” (အစုအရုံး) ဖြင့်ဆွလာတ်ဝတ်ပြုနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ဤသည့် အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သာဝကကြီး အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ မတ်စ်အူဒ်၏ ပြောပြချက်ကို အစ်ဗ်နီဟေ့ရှာမ်ကအောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

لَمَّا اسلم عمر قاتل قريشاً حتى صلى عند الكعبة وصلينا معه

အုမရ်သခင်သည် အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် လာခဲ့သည့် အခါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များနှင့် တိုက်ခိုက်၍ နောက်ဆုံးတွင် ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်တွင် ဆွလာတ် ဝတ်ပြုခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သည်လည်း ၎င်းနှင့်အတူ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုကြခဲ့လေသည်။

အစ်ဗ်နီဟေ့ရှာမ်။

ဗိုခါရီကျမ်းကြီးတွင် ဤသို့ပါရှိ၏။ “အုမရ်သခင် အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် လိုက်သည့်အခါ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ ဆူဆူကြက်ကြက်ဖြစ်သွားခဲ့၏။ အတော်ပင် လှုပ်ရှား သွားခဲ့၏။ ထိုသို့အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်ရသည့်အချိန်တွင် ရုတ်တရက် အာဆီ အစ်ဗ်နီ ဝါ အစ်လ်သည်ရောက်ရှိလာပြီး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်ရသည့်အကြောင်းကို မေးမြန်းရာ လူ များက “အုမရ်သည် မှတ်ရံတစ်ဖြစ်သွားပြီ၊ သာသနာကို ဖောက်ပြန်သွားပြီ”ဟု ပြောကြ လေ ရာ အာဆီ အစ်ဗ်နီ ဝါအစ်လ်က “ကောင်းပြီ၊ဘာဖြစ်သလဲ၊ ကျွန်ုပ်သည် အုမရ်အား ခိုလှုံခွင့် ပေးသည်”ဟု ပြောကြားလိုက်သေသည်။

မှတ်စလင်များကိုနှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း။

အစွလာမ်သာသနာသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်ပြန့်လာခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်နှင့် တကွ သာဝကကြီးများအား သက်ဆိုင်ရာမျိုးနွယ်စုများက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ထားခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်လေရာ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်တို့၏ အမျက်ဒေါသသည် တမန်တော်မြတ်နှင့် ကြီးသော သာဝကကြီးများအပေါ်၌ မကျရောက်နိုင်သည့်အဆုံး၌ အကြင်ဆင်းရဲသော မှတ်စလင်မ်များ အပေါ်၌ စုပုံ၍ ကျလေတော့သည်။ ၎င်းတို့မှာ ကူညီယိုင်းပင်းမည့်သူလည်း မရှိချေ။ ၎င်း တို့တွင် အချို့သည်ကြေးကျွန်များဖြစ်ကြ၏။ အချို့သည် အရပ်တပါးမှ မက္ကာမြို့သို့ ရောက် ရှိလာသော ညှော်သည်အာဂန္တုများဖြစ်ကြ၏။ ယင်းသို့ရောက်ရှိ လာခဲ့သည်မှာလည်းတဆက် နှစ်ဆက်မျှပင် ရှိသေး၏။ ၎င်းတို့တွင်အချို့တို့သည် တန်ခိုးအာဏာမရှိသော အားအင်နည်းပါး သော မျိုးနွယ်များ ဖြစ်ကြ၏။ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အဆိုပါ ဆင်းရဲသော

မှတ်စလင်မ်တို့အား ရက်ရက်စက်စက် စတင်၍ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခဲ့ကြ၏။ စော်ကားခဲ့ကြ၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ နှိပ်စက်ပုံမျိုးကို ကမ္ဘာ့ဆူဖဝင်တွင် ရှာဖွေပါက တွေ့ရှိနိုင်မည်ပင် မဟုတ်ပေ။

မှတ်စလင်မ်တို့ကို အမှိုက်သရိုက်ကဲ့သို့ အရပ်နိုင်ငံမှ ရုတ်တရက်နှင်ထုတ်ခြင်းသည် ဖြစ်နိုင်သောကိစ္စဖြစ်ပြီးသော်လည်း ယင်းသို့ပြုလုပ်လိုက်ရရှိမှုဖြင့် ကိုက်ရှ်ရှ်၏လက်စားချေလိုသော စိတ်သည် ကျေနပ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ မှတ်စလင်မ်များသည်အကယ်၍ အစ္စလာမ် သာသနာအပေါ်၌ တည်မြဲလျက်သတ်ဖြတ်၊ မြေမြုပ်ခြင်းခံလိုက်ကြရသည်ရှိသော် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအားခြီးမွမ်းထိုက်သည်ထက်အကူအညီကင်းမဲ့လျက်ရှိသော ထိုဆင်းရဲသားမှတ်စလင်မ်များ၏ သည်းခံမှု၊ ဇွဲ၊ သတ္တိများကို ပို၍ခြီးမွမ်းထိုက်ပေသည်။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏အဓိကလိုလားချက်မှာ မှတ်စလင်မ်များကို အစ္စလာမ်သာသနာမှ ထွက်စေပြီး ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ဘာသာတွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ လာစေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်များတွင် အချို့သောသူများသည် အစ္စလာမ် သာသနာ ထွန်းကားလာသည့်အတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ငါတို့တည်ဆောက်ခဲ့သော အဆောက်အဦသည် ပျက်ရလေပြီ။ ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့၏ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း ပျက်ရလေပြီ၊ ရိုသေမြတ်နိုး အပ်သော ကိုးကွယ်ရာများ၏ ဂုဏ်သိရ်များသည်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်ရချေပြီ စသည်ဖြင့် ယူဆကာစိတ်အနာကြီးနာကြလေသည်။ “အချို့စိတ်ဓါတ်နုနယ်သောသူများ၏ ဦးနှောက်များသည် ချွတ်ယွင်းသွားလေပြီ”ဟု ပြောဆိုလေ့ရှိကြသည်။ အတ္တဗဟ်၊ အာဆ် အစ်ဗ်နီ့ဝါအစ်လ်၊ စသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များပင်ဖြစ်ကြပေသည်။ ထိုသို့သော သူများသည် အဆွေးကြီး ဆွေးလျက်သာရှိကြပေသည်။ သို့ရာတွင် အဗူဂျဟ်လ်၊ အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ့ ခလ်ဗ်အစရှိသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာမူကား (အစ္စလာမ်သာသနာကို ဆန့်ကျင်ရာတွင်၎င်း၊ မှတ်စလင်မ်တို့အား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းရာတွင်၎င်း) အထက်အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်များထက်ဆပေါင်းများစွာ လွန်ကဲလျက်ရှိကြ၏။

မှတ်စလင်မ်တို့အား ဒုက္ခပေးပုံများ။

(ဤတွင်ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မှတ်စလင်မ်တို့အား မည်သို့မည်ပုံ ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့ကြသည်များကို အနည်းငယ်ဖော်ပြလိုပါသည်။) အရပ်နိုင်ငံ၏ အပူရှိန်ကား ပြင်းထန်လှ၏။ နေ့လည်၊ မွန်းတည့်သည့်အချိန်တွင် သံများသည် နေပူအရှိန်ကြောင့် လောင်ကျွမ်းလျက်ရှိသော ဒဗ်ပမာဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ထိုမျှပူပြင်းလျက်ရှိသော အချိန်တွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မှတ်စလင်မ်တို့အား လိုက်လံဘမ်းဆီး၍ မီးစွဲလှ ဘနန်းလောင်လျက်ရှိသော သံပူများပေါ်တွင် အိပ်စေကြ၏။ မလ္လုရှားနိုင်ငံရှိအတွက် ရင်ပတ်ပေါ်တွင် ငြီးလေးသောကျောက်တုံးကြီးများကို တင်ထားကြ၏။ ဗိုယ်ခန္ဓာအပေါ်တွင် သံပူများကို ပြူး၍ပေးကြ၏။ သံများကိုမီးဖုတ်၍ကပ်လေ့ရှိကြ၏။ ရေတွင်နှစ်လေ့ရှိကြ၏။ a

(a) ဤအကြောင်းများကို အစ်ဗ်နီ့စအ်ဒ်က ဗေလုလ်သခင်၊ ဆိုဟ်ကမ်သခင်တို့၏အကြောင်းတွင် အကျယ်တဝင့်ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ကြည့်-စီရတုန်နဗီ၊ တတိယတွဲ၊ ဗဒ်ရ်စစ်ပုံတွင် ပါဝင် ခဲ့ကြသော ဆူဟာဗဟ်သာဝကကြီးများအကြောင်း။

ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်များ၏ အဆိုပါနိုင်စက်ညှဉ်းဆဲမှုများကို ခိုကိုးရာမဲ့ မှတ်စံလင်မ် အားလုံး ပင် ခံခဲ့ကြရပေသည်။ သို့ရာတွင် ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ နိုင်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို အထူး တလည် ခံစားခဲ့ကြရသောပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အောက်တွင်ဖော်ပြပါပုဂ္ဂိုလ်များပင်ဖြစ်ကြပေသည်။

သာဝကကြီး ခဗ္ဗိဗ် အစ်ဗ်နီ အရတ္တသည် တမိမိမျိုးနွယ်မှုဖြစ်၏။ ထိုသခင်ကြီးသည် အမှိုက်ခေတ်တွင် ကြေးကျွန်အဖြစ်ဖြင့်ရောင်းစားခြင်းကို ခံခဲ့ရရှာ၏။ အွန်မ်မေအန်မာရ်သည် ထိုသခင်ကြီးအား ဝယ်ယူခဲ့၏။ သာဝကကြီး အရ်ကမ်သခင်၏နေအိမ်၌ တမန်တော်မြတ်ခိုလှုံ၍ နေရသည့်အချိန်မှစ၍ သာဝကကြီး ခဗ္ဗိဗ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို ဆက်ဝင် ယုံကြည် လာခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် အစ္စလာမ်သာသနာကို စတင်သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ခြောက်ဦး၊ ခုနစ်ဦးမျှပင်ရှိသေး၏။ ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ထိုသာဝကကြီးအား အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခဲ့ကြ၏။ တနေ့သော် ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် များသည် မီးသွေးခဲများကိုရှို့၍ မြေပေါ်၌ခင်းပြီး ထိုသာဝကကြီးအား ထိုမီးသွေးခဲများ အပေါ်၌ ပက်လက်အိပ်စေကြ၏။ ထို့နောက် မလ္လုရှားနိုင်ရန်အတွက် လူတယောက်သည် ရင်ပတ်ပေါ် တွင် ခြေဖြင့်နင်းထား၏။ မီးသွေးခဲများသည် ထိုသာဝကကြီး၏ ကျောအောက်၌ပင် အလိုအ လျောက်ငြိမ်းသွားသည်အထိညှဉ်းပန်းခဲ့ကြသည်။

သာဝကကြီးခဗ္ဗိဗ်သည် အချိန်အတော်ကြာပြီးသည့်နောက် ဤအဖြစ်အပျက်ကို သာဝ ကကြီး အုမရ်သခင်အား ပြောပြသည့်အခါ မိမိ၏ ကျောကိုလှန်၍ ပြလေ၏။ ကျောသား များသည် အမာရွတ်များ ဖြူဖွေးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသေးသည်။ (a)

သာဝကကြီးခဗ္ဗိဗ်သည်အမှိုက်ခေတ်တွင် ပန်းပဲသမားအလုပ်လုပ်ကိုင်လေ့ရှိခဲ့၏။ အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သည့်အချိန်တွင် အချို့သူများထံတွင် မိမိကရရှိရန်ကြွေးမြီ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ထိုကြွေးမြီများကို တောင်းဆိုသည့်အခါ ထိုသူများက “အသင်သည် မွိုဟမ္မဒ်ကို မငြင်းပယ်သမျှ ကာလပတ်လုံး တပြားတခြမ်းမျှ ရရှိမည်မဟုတ်”ဟု ပြောဆိုကြသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး ခဗ္ဗိဗ်က “ဤသို့မဟုတ်၊ အသင်တို့ သေကြပြီး ပြန်လည်မရှင်သမျှ ကာလပတ်လုံး”ဟု ပြောဆိုလေသည်။ (b)

သာဝကကြီး ဗေလာဟ်သည် အခြားမဟုတ် “မိုအတ်ဇ်ဇင်နီ”ဟူသော ဘွဲ့နာမဖြင့် ကျော် ကြားသော သာဝကကြီးပင် ဖြစ်၏။ အဗီဆီနီယာ ပြည်သား တဦးဖြစ်၏။ အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ ခလ်ဖ်၏ ကြေးကျွန်တဦးလည်း ဖြစ်၏။ မွန်းတည့်သည့်အချိန်တွင် အိုမိုင်ယဟ်သည် တောက် လောင်လှတနန်း ဖြစ်သော သူပူ များပေါ်တွင် သာဝ ကကြီး ဗေလာဟ်အား လည်းလျောင်း စေ၏။ မလ္လုရှား နိုင်ရန်အတွက် ရင်ပတ်ပေါ်တွင် ကျောက်တုံးကြီးကို တင်ထား၏။ ထို့နောက် အိုမိုင်ယဟ်က “အသင်သည် အစ္စလာမ် သာသနာကို စွန့်လွှတ်၊ သို့မဟုတ်လျှင် ဤအတိုင်းပင် အသေဆုံးဖြင့်သေရလိမ့်မည်”ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသို့မတော်က မညှာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းနေသည့် အချိန်တွင်လည်း သာဝကကြီး ဗေလာဟ်၏ နှုတ်လျှာမှ “အာသနွန်” (ကိုးကွယ်ရာ အသျှင်သည် တပါးတည်း သာလျှင် ဖြစ်တော်မူ၏။) ဟူသော

(a) ကြည့်-တူဗကာထို အစ်ဗ်နီ၊ စအ်ဗ်၊ တတိယတွဲ၊ ခဗ္ဗိဗ်သင်၏အကြောင်း။

(b) ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း အတွဲ (၂) စာမျက်နှာ (၆၉၂)။

အသံသည် သွက်လျက်ပင်ရှိ၏။ ဤသို့ဒုက္ခပေးသော်လည်း ဗေဇာလ်သခင်သည် မည်သို့မျှ တုန်လှုပ် ချောက်ချားခြင်း အလျင်းမရှိ သည်ကို တွေ့မြင် ရသောအခါ အိမ်ရှင်ယဟ်သည် သာဝကကြီးဗေဇာလ်၏ လည်းပင်းတွင်ကြိုးကွင်းတပ်၍ ကလေးတွေလက်သို့ အပ်လေသည်။ ကလေးများသည် သာဝကကြီး ဗေဇာလ်အား မြို့တဘက်စွန်းမှ အခြားတဘက်စွန်းအထိ ဆွဲ၍သွားလာ နေကြ၏။ ထိုအချိန်တွင်လည်း သာဝကကြီး ဗေဇာလ်၏နှုတ်လျှာမှ “အဟဒ္ဒန်၊ အဟဒ္ဒန်” ဟူသော အသံသည် မပြတ်ခါခါ ထွက်လျက်ပင်ရှိပေသည်။

သာဝကကြီး အမ္မာရ်သည် “ယမန်” နယ်သား တဦးဖြစ်၏။ သာဝကကြီး အမ္မာရ်၏ဘခင် “ယာစစ်ရ်” သည် မဏ္ဍာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည့်အခါ အဗူဟိုဇ်ဗဟ် မဒ်ဇမိက မိမိ၏ကျွန်မ ဖြစ်သူ စိုမိုင်ယဟ်နှင့် ထိမ်းမြား၍ပေးခဲ့၏။ သာဝကကြီး အမ္မာရ်သည် စိုမိုင်ယဟ်၏သားပင် ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး အမ္မာရ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် လာခဲ့သည့် အညံ့အချိန်တွင် ၎င်းအလျင် အစ္စလာမ် သာသနာကို ကံကံဝင် ယုံကြည်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သုံးဦးသာလျှင် ရှိသေး၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုး နွယ်ဝင်များသည် သာဝကကြီး အမ္မာရ်အား သံပေါ်တွင် လည်းလျောင်းစေကြ၏။ ၎င်းနောက်မေ့မြောသွားရသည်အထိ မထောက်မညာ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။ ထို့အတူပင်ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် သာဝကကြီး အမ္မာရ်၏ ဘခင်ကြီး အား၎င်း၊ မိခင်ကြီးအား၎င်း မထောက်မညာ သဲပူလှန်း၍ ရိုက်ပုတ်ကြလေသည်။

စိုမိုင်ယဟ် သခင်မသည် သာဝကကြီး အမ္မာရ်၏မိခင်ဖြစ်၏။ စိုမိုင်ယဟ် သခင်မကြီးအား အဗူဂျဟ်လ်က အစ္စလာမ်သာသနာ သက်ယုံကြည်ခဲ့သည်ကို အပြစ်ပြု၍ လှံတိုဖြင့် ထိုး၍ သတ် ခဲ့လေသည်။

သာဝကကြီးယာစစ်ရ်သည် သာဝကကြီး အမ္မာရ်၏ဘခင်ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး ယာစစ်ရ် သည်လည်း ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု အမျိုးမျိုးတို့၏ဒဏ်များကို ခံပြီး နောက်ဆုံးတွင် သေဆုံး၍ပင်သွားခဲ့ရာရှာပေသည်။

သာဝကကြီး ဆိုဟိုက်ဗ်သည်ရောမနိုင်ငံသားဟူ၍ ကျော်ကြားခဲ့၏။ အမှန်မှာသာဝကကြီး ဆိုဟိုက်ဗ်သည် ရောမနိုင်ငံသားမဟုတ်ချေ။ ၎င်း၏ဘခင်စီနာနပ်သည် (Caesar) ကစ္စရာဘုရင် ဘက်တော်မှ အပ်လတ်မြို့တွင် ခန့်အပ်ထားသောဘုရင်ခံဖြစ်၏။ ၎င်း၏ မျိုးနွယ်များသည် မောင်ဆွစ်လ်မြို့တွင် နေထိုင်ကြ၏။ တချိန်သော်ရောမနိုင်ငံသားများက ထိုမြို့နှင့်တကွ ထိုမြို့ အနီးတဝိုက်ကို ချီတက်တိုက်ခိုက်၍ အချို့လူများကို စစ်သုံ့ပန်းအဖြစ် ဘမ်းဆီး သွားခဲ့ကြ၏။ ထိုသံပန်းများတွင် သာဝကကြီး ဆိုဟိုက်ဗ်သည်လည်း တဦးအပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။ သာဝကကြီး ဆိုဟိုက်ဗ်သည် ဤသို့အားဖြင့် ရောမနိုင်ငံတွင်ကြီးပြင်းခဲ့ရ၏။ ထို့အတူကံကြောင့်ပင် သာဝက ကြီး ဆိုဟိုက်ဗ်သည် အရဗီဗကားကိုကောင်းမွန်စွာမပြောနိုင်ခဲ့ချေ။ အရဗီဗဦးက သာဝက ကြီး ဆိုဟိုက်ဗ်အား ဝယ်ယူ၍ မဏ္ဍာမြို့သို့ ယူဆောင်လာခဲ့၏။ မဏ္ဍာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသော အခါ အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ ဂျဗ်အာန်က ထိုသာဝကကြီးအား ဝယ်ယူ၍ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်စေခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာဘက်သို့ လူများကိုစတင် ဘိတ်ကြားသောအခါ သာဝကကြီးဆိုဟိုက်ဗ်နှင့်သာဝကကြီးအမ္မာရ်အစ်ဗ်နီယာစစ်ရ်တို့နှစ်ဦးသည်တမန်တော်မြတ် ထံသို့ အတူတကွရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါတမန်တော်မြတ်က အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်

ဝင် ယုံကြည်ကြပါရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်တော်မူသည့်အခါ အစွလားသောသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်၍လာခဲ့ကြပေသည်။ (a) ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် သာဝကကြီး ဆို့ဟိုက်ဗ် အား အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်ကြရာ သာဝကကြီးသည် ပိုင်းခြားဝေဘန်တတ်သော အသိဉာဏ် ပျက်ပြား၍ ရူးသွပ်သကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သွားခဲ့ရရှာ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သာဝကကြီးဆို့ဟိုက်ဗ်သည် မက္ကာမြို့တော်ကို စွန့်လွှတ်၍ မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်လိုသောအခါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ် ဝင်များက “အကယ်၍အသင်သည် မိမိပိုင်ဥစ္စာပစ္စည်းအားလုံးကို ထားပစ်နိုင်ခဲ့သည်ရှိသော်မဒီ နာသို့ရွှေ့ပြောင်းသွားနိုင်သည်” ဟု အကြပ်ကိုင် ပြောဆိုကြရာ သာဝကကြီးသည် ၎င်းတို့၏ ပြောဆိုချက်ကို ကျေနပ်စွာလက်ခံသဘောတူခဲ့လေသည်။

သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိကိုင်ဟုတ်သည် ဆွမ်းဝါန် အစဉ်အဆက် အိပ်မက်ယှက်၏ ကြွေးကျွန်ဖြစ်ခဲ့၏။ သာဝကကြီးအဗ္ဗုဒ္ဓိကိုင်ဟုတ်သည် သာဝကကြီးဗေဇာလသခင်နှင့်အတူအစွလားသောသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ အိပ်မက်ယှက်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိကိုင်ဟုတ်၏ ခြေထောက် များကို ကြီးများဖြင့်တုတ်ပြီး လူများအား “အသင်တို့သည် ဤသူ့ကိုတရုတ်ဆွဲ၍ယူသွားပြီးလျှင် သိပ္ပံ လည်းလျောင်းစေကြ” ဟု ပြော၏။ ထိုအချိန်တွင် လမ်း၌နားချေးပိုး တကောင်သည် သွားနေ၏။ ထိုအခါ အိပ်မက်ယှက်က “ဤသည် အသင်၏ ကိုးကွယ်ရာဘုရားပင် မဟုတ်လော” ဟုပြောရာ သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိကိုင်ဟုတ်က “ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသည်၎င်း၊ အသင်၏ဘုရားသည် ၎င်းအလွှာဟ် အသျှင်မြတ်ပင် ဖြစ်သည်” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလေသည်။ ထိုအခါ အိပ်မက် ယှက်သည် ဒေါသအမျက်ခြောင်းခြောင်းထွက်၍ သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိကိုင်ဟုတ်၏ လည်ပင်းကို တအားဖျတ်ညှစ်လေသည်။ ထိုသို့ လည်ပင်းကို တအားဖျတ်ညှစ် လိုက်သဖြင့် အနားရှိသူများက သာဝကကြီးသည် အသက်ထွက် သွားပြီဟူ၍ပင် ထင်ခဲ့ကြလေသည်။ တကြိမ်သော် အိပ်မက် ယှက်သည် သာဝကကြီးအဗ္ဗုဒ္ဓိကိုင်ဟုတ်၏ ရင်ပတ်ပေါ်တွင်အလွန်လေးလန်သော ကျောက်တုံး ကြီးတခုကိုတင်ထားခဲ့ရာ သာဝကကြီး၏ လျှာသည် အပြင်သို့ပင် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

လို့ဗိုင်နဟ်သခင်မ။

လို့ဗိုင်နဟ် သခင်မသည် ကြွေးကျွန်မ တယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ (b) အမရ်သခင်သည် ထိုခိုကိုးရာမှ လို့ဗိုင်နဟ်သခင်မအား မထောက်မညှာ ရိုက်ပုတ်လေ့ရှိ၏။ အမရ်သခင်သည် ယင်းကဲ့သို့ ရိုက်ပုတ်၍ မောပန်းသွားသောအခါ “မင့်ကိုငါသနားလို့ လွှတ်လိုက်သည်မဟုတ်၊ ငါမောပန်းလို့သာ လွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်” ဟု ပြောလေ့ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် လို့ဗိုင်နဟ်သခင်မ ကလည်း အလွန်တည်ကြည်စွာဖြင့် “အကယ်၍ အသင်သည် အစွလားသောသနာကို မသက်ဝင် မယုံကြည်ခဲ့ပါလျှင် အလွှာအသျှင်မြတ်သည် အသင့်အား မုချတုံ့ပြန် လက်စား ချေတော် မူမည် ဖြစ်သည်” ဟုပြန်လည်ဖြေဆို လေ့ရှိခဲ့၏။

(a) တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီးအရ်ကမ်၏ အိမ်၌ ခိုလှုံနေစဉ် အချိန်မှာပင် သာဝက ကြီး အမ္မာရ်သည် အစွလား သောသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် လာခဲ့ပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အစွလား သောသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် သူများမှာ (သုံးဆယ်) ၃၀ ကျော်ခဲ့ပေပြီ။

(b) ထိုအချိန်တွင် အမရ် သခင်သည် အစွလား သောသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်း မရှိခဲ့ သေးပေ။

ဇင်နီရယ်သခင်မ။

ဇင်နီရယ်သခင်မသည် အမရ်သခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ၏ ကြေးကျွန်မ တယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အမရ်သခင်သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် မိအလျှင် စိတ်အလိုရှိသရွေ့ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်း ခဲ့ပေသည်။ အဗူဂျယ်လ်သည် ဇင်နီရယ် သခင်မအား အဘယ်မျှ ရိုက်ပုတ် ခဲ့သည်ဆိုသော် ဇင်နီရယ် သခင်မ၏ မျက်စိ များပင် ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။

နဟ်ဒီယဟ်သခင်နှင့် အွန်မေအိုဗိုက်စ်သခင်မ။

နဟ်ဒီယဟ်သခင်မနှင့် အွန်မေအိုဗိုက်စ်သခင်မ နှစ်ဦးသည်လည်း ကြေးကျွန်မ များပင် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသခင်မ နှစ်ဦးလုံးသည်လည်း အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ ကြသည့်အတွက်ကြောင့်ပင် နှိပ်စက်ခြင်းအမျိုးမျိုးကို အလူးအလိမ့်ခံခဲ့ကြရပေသည်။

သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကန်ရ်၏ကျေးဇူး။

သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကန်ရ်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များအနက် ပဌမဦးဆုံးသော ဂုဏ်ပုဒ်တရပ်မှာ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကန်ရ်သခင်သည် အဆိုပါ ဒုက္ခသည်များအနက် မြောက်မြားစွာသော သူတို့၏ အသက်ကို ကယ်ဆယ်ခဲ့လေသည်။ အထူးသဖြင့် ဗေလာလ်သခင်၊ အာမစ်ရ် အစ်ဗ်နို ဖိုဟ်ဒ်ရ်သခင်၊ လိုဗိုဇ်နဟ်သခင်၊ ဇိုနိုဇ်ရ်သခင်၊ နဟ်ဒီယဟ်သခင်နှင့်အွန်မေအိုဗိုက် ဖ်သခင်မတို့အား အဘိုးအခအမြောက်အမြားပေး၍ဝယ်ပြီးလျှင် ကျွန်အဖြစ်မှလွတ်မြောက် စေခဲ့လေသည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကာယဒုက္ခများကို ပြင်းပြစွာ ခံစားခဲ့ကြရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြပေသည်။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များလောက် ကာယ ဒုက္ခကို မခံစားခဲ့ကြရသော်လည်း အနှောင့်အရှက်အမျိုးမျိုးကိုမူခံစားခဲ့ကြရပေသည်။

သာဝကကြီးအွတ်ဆ်မာန်။

သာဝကကြီးအွတ်ဆ်မာန်သည် အသက်အရွယ်ကြီးပြင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးဖြစ်၏။ ဂုဏ် အသရေရှိသော၊ ဩဇာအာဏာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးလည်းဖြစ်၏။ ထိုသာဝကကြီး အစ္စ လာမ် သာသနာကိုသက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့သည့်အခါ အခြားသူများကမဟုတ်၊ ၎င်း၏ဘကြီး ကပင် ကြီးနှင့်တုပ်၍ ရိုက်ပုတ်ခဲ့လေသည်။ (a)

သာဝကကြီး အဗူဇရ်။

အစ္စလာမ်သာသနာကို စတင်သက်ဝင်ယုံကြည်သော ပုဂ္ဂိုလ်များတွင် သာဝကကြီးအဗူဇရ် သည် သတ္တမမြောက်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး အဗူဇရ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက် ဝင်ယုံကြည်လာသည့်အခါ မိမိအစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်သည့်အကြောင်းကို

(a) ကြည့်-တူဗကောတ် အွတ်ဆ်မာန် အစ်ဗ်နေ့အမ်ဖါ၏အကြောင်း။

ကအိဗဟ် ကျောင်းတော်တွင် သွားရောက်၍ အတည့်အလင်းကျေညာလေသည်။ ထိုအခါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များက ဤသာဝကကြီးအား ရိုက်ပုတ်ကြလေတော့သည်။ နောက်ဆုံး တွင် သာဝကကြီးသည် မြေသို့ပင်မူးလဲကျသွားရရှာလေသည်။ (b)

သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ် အစ်ဗ်နို့ အောင်ဝါမ်။

သာဝကကြီးဇိုဗိုင်ရ် အစ်ဗ်နို့ အောင်ဝါမ်သည် အစွလာမ်သာသနာကို စတင်၍သက်ဝင် ယုံကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်များတွင် ပဉ္စမမြောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်၏။ သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သည် အစွ လာမ်သာသနာကိုသက်ဝင်ယုံကြည် လာခဲ့သည့်အခါ ၎င်း၏ဘကြီးကပင် ဤသာဝကကြီးအား ဖျာနုင့်လိပ်ပြီးမီးမှိုင်းတိုက်ခဲ့လေသည်။ (c)

သာဝကကြီး စအိဗ် အစ်ဗ်နို့ ဇိုက်ဗ်။

သာဝကကြီးအုမရ်၏ ဘကြီး၏သား-စအိဗ် အစ်ဗ်နို့ဇိုက်ဗ်သည် အစွလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့သည့်အခါ သာဝကကြီး အုမရ်သည် (မိမိ အစွလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်မယုံကြည်မိအလျှင်) ဤသာဝကကြီးအား ကြိုးနှင့်ကုပ်နှောင်၍ ထားခဲ့လေသည်။(d)

ခရစ်ယာန်ဝာရေးဆရာကြီးတဦး၏ မြီးဖွမ်းချက်။

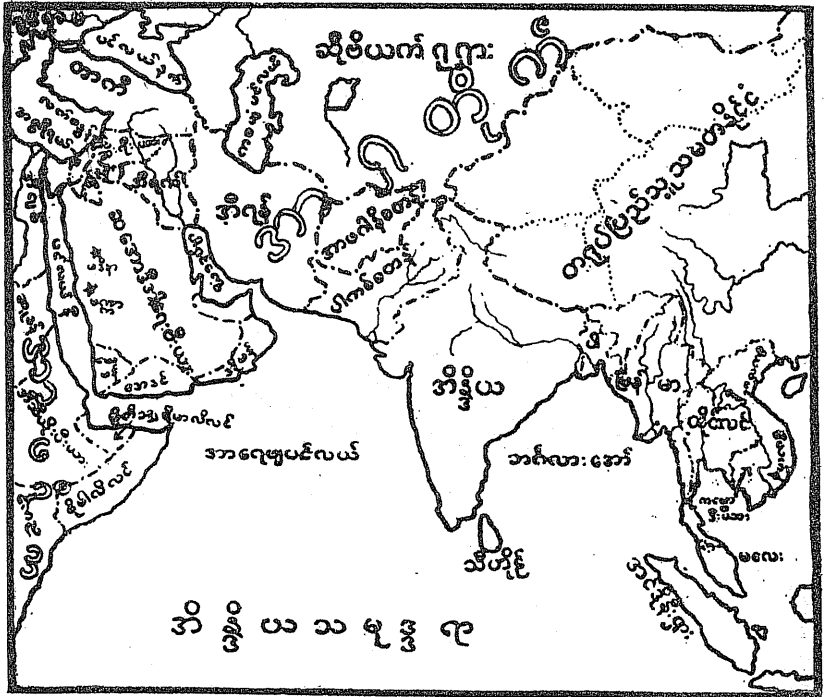
ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ဤရွှေ့ဤမျှ ရက်ရက်စက်စက်၊ယုတ်ယုတ်မာမာ၊မထောက် မသား မညာတာဘဲ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းခဲ့ကြသော်လည်း မှတ်စိလင်မ် တဦးတယောက်ကိုမျှပင် အစွလာမ် သာသနာမှ ယိမ်းယိုင်လာအောင်ကား အလျှင်း မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ ဤအ ကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခရစ်ယာန် ရာဇဝင်ဆရာကြီးတဦးက အောက်ပါအတိုင်းမွန်ကန်တိကျ စွာ ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

“ခရစ်ယာန်သာသဝင်များ ကောင်းစွာသိအပ်ထားသည့်မှာ တမန်တော် မြတ်မို့ဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟ် အလိုင့်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) သည် မိမိ၏နောက်လိုက်တ ပည့်သားများတွင်အစွလါမ်သာသနာရေးစိတ်ဓါတ်ကို အထူးတလည်ထည့်သွင်း ပေးနိုင်တော်မူခဲ့၏။ ထိုသို့သောစိတ်ဓါတ်များကို တမန်တော် အီစာ (အလိုင့် ဟစ္စလာမ်) ၏ပဌမပိုင်း တပည့်သားများတွင် ရှာဖွေခြင်းသည် အကျိုးမဲ့ပင် ဖြစ်ပေမည်။ တမန်တော် အီစာ (အလိုင့်ဟစ္စလာမ်) အား (ရန်သူများက) ကားစင်တင်ရန် ယူဆောင်သွားကြသည့်အခါ တမန်တော် အီစာ (အလိုင့်ဟစ္စ လာမ်၏) နောက်လိုက် တပည့်သားများသည် ထွက်ပြေးခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့၏ သာသနာရေး စိတ်ဓါတ်သည်လည်း ကျဆုံးသွားခဲ့၏။ ၎င်းနောက် မိမိတို့၏ ရွှေ့ဆောင်ရွှေ့ရပ် တမန်တော်မြတ်ကို သေမင်းလက်တွင် ထားရှိ၍ စွန့်ခွာထွက် သွားခဲ့ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်မို့ဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟ် အလိုင့်ဟေ့ ဝစလ္လမ်)

(b) ကြည့်-ဗိုခါရိကျမ်း၊ အဗုဇရ်သခင် အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်သည့်အကြောင်း၊ အစောင်-၁၊ စာမျက်နှာ (၄၄-၅၅) (c) ကြည့်-ရေယာဇွန်နတ်ဇိုရ် လစ်လ်မို့ဟစ်ဗေဗေအတုံတုဗရီ၊ (d) ထိုအချိန်တွင်အုမရ်သခင်သည်အစွလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းမရှိခဲ့သေးပေ။ ကြည့်-ဗိုခါ ရိကျမ်း၊ စာမျက်နှာ (၁၀၂၇)

၏ နောက်လိုက် တပည့်သားတို့မှာမူ နှိပ်စက်ခြင်းခံနေရရှာသော မိမိတို့၏ တမန်တော်မြတ်ထံပါးသို့ ဝိုင်းအံ့၍လာခဲ့ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်အား သက်စွန့်ကြိုးပမ်းကာကွယ်၍ ရန်သူများကို ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ကြ၏။” (a)

နဗဝီသက္ကရာဇ် ၅-ခုနှစ်တွင် (ETHIOPIA) နိုင်ငံသို့ “ဟစ်ဂျီရတ်” ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရခြင်း။

ကို ရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကား ရပ်စဲသည်ဟူ၍မရှိ၊ အစဉ်တစိုက်ပင် ဖြစ်ပွားလျက်ရှိပေရာ တမန်တော်မြတ်မို့ ဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) က အစ္စလာမ်သာသနာ့သူရဲကောင်းတို့အား (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ကြရန်

(a) ကြည့်-အပါလော်ဂျီဂေါဒ်ဖရေးဟစ်ဂ်ဂင်နီးစ် (Godfrey Higgins. R.A.S.) ခရစ်သက္ကရာဇ် (၁၈၇၃-ခု) ဗရေလီစာပုံနှိပ်တိုက်တွင် ပုံနှိပ်သော အုရ်ဒူ ဘာသာပြန်၊ စာမျက်နှာ (၆၆-၆၇)။

“နဂျာရှီ” ဟူသော စကားသည် (Ethiopia) ဘာသာစကားဖြစ်သော (နဂျူစ်) (Negus) ဟူသောစကားပင်ဖြစ်သည်။ ထိုစကားကိုပင် အရဗီဘာသာစာပေတွင် (နဂျာရှီ) ဟူ၍ သုံးနှုန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းစကား၏အဓိပ္ပါယ်မှာ (Ethiopia) ဘာသာစာပေတွင် ဘုရင်ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း၊ နဂျာရှီဘုရင် ကွယ်လွန်သည့်အကြောင်း။ ထိုဘုရင်ကြီး၏ အမည်နာမမှာ “အတ်ဆွ်ဟမဟ်” ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ညွှန်ကြားတော်မူလေသည်။ (Ethiopia) နိုင်ငံသည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ ကူးသန်း
ရောင်းဝယ်မှုပြုလုပ်ခဲ့ကြသည့် ရှေးဟောင်းရောင်းဝယ်ရာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ထို့အ
တူကံကြောင့်ပင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ထိုနိုင်ငံ၏အကြောင်းများကို ကောင်းစွာသိရှိ
ကြပေသည်။ အရပ်နိုင်ငံသားများသည် (Ethiopia) နိုင်ငံကို မင်းလုပ် အုပ်ချုပ်သည့် ဘုရင်
အား (နဂျာရှီ) ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြသည်။ နဂျာရှီ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ တရားမျှတမှုသည် အထူးပင်
ကျော်ကြားလျက် ရှိခဲ့ပေသည်။

အစ္စလာမ်သာသနာ သူရဲကောင်းများသည် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု အမျိုးမျိုးကို ခံနိုင်ကြ၏။
၎င်းတို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကား အံ့မဆုံးပင်ဖြစ်တော့၏။ သို့ရာတွင် မှတ်လင်မိများသည် မကြာမြင့်
တော်ဘွင် နေထိုင်၍ အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ကျင့်စဉ်ကျင့်ရပ်များကို ကောင်းမွန်စွာမလိုက်နာ
မကျင့်သုံးနိုင်ကြချေ။ အခြေအနေအရ ကျင့်သုံးနိုင်ရန်လည်း အကြောင်း အလှမ်းမရှိပေ။
သို့အချိန်တွင် ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်၌ မည်သူတို့ဦးတယောက်မျှ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို
အသံကျယ်စွာဖြင့်မရွက်ဘတ်နိုင်ခဲ့ချေ။ သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ မတ်တဗ်သင်
သည် အစ္စလာမ်သာသနာကိုသက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့သည့်အခါ ထိုသာဝကကြီးက “ကျွန်ုပ်သည်
ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်တွင် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို အသံကျယ်စွာဖြင့် ရွတ်ဘတ်မည်” ဟု
ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မိတ်ဆွေများက အတန်တန်ဘားမြစ်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင်ထိုသာဝက
ကြီးသည် အလျော့မပေးခဲ့ချေ။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုသာဝကကြီးသည် ကအိဗဟ်ကျောင်း
ဟော်တွင်းသို့ ကြွသွား၏။ “မကာမေအစ်ဗ်ရာဟီမီ” အမည်ရှိသော ဌာနတွင် မတ်တပ်ရပ်၍
ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို အသံကျယ်စွာဖြင့် ရွတ်ဘတ်သည့်အခါ ကာဖစ်ရ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်
ထိုသာဝကကြီးထံ ဝိုင်းအံ့၍ လာကြပြီးလျှင် ထိုသာဝကကြီးအား ရိုက်ကြလေတော့သည်။
သို့တစေလည်း ထိုသာဝကကြီးသည် မိမိရွက်ဘတ်လိုသော ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ မုက္ခပါဠိတော်
များကို အစမှအဆုံးတိုင် ရွတ်ဘတ်လေသည်။ အိမ်ပြန်လာသည့်အခါ မျက်နှာပေါ်တွင် ဒဏ်
ရာဒဏ်ချက် အမြောက်အမြား ပါလာခဲ့လေသည်။ (a)

(သာဝကကြီး အဗူဗဟ်ကရ်သင်သည် ဂုဏ်သရေ၊ ဩဇာ၊ အာဏာစသည်တို့တွင် ကိုရိုက်ရှ်
မျိုးနွယ်၏ အခြားသောခေါင်းဆောင်များထက် မနိမ့်ကျခဲ့ပေ။ သို့တစေလည်း ထိုသာဝက
ကြီးသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို အသံကျယ်စွာဖြင့် မရွက်ဘတ်နိုင်ခဲ့ပေ။ ထို့အတူ
ကြောင့်ပင် ထိုသာဝကကြီးသည် တကြိမ်သော် “ဟစ်ဂျီရဟ်” ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရန်ပင် စိတ်
ကူးမိခဲ့လေသည်။) (b)

မိမိ၏နေရင်းဌာနကို စွန့်လွှတ်၍ အခြားနေရာဌာနသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခြင်းဖြင့် အစ္စ
လာမ်သာသနာတော်၏ ကျင့်စဉ်ကျင့်ရပ်များကို လွတ်လပ်စွာ လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်သည်သာ
မက ရောက်လေရာဌာနတွင် အစ္စလာမ်သာသနာ၏ နောင်ခြည်များသည် အလိုအလျောက်
ဘွန်းပြောင်လာခဲ့၏။ ဂုဏ်သတင်းပျံ့နှံ့လာခဲ့၏။ ဤကား ကြီးမားလှသော အမြတ်ကြီး
ဘဝပင်ဖြစ်၏။

a ကြည့်- တူဗရီကျမ်း၊ အစောင်-၃၊ စာမျက်နှာ (၁၁၈၈)။
b ကြည့်- ဗိုခါရီကျမ်း၊ မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သည့်အကြောင်း။

တမန်တော်မြတ်၏ နှုတ်ကြားချက်ဖြင့် ဦးစွာပဌမ အမျိုးသား(၁၁)ဦးနှင့် အမျိုးသမီး (၄)ဦးတို့သည် မက္ကာမြို့တော်ကို စွန့်လွှတ်၍ (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြလေသည်။ ၎င်းတို့အမည်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်။

Ethiopia နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားသူများ။

(၁) သာဝကကြီး အုတ်ဆီမာန် အစ်ဗ်နီအမ်ပါန်။

၎င်းသည် မိမိ၏ဇနီးသည် ရှို့ကိုင်ယဟ်နှင့် အတူတကွ နေရင်းဌာနကို စွန့်လွှတ်ခဲ့လေသည်။ ရှို့ကိုင်ယဟ်သည် တမန်တော်မြတ်၏ သမီးတော်ဖြစ်လေသည်။

(၂) သာဝကကြီး အဗူဟိုဇိုင်ဖဟ် အစ်ဗ်နီ အတ္တဗဟ်။

၎င်းသည် မိမိ၏ဇနီးသည် စဟ်သဟ် ဗင်တေ့ စို့ဟိုင်လ်နှင့် အတူတကွ နေရင်းဌာနကို စွန့်လွှတ်ခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီးအဗူဟိုဇိုင်ဖဟ်၏ဘဝင် အတ္တဗဟ်သည် ကိုရိုက်ရ် မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးတဦးဖြစ်၏။ အလွန်ပြင်းထန်သော ကာယစိတ်ဦးဖြစ်၏။ ထို့အတူကကြောင်ပင် သာဝကကြီး အဗူဟိုဇိုင်ဖဟ်သည် မိမိအိုးအိမ်ကို စွန့်လွှတ်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

(၃) သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ် အစ်ဗ်နီ အလ်အောင်ဝါမ်။

၎င်းသည် တမန်တော်မြတ်၏ အရီး၏သားဖြစ်၏။ ညီအစ်ကိုတဝမ်းကွဲတော်၏။ အလွန်ကျော်ကြားသော သာဝကကြီးတပါးလည်းဖြစ်၏။

(၄) သာဝကကြီး မူတ်ဆွ်အဗ် အစ်ဗ်နီ အိုဗိုင်ရ်။

၎င်းသည် ဟာရှင်မ်၏ (သား၏သား) မြေးဖြစ်၏။

(၅) သာဝကကြီး အဗ်ဗုရ်ရဟ်မာန် အစ်ဗ်နီ အောက်မ်။

၎င်းသည် ကျော်ကြားသော သာဝကကြီးကပါးဖြစ်၏။ “အရှရဟ် မိုဗရှ်ရှရဟ်” ခေါ် အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်မှာပင် ဂျန္နတ်သို့ ဝင်စံမြန်းရမည့်အကြောင်း ကောင်းမြီးသတင်း အပေးခံခဲ့ရသော သာဝကကြီး (၁၁) ပါးတွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ၎င်း၏မျိုးနွယ်မှာ “ဇဟ်ရဟ်” မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ ဤသို့အားဖြင့် ၎င်းသာဝကကြီးသည် တမန်တော်မြတ်နှင့် အဘိုးဘက်မှအစ ဦးစွာ ဖော်စပ်လေသည်။

(၆) သာဝကကြီး အဗူစလ်မဟ် (အစ်ဗ်နီ အဗ်မဟ် အာစစ်) မဗ်ဇူမီ။

၎င်းသာဝကကြီးသည် မိမိ၏ဇနီးသည် အုန်မေ့စလမဟ်နှင့် အတူတကွ မိမိ၏ နေရင်းဌာနကို စွန့်လွှတ်ခဲ့လေသည်။ (ဤ) အုန်မေ့စလမဟ်သခင်မကား အခြားမဟုတ်၊ ၎င်း၏ခင်ပွန်း အဗူစလမဟ် ကွယ်လွန်သေဆုံးသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်နှင့် ဆက်လက်၍ အကြောင်းပါခဲ့လေသည်။

(၇) သာဝကကြီး အုတ်ဆံမာန် အစ်ဗ်နီ မတ်ငွ်အူန် ဂျပ်ဟီ။

၎င်း သာဝကကြီးသည် ကျော်ကြားသော (ဆွဟာဗီ) သာဝကကြီး တပါးဖြစ်၏။

(၈) သာဝကကြီး အာမစ်ရ် အစ်ဗ်နီ ရဗီအဟ်။

၎င်း သာဝကကြီးသည် မိမိ၏ဇနီးသည် လိုင်လီ(ဗင်ဇတုအဗီဟာဆ်မဟ်) နှင့် အတူ တကွ နေရင်းဌာကို စွန့်လွှတ်၍ သွားခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး အာမစ်ရ်သည် အစွလာမိသာသနာကို ဦးစွာပဌမစတင်သက်ဝင်ယုံကြည်သော မှတ်စံလင်မ်များတွင် အပါအဝင် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းသာဝကကြီးသည် “ဗဒ်ရ်” စစ်ပွဲတွင်လည်း ပါဝင် ဆင်နွှဲခဲ့ပေသည်။ သမတကြီး သာဝကကြီး အုတ်ဆံမာန်သခင်သည် ဟဂျီပြုလုပ်ရန် သွားခဲ့သည့် အချိန်တွင် အဆိုပါသာဝကကြီးအား မဒီနာမြို့၏ ဟာကင်မ်ဘုရင်ခံ အဖြစ် ခန့်အပ်တော်မူခဲ့လေသည်။ (ကြည့်-အော့ဆွာဗဟ်) ။

(၉) သာဝကကြီး အဗူစစ်ရဟ် အစ်ဗ်နီ အဗီရဟ်မ်။

သာဝကကြီး အဗူစစ်ရဟ်၏ မိခင်မှာ ဗရ်ရဟ် သခင်မ ဖြစ်၏။ ဗရ်ရဟ် သခင်မသည် တမန်တော်မြတ်၏ အရီးတော်ဖြစ်၏။ ထိုသာဝကကြီးသည် အစွလာမိ သာသနာကို ဦးစွာပဌမ စတင်သက်ဝင်ယုံကြည်သော မှတ်စံလင်မ်များတွင် အပါ အဝင်ဖြစ်ပေသည်။ (ဟာဖဇ် အစ်ဗ်နီ ဟဂျရ်က ထို သာဝကကြီးသည် “ဟစ်ဂျီ ရတေဆာနေယဟ်” ဒုတိယ အကြိမ် ဟစ်ဂျီရတ် ပြုလုပ်ခြင်း၌ ပါဝင်ခဲ့သော သာဝကကြီး ဖြစ်သည်ဟူ၍ အော့ဆွာဗဟ်ကျမ်းတွင် ရေးသားဖော်ပြ ထားသည်။)

(သို့မဟုတ်) သာဝကကြီး ဟာတွစ်ဗ် အစ်ဗ်နီ အမ်ရ်။

၎င်း သာဝကကြီးသည် “ဗဒ်ရ်”စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ပေသည်။ အော့မာမိ ဇဟ်ရီက “ဦးစွာပဌမ ဟစ်ဂျီရတ်ပြုလုပ်သောသူမှာ ဤသာဝကကြီးပင် ဖြစ်သည်” ဟု အတည် အလင်းထုတ်ဖော် ရေးသားခဲ့လေသည်။ (ကြည့်-အော့ဆွာဗဟ်) ။

၁၀) သာဝကကြီး စိုဟိုင်လ် အစ်ဗ်နီ ဗိုင်သွာအ်။

(၁၁) သာဝကကြီး အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ မတ်စ်အူဒ်။

၎င်းသာဝကကြီးသည် ကျော်ကြားသော သာဝကကြီးတပါးလည်းဖြစ်၏။ “မှတ်ဂျီ တဟစ်ဒ်”သာဝကကြီးများတွင် တပါးအပါအဝင်လည်း ဖြစ်၏။ a

(a) (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ကြသော သာဝကကြီးများ၏ အရေအတွက်နှင့် ထိုသာဝကကြီးများအား သတ်မှတ်ရာတွင် အဆိုပြားလျက် ရှိပေသည်။

အစ်ဗ်နီ အစွဟာက်က ယောက်ျားများတွင် ဖော်ပြပါ သာဝကကြီး (၁၀) ပါး၏ အပည်ကိပင် ရေးသား ဖော်ပြ၏။ သာဝကကြီး အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ မတ်စ်အူဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ အစ်ဗ်နီ အစွဟာက်က ၎င်းသာဝကကြီးသည် (Ethiopia) သို့ ပဌမအကြိမ် ရွှေ့ပြောင်းသွားခြင်း၌မပါ။ ဒုတိယ အကြိမ် ရွှေ့ပြောင်းသွားခြင်း၌သာလျှင်ပါသည်ဟု အခိုင်အမာပြောဆိုလေသည်။ (ကြည့်-ဖတ်တုလ်ဗါရီ၊ အစောင် ၇၊ စာမျက်နှာ ၁၄၃။) ဝါကျေဒီက အမျိုးသားများတွင် (၁၁)ဦးကိပင် ဖော်ပြထား၏။

အဆိုပါ သာဝကကြီးများသည် နုပဏီ သက္ကရာဇ် (၅) ခုနှစ်၊ “ရဂျပ်” လတွင် စတင်၍ ခရီးထွက်ခဲ့ကြ၏။ ကံအားလျော်စွာ သင်္ဘောဆိပ်သို့ ရောက်ကြသည့်အခါ (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ သွားမည့် ကုန်တင် သင်္ဘောကြီး နှစ်စင်းနှင့် တွေ့ကြလေသည်။ သင်္ဘောသား များသည် အဆိုပါ သာဝကကြီးများအား အနည်းငယ်မျှသော အခကြေးငွေဖြင့်ပင် တင်ဆောင်သွားကြလေသည်။ တဦးလျှင် သင်္ဘော “ဒစ်ရ်ဟမ်” ငါးပြားစီသာလျှင် ပေးကြရ၏။ ဤကဲ့သို့ သာဝကကြီးများ ထွက်ခွာသွားကြသည့်အကြောင်းကို ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ သိကြသည့်အခါ သင်္ဘောဆိပ်အထိ လိုက်လာခဲ့ကြသေး၏။ သို့ရာတွင် အခွင့်အလမ်းသည် လက်လွတ်သွားခဲ့ချေပြီ။

အချို့ရာဇဝင်ဆရာများက ခိုကိုးရာမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များသာလျှင် မိမိတို့၏နေရင်းဌာနကို စွန့်လွှတ်၍ အရပ်တပါးသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြသည်ဟူ၍ ထင်မှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ရွှေ့ပြောင်းသွားကြသော “မိုဟာဂျပ်ရ်” များ၏ စာရင်းကိုင်ကြည့်လျှင် ဟစ်ဂျီရတ် ပြုလုပ်ရာတွင် လူတန်းစားအသီးသီးပါဝင်လျက်ရှိကြောင်းကို ကောင်းစွာသိရှိနိုင်ပေသည်။ ဥပမာ-သာဝကကြီး အုတ်ဆ်မာန်သည် “အိုမိုင်ယဟ်” မျိုးနွယ်မှ ဖြစ်သည်။ အိုမိုင်ယဟ်မျိုးနွယ်သည် တန်ခိုးအာဏာ ဩဇာတိက္ကမအများဆုံးရှိသော မျိုးနွယ်ပင်ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီး ဇိုပိုင်ရ်နှင့် သာဝကကြီး မုတ်ဆ်အပ်တို့သည် တမန်တော်မြတ်၏ သားချင်းများပင်ဖြစ်ကြသည်။ သာဝကကြီးအပ်ဒုရ်ရတ်မာန် အစ်ဗ်နို အောက်ဖ်၊ သာဝကကြီး အဗူစစ်ရတ်တို့သည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်

ယင်းသို့ ဖော်ပြရာ၌ သာဝကကြီး အဗူစစ်ရတ်နှင့် သာဝကကြီးအဗူဟာတင်မိတို့ နှစ်ပါးကိုထည့်သွင်းဖော်ထား၏။ အစ်ဗ်နို အဗူဟာန်သည် အဆိုပါ သာဝကကြီး နှစ်ပါးအနက် သာဝကကြီး တပါးကိုသာလျှင် လက်ခံ လေသည်။ ဤပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝါကေဒီ၏ ချွတ်ယွင်းချက် တရပ်မှာ ဝါကေဒီသည် (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့ကြသော သာဝကကြီးများမှာ (၁၁) ပါး ဖြစ်သည်ဟူ၍ဆို၏။ သို့ရာတွင် ထိုသာဝကကြီးများကို ရေတွက်ပြရာ၌ သာဝကကြီး (၁၂) ပါးကို ဖော်ပြထား၏။ (ဝါ) သာဝကကြီး အပ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နို၊ မတ်စ်အူဒ်ကိုလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြ ထားလေသည်။ (ကြည့်—ဇုရ်ကနီ အယ် မဝါဟစ်ဗ်၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၃၁၄)။ ဟာမူဒ် အစ်ဗ်နို၊ ဟာရုရ်က ဝါကေဒီ၏ အဆိုပါ ချွတ်ယွင်းချက်ကို အတိအကျ ဝေဖန်ရေးသား ထားလေသည်။ (ကြည့်—မတ်ဟုလ်ဗါရီ၊ အစောင် ၇၊ စာမျက်နှာ ၁၄၃)။ အစ်ဗ်နို စာဒ်ဒ်က ဝါကေဒီ ရေတွက်ဖော်ပြထားသော သာဝကကြီးများအားလုံးကိုပင် ရေတွက်ဖော်ပြထားလေသည်။ (ကြည့်—အစ်ဗ်နို စာဒ်ဒ်၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၁၃၆)။ အစ်ဗ်နို စိုဇ်ယေဒင်နီနာစ်ကလည်း ဇုဟ်ရီ၏ ရေဝါယတ်ကို အကြောင်းပြု၍ (၁၂) ပါးကိုပင် ရေတွက်ဖော်ပြထားသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းသို့ ရေတွက်ရာ၌ သာဝကကြီး ဇိုပိုင်ရ်၏အစား သာဝကကြီး စလိတ် အစ်ဗ်နို အမ်ရ်ကိုဖော်ပြထားလေသည်။ (ကြည့်—အိုယူနုလ်အဆရ်၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၁၁၅)။ တမန်တော်မြတ်၏ အထွေထွေရေးသားသော ရာဇဝင်ဆရာကြီးများတွင် (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ပဌမအကြိမ် ရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့ကြသော အမျိုးသားများမှာ (၁၂) ဦး ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆိုသော အချို့ ရာဇဝင်ဆရာကြီးများသည် သာဝကကြီး ဟာတူစ်ဗ် အစ်ဗ်နို၊ အမ်ရ်နှင့် သာဝကကြီး ဇိုဟိုင်လ် အစ်ဗ်နို မိုင်သွာအ်တို့၏ အစား သာဝကကြီး ဟာတူစ်ဗ် အစ်ဗ်နို၊ ဟာရစ်ဆ်နှင့် သာဝကကြီး ဟာရှင်ဗ် အစ်ဗ်နို အမ်ရ်ကို ဖော်ပြကြလေသည်။ ကြည့်—ဇုရ်ကနီ၊ အစောင် ၁၊ စာမျက် ၃၁၄။ ထို့အတူရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့ကြသောသုဝိကမကြီးများတွင်လည်း အချို့က သာဝကကြီး အဗူဗရ်ရတ်၏ဇနီး သုဝိကမကြီး အုန်မံမေကုလ်ဆုဗ် ဗင်တေ့ စိုဟိုင်လ်နှင့် တမန်တော်မြတ်၏ “ဒါယဟ်” အထိန်းတော် သုဝိကမကြီး အုန်မံမေအိုင်မန်သင်မတို့ကိုလည်း ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားကြလေသည်။

(စိုဇ်ယစ်ဗ် စိုလိုင်မာန် နဒ်ဝီ)။

ကြပေ။ ဤသည့်အချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို ခိုကိုးရာမဲ့များသည်သာလျှင် ခံခဲ့ကြရသည်မဟုတ်၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီးများနှင့် မျက်နှာကြီးများသည်သည်း ခံခဲ့ကြရသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

ထူးဆန်းသောအချက်တစ်ခုမှာကား၊ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းများကို အများဆုံးခံခဲ့ကြရသော၊ မီးကျိုးခဲများအပေါ်၌ အိပ်ခဲ့ကြရသော သာဝကကြီးများ ဥပမာ-သာဝကကြီးဗေဇာလ၊ အမ္မာရ်၊ ယာစဝ်ရ်အစရှိသည့်သာဝကကြီးများ၏ အမည်နာမများကိုမူ (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ကြသော မိုဟာဂျစ်ရ် များ၏ စာရင်းတွင် မတွေ့ရှိရပေ။ ဤကဲ့သို့ မတွေ့ရှိရခြင်းမှာ ထိုသို့သာဝကကြီးများသည် ခရီးသွားရန် ခရီးစရိတ် မရှိသည့်အထိ ဥစ္စာပစ္စည်း ချို့တဲ့ကြသည့် အတွက်ကြောင့်သော်ငြား၊ သို့တည်းမဟုတ် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကိုပင် ဒုက္ခမထင်၊ သုခပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ထင်မှတ်နေကြသည့်အတွက်ကြောင့်သော်ငြားဖြစ်ရပေမည်။

နဂျာရှိဘုရင်ထံသို့ ကိုရိုက်ရှ်က ကိုယ်စားလှယ်လွှတ်၍အရေးဆုံးခြင်း။

နဂျာရှိဘုရင်၏ကျေးဇူးကြောင့် မှတ်စလင်မ်များသည် (Ethiopia) နိုင်ငံတွင် အေးချမ်းသာယာစွာနေထိုင်နိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ဤသည့်သတင်းကို ကြားတိုင်းကြားတိုင်း ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မခံချိမခံသာဖြစ်ကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် နဂျာရှိဘုရင်ထံသို့ ကိုယ်စားလှယ်လွှတ်၍ မဏ္ဍာမြို့မှထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေကြသော မူပြစ်ကျူးလွန်သူများကို မိမိနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်ပါမည့်အကြောင်း လျှောက်သားရန် ဆုန်းဖြတ်ကြလေသည်။ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အဗဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီရဗီအဟ်နှင့် (အိဂျစ်ပြည်ကို အောင်နိုင်ခဲ့သော စစ်ဗိုလ်ကြီး) အမ်ရ် အစ်ဗ်နီအာဆ်တို့နှစ်ဦး အရွေးခံကြရလေသည်။ (a) ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် နဂျာရှိဘုရင်အဘို့၎င်း၊ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားအသီးသီးတို့အဘို့၎င်း အလွန် အဘိုးထိုက်တန်လှသော မေတ္တာလက်ဆောင်များကို အသင့်ပြုလုပ်ကြ၏။ (b) ၎င်းနောက် အဆိုပါ ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးတို့သည် အလွန်ကြီးကျယ် ခမ်းနားစွာဖြင့် (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ခရီးထွက်ခွာလာခဲ့ကြ၏။ ဤကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးတို့သည် ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မတွေ့မီအလျှင် နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသား ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီးများနှင့် တွေ့ဆုံကြ၏။ အသီးသီးတို့အားလည်း မေတ္တာလက်ဆောင်များပေးကြ၏။ ၎င်းနောက် ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးက နန်းတွင်းခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးများအား “ကျွန်တော်တို့မြို့တွင် အသိအလိမ္မာ ဥာဏ်ညာနည်းပါးသော အချို့သူများသည် ဘာသာသစ် တည်ထောင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ထိုသူများကို နှင်ထုတ်လိုက်ကြရာ

(a) ကြည့်-မတ်စ်နီအဟ်မစ်၊ အစောင်-၁၊ စာမျက်နှာ ၂၀၂။ (b)အစ်ဗ်နီ. ဟေ့ရှာမ်က ရေးသားဖော်ပြထားသည်မှာ မဏ္ဍာမြို့၏အကောင်းဆုံးသောလက်ဆောင်သည် သားရေဖြစ်သည်။ မဏ္ဍာမြို့သူမြို့သားများ ဆီရိယနိုင်ငံနှင့်အခြားနိုင်ငံများသို့ ရောင်းဝယ်ရန်အတွက် ယူဆောင်သွားကြသောပစ္စည်းမှာလည်း သားရေပင်ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ရေးသားထားလေသည်။ အဆိုပါလက်ဆောင်သည် သားရေပင်ဖြစ်သည်ဟု မတ်စ်နီ အေမာ့မ် အစ်ဗ်နီ ဟန်ဗလ်တွင်လည်း အတည့်အလင်းပါရှိလေသည်။

ကြည့်-မတ်စ်နီအဟ်လေ့ဗိုက်တံ။

ထိုသူများသည် လူကြီးမင်းတို့၏တိုင်းပြည်သို့ ထွက်ပြေးနေထိုင်လျက် ရှိကြပါသည်။ နက်ဖြန် ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရင်မင်းမြတ် ရွှေတော်သို့ အခစားဝင်၍ ထိုသူများနှင့် ပတ်သက်ပြီး လျှောက်ထားကြပါမည်။ ထိုအချိန်တွင် လူကြီးမင်းများသည် ထောက်ခံပြောဆိုကြပါ” ဟု မေတ္တာရပ်ခံကြလေသည်။

နောက်တနေ့တွင် ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးတို့သည် ဘုရင်၏ရွှေတော်မောက်သို့ ဝင်ရောက်၍ “ဘုရင်မင်းမြတ်၊ ကျွန်တော် မျိုးတို့၏ မူပြစ် ကျူးလွန်သူများကို ကျွန်တော်မျိုး တို့အား ပြန်လည်ပေးအပ်တော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထား ပန်ကြားကြလေသည်။ ထိုအခါ နဂျာရှိ ဘုရင်က မှတ်စလင်မိတို့အား ဆင့်ခေါ်စေ၍ “အသင်တို့သည် မည်သို့သောဘာသာကို တည်ထိုင်ကြသနည်း၊ အသင်တို့၏ဘာသာသည် ခရစ်ယာန် ဘာသာနှင့်လည်းမတူ၊ ရုပ်တုကိုးကွယ်သည့် ဘာသာနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သည်” ဟု မေးမြန်းတော်မူလေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မေးမြန်းတော်မူခြင်းကို ပြန်လည်ဖြေကြားလျှောက်ထားနိုင်ရန်အတွက် မှတ်စလင်မိများသည် (သာဝကကြီး အလိသင်၏ညီဘော်ဖြစ်သော) သာဝကကြီး ဂျအ်ဖရ်သခင်အား ရွေးချယ်ကြလေသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး ဂျအ်ဖရ်သခင်က အောက်ပါအတိုင်းလျှောက်ထားလေသည်။

နဂျာရှိဘုရင်၏ ရွှေတော်မောက်တွင် သာဝကကြီးဂျအ်ဖရ်၏ ချေပလျှောက်ထားခြင်း။

“ဘုရင်မင်းမြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ နည်းပါးသောသူများဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။ အသေသားများကို စားသုံး ခဲ့ကြပါသည်။ မကောင်းမှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြပါသည်။ အိမ်နီးချင်းများကို နှိပ်စက်ကလွဲ ပြုခဲ့ကြပါသည်။ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း စော်ကားခဲ့ကြပါသည်။ အားအင်ကြီးမားသောသူများသည် အားအင်ချို့တဲ့သူများကို ဝါးမျှီခဲ့ကြပါသည်။ ဤသို့သောအချိန်တွင် ကျွန်တော်မျိုးတို့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တဦး ထွန်းကားလာခဲ့ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၏ မြင့်မြတ်မှု၊ မှန်ကန်မှု၊ သစ္စာ သမာဓိ ရှိမှုများကို ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် မဆွဲကပ် သိခဲ့ကြပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်က ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို အစွဲလမ်းသာသနာဘက်သို့ ဘိတ်မန္တကပြုပါသည်။ ၎င်းနောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်က ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ရုပ်တု ကိုးကွယ်မှုကို စွန့်လွှတ် ပါကြည့်ရန်၎င်း၊ မှန်ကန်သောစကားကို ပြောဆိုရန်၎င်း၊ သွေးထွက်သံယို မပြုလုပ်ရန်၎င်း၊ မိဘမဲ့ကလေးများ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို မတရားမတရားသုံးရန်၎င်း၊ အိမ်နီးချင်းများကို ဒုက္ခပေးရန်၎င်း၊ ကာယိခန္ဓာရှိသော အမျိုးသမီးများအား မဟုတ်မလျားမစွပ်စဲရန်၎င်း၊ ဆူလာဟ် ဝတ်ပြုရန်၎င်း၊ ဆွေယာမ် ဥပသ်ဆောက်တည်ရန်၎င်း၊ သင်ကြားသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အား အိမ်နီးယုံကြည် လာခဲ့ကြပါသည်။ ‘ရုပ်တု၊ ကိုးကွယ်မှု၊ ရှစ်ရက်ခေါ် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်နှင့် တွဲဘက် ယှဉ်တွဲ ကိုးကွယ်မှုများကို စွန့်လိုက်ကြပါသည်။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်အပေါင်းကိုလည်း ကြဉ်ရှောင်လိုက်ကြပါသည်။ ဤသည့်အပြစ်ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ အမျိုးသားများသည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အားရန်ငြိုးထားကြပါသည်။

ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ အသက်ကိုပင် ရန်သူလာကြပါသည်။ ဤမျှမက ကျွန်
တော်မျိုးတို့အား ယခင်မူလ လမ်းမှားခြင်းဘက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ လေလို
ကြပါသည်။

ထိုအခါ နဂျာရှိဘုရင်မင်းမြတ်က “အသင်တို့၏ တမန်တော်မြတ်ထံသို့ အလ္လာဟ်အသျှင်
မြတ်ထံတော်မှ ကျရောက်ခဲ့သော အာယတ်တော်များအနက် အချို့မကွပ်ပြီတော်များကို ရွတ်
ဘတ်ပြုကြစမ်း” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေရာ သာဝကကြီး ဂျအ်ဖရ်သခင်သည် ကုန်သွယ် ကျမ်း
မြတ် (စူရဟ် မရ်ယမ်) မရ်ယမ်ကဏ္ဍ၏ အချို့အာယတ်တော်များကို ရွတ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ် လေ၏။
နဂျာရှိဘုရင်မင်းမြတ်သည် ကုန်အာန်ကျမ်းလာ အာယတ်တော်များကို ကြားနာရသောအခါ
ဘုရင်းမြတ်၏ စိတ်နှလုံးသည် ပျော့ပြောင်းသွားခဲ့၏။ ဖရ်ကာပီတိ ဂွမ်းဆီထိသို့ ဖြစ်သွားခဲ့၏။
မျက်စိများမှ မျက်ရည်များယိုစီး၍ ကျလာခဲ့၏။ ထို့နောက်ဘုရင်မင်းမြတ်က “အလ္လာဟ်အသျှင်
မြတ်အား တိုင်တည်၍ ငါပြောအံ့၊ ဤကျမ်းနှင့် ဣန္ဒရီလ်ကျမ်းနှစ်ကျမ်းလုံးသည် မှန်အိမ်တခု
တည်း၏အလင်းခရုဏ်ဖြစ်သည်” ဟုမိန့်ကြားတော်မူလေသည်။ ထို့နောက်ဘုရင်မင်းမြတ်က အသိ
ပါကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးတို့အား “မောင်မင်းတို့ ပြန်သွားကြ၊ ငါသည် ဤအနိပ်စက် ခံရသူတို့ကို
ဘယ်သောအခါမျှ ပြန်လည်ပေးအပ်မည်မဟုတ်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်လေသည်။

ဒုတိယနေ့တွင် ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးအနက် အမိန့် အစိပ်နို့ အာဆို့သည် ဘုရင်မင်းမြတ်
ထံ နောက်ထပ်တဖန် အစစားဝင်ခွင့်ရယူပြီးလျှင် ဘုရင်မင်းမြတ်အား “ဘုရင်မင်းမြတ်၊ ဤသူ
များသည် တမန်တော် အီစာ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) နှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့သဘောထားကြသည်
ကို သိတော်မူပါသလော” ဟု လျှောက်ထားပြန်လေသည်။ ထိုအခါဘုရင်မင်းမြတ်က မှတ်စိ
လင်မ်တို့အား ဤပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖြေရှင်းရန်အတွက် ဆင့်ခေါ်စေတော်မူခဲ့၏။ ထို
အခါ မှတ်စိလင်မ်တို့သည် အထူးပင်စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ကြလေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်
အကယ်၍ တမန်တော်အီစာ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ သားတော်
မဟုတ်ဟုငြင်းဆိုသော် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဖြစ်သည့်အတွက် စိတ်နှလုံး
မချမ်းမသာဖြစ်မည်။ နောက်ဆုံးတွင် သာဝကကြီး ဂျအ်ဖရ်သခင်က “ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ပါစေ၊
ငါတို့သည် အမှန်ကိုသာ ပြောကြရမည်” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ထို့နောက် မှတ်စိလင်မ်များသည် ဘုရင်မင်းမြတ်ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ရှိ လာကြသည့်
အခါ ဘုရင်မင်းမြတ်က “အသင်တို့သည် မရ်ယမ်သခင်မ၏သားတော်တမန်တော်အီစာ (အလိုင်
ဟစ္စလာမ်) နှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့သဘောထားကြသလဲ” ဟု မေးမြန်းတော်မူရာ သာဝကကြီး
ဂျအ်ဖရ်သခင်က “ကျွန်တော်တို့၏ တမန်တော်မြတ်က တမန်တော်အီစာ သခင်သည် အလ္လာဟ်
အသျှင်မြတ်၏အစေတော်၊ တမန်တော်၊ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ မကွပ်ပြီတော် ဖြစ်ကြောင်း
ပြောကြားတော်မူပါသည်” ဟု လျှောက်ထားလေသည်။ ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မြေမှ
အစငယ်တခုကောက်၍ “အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ပြောအံ့၊ အသင်ပြောသည်
သက် တမန်တော်အီစာသည် ဤအစငယ်မျှပင် ပိုမိုမြင့်မြတ်တော်မူသည်မဟုတ်” ဟု မိန့်ကြား
တော်မူလေသည်။ ယင်းသို့ဘုရင်မင်းမြတ်က မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သည့်အခါ နန်းတော်လွှင်းရှိ
(Patriarchs) ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများသည် အလွန်တရာမျှ မကျေမနပ်ဖြစ်ကြလေသည်။ သို့
မကျေမနပ်ကြသည့်အတွက် နှာခေါင်းများမှ ပြင်းထန်စွာ အသက်ရှူသံများသည်ပင် လွက်

ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ သို့တစလည်း ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ၎င်းတို့မကျေနပ်မှုကို လုံးဝ
ဂရုပြုတော်မမူခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ်တို့မျိုးနွယ်က စေလွှတ်လိုက်သော ကိုယ်စားလှယ်များသည်လည်း
ခဲလေသမျှ သဲရေကျဖြစ်ကာ မအောင်မြင်ဘဲ ပြန်ခဲ့ကြရလေသည်။

နဂျာရှိဘုရင်အပေါ်၌ မှတ်စံလမ်းတို့ သစ္စာထားရှိခဲ့ခြင်း။

ထိုအတောအတွင်းမှာပင် နဂျာရှိဘုရင်အား ရန်သူများက လာရောက်တိုက်ခိုက်ကြ၏။
ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တော်တိုင် ရန်သူများကိုဖြုန်းရန်ကြိုးစားတော်မူခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် မှတ်စံ
လမ်းများက အချင်းချင်းတိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြသည်မှာ ငါတို့အနက် တဦးတယောက်သည် စစ်
မြေပြင်သို့သွားရမည်၊ သတင်းများကိုပေးပို့ရမည်၊ အကယ်၍လိုပါက ငါတို့မှတ်စံလမ်းများသည်
နဂျာရှိဘုရင်မင်းမြတ်အား ဘွားရောက်၍စစ်ကူပေးကြရမည်။ မှတ်စံလမ်းများတွင် သာဝက
ကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သခင်သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် အငယ်ဆုံးပင်ဖြစ်သော်လည်း အဆိုပါကိစ္စကို
ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် မိမိသည်အသင့်ရှိကြောင်းပြောကြားလေသည်။ ပြီးနောက်သာဝကကြီး
ဇိုဗိုင်ရ်သခင်သည် သားရေဖြင့်လုပ်ထားသောရေအိပ်ကို မှီတွယ်၍ (Nile) မြစ်ကို ဖြတ်ကူးပြီး
စစ်မြေပြင်သို့ရောက်သွားခဲ့လေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျန်ရှိခဲ့ကြသော မှတ်စံလမ်းများသည်
နဂျာရှိဘုရင်မင်းမြတ် စစ်အောင်နိုင်ရေးအတွက် အလွှာဟ်အသျှင်မြတ် အထံတော်၌ ဆူပန့်
ကြားကြ၏။ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သခင်သည် ပြန်လည်ရောက်
ရှိလာပြီး နဂျာရှိဘုရင်မင်းမြတ် စစ်အောင်နိုင်တော်မူသည့်အကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဘွယ်
သတင်းကောင်းကို ပြောကြားလေသည်။ (a)

(Ethiopia) နိုင်ငံမှ အချို့မှတ်စံလမ်း ပြန်လာခြင်း။

(Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြသော မှတ်စံလမ်းဦးရေမှာ (၈၃)ဦး ဖြစ်
သည်။ မှတ်စံလမ်းများသည် (Ethiopia) နိုင်ငံတွင် အေးချမ်းသာယာစွာနေထိုင်၍ ရက်
အတော်အတန် ကြာသည့်အခါ မကြာမီရှိ ကာဖစ်ရ်များသည် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်
ဝင်ယုံကြည်ကြပြီဟူသော သတင်းကြီးတရပ် ရုတ်တရက်ပေါ်ထွက်လာသည်ကို ကြားလိုက်ကြ
ရလေသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီးများသည် မကြာမီတော်သို့ ပြန်လည်လာကြလေသည်။
သို့ရာတွင် မကြာမီတော်အနီးသို့ ရောက်လာကြသည့်အခါ အဆိုပါ သတင်းမှာ မဟုတ်မမှန်
ကြောင်းကြားသိကြရလေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် အချို့သာဝကကြီးများသည် ပြန်သွား
ကြ၏။ အချို့သာဝကကြီးများသည် လျှို့ဝှက်စွာ မကြာမီတော်အတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြ
လေသည်။

ဤအကြောင်း“တုဗရီ”နှင့် အခြားမြောက်မြားစွာသော ရာဇဝင်သမိုင်းကျမ်းကြီးများတွင်
တွေ့ရှိရပေသည်။ ဤအကြောင်းသည် မှန်လည်းမှန်နိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါကျမ်း
ကြီးများတွင် အဆိုပါအကြောင်း ကျော်ကြားလာရခြင်း အကြောင်းကို ဤသို့ဖော်ပြ
ထားသည်။

(a) ဤသည့်အကြောင်းကို မတ်စ်နစ် အစ်ဗ်နီဟန်ဗလီ၊ အစောင် - ၁၊ စာမျက်နှာ - ၂၀၂
တွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့နိုင်ပေသည်။ အစ်ဗ်နီဟန်ဗလီတွင်လည်း အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။

ပြဿနာ။

တနေ့သောအခါ တမန်တော်မြတ်သည် “ကအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်တွင် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုနေဘော်မူ၏။ ထိုအချိန်တွင် ကာဖစ်ရ်များလည်းရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုရာ၌ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကဏ္ဍစဉ် (၅၃) ခုမြောက်ဖြစ်သော စူရဟ်ဝါန်နဂျ်မိက်ရွတ်ဘတ်၍ “ဝမနာတဆ်ဆာလိဆာတလ်အုခ်ရာ” ဟူသော ကုရ်အာန်ကျမ်းလီအာယတ်တော် (၅၃:၂၀) သို့ ရောက်သောအခါ “ရှိုင်တွာန်” သည် အောက်ပါစာပုဒ်ကို ရောနှော၍ ရွတ်ဘတ်လိုက်လေသည်။

تلك الغرائبي العلى وان شفاعتهى لترتبى

ဤ ရုပ်တု များသည် ရိုသေမြတ်နိုးဘွယ်ရာများ ဖြစ်ကြ၏။
ထို ရုပ်တု များ၏ “ရူပါအတ်” အသနားခံဖူးခြင်းသည် လက်ခံသဘောတူတော်မူခြင်း ခံရမည်ဖြစ်၏။

ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်သည် “စဂျ်ဒဟ်” ဦးချတော်မူ၏။ ၎င်းပြင် ကာဖစ်ရ်အားလုံးတို့သည်လည်း တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်ကို နာခံသောအားဖြင့် “စဂျ်ဒဟ်” ဦးချကြလေသည်။

အဆက်ပေါ်ပြပါ “ရှေ့ဝါယတ်” ကျမ်းချက်တွင် “အချို့ ကါဖစ်ရ်များမှအပ ဂျင်နီနှင့် လူသားအားလုံးတို့သည် တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ ဦးချခဲ့ကြသည်” ဟူသော နောက်ဆုံးစာပုဒ်သည် မှန်ကန်၏။ ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း၊ စူရဟ်ဝါန်နဂျ်မိက်တဖ်စီရ်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ အာသတ်တော် “ဖါရ်ဂျူဒုလ်လ္လာဟ် ဝါအ်ဗုဒ္ဓ” ၏အဖွင့်။ သို့ရာတွင်အဆိုပါ ရှေ့ဝါယတ်ကျမ်းချက်၏ ကျန်စကားရပ်များသည် လုံးဝမမှန်၊ အဓိပ္ပါယ်မရှိ၊ ထုတ်ဖော်ရေးသားရန်ပင်မသင့်။ ၎င်းပြင် မြောက်မြားစွာသော မိုဟဒ်ဒစ်ဆ် ပညာရှင်ကြီးများဖြစ်တော်မူကြသည့် ဥပမာ မိုင်ဟကီ၊ ကာသျှိ အေ့ယာသျှိ၊ အလ္လာမဟ် အိုင်နီ၊ ဟာဖဇ် မွန်ဇေရီနှင့် အလ္လာမဟ် နဝဝီသင်တို့ကလည်း အဆိုပါ ရှေ့ဝါယတ် ကျမ်းချက်သည် လုံးဝမမှန်၊ လုပ်ကြံပြုလုပ်ထားသော စကားသာလျှင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ အတည့်အလင်းဆိုကြလေသည်။ ဤတွင် ဝမ်းနည်းဘွယ်ကောင်းသော အချက်တရပ်မှာ အချို့ မိုဟဒ်ဒစ်ဆ် ပညာရှင်ကြီးများက အဆိုပါ ရှေ့ဝါယတ်ကျမ်းချက်ကို “စနဒ်” နှင့်တကွ ရေးသားဖော်ပြထားကြလေသည်။ ယင်းသို့ရေးသားဖော်ပြသော မိုဟဒ်ဒစ်ဆ်များတွင် တူဗရီ၊ အစ်ဗ်နီ အဒီဟာတင်မ်၊ အစ်ဗ်နီ မွန်ဇစ်ရ်၊ အစ်ဗ်နီ မရ်ဒီယဟ်၊ အစ်ဗ်နီ အစ္စဟက်၊ မူစာ အစ်ဗ်နီ အက်ဗဟ်နှင့် အဗူအ်ဇရ်တို့သည် အထူးကျော်ကြားကြ၏။ ဤထက်ပင်ပို၍ ဝမ်းနည်းဘွယ်ကောင်းသော အချက်တရပ်မှာ ဟဒီဆ်ပညာတွင် အထူးတတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သော ဟာဖဇ် အစ်ဗ်နီ ဟဂျရ်ကုသျှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကပင် အဆိုပါ ရှေ့ဝါယတ်ကျမ်းချက်ကို မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်း ထုတ်ဖော် ရေးသား၍ ထားလေသည်။

وقد ذكرنا ان ثلاثه اسانيد منها على شرط الصحيح وهي مراسيل

يحتمل بمثلها من صحيح بالمراسيل

ကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်တွင် အဆိုပါရေဝါယတ်၏ စနစ်သုံးခုမှာ “ဆူဟီဟ် ဟီဒီဆ်” ၏ စည်းကမ်းချက်နှင့် ကိုက်ညီကြောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့၏။ ဤသို့ သောရေဝါယတ်များသည် မှတ်ရံစလ်မည်၏။ မှတ်ရံစလ် ရေဝါယတ် များ ကို သာဓကပြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဤသို့သောရေဝါယတ် များကိုလည်း သာဓကပြုလုပ်ကြပေသည်။

ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် အမှန်ကား ဤသို့ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို ရွတ်ဘတ် သည့်အခါတွင် ကာဖစ်ရ်တို့သည် ဆူဆူညံသံပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ ၎င်းပြင်ရှုပ်ပွေစေရန်အတွက် မိမိတို့ဘက်မှလည်း စာပိုဒ်များကို ထည့်သွင်းရောနှော၍ ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ အောက်ပါအာယတ်တော်တွင် ဤသည့်အကြောင်းကိုပင် ရည်ညွှန်းထားတော်မူသည်။

لَا تَسْمَعُوا لَهُمْ وَالْقُرْآنَ وَالْعَوَاقِبَ تَعْلَمُونَ

(حزب السجدة)

အသင်တို့သည် ဤကုရ်အာန်ကို နားမထောင်ကြနှင့်၊ ၎င်းပြင်ထိုကုရ်အာန် (ရွတ်ဘတ်သည့်အချိန်) တွင် အသင်တို့ သည် ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေ ဆူဆူညံသံ ပြုလုပ်ကြ၊ သို့ဖြစ်လျှင် အသင်တို့သည် လွှမ်းမိုးကြပေမည်။
ကုရ်အာန် (၄၁: ၂၆) ။

ကိုရိုက်ရှုံ့မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်ကို “တွဝါဖ်” လှည့်ပတ်ကြသော အခါ အောက်ပါစာပိုဒ်များကို ဆိုလေ့ရှိကြပေသည်။

واللات والعزى ومناة الثالثة الاخرى فانهم الغرانيق العلى

وان شفاعتهم لرتبى

“လာတ်” “အုတ်ဇီဇာ” နှင့် တတိယရုပ်တုဖြစ်သော “မနာတ်” တို့ကို တိုင်တည်၍ပြောအံ၊ ကေန်အမှန် ထိုရုပ်တုများသည် ကြီးကဲမြင့်မြတ်ကြ၏။ ၎င်းတို့၏ရှုပါအတ် အသနားခံပေးခြင်းသည် မြှော်လင့်စရာရှိ၏။

တမန်တော်မြတ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်စုရဟ် ဝါန်နဂျိမ်၏ အထက်ဖော်ပြပါ အာယတ် မုက္ခပါဌ်တော်များကို ရွတ်ဘတ်တော် မူသည့်အခါ ရှိုင်တူန့် (ဝါ) ကာဖစ်ရ်တဦးတယောက်က (တွဝါဖ် လှည့်ပတ်ရာတွင် ကိုရိုက်ရှုံ့ မျိုးနွယ်ဝင် တို့ ရွတ်ဆိုလေ့ရှိသော အထက်ပါစာပိုဒ်ကို တမန်တော်မြတ်၏ အသံနှင့်အတူ ရောပြွမ်း၍ရွတ်ဆို ခဲ့ဟန်တူသည်။ ယင်းသို့ ကာဖစ်ရ်တဦးတယောက်က တမန်တော်မြတ်၏အသံနှင့်အတူ ရောပြွမ်း၍ ဆိုလိုက်သည်ကို အဝေးရှိကာဖစ်ရ်များက အဆိုပါစာပိုဒ်ကို တမန်တော်မြတ်ကပင် ရွတ်ဆို တော်မူလိုက်သည်ဟု ထင်မှတ်သွားကြဟန်တူလေသည်။ ထို့နောက်တဖန် ဤသတင်းသည် မှတ်စံ

လင်မယားတို့ ပျံ့နှံ့လာခဲ့သည့်အခါ အချို့က ရှင်တုန်း တဦးတယောက်က တမန်တော်မြတ် ဘက်မှအဆိုပါစာပိုဒ်ကို ဆိုလိုက်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြောလိုက်ဟန်တူသည်။ ဤအကြောင်းသည်ပင် ရေဝါယတ် အဆင့်ဆင့်ပြောကြားချက်များတွင် ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးပြောင်းလွဲကာ နောက် ဆုံးတွင် “ရှင်တုန်းသည် တမန်တော်မြတ်၏နှုတ်လွှာမှအဆိုပါစာပိုဒ်ကို ရွတ်ဘတ်စေခဲ့လေသည်” ဟူ၍ အမှားမှားဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် “ရှင်တုန်းသည် သူတပါး၏ နှုတ်လွှာဖြင့် ပြောဆိုနိုင်သည်” ဟူသောအချက်ကို များသောအားဖြင့် သာမန်မှတ်စံလင်မ် တို့သည်လည်း လက်ခံကြပေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် “ရာဇီ” များသည်လည်း ဤ ရေဝါယတ်ကိုလက်ခံခဲ့ကြဟန်တူပေသည်။

ဤသည် အတွေးမျှသာ မဟုတ်။ အတိတ်ခေတ်ရှိ ပညာရှင်ကြီးများကိုယ်တိုင်က ဤအတိုင်း အဘည့်အလင်း ဝေဖန်ရေးသားခဲ့ကြလေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မဝါဟစ်စ် ကျမ်းကြီးတွင် အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရိရပေသည်။

အချို့ပညာရှင်များက မိန့်ဆိုကြသည်မှာ-တမန်တော်မြတ်သည် ကုရ်အာန် ကျမ်းလီအာယတ်တော် “ဝမနာတဆ်ဆာလီဆတလ်အ်ရ” သို့ရောက်ရှိတော် မူသောအခါ မှတ်ရှုရစ်က်တို့သည် ထိုအာယတ်တော်၏ နောက်တွင် ၎င်းတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဘုရားများ၏ အချို့ မကောင်းကြောင်းလာရုံတော့မည်ဟု စိုးရိမ် မကင်း ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုအခါမှတ်ရှုရစ်က်တို့သည် မိမိတို့၏ အလေ့အထ အတိုင်း အဆောတလျင် တမန်တော်မြတ်၏ ရွတ်ဘတ်ရာတွင် အဆိုပါ စာပိုဒ် များကိုရောပြွမ်း၍ဆိုလိုက်ကြလေသည်။ ၎င်းတို့၏အလေ့အထမှာ (တမန်တော် မြတ် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် ရွတ်ဘတ်သည့်အချိန်တွင် မိမိတို့အချင်းချင်း) “အသင်တို့သည် ဤကုရ်အာန်ကို နားမထောင်ကြနှင့်၊ အသင်တို့သည် ထိုကုရ်အာန် (ရွတ်ဘတ်သည့်အချိန်) တွင် ဆူဆူညံညံ ပြုလုပ်ကြကုန်” ဟု ခြေပြောလေ့ရှိကြသည်။ သို့မဟုတ် “ရှင်တုန်း” ဟူသည့် “လူသားရှင်တုန်း” ကို ဆိုလိုသည်။

(မဝါဟစ်စ်)

မှတ်စံလင်မ်တို့အား ပို၍ဒုက္ခပေးခြင်း။

ယင်းကဲ့သို့ (Ethiopia) နိုင်ငံမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသူတို့ကို မက္ကာမြို့သားများသည် ယခင်ကထက်ပင် ပိုမို၍ နှိပ်စက်ကြလေတော့သည်။ ယင်းသူတို့၏ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်း မှုဒဏ်ကို မခံနိုင်သဖြင့် အချို့တို့သည် ဒုတိယ အကြိမ် ဗမံရှ် ဟစ်ဂျီရတ် ပြုလုပ် ကြရ ပြန်ရှာလေသည်။ သို့ရာတွင် ယခုတခုတကြိမ်တွင် ဟစ်ဂျီရတ် ပြုလုပ်ရခြင်းသည် ယခင်အကြိမ် ကဲ့သို့ မလွယ်ကူပေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ကာဖစ်ရ်များသည် ပိုမို၍ အဘက်ဘက်မှ အနှောင့်အယှက် ပြုလုပ်လာကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့တစေလည်း မှတ်စံလင်မ် (၁၀၀) ခန့်တို့သည် ဖြစ်နိုင်သောနည်းဖြင့် မက္ကာမြို့ကိုစွန့်ခွာပြီးလျှင် (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်း သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်တော်မူသည့် အချိန်တွင် (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်း သွားခဲ့ကြသူများအနက် အချို့တို့သည် ချက်ချင်းပင် ပြန်လာခဲ့ကြလေသည်။ ကျန်ရှိနေခဲ့သောသူများကိုမူ တမန်တော်မြတ်သည် ဟစ်ဂျီသက္ကရာဇ် ၇-ခုနှစ်တွင် ခေါ်ယူတော်မူလေသည်။ (a)

ကာဖစ်ရ်တို့၏နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို ခိုကိုးရာမဲ့ မှတ်စံလင်မ မျက်နှာငယ်များသည်သာ ခံခဲ့ကြရသည်မဟုတ်၊ ဂုဏ်သရေရှိမျက်နှာကြီးများသည်လည်း ခံခဲ့ကြရပေသည်။ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်သည် မျိုးနွယ်သည် အားအင် ကြီးမားသော မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်သည် ကာဖစ်ရ်တို့၏ နှိပ်စက်မှုများကို မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်၍ နောက်ဆုံး တွင် (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခဲ့လေတော့သည်။ သူ့စိတ်ပိုင်းဖြတ် ခဲ့သည့်အတိုင်း သာဝကကြီးသည် ဗရ်ကုလ်ဗောမာဒ်အထိရောက်ရှိသွားခဲ့၏။ ဗရ်ကုလ်ဗောမာဒ် သည် မက္ကာမြို့မှ သမန်ဘက်တွင်ကျ၏။ ၅-ရက်ခရီး ကွာဝေး၏။ (b) ဗရ်ကုလ်ဗောမာဒ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ “ကာရဟ်” မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော အစ်ဗ်နဒ်ဒုဗုန်နဟ်နှင့်တွေ့ လေသည်။ ထိုအခါ အစ်ဗ်နဒ်ဒုဗုန်နဟ်က “အသင် ဘယ်သို့လဲ” ဟုမေးမြန်းရာ သာဝကကြီးက “ကျွန်တော့် အမျိုးသားများသည် ကျွန်တော့်ကို နေခွင့်မပေးပါ။ ထို့အတွက် သူတို့နှင့် လွတ်လွတ်ကင်းကင်း တနေ့တဌာနသို့ သွားရောက်ပြီး အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်အား ခဝပ် ကိုးကွယ်လိုပါသည်” ဟုပြောလေသည်။ အစ်ဗ်နဒ်ဒုဗုန်နဟ်က “အသင်ကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး သည် မက္ကာမြို့မှထွက်ခွာသွားရခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်သောကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အသင့် အား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပါမည်” ဟု ပြောဆိုတာဝန်ယူလေသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်သည် အစ်ဗ်နဒ်ဒုဗုန်နဟ်နှင့်အတူ မက္ကာမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

အစ်ဗ်နဒ်ဒုဗုန်နဟ်သည် မက္ကာမြို့သို့ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ခေါင်းဆောင်များ နှင့်တွေ့၍ “အသင်တို့သည် ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို နှင်ထုတ်ကြသည်လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ညဉ့်ဝတ်လည်းကျေပြန်၏။ မရိုင်းရဲသားများကို ကူညီထောက်မ၏။ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပြုစု၏။ ဒုက္ခကြီးငယ်ရောက်သည့်အချိန်တွင်လည်း အလွန်ပင် အသုံး ကျ၏” ဟုပြောဆိုသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏ခေါင်းဆောင်များက “သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းပြီ။ သို့ရာတွင်အဗူဗတ်ကရ်သည် စည်းကမ်းချက်တချို့ကို လိုက်နာရလိမ့်မည်။ ထိုစည်းကမ်း ချက်မှာအခြားမဟုတ်၊ သူသည် ဆွလာတ် ဝတ်ပြုရာတွင် နှစ်သက်ရာကို ရွတ်ဘတ် နိုင်သည်၊ သို့ရာတွင် တိုးတိုးရွတ်ဘတ်ရမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကုရ်အာန်ကျမ်းကို သူအသိကြွယ် စွာဖြင့် ရွတ်ဘတ်လျှင် ကျွန်တော်တို့၏ မိန်းမသူများနှင့် ကလေးသူငယ်များ၏ စိတ်များသည် ယိမ်းယိုင် သွားကြလေသည်” ဟု ပြောကြလေသည်။ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်သည် ရက်အနည်းအထိ အထက်ပါ စည်းကမ်းချက်ကို လိုက်နာနိုင်ခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် မိမိအိမ်၏အနီး၌ မတ်စ်ဂျစ်ဗ် ပလီဘာလုံးတည်ဆောက်၍ ထိုပလီဗ် ဆွလာတ် ဝတ်ပြုသည့်အခါ ကျိုးနွံစွာဖြင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို အသိကြွယ်စွာရွတ်ဘတ်လေတော့သည်။ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်သည် စိတ်နှလုံး အလွန်တရာမျှ နူးညံ့ သိမ်မွေ့၏။ ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်ကို

(a) (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံ ဟစ်ဂျီရတ် ပြုလုပ်ရသည့်အကြောင်းကို “တူဗကာတို အစ်ဗ်နေ စအ်ဒ်” တွင် တွေ့ရှိရသည်။

(b) ကြည့်-ဇရ်ကာနီ ဗရ်မဝါတစ်မိ၊ အစောင် ၁၊ စမျက်နှာ ၃၃၄။

ဘတ်သည့်အခါအလိုအလျောက်ခိုလှုံခဲ့၏။ အနီးအနားရှိအမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးသူငယ်များသည် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကိရိ၏ အဖြစ်ကို တွေ့မြင် ကြသည့် အခါ အစ္စလာမ်သာသနာ ဘက်သို့ အလိုအလျောက် ယိမ်းယိုင်၍ လာကြ လေသည်။ ဤသည့် ဖြစ်အင်ကို တွေ့မြင် ကြသည့် အခါ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်များက အာဗ်ဒုဒ်ဒ်ဗုဒ်နဟ် အားလောရောက်တိုင်တန်းကြလေသည်။ ထိုအခါအာဗ်ဒုဒ်ဒ်ဗုဒ်နဟ်ကသာဝကကြီးအဗ္ဗဗတ်ကိရိအား “ဤသို့ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်သည် အသင့်အားဆက်လက်၍ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရန်တာဝန် ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပါ” ဟုပြောရာ သာဝကကြီးအဗ္ဗဗတ်ကိရိက “သို့ဖြစ်လျှင် ကိစ္စမရှိပါ။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းသည် ကျွန်တော့်အဘို့ လုံလောက်ပါသည်။ ယခုကျွန်တော်သည် အသင်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းမှ လွတ်ကင်းပါပြီ” ဟု ပြန်လည်ပြောကြားခဲ့လေသည်။ (a)

နဗဝီသက္ကရာဇ် ၇-ခုနှစ်တွင် “ရှစ်အိဗေ အဗ္ဗတူလာစ်ဗ်” ၌ ဝိုင်းပယ်ခြင်းခံရခြင်း။

ရန်သူများက ဤရွှေ့၍မျှ အနှောင့်အယှက် ပေးသော်လည်း အစ္စလာမ်သာသနာသည် တနေ့တခြား ကျယ်ပြန့်တိုးပွားလျက်ပင်ရှိ၏။ အမရ်သခင်၊ ဟစ်ဇဟ်သခင် စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည်လည်း အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်၍ သွားခဲ့ကြချေပြီ။ (Ethiopia) ဘုရင်မင်းမြတ်ကလည်း မုတ်စ်လင်မ်တို့အား မိမိတိုင်းပြည်တွင် ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ခွင့် ပြုထားခဲ့ချေပြီ။ မုတ်စ်လင်မ်တို့အား ပြန်လည်ဖမ်းချုပ်နိုင်ရန်အတွက် စေလွှတ်ခဲ့သော ကိုယ်စားလှယ်များသည်လည်း မအောင်မြင်ဘဲ ပြန်၍လာခဲ့ကြချေပြီ။ မုတ်စ်လင်မ်တို့၏လူဦးရေသည်လည်း တနေ့တခြား တိုးတက်လျက်ပင်ရှိချေပြီ။ ဤသည့်အခြင်းအရာကို တွေ့မြင်ကြရသော အခါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ တမန်တော်မြတ်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများကို တနေရာဘဌာနတွင် ဝိုင်းဝန်း၍ လုံးဝချေမှုန်းရန် ကြံစည်ကြလေသည်။ ထိုအကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော် နိုင်ရန်အတွက် မျိုးနွယ်အားလုံးတို့သည် စာချုပ်တခု ချုပ်ဆိုကြ၏။ ထိုစာချုပ်အရ မည်သူကဦးတယောက်မျှ (တမန်တော်မြတ်၏ဆွေမျိုးဖြစ်သော) ဟာရှင်မ်မျိုးနွယ်နှင့်သားသမီးချင်းဆက်ဆံခြင်းမပြုရ၊ အရောင်းအဝယ်လည်းမပြုလုပ်ရ၊ မတွေ့ဆုံ မဆက်ဆံရ၊ မည်သူဘဦးတယောက်မျှ ဟာရှင်မ်မျိုးနွယ်များကို စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ရာ ပစ္စည်း တစ်စုံတရာမပေးရ။ (တမန်တော်မြတ်) မို.ဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လီဟို အလိုင်းဟေ့ဝစလ္လမ်) အား ငါတို့လက်သို့ သတ်ဖြတ်ရန် မအပ်သမျှကာလပတ်လုံး ဤစာချုပ်သည် အတည်ဖြစ်စေရမည်။ ဤစာချုပ်ကို မန်ဆူရ် အစ်ဗ်ဒ် အစ်ကရ်မဟ်ကရေး၍ ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်တွင် ချိတ်ဆွဲထားခဲ့လေသည်။

အဗ္ဗတူလာစ်ဗ်သည် မဖြစ်သာသည့်အဆုံး၌ ဟာရှင်မ်မျိုးနွယ်အားလုံးနှင့် အတူတကွ

(a) ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိုခါရီကျမ်း၊ မဒီနာသို့ ဟစ်ဂျီရတ်ပြုလုပ်သည့် အခဏ်းတွင် အကျယ်တဝင့်ပါရှိသည်။ ဤစာချုပ်အကြောင်းကို တုဗရီနှင့်အစ်ဗ်ဒ် အာဗ်ဒ် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရပေသည်။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်အား သတ်ဖြတ်ရန်အတွက် ပေးအပ်ရမည် ဟူသော အကြောင်းသည် မဝါဟစ်လ်လဒ္ဒန်နီယဟ်၌သာလျှင် ပါရှိပေသည်။

“ရှစ်အိဗေအဗိတူလစ်ဗီ” (a) တွင် သွားရောက်ခိုလှုံရလေသည်။ ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်များသည် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ထိုအတိုင်း ဝိုင်းဝန်းခြင်း၊ (သပိတ်မှောက်ခြင်း၊ ပဲ့ကြပ်ခြင်း) ကို ခံခဲ့ကြလေသည်။ နေ့ထိုင်၊ စားသောက်မှုများသည် အလွန်တရမျှပင် ကျပ်တည်းခဲယဉ်းခဲ့လေသည်။ “တူလ်ဟ်” အမည်ရှိသော အပင်၏အရွက်များကိုပင် အာဟာရအဖြစ် စားသုံး၍နေခဲ့ကြရလေသည်။ “ဟဒိဆ်” တော်များ၌ ဆွဟာဗဟ် သာဝကကြီးများက “ငါတို့သည် တူလ်ဟ် အမည်ရှိသော အပင်၏ အရွက်များကို စားသုံး၍ နေထိုင်ခဲ့ကြရသည်” ဟု ပြောဆိုခြင်းသည် ရှစ်အိဗေအဗိတူလစ်ဗီတွင် အဝိုင်းခံနေရသည့်အကြောင်းကို ရည်ညွှန်း၍ ပြောဆိုကြခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ စိုဟိုင်လီက ရောင်ဆူလ်အန်ဗီတွင် အတည့်အလင်း ဤသို့ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။ “သာဝကကြီး စအ်ဒိဝါကြွာဆ် သခင်က ပြောကြားခဲ့သည်မှာ တကြိမ်သော် ညဉ့်အချိန်တွင် သားရေအမြောက်တခုရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုသားရေခြောက်ကို ရေဖြင့်ဆေး၏။ ထို့နောက် မီးဖုတ်၏။ ၎င်းနောက် ရေနှင့်ရော၍စားလိုက်၏”။

အစ်ဗ်နီ့စအ်ဒိက ပြောကြားခဲ့သည်မှာ ထိုတောင်ကြား၌ ကလေးများသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ကြသည့်အတွက် ငိုကြွေးကြသည့်အခါ ငိုကြွေးသံများသည် တောင်၏အပြင်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ကလေးများ၏ငိုကြွေးသံများကို ကြားကြသည့်အခါ ဝမ်းသာကြ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက် အချို့ သနားကြင်နာစိတ် ရှိသောသူများသည် ကရုဏာ သက်ကြလေသည်။

တနေ့သော် ခဒိဂျဟ်သခင်မ၏တူမောင်ဖြစ်သူ ဟကီမ် အစ်ဗ်နေ ဟေ့ဇာမ်က ကြေးကျွန်တယောက်ကိုစေလွှတ်ပြီး ခဒိဂျဟ်သခင်မထံသို့ ဂျုံအနည်းငယ်ပို့ခိုင်းလေသည်။ လမ်းတွင် အဗူဂျဟ်လ်နှင့် တွေ့ဆုံသည့်အခါ အဗူဂျဟ်က လူယူသိမ်းထားလိုက်၏။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုအချိန်မှပင် အဗူလ်ဗဗ်တရီသည် ကြာမြစ်လွန်လင့်ကစား ထိုအဖြစ်အပျက်ကို တွေ့မြင်သည့်အခါ သနားကြင်နာမိ၍ အဗူဂျဟ်လ်အား “လူတယောက်သည် မိမိ၏အတော်ထံသို့ အနည်းငယ် စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ပို့သည်ကိုပင် အသင်အဘယ်ကြောင့် တားဆီးသနည်း”ဟု ပြောလေသည်။

သုံးနှစ်တိုင်တိုင် တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်အားလုံးတို့သည် ဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို ခံစားခဲ့ကြရ၏။ နောက်ဆုံးတွင် မှုတ်စ်လင်မ်တို့၏ ဒုက္ခများကို တွေ့မြင်ကြသည့်အခါ ရန်သူများသည်ပင် ကရုဏာသက်လာကြလေသည်။ အဆိုပါစာချုပ်ကို၎င်းတို့ဘက်မှပင် ဖျက်သိမ်းရန် အဆို ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ ဟေ့ရှာမ် အာမေရီသည် ဟာရှင်မိမျိုးနွယ်နှင့် အနည်းငယ် အမျိုးတော်စပ်၏။ မိမိမျိုးနွယ်တွင် ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးလည်းဖြစ်၏။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် ဟာရှင်မိမျိုးနွယ်ထံသို့ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်များကို လျှို့ဝှက်စွာဖြင့် ပို့လေ့ရှိခဲ့၏။ တနေ့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အဗ်ဒုလ်မုတ္တလစ်ဗ်၏ မြေး ဇိုဟိုင်ရ်ထံသို့သွား၍ “ဇိုဟိုင်ရ်၊ အသင်တို့ကတော့ စားလားသောက်လား၊ အမျိုးမျိုးသော စည်းစိမ်များကို ခံစားကြ၊ မင်းတို့၏ဦးရီးတွေ၊ ဦးလေးတွေမှာတော့ စားစရာမရှိဘဲ ဘာတခုမျှမရှိ၊ နတ္တိဖြစ်သည်။

(a) ရှစ်အိဗေအဗိတူလစ်ဗီသည် ဟာရှင်မိ မျိုးနွယ်၏ အမွေအဖြစ် ရရှိထားသော တောင်ကြားဒေသတခု၏ အမည်ဖြစ်သည်။

ဤသည်ကိုအသင်နှစ်ခြိုက်ပါသလား” ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဇွဲဟိုင်ရ်က “ကျွန်ုပ်တို့တည်း
ဘာလုပ်နိုင်မည်သဲ၊ အကယ်၍တစ်ဦးတယောက်သည်ပင် ကျွန်ုပ်အား ကူညီပေးပါလျှင် ကျွန်ုပ်
သည် ဤစော်ကားမော်ကား ချုပ်ဆိုထားသောစာချုပ်ကို ဆွဲဆုပ်၍ လွှင့်ပစ်ပါမည်” ဟု ပြော
လေသည်။ ထိုအခါ ဟေရှာမ်က “သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်အသင်အား ကူညီပါမည်” ဟု ပြောဆိုလေ
၏။ ၎င်းနောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦးတို့သည် မှတ်အင်မ် အစ်ဗ်နီ အဒီထံသို့ သွားကြ၏။ (မှတ်အင်မ်က
လည်း ကူညီရန် ကတိပေး၏။) ၎င်းပြင် အဗုလ်ဗစ်တရီ၊ အစ်ဗ်နေ ဟေရှာမ်၊ ဇေအဟ် အစ်ဗ်
နီ၊ အလ်အာတ်စ်ဝါဒ်တို့ကလည်း ကူညီရန် အသီးသီးကတိပြုကြ၏။ ထို့နောက် ထိုသူတို့အားလုံး
သည် ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ရှိသွားကြ၏။ ထိုအချိန် ဇွဲဟိုင်ရ်က အားလုံးတို့
အား “အို-မက္ကာမြို့သားအပေါင်းတို့ ဤသည် တရားမျှတပါသလော၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အေး
ချမ်းသာယာစွာဖြင့်နေထိုင်စားသောက်နေကြသည်၊ ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်များမှာမူစားသောက်
ဘွယ်ရာဟူ၍ ဘာမျှမရှိပါ။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ကိုတိုင်တည်၍ ပြောပါရစေ-ဤသို့စော်ကား
မော်ကား ချုပ်ဆိုထားသည့် စာချုပ်ကို ဆုပ်၍မပစ်သမျှကာလပတ်လုံး အလျှော့ပေးမည်
မဟုတ်” ဟု ပြောလေသည်။ အဗုဂျဟ်လ်က “ဤသို့အလျင်းမဖြစ်နိုင်။ မည်သူတစ်ဦးတယောက်
မျှ ဤစာချုပ်ကို လက်ဖြင့်မထိနိုင်” ဟုကန့်ကွက်ပြောဆို၏။ ထိုအခါ ဇေအဟ်က “အသင်သည်
မှန်သောစကားကို ပြောသည်။ ဤစာချုပ် ချုပ်ဆိုသည့် အချိန်ကလည်း ငါတို့မကျေနပ်ခဲ့
ကြပါ” ဟု ပြောလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မှတ်အင်မ်သည် အဆိုပါစာချုပ်ကို ဆွဲဆုပ်ပစ်လိုက်
လေသည်။ ထို့နောက် မှတ်အင်မ် အစ်ဗ်နီ အဒီ၊ အဒီ အစ်ဗ်နီ ကိုက်စ်၊ ဇေအဟ် အစ်ဗ်နီ၊ အလ်
အာတ်စ်ဝါဒ်တို့သည် လက်နက်များဆွဲကိုင်၍ (ရှစ်အိဗေ အဗီတွာလစ်စ်၌ သပိတ်မှောက်ခြင်းခံ
နေရသော) ဟာရှင်မိ၏ မျိုးနွယ်ထံသို့သွား၍ အားလုံးတို့အား အဆိုပါတောင်ကြားမှ ထုတ်
ဆောင်လာခဲ့ကြပေသည်။ (a)

အစ်ဗ်နီ စအ်ဒ်၏ပြောဆိုချက်အရ ဤအဖြစ်အပျက်သည် နဗဝီသက္ကရာဇ် (၁၀) ခုနှစ်တွင်
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှာပင် တမန်တော်မြတ်သည် မစ်အ်ရာဂျီသို့ တက်ကြွတော်မူခဲ့၏။ (ဤ
အကြောင်း စီရတန်နဗီ၊ တတိယတွဲတွင် အကျယ်တဝင့်ပါရှိ၏) ။ ထိုအချိန်မှာပင် ဆွလာတ်
ငါးကြိမ်သည်လည်း ဖရသွ်ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

နဗဝီသက္ကရာဇ် (၁၀) ခုနှစ်တွင် ခဒီဂျဟ်သခင်နှင့်အဗူတွာလစ်စ် ကွယ်လွန်သေဆုံးခြင်း။

တမန်တော်မြတ်သည် “ရှစ်အိဗေ အဗီတွာလစ်စ်” မှ ထွက်၍လာတော်မူခဲ့ချေပြီ၊ ၎င်းပြင်
ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းမှုများမှ ရက်အနည်းငယ် ချမ်းသာခွင့်ရရှိတော်
မူခဲ့ချေပြီ။ ထိုအတောအတွင်းမှာပင် ဘကြီးတော် အဗူတွာလစ်စ်နှင့် ကြင်ရာတော် ခဒီဂျဟ်
သခင်မတို့သည် ကွယ်လွန် သေဆုံးသွားကြရှာလေသည်။

ဘကြီးတော် အဗူတွာလစ်စ် သေဆုံးခါနီးအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်သည် ဘကြီးတော်ထံ
သို့ ကြားသွားတော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘကြီးတော်၏အနီး၌ အဗူဂျဟ်လ်နှင့်
အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ၊ အိုမိုင်ယဟ်တို့သည် အသင့် ရောက်ရှိနေကြ၏။ တမန်တော်မြတ်က

(a) ဤအကြောင်းကို အစ်ဗ်နေဟေရှာမ်၊ တူဗရီ စသည့်ကျမ်းကြီးများတွင် အကျယ်တဝင့်
ပါရှိ၏။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံးအကြောင်းကိုမူ အစ်ဗ်နေစအ်ဒ်ကသာလျှင် ပေါ်ပြထားသည်။

ဘကြီးတော်အား “သေဆုံးဆဲအချိန်တွင်ပင် လာအေလာဟ အစ်လ္လလ္လာဟိုဟု ဆိုပါ။ ကျွန်တော် သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ထံတော်၌ ဘကြီးတော် အိမာန်ယုံကြည်ခဲ့သည့် အကြောင်း သက်သေထွက်ဆိုပါမည်” ဟု ပြောကြားတော်မူလေသည်။ ထိုအခါ အဗူဂျဟ်လ်နှင့် အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ယဟ်တို့နှစ်ဦးက “အဗူတူလာစ်ဗ်၊ အသင်သည် အဗ်ဒုလ်မုတ္တလစ်ဗ်၏ သာသနာမှ ဖောက်ပြန်၍သွားတော့မည်လော” ဟု ဝင်ရောက် ကန့်ကွက် တားဆီး ပြောဆိုရာ ဘကြီးတော်အဗူတူလာစ်ဗ်က “ကျွန်ုပ်သည် အဗ်ဒုလ်မုတ္တလစ်ဗ်၏ သာသနာဝင် အဖြစ်နှင့် ပင်သေမည်” ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ထို့နောက်တဖန် ဘကြီးတော် အဗူတူလာစ်ဗ်ကတဖန်တော် မြတ်အား “အကယ်၍ ငါသည် ထိုကလေမတ် (လာအေလာဟ အစ်လ္လလ္လာဟို) ကို ဆိုလိုက် လျှင် ကိုရိုက်နှိပ်ချီးနှယ်ဝင်များက အဗူတူလာစ်ဗ်သည် သေခြင်းကို ကြောက်သွားပြီဟု ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ပြောဆိုကြလိမ့်မည်” ဟု ပြောပြလေသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်အား မြစ်တားတော် မမူသမျှ ကာလပတ်လုံး ကျွန်တော်သည် ဘကြီးတော်အတွက် လွတ်ငြိမ်ချမ်းသာခွင့်ရရန် ဆုပန်ကြားပါမည်” ဟု ပြောရှာတော်မူ လေသည်။ (a)

ဤသည် ဗိုခါရီနှင့်မွတ်စ်လင်မ်ကျမ်းကြီးများ၏ ရေဝါယတ် ကျမ်းလာ စကားဖြစ်သည်။ အစ်ဗ်နေအစ္စဟာက်၏ရေဝါယတ်တွင် ပါရှိသည်မှာ “သေခါရီဆဲဆဲအချိန်တွင်အဗူတူလာစ်ဗ်၏ နှုတ်ခမ်းများသည် လှုပ်လျက်ရှိ၏။ သာဝကကြီးအဗ္ဗါစ်သည် (ထိုအချိန်တွင်သာဝကကြီးအဗ္ဗါစ် သည် မွတ်စ်လင်မ်မဖြစ်သေးချေ) အနားသိုက်ပံ၍ နားထောင်ပြီးလျှင် တမန်တော်မြတ်အား အဗူတူလာစ်ဗ်သည် အသင်ရွတ်ဆိုရန်ပြောသော ကလေမတ်ကိုပင် ရွတ်ဆိုနေသည်ဟု ပြော ကြားလေသည်။ (b) အထက်ပါကျမ်းလာစကားနှစ်ရပ်ကို အကြောင်းပြုပြီး ဘကြီးတော် အဗူတူလာစ်ဗ်၏ အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်း၊ မယုံကြည်ခြင်း ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အဆိုပြားလျက် ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် များသောအားဖြင့် ဗိုခါရီ၏ ရေဝါယတ် သည် အမှန်ဆုံးဖြစ်သည်ဟူ၍ပင် ယူဆရ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် မိုဟဒ်ဒေဆိန်ခေါ် ပညာရှင် သုခမိန်များသည် များသောအားဖြင့် အဗူတူလာစ်ဗ်အား ကာဖစ်ရ် ဖြစ်သည် ဟူ၍ပင် ဆိုကြလေသည်။

သို့ရာတွင် “မိုဟဒ်ဒေဆိန်”တဦးအနေနှင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်ပါက အေမာမ်ဗိုခါရီ၏ ရေဝါ ယတ်သည် ခိုင်လုံသောသက်သေသာဓကမဖြစ်နိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အေမာမ်ဗိုခါရီ ၏ ရေဝါယတ်တွင် နောက်ဆုံးရာစီမှာ မိုစိုင်ယစ်ဖြစ်သည်။ မိုစိုင်ယစ်သည် မက္ကာမြို့တော်ကို မွတ်စ်လင်မ်တို့ ပြန်လည်အောင်နိုင်သည့်အချိန်တွင် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည် လာခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဖြစ်သည်။ ၎င်းပြင် အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်သည် အဗူတူလာစ်ဗ် ကွယ်လွန် သေဆုံးသည့်အချိန်တွင်လည်း အနီးတွင် အသင့်ရှိခဲ့သည်လည်းမဟုတ်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အလ္လာမဟ် အိုင်နီ သခင်က အဆိုပါ ဟဒီးဆ်ကို ဖွင့်ဆိုရေးသားရာတွင် “ဤရေဝါယတ်သည်

(a) ဗိုခါရီ ပါဗုလ်ဂျနာအဇ်၊ မွတ်စ်လင်မ်ကျမ်း၊ အဗူတူလာစ်ဗ်၏ နောက်ဆုံး စကားသည် မွတ်စ်လင်မ်၌ ပါရှိ၏။ ဗိုခါရီတွင်ကားမပါရှိချေ။

(b) စီရတိုအစ်ဗ်နေဟေရှာမ်၊ အီဂျစ်ပုံနှိပ်၊ စာမျက်နှာ (၁၄၆)။

မရှိစွာဖြစ်သည်”ဟု ရေးသားခဲ့၏။ (a) အစစ်နေ့ အစွဟာက်၏ ရေဝါယတ်တွင် ထုတ်ဖော်
အနက် အဗ္ဗာစ် အစစ်နို့ အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစစ်နေ့ မအိဗ်ဒ်နှင့် သာဝကကြီး အဗ်ဒုလ္လာဟ်
အစစ်နို့ အဗ္ဗာစ်သင်တို့ပါဝင်ကြ၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးသည် ယုံကြည်စိတ်ချရ၏။ သို့ရာတွင်
ဤရေဝါယတ်တွင်လည်း ကြားမှ ထုတ်ဖော်ကျန်ရှိနေ၏။ အဆက်ပြတ်နေ၏။ ဤသို့အားဖြင့်
အေမာမ် ဗိုခါရီ၏ ရေဝါယတ်နှင့် အစစ်နို့အစွဟာက်၏ ရေဝါယတ် များသည် “စနဒ်”
အနေဖြင့် မခြားနားလှပေ။

ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်သည် တမန်တော်မြတ်အတွက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့
သည့်အချက်များကို မည်သူငြင်းဆိုနိုင်အံ့နည်း။ ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်သည် တမန်တော်
မြတ်အား ချစ်ကြည်မြတ်နိုးလှသဖြင့် မိမိ၏အသက်သွေးခံစာမျှဖြစ်သော သားသမီးများကိုပင်
စွန့်ခဲ့၏။ ဘကြီးတော်သည် တမန်တော်မြတ်အား ချစ်ကြည်မြတ်နိုးလှသဖြင့် အရပ် တမျိုးလုံး
ကိုပင် ရန်သူပြုလုပ်ခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်ကြောင့်ပင် ဘကြီးတော်သည် မျိုးနွယ်စု အားလုံး
တို့၏အဆက်ပြတ်ခြင်း၊ ဝိုင်းပယ်ခြင်းကိုခံခဲ့ရ၏။ အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ်နေခဲ့ရ၏။ မြို့တွင်းမှ
နှင့်ထုတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် အစာအာဟာရနှင့် ကင်းကွာ ခဲ့ရ၏။ ဤမျှကြီးမား
သောအချစ်၊ စိတ်စေတနာထက်သန်မှု၊ စွန့်စားမှုများသည် အချည်းနှီးဖြစ်ရမည်လော။

(b) ဤအချက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ထင်မြင်ယူဆချက်သည် ကျမ်းပြုသခင်၏ ယူဆချက်နှင့်မတူချေ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အေမာမ် ဗိုခါရီ၏ ရေဝါယတ်တွင် နောက်ဆုံးထုတ်ဖော် ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်၏။
ဖွဲ့စည်းသည့် “ဆူဟာဗီ” သာဝကကြီးတပါးဖြစ်၏။ ဆူဟာဗီ၏ ရေဝါယတ်သည် အခြားဆူဟာဗီ
တပါးပါးထံမှတစ်ဆင့် ရရှိသော ရေဝါယတ်ပင်ဖြစ်ရပေမည်။ ဤကားထင်ရှားလှ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်
ပင် ဆူဟာဗီ သာဝကကြီးများ၏ “မုရ်စလ်” ရေဝါယတ်များသည် သက်သေသာဓကအထောက်
အထားဖြစ်ပေသည်။ အစစ်နို့အစွဟာက်၏ ရေဝါယတ်မှာမူ “မုရ်ကတူစ်စ်” ဖြစ်၏။ ရေဝါယတ်၏
အလယ်စပ်ကြားတွင် ကျန်ရှိနေခဲ့သော ထုတ်ဖော်လည်း ဆူဟာဗီ သာဝက မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင်တဝ
အစစ်နို့ အစွဟာက်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း အဟုတ်တကယ် ယုံကြည်စိတ်ချရတော့ ပုဂ္ဂိုလ်များတွင် မပါ
ဝင်ချေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ အေမာမ်ဗိုခါရီ၏ ရေဝါယတ်နှင့် အစစ်နို့အစွဟာက်၏ ရေဝါယတ်ကို တမျိုး
တစားတည်းမထားနိုင်ပေ။ ပြီးနောက်တဖန် ဖွဲ့စည်းသည့် ရေဝါယတ်ကို သာဝကကြီး အဗ်ဒုလ္လာဟ်
အစစ်နို့ အဗ္ဗာစ်၏ ရေဝါယတ်က ထောက်ခံလျက်ရှိ၏။ အစစ်နို့အဗ္ဗာစ်၏ အဆိုပါ ရေဝါယတ်သည်
ဖေါ်ပြပါသာဝကကြီး ဖွဲ့စည်းသည့် ရေဝါယတ်၏အထက်နားတွင် ဗိုခါရီကျမ်း၌ပင် ပါရှိ၏။ အဆိုပါ
ရေဝါယတ်၌သာဝကကြီး အစစ်နို့ အဗ္ဗာစ်က တမန်တော်မြတ်အား၊ အို...အလ္လာဟ်၏ရစူလ်၊ တမန်
တော်မြတ်အား အကြောင်းပြု၍ ဘကြီးတော် (အဗူတူလစ်) ၌ မည်သို့အကျိုးရှိခဲ့ပါသနည်း။ ဘကြီး
တော်သည်တမန်တော်မြတ်အားထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့၏။ ဘကြီးတော်သည်တမန်တော်အတွက်တမန်
တော်မြတ်၏ ရန်သူများနှင့် အမြဲတစေရင်ဆိုင်ခဲ့၏”ဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းရာ တမန်တော်မြတ်က
“ဘကြီးတော်သည် ခေမီတွင် ခြေမျက်စိအထိ ကျရောက်နေရှာ၏။ သို့သော်လည်း ထိုခေမီ၏ဝတ်
သည် ဦးနှောက်အထိ ရောက်ရှိ၏။ အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်မရှိပါမူ ဘကြီးတော်သည် ခေမီ အောက်ဆုံး
အထပ်သို့ပင် လားရပေမည်ဟု ပြန်ကြားတော်မူလိုက်လေသည်။ ဤသည့် ရေဝါယတ်ကို ထောက်ရှုခြင်း
အားဖြင့် ဘကြီးတော်သည် အမာန်မယူခဲ့သည့်အကြောင်းကို သာဝကကြီးအစစ်နို့အဗ္ဗာစ်သည် သိနှင့်
ပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပေသည်။ ဤသည့် ရေဝါယတ်ကို ဗိုခါရီကျမ်း၊ အဗူတူလစ်၏ အကြောင်း
တွင် ပါရှိသော အဗူအဗ်ဒ်ခုဒ်ရ်သခင်၏ ရေဝါယတ်ကလည်း ထောက်ခံလျက်ရှိပေသည်။

(စိုင်ယစ်ဒ် စို. လိုင်မာန် နဒ်ဝီ)

ဘကြီးတော် အဗုတူလစ်ဗ်သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် တမန်တော်မြတ်ထက် (၃၅) နှစ် ကြီး၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဘကြီးတော်အား အလွန်တမာမျှ ချစ်ကြည်မြတ်နိုးတော်မူ ၏။ တကြိမ်သော် ဘကြီးတော် အဗုတူလစ်ဗ်သည် မာမကျန်းဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဘကြီးတော်မာမကျန်းဖြစ်သည်ကို မေးမြန်းရန်အလို့ငှာ ဘကြီးတော်ထံသို့ ကြွသွားတော်မူခဲ့ ၏။ ထိုအခါ ဘကြီးတော်က “ငါနေထိုင်ကောင်းရန်အတွက် အသင့်အား ရစူလ်တမန်တော် အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူလိုက်သော အလ္လာဟ်ဘုရားထံ အသင်သည် ဆုမတောင်းဘူးလား” ဟု ပြောရာ တမန်တော်မြတ်သည် မိမိ၏ဘကြီးတော် နေထိုင်ကောင်းသွားရန်အတွက် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ထံ ဆုပန်ကြားလေသည်။ ဘကြီးတော်လည်း နေထိုင်ကောင်းသွားလေသည်။ ထိုအခါ ဘကြီးတော်က “အသင့်ဘုရားသည် အသင့်စကားကို နားထောင်ပါသည်” ဟုပြောရာ တမန်တော်မြတ်က “....ဘကြီးတော်သည်လည်း အကယ်၍ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ စကားကို နားထောင်ပါလျှင် ထိုအသျှင်မြတ်သည်လည်း ဘကြီးတော်၏စကားကို နားထောင်တော်မူ ပါလိမ့်မည်” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားတော်မူလေသည်။ (a)

ပူပန်သောကရောက်သည့်နှစ်။

ဘကြီးတော် အဗုတူလစ်ဗ် ကွယ်လွန်သေဆုံးပြီးသည့်နောက် ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ ပင် ကြင်ရာတော် ခဒီဂျဟ်သခင်မသည်လည်း အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကို ခံယူ သွားရှာလေသည်။ အချို့ရေဝါယတ်များတွင် ကြင်ရာတော် ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် ဘကြီး တော်အလျှင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏အမိန့်တော်ကို ခံယူသွားရှာလေသည်ဟူ၍ ပါရှိလေ သည်။ ဘကြီးတော်အဗုတူလစ်ဗ်နှင့် ကြင်ရာတော် ခဒီဂျဟ်သခင်မတို့သည် တမန်တော် မြတ်အား အေးအတူ ပူအမျှ နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ အစစအရာရာတွင် ကူညီ ယိုင်းပင်းခဲ့ကြ၏။ အမှန်မှာ ဘကြီးတော် အဗုတူလစ်ဗ်နှင့်ကြင်ရာတော် ခဒီဂျဟ်သခင်မတို့သည် တမန်တော် မြတ်၏ ညာလက်ရုံးများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ယခုမူတမန်တော်မြတ်၏ ညာလက်ရုံးများသည် ကွယ်လွန် သေဆုံးကြချေပြီ။ တပည့် သာဝကကြီးများသည် ယခင်အတိုင်း ဘေးရန် အပေါင်းနှင့် ရင်ဆိုင်လျက်ပင် နေကြရသေး၏။ ထိုအချိန်သည် အစ္စလာမ် သာသနာ အဘို့ အဆိုးရွားဆုံးသော အချိန်ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော် မြတ်ကိုယ်တိုင်ကပင် ထိုနှစ်ကို အာမုလ်ဟုင်နီ ပူပန် သောက ရောက်သည့်နှစ်ဟူ၍ ပြောကြား တော်မူလေ့ရှိသည်။ (a)

ကြင်ရာတော် ခဒီဂျဟ်သခင်မသည် နဗဝီသက္ကရာဇ် ၁၀ ခုနှစ် ရမဿန်လ၌အလ္လာဟ်အသျှင် မြတ်၏အမိန့်တော်ကို ခံယူသွားရှာခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် ခဒီဂျဟ်သခင်မ၏အသက်မှာ ၆၅ နှစ်ရှိ ချေပြီ။ “ဟဂျူနီ” အမည်ရှိသောနေရာတွင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်၏။ တမန်တော်မြတ်သည် မိမိကိုယ် တော်တိုင်သင်္ချိုင်းအတွင်းသို့ ဆင်းတော်မူခဲ့၏။ ထိုအချိန်အထိ ဆူလာတ် ဂျနာဗဟ်ခေါ် သူသေ အတွက် ဝတ်ပြုဆုပန်ခြင်း ကျင့်စဉ်သည် အတည်မဖြစ်သေးချေ။ (b)

(a)အေ့ဆွာဗဟ်ဖီ အဟ်ဝါလီဆူဟာဗဟ်ကျမ်း၊ အဗုတူလစ်ဗ်၏အကြောင်း။

(a) ကြည့်-မဝါစစ်စ် လဇွန်နီယတ်။

(b) ဤအကြောင်းနှင့်စပ်သျှင်း၍ အစ်ဗ်နေစအိမ် ကျမ်းတွင် အကျယ်ဟုဂ်နီ တွေ့ရှိရပေသည်။

ပို၍စော်ကားလာခြင်း။

ဘကြီးတော် အဗူတူလစ်နှင့် ကြင်ရာတော် ခဒီဂျဟ်သခင်တို့နှစ်ဦး ကွယ်လွန် သေဆုံး ကြပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအဘို့ တမန်တော်မြတ်နှင့် မှတ်စလင်မိတို့အား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းရာတွင် ထောက်ထားညွှာတာ အလေးဂရုပြုရန် တဦးတယောက်မျှမရှိတော့ ခေ။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်အား စိုးရိမ်မှု၊ သနားကြင်နာမှု ကင်းမဲ့စွာဖြင့် အနှောင့်အရှက်ပြုလေတော့သည်။ တကြိမ်သော် တမန်တော် မြတ်သည် လမ်းလျှောက်တော်မူလျက်ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် သူယုတ်မာတဟောက်သည် တမန် တော်မြတ်၏ ဦးပေါ်သို့ မြေမှုန့် များကိုပစ်ချလေ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုအတိုင်းပင်အိမ်သို့ ကြွလာတော်မူခဲ့၏။ သမီးတော်က ထိုအဖြစ်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ ဖခင်၏ဦးခေါင်းကို ရေဖြင့် ဆေးပေးလေသည်။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ငိုကြွေးလေသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “အို... ဖခင်၏အသက်တမျှ ချစ်မဝသောသမီး၊ မငိုပါနှင့်၊ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အသင်၏ ဖခင်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူပါလိမ့်မည်” ဟုပြောကြားတော်မူလေသည်။ (a)

တွာအစ်ဖ်သို့သွား၍ တရားဟောကြားတော်မူခြင်း။

မက္ကာမြို့သု-မြို့သားများဘက်မှ မြော်လင့်ချက်ကား လုံးဝမရှိတော့ပြီ။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် “တွာအစ်ဖ်” သို့ သွားရောက်၍ တရားဓမ္မဟောကြားရန် စိတ်ကူးတော် မူ၏။ တွာအစ်ဖ်တွင် ဥစ္စာနေ အလွန်ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးများ၊ ဩဇာအာဏာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များနေထိုင်ကြ၏။ ၎င်းတို့တွင် အိုမိုင်ရ်၏ မျိုးနွယ်သည် မျိုးနွယ်များတွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်၏။ ထိုမျိုးနွယ်တွင် ညီအစ်အကိုသုံးယောက်ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့၏အမည်များမှာ (၁) အဗ် ဒီယာလိုင်လ်၊ (၂) မတ်စ်အူဒ်၊ (၃) ဟဗီဗ်-ဟူ၍ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုညီအစ်ကို သုံးဦးထံသို့ကြွသွားတော်မူပြီးလျှင် အစ္စလာမ်သာသနာတက်သို့တိတ်မန္တကပြုတော်မူလေသည်။ ထိုညီအစ်ကို သုံးဦးတို့က ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်ကြသော အဖြေများသည် အလွန်တရာမျှ သတိတရားရတယ်၊ အံ့သြတယ် ကောင်းလှ ပေသည်။ ထိုညီအစ်ကို သုံးယောက် အနက်မှ ဘယောက်က-“အကယ်၍ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်က အသင့်ကို တမန်တော်အဖြစ် စေလွှတ် တော်မူပါက ကအိဗ်ဟ် ကျောင်းတော်၏ ကန်လန်ကာကို ဆုတ်ပြုရာ ရောက်တော်မူသည်” ဟုပြော၏။ ဒုတိယလူက “အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူရန် အသင်မှတစ်ပါး အခြားတဦးတယောက်မျှ ရရှိတော်မူပါသလော” ဟုဆို၏။ တတိယလူက “ကျွန်ုပ် သည် အသင်နှင့် စကားပင်မပြောနိုင်ပါ။ အကယ်၍ အသင်သည် မှန်ကန်သူတဦး ဖြစ်ပါလျှင် အသင်နှင့်စကားပြောခြင်းသည် မရှိသေ မလေးစားရာရောက်သည်။ အကယ်၍ လူလိမ် ဖြစ်ပါ လျှင် အသင်သည် စကားပြောဆိုထိုက်သူပင် မဟုတ်ပါ” ဟု ဆို၏။

ထိုသူယုတ်မာ သုံးယောက်တို့သည် ယင်းကဲ့သို့ ယုတ်မာမိုက်ကန်းစွာ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် နှောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းမရှိကြသည့်အပြင် တွာအစ်ဖ်မြို့ရှိ လူရှုပ်လူပွေများကို မြှောက်ပင့်ပေးကာ တမန်တော်မြတ်အား ပြက်ရယ်ပျောင်လှောင်စေကြ၏။ မြို့ရှိ လူရှုပ်လူပွေများသည် အဘက်

(a) ကြည့်-တူမရီကျမ်း၊ အစ်မိနေဟေရှာမ်ကျမ်း၊ ခဒီဂျဟ် သခင်မ ကွယ်လွန်သေဆုံးသည့် အကြောင်း။

ဘက်မှရောက်ရှိ လာကြပြီးလျှင် အတန်းနှစ်တန်းစီတန်း၍ မတ်တပ်ရပ်ကြ၏။ ၎င်းနောက် တမန်တော်မြတ်သည် ၎င်းတို့ ရွှေမု ကြွသွားတော် မူသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်အား ခဲများဖြင့် ပေါက်ကြရာ တမန်တော်မြတ်၏ ဘိနပ်များသည် သွေးများဖြင့် ပြည့်သည်အထိ ဖြစ်ရလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို မခံမရပ်နိုင်၍ လည်းလျောင်း တော်မူသည့်အခါ ထိုလူရှုပ်လူပွေများသည် တမန်တော်မြတ်အား တဖန်ဆွဲထူကြပြန်၏။ တမန်တော်မြတ်လမ်းလျှောက်တော်မူပြန်သော် ထိုလူရှုပ်လူပွေတို့သည် တဖန် တမန်တော်မြတ် အား ခဲများဖြင့်ပေါက်ကြပြန်၏။ ရေရွတ်ဆဲဆိုကြ၏။ လက်ခုပ်တီးကြ၏။ (a) နောက်ဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်သည် ဥယျာဉ်တခုတွင် ကြွသွားတော်မူ၍ စပျစ်စင်အောက်တွင် ခိုလှုံတော်မူ၏။ ဥယျာဉ်သည် အတ္တဗဟ် အစ်ဗ်နီ ရဗီအဟ်၏ ဥယျာဉ်ဖြစ်၏။ အတ္တဗဟ်သည် ကာဖစ်ရုပ် ပြစ်လင့်ကစား စိတ်စေတနာဖြူစင်သူ၊ ရိုးသား ပြောမတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ အတ္တဗဟ်သည် ဆင်းရဲ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားနေရရှာသော တမန်တော်မြတ်အား တွေ့မြင်သောအခါ အိမ်ရှင် အမည်ရှိသော မိမိ၏ကျွန်ကို လှေဖြင့်စေလွှတ်၍ တမန်တော်မြတ်အား စပျစ်သီးတခိုင် ပေးစေ ၏။ တမန်တော်မြတ်၏ ဤခရီးတွင် သာဝကကြီး ဇိုက်ဒ် အစ်ဗ်နီဟာ ရေဆတ်လည်း တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့၏။ (b)

တမန်တော်မြတ်အား မှုတို့အင်မ်က ခိုလှုံခွင့်ပေးခြင်း။

တမန်တော်မြတ်သည် တွာအစ်ဗ်မြို့မှအပြန်တွင် နစ်လဟ် ၌ ရက်အနည်းငယ် ရပ်နားတော် မူ၏။ ထို့နောက် “ဟေ့ရာ” သို့ ကြွလာတော်မူခဲ့၏။ ၎င်းနောက် တမန်တော်မြတ်သည် မှုတို့အင်မ် အစ်ဗ်နီ အဒိထံသို့ “အသင်သည် ကျွန်ုပ်အား ကာကွယ် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ပါသလား” ဟု မေတ္တာရပ်တော်မူ၏။ အရပ် လူမျိုးတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာ တရပ်မှာ မည်သူမဆို ၎င်းတို့ထံ တွင် မိမိအား ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်မေတ္တာရပ်ခံသည်ရှိသော် မေတ္တာရပ်သူသည် ရန်သူပင်ဖြစ်လင့်ကစား ငြင်းဆန်နိုင်သည် မရှိကြချေ။ မှုတို့အင်မ်သည် တမန်တော်မြတ်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လက်ခံသဘောတူ၍ မိမိ၏သားများအားခေါ်ပြီး “အသင်တို့သည် လက် နက်ဆွဲကိုင်၍ ဟရမ်ကျောင်းတော်အတွင်းသို့ သွားကြ” ဟုပြောဆို၏။ တမန်တော်မြတ်သည် မကြာမြီတိုင်းသို့ ကြွလာတော်မူခဲ့၏။ မှုတို့အင်မ်သည်လည်း ကုလားအုဋ်စီး၍ တမန်တော်မြတ် နှင့်အတူလိုက်ပါလာခဲ့၏။ “ဟရမ်အနီးသို့ရောက်သောအခါ မှုတို့အင်မ်က “ကျွန်ုပ်သည် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟ္တီ အလိုင်ဟေ့ဝစလမ်) အား ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ထားသည်” ဟု ကျေညာ လေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ဟရမ်အတွင်းသို့ကြွလာပြီးလျှင် (ဆွလာတ်ဝတ်ပြုတော်

(a) ဤအကြောင်းကို မဝါတစ်ဗ် လဒွန်နိုယဟ်ကျမ်း၊ တူဗရီကျမ်းနှင့် အစ်ဗ်နွေဇေဇာဒ် ကျမ်းများတွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရပေသည်။

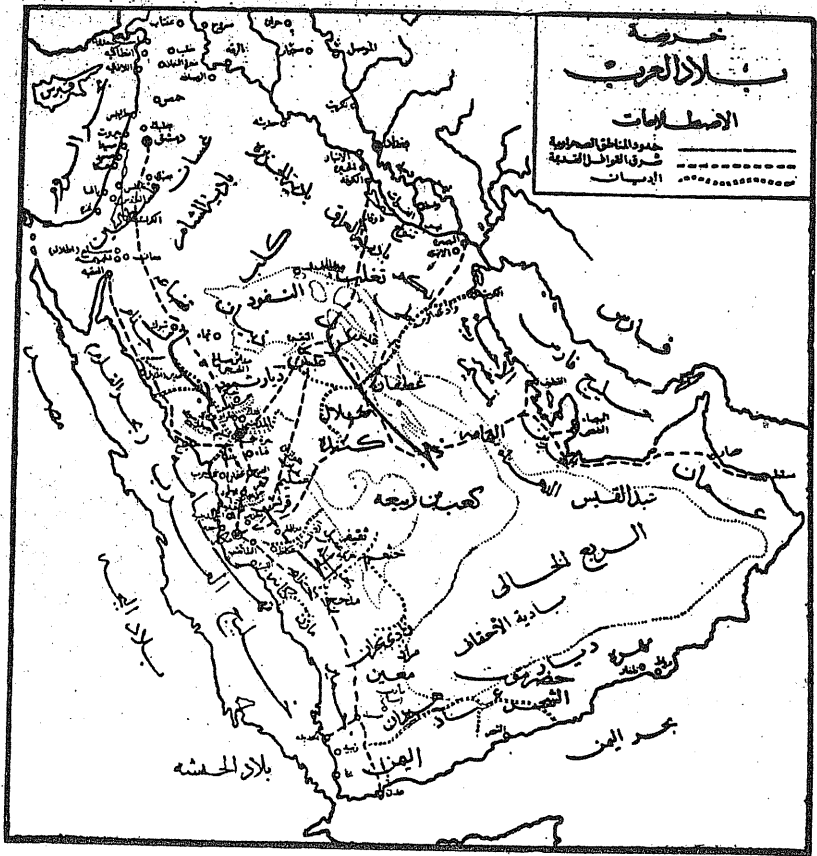
(b) တမန်တော်မြတ်၏အဆိုပါခရီးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (S.W.Muir)က “တမန်တော်မြတ်သည် မအောင်မြင်မှု အမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်၍ နေရတော်မူပါလျက် ရန်သူများ၏ မြို့ရွာသို့ တဦးတည်း ကြွရောက် ပြီး အစ္စလာမ်သာသနာ၏ တရားဓမ္မ ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။ ဤသည်တမန်တော်မြတ်၏ ယုံကြည်ချက် ရင့်သန်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အားထားခြင်း၏ သက်သေ သာဓက တရပ်ပင် ဟူ၍ ထုတ်ဖော် ရေးသား ထားလေသည်။

မူ၏။ ထို့နောက် မိမိနေအိမ်သို့ ကြွသွားတော်မူခဲ့လေသည်။ မွတ်အင်မ်နှင့် ၎င်း၏သားများသည် တမန်တော်မြတ်အား ခါးရှည်များ၏ အရိပ်အောက်တွင်ခေါ်ဆောင်၍ လာခဲ့ကြလေသည်။(a)

တမန်တော်မြတ်အားကာကွယ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့သော မွတ်အင်မ်သည် “ဗဒ်ရီ” စစ်ပဲ မပြစ်မီအလျှင် ကာဖစ်ရ်အဖြစ်နှင့်ပင် ကွန်လွန်သေဆုံးခဲ့၏။ ယင်းကဲ့သို့ မွတ်အင်မ် ကွယ်လွန် သေဆုံးသည့်အခါတွင် တမန်တော်မြတ်၏ ကျွေးဆရာကြီး သာဝကကြီး ဟတ်စ်စာန်သခင်သည် မွတ်အင်မ်နှင့် ပတ်သက်၍ “မရ်သီယဟ်” လွှမ်းချင်း၊ ငိုချင်း တပုဒ်စီကုံးရေးသားခဲ့လေသည်။ ဇရ်ကာနီသခင်သည် အဆိုပါ လွှမ်းချင်းကို “ဗဒ်ရီ” တွင် ထည့်သွင်း ပေါ်ပြကာ ယင်းသို့ထည့် သွင်းပေါ်ပြခြင်း၌ တစုံတရာ နစ်နာစရာအကြောင်းမရှိကြောင်းနှင့် မွတ်အင်မ်၏အပြုအမူသည် မူချ ခြီးဖွမ်းအပ်သော အပြုအမူ ဖြစ်ကြောင်း များကို အတည့် အလင်း ရေးသား ပေါ်ပြ ထားလေသည်။ (b)

ယခုအခါ အချို့ မွတ်စ်လင်မ်များသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့သည် သာဝကကြီး ဟတ်စ် စာန်သက်၎င်း၊ ဇရ်ကာနီ သခင်ထက်၎င်း အစွလာမ်သာသနာကို ပိုမိုမြတ်နိုး ကြသည်ဟူ၍ ထင်မြင် ယူဆလျက် ရှိကြပေရာ ထိုသို့သော မွတ်စ်လင်မ်များသည် ကာဖစ်ရ်တဦးဖြစ်သော မွတ္တအင်မ် သေဆုံးသည့် အချိန်တွင် သာဝကကြီး ဟတ်စ်စာန်က အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း လွှမ်းချင်းတပုဒ် စီကုံးရေးသား ခဲ့သည်ကို နှစ်ခြိုက်ကြမည်၊ သို့မဟုတ် မနှစ်ခြိုက်ကြမည်ကို ကျွန်ုပ် (အလ္လာမဟ် ရှင်ဗလီ နုအ်မာနီ) မသိပါ။

(a) ကြည့် အစ်မ်နီ စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ-၁၄၂။
(b) ကြည့်-ဇရ်ကာနီ၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ-၅၁၆။

မျိုးနွယ်စုအသီးသီးသို့ တမန်တော်မြတ်လှည့်လည်၍ တရားဓမ္မ ဟောကြားတော်မူခြင်း။

ဟဂျ်အချိန်ကျရောက်လာသည့်အခါ အရပ်နိုင်ငံရှိ မျိုးနွယ်စုအသီးသီးတို့သည် အဘက်ဘက်မှ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် မက္ကာမြို့တော် အနီးတွင် စားခန်းချကြလေသည်။ ထိုအခါတမန်တော်မြတ်သည် အဆိုပါ မျိုးနွယ် အသီးသီးတို့ထံသို့ ကြွသွားပြီးလျှင် တရားဓမ္မ ဟောကြားတော်မူလေ့ရှိ၏။ အရပ်နိုင်ငံတွင် မြောက်မြားစွာသော နေရာဌာနများ၌ ပွဲလမ်းသဘင်များ ကျင်းပလေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုပွဲလမ်းသဘင်များသို့ အလွန်ဝေးကွာလှသော နေရာများရှိ မျိုးနွယ်စုများသည်လည်း လာရောက်ကြလေ့ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုပွဲလမ်း သဘင်များသို့ ကြွသွားပြီးလျှင် တရားဓမ္မဟောကြားတော်မူလေ့ရှိသည်။

ထိုပွဲလမ်းသဘင်များတွင် “အို.ကာဇ်” သည် အရပ်လူမျိုးများ၏ လူမျိုးရေး၊ ပညာရေး၊ ကိစ္စများပြိုင်ဆိုင်ရာဒေသပင်ဖြစ်၏။ ထိုပွဲလမ်းသဘင်များတွင် “မဂျန္နဟ်” နှင့် “ဇုလ်မဂျာဇ်” ၏အမည်များကို ရာဇဝင်ဆရာများသည် အထူးတလည်ထုတ်ဖော်ရေးသားကြလေသည်။ အရပ်မျိုးနွယ်စုများတွင် ဗန္ဓာအမစ်ရ်၊ မိုဟာရစ်ဗ်၊ ဖဇာရဟ်၊ ဆုတ်စ်-စာန်၊ မုရ်ရဟ်၊ ဟနီဖဟ်၊

စွဲလျှင်မိ၊အပ်စံ၊ ဗန္ဓနသ္မာရုံ၊ ကင်နိဒဟံ၊ ကလိဗံ၊ ဟာရစ်ဆံ အစိပ်နို့ ကအိဗံ၊ အုတ်ဇရဟံ၊ ဟသ္မာရေ
မဟံ-စသည့် မျိုးနွယ်များသည် အထူး ကျော်ကြားသော မျိုးနွယ်များပင် ဖြစ်သည်။ (a)
တမန်တော်မြတ်သည် အဆိုပါမျိုးနွယ်အသီးသီးသို့ကြွရောက်၍ တရားဓမ္မ ဟောကြားတော်မူခဲ့
၏။ အနှောင့်အရှက်ပြုရှင်အတွက် အဗူဂျဟ်လ်သည်လည်း တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ လိုက်ပါ
လေ့ရှိခဲ့၏။ တနေရာတဝှားတွင် တမန်တော်မြတ် တရားဓမ္မ ဟောကြားတော် မူသည့်အခါ
အဗူဂျဟ်လ်သည် အတူရောက်၍ လာပြီးလျှင် “ဤသူသည် သာသနာကို ဖေါက်ပြန်သွားသူဖြစ်
သည်။ ဤသူသည် မမှန်သောစကားများ ပြောနေသည်”ဟူ၍ ပြောဆိုအနှောင့်အရှက်ပြု
လေ့ရှိသည်။ (b)

“ဟနီဖဟ်” မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ယမာမဟ်၌နေထိုင်ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်အား ထိုမျိုး
နွယ်ဝင်များက အလွန်တရာမျှရိုင်းစိုင်းယုတ်မာစွာ ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။ (c) မိုစိုင်လေ့မဟ်
ကတ်ဇ်ဇာဗ်သည် အဆိုပါမျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။ ၎င်းက နောင်တချိန်တွင် မိမိသည်
နဗီ ဖြစ်သည်ဟူ၍ပင် မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံ၍ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ဗန္ဓဇဟ်လ် အစိပ်နေ့ ရှိုင်ဗာန် မျိုးနွယ်ဝင်များထံသို့ကြွသွားတော်မူ
သည့်အခါ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကံရ်လည်း တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားခဲ့၏။
သာဝကကြီးအဗူဗတ်ကံရ်က မဗ်ရှက်အား “အသင်သည် တမန်တော်တပါး၏ အကြောင်းကို
ကြားဘူးပါသလား။ ထိုတမန်တော်ကား အခြားမဟုတ်၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ပင် ဖြစ်သည်”ဟု ပြော
၏။ ထိုအခါ မဗ်ရှက်က တမန်တော်မြတ်အား “အို-ကို ရှိုင်ရှိုနောင်တော်၊ အသင်သည် အဘယ်
တရားများကို ဟောကြားပါသနည်း”ဟု မေးမြန်းရာ တမန်တော်မြတ်က “ကိုးကွယ်ခြင်းကို
ခံထိုက်တော်မူသော အသျှင်သည် တပါးတည်းသာလျှင် ရှိတော်မူပါသည်၊ ကျွန်ုပ်သည်
ထိုအသျှင်မြတ်၏ တမန်တော် ဖြစ်ပါသည်”ဟု ဖြေကြားတော်မူ၍ ကုရ်အာန် ကျမ်းလာ
အောက်ပါ မုက္ခပါဌ်တော်များကို ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်တော်မူလေသည်။

كُلُّكُمْ لَنَا أَوْلَىٰ مَا خَلَقْنَاكُمْ عَلَىٰ غَيْرِ آلٍ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
وَبِأَلْوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ إِنَّكُمْ لَكُمُ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِلُكُمْ
وَأَيُّهَا هُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

(အဇာ-၁၄)

(အို-နဗီ) အသင်သည် (၎င်းတို့အား ဤသို့) ပြောကြားပါလေ၊
(အချင်းတို့) အသင်တို့လာကြကုန်၊ အသင်တို့၏အသျှင်သခင်က အသင်တို့

- (a) အဆိုပါမျိုးနွယ်များအကြောင်းကို အစိပ်နို့ စအိဒ် တွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရပေသည်။
- (b) ကြည့်-မုတ်စိတဒ်ရတ်ကံ ဟာကင်မ်၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၁၅၊ ဟိုင်ဒရ်အာဗါဒ်။
- (c) ကြည့်-အစိပ်နို့၊ ဟေရုဒ်။

အပေါ်၌ “ဟုဏ်” ဟူ၍ ပညတ်တော်မူသော အရာများကို ကျွန်ုပ်ပြောကြားအံ့၊ (ထိုပညတ်တော်များကား) အသင်တို့သည် တစုံတခုသောအရာကို ထိုအသျှင်မြတ်နှင့် အတူအဘက်ထား၍ မကိုးကွယ်ကြကုန်လင့်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် မိဘနှစ်ပါးတို့ (၏ ဝေယျာဝစ္စများ) ကို ကောင်းစွာဆောင်ရွက်ကြရမည်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးအစာရေစာ ခေါင်းပါးသွားမည်ကို စိုးရိမ်ကြောင့်ကြသည့်အတွက် မသတ်ဖြတ်ကြကုန်လင့်။ ငါအသျှင်မြတ်သည် အသင်တို့နှင့် အသင်တို့၏ သားသမီးများကို စားနပ်ရိက္ခာ ပေးသနားတော်မူလျက် ရှိတော်မူ၏။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ဆိုးသွမ်းညစ်ညမ်းမှုများအနီးသို့ မချဉ်းကပ်ကြလေနှင့်၊ ထိုညစ်ညမ်းဆိုးသွမ်းမှုများသည် ထင်ပေါ် သည်ဖြစ်စေ၊ မထင်ပေါ်သည်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်က ဟုဏ်ဟူ၍ ပညတ်ထားတော်မူသော သတ္တဝါများကို မသတ်ဖြတ်ကြကုန်လင့်၊ သို့ရာတွင် တရားတော်နှင့်အညီ (ဖြစ်ပါမူ သတ်ဖြတ်ပိုင်ခွင့်ရှိပေသည်) ။ ဤသည်ကား အသင်တို့ သိနားလည်ကြရန် ထိုအသျှင်မြတ်က အသင်တို့အား ထုတ်ပြန် ပညတ်တော်မူသော တရားတည်း။

ကုရ်အာန် (၆: ၁၅၂) ။

အဆိုပါမျိုးနွယ်စု၏ခေါင်းဆောင်များမှာ မဟ်ရှက်၊ မှီဆန်နာနှင့် ဟာနီ အစ်ဗ်နီ ကဗီဗ်ဟ်တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ထိုခေါင်းဆောင်များ အားလုံးပင်ရှိကြပေသည်။ ထိုခေါင်းဆောင်များက တမန်တော်မြတ် ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်၍ပြတော်မူသော ကုရ်အာန် ကျမ်းလာမှုကွပ်ာဉ်တော်ကို ခြီးမွမ်းထောမနာပြုကြ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့က “နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာမြင့်စွာမှပင် မျိုးနွယ်ကလက်ခံသက်ဝင်ယုံကြည်၍ လာခဲ့သောသာသနာကို ရုတ်တရက် စွန့်လွှတ်လိုက်ခြင်းသည် ယုံကြည်လွယ်ရာကျပေသည်။ ထို့ပြင်တဝကျွန်ုပ်တို့သည် “ကစူဓ” ပါရှားဘုရင်၏ လက်အောက်ခံဖြစ်ကြပါသည်။ ၎င်းပြင်အဆိုပါ ဘုရင်မူစပါး အခြားမည်သူ တဦးတယောက်၏ လက်အောက်ခံမျှ ဖြစ်မည် မဟုတ်ပါ၊ ပဋိညာဉ် စာချုပ်လည်း ချုပ်ဆိုပြီး ဖြစ်ပါသည်” ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။ ထိုအခါတမန်တော်မြတ်ကအဆိုပါခေါင်းဆောင်များ၏သစ္စာရှိမှု၊ မှန်ကန်မှုကိုခြီးမွမ်းတော်မူ၏။ ၎င်းနောက်တမန်တော်မြတ်က “အာလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည်မိမိ၏သာသနာကို မိမိကိုယ်တိုင်ကူညီစောင့်ရှောက်တော်မူပါလိမ့်မည်” ဟုပြောကြားတော်မူလေသည်။ (a)

တမန်တော်မြတ်သည် ဗန္ဓအာမစ်ရ်မျိုးနွယ်စုထံသို့လည်း ကြွသွားတော်မူခဲ့၏။ ထိုမျိုးနွယ်စုမှဗိုဟ်ဝ်ရ် အစ်ဗ်နေ ဖေရာဗ် အမည်ရှိသူတဦးသည် တမန်တော်မြတ်၏ တရားဓမ္မ ဟောကြားတော်မူခြင်းကို ကြားနာ၍ ထိုသူက “ဤပုဂ္ဂိုလ်သာ ကျွန်ုပ်ရရှိပါလျှင် ကျွန်ုပ်သည် အရပ်နိုင်ငံတခုလုံးကို လွှမ်းမိုးနိုင်ပါသည်” ဟု ပြောလေသည်။ ထို့နောက်အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်က တမန်တော်မြတ်အား “ကျွန်ုပ်တို့သည် အကယ်၍ အသင့်အား ကူညီယိုင်းပင်းကြအံ့၊ အသင်သည်လည်း ရန်သူများကို အောင်နိုင်အံ့၊ သို့ဖြစ်လျှင် အသင်၏နောက်တွင် အုပ်ချုပ်မှုအာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ရရှိနိုင်ကြပါမည်လော” ဟု မေးရာ တမန်တော်မြတ်က “ဤသည် အလ္လာဟ်အသျှင်

(a) ရောင်ဆူလ်အန်ဖ် ဗဟဝါလဟ် ကာစ်ဇ်မ် အစ်ဗ်နေ ဆာမစ်ဟ်။

မြတ်၏ အာဏာစက်အတွင်း၌သာရှိပါသည်” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားတော်မူလေသည်။ ထိုအခါ ထိုသူက “အရပ်လူမျိုးများနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့ ကျွန်ုပ်တို့ အုပ်ချုပ်မှုအာဏာကိုတော့ သူတပါးက ခံစားမည်၊ ဤအချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မလိုလားပါ” ဟု ပြောလေသည်။ (a)

တမန်တော်မြတ်အား အထူးတလည် ဒုက္ခပေးခြင်း။

အထက်တွင် ဖော်ပြပါအကြောင်းများကြောင့် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်အား အထူးတလည် ဒုက္ခပေးခဲ့ကြ၏။ အကြီးအကျယ်ဆန်ကျင်ဘက် ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်အား အဘယ်ထိ ဒုက္ခ ပေးလိုကြသည်ဆိုလျှင် တမန်တော်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏နှိပ်စက်မှု၊ ဒုက္ခပေးမှုများကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် မခံမရပ်ဖြစ်ပြီးလျှင် အစွလားသောသနားဖြန့်ချိခြင်းကို စွန့်လွှတ်သွားရသည်အထိ နှိပ်စက်လိုခဲ့ကြ၏။ ဒုက္ခပေးလိုခဲ့ကြ၏။ ထို့ပြင်တဝကံမကောင်း အကြောင်းမလှချင် ပြန်တော့ တမန်တော်မြတ်၏ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော ကာဖစ်ရ်များမှာ အဗူဂျဟ်လ်၊ အတစ်ဝါဒ် အစ်ဗ်နီ၊ အဗ်ဒေယ်ဆ်၊ ဝလီဒ် အစ်ဗ်နီ၊ မိုသီရ်၊ အိုမိုဗ်ယဟ် အစ်ဗ်နီ၊ ခလ်ဖ်၊ နဿရ် အစ်ဗ်နီ၊ ဟာရစ်ဆ်၊ မိုနပ်ဗ်ဟ် အစ်ဗ်နီ ဟုကျိကျိ၊ အုက်ဗဟ် အစ်ဗ်နီ၊ အဗီမိုအိုက်တို၊ ဟကမ် အစ်ဗ်နီ၊ အဗ်ဗင်အာဆ်စသည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့သည် တမန်တော်မြတ်၏ အကြီးဆုံးသော ရန်သူများပင်ဖြစ်ကြပေသည်။ (b) ဤသူများသည် တမန်တော်မြတ် သွားလာရာလမ်းတွင် ဆူးများခင်းလေ့ရှိကြ၏။ တမန်တော်မြတ် ဆွလာတ် ဝတ်ပြုလျှင် ပြက်ချော် ပြောင်လောင်သရော်ကြ၏။ တမန်တော်မြတ် “စဂျီဒဟ်” ဦးချလျှင် တမန်တော်မြတ်၏ ကျောကုန်းပေါ်သို့ တိရစ္ဆာန်များ၏အူ၊ အသည်းအစရှိသည့် အညစ်အကြေးများကို ပစ်တင်လေ့ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့သည် တမန်တော်မြတ်၏လည်ပင်းတွင် ခြံစောင်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍ တအားဆွဲကြ၏။ ယင်းသို့ ဆွဲခြင်းဖြင့် တမန်တော်မြတ်၏လည်ပင်းတွင် အစင်းများပင်ထင်ရစ်လေ၏။ “ဂူဟာနီတွာကတ်” ဝိညာဉ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော တမန်တော်မြတ်၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို တွေ့မြင်ကြသောအခါ လူအများက တမန်တော်မြတ်အား မှော်ဆရာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်က မိမိသည် နဗီဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုသောအခါ လူအများက တမန်တော်မြတ်အား ရူးသွပ်သူဟူ၍ ပြောကြ၏။ တမန်တော်မြတ်အပြင်သို့ ထွက်တော်မူသည့်အခါ ကလေးဆိုးများသည် တမန်တော်မြတ်၏နောက်မှ ဝိုင်းဖွဲ့၍လိုက်ကြ၏။ ပြက်ရယ်ကြ၏။ (c) ဆွလာတ် ဝတ်ပြုရာတွင် တမန်တော်မြတ် ကုရ်အာန်ကျမ်းကို ရွတ်ဘတ်သဇ္ဈာယ်တော်မူသောအခါ ကုရ်အာန်ကျမ်းကို ယူဆောင်လာသော တမန်တော်မြတ်နှင့် အဆိုပါကျမ်းမြတ်ကို ထုတ်ပြန် ပို့ချတော်မူသော အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ဆဲဆိုရေရွတ်ကြ၏။ (d)

တနေ့သော်တမန်တော်မြတ်သည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်အတွင်း၌ ဆွလာတ် ဝတ်ပြု နေတော်မူ၏။ ထိုအချိန်တွင်ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ခေါင်းဆောင်များသည်လည်း ကျောင်းတော်အတွင်း

-
- (a) ကြည့်-တွဲဗရီ၊ အစောင် ၃၊ စာမျက်နှာ ၁၀၂၅။
 - (b) ကြည့်-အစ်ဗ်နီ၊ စအ်ဒ်၊ အစောင်-၁၊ စာမျက်နှာ ၁၃၄။
 - (c) ကြည့်-မတ်စ်နီ အေ့မာမ် အစ်ဗ်နေ ဟန်ဗလ်၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၃၀၂။
 - (d) မိုခါရ်ကျမ်း၊ စာမျက်နှာ ၆၈၆။

၌ ရှိနေကြ၏။ အဗူဂျဟ်လ်က “ယခုအချိန် တဦးတယောက်သည် ကုလားအုပ်၏အညစ်အကြေး မစင်ချေးများ သွားယူလာလျှင် ကောင်းစွာ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် (တမန်တော်) မွီဟမ္မဒ်) ဆွာလ္လာဟူ၍ အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) စက္ကီဒဟ် ဦးချသည့်အခါ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်း၏လည်ကုပ် ပေါ်သို့ ထိုချေးမစင်များကို ပစ်တင်ချင်သည်” ဟု ပြောရာ အုက်ဗဟ်က “ဤတာဝန်ကို ကျွန်ုပ် ထမ်းဆောင်ပါမည်” ဟုပြောဆိုလေသည်။ မစင်ချေးများကို ယူဆောင်လာပြီးလျှင် တမန်တော် မြတ်၏ လည်ကုပ်ပေါ်သို့ ပစ်တင်သွားလေသည်။ ကိုရိုက်ရီမျိုးနွယ်ဝင် ခေါင်းဆောင်များ သည် တမန်တော်မြတ်အား တမန်တော်မြတ်အား ယင်းကဲ့သို့ စော်ကားမော်ကား ပြုလိုက်ကြရ သည့်အတွက် ဝမ်းပန်းတသာ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မော်ကြလေသည်။ ဤသည့်အကြောင်း ကိုတဦး တယောက်ကသမီးတော် ဖွာတွေမဟ်သခင်မအား သွားရောက် ပြောကြားသည့်အခါ ထိုအချိန်တွင်သမီးတော်၏ အသက်မှာ ၅-နှစ်မျှ ရှိသေးသော်လည်း မိမိ၏ဘခင်အား အလွန် တရာမျှချစ်ကြည်မြတ်နိုးလှသဖြင့် သမီးတော်သည် ပြေး၍လာပြီးလျှင် အဆိုပါချေးမစင်များကို ဖယ်ရှား၍ အုက်ဗဟ်ကို ပြစ်တင် ပြောဆို ကျိန်ဆဲလေတော့သည်။ (a)

တမန်တော်မြတ်သည် လူထုပရိသတ်ရွေတွင် အစွဲလားသော သာသနာရေး တရားဟောကြား တော်မူလျှင် အဗူဟဟ်သည် အဘူသိုက်ပါ၍ “ဤသူ မုသား စကားပြောနေသည်” ဟု ပြောဆို လေ့ရှိသည်။ ဆွာဟာဗီ သာဝကကြီးတပါးက ပြောပြသည်မှာ-တကြိမ်သော် (ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် မုတ်စ်လင်မ်မဖြစ်သေးပါ) တမန်တော်မြတ်သည် ဇုလ်မဂျာဇ်ဇေးသို့ ကြွသွား တော်မူ၏။ ၎င်းနောက် တမန်တော်မြတ်သည် လူထုပရိသတ်အတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီးလျှင်၊ လူထုပရိသတ်အား “အသင်တို့သည် လာအေ့လာဟ အစ်လ္လာဟူ၍ ဟူ၍ဆိုကြကုန်” ဟု ပြော တော်မူလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အဗူဂျဟ်လ်သည် တမန်တော်မြတ်အပေါ်သို့ မြေပွဲ များပက် ၍ “အသင်တို့သည် ဤသူ၏ပြားယောင်းခြင်းကို မခံကြနှင့်၊ ဤသူသည် အသင်တို့ ကိုးကွယ်နေ ကြသော လာတ်နှင့်အတတ်ဇာဘုရားများအား အသင်ထံမှ စွန့်လွှတ်ကြသည်ကို လိုလားသည်” ဟု ပြောလေသည်။ (b) တွာအစ်ဖ်မြို့သို့ သွားရောက်၍ တရားဓမ္မ ဟောတော်မူစဉ်က ယင်း မြို့သူမြို့သားများက တမန်တော်မြတ်အား ဒုက္ခပေးခဲ့ကြသည့်အကြောင်း အထက်တွင်ပါရှိခဲ့ လေပြီ။

တကြိမ်သော် တမန်တော်မြတ်သည် ကအ်ဗဟ်ကျောင်းတော်အတွင်း၌ ဆွလာတ်ဝတ်ပြု၍ နေတော်မူ၏။ အုက်ဗဟ်သည် တမန်တော်မြတ်၏ လည်ပင်း၌ ခြုံထည်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍ တအား ဆွဲဆောင်လေသည်။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုအချိန်တွင် သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ် သခင်ရောက်ရှိလာပြီး တမန်တော်မြတ်၏ ပခုံးကိုကိုင်၍ အုက်ဗဟ်၏လက်တွင်းမှ ဆွဲယူလေ သည်။ ၎င်းနောက် သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်သခင်က “အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် တပါး တည်း ရှိတော်မူသည်ဟူ၍ ပြောဆိုသူအား အသင်တို့သည် သတ်ဖြတ်ကြသလော” ဟု ပြောဆို လေသည်။ (c)

(a) ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း၊ ဗါဗွတ်တူဟာရတ် ဝလ်ဂျဇ်ယဟ် ဝလ်ဂျေဟာဒ်။ မုတ်စ်လင်မ်ကျမ်း။ ဇုရ်ကာနီကျမ်း၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၂၉၄။
(b) မုတ်စ်နဒ် အေ့မာမ် ဟန်ဗလ်၊ အစောင် ၄၊ စာမျက်နှာ ၆၃။
(c) ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း၊ တမန်တော်မြတ်နှင့် သာဝကကြီးများ မက္ကာမြို့တွင် ဒုက္ခပေးခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသည့်ကြောင်း။

တမန်တော်မြတ်အား နေ့ညဉ့်မပြတ် ဒုက္ခပေးရန်ကိုသာ ကြံစည်အားထုတ်၍နေခဲ့ကြသော တမန်တော်မြတ်၏ အကြီးဆုံးသော ရန်သူများ၏ အမည်စာရင်းကို အစပ်နို့စအိမ်က တူဇကောတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

တမန်တော်မြတ်အား အမြဲတစေ ဒုက္ခပေးခဲ့သော ရန်သူများ။

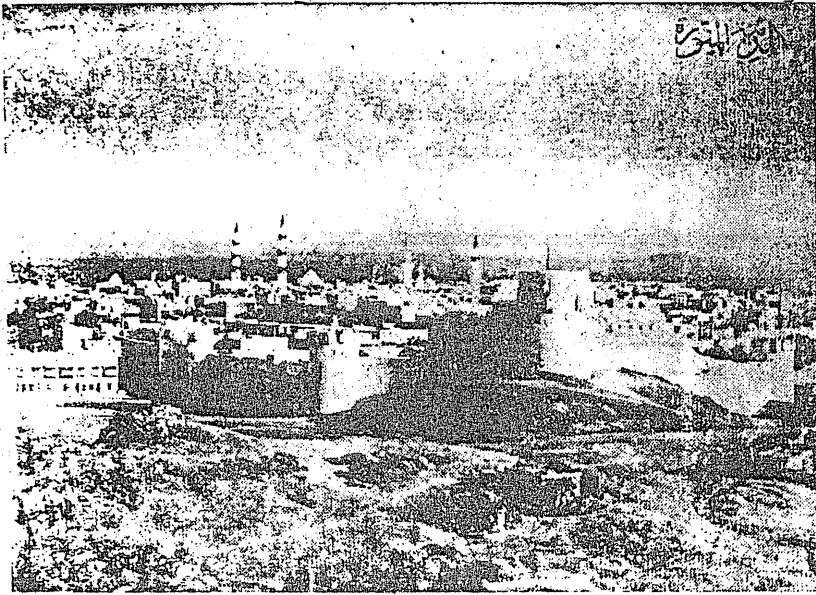
- ၁။ အဗူဂျဟ်လ်။
- ၂။ အဗူလဟဗ်။
- ၁။ အတစ်ဝါဒ် အစပ်နို့ အပ်ဒေ့ ယဗ္ဗုဆ်။
- ၄။ ဟာရစ်ဆ် အစပ်နို့ ကိုက်စ် အစပ် နေ့ အဒီ။
- ၅။ ဝလီဒ် အစပ်နို့ မိုဗီရဟ်။
- ၆။ အိုမိုဇ်ယဟ်။
- ၇။ အိုဗိုဇ်ယ အစပ်နို့ ခလ်ဗ်။
- ၈။ အဗူကိုက်စ် အစပ်နို့ ဖါကစ်ဟ် အစပ်နို့ မိုဗီရဟ်။
- ၉။ အာဆ် အစပ်နို့ ဝါအစ်လ်။
- ၁၀။ နဿ်ရ် အစပ်နို့ ဟာရဆ်။
- ၁၁။ မိုနပ်ဗစ်ဟ် အစပ်နို့ ဟဂျ်ကျာဂျ်။
- ၁၂။ ဇိုဟိုဇ်ရ် အစပ်နို့ အဗီအိုမိုဇ်ယဟ်။
- ၁၃။ စာအစ်ဗ် အစပ်နို့ ဆိုဇ်ဗီ။
- ၁၄။ အတစ်ဝါဒ် အစပ်နို့ အပ်ဒစ်လ်အစဒ်။
- ၁၅။ အာဆ် အစပ်နို့ စအိဗ် အစပ်နို့ အာဆ်။
- ၁၆။ အာဆ် အစပ်နို့ ဟာရုဇ်ဗ်။
- ၁၇။ အုက်ဗဟ် အစပ်နို့ အဗီမို အိုက်တို။
- ၁၈။ အစပ်နို့ အလ်အာဆ်ဒါအေ အလ်ဟိုဇ်ဟ်။
- ၁၉။ ဟကမ် အစပ်နို့ အဗစ်လ်အာဆ်။
- ၂၀။ အဒီ အစပ်နို့ ဟမ်ရာအ်။

အထက်တွင်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် တမန်တော်မြတ်၏ အိမ်နီးချင်းများဖြစ်ကြသည့် အပြင်၊ အာဇာနည်သောသူများလည်း ဖြစ်ကြပေသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်များသည် အလွန် ဘုရားမျှော် စိတ်နာကြည်းစရာ၊ ကြေကွဲစရာ၊ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလှသည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် အံ့ဩဘွယ်ရာကားမဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် မကြား သိဘူးသော၊ မယဉ်ပါးသော၊ အသစ်အဆန်းဖြစ်သော၊ ဆန်းပြားသော အသံတခု၊ ဝါဒလမ်းစဉ် ဘုရားကို ရုတ်တရက်ကြည်ဖြူစွာဖြင့် လက်ခံနာယူခဲ့သည်ဟူ၍ကား အလျှင်မရှိခဲ့ပေ။ တမန် တော် နှယ် (အလိုင်ဟာဂ္ဂလာမ်) သည် နှစ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာတိုင်တိုင် မိမိအမျိုးသားများ၏ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာခြင်း၊ ရိုင်းစိုင်းစွာ ဆက်ဆံခြင်းများကို ခံခဲ့ရပေသည်။ (ယူနာန်) (Greek) ဂရိတ်ပြည်သည် ကမ္ဘာတွင် ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာခြင်း၊ အပြောအဆိုနူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ပြေပြစ်ခြင်း၊ ချေငံခြင်း၊ သဘောကောင်းခြင်းတွင် ပဌမဆရာပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့တစေလည်း ထိုနူးညံ့သိမ်မွေ့ သော တိုင်းပြည်မှာပင် (Socrates) “စွတ်ကရေတီစ်” “စွတ်ကရေတီစ်” သည် အဆိပ်ခွက်ကို

သောက်ခဲ့ရပေသည်။ တမန်တော် အီစာ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် (ကာယကံမြောက် ကား စင်တင်၍ ကွပ်မျက်ခြင်းမခံခဲ့ရသော်လည်း) ကားစင်နှင့်မူ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပေသေးသည်။ ဤသည့် သဘောကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အရပ်နှင့် ကို ရိုက်ရှုံ့မျိုးနွယ်ဝင်များက ပြုမူခဲ့သော အပြု အမူများသည် ရာဇဝင်တွင်ရစ်မည့်ကိစ္စကြီးတရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤတွင်စဉ်းစားရန်အချက်မှာ ကား တမန်တော်မြတ်သည် ထိုထိုအခါ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို အသိပြန်လည် တုံ့ပြန် တော်မူခဲ့လေသနည်း။

(Socrates) စွတ်ကံကရေတီစ်သည် အဆိပ်သောက်၍သေခဲ့ပေပြီ။ တမန်တော်နှုတ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် နှစ်ပရိစ္ဆေဒမြောက်မြားစွာ တရားဓမ္မဟောကြားခဲ့ရသော်လည်း မိမိ အမျိုးသားများ၏ ဆန့်ကျင်မှုကို မခံမရပ်ဖြစ်၍ နောက်ဆုံးတွင် ရေဘေးကြီးသင့်စေရန် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အဘ်တော်၌ ဆုပန်ကြားခဲ့လေသည်။ ကမ္ဘာကြီး၏ တစိတ်တဒေသသည် ပျက်စီးယိုဟွင်း၍သွားခဲ့လေသည်။ တမန်တော်အီစာ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် နောက်လိုက် တပည့်သား ၃၀၊ ၄၀ မျှသာရှိသည့် အုပ်စုငယ်တခုတည်ထောင်၍ ခရစ်ယာန်တို့၏ အဆီရ ကားစင်ပေါ်သို့ တက်တော် မူသွားခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆူလ္လူလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ၀စလ္လမ်) သည်ကား ထိုထိုသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့နှင့်မတူ၊ တမူခြားတော်မူပေသည်။ သာဝကကြီး ခဗျါဗ် အစိပ်နီ အရတ္တသည် ကိုရိုက်ရှုံ့မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ရှိသည့်အဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ လာရောက်ပြီး “အို-တမန်တော်မြတ်၊ ဤသူများကို အဘယ်ကြောင့်ကျိန်ဆဲတော်မမူပါသလဲ” ဟုမေးလျှောက်ရာ တမန်တော်မြတ်၏ မျက်နှာတော်သည် နီရဲလာလေ၏။ ၎င်းနောက် တမန်တော်မြတ်က “အသင်တို့အလျှင်အချို့ သူမွန်သူမြတ်တို့သည် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြပြီ၊ ၎င်းတို့၏ဦးခေါင်းများသည် လူများဖြင့် တိုက်ဆွဲ ခြင်းပင်ခံခဲ့ရပေသည်။ သို့တစေလည်း ထိုသူမွန်သူမြတ်တို့သည် မိမိတို့၏တာဝန်များကို ဦးလည် မသို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပေသည်။ တာဝန်မပျက်ကွက်ခဲ့ကြပေ။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အစ္စ လာမ်သာသနာတော်ကို ပြီးဆုံးတိုင်ရောက်ပြီတော်မူမည်ဖြစ်သည်။ ကုလားအုဋ်စီးနင်းသူတိုင်း သည် ဆွာန်အာမြို့မှ ဟယျာရမောက်တိုမြို့အထိ ချေမီးသင်္ဃာတော် ခရီးသွားနိုင်ပေမည်၊ ထိုသူ သည် ထိုခရီးတွင် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်မှ တပါး အဘယ် တစ်စုံတရာကိုမျှ ကြောက်ရ မည်မဟုတ်ပေ” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်လေသည်။ (a) တမန်တော်မြတ်၏ အနာဂတ်ဟော ဗျာဒိတ်စကားများသည် စ၊ လယ်၊ ဆုံး တလုံးမကျန် မှန်ကန် နေသည်မှာ ရာဇဝင်အထင် အရှားပင်ဖြစ်ပေသည်။

(a) ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း၊ တမန်တော်မြတ်နှင့် တမန်တော်မြတ်၏ သာဝကကြီးများ မုရှ်ရစ်က် တို့၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို ခံခဲ့ကြရသည့်အကြောင်း။

မဒီနာမြို့တော်နှင့် “အန်ဆွာရ်”

နေ၏လင်းရောင်ခြည်များသည် အခဝးသို့ရောက်ရှိသောအခါ ပို၍ထက်မြတ်စူးရှလာခဲ့၏။ ပန်းပွင့်များ၏အနံ့သည် ဥယျာဉ်ပန်းမာလ်များမှ ထွက်၍ ပျံ့နှံ့မှုေးကြိုင်၍လာခဲ့၏။ ထို့အတူပင် အစွဲလမ်းသောသနာတည်းဟူသောသူရိယနေသည် မက္ကာမြို့တော်၌ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ရောင်ခြည်များသည် မဒီနာမြို့တော်ပေါ်တွင် ထွန်းလင်းတောက်ပလာခဲ့လေသည်။

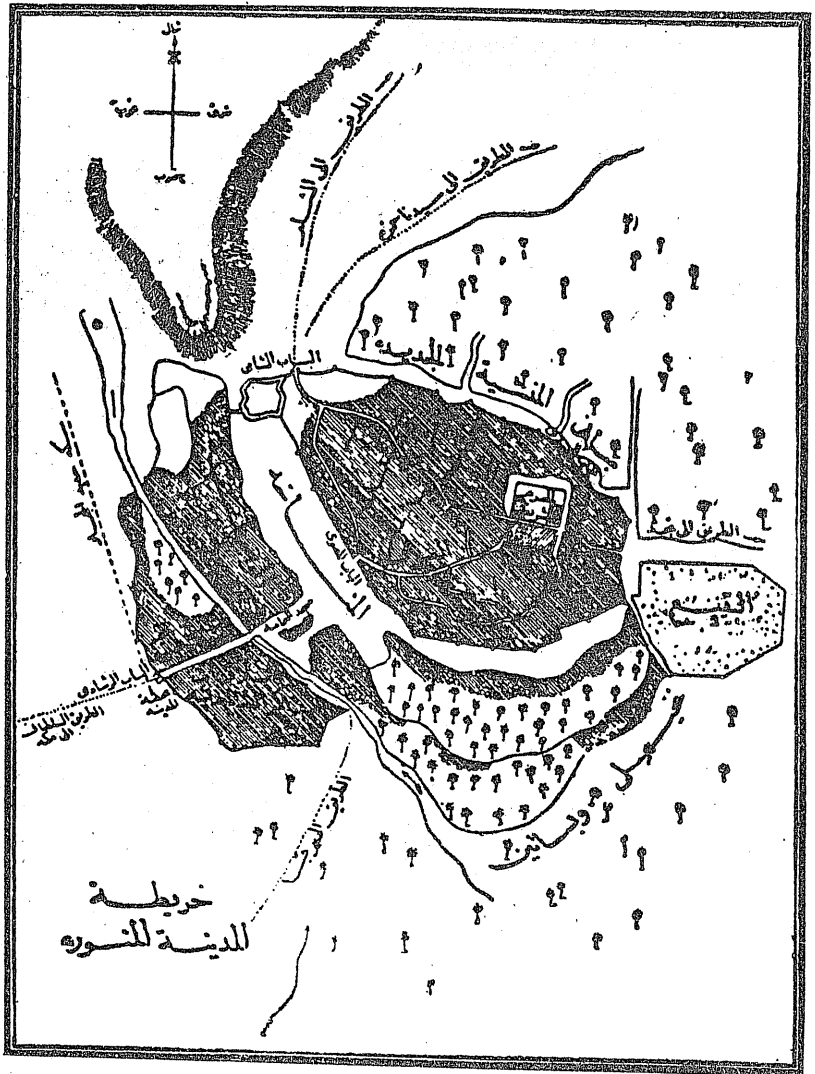
မဒီနာ။

“မဒီနာ”မြို့တော်၏မူရင်းအမည်မှာ “ယဆ်ရစ်ဗ်”ဟူ၍ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟို အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) သည် မက္ကာမြို့တော်မှ မဒီနာမြို့တော်သို့ ရွှေ့ပြောင်းကြွ ရောက်နေသိုက်တော်မူသည့်အခါ ထိုမြို့၏အမည်မှာ “မဒီနာတူန့်နဗ်” “တမန်တော်မြတ်၏မြို့”ဟူ၍ ဖြစ်လာခဲ့၏။ ထို့နောက်မှ အတိုကောက်အားဖြင့် “မဒီနာ” (မဒီနာ)ဟူ၍ ကျော်ကြားလာခဲ့လေသည်။

ဤမြို့သည် နှစ်ကာလ ပရိစ္ဆေဒအတော်ကြာမှပင်တည်ရှိခဲ့၏။ ယဟူဒီများသည် ရှေးအတော်ကြာကြာကပင် ဤမြို့သို့ရောက်ရှိလာပြီး အခြေစိုက်ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့၏မျိုးနွယ်များသည်လည်း မြောက်မြားစွာတိုးပွား၍လာခဲ့ကြ၏။ ၎င်းနောက် မဒီနာမြို့နှင့်တကွ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဒေသများသည်လည်း ၎င်းတို့၏လက်တွင်းသို့ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ယဟူဒီများသည် မဒီနာမြို့နှင့်တကွ အနီးတဝိုက်တွင် ခံတပ်ငယ်များကို ပြုလုပ်၍ ထိုခံတပ်ငယ်များတွင် နေထိုင်ကြ၏။ (ယဟူဒီများနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေ့တွင်အကျယ်တွေ့ရှိရပေမည်)။

“အန်ဆာရ်” ။

“အန်ဆာရ်”သည် “ယမန်” ပြည်နယ်သားများဖြစ်ကြ၏။ “ကဟ်တွာန်” ၏ မျိုးနွယ်ဝင်များဖြစ်ကြ၏။ “ယမန်”ပြည်တွင် “စိုင်လေအေရမ်” ဟူ၍ မည်တွင်ခဲ့သည့် ရေဘေးကြီးလွှမ်းမိုးသည့်အခါ အန်ဆာရ်များသည် ယမန်ပြည်မှ မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

“အန်ဆွာရ်” မျိုးနွယ်ဝင်များသည် “အောက်စ်” နှင့် ခတ်ငိုရဂျီ” အမည်ရှိသော ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်မှ ဆင်းသက်ပေါက်ပွား လာခဲ့ကြသော မျိုးနွယ်များပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ (a) အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ မဒီနာသို့ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည့်အချိန်တွင် ယဟူဒီများ၏ တန်ခိုး အာဏာသည် အလွန်ကြီးမားလျက်ရှိခဲ့၏။ မဒီနာမြို့နှင့် အနီးအနားရှိ ဒေသများကိုလည်း ယဟူဒီများသည် သိမ်းပိုက်ထားခဲ့ကြ၏။ ယဟူဒီများသည် ဥဇ္ဇာနေ ပေါကြွယ်ဝသူများ လည်းဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ယဟူဒီများတွင် သားသမီးများပြားလှသဖြင့် “ကဗီလဟ်” အုပ်စုကလေး များသည် ၂၀၊ ၂၁ အထိပင်ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် ယဟူဒီများသည် အလွန်ဝေး ကွာ လှသောနေရာများအထိ ကျေးရွာများတည်၍ နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ သည် အချိန်ကာလအတော်ကြာသည်အထိ ယဟူဒီများနှင့် တသီးတခြားနေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ ရာတွင် အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ယဟူဒီများ၏ အားအင်နှင့် ဩဇာအာဏာကြီးမား သည့်ကိုတွေ့မြင်ကြသောအခါ နောက်ဆုံးတွင် ယဟူဒီများ၏ “ဟလီဖ်” (a) မဟာမိတ်များဖြစ် သွားခဲ့ကြလေသည်။ အန်ဆွာရ်နှင့် ယဟူဒီများသည် နှစ်ပရိစ္ဆေဒအတော်ကြာသည်အထိ “ဟလီဖ်” အဖြစ်နှင့်နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် လူဦးရေတိုး ပွားများပြား၍လာခဲ့၏။ တန်ခိုး၊ ဩဇာအာဏာများကိုလည်းရရှိလာခဲ့၏။ ထိုအခါ ယဟူဒီများ သည် နောင်ရေးကိုမြှော်တော့သည့်အနေဖြင့် အချင်းချင်း “ဟလီဖ်” မဟာမိတ်အဖြစ်ချုပ်ဆို ထားသည့် ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်ခဲ့ကြလေသည်။

ယဟူဒီများတွင် “ဖတ်ယောင်နီ” အမည်ဖြင့် ခေါင်းဆောင်တယောက်ပေါ်ထွန်း၍လာခဲ့၏။ ဖတ်ယောင်နီသည် အလွန်တရာမျှပင် အပျော်အပါးလိုက်စား၏။ အကျင့်ယုတ်သုတဦးလည်း ဖြစ်၏။ ၎င်းကအမိန့်တရပ်ထုတ်ခဲ့သည်မှာ “မိန်းမပျိုတဦးသည် ထိမ်းမြားသည့်အခါတွင် အခန်း မအပ်မီအလျှင် ပျော်ပါးရန်အတွက် ၎င်းထံသို့လာရမည်” ။ ယဟူဒီများသည် အဆိုပါ အမိန့်ကို လက်ခံ သဘောတူညီခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ အလှည့်သို့ရောက်သော အခါ အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များက အဆိုပါအမိန့်ကို ငြင်းဆိုလိုက်ကြလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်တို့၏ခေါင်းဆောင်မှာ မာလစ်က အစ်ဗ်နီ အဂျီလာန်ဆိုသူဖြစ်၏။ ထိုအ ချိန်မှာပင် အဆိုပါခေါင်းဆောင်၏နှမ၏ ထိမ်းမြားပွဲလည်းဖြစ်ခဲ့၏။ နှမဖြစ်သူသည် ထိမ်းမြား သည့်နေ့မှာပင် အစ်ကိုတော်သူ မာလစ်က အစ်ဗ်နီအဂျီလာန်၏ရှေ့မှ “ပရိဒဟ်” မရှိဘဲဖြတ်သွားခဲ့ ၏။ ယင်းကဲ့သို့ နှမဖြစ်သူသည် “ပရိဒဟ်” မရှိဘဲ မိမိရှေ့မှဖြတ်သွားသည့်အတွက် မာလစ်ကသည် အလွန်တရာမျှရှက်မိ၏။ အိမ်သို့ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် မိမိ၏နှမဖြစ်သူအား ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ပြောဆို လေ၏။ ထိုအခါ နှမဖြစ်သူက “အစ်ကိုကြီး၊ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုခြင်းသည် မှန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် နက်ဖြန်တွေ့ကြုံရမည့်အဖြစ်သည် ဤအဖြစ်ထက်ပင် ဆိုးရွားလှပါသည်” ဟု ပြန်လည် ဖြေကြားလေသည်။ နောက်တနေ့တွင် ယဟူဒီ ခေါင်းဆောင် ဖတ်ယောင်နီ၏ အမိန့်အတိုင်း

(a) “အန်ဆွာရ်” မျိုးနွယ်ဆက်ပုံအကြောင်းနှင့် မဒီနာမြို့တွင် အခြေစိုက်ခဲ့ကြသည့် အကြောင်း များကို “ဝမါအုလ်ဝမါ” ကျမ်း၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ (၁၁၆-၁၅၂) တွင် အကျယ်တဝင့် ရှင်း နိုင်ပေသည်။

(a) အုပ်စုတခုနှင့်တခု အချင်းချင်းကူညီဖိတ်ပင်းရန်အတွက် “ဟလီဖ်” ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆို၍ ပဋိညာဉ်ပြုကြ၏။ ယင်းသို့ပဋိညာဉ်ပြုသောအုပ်စုများသည် အချင်းချင်း “ဟလီဖ်” မည်၏။

မာလစ်ကန်၏နုပျော်သူသည် မာလာဆောင် သတို့သမီးအဖြစ်ဖြင့် ဖတ်ယောင်ခံ၏ စံပျော်ရာ
ဆန်းမဆောင်သို့ သွားရရှာလေသည်။ ထိုအခါ မာလစ်ကန်သည်လည်း အမျိုးသမီးများ၏ဝတ်စား
ကုန်ဆာကိုဝတ်ဆင်၍ မိန်းမအပေါ် များနှင့်အတူလိုက်ပါသွားခဲ့၏။ ၎င်းနောက် မာလစ်ကန်သည်
ဖတ်ယောင်ခံကို သတ်ဖြတ်၍ (Syria) ဆီရိယနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်နေခဲ့၏။ ထိုအ
ချိန်တွင် ဆီရိယနိုင်ငံကို ဗတ်စ်စာနီမျိုးနွယ်ဝင်များသည် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ရှင်ဘုရင်
မှာ “အဗျုဗလတ်” ဖြစ်၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မာလစ်ကန် တင်ပြသော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များကို
ကြားသိရသောအခါ ကြီးမားလှသော စစ်တပ်ကြီးတပ်နှင့်ချီတက်လာခဲ့၏။ ၎င်းနောက်ဘုရင်
မင်းမြတ်သည် “အောက်စ်” နှင့် “ခတ်စ်ရဂျီ” မျိုးနွယ်များ၏ ခေါင်းဆောင်များကို ဘိတ်မန္တက
ပြုပြီး ဂုဏ်ထူးဆောင် ဝတ်စား တန်းဆာများနှင့် ဆုလာဘ်များကို ခြီးမြှင့် တော်မူ၏။
၎င်းနောက် ဘုရင်မင်းမြတ်က ပရိယာယ်ဖြင့် ခေါင်းဆောင်အသီးသီးကို ကွပ်မျက်စေတော်မူခဲ့
လေသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် ယဟူဒီ များ၏အင်အားသည် လျော့ပါးသွားခဲ့၏။ ၎င်းနောက် အန်
ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏အင်အားသည် ကြီးမား၍လာခဲ့၏။ (a)

အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ယင်းကဲ့သို့ အားအင် ကြီးမားလာကြသည့်အခါ မဒီနာ
မြို့နှင့် မဒီနာမြို့၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ခံတပ်ကလေးများကို ပြုလုပ်ကြ၏။ အောက်စ်နှင့်ခတ်စ်ရဂျီ
မျိုးနွယ်ဝင်များသည်လည်း အချိန်အခါ အတော်ကြာသည်အထိ အချင်းချင်း ညီညွတ်စွာ နေ
ထိုင်ခဲ့ကြ၏။ သို့တစေလည်း ယင်းမျိုးနွယ်ဝင်များတွင် အရပ်လူမျိုး၏ မူလဗီဇ၊ ဓါတ်သဘာဝ
အလျောက် အိမ်တွင်းတိုက်ပွဲများ၊ ပဋိပက္ခမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ သွေးထွက်သံယိုမှုများ
အကြီးအကျယ်ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ ၎င်းတို့တွင် နောက်ဆုံးဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲမှာ “ဗိုအာဆ်” မည်
သော စစ်ပွဲပင်ဖြစ်၏။ ယင်းစစ်ပွဲသည် အလွန်ပြင်းထန်သော စစ်ပွဲဖြစ်ခဲ့၏။ ယင်းစစ်ပွဲတွင်
မျိုးနွယ်စုနှစ်ခုလုံးမှ ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ကျဆုံးသွားခဲ့ကြ၏။ ဤသို့အား
ဖြင့် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အလွန်တရာမျှ အားအင်ချည့်န့်သွားခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါ
အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ထံသို့ ကိုယ်စားလှယ်များစေလွှတ်၍ မိမိတို့
အား “ဟလီဗ်” မဟာမိတ်ပြုလုပ်ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ကြရလေသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းကိစ္စကိုအဗျု
ဂျပ်လ်သည် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်၍အချည်းနှီးဖြစ်စေခဲ့လေသည်။

အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ရုပ်တု ကိုးကွယ်သူများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ သို့တစေ
လည်း ယင်းသူတို့သည် ယဟူဒီများနှင့် ဆက်ဆံပေါင်းသင်း အတူနေထိုင်ခဲ့ကြသည့်အတွက်
“နဗီ” တမန်တော်များ၏ အကြောင်းနှင့် ကောင်းကင်ကျ ကျမ်းဂန်များအကြောင်းကိုလည်း
ကြားဘူးသူများဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ အန်ဆွာရ်များသည် ယဟူဒီများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဘက်များ ဖြစ်ခဲ့ကြ
၏။ သို့တစေလည်း ၎င်းတို့သည် ယဟူဒီများ၏ ပညာအရည်အချင်းကိုမူ လက်ခံကြပေသည်။
ယဟူဒီများသည် မဒီနာမြို့တွင် ပညာရေးဆိုင်ရာ ကျောင်းများကို တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ထားခဲ့
ကြ၏။ ထိုကျောင်းများကို “ဗိုင်တုလ်မစ်ဒ်ရာစ်” ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။ (ဗိုဒါရီအစရှိသည့် ကျမ်း
ကြီးများတွင် အဆိုပါကျောင်းများ၏ အမည်ပေါ်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်) (b)
အဆိုပါကျောင်းများတွင် “တောင်ရာဗ်” ကျမ်းကိုသင်ကြားပို့ချကြ၏။ အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်

(a) ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “ဝဗါအုလ်ဝဗါ” ကျမ်းတွင် အကျယ်တဝင့်တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။
(b) ကြည့်-ဗိုဒါရီကျမ်း၊ အစောင် ၂၊ စာမျက်နှာ ၂၀၂၇။

ဝင်များသည် ပညာမဲ့များဖြစ်ကြ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ယဟူဒီများ၏ ပညာသာမန်သည် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၌ ယဟူဒီများ၏ ဂုဏ်အင်ဒြပ်ကိုကြီးမားစေခဲ့၏။ အန်ဆွာရ်သည် အလိုအလျောက် ယဟူဒီများကို အထင်အမြင်ကြီးခဲ့ကြ၏။ အဘယ်မျှအထင်ကြီးလာခဲ့ကြသည် ဆိုသော် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များတွင် တဦးတယောက်၌ သားသမီးအဖတ်မတင်သည့်အခါ ထိုသူသည် “အကယ်၍ ကလေးအသက်ရှည်လျှင် ယဟူဒီဘာသာတွင်းသို့ သွင်းပါမည်” ဟု ကိုးလေ့ရှိခဲ့လေသည်။ (a) ထိုခေတ်ထိုအခါရှိ ယဟူဒီများသည် များသောအားဖြင့် မကြာမီအတွင်း နောက်ထပ် နှစ်တမန်တော်တပါး ပွင့်မည့်အကြောင်းကို ယုံကြည်လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ထို့အတွက် ကြောင့်ပင် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်လည်း၊ ထိုနှစ်တမန်တော်ပွင့်တော်မူမည့်အကြောင်းကို ကြိုတင်သိရှိခဲ့ကြလေသည်။

အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များတွင် စို့ဝိုက်ဒ် အစ်ဗ်နို့ ဆွာမစ်တ် အမည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးရှိခဲ့၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လက်ဝဲကုံး ရေးသားရာတွင်၎င်း၊ စစ်မှုကျမ်းကျင်ရာတွင်၎င်း၊ အထူးကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးပင်ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် “အမ်ဆာလိ လွတ်ကဲမာန်” (သုခမိန်ကြီး လွတ်ကဲမာန်သခင်၏ ထုံးပုံဥပမာများ) အမည်ရှိသော ကျမ်းတစောင်ကို ရရှိခဲ့၏။ ထိုကျမ်းကို အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကောင်းကင်ကျ ကျမ်းဂန်ဟူ၍ ယူဆထားခဲ့၏။ တကြိမ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဟဂါပြုရန်အတွက် မဏ္ဍာမြို့တော်သို့ သွားရောက်ခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အကြောင်းကို ကြားသိသောအခါ တမန်တော်မြတ်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံသို့ ကြွသွားတော်မူခဲ့၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က “အမ်ဆာလိ လွတ်ကဲမာန်” ကို ရွတ်ဘတ်ပြ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “ဤအရာထက် ပိုမိုကောင်းမြတ်သောအရာ ကျွန်ုပ်ထံတွင် ရှိပါသည်” ဟု ပြောဆို၍ ကုရ်အာန် ကျမ်းလာအချို့၊ လောဘတော်များကို ရွတ်ဘတ်၍ ပြတော်မူလေသည်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းလာမကွပ်ပိုင်တော်များကို ကြားနားရသောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ခြီးမွမ်းမဆုံးဖြစ်လေတော့သည်။ (b) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မဒီနာမြို့သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိ လာပြီး “ဗိုအာဆ်” စစ်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားခဲ့၏။ ယင်းသို့ ကျဆုံးသွားခဲ့ရရှာသော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို ယုံကြည်မြတ်နိုးသွားခဲ့လေသည်။

စို့ဝိုက်ဒ်သည် သူရသတ္တိ၌၎င်း၊ လက်ဝဲ ကုံးရေးသားရာ၌၎င်း၊ အလွန်ထူးချွန်ခဲ့၏။ ယင်းသို့ ထူးချွန်သူကို အရပ်လူမျိုးတို့သည် “ကာမစ်လ်” ဟူ၍ ခေါ်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် စို့ဝိုက်ဒ်သည် “ကာမစ်လ်” ဟူသောဘွဲ့နာမဖြင့်ကျော်ကြားခဲ့၏။ (c) စို့ဝိုက်ဒ်သည် အစ္စလာမ်ဘက်သို့ ယိမ်းယိုင်ခဲ့သည့်အတွက် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်လည်း အစ္စလာမ်ဘက်သို့ ယိမ်းယိုင်လာခဲ့ကြလေသည်။ (တနည်း) အစ္စလာမ်ဘက်သို့ စို့ဝိုက်ဒ်၏ ယိမ်းယိုင်မှုသည် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၌လည်း အကျိုးသက်ရောက်စေခဲ့လေသည်။

(a) “အစ္စလာမ်သာသနာတွင် အဓမ္မမှုမရှိ” ဟူသောအာယတ်အတိအကျနှင့် စပ်လျဉ်း၍ “တစ်စိန်” ကျမ်းကြီးများတွင် ရှိပါကုန်။

(b) ကြည့်-အလ်ဗေဒါယဟ် ဝါန်နောဟာယဟ်-အစ်ဗ်နို့.ကဆီရ်၊ အ-၃၊ စ-၁၄၇။

(c) စို့ဝိုက်ဒ်၏ အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “တူဗရီ” စ-၁၂၀၇ တွင် အကျယ်တဝင့်ပါရှိ၏။ ထို့အတူ ရောင်သျှလ်အန်ဖ်၊ အေဆွာဗဟ်၊ အစ်ဗ်နောဟေရှာမ် စသည့်ကျမ်းများတွင်လည်းတွေ့ရှိရပေသည်။

အောက်စံနှင့်ခတ်ဇ်ရဂျီ မျိုးနွယ်စု ၂ခုတို့၏ စစ်ပွဲတွင် အောက်စံမျိုးနွယ်ဝင်များသည် စစ်ရေးရှုံးနိမ့်ခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါ အောက်စံမျိုးနွယ်၏အကြီးအကဲများသည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ထံ သွားရောက်ပြီးလျှင် ၎င်းတို့အား ခတ်ဇ်ရဂျီနှင့် ပြိုင်ဆိုင်နိုင်ရန်အတွက် မိမိတို့၏မဟာမိတ်ပြုလုပ် ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ကြ၏။ ယင်းသို့သွားရောက်ရာတွင် အော့ယာစ် အစိန်နီ မို့အာဇ်လည်း ပါ ဝင်ခဲ့၏။ အောက်စံမျိုးနွယ်ဝင်များ၏ အကြီးအကဲများရောက်ရှိလာကြသည်ကို တမန်တော် မြတ်သိတော်မူသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် ထိုအကြီးအကဲများထံသို့ ကြွရောက် သွားပြီးလျှင် ကုရ်အာန် ကျမ်းလီအာယတ်တော်များကို ရွတ်ဘတ်၍ ပြတော်မူလေသည်။ ထိုအခါအော့ယာစ်က “ကျွန်ုပ်သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ ပြောကြားပါအံ့၊ အသင်တို့လာခဲ့ကြသော ရည်ရွယ်ချက်တက် ဤကိစ္စသည် ပိုမို၍ ကောင်းမွန် မြင့်မြတ် လှပါသည်” ဟု၍ပြောကြားလေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ အကြီးဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ အဗူလ်ဟိုက်စ်သည် ကျောက်စရစ်ခံများကို ကောက်၍ အော့ယာစ်၏ မျက်နှာကို ပေါက်လေ သည်။ ၎င်းနောက် အဗူလ်ဟိုက်စ်က “ငါတို့သည် ဤကိစ္စအတွက် လာခဲ့ကြသည်မဟုတ်” ဟု ပြောကြားလေသည်။ ထို့နောက်များမကြာမီအတွင်းမှာပင် မို့အာဆ် စစ်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ အော့ယာစ်သည်တမန်တော်မြတ် မဒီနာမြို့သို့ ဟစ်ဂျီရတ် ရွှေ့ပြောင်းသွားတော်မမူမီ အလျင် ပင် ယေဆိုး၍သွားခဲ့ရှာသည်။ အော့ယာစ်သည် ယေဆိုးသွားသည့်အချိန်တွင် အလ္လာဟ် အသျှင် မြတ် တဆူ တည်းဖြစ်တော်မူသည့်အကြောင်း ရွတ်ဆိုလျက် ရှိခဲ့ကြောင်း လူအများကပင် ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။ (a)

အန်ဆူရီမျိုးနွယ်ဝင်များသည် နဗဝီ သက္ကရာဇ် ၁၀-ခုနှစ်တွင် အစ္စလာမ်သာသနာကို စတင်သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြသည့် အကြောင်း။

အထက်တွင်ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း တမန်တော်မြတ်သည် ဟဂျီအချိန်တွင် မျိုးနွယ် အုပ်စုခေါင်းဆောင်အသီးသီးထံသို့ ကြွရောက်၍ တရားဓမ္မဟောကြားတော်မူလေ့ ရှိခဲ့သည်။ နဗဝီသက္ကရာဇ် ၁၀ခုနှစ်၊ ရဂျဗ်လ-တွင် တမန်တော်မြတ်သည် မြောက်မြားစွာသော မျိုးနွယ် အုပ်စုထံသို့ ကြွရောက်၍ တရားဓမ္မဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။ “အကဗဟ်” အမည်ရှိသော ဌာနတွင် (ယခုအခါ ထိုနေရာတွင် “မတ်စ်ဂျေ ဒုလ်အကဗဟ်” တည်ရှိ၏) ခတ်ဇ်ရဂျီမျိုးနွယ် မှ အချို့သူများကို တမန်တော်မြတ် တွေ့မြင်တော်မူသည့်အခါ တိုသူများအား အမည်နာမနှင့် မျိုးနွယ်ကို မေးတော်မူလေသည်။ ထိုသူများက မိမိတို့၏အမည်နာမများနှင့် မိမိတို့သည် ခတ်ဇ်ရဂျီမျိုးနွယ်မှဖြစ်ကြောင်းပြောပြကြလေသည်။ ထိုအခါတမန်တော်မြတ်သည် ထိုသူများ ကို အစ္စလာမ်သာသနာဘက်သို့ ဘိတ်မန္တကပြု၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းလီအာယတ်တော်များကို ရွတ်ဘတ်ပြတော်မူလေသည်။ ထိုအခါထိုသူများက အချင်းချင်းတဦးကိုတဦးကြည့်၍ “စဉ်းစား ကြ၊ ယဟူဒီများသည် အစ္စလာမ်သာသနာကို လက်ခံရာတွင် ငါတို့ထက် လက်ဦး၍ မသွား စေကြနှင့်” ဟုပြောဆိုကြ၏။ ၎င်းနောက်ထိုသူများသည် အစ္စလာမ်သာသနာကိုကြည်ဖြူစွာဖြင့် သက်ဝင်ယုံကြည်၍လာခဲ့ကြပေသည်။ ထိုသူများသည် (၆) ဦး ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့၏အမည် များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်။ (b)

(a) ကြည့်-တွဗရီ၊ အေ့ဆွာဗဟ်။ အလ်ဗေဒါယဟ် ဝါနီနွေဟာယဟ် အစိန်နီကဆီရ်။ အ-၃၊ ၈၁-၁၄၈။

(b) မဒီနာမြို့မှ ဦးစွာပဌမအစ္စလာမ်သာသနာကို လက်ခံလာခဲ့ကြသော ဤအာဝကကြီးများ နှင့်ပတ်သက်၍တမန်တော်မြတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို မေးမတ်ကြသော အချို့စာရေးဆရာကြီး များသည်

၂။ အဖူးအဖူးဟု အတိတ်အနိစ္စ ခဏ်တိုင်း ဦးစွာရဟန်း (ဆွဟာဗဟိသ သာဝက ကြီးများအနက်) ကြွယ်ဝသောကြီးသည် ဦးစွာပဌမ ဟစ်ဂျီ သက္ကရာဇ် (၁) ခု နှစ်တွင် အလ္လဟ်အသျှင်မြတ်၏အမိန့်တော်ကို ခံယူသွားရသူခဲလေသည်။)

အန်ဆာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သည့် အကြောင်းကို “အန်ဆာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အစ္စလာမ်သာသနာကို ဦးစွာပဉ္စမ သက်ဝင် ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်” ဟူ၍ ခေါင်းစဉ်တပ်သောစာများသည် မိုင်အတ် (၂) ခုသာ ရှိသည်ဟူ၍ ဆိုကြသည်။ (၁) ဒုတိယနှစ်တွင် အန်ဆာရ်မျိုးနွယ်မှ ပုဂ္ဂိုလ် (၁၁) ဦးသည် အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ဤသည် “မိုင်အတ် အကဗယ် အူလာ” ဖြစ်သည်။ (၂) တတိယနှစ်တွင် အန်ဆာရ် မျိုးနွယ်မှ ပုဂ္ဂိုလ် (၃၃) သည် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ဤသည် “မိုင်အတ် အကဗယ် ဆာနီယယ်” ဖြစ်သည်။ ကြည့်-ယာရိုဗ် ဆိုဗ် အောင်ဂါရ် စာပိုဒ်၊ ၃၁၆၊ ၃၁၇၊ ၃၁၈။ အထူးသတိပြုရန် အ ၁၊

324

- ၃။ အောက်ဖ် အစ်ဗ်နီ ဟာရစ်ဆ်။ (ဤသာဝကကြီးသည် ဗဒိရ် စစ်မြေပြင်တွင် ရွတ်ဖိုဖြစ်သွားရခဲ၏) ။
- ၄။ ခုဖ်အ် အစ်ဗ်နီ မာလစ်က် အစ်ဗ်နေ အဂ်လာန်။ (ယိုအခိုန်အထိ ကျရောက်လာခဲ့သမျှသော ကုန်အာန်ကျမ်းလာမှုကွပ်ပြောတော်များကို စာမန် တော်မြတ်သည်ဤသာဝကကြီးအား ပေးတော်မူခဲ့၏။ ဤသာဝကကြီးသည် အိုဟုဒ်စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့လေသည်။)
- ၅။ ကုတ္တဗဟ် အစ်ဗ်နီ အာမစ်ရ် အစ်ဗ်နေ ဟဒီဒဟ်။ (“အကဗဟ်” သုံးခု လုံးတွင် ဤသာဝကကြီးသည်ပါဝင်ခဲ့လေသည်။)
- ၆။ ဂျာဗစ်ရ် အစ်ဗ်နီ အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နေ ရီဗ်ဗ်။ (ဤသာဝကကြီးသည် အမည်နာမကျော်ကြားသော သာဝကကြီး ဂျာဗစ်ရ် အစ်ဗ်နီ အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နေ အစ်ဗ် မဟုတ်ပေ။ ဤသာဝကကြီးသည် ဗဒိရ်နှင့် အခြားသောစစ်ပွဲ များတွင် ပါဝင်ခဲ့လေသည်။)

နဗဝီသက္ကရာဇ် ၁၁-ခုနှစ်၊ “ဗိုင်အတ် အကဗဟ်အူလာ” ။

ဗုတိယနှစ်တွင် မဒီနာမြို့မှ ပုဂ္ဂိုလ်(၁၂) ဦးသည် ဝါမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကြ၏။ “ဗိုင်အတ်” ပြုလုပ်ကြ၏။ ၎င်းနောက်အစ္စလာမ် သာသနာရေးဆိုင်ရာ အဓိနိဗ္ဗညတ်များကို သင်ကြားပေးနိုင်ရန်အတွက် သာသနာရေး ဆိုင်ရာ ဆရာတဦးကို လွှတ်ပေးရန်အတွက် တမန်တော်မြတ်ထံ မေတ္တာရပ်ခံကြ၏။ ယင်းသို့ မေတ္တာ ရပ်ခံကြသည့်အတိုင်း တမန်တော်မြတ်က သာဝကကြီး မွတ်ဆွ်အစ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ရ်အား လွှတ်၍ပေးတော်မူခဲ့၏။ သာဝကကြီး မွတ်ဆွ်အစ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ရ်သည် ဟာရစ်ဗ် အစ်ဗ်နီ အဗ်ဒေမနာဖ်၏ မြေးဖြစ်၏။ အစ္စလာမ် သာသနာကို ဦးစွာဗဟုမ သက်ခံ နှာယူခဲ့ကြသော သာဝကကြီးများတွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ “ဗဒိရ်” စစ်ပွဲတွင် အစ္စလာမ်တပ်မတော်၏ အယံ တော်ကိုင်အဖြစ် ခြီးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရ၏။ သာဝကကြီး မွတ်ဆွ်အစ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ရ်သည် မဒီနာ မြို့သို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် မဒီနာမြို့တွင် ဂုဏ်အသရေရှိခေါင်းဆောင် တဦးဖြစ်သော သာဝ ကကြီး အာစ်အစ် အစ်ဗ်နီ ဇိုရာရဟ်၏ နေအိမ်တွင် တည်းခိုနေထိုင်ခဲ့၏။

သာဝကကြီး မွတ်ဆွ်အစ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ရ်သည်နေ့စဉ် အန်ဆူရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏အိမ်များ သို့ အသီးသီးသွားပြီး အစ္စလာမ် သာသနာဘက်သို့ ဘိတ်မန္တကပြု၍ ကုန်အာန် ကျမ်းလာ မှုကွပ်ပြောတော်ကို ရွတ်ဘတ်ပြုလေ့ရှိ၏။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှလိုလိုပင် ပုဂ္ဂိုလ် တဦးနှစ်ဦးသည် အစ္စ လာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်၍လာခဲ့၏။ ဤသို့အားဖြင့် တဖြည်းဖြည်း အစ္စလာမ် သာသနာသည် မဒီနာမြို့မှ “ကိုဗါ” အထိ အိမ်တိုင်းလိုလိုမှာပင် ပျံ့နှံ့၍သွားခဲ့၏။ ဟ်တူမယ်၊ ဝါအစ်လ်၊ ဝါကစ်ဗ် တို့၏ အိမ်အနည်းသာလျှင် ကျန်ရှိနေခဲ့၏။ ဤသည်အကြောင်းများကို အစ်ဗ်နီ စအ်ဗ်သည် တွဲဗကာတ်တွင် အကျယ်တဝင့် ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

အောက်ဖ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်မှာ သာဝကကြီး စအ်ဗ် အစ်ဗ်နီ မိုအာဇ် ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး စအ်ဗ် အစ်ဗ်နီ မိုအာဇ်သည် မိုမိုဇ်အမျိုးသားများအပေါ်၌ အထူးတလျှောက် ဩဇာတိက္ကမရှိခဲ့၏။ အောက်ဖ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ကိစ္စအခပ်တွင် သာဝကကြီး စအ်ဗ်

အစိတ်နဲ့ မို့ဟင် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း တသဝေမတမ်း လိုက်နာဆောင်ရွက်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ သာဝကကြီး ပုဂံဆုံအမိသည် သာဝကကြီး စောဒိန် အစိတ်နဲ့ မို့အာတ်လံသွား၍ အစုလာမ် သာသနာအကျိုးကို စိတ်မနှေးဘဲ ဦးဆောင်အခါ ပဌမသော် သာဝကကြီး စောဒိန်သည် လက်မခံ၊ ပြင်းသန်ခဲ့၏။ ဤစုတွင် သာဝကကြီး မှတ်ဆုံအခါက ကုန်အာန်ကျမ်းလာ မုက္ခပါဠိတော်များ ကို မှတ်အားကိုးလိုက်သည့်အခါ သာဝကကြီး စောဒိန်၏ စိတ်နှလုံးသည် ဂွမ်းဆိတ်သို့ နူးညှပ်၍ ခဲ့၏။ တစ်သောသောသောနှင့် ခြုံညှပ်ပြုစုလာလိမ့်ခဲ့၏။ သာဝကကြီး စောဒိန်သည် အစုလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်လိုက်လေသည်။

နဗီသက္ကရာဇ် ၁၂-ခုနှစ်၊ ဇိုင်အတ် အကမတ် ဆာနီယဟ်။

တဆိယနစ် (နဗီ သက္ကရာဇ် ၁၂-ခုနှစ်) တွင် အန်ဆာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များအနက် ပုဂ္ဂိုလ် (၇၂) တို့သည် ဟဂ်ပြုရန် မက္ကာမြို့တော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီးလျှင် (ရုပ်တုဆင်းတုကိုးကွယ်သော) မိမိတို့၏မိတ်ဆွေများမသိရလေအောင် ပုံးကွယ်ကာ မေ့နာအမည်ရှိသောဌာန (ဝါ) (အလဟယ်) ၌ တမန်တော်မြတ်ကဲ့သို့ ချောက်၍ ဇိုင်အတ်ပြုကြ၏။ သစ္စာဆိုကြ၏။ အစုလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုအချိန်အထိ သာဝကကြီး အဗြဟံသည် အစုလာမ် သာသနာအကျိုးကို မရောက်ခဲ့ပေ။ သို့သော် သာဝကကြီးသည် တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ ပါရှိခဲ့၏။ ဤသောသောသော အန်ဆာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များအား “အို-တော်ဇ်ရဂျီမျိုးနွယ်ဝင် အပေါင်းတို့၊ တမန်တော် (ဆူလူလ္လာဟ်) အလိုဇဟေ့ ဝစလ္လမ်) သည် မိမိ၏မျိုးနွယ်တွင် ဂုဏ်အသရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဖြစ်သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်သူများနှင့် ပြိုင်ဆိုင်ရာတွင် သူ့အတွက် (ဝါ) (တမန်တော်) မို့ဟမ္မဒ် (ဆူလူလ္လာဟ်) အလိုဇဟေ့ ဝစလ္လမ်) အတွက် အမြဲတစေ ရင်မြေကတုတ် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် (တမန်တော်မြတ်) သည် အသင်တို့ထံသို့သွားလိုသည်။ အကယ်၍ အသင်တို့သည် အသက်တက်ဆုံး သူ့ကို ကူညီယိုင်းပင်းနိုင်ကြလျှင် အလွန် ကောင်းသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ယခုကပင် အခြေပေးလိုက်ကြ” ဟု ပြောကြားလေသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး “ဗရ” က တမန်တော်မြတ်အား “အကျွန်ုပ်တို့သည် ခါးလက်နက်များကြားတွင် ကြီးပြင်း၍လာသူများ ဖြစ်ကြပါသည်” ဟူ၍ ပြောကြားရသေးသည်။ စကားဖြတ်၍ အဗုလ်ဟိုင်ဆေက “အို-အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ တမန်တော်၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ယဟူဒီများ၏ စပ်ကြားတွင် အဆက်အသွယ်များရှိပါသည်။ တမန်တော်မြတ်ထံ ကျွန်တော်များ မိုင်အာတ်ပြု ပြုလိုက်သည့်အခါ ဤအဆက်အသွယ်များသည် ပြတ်စဲသွားပါလိမ့်မည်။ တမန်တော်မြတ်သည် တန်ခိုးအာဏာရှိရှိလာသောအခါ ကျွန်တော်တို့ကိုစွန့်၍ မိမိနေရင်းဌာနသို့ ပြန်ကြွသွားမည်ကို စိုးရိမ်မိပါသည်။ ဤသို့မဖြစ်ပါရစေနှင့်” ဟု ပြောကြားလေသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က ရွှင်ပြုံးကာ “ဤသို့မဖြစ်စေရပါ။ အသင်တို့၏ သွေးသည် ကျွန်ုပ်၏သွေးပင်ဖြစ်၏။ အသင်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ (သားချင်း)၊ ကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့၏ (သားချင်း) ဖြစ်သည်” ဟု ပြောကြားတော်မူလိုက်လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ထို (၇၂) ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်များအနက် ပုဂ္ဂိုလ် (၁၂) ဦးတို့အား “နကီဗ်” အကြီးအကဲအဖြစ် ရွေးချယ်တော်မူသည့်အခါ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်များက မိမိကိုယ်တိုင် အမည် နာမများကို ပေးခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအကြီးအကဲ (၁၂) ဦးတွင် (၉) ဦးမှာ

ခတ်စံရရှိ မျိုးနွယ်မှုဖြစ်၍ (၃)ဦးမှာ အောက်စံမျိုးနွယ်မှ ဖြစ်ပေသည်။ အစစ်နို့ စအံဒ်၏ ရေဝါယက် အဆိုအရ ထိုအကြီးအကဲ (၁၂)ဦးတို့မှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်သည်။

- (၁) အိုစိုက်ဒ် အစစ်နို့ ဟိုသျှိုရ်။ (ဗိုအာဆ်စစ်ပွဲတွင် အောက်စံမျိုးနွယ်၏ စစ်ဗိုလ်ကြီး မှာ ဤသာဝကကြီး၏ ဘခင်ပင်ဖြစ်ပေသည်)။
- (၂) အဗုလ်ဟိုင်ဆမ် အစစ်နို့ တီဟာန်။
- (၃) စအံဒ် အစစ်နို့ ခိုင်ဆမဟ်။ (ဤသာဝကကြီးသည် ဗဒ်ရ်စစ်ပွဲတွင် ရှဟိဒ် ဖြစ်ခဲ့ ရလေသည်။)
- (၄) အတ်စ်အဒ် အစစ်နို့ ဗိုဇုရဟ်။ (ဤသာဝကကြီး၏ အကြောင်း အထက်တွင် ပါရှိခဲ့လေပြီ။ ဤသာဝကကြီးသည် ဆွလာဟ် ဝတ်ပြုရာတွင် အေဟမ် ရွှေဆောင် ရွှေရပ်လည်း ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။)
- (၅) စအံဒ် အစစ်နို့ ရဗီအ်။ (ဤသာဝကကြီးသည် အိုဟွန်စစ်ပွဲတွင် ရှဟိဒ် ဖြစ်ခဲ့ လေသည်။)
- (၆) အဗဒုလ္လာဟ် အစစ်နို့ ရဝါဟ်။ (ဤသာဝကကြီးသည် အလွန်ကျော်ကြားသော လင်္ကာဆရာကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ “မောင်တဟ်” စစ်ပွဲတွင် ရှဟိဒ်ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။)
- (၇) စအံဒ် အစစ်နို့ အုဗါဒဟ်။ (ဤသာဝကကြီးသည် ဂုဏ်အသရေရှိသော၊ အလွန် ကျော်ကြားသော သာဝကကြီးဖြစ်၏။ စကီဗဟ် ဗနီစာအေဒ်ဟ်တွင် ဤသာဝက ကြီးကပင် ဦးစွာ ပဌမ “ခေလာဖတ်” ရသင့်ကြောင်း အဆိုပြုခဲ့လေသည်။)
- (၈) မွန်ဇစ်ရ် အစစ်နို့ အမ်ရ်။ (ဤသာဝကကြီးသည် ဗေရေမအူနဟ် စစ်ပွဲတွင် ရှဟိဒ် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။)
- (၉) ဗရု အစစ်နို့ မအ်ရူရ်။ (ဤသာဝကကြီးကပင် ဗိုင်အတ် အကဗဟ် ဆာနီယဟ် တွင် အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များကိုယ်စား တမန်တော်မြတ်အား စကားပြောခဲ့ လေသည်။ ဤသာဝကကြီးသည် တမန်တော်မြတ် ဟစ်ဂျီရတ် မပြုမီအလျှင် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏အမိန့်တော်ကို ခံယူသွားခဲ့လေသည်။)
- (၁၀) အဗဒုလ္လာဟ် အစစ်နို့ အမ်ရ်။ (ဤသာဝကကြီးသည် အိုဟွန် စစ်ပွဲတွင် ရှဟိဒ်ဖြစ်ခဲ့ ရလေသည်။)
- (၁၁) အိုဗါဒဟ် အစစ်နို့ ဆွာမစ်တ်။ (ဤ သာဝကကြီးသည် ကျော်ကြားသော သာဝ ကကြီးတပါးဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်၏ မြောက်မြား စွာသော “ဟဒီးဆ်” သြဝါဒ များကို ဤသာဝကကြီးမှတစ်ဆင့် ကြားသိခဲ့ရလေသည်။)
- (၁၂) ဘုဟစ်အ် အစစ်နို့ မာလစ်က်။ (ဤသာဝကကြီးသည် အိုဟွန်စစ်ပွဲတွင် ရှဟိဒ် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။)

အဆိုပါ သာဝကကြီးများ အစွဲလားမိသောသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြသည့်အချိန်တွင် ယင်းသာဝကကြီးများအား တမန်တော်မြတ်က ဗိုင်အတ် သစ္စာဆိုစေတော်မူခဲ့၏။ သစ္စာ ဆိုစေတော်မူသော သစ္စာစကားများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- (၁) ဤကျွန်ုပ်တို့သည် ရှစ်ရက် (၈) အလွှာ အသျှင်မြတ်နှင့် ယှဉ်တွဲ၍ မည်သည့် အရာကိုမျှ ၁၀၀ ကိုးကွယ်ကြမည် မဟုတ်ပါ။
- (၂) အကျွန်ုပ်တို့သည် သူတပါး၏ဥစ္စာပစ္စည်းကို ခိုးဝှက်ခြင်းပြုကြမည် မဟုတ်ပါ။
- (၃) အကျွန်ုပ်တို့သည် ကာမေသုမိစ္ဆာရကကို ကျူးလွန်ကြမည် မဟုတ်ပါ။
- (၄) အကျွန်ုပ်တို့သည် သားငယ်၊ သမီးငယ်များကို သတ်ဖြတ်ကြမည် မဟုတ်ပါ။
- (၅) အကျွန်ုပ်တို့သည် သူတပါးအား မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲ ပြောဆိုကြမည် မဟုတ်ပါ။
- (၆) အကျွန်ုပ်တို့သည် တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့် ဩဝါဒတော်များကို သွေဖည် ကြမည်မဟုတ်ပါ။ (a)

အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ ဗိုင်အတ် သစ္စာဆိုနေကြသည့်အချိန်တွင် သာဝကကြီး စစ်ဒ် အစ်ဗ်နီ ဗိုရာရဟ်က မတ်တတ်ရပ်၍ “ညီနောင်တို့၊ အသင်တို့ သိကြပါသလော၊ အသင်တို့သည် အဘယ်အရာများကို သစ္စာဆိုနေကြပါသနည်း။ ဤသည် အရပ်လူမျိုးကို၎င်း၊ အရပ်မဟုတ်သူများကို၎င်း၊ လူသားများကို၎င်း၊ ဂျင်နီများကို၎င်း စစ်ကျေညာခြင်းပင် ဖြစ်သည်” ဟု ပြောဆိုလေရာ အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင် အားလုံးက “ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါသည်၊ ဤသည် အချက်ကိုပင် သစ္စာဆိုနေကြပါသည်” ဟု ပြန်လည် ဖြေကြားကြလေသည်။

“နုကိဗ်” အကြီး အကဲများ။

“နုကိဗ်” အကြီးအကဲအဖြစ် တမန်တော်မြတ်ရှေးချယ်တော်မူလိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် (၁၂) ဦး တို့သည် မျိုးနွယ်စုများ၏ အကြီးအကဲများဖြစ်ကြ၏။ အစ္စလာမ်သာသနာကို ၎င်းတို့သက်ဝင် ယုံကြည် လိုက်ခြင်းသည် တနည်းအားဖြင့် အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင် အားလုံးတို့ အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ နံနက်မိုးသောက်ချိန်တွင် ယင်းကဲ့သို့ အကြီးအကဲများ အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်၍ သစ္စာဆိုကြသည့် သတင်းသည် တမဟုတ်ချင်း ပျံ့နှံ့သွားလေတော့သည်။ ထိုအခါ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များထံ လာရောက်၍ ညည်းညူအပြစ်တင်ကြလေသည်။ ထိုအခါ ဤအကြောင်းကို မသိကြသေးသော အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များနှင့်အတူ နေထိုင်သော ရုပ်တုသင်းတု ကိုးကွယ်သူများက ဤသတင်း မမှန် “အကယ်၍သာ ဤအတိုင်း ဖြစ်မှီ မှန်ပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ မုချသိကြရမည်” ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။ (သူရိယနေမင်းကား ထွက်လျက်ရှိချေပြီ၊ နေထွက်နေပါလျက် နေရောင်ကို မမြင်ပါက မမြင်သူ၏ အပြစ်သာ ဖြစ်ချေသည်)။

(a) ဤသည် ဗိုခါရီကျမ်းလာအတိုင်းဖြစ်သည်။ “စီရတ်” တမန်တော်မြတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ပတ်သက်သည့်အခြားကျမ်းများတွင် အထက်ဖော်ပြပါ သစ္စာစာကားများသည် “ဗိုင်အတ် အကဲဗယ် အူလာ” နှ့် ဆိုခဲ့သောစကားများဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး အကဲဗယ်တွင် “အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်၏ အသက်ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ကာကွယ်ကြပါမည်” ဟူ၍ သစ္စာဆိုစေတော်မူခဲ့ကြောင်း ပါရှိလေသည်။

မွတ်စ်လင်မ်များ မဇီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခြင်း။

အစ္စလာမ်သာသနာသည် မဇီနာမြို့တွင် ခိုလှုံခွင့် ရရှိခဲ့လေပြီ။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က မိမိ၏နောက်လိုက် တပည့်သားတို့အား မက္ကာမြို့မှ မဇီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခွင့် ပြုတော် မူလိုက်လေသည်။ ဤအကြောင်းကို ကိုရ်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များ သိသွားသောအခါ ကိုရ်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မွတ်စ်လင်မ်တို့အား မဇီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းမသွားနိုင်ရန် အမျိုးမျိုး အနှောင့်အရှက်ပေးခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းသို့ အနှောင့်အရှက်ပေးခဲ့ကြသော်လည်း မွတ်စ်လင်မ် တို့သည် နည်းပရိယာယ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပုန်းကယ်၍ တပြည်းပြည်း ရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့ကြပေ ရာ အားလုံးလိုလိုပင် မဇီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားနိုင်ခဲ့ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်နှင့် သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ်၊ သာဝကကြီး အလီသင်တို့ သာလျှင် မက္ကာမြို့တော်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ ကြလေ တော့သည်။ ၎င်းပြင် အချို့ အလွန်တရာမျှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော မွတ်စ်လင်မ်များသည်လည်း အချိန်အတော်ကြာသည်အထိမဇီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်း၍ မသွားနိုင်ခဲ့ကြပေ။ ကုရ်အာန်ကျမ်း လာအောက်ပါ မုက္ကပါဌ်တော်သည် ယင်းသို့သော မွတ်စ်လင်မ်များနှင့်ပတ်သက်၍ ကျရောက် လာခဲ့ပေသည်။

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ذَكِيٌّ
رَبَّنَا آخُذْ مِنَّا هَذِهِ الْفَرِيضَةَ الظَّالِمِ أَهْلُهَا (نساء - ၁၀)

(၃:၇၅)

(အသင်တို့၌ အလ္လာအသျှင်မြတ်၏လမ်းတော်တွင် စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်မတိုက် ခိုက်ရန် ဆင်ခြေမရှိချေ။) ၎င်းပြင်၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း ခံနေကြရသော အမျိုးသား အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများသည် (အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ အထံတော်၌ ဤသို့လျှင်) ဆုပန်ကြားလျက် အသျှင်မြတ်၏ ကျွန်တော် မျိုးတို့အား မွေးမြူဖန်ဆင်း တော်မူသော အသွင်များကို အမျိုးတို့အား ဤမြို့မှ ထုတ်ဆောင်တော်မူပါ။ ဤမြို့သူ မြို့သား များသည် ကျူးကျော် စော်ကားသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ၎င်းပြင် အသျှင်မြတ်သည် မိမိ၏ အထံ တော်မှ ကျွန်တော်မျိုးတို့ အဘို့ ကာကွယ် ထိန်းသိမ်းပေးမည့် အဆွေ ခင်ပွန်း တဦးကို ခန့်အပ်ပေးတော်မူပါ။ ၎င်းပြင် အသျှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့ အဘို့ မိမိ၏ အထံတော်မှ ကူညီ ယှဉ်းပင်းမည့် သူ တဦးကိုလည်း ခန့်အပ် ပေးတော်မူပါ။

ဟစ်ဂျီရတ်

(ဟစ်ဂျီရီ သက္ကရာဇ် ၁-ခုနှစ်)

ထိုခေတ်ထိုအခါတွင် တရားမှန်ကို ဟောပြောခြင်း၏အကျိုးမှာ ဓါးပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ (ရန်သူတို့၏ ဓါးသံများသည် တည်သံဖြစ်လျက်ရှိခဲ့၏) ။ ထိုအချိန်တွင် ကမ္ဘာ့အဝန်းကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူသော အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် (ဒါန့်လ်အမာန်) (The house of safety) တေးရန်ကင်းသော ဌာနဖြစ်သည့် မဒီနာမြို့သို့ မှတ်စလင်မ်တို့အား ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူလေသည်။ (ထိုအမိန့်တော်အရ မြောက်မြားစွာသော မှတ်စလင်မ်များသည်လည်း မက္ကာမြို့တော်မှ မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်း၍သွားခဲ့ကြလေပြီ) ။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်မို့ ဟမ္မဒ် (ဆူလ္လဇ္ဈာဟ် အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) သည်ရန်သူများ၏အဓိက ရန်ငြိုးထားခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော်လည်း ထိုအချိန်အထိ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အထံတော်မှ ရွှေ့ပြောင်းသွားခွင့်မရသေးချေ။ အမိန့်တော်ကို စောင့်မြော်လျက်ပင် ရှိတော်မူ၏။

မက္ကာမြို့တော်အပြင်၌ရှိကြသော အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီးဖြစ်သော၊ တန်ခိုးအာဏာရှိသော မှတ်စလင်မ်များက တမန်တော်မြတ်အား အသက်အသေခံ၍ ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြပါမည့်အကြောင်း မေတ္တာရပ်ကြလေသည်။ “ဒေါက်စ်” မျိုးနွယ်ဝင်များထံတွင် ခိုင်ခံ့သော ခံတပ်တခုရှိ၏။ ထိုမျိုးနွယ်၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ တိုဖိုင်လ် အစ်ဗ်နို အမ်ရ်သည် တမန်တော်မြတ်အား ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်တော်မူရန် အဆိုပါခံတပ်ကို ပေးအပ်ခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်သည် လက်ခံတော်မမူခဲ့ပေ။ (a) ထို့အတူ ဟမ်ဒါန် မျိုးနွယ်ဝင်များအနက် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးကလည်း တမန်တော်မြတ်အား မေတ္တာရပ်ခံခဲ့၏။ (b) သို့ရာတွင် ကိစ္စအဝဝကို စီမံဖန်တည်းတော်မူသော အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်အား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် အခွင့်အရေးကို အန်ဆူရ်များအား မြီးမြှင့်တော်မူလိုက်လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ဟစ်ဂျီရတ် မပြုလုပ်မီအချင်း အိပ်မက်မြင်မက်တော်သည်မှာ “ဒါလ်ဟစ်ဂျီရတ်” ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရာဌာနသည် ဥယျာဉ်ပန်းမာဏ်နှင့် စိုပြေသောဌာနဖြစ်သည်။ ထိုဌာနသည် ယမာမတ်မြို့ သို့မဟုတ် ဟစ်ဂျီရ်မြို့ ဖြစ်မည်ဟူ၍ ထင်မှတ်တော်မူခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ရွှေ့ပြောင်းရာဌာနမှာ မဒီနာမြို့ပင် ဖြစ်နေပေသည်။ (c)

နဗဗီသက္ကရာဇ် (၁၁) နှစ်စပေပြီ။ များစွာသော ဆူဟာဗဟ်သာဝကကြီးများသည်လည်း မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားကြပေပြီ။ ထိုအခါ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အထံတော်မှ တမန်တော်မြတ်ထံ မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရန် အမိန့်တော် ကျရောက်လာခဲ့ပေသည်။

ထိုအမိန့်တော်အရ တမန်တော်မြတ်သည် မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်တော်မူလိုက်လေသည်။ ဤအကြောင်းသည် စိတ်နှလုံးကို အထူးထိခိုက်စေ၏။ သဒ္ဓါယသန္နဖြစ်စေ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် အကျဉ်းသင်္ဃေပကို အထူးနှစ်ခြိုက်သော အေမါမိဗိုခါရီသခင်

(a) ဆူဟီဟ်မှတ်စလင်မ်၊ အ-၁၊ ၈-၅၇၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် သေကြောင်းကြံစည်သူသည် ကာဗစ်ရ် မဖြစ်သည့်အခင်း။ (b) မှတ်စတစ်ရတ်ကံ၊ အ-၂၊ ၆-၁၃၁။ ဇုရ်ကန် အလလ်မဝါဟစ်ဗ်၊ အ-၁၊ ၈-၃၅၉။ (c) ဗိုခါရီ၊ တမန်တော်မြတ် ဟစ်ဂျီရတ်ပြုလုပ်တော်မူသည့်အခင်း။

သည်ပင် ဤအကြောင်းကို အကျယ်ချဲ့၍ ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ အထူးသဖြင့် ဤ အကြောင်းကို အာအေရှယ်သခင်မ၏ ကိုယ်တိုင်ပြောပြချက်မှ ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ တမန်တော်မြတ် ဟစ်ဂျီရတ် ပြုလုပ်တော်မူသည့်အချိန်တွင် အာအေရှယ်သခင်မ၏အသက်မှာ အတော်ပင် ငယ်သေး၏။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အာအေရှယ်သခင်မ၏ ပြောပြချက် သည် အမှန်မှာ တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင်၏ပြောပြချက်၊ အဗဗတ်ကရိသခင်၏ ပြောပြ ချက်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အာအေရှယ်သခင်မသည် ဤအကြောင်းကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှန်တို့ထံမှ ကြား၍သာ ပြောပြခြင်းဖြစ်ပေမည်။ ၎င်းပြင် ဤအကြောင်း၏ အစပိုင်း တွင် အာအေရှယ်သခင်မသည် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ရှိခဲ့ပေသည်။

မွတ်စ်လင်မ်များသည် မဒီနာမြို့သို့သွားရောက်၍ အခြေစိုက်လျက်ရှိကြ၏။ အဂ္ဂလိပ်သာသနာသည်လည်း ပျံ့နှံ့တိုးပွားလျက်ရှိ၏။ ဤသည့်အချက်ကို ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ သိကြသောအခါ “ဒါရူနနဒ်ဝဟ်” (The hall of convocation) အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ရာ ဌာနတွင် လူထုအစည်းအဝေးကြီးတစ်ကျင်းပ၏။ ထိုအစည်းအဝေးသို့ မျိုးနွယ်အုပ်စုတိုင်းမှ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်သော အတ္တဗဟ်၊ အဗ္ဗူဗဟ်၊ ဂျူဗိုရ် အစ်ဗ်နီ မွတ်အင်မ်၊ နဿ်ရ် အစ်ဗ်နီ ဟာရစ်ဆ် အစ်ဗ်နီ ကလဒ်ဟ်၊ အဗဗ်ဗတ်တရီ၊ အစ်ဗ်နီ ဟေရှာမ်၊ ဇမ်အဟ် အစ်ဗ်နီ အတ်စ်ဝါဒ် အစ်ဗ်နီ မုတ္တလစ်ဗ်၊ ဟက်မ် အစ်ဗ်နီ ဟေဇာမ်၊ အဗ္ဗူဂျယ်လ်၊ နီဗိုဗ်ဟ်၊ မိုနဗ်ဗတ်ဟ်၊ အိုမိုဗ်ယဟ် အစ်ဗ်နီ ခလ်ဖ်.....အစရှိသည့် ခေါင်းဆောင်များ စုံညီစွာတက်ရောက်ကြ၏။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် မွတ်စ်လင်မ်တို့၏ အရေး၊ အထူးသဖြင့် (တမန်တော်မြတ်) မိုဟမ္မဒ် (ဆူလူလ္လာဟ် အဗ်ဗ်ဟ် ဝဟ်လ္လာဟ်) ၏ အရေးကို အဓိကထား၍ စဉ်းစား ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ကြ၏။ အချို့က (တမန်တော်မြတ်) မိုဟမ္မဒ်၏ ခြေထောက်တွင် သံခြေချင်းခတ်၍ အိမ်တအိမ်တွင် ချုပ်နှောင်ထားမည်ဟူ၍ အကြံပေး၏။ အချို့က “(တမန်တော်မြတ်) မိုဟမ္မဒ်အား ပြည်နှင်ခံစားပေးခြင်း” ဟု လောကီသည်”ဟူ၍ အကြံပေး၏။ အဗ္ဗူဂျယ်လ်က “မျိုးနွယ်အုပ်စုတိုင်းမှ ခေါင်းဆောင်များသည် ၎င်းနောက် ထိုအရေးချယ်ခံရသော လူအားလုံးကိုသည်” ဟူ၍ (တမန်တော်မြတ်) မိုဟမ္မဒ်ကို ခါးများဖြင့် တကြိမ်တည်း သတ်သင့်ကြသည်” ဟူ၍ အကြံပေး၏။ (တမန်တော်မြတ်) မိုဟမ္မဒ်၏အသက်ဘိုးကိုမျိုးနွယ်အုပ်စုအားလုံးက ပေးပန်ကြသည်။ ထိုအခါ ဟာရှင်မ်၏မျိုးနွယ်အုပ်စု တခုတည်းသည် ကျန်းမျိုးနွယ်အားလုံးကို ခိုင်ခံ့နိုင်မည်မဟုတ်ပေ”ဟု အကြံပေးလေသည်။ အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ကြသော လူအားလုံးတို့သည် အဗ္ဗူဂျယ်လ်၏အကြံပေးချက်ကို တညီတညွတ်တည်း လက်ခံသဘောတူလိုက်ကြလေသည်။ ယင်းသို့ လက်ခံသဘောတူလိုက်ကြသည်နှင့်တပြိုင်နက် သက်ဆိုင်ရာလူများသည် လျင်မြန်စွာ တမန်တော်မြတ်၏အိမ်ကို ဝိုင်းဝန်းထားလိုက်ကြလေသည်။ အရပ်ရပ်မျိုးတို့သည် အမျိုးသမီးရှိသော အိမ်များအတွင်းသို့ဝင်ခြင်းကို မကောင်းသဘောတူကြသည်။ မနုဿိမိုက်ကြပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ထိုသူများသည် တမန်တော်မြတ်၏ နေအိမ်၏အပြင်ဘက်၌ပင် စောင်ဆိုင်းကာ တမန်တော်မြတ် အိမ်ပြင်သို့ထွက်လာလျှင် မိမိတို့၏ဝန်အရ တမန်တော်မြတ်အား အပြီးသုတ်သင်ကြရန် အသင့်ရှိနေကြသည်။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်အား အလွန်တရားမျှ မုန်းတီးနေကြသော်လည်း တမန်တော်မြတ်၏ “အမာနတ်” သမ္မာသမာဓိကိုမူ အထူးယုံကြည်ကိုးစားကြလေသည်။

ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် မည်သူမဆို မိမိ၏ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို အပ်နှံထားလိုက တမန်တော် မြတ်ထံ၌ပင် အပ်နှံထားလေ့ရှိကြလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံရန် စိုင်း ပြင်းလျက်ရှိကြသည့် အချိန်အခါမျိုးမှာပင် အပ်နှံ၍ထားသော ပစ္စည်းသည် တမန်တော်မြတ် ထံတွင် အမြောက်အမြားရှိပေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ အကြံအစည်ကို ကြိုတင်၍ သိရှိပြီးဖြစ် တော်မူ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်က သာဝကကြီး အလီသခင်အားခေါ်၍ “ကျွန်ုပ်သည် ဟစ်ဂျီရတ် ပြုရန် အမိန့်တော် ရရှိပြီ။ ယနေ့ပင် ကျွန်ုပ်သည် မဒီနာမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်း၍သွားရတော့မည်။ အသင်သည် ကျွန်ုပ်၏အိပ်ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏စောင်ကိုမြှင့်ပြီး အိပ် ၍နေပါ။ နံနက်မိုးသောက်သောအခါ အပ်နှံထားသောပစ္စည်းများကို တခုမကျန် သက်ဆိုင် ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များထံသွားရောက်၍ပေးအပ်ပါ”ဟု မှာကြားတော်မူလေသည်။

ထိုအချိန်သည် အလွန်တရာမျှစိုးရိမ်ကြောင့်ကြရသောအချိန်ပင်ဖြစ်၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ် ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ရန် အသင့် ရှိနေ ကြကြောင်း၊ ယနေ့အညို တမန်တော်မြတ်၏ အိပ်ရာသည် (The place of execution) လူသတ် ရုံ ဖြစ်နေကြောင်းများကိုလည်း သာဝကကြီး အလီသခင်သည် ကောင်းစွာ သိရှိပေသည်။ သို့တစေလည်း တမန်တော်မြတ်၏အိပ်ရာသည် “ခိုင်ဗရ်”စစ်ပွဲတွင် အောင်နိုင်မည်ဖြစ်သော စစ် ဗိုလ်ကြီး သာဝကကြီး အလီသခင်အဘို့မှာကား ပန်းဖြင့်ပြီးသော ကော်ဇော၊ အခင်းကမ္ပလွှာ ဖိုမ္မေ့ ရာအမှန်ဖြစ်လျက်ရှိပေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ဟစ်ဂျီရတ်မပြုမီ ၂-ရက်၊ ၃-ရက် အလျင် နေ့လည် အချိန်တွင် သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကန်ရ်၏အိမ်သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ အလေ့အထအတိုင်း တံခါးကိုခေါက် တော်မူ၏။ အခွင့်ရရှိသည့်အခါ အိမ်တွင်းသို့ဝင်သွားတော်မူ၏။ ထို့နောက် တမန်တော်မြတ် က သာဝကကြီးအဗူဗတ်ကန်ရ်အား “အနည်းငယ်တိုင်ပင်ရန်ရှိသည်၊ လူအားလုံးကို ခေတ္တဖယ် လိုက်ပါ”ဟု ပြောကြားတော်မူရာ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကန်ရ်က “အိမ်တွင် တမန်တော်မြတ်၏ ကြင်ရာတော်အပြင် မည်သူမျှမရှိပါ”ဟု ဖြေကြားလေသည်။ (ထိုအချိန်တွင် တမန်တော် မြတ်သည် အာအေရုတ်သခင်မနှင့် ထိမ်းမြားပြီးဖြစ်တော်မူသည်)။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ် က “ကျွန်ုပ်သည် ဟစ်ဂျီရတ်ပြုရန် အမိန့်တော်ရရှိပြီ”ဟု ပြောကြားတော်မူရာ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကန်ရ်က စိတ်မချုပ်တည်းနိုင်တော့ဘဲ “ကျွန်တော်၏ မိဘနှစ်ပါးသည် အသင်အဘို့ လုံးလုံးဖြစ်ပါစေ၊ ကျွန်တော်လည်း အတူ လိုက်ပါရစေ”ဟု မေတ္တာရပ်ခံလေရာ တမန်တော် မြတ်က လက်ခံသဘောတူတော်မူလိုက်လေသည်။ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကန်ရ်သည် ဟစ်ဂျီရတ် ပြုရာတွင် အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ယခင် ၄ လကပင် ကုလားအုဋ်မ ၂-ကောင်ကို “ဗဗူလ်” Acacia tree (a) ၏ အရွက်များကို ကျွေးမွေး၍ အသင့်ပြုလုပ် ထားခဲ့၏။ သာဝက ကြီး အဗူဗတ်ကန်ရ်က တမန်တော်မြတ်အား “တမန်တော်မြတ်၊ ဤကုလားအုဋ်မ ၂-ကောင်

(a) “ဗဗူလ်” အမည်ရှိသော အပင်သည် မူး၊ ထနောင်း၊ နန်းလုံးကြိုင်၊ ဆူးရစ်ပင်တို့နှင့် အရွက်၊ အပွင့်အသီးအရွှာန် ဆင်သော အပင်တမျိုးဖြစ်သည်။

အနက် ကြိုက်နှစ်သက်ရာကို ရွေးချယ်ယူတော်မူပါ”ဟု ပန်ကြား၏။ တမန်တော်မြတ်သည် သူတပါး၏ကျေးဇူးခံဖြစ်လိုတော်မူသဖြင့် “သို့ရာတွင်၊ အဘိုးအခင်ပြင်သာ ယူမည်”ဟု ပြောကြားတော်မူ၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကံရံသည်လည်း မဖြစ်သာ၍ လက်ခံလိုက်ရလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အာအေရုဟ်သခင်မသည် အသက်အရွယ်ငယ်သေး၏။ အာအေရုဟ်သခင်မ၏ အစ်မ၊ အဗ်ဒုလ္လာဟ်-အစ်မနို့ ဗိုဗိုင့်ရီ၏အမိဖြစ်သူ အတိမ်မာ သခင်မက ခရီးဆောင်ပစ္စည်းများကို ပြင်ဆင်၏။ ၂-ရက်၊ ၃-ရက်အတွက် စားဘွယ် သောက်ဘွယ်ရာများကို အသင့်ပြင်ဆင်၏။ သို့စားဘွယ် သောက်ဘွယ်ရာများကို ပြင်ဆင်၍ စံနစ်တကျ ထုပ်သည့်အခါထုပ်ရန် ကြိုးမရှိသဖြင့် “နေ့တွက်”ခေါ် အမျိုးသမီးများ ခါးတွင် ရစ်ပတ်လေ့ရှိသော ခါးကြိုးကိုပဲ၍ စားဘွယ် သောက်ဘွယ်ရာများ၏အထုပ်ကို ထုပ်လေသည်။ ထိုသို့ စားဘွယ် သောက်ဘွယ်ရာများကို ထုပ်ရာတွင် ခါးစည်းကြိုးဖြင့် ထုပ်ခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ယနေ့ထက်တိုင် အတိမ်မာ သခင်မသည် “ဇာတုန်နွေတုန်ကိုင်နိုး” ဟူသော သွဲ့နာမဖြင့် ကျော်ကြား လာခဲ့လေသည်။ (၁)

ကာမင်္ဂါများသည် တမန်တော်မြတ်၏ အိမ်ကို ဝိုင်းထားကြ၏။ ညဉ့်လည်း အတော်နက်သွားပြီဖြစ်၏။ ထိုအခါ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် ထိုသူတို့အား အိပ်ပျော်သွားစေတော်မူ၏။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်သည် ထိုသူတို့အား အိပ်ပျော်လျက် ရှိကြသည့်အတိုင်း ထားရှိတော်မူပြီးအိပ်ပြင်သို့ထွက်လာတော်မူခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်သည် “ကအ်ဗဟ်”ကျောင်းတော်ကို ဖူးမြင်တော်မူသောအခါ “အို-မက္ကွာ၊ ကျွန်ုပ်သည် အသင့်ကို ကမ္ဘာ့အဝှန်းထက် ပိုမို၍ မြတ်နိုးပါသည်။ သို့ရာတွင် အသင်၏ ကလေးများသည် ကျွန်ုပ်အား နေခွင့်မပေးကြပါ”ဟု တိုင်တည်ပြောကြားတော်မူလေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ဟစ်ဂျီရတ်ပြုရန် ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဗ္ဗဗတ်ကံရံအားပြောကြားပြီး ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်နှင့်သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကံရံတို့သည် ဦးစွာ ပဌမ (ဂျပလ်ဆောင်ရံ) ခေါ် “ဆောင်ရံ” အမည်ရှိသော တောင်၏ ဥမင်လိုက်ဂူတွင် သွားရောက်ပြီး ပုန်းအောင်း၍ နေကြ၏။ ယနေ့ထက်တိုင် အဆိုပါ ဥမင်လိုက်ဂူသည် တည်ရှိ၏။ မှတ်စလင်မ်တို့သည် ထိုဥမင်လိုက်ဂူကို အမြတ်တနိုး နှမ်းရှုပ်ကြ၏။ (b) သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကံရံ၏သား အဗ်ဒုလ္လာဟ်သည် ညဉ့်အချိန်တွင် အဆိုပါ ဥမင်လိုက်ဂူ၌ အိပ်၏။ နံနက်မိုးမလင်းမီ မြို့တွင်းသို့ ပြန်သွား၍ ကိုရိုက်ရံမျိုးနွယ်ဝင်များ၏ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ချက်များကိုလေ့လာ၏။ ရရှိသမျှသောသတင်းများကို ညနေအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်ထံ လာရောက်အစီရင်ခံ၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကံရံ၏ ကျွန်ဖြစ်သူ အာမိရ် အင်ဗ်နီ ဖုဟိုင်ရဟ်သည်။ ညဉ့်အတော် မျှောင်သည့်အချိန်တွင် ထိုဥမင်လိုက်ဂူရှိရာဘက်သို့ ဆိတ်များကို မောင်း၍လာ၏။ တမန်တော်မြတ်နှင့်သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကံရံတို့သည် ဆိတ်နီများကို သောက်သုံးကြ၏။ သုံးရက်တိုင်တိုင် ဤသည့်ကဲ့သို့ အာဟာရပြုလုပ်၍နေခဲ့ကြရ၏။ သို့ရာတွင် အင်ဗ်နီ ဟေ့ရှာမ်က ရေးသားဖော်ပြထားသည်မှာ အတိမ်မာ

(a) ဗိုခါရီကျမ်း၊ ဟစ်ဂျီရတ်အခန်း။

(b) ဤဥမင်လိုက်ဂူသည် မက္ကာမြို့တော်၏ ညာဘက်တွင် သုံးမိုင်အကွာ၌ တည်ရှိ၏။ တောင်၏ အမြင့်မှာတမိုင်ခန့်ရှိ၏။ ဘောင်ထိပ်မှ ပင်လယ်ကို မြင်နိုင်၏။ ကြည့်-ဇရ်ကာနီ၊ အ-၁၈။

သခင်မသည် နေ့တိုင်းညနေ အချိန်တွင် အိမ်မှထမင်းဟင်းများ ချက်ပြုတ်ပြီး အဆိုပါ ဥမင် လိုက်ကူသို့လာ၍ပို့လေ့ရှိ၏။ ဤသို့အားဖြင့် လိုက်ကူတွင် သုံးရက်ကုန်ဆုံးခဲ့၏။ (a)

တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံရန်အတွက် တမန်တော်မြတ်၏အိမ်ကို ဝိုင်းထားကြသော ကာဖစ်ရ်များသည် နံက်မိုးသောက်၍ မျက်စိပွင့်သောအခါ တမန်တော်မြတ်၏ အိပ်ရာအပေါ် တွင် တမန်တော်မြတ်ကို မတွေ့ကြဘဲ သာဝကကြီး အလီသခင်ကို တွေ့ကြလေသည်။ ကာဖစ်ရ် များသည် သာဝကကြီး အလီသခင်အား ဘမ်းဆီးပြီး ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်တွင်းသို့ ခေါ် ဆောင်သွား၍ ခေတ္တချုပ်နှောင်ထားကြ၏။ ထို့နောက် လွှတ်လိုက်ကြ၏။ (b) ပြီးနောက် ထိုသူများသည် တမန်တော်မြတ်အား လိုက်လံရှာဖွေကြလေသည်။ ယင်းသို့ လိုက်လံရှာဖွေရင်း ထိုသူများသည် အဆိုပါဥမင်လိုက်ကူဝသို့ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ ရန်သူများ၏ခြေသံကို ကြား သောအခါသာဝကကြီးအဗူဗတ်ကိရ်သည် ပူပန်သောကဖြစ်ရှာ၏။ တမန်တော်မြတ်အား “ရန်သူ များသည် အလွန်နီးကပ်လာကြပြီ၊ အကယ်၍ ရန်သူများသည် ကျွန်တော်တို့၏ ခြေထောက် များကို မြင်သွားလျှင် ကျွန်တော်တို့ကို တွေ့သွားကြလိမ့်မည်” ဟုပြောကြားလေရာ တမန်တော် မြတ်က ကုရ်အာန်ကျမ်းလာအောက်ပါမုက္ခဝါဒ်တော်ကို ရွတ်ဘတ်၍ ပြတော်မူလေသည်။

(၄ - ၁)

ကုရ်အာန် (၉: ၄၀)

အသင်ပူပန်သောက မဖြစ်ပါလင့်၊ မုချကေန် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူတကွ ရှိတော်မူပါသည်။

ကုရ်အာန် (၉: ၄၀)

မပူပန်သောအကြောင်းတရပ်။

ကြော်ကြားနေသည့်အကြောင်းတရပ်မှာ ရန်သူများသည် အဆိုပါဥမင်လိုက်ကူ၏ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ဖြင့် ရုတ်တရက်ချက်ချင်း “ဗဟူလ်” အပင်သည် ပေါက်လာပြီးအကိုင်အလက်များ ပြန့်၍တမန်တော်မြတ်နှင့် သာဝကကြီးအဗူ ဗတ်ကိရ်တို့အား ဖုံးအုပ်ထားလိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ခိုနှစ်ကောင် ရောက်ရှိလာပြီး အသိုက်လုပ်၍ဥ၏။ ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်တွင်းရှိ ခိုများသည် အဆိုပါခိုနှစ်ကောင်၏ အမျိုး အနွယ်များဖြစ်သည်” ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ဤ“ရေဝါယတ်”ကို မဝါဟ်ဗ်လဒ္ဒန်နီယတ်”ကျမ်းတွင် အကျယ်တဝင့်ရေးသားဖော်ပြ ထား၏။ ဇရ်ကာနီက ဗတ်ဇ်ဇာဇ်နှင့် အခြားပညာရှင်များမှတဆင့် ဤ“ရေဝါယတ်”၏ “မါခါဇ်” မူလကျမ်းများကို ဖော်ပြထား၏။ သို့ရာတွင် ဤ“ရေဝါယတ်”များသည် အမှားစင် စစ်သာ ဖြစ်ချေ၏။ ဤ“ရေဝါယတ်” ၏ မူလပဌမ “ရာဝီ”မှာ အောင်နီ အစ်ဗ်နီ အမ်ရ်ဖြစ် ၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ “ဖန်နေရေဂျာလ်”မည်သော ပညာ၏ ပါရဂူကြီးဖြစ်သော ယဟ်ယာ အစ်ဗ်နီ မိုအီနီက “ဤသူသည် ဘာမျှမဟုတ်”ဟူ၍ ဝေဘန်ရေးသားထား၏။ အေ

(a) ဤအကြောင်းဗွီခါရီကျမ်း၊ ဟစ်ဂျ်ရတ်အခန်းတွင် အကျယ်တဝင့်တွေ့ရှိရပေသည်။

(b) ကြည့် - တာရီခ် တွဲဗရီ၊ အ-၃-စ-၁၂၃၄။

မာမ် ဗွီခါရီသခင်ကလည်း ယင်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ “ဤသူသည် မွန်ကရုလ်ဟစီဆ်ဖြစ်၏ မဂျီဟုလ် မကျော်ကြာသူလည်းဖြစ်၏။” ဟူ၍ ဝေဖန် ရေးသားထား၏။ ဤ“ရေဝါယတ်” ၏အခြား “ဗုဒ္ဓိ”တည်းမှာ အဗ္ဗဗတ်ဆုံအပ်မကွီဖြစ်၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း “မဂျီဟုလ် ဟာလ်” မကျော်ကြားသူပင်ဖြစ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အလ္လာမဟ် ဗဟဒ်က “ဗောနုလ် အစ်ဆ်တေဝါလ်” ကျမ်းတွင် အောင်နံ အစ်ဖ်နို့ အမိန်၏ အကြောင်းကို ရေးသားရာ၌ယင်း ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အထက်တွင်ဖော်ပြပါရှိသော ဝေဖန်ချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်း ရေးသား ဖော်ပြ ထား၏။ ၎င်းပြင် ဤ“ရေဝါယတ်” ကိုလည်း ရေးသား ဖော်ပြထား လေသည်။ (a)

တမန်တော်မြတ်သည် အဆိုပါလိုဏ်ဂူမှ စတုတ္ထနေ့တွင် ထွက်တော်မူ၏။ အပ်ဗုလ္လာဟ် အစ်ဖ်နို့ အုံရိုင်ကန်တို့သည် ကာမစရိတယောက်ဖြစ်၏။ ယုံကြည်စိတ်ချရ၏။ တမန်တော် မြတ်သည် ထိုသူအား လမ်းခရီးပြရန်အတွက် အခကြေးငွေပေး၍ ငှားတော်မူ၏။ ထိုကာမစရိ သည် တမန်တော်မြတ်နှင့် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကန်ရ်တို့အား ရှေ့မှနေ၍ လမ်းပြခဲ့၏။ တမန် တော်မြတ်နှင့် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကန်ရ်တို့သည် တနေ့နှင့်တညဉ့် ခရီးထွက်ခွါလာနိုင်ခဲ့ကြ၏။ ဗုတိယနေ့၊ နေ့လည်အချိန်တွင် နေပူရှိန်သည် အလွန်ပြင်းထန်၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီး အဗ္ဗ ဗတ်ကန်ရ်သည် တမန်တော်မြတ်အား အရိပ်အာဝါယအောက်တွင် အပန်းဖြေစေလိုသဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာသို့ကြည့်ရာ ကျောက်ဆောင်တခုအောက်တွင် အရိပ်ကိုမြင်၏။ အစီးအနင်း မှဆင်း၍ ထိုအရိပ်ရှိရာနေရာကို သန့်ရှင်းအောင်ပြု၏။ ၎င်းနောက် မိမိ၏စောင်ပိုင်းကိုခင်း၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုအရိပ်အာဝါယအောက်တွင် အပန်းဖြေတော်မူ၏။ ယင်းသို့ တမန် တော်မြတ် အပန်းဖြေနေတော်မူစဉ် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကန်ရ်သည် တစုံတရာ ဓားဘွယ် သောက်ဘွယ် ရရှိနိုင်ရန် လိုက်လံရှာဖွေပြန်၏။ အနီး၌ပင် ဆိတ်များထိန်းကျောင်းနေသော ဆိတ်ကျောင်းသမားတယောက်ကိုမြင်၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီးအဗ္ဗဗတ်ကန်ရ်သည် ထိုဆိတ် ကျောင်းသမားအား ဆိတ်မတကောင်၏ နို့အုံကို သန့်ရှင်းစေရန် ပြော၏။ ဆိတ်ကျောင်း သမား၏ လက်ကိုလည်း ဆေးစေ၏။ နို့ညှစ်မည့် ခွက်ကိုလည်း ဖုံး မြှူမှုန့်၊ အမှိုက်သရိုက် များမဝင်နိုင်ရန် အဝတ်ဖြင့် ခပ်ပတ်စေ၏။ ပြီးနောက်မှ နို့ကိုညှစ်စေ၏။ ယင်းသို့ နို့ညှစ်ပြီး သောအခါ သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကန်ရ်သည် ထိုနို့တွင် အနည်းငယ်ရေရော၍ တမန်တော်မြတ် အား ပေးလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် နို့ကိုသောက်သုံးတော်မူပြီးလျှင် “ခရီးဆက်လက်၍ သွားရန် အချိန် မဆောက်သေးဘူးလား” ဟုမေးမြန်းတော်မူ၏။ အချိန်ကာမုန်းတမ်းချေပြီ။ ထို တွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် ထိုနေရာမှ ခရီးဆက်လက်၍ထွက်တော်မူခဲ့၏။ (b)

ထိုအချိန်တွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်က “(တမန်တော်မြတ်) မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာလ္လာဟ် အလိုင် ဟေ့ ဝစလ္လမ်) ကို သော်၎င်း၊ (သာဝကကြီး) အဗ္ဗဗတ်ကန်ရ်ကိုသော်၎င်း ဖမ်းသိမ်းပေးသောသူ

(a) ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်သိလိုပါက စီရံတွန့်နုပီ၊ အ-၃၊ စ-၃၀၇ တွင် ရှုပါကုန်။

(b) ဤအကြောင်းကို ဗွီခါရီကျမ်း၊ မှီဟာဂျစ်ရ်များ၏ ဂုဏ်ထူးများအစစ်တွင် အစအဆုံးတွေ့ရရှိ ပေသည်။ ဤနေရာတွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထားခြင်းမှာ သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကန်ရ်၏ သန့်ရှင်းမှုကိုသိသာ ရှိနိုင်ရန်အတွက်ပင်ဖြစ်သည်။

အား လူတယောက်၏အသက်ဘိုးလျော်ကြေးငွေနှင့်အမျှ (၀၁-ကုလားအုဏ်-၁၀၀) ဆုအဖြစ် ပေးမည် ဟူ၍ကျေညာလေသည်။ စို့ရာကဟ် အစိပ်နို့ ဂျူအိရွန်မ် အခည်ရှိသော ကာဖစ်ရ် တယောက်သည် ဤကျေညာချက်ကို ကြားသိသောအခါ ဆုလာဘ်ကို လိုချင်စောဖြင့်ဖမ်းဆီး ရန် ထွက်လေ၏။ ထိုသူသည် တမန်တော်မြတ်အား ခရီးထွက်နေတော်မူသည့် အချိန်မှပင် မြင်မိလိုက်၏။ ထိုအခါထိုသူသည် မိမိစီးနင်းလာသောမြင်းကို အမြန်စိုင်း၏။ တမန်တော်မြတ်၏ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ မြင်းသည် ခလုတ် တိုက်မိသဖြင့် ထိုသူ လိမ့်ကျလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် ထိုသူသည် အတိတ်နိမိတ်ကောက်ရန် မြားကျည်တောက်ထဲမှ မြားများကို ထုတ် ၍ တိုက်ခိုက်သင့်သည်၊ မတိုက်ခိုက်သင့်သည်ကို ကြည့်၏။ မတိုက်ခိုက်သင့်ဟူ၍ အတိတ်ပေး သောမြားထွက်လာခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မြားပြားလှသော ဆုလာဘ်၏ လောဘ ရမ္မက်ကြောင့် ထိုသူသည် အတိတ်မြား၏ စကားကို လက်မခံနိုင်ဘဲ တဖန်မြင်းကိုစီးနင်း၍ ရွေ့သွားပြန်၏။ ယခုအချိန်တွင်မြင်း၏ ခြေထောက်များသည် ထူးဆန်အထိမြေထဲတွင် နစ်မြုပ်သွားလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် ထိုသူသည်မြင်ပေါ်မှဆင်း၍ အတိတ်မြားကို ထုတ်ပြီးကြည့်ပြန်၏။ ယခုအချိန် တွင်လည်း မတိုက်ခိုက်သင့်ဟူ၍အတိတ်ပေးသောမြားပင် ထွက်လာပြန်၏။ ယင်းသို့အကြိမ်ကြိမ် စမ်းသပ်ကြည့်ရှုသည့်အဆုံးတွင် ထိုသူ၏စိတ်ဓါတ်ထက်မြက်မှု၊ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိမှုတို့သည် လျော့ နည်းသွားလေ၏။ ထိုသူသည် မိမိ၏စိတ်တွင် ဤသည့်အဖြစ်အပျက်၊ အတိတ်နိမိတ် များကား ရိုးရိုးမဟုတ်၊ တမျိုးတဖုံပင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်လာလေ၏။ ထိုအခါ ထိုသူသည် တမန် တော်မြတ်ထံသို့ ဝင်ရောက်၍ ကိုရိုက်ရှုမျိုးနွယ်၏ ကျေညာချက်ကို ပြောပြပြီးလျှင် မိမိအား အသက်ချမ်းသာခွင့်ပေးပါရန်မေတ္တာရပ်လေသည်။ ထိုအခါတမန်တော်မြတ်၏အမိန့်အရ သာဝက ကြီး အဗ္ဗဗတ်ကင်ရ်၏ကျွန်ဖြစ်သူ အစိပ်နို့ ဖို့ဟိုင်ရယ်ကသားရေပေါ် တွင် အသက် ချမ်းသာခွင့်ကို ရေး၍ပေးလိုက်လေသည်။ (a)

အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုအချိန်မှပင် သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သခင်သည် ဆီရိယနိုင်ငံမှ ကုန်ပစ္စည်းများယူဆောင်၍ပြန်လာ၏။ သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သခင်သည် တမန်တော်မြတ်နှင့် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကင်ရ်တို့အား အဘိုးထိုက်တန်လှသည့် အဝတ်အထည်များကို မေတ္တာ လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ဒုက္ခများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည့် အချိန်အခါမျိုး တွင် ထိုအဝတ်အထည်များသည် အဘယ်မျှ အဘိုးထိုက်တန်သည်ကို ထုတ်ပေါ်ရေးသားနေ ရန်ပင်မလိုပေ။

အစိပ်နို့ စအ်ဒ်သည် တပုကာတ်တွင် ဤမွန်မြတ်လှသော ခရီး၌ တမန်တော်မြတ်စားခန်း ချတော်မူရာဌာနအသီးသီးကို အသေးစိတ်ရေးသားဖော်ပြထား၏။ ထိုသို့စားခန်းချတော်မူရာ ဌာနများကို ယခုအချိန်တွင် အာရပ်မြေပုံများတွင် မတွေ့ရှိရပေ။ သို့တစေလည်း တမန်တော် အား ယုံကြည် မြတ်နိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် စားခန်းချတော်မူရာဌာနများကို ကြားသိရုံမျှ ဖြင့်ပင် ပီတိဖြစ်လျက်ရှိကြပေသည်။ စားခန်းချတော်မူခဲ့သော ဌာနများမှာ ခရ်ရာရ်၊ ဆန်ယ

(a) စို့ရာကဟ်သည် နောင်တချိန်တွင် မှတ်စံလင်မ် ဖြစ်လာခဲ့၏။ ပါးရှားနိုင်ငံကို မှတ်စံလင်မ် များ အောင်နိုင်ကြသည့်အခါ ကစ္စရာဘုရင်၏ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဘယက် တန်းဆာ အမြောက် အမြားကိုလည်း သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြ၏။ သာဝကကြီး အမရ်သခင်သည် အဆိုပါ ဘယက်တန်းဆာများကို စို့ရာကဟ်အား ဝတ် ဆင်စေပြီး ကမ္ဘာအံ့ဘွယ်ရာ ဖြစ်စဉ်တရပ်ကို ကြည့်ခဲ့လေသည်။

ဘုလ်မဂ်ရဟ်၊ လက်ဖ်၊ မဒ်လိဂျဟ်၊ မဂ်ဂျဟ်၊ ဂျဒါဂျဖ်ဒါ၊ အဂျရဒ်၊ ရာဗ်ဗ် (ဤဌာနသည်ယနေ့ ထက်တိုင် ဟာဂျီများ၏ခရီးလမ်းတွင် တွေ့ရှိရပေသေးသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ဤဌာနတွင် မသ်ရစ်ဗ် ဆွလာတ် ဝတ်ပြုတော်မူခဲ့လေသည်) ဇာဝလင်မ်၊ အစ်ဆ်ယာနဟ် (အဗါဒိမ်) ဝါရ်ဂျဟ် (ကာဟဟ်) အဂ်ဂျ၊ ဂျဒ်ဝါတ်၊ ရကဗဟ်၊ အကီက်၊ ဂျဆ်ဂျာဆဟ်ဖြစ်သည်။ (a)

မဒ်နာမြို့သို့ တမန်တော်မြတ်ကြွရောက်လာတော်မူမည့်သတင်းသည် မဒ်နာမြို့သို့ ရောက်ရှိ နှင့်ပြီးဖြစ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် မဒ်နာမြို့တမြို့လုံးသည် တမန်တော်မြတ်အား အထူးတလည် စောင့်မြော်လျက်ရှိ၏။ လူကြီးများမဆိုထားဘိ ကလေးသူငယ် လူမမယ်ကလေးများသည်ပင် ဝမ်းသာအာရပျော်မြူးကာ “တမန်တော်မြတ် ကြွလာနေပြီ” ဟူ၍ ပြောဆိုလျက်ရှိကြ၏။ လူ များသည် တမန်တော်မြတ်အား ခရီးဦးကြိုပြုရန်အတွက် နံနက်အာရုဏ်တက်ချိန်မှပင် မြို့ပြင် သို့ ထွက်၍စုကြ၏။ မွန်းတိမ်းသည့်အချိန်အထိ စောင့်မျှော်၍ ကြွရောက် မလာတော်မူသည့် အခါ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပြန်သွားကြရ၏။ တနေ့သော်လူများသည် ယခင်နေ့များ ကဲ့သို့ပင် စောင့်မျှော်၍ ပြန်လည်သွားကြ၏။ ယဟူဒီတယောက်က ခံဝပ်မှုကြည့်၍ တမန်တော်မြတ် ကြွရောက်တော်မူလာသည့်အရိပ်ခိုမိတုံများကို ခိုဝံစားမိကာ “အို...အရပ်အမျိုးသားတို့၊ အသင် တို့ စောင့်မျှော်လျက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကား ကြွလာချေပြီ” ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်ရာ မဒ်နာ မြို့တမြို့လုံးသည် “အလ္လာဟို အတ်ကဲဗရ်” ဟူသော ပဲ့တင်သံဖြင့် ဆူညံ၍ သွားလေ တော့၏။ အန်ဆူရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်လည်း လက်နက်များကို ဆွဲကိုင်ကာ ဝမ်းပန်းတသာ အိမ်များမှ ထွက်၍ ခရီးဦးကြိုပြုကြလေသည်။

မဒ်နာမြို့နှင့် သုံးမိုင်အကွာတွင် မြို့မျက်နှာစာ၌ လူနေရပ်ကွက်တခုရှိ၏။ ထိုအရပ်ကို “အာလီယဟ်” ဟူ၍၎င်း၊ “ဂူဗါ” ဟူ၍၎င်းခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြ၏။ ထိုအရပ်တွင် အန်ဆူရ် မျိုး နွယ်စုများအမြောက်အမြားနေထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုမျိုးနွယ်စုများတွင် အထူးတလည် ကျော် ကြားသော မျိုးနွယ်စုမှာ အမ်ဗ် အစ်ဗ်နီ အောက်ဖ်၏မျိုးနွယ်စုပင်ဖြစ်၏။ ကုလ်ဆူဗ် အစ်ဗ်နီ အလ်ဟစ်ဒ်ဗ်သည် အဆိုပါ မျိုးနွယ် စု၏ အကြီးအကဲပင် ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုရပ်သို့ရောက်တော်မူသည့်အခါ ထိုမျိုးနွယ်ဝင်အားလုံးတို့သည် ဝမ်းပန်းတသာ လွန်စွာစိတ် က နှစ်သက်လှ၍ “အလ္လာဟိုအတ်ကဲဗရ်” ဟူ၍ ဥက္ကောဒေယျကြွေးကြော်ကြ၏။ ထိုမျိုးနွယ်စု သည် တမန်တော်မြတ်အား ဧည့်ခံပြုစုရန် မေတ္တာရပ်ခံလေရာ တမန်တော်မြတ်သည် ကုလ်ဆူဗ် အစ်ဗ်နီ အလ်ဟစ်ဒ်ဗ်၏ ဧည့်ခံမှုကို လက်ခံတော်မူလိုက်လေသည်။ ဤသည်ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအဘို့ ကြီးမားလှသော ဂုဏ်ယူဘွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ အန်ဆူရ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အဘက်ဘက်မှ အုပ်စုလိုက် အုပ်စုလိုက် ရောက်ရှိလာကြပြီး တမန်တော်မြတ်အား “စလာမ်” ဆက်သကြ လေသည်။ (b)

မြောက်မြားစွာသော “ဆွာဟာဗဟ်” သာဝကကြီးများသည် တမန်တော်မြတ်အလျင် မဒ်နာမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုထိုသော သာဝကကြီးများသည် အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အိမ်

(a) ဤအကြောင်းကို စီရတ် အစ်ဗ်နေဟေရှာမ်၊ အစောင် ၁-၊ စာမျက်နှာ (၁၃၆-၁၃၇) အကျယ်တွေ့ရှိရပေသည်။ (ဘာဇီ)
(b) မိုခါရ်ကျမ်း၊ ၈-၅၄၊ တွဲဗကာတိုအစ်ဗ်နီ၊ စာအုပ်၊ စီရတ်နဗဝီ၊ ၁၅၈။

၌ပင် ညွှန်သည်အဖြစ် တည်းခိုခဲ့ကြ၏။ သာဝကကြီး အဗုအိုဗိုင်ဒဟ်၊ မစ်ဂ်ဒါဒ်၊ ခဗျါဗ်၊ ဖိုဟိုင်လ်၊ ဆူဘ်ဝါန်၊ အေယာသ်၊ အပ်ရလ္လာဟ်၊ အစ်ဗ်နို၊ မခ်ရမဟ်၊ ဝဟ်ဗ် အစ်ဗ်နို၊ စအ်ဒ်၊ အမ်ရ် အစ်ဗ်နို၊ အဗီစရ်ဟ်၊ အိုဗိုင်ရ် အစ်ဗ်နို၊ အောက်ဖ် စသည့် သာဝကကြီး များသည် တမန်တော်မြတ် မဇီနာမြို့သို့ ကြွရောက်လာလည့် အချိန်အထိ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အိမ်၌ပင် ညွှန်သည်အဖြစ် တည်းခိုလျက်ပင် ရှိခဲ့ကြသေး၏။ (a)

သာဝကကြီး အလီသခင်သည် မဏ္ဍာမြို့မှ တမန်တော်မြတ် ထွက်တော် မူပြီးသည့်နောက် သုံးရက် ရှိသောအခါ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ ထိုသာဝကကြီး သည်လည်း ရောက်ရှိ လာပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အိမ်၌ပင် တည်းခို၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဤအရပ်၌ လေးရက်မျှသာ တည်းခိုတော် မူခဲ့သည်ဟူ၍ ရာဇဝင်သမိုင်း ဆရာများနှင့် တမန်တော်မြတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ရေးသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့က ရေးသားကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗိုခါရီကျမ်း၌ တမန်တော်မြတ်သည် ဤအရပ်၌ ၁၄ - ရက်တိုင်တိုင် တည်းခိုတော်မူခဲ့ သည်ဟူ၍ ရေးသားဖော်ပြ ထားသည်။ ဤသည် ယုတ္တိယုတ္တုလည်းရှိ၏။

ဤအရပ်၌ တမန်တော်မြတ်၏ ပဌမလုပ်ငန်းမှာ မတ်စ်ဂျစ်စ် ပလီ တည်ဆောက်တော် မူခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီး ကုလ်ဆူမ်၏ မြေကွက်တခုရှိ၏။ ထိုမြေကွက်၌ စွန်ပလုံသီး အခြောက်လှန်းလေ့ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုမြေကွက်၌ပင် မိမိ၏လက်ဖြင့် ပလီအုဉ် မြစ်ကို ချတော်မူခဲ့လေသည်။ ဤပလီအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်းလာရှိ၏။

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَنْ أَهْلًا أَنْ تَقْرَأَ فِيهِ
فِي رَجَالٍ يُحِبُّونَ أَنْ يَسْطَرُّوا لِلَّهِ يُحِبُّ الْمُسْطَهْرِينَ

(၂၃-ဝေဒါ)

မုချကေန်အကြင် “မတ်စ်ဂျစ်စ်” ပလီသည် ပဌမနေ့မှစ၍ “တုက်ဝါ” (အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ ရှိသေ ခန့်ညားခြင်း) အပေါ်၌ (စိတ်စေတနာ ဖြူစင်စွာဖြင့်) တည်ဆောက်ခဲ့၏။ ထိုသို့သော ပလီ၌ အသင် (ဝတ်ပြုရန် အတွက်) မတ်တပ် ရပ်ခြင်းသည် ပို၍ သင့်မြတ်၏။ ထိုပလီ၌ ရှိကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သန့်ပြန့်ခြင်းကို အထူးတလည် နှစ်သက်ကြ၏။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည်လည်း အထူးတလည် သန့်ပြန့်သော သူများအား နှစ်သက်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၉:၁၀၀)

တမန်မြတ်သည် အဆိုပါ ပလီကို တည်ဆောက်ရာတွင် အခြား အလုပ်သမားများနှင့်အတူ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဝင်ရောက်၍ အလုပ်လုပ်တော်မူ၏။ လေးလံသော ကျောက်တုံးများကို

(a) အစ်ဗ်နို၊ စအ်ဒ်၊ ကုလ်ဆူမ် အစ်ဗ်နို၊ ဟစ်ဒ်ဒ်စ် အကြောင်း။

သယ်ပိုးယူဆောင် တော်မူသည့်အခါ ခန္ဓာကိုယ်သည် ညွတ်ကိုင်၍ပင်သွား၏။ တပည့်သားဝက
 များက “ကျွန်တော်များ၏မိဘများသည် မိမိတို့၏အသက်များကို တမန်တော်မြတ်အား ချွန်လှူ
 ကြသည်ဖြစ်ပါစေ။ တမန်တော်မြတ်သည် ကျောက်တုံးများကို သယ်ပိုးခြင်းပြုတော်မူပါလင့်၊
 ကျွန်တော်များ သယ်ပိုး ကြပါမည်”ဟု မေတ္တာ ရပ်ခံကြလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည်
 တပည့် သားဝကများ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လက်ခံတော်မူ၏။ သို့လက်ခံတော် မူပြီးသည့်
 နောက်တွင်လည်း တမန်တော်မြတ်သည် ယခင်သယ်ပိုးတော်မူသော ကျောက်တုံးများနှင့်ညီမျှ
 သော အခြားကျောက်တုံးကို သယ်ပိုးတော်မူပြန်လေသည်။ (a)

ဆွာဟာဗီ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဓလ္လာဟ် အစ်မ်နီ ရဝါဟဟ်သည် လင်္ကာ ဆရာကြီးတပါး
 ဖြစ်၏။ ထိုသာဝကကြီးသည်လည်း အဆိုပါပလီတည် ဆောက်ရာတွင် အခြားအလုပ်သမားများ
 နှင့်အတူ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်၏။ အလုပ်သမားများသည် အလုပ်လုပ်ကိုင်ရာတွင် အမောအပန်း
 ဖြေရန်အတွက် တေးသီချင်းများကို ဆိုကြသကဲ့သို့ အဆိုပါသာဝကကြီးသည်လည်း အောက်ပါ
 လင်္ကာများကို သီကုံး ဆိုလေသည်။

أفلم من يعالج الساجدا
 ويقر القرآن قاسما وقاسما
 ولا يبيت الليل منه راقدًا

အကြင်သူသည် ပလီတည်ဆောက်၏။ ၎င်းပြင် ထိုသူသည် ကုန်အာန်ကို
 ထိုင်လျက် မတ်တပ်ရပ်လျက် ဘတ်၏။ ၎င်းပြင် ထိုသူသည် ညဉ့်အခါတွင်
 နိုးလျက်နေ၏။ ထိုသူအောင်မြင်၏။

တမန်တော်မြတ်သည်လည်း အဆိုပါ လင်္ကာများ၏ နောက်ဆုံး စာလုံးများကို သံတူ
 လိုက်၍ ဆိုတော်မူခဲ့လေသည်။

“ကိုဗာ” သို့ တမန်တော်မြတ် ကြွရောက်လာတော်မူခဲ့ခြင်းသည် အစ္စလာမ်၏ထူးခြားသော
 ခေတ်၏အစပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ရာဇဝင်ဆရာများသည် ထိုနေ့ရက်ကို အထူး
 တလည်မှတ်သား၍ထားခဲ့ကြ၏။ “ကိုဗာ” သို့တမန်တော်မြတ် ကြွရောက်တော်မူခဲ့သည့်နေ့ရက်
 မှာ နဗဝီသက္ကရာဇ် (၁၃) ခု၊ ရဗီအုလ်အောင်ဝလ်လ (၈) ရက်၊ အရပ် ဝက္ကရာဇ် (၆၂၂)
 ခု၊ စက်တဘာလ (၂၀) ရက်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ရာဇဝင်ဆရာအများစုသည် တညီတညွတ်တည်း
 ဆိုကြ၏။ ရာဇဝင်ဆရာကြီး (မိုဟမ္မဒ် အစ်မ်နီ) မူစါ ခဝါရ်ဗီက အဆိုပါနေ့ရက်မှာ ကြာသပ
 တေးနေ့၊ ဖါရေ့စီလမာဟေ့တီရ် (၄) ရက်၊ အစ္စကန်ဒရီ (၉၂၃) ခု-ရောမလ မာဟေ့အီလူလ်၊

(a) ကြည့် - ဝမါအုလ်ဝမါကျမ်း၊ တွေရာနီ ကဗီရ်မု တဆင့် ၆၈ ၁၊ ၈ ၁၈၀။

(၁၀) ရက်နေ့ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ရေးသား ဖော်ပြထားလေသည်။ (a) ရာဇဝင်ဆရာကြီး ယဇ်ကုဗိသည် (Astronomer) နက္ခတ်တာရာ အတတ်ပညာကျွမ်းကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ အားမေးမြန်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ဇယားကွက် ပြုလုပ်ထားသည်။

အာပ်တာပ်၊ (တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်) (Sun)	ဗုဒ္ဓဂျီစရိတွာန်ပြုပ္ပါသန်နက္ခတ်စု	ဒီဂရီ ၂၃၊ ဒီဂရီကပ်-၆။ *
ဇွီဟယ်၊ (စနေဂြိုဟ်) (Saturn)	။ အစဗ်၊ Leo. သရဝဏ် နက္ခတ်စု၊	။ ၂
မုရှ်တရီ၊ (ကြာသပတေးဂြိုဟ်) (Jupiter)	။ ဟူတ်၊ Pisces. ဘရာဏ္ဍီ နက္ခတ်စု၊	။ ၆
ဇွီဟ်ရဟ်၊ (ဆောကြာဂြိုဟ်) (Venus)	။ အစဗ်၊ Leo. သရဝဏ် နက္ခတ်စု၊	။ ၁၃
အတွာရစ်မ် (ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်) (Mercury)	။။ ။။။	။ ၁၅

တမန်တော်မြတ်သည် “ကိုဗာ” တွင် (၁၄) ရက်ကြာ ရှိသောအခါ သောကြာနေ့တွင် ဗမာ့နာသို့ ကြွသွားတော်မူ၏။ လမ်းခရီးမှာပင် ဗနီစာလင်မိမိုးနွယ်စု၏အရပ်၌ ဆူလာတ်ဝတ် ပြုရန် အချိန်ကျရောက်လာသဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည် ထိုအရပ်မှာပင် “ဆူလာတ်လ်ဂျီမို အဟ်” သောကြာနေ့ ဆူလာတ်ဝတ်ပြုတော်မူလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ဆူလာတ်ဝတ် မပြုမီအလျှင် “ခွတ္တဗဟ်” တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ တမန်တော်မြတ်အဆို၌ “ဆူလာတ်လ်ဂျီမို အဟ်” သည် ပဌမ ဦးဆုံးသော ဆူလာတ်လ် ဂျီမိုအဟ်ဖြစ်၍ ဤ“ခွတ္တဗဟ်” သည်လည်း တမန်တော်မြတ်အဆို၌ ပဌမဦးဆုံးသော “ခွတ္တဗဟ်” ပင်ဖြစ်၏။

တမန်တော်မြတ်ကြွရောက်လာတော်မူသည့်အကြောင်းကို လူအများကြားသိကြသည့်အခါ လူများသည် ဝမ်းသာအားရ သောင်းသောင်းဖြဖြ ခရီးဦးကြိုပြုရန်အတွက် အဘက်ဘက်မှ ပြေး၍လာကြ၏။ တမန်တော်မြတ်၏ (မိခင်၏အဘဘက်မှတော်စပ်သော) ဆွေမျိုးများဖြစ်ကြသည့် ဗနု၊ နဂျီဂျာရ်မုန်းနွယ်ဝင်များသည် လက်နက်များဆွဲကိုင်လျက် တွက်လာကြ၏။ (c)

(a) ကုတ်စ်တွန်တွန်နီယဟ်တွင် ပုံနှိပ်သော အိုင်နီ ရှစ်ဟေ့ဗိုခါရီကျမ်း၊ အ-၂၊ ၈-၃၅၄ တွင် ဟစ်ဂျီရီသက္ကရာဇ် (၇၂၃) ဟူ၍ မှားပြီးပုံနှိပ်ထားသည်ကို ဟစ်ဂျီရီသက္ကရာဇ် (၉၂၃) ဟူ၍ ဘတ်ရစ်မည်။ ရှူမီလ မာဟေအီလူလ် (၁၀) ရက်ဟူ၍ ရေးသားထားသော်လည်း အသစ်ပြန်လည်တွက်နည်းဖြင့် တွက်ချက်ကြည့်လျှင် (၂၀) ရက်ဖြစ်နေပေသည်။ ခဝါရစ်မီက ကြာသပတေးနေ့ဟူ၍ ရေးသားဖော်ပြထားသော်လည်း အသစ်ပြန်လည် တွက်ချက်နည်းဖြင့် တွက်ချက်ကြည့်သောအခါ တနင်္လာနေ့ဖြစ်နေပေသည်။

(b) ခဝါရစ်မီ၏ရေးသားချက်အရ ကြာသပတေးနေ့ဟူ၍ မဟူဆလျှင် (၁၄) ရက်မြောက်နေ့၏ နောက်တနေ့မှာ သောကြာနေ့ဖြစ်ပေသည်။

(c) ကြည့်ဦးခါရီကျမ်း၊ အစ်ဝါဗို မတ်စ်ဇေ့ ဟဂျစ်ဂျီရတ်။

* Dakikah= The Sixtieth part of an astronomical degree.

ကို ဗီဒီယိုမှ အသံ အသက်ကို ပင်စွန့်လျှူရန် အသင့်ရှိသော တပည့်သားတို့သည် တမန်တော် မြတ်ကြွတော်မူရာ လမ်းနှစ်ဘက်တွင် တန်းစီ၍ ခရီးဦးကြိုပြုလျက်ရှိကြ၏။ လမ်းခရီးတွင် အန်ဆူရ်ခရီးနယ်ဝင် များ၏ရပ်ကွက်များရှိ၏။ မျိုးနွယ်စုအသီးသီးတို့သည် တမန်တော်မြတ်အား ဥစ္စာပစ္စည်းပေးလှူရန် အသင့်ရှိကြောင်း၊ အသက်စွန့်လွှတ်ရန် အသင့်ရှိကြောင်း လာရောက်လျှောက်သားကြ၏။ တမန်တော်မြတ်က ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်လည်မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဆုမွန်ကောင်းတောင်း၍ ပေးတော်မူ၏။ မဒီနာမြို့သည် တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်၍ လာလေ၏။ ထိုအခါ မြို့သူမြို့သားများသည် အသားပင်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြ၏။ အမျိုးသမီးများသည်ပင် အိမ်ခေါင်မိုးများပေါ်သို့ တက်၍ တမန်တော်မြတ်အား ဖူးမျှော်ကြ၏။ ဝမ်းပန်းတသာ အောက်ပါအတိုင်း တေးသီချင်းများကို ရွတ်ဆိုကြ၏။

مِنْ ثَنِيَّاتِ الْوُدَا
مَا دَعَى إِلَهُ دَا
طَلَعَ السُّدُورُ كُلُّهَا
وَحَبَّ السُّكُورُ كُلُّهَا

“ဝဒါအ်”တောင်၏တောင်ကြားများမှ၊
လမင်းသည် ငါတို့အပေါ် ထွက်ပေါ်လာချေပြီ။
ဆုပန်သူသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ထံတော်၌၊
ဆုပန်လျက်ရှိသည်နှင့်အမျှ၊
ကျေးဇူးတင်ခြင်းသည် ငါတို့၏တာဝန်ဖြစ်ပြီ။ (a)

မိန်းကလေးများသည် တမန်တော်မြတ် ကြွရောက်လာတော် မူသည့်အတွက် အလွန်အထူးရှင်မြူးကြသဖြင့် “ဒဖ်”တီး၍ အောက်ပါအတိုင်း တေးသီချင်းဆိုကြလေသည်။

يَا حَبِّبَ الْخَمَامِ
نَحْنُ جَوَائِزُ بَنِي النَّجَّارِ

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗန်နဂျီကျာရ်မျိုးနွယ်ဝင် မိန်းကလေးများဖြစ်ကြပါသည်။
တမန်တော်မြတ် မိုးဟမ္မတ်သည် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်လှသော အိမ်နီးချင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က မိန်းကလေးများကို “မင်းတို့ ငါ့ကိုချစ်ကြသလား”ဟု မေးဘက်မူရာ မိန်းကလေးများက “ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်ကြပါသည်”ဟု ဖြေကြားကြ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “ငါလည်း မင်းတို့ကို ချစ်ပါသည်”ဟု ပြောကြားတော်မူလေသည်။

ဆွာဟာဗီသာဝကကြီး အဗူအိုင်ယုဗ် သခင်၏ အိမ်သည် (တမန်တော်မြတ် တည်ဆောက်တော်မူခဲ့သော) မတ်စ်ဂျစ်နီ နုဗဝီ ယခုတည်ရှိရာနေရာနှင့် အနီး၌ပင် ရှိခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်၏ အစီးအနင်းသည် ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် တမန်

(a) ကြည့်- ဝမါအုလ်ဝမါ၊ အ-၁၊ ၈-၁၇၇။

တော်မြတ်အား မိမိ၏ အိမ်၌ပင် တည်းခို စေလိုကြ၏။ တမန်တော်မြတ်အား ညွှန်ခွင့် တည်းဟူသော ဂုဏ်ထူးကို သူသူငါငါ လိုလားကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဤပြဿနာကို မဲဖြင့် ပြေရှင်းကြ၏။ ယင်းသို့ မဲနှိုက်ကြသည့်အခါ အဆိုပါ ဂုဏ်ထူးကို သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ် သခင် ရရှိသွားခဲ့လေသည်။ (a)

သာဝကကြီးအဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်၏နေအိမ်မှာ နှစ်ထပ်အိမ်ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်က တမန်တော်မြတ်အား အထက်ထပ်တွင် နေထိုင်တော်မူရန် မေတ္တာရပ်၏။ သို့ရာတွင် တမန်တော် မြတ်သည် မိမိအားလာရောက် တွေ့ဆုံလိုသော သူများအဘို့ လွယ်ကူမှု ရှိစေရန်အတွက် အောက်ထပ်မှာပင် နေထိုင်တော်မူရန် သဘောတူတော်မူလေသည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ် သည် တမန်တော်မြတ်အတွက် နံနက်စာ၊ ညစာ ထမင်းဟင်းများကို နှစ်ကြိမ်ပို့ပေးလေ၏။ တမန်တော်မြတ် စားသုံးကော်မူပြီး ကြွင်းကျန်သော ထမင်း ဟင်း များကို သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်နှင့် ၎င်း၏ဇနီးသည် စားသုံးကြ၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်သည် တမန်တော် မြတ်စားသုံးသည့်နေရာမှပင် “ဗရကတ်” မင်္ဂလာရှိစေရန်အတွက် စားသုံးလေ့ရှိသည်။

တနေ့သော် အထက်ထပ်တွင် ရေအိုးကဲ့သို့သား၏။ ရေများအောက်ထပ်သို့ ယိုဖိတ်၍ တမန် တော်မြတ်အား အနှောင့်အယှက်ပြုမည်ကို သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်သည် စိုးရိမ်မိ၏။ အိမ် တွင်လည်း ကတ္တီပါစောင်တထည်သာလျှင် ရှိ၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်သည် ထိုစောင်ဖြင့် ပင် ရေများကိုသုက်၍ ထားလိုက်လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်၏ နေအိမ်၌ ခုနစ်လတိတိ နေထိုင်တော် မူခဲ့လေသည်။ ထိုအတော အတွင်းမှာပင် “မတ်စ်ဂျစ်စ် နဗဝီ” တည်ဆောက်၍ ပြီးစီးခဲ့၏။

(a) သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်၏ အမည်ရင်းမှာ ခါလစ်ဒ်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ “အေဆာဗဟိ ဖီအဟ်ဝါ လစ်ဆို့ဆွဟာဗဟိ” တွင်သာဝကကြီးအဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်သခင်၏အကြောင်းကို ဤအမည်နှင့်ပင် ရေးသားဖော်ပြ ထားသည်။ ဤအကြောင်းကိုလည်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်စပ်လျဉ်း သည့် များစွာသောကျမ်းများတွင် ၎င်း၊ များစွာသောရာဇဝင်ကျမ်းများတွင် ၎င်း၏အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း ၍ ရေးသားဖော်ပြထားကြသည်မှာ- “ထိုအချိန်တွင် လူတိုင်းသည် တမန်တော်မြတ်အား မိမိ၏ အိမ်၌ပင် တည်းခိုတော်မူရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့၏။ ထိုအခါတမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်၏ကုလားအဖွဲ့ကို လွတ်လိုက်ကြ ပါ။ သူသည် အလွတ်အချင်မြတ်၏ ဘက်တော်မူ အမိန့်တော်အတိုင်း သွားလာပေမည်” ဟု မိန့်ကြား တော်မူလေသည်။ ကုလားအဖွဲ့မသည် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်၏ အိမ်ရှေ့တွင် သွားရောက် ရပ်လေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်၏နေအိမ်တွင်ပင် တည်းခိုတော်မူလေ သည်။ သို့ရာတွင် ဆွဟိဟ် မုတ်စ်လင်မံကျမ်း ဟစ်ဂျီရတ် အခန်းတွင်ပါရှိသည့်မူကား တမန်တော်မြတ် အား ညွှန်ခွင့်တည်းခိုရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားကြသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်က ကျွန်ုပ်သည် ဗန္ဓနဂျီ ဂျာရ်မျိုးနွယ်ထံတွင် တည်းခိုမည်၊ ဤမျိုးနွယ်ဝင်များသည် ဆွေမျိုးအားဖြင့် ဘိုးတော်အိမ်၌ မူတ္တလစ်စ် ၏ ဦးလေးများဖြစ်ကြပေသည်ဟု ပြောကြားတော်မူလေသည်။ ဤသည့်အချက်ကို ထောက်ရှုခြင်း အား ဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည် မိမိ၏စိတ်စေတနာအလျောက် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်၏နေအိမ်၌ တည်းခို တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်မှာ ဗန္ဓနဂျီဂျာရ်၏ မျိုးနွယ်မှပင် ဖြစ်သည်။ အေမာမ် ဗိုခါရီသခင်ကလည်း မိမိ၏ “တာရီခ်ဆူသီရ်” တွင် တမန်တော်မြတ်သည် ယင်းသို့ ဆွေမျိုး တော်စပ်သည့် အယွက်ကြောင့်ပင် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒိုင်ယူဗ်၏နေအိမ်၌တည်းခိုတော်မူခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ အတည်အလင်း ထုတ်ဖော် ရေးသားထားလေသည်။

မတ်စ်ဂျစ်စ် နုဗဝီ”၏ အနီးတဝိုက်တွင် အခန်းများလည်း ပြုလုပ်၍ပြီးစီးခဲ့၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည် ရွှေ့ပြောင်း နေတော်မူလေသည်။ (ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသေးစိတ်ကို ရွှေ့တွင် တွေ့ရှိရပေမည်) ။

တမန်တော်သည် မဒီနာမြို့သို့ရောက်ရှိ လာတော်မူပြီးသည့်နောက် သာဝကကြီး ဇိုက်ဒ်နှင့် မိမိ၏ ကျွန်ဖြစ်သူ အဗူဗဟ်အ်ကို ကလားအူဇ် နှစ်ကောင်နှင့် “ဒစ်ရ်ဟမ်” ငွေ ၅၀၀/-ပေးပြီး မက္ကာမြို့တော်သို့လွှတ်၍ သမီးတော်များနှင့် ကြင်ရာတော်အား ခေါ်ယူစေတော်မူ၏။ သာဝကကြီး အဗူဗဟ်အ်ကိုရကလည်း မိမိ၏သား အဗ်ဒုလ္လာဟ်ထံသို့ ၎င်းသည် မိမိ၏ မိခင်နှင့် အမ၊ နမများကိုခေါ်ဆောင်လာရန် စာရေးလိုက်လေသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ သမီးတော်များအနက် ရှိကိုင်ယဟ် သခင်မသည် ၎င်း၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူ သာဝကကြီးအုတ်ဆံမာန်နှင့် အတူတကွ (Ethiopia) နိုင်ငံသို့ရောက်ရှိနေခဲ့၏။ ထိုခင်ပွန်း သခင်မအား ၎င်း၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူက သွားခွင့်မပြုခဲ့ချေ။ ထိုအတွက်ကြောင့် သာဝကကြီး ဇိုက်ဒ်သည် သမီးတော် ဖွာတူမဟ် သခင်မ၊ သမီးတော် အွန်မိမေကုလ်ဆုမ့်နှင့် ကြင်ရာတော် စောင်ဒတ်သခင်မတို့ကိုသာလျှင် ခေါ်ဆောင်၍ လာခဲ့လေသည်။ အာအေရှဟ် သခင်မသည် မိမိ၏ အစ်ကိုနှင့်အတူ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။

မတ်စ်ဂျစ်စ် နုဗဝီနှင့် ကြင်ရာတော်များ၏ အခန်းများ တည်ဆောက်ခြင်း။

တမန်တော်မြတ်သည် မဒီနာမြို့တွင် အတည်တကျ နေထိုင်တော်မူပြီးသည့်နောက် ပဌမဆုံးသောလုပ်ငန်းမှာ မတ်စ်ဂျစ်စ် ပလီကျောင်းတော်တလုံး တည်ဆောက်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ စံနစ်တကျ ပလီကျောင်းတော် မတည်ဆောက် ရသေးသည့်အတွင်း တမန်တော်မြတ်သည် အလျဉ်းသင့်ရာ နေရာ၌ပင် ဆူလာတ် ဝတ်ပြုလေ့ရှိတော်မူခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်၏ နေအိမ်တော်နှင့်အနီးတွင် နဂါးကျာရ်မျိုးနွယ်ပိုင်ဆိုင်သော မြေကွက်လပ်တခုရှိ၏။ ထိုမြေကွက်၌ အချို့သင်္ချိုင်းများလည်းရှိ၏။ စွန့်ပလ္လံပင်အနည်းငယ်လည်း ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်က အဆိုပါ မြေကွက်ပိုင်ရှင်များကို ခေါ်၍ “ကျွန်ုပ်သည် ဤမြေကွက်ကို အဘိုးအခပေးပေး၍ ဝယ်လိုပါသည်” ဟု ပြောတော်မူရာ မြေကွက်ပိုင်ရှင်များက “ကျွန်တော်များသည် အဘိုးအခကို လက်ခံယူပါမည်။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်ထံမှမဟုတ်၊ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ ထံတော်မှ” ဟု ပြောကြားကြလေသည်။ အမှန်မှာ ထိုမြေကွက်သည် မိဘမဲ့ကလေး ၂-ယောက် ပိုင်ဆိုင်သော မြေဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုကလေး ၂-ယောက်ကို ခေါ်ခိုင်း စေတော်မူပြန်၏။ ထိုကလေး ၂-ယောက်ကလည်း မိမိတို့ ပိုင်ဆိုင်သော မြေကို တမန်တော်မြတ်အား အခမပင်လှူဒါန်းလိုကြ၏။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်သည် အခမယူခြင်းကို နှစ်သက်တော်မမူပေ။ သာဝကကြီး အဗူအိုဗ်ဟ်ဗ်က မြေ၏အဘိုးအခကိုပေး၏။ ထို့နောက်အဆိုပါ မြေကွက်အတွင်းရှိ သင်္ချိုင်းများကို တူးဖော်၍ မြေကိုညှိကြ၏။ ၎င်းနောက်မတ်စ်ဂျစ်စ် ပလီကျောင်းတော်ကို စတင်တည်ဆောက်ကြ၏။ တမန်တော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆူလ္လုလ္လာဟ် အလိုင်ဟေ့ ၀စလ္လမ်) သယ်လည်း အခြားလုပ်သားများနှင့် အတူ ကျောက်တုံးများကို သယ်ပို့ယူဆောင်၍ပေးတော်မူ၏။ ဆူဟဗ် သာဝကကြီးများသည်လည်း ကျောက်တုံးများကို အသီးသီးသယ်ပို့ယူဆောင်ကြ၏။ အောက်ပါလက်ကံကို သံပြိုင်ဆိုကြ၏။ တမန်တော်မြတ်သည်လည်း အဆိုပါ လက်ကံ၏ နောက်ဆုံး စာလုံးများကို သံတူလိုက်၍ ဆိုတော်မူ၏။

اللَّهُمَّ إِنِّي أَخِيذْ بِالْأَخْصَرِ نَاعِمِ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرِ

အို- အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်၊ အောင်မြင်မှုသည် နောင်တမလွန်ဘဝ၏ အောင်မြင်မှုပင် ဖြစ်ပါသည်။
အသျှင်မြတ်သည် အန်ဆွာရ်များနှင့် မိုဟာဂျစ်ရ်များကို ချမ်းသာခွင့် ပေးသနားတော်မူပါ။

ဤပလီကျောင်းတော်သည် အပြင်အဆင်၊ အခမ်းအနားမပါ၊ အလွန်တရာမျှသွား၏။ အစွလိမ်သာသနာ၏ မိုးသားမှ၏နမူနာပင်ဖြစ်၏။ နံရံများကို အဋ္ဌစိမ်းများဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ ခေါင်မိုးကို စွန်ပလွံရွက်ဖြင့်ပြုလုပ်ထား၏။ တိုင်များမှာ စွန်ပလွံသားများဖြစ်၏။ “ကစ်ဗ်လတ်”ကို “မိုင်တုလ်မိုကဒ်ဒတ်စ်”ဘက်သို့ပြုလုပ်ထား၏။ မက္ကာမြို့တော်ရှိ “ကအ်ဗဟ်”ကျောင်းတော်ဘက်သို့ ကစ်ဗ်လတ်ပြောင်းသွားသည့်အခါ မြောက်ဘက်တွင် တံခါးပေါက် အသစ်တခု ပြုလုပ်၍ထားလိုက်လေသည်။ အခင်းမှာ မြေစိမ်းမျှဖြစ်သဖြင့် မိုဗ်းရာသီတွင် ရွှံ့ပွက်များပင် ဖြစ်လာလေ့ရှိ၏။ တခါသော် ဆူဟာဗဟ်သာဝကကြီးသည် ဆူလိတ်ဝတ်ပြု နိုင်ရန်အတွက် ကျောက်စရစ်ခဲကလေးများကို ယူလာကြပြီး မိမိတို့၏နေရာများတွင် ခင်းကြလေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် ဤသည့်အပြုအမူကို နှစ်သက်တော်မူခဲ့၏။ ၎င်းနောက် ပလီကျောင်းတော်၏အခင်းကိုလည်း ကျောက်စရစ်ခဲများဖြင့် ခင်းတော်မူလိုက်လေသည်။

မတ်စ်ဂျစ်ဒ်နဗီ ပလီကျောင်းတော်၏ ဘေးတဘက်တွင် အမိုးပါသည့် စင်္ကြံမြင့်၊ တိုက်ခတုံးခေါင်တခုရှိ၏။ ထိုနေရာကို “ဆုဗ်ဗဟ်”ဟုခေါ်၏။ ထိုနေရာတွင် အစွလိမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သော အိမ်မဲ့အိုးမဲ့ပဂ္ဂိုလ်များ နေထိုင်ခဲ့ကြပေသည်။

မတ်စ်ဂျစ်ဒ်နဗီ တည်ဆောက်၍ ပြီးစီးသွားသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် ပလီကျောင်းတော်အနီးတွင်ပင်ဆက်စပ်၍ ကြင်ရာတော်များအတွက် အိမ်များကို တည်ဆောက်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်၌ ကြင်ရာတော် စောင်ဒဟ်သခင်မနှင့် ကြင်ရာတော် အာအေရဟ်သခင်မ နှစ်ပါးသာရှိ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် အိမ်လည်း နှစ်လုံးပင် ဆောက်လုပ်တော်မူ၏။ ကြင်ရာတော်များ တိုးလာသည့်အခါ အိမ်များလည်း တိုး၍လာခဲ့လေသည်။ ဤအိမ်များသည် အဋ္ဌစိမ်းဖြင့်ပြုလုပ်ထား၏။ ထိုအိမ်များအနက် အိမ် (၅) လုံးမှာ စွန်ပလွံထရံဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ အဋ္ဌဖြင့်ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်များတွင်လည်း အတွင်းခန်းများမှာ စွန်ပလွံထရံနှင့်ပင် ပြုလုပ်ထား၏။

ကြင်ရာတော်များ၏ အိမ်များ၏အနေအထားမှာ ကြင်ရာတော် အိမ်မေ့စလမဟ်၊ ကြင်ရာတော် အိမ်မေ့ ဟဗ်ဗဟ်၊ ကြင်ရာတော် ဇိုင်နဗ်၊ ကြင်ရာတော် ဂျီဝိုင်ရေယဟ်၊ ကြင်ရာတော် မိုင်မူနဟ်နှင့် ကြင်ရာတော် ဇိုင်နဗ် ဗင်တေဂျဟ်ရှိတို့၏ အိမ်များသည် (ရှာမ်) ဆီရီယ နိုင်ငံရှိ ရာဘက်တွင်တည်ရှိ၏။ ကြင်ရာတော်အာအေရဟ်၊ ကြင်ရာတော် ဆူဗီယဟ်နှင့် ကြင်ရာတော် စောင်ဒဟ်တို့၏ အိမ်များသည် မျက်နှာချင်းဆိုင် အခြားတဘက်တွင် တည်ရှိ၏။ အဆိုပါ အိမ်များသည် မတ်စ်ဂျစ်ဒ်နဗီနှင့် အလွန်တရာမျှပင် နီးကပ်လျက်ရှိ၏။

ကြင်ရာတော်များ၏အိမ်များသည် အနံ့ဖြူ တောင်၊ ၇ တောင်ရှိ၍ အလျား ၁၀ တောင်ရှိ၏။ အမြင့်မှာ မတ်တတ်ရပ်၍ လက်လှမ်းလျှင် မှီနိုင်၏။ ကြင်ရာတော်များ၏ အိမ်များ၏ တံခါးများ ပေါ်တွင် စောင်ပိုင်းဖြင့် ကန့်လန့်ကာများ ချထားကြလေသည်။ (a) ညဉ့်အချိန် များတွင် မီးခွက်ထွန်းညှိလေ့မရှိခဲ့သေးပေ။ (b)

တမန်တော်မြတ်၏ အိမ်နီးချင်းများ ဖြစ်ကြသော အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင် များ အနက် သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ၊ အိုဗါဒတ်၊ သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ၊ မိုအာဇ်၊ သာဝကကြီး အိုမာရုလ် အစ်ဗ်နီ၊ ဟတ်ဇ်ဗ်နီနှင့်သာဝကကြီး အဗူအိုင်ယူဗ်တို့သည် ကုလိကြွယ်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ် များဖြစ်ကြပေသည်။ အဆိုပါသာဝကကြီးများသည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ နှို များပေးပို့လေ့ ရှိကြ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုနှို ရေကိုပင် အာဟာရပြု၍ နေလေ့ရှိတော်မူခဲ့၏။ သာဝက ကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ၊ အိုဗါဒတ်သည် တမန်တော်မြတ်၏ ညဉ့်စာတွင် စလုံကြီးတလုံး အမြဲ တစေ ပေးပို့လေ့ရှိသည်။ ထိုစလုံကြီးတွင် တခါတရံဟင်းများ၊ တခါတရံ နို့ ရေများ၊ တခါတရံ ထောပတ်များပါရှိလေသည်။ အွမ်မေအန်တစ်သခင်မသည် မိမိပိုင်ဥစ္စာပစ္စည်းများကို တမန် တော်မြတ်အား လှူဒါန်းရာ တမန်တော်မြတ်သည် လက်ခံတော်မူပြီးလျှင် မိမိ၏ နို့ထိန်း သည် အွမ်မေအိုင်မန် သခင်မအား ပေးတော်မူလိုက်လေသည်။ (c) တမန်တော်မြတ်သည် မိမိကိုယ်တိုင်မူ ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့်ပင် နေထိုင်တော်မူလေ့ရှိသည်။

“အဇာန်” ၏ အစ။

အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ဝတ်ပြုမှုများတွင် ညီညွတ်မှု၊ စုရုံးမှုကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ထိုအချိန် အထိ “ဂျမာအတ်” အစုအရုံးနှင့် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုနိုင်ရန်အတွက် သီးသန့်အမှတ်သညာမရှိသေး ပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် မှတ်စံလင်မ်များသည် ဂျမာအတ်နှင့်ဆွလာတ် ဝတ်ပြုနိုင်ခဲ့ကြပေ။ မှတ်စံလင်မ်များသည် အချိန်ကို ခန့်မှန်း၍ ပလီသိုလာပြီးဆွလာတ်ဝတ်ပြုခဲ့ကြ၏။ တမန်တော် မြတ်သည် ဤသည့်အချက်ကို နှစ်လက်တော်မမူချေ။ တမန်တော်မြတ်သည် မှတ်စံလင်မ် များ အား ဆွလာတ်အချိန်များတွင် သွားရောက်ခေါ်နိုင်ရန်အတွက် အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခန့်အပ် ရန် စိတ်ကူးတော်မူ၏။ ဤသည်လည်း ဒုက္ခ မသေးလှပေ။ မလွယ်ကူလှပေ။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည် ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆွဟာဗဟ် သာဝကကြီးများအားခေါ်ပြီး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီးများက အမျိုးမျိုး အကြံ ပေးကြလေသည်။ အချို့က ဆွလာတ်ဝတ်ပြုရန် အချိန်ကျရောက်သည့်အခါ ပလီပေါ်တွင် အလံလွှင့်ထူရန် အကြံ ပေးကြ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဤသည့်အကြံကိုလည်း နှစ်သက်တော်မမူချေ။ အချို့က အီစာ အီများနှင့် ယဟူဒီများ ဝတ်ပြုရာတွင်လူအများကိုအသိပေးရန်အသုံးပြုကြသည့်နည်း နိသျှည်း များကိုတင်ပြကြ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဤသည့်နည်းနိသျှည်းများကိုလည်း နှစ်သက်တော် မမူချေ။ နောက်ဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အုမရ်သခင် တင်ပြသည့်

- (a) တွဲဖကာတို့အိမ်ခန့်စအ်ဒ် အ-ဂါ၊ ၁၁၁၇။ ဝါအုလ်ဝါ။
- (b) ဗိုခါရ်ကျမ်း၊ ဗါဗိုဗ်ဆွလာတ် အလယ်ဖေရာရှ်။
- (c) ဗိုခါရ်ကျမ်း၊ ဗါဗိုဗ်ဆွလာတ်လင်မ်မနီဟတ်။

(လက်ရှိ) “အဇာန်” ဆိုနည်းအကြံကို နှစ်သက်တော်မူလေသည်။ ၎င်းနောက် သာဝကကြီး ဗေဇ္ဇလာလံသခင်အားခေါ်၍ “အဇာန်” ဆိုရန် အမိန့် ပေးတော်မူလေသည်။ (၁) ယင်းသို့ အဇာန်ဆိုခြင်းအားဖြင့် ဆူလာတ်ဝတ်ပြုရန် အချိန်ကျရောက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးရာ လည်း ရောက်၏။ နေ့စဉ် ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် အစ္စလာမ် သာသနာဘက်သို့ အိတ်ခေါ်ရာလည်း မည်၏။

“ဆွေဟာဟ် စစ်တ်တဟ်” မည်တိုင်သော ဟဒီးဆ်ကျမ်းကြီး ခြောက်စောင်အနက် အချို့ ကျမ်းကြီးများတွင် “အဇာန်” ဆိုရန်အကြံမှာ သာဝကကြီး အပ်ဒူလ္လာဟ် အစ်မီနီ ဇိုက်ဒိက မိမိအိပ်မက်တွင် မြင်မက်သည့်အတိုင်း ပေးသောအကြံဖြစ်သည်ဟု ရေးသား ပေါ်ပြပါရှိ၏။ အချို့ကျမ်းများတွင် သာဝကကြီးအုမရ်သခင်သည်လည်း အလားတူအိပ်မက်မြင်မက်သည်ဟူ၍ ပေါ်ပြပါရှိ၏။ အချို့ကျမ်းများတွင် အသို့ပင် ပါရှိစေကာမူ ဗိုခါရီကျမ်းလာ ကျမ်းချက်ထက် မည်သည့်ကျမ်းလာ ကျမ်းချက်ကိုမျှ အသာမပေးနိုင်ချေ။

ဗိုခါရီကျမ်းကြီးတွင် တမန်တော်မြတ်အား “ဗျက်” တံပိုး၊ ခရာ၊ “နာကူစ်” ခေါင်းလောင်း တီးမှုတ်ရန် အကြံများပေးခဲ့ကြောင်း၊ သာဝကကြီး အုမရ်သခင်က အဇာန်ဆိုရန် အကြံပေးခဲ့ သည့် အကြောင်း၊ တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အုမရ်သခင်၏အကြံကို နှစ်သက်တော် မူ၍ သာဝကကြီးဗေဇ္ဇလာလံသခင်အား အဇာန်ဆိုရန် အမိန့်ပေးတော် မူခဲ့သည့်အကြောင်း အတည့်အလင်းပါရှိ၏။ အိပ်မက်မြင်မက်သည့်အကြောင်းမပါရှိပေ။

“မိုဝါခါတ်” ညီနောင် ဖွဲ့ပေးတော်မူခြင်း။

“မိုဟာဂျေရီန်” မက္ကာမြို့တော်မှ ရွှေ့ပြောင်းလာကြသော မုတ်စ်လင်မ်များသည် အိမ်မဲ့၊ အိမ်မဲ့ပစ္စည်းမဲ့များအဖြစ်ဖြင့် မဒီနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ မိုဟာဂျေရီန်များတွင် အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဥစ္စာပစ္စည်း ကုံလုံကြွယ်ဝ ချမ်းသာသော ပုဂ္ဂိုလ်များပါဝင်ကြသော်လည်း ကာဖစ်ရ်တို့ထံမှ လျှို့ဝှက်စွာ ပုန်းရှောင်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရသဖြင့် မိမိတို့နှင့် အတူတကွ ပစ္စည်း ဥစ္စာများကို အနည်းငယ်မျှပင် ယူဆောင်၍ မလာနိုင်ခဲ့ကြပေ။

အမုန်မှာ အန်ဆူရ်များ၏ အိမ်များသည် မိုဟာဂျေရီန်များအဘို့ တည်ခိုးသွေခံရာ အိမ် များပင်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သို့တစေလည်း (မိုဟာဂျေရီန်တို့၏ နေထိုင်စားသောက်ရေးအတွက်) စံနစ်တကျ အစီအစဉ်ပြုလုပ်ရန်ကားလို၏။ မိုဟာဂျေရီန်များသည် လက်ရုံးရည်ဖြင့် ဝမ်းရေးကို ရှာဖွေသူများဖြစ်ကြ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် သူတပါး၏ အလှူဒါန များကို မှီခိုအားထား နေရခြင်းကို မလိုလားကြပေ။ သို့တစေလည်း ၎င်းတို့သည် လုံးဝ အိမ်မဲ့ ဆိုးမဲ့လူလုံးချည်းသာ ဖြစ်နေကြ၏။ ၎င်းတို့ထံတွင် ဥစ္စာပစ္စည်းဟူ၍ စိုးစဉ်းမျှပင် မပါရှိပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန် တော်မြတ်သည် မိုဟာဂျေရီန်နှင့် အန်ဆူရ် မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ စပ်ကြားတွင် “မိုဝါခါတ်” ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူရန် စိတ်ကူးတော်မူ၏။ မတ်စ်ဂျစ်ဒ်နပဝီ တည်ဆောက်၍ ပြီးစီးရန် နီး လာသောအခါ တမန်တော်မြတ်သည် အန်ဆူရ် မျိုးနွယ်ဝင်များအား သာဝကကြီး အနတ်စ်

(၁) ဗိုခါရီကျမ်း၊ အဇာန်ဆိုသည့်အခန်း။

သခင်၏ နေအိမ်၌ ရုံးရန် ဘိတ်ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုအချိန် သာဝကကြီး အနတ်စသခင်၏အသက်
မှာ (၁၀) နှစ် မျှသာ ရှိသေး၏။ အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် တမန်တော်မြတ် ဘိတ်
ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ဇေယျာသီလခံကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် မိုးဟာဂျေရိန်၏ ဦးရေမှာ
(၄၅) ဖြစ်၏။ ပရိသတ် စုံညီသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်က အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များအား
“ဤသူများသည် အသင်တို့၏ ညီအစ်ကိုများပင် ဖြစ်ကြသည်” ဟူ၍ မိန့်ကြားပြောဆိုတော်
မူ၏။ ထို့နောက်တမန်တော်မြတ်သည် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်မှ တဦး၊ မိုးဟာဂျေရိန် များအနက်
မှ တဦး-နှစ်ဦးစီခေါ်၍ “အသင်တို့ နှစ်ဦးသည် ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်” ဟု မိန့်ကြားပြောဆိုတော်
မူလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ တမန်တော်မြတ်က ညီနောင် ဖွဲ့ပေးတော်မူလိုက်သော ညီနောင်များ
သည် အမှန်စင်စစ် ညီနောင်များဖြစ်၍ သွားကြပေသည်။ အန်ဆွာရ်များသည် ၎င်းတို့၏
ညီနောင်များဖြစ်သော မိုးဟာဂျေရိန်များအား အသီးသီး အိမ်များသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး
လျှင် ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သမျှသော ပစ္စည်းများအားလုံးကို ပြသ၍ ပစ္စည်းတဝက်သည် အသင်တို့
အဘို့၊ ပစ္စည်းတဝက်သည် ကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ဖြစ်သည်” ဟု ပြောဆိုခဲ့ဝေပေးလိုက်ကြလေသည်။
သာဝကကြီး စအိဒ် အစ်ဗ်နီ ရခိအိသည် အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင် ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး
အစ်ဗ်ဒရ်ရဟ်မာန်သည် မိုးဟာဂျေရိန် ဖြစ်၏။ ထိုသာဝကကြီး နှစ်ပါးတို့သည် အချင်းချင်း
ညီနောင်များ ဖြစ်လာခဲ့ကြ၏။ အကြောင်းအားလျော်စွာ သာဝကကြီး စအိဒ် ဇနီးသည်
နှစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီး စအိဒ်က သာဝကကြီး အစ်ဗ်ဒရ်ရဟ်မာန်အား “ကျွန်ုပ်
သည် မိမိ၏ ဇနီးသည် နှစ်ယောက်အနက် တယောက်ကို ဖြတ်လိုက်မည်၊ ကွာရှင်းလိုက်မည်၊
အသင်သည် ထိုကွာရှင်းခြင်းခံရသော အမျိုးသမီးနှင့် ထိမ်းမြားပါလေ” ဟူ၍ပင် ပြောဆိုလေ
သည်။ သို့ရာတွင် သာဝကကြီး အစ်ဗ်ဒရ်ရဟ်မာန် သခင်သည် ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် အဆိုပါ
စကားကို ငြင်းပယ်လိုက်လေသည်။ (a)

အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းများမှာ အများအားဖြင့် စွန့်ပလွှဲခြံများ
သာ ဖြစ်ချေသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါတွင် ပိုက်ဆံ၊ ကျပ်ပြားအသုံးမရှိသေးချေ။ (b) အန်ဆွာရ်
မျိုးနွယ်ဝင်များက တမန်တော်မြတ်ထံ ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သော စွန့်ပလွှဲခြံများကို ၎င်းတို့နှင့် ညီ
အစ်ကိုတော်စပ်သော မိုးဟာဂျေရိန်များအား အညီအမျှ ခွဲဝေပေးတော်မူပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
ကြ၏။ မိုးဟာဂျေရိန်များသည် ကုန်သည်များ ဖြစ်ကြသည်။ လယ်ယာကိုင်ကျွန်း အလုပ်ကို
အလျင်း နားမလည်ကြချေ။ ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်သည် အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်
ဝင်များ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို မိုးဟာဂျေရိန်များဘက်မှ ငြင်းပယ်တော်မူလိုက်လေသည်။
ထိုအခါ အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များက “လယ်ယာနှင့်ပတ်သက်သည့် အလုပ်အကိုင်၊ တာဝန်
အရပ်ရပ်ကို ကျွန်တော်များထမ်းဆောင်ကြပါမည်၊ လယ်ယာမှထွက်သော ကောက်ပဲသီးနှံများ
ကိုလည်း မိုးဟာဂျေရိန်များအား ထက်ဝက် ခွဲဝေပေးကြပါမည်” ဟု လျှောက်ထားကြပြန်
လေသည်။ ထိုအခါ (မလ္လမြေရှောင်သာသည့်အဆုံးတွင်) မိုးဟာဂျေရိန်များသည် လက်ခံခဲ့ကြ
ရလေသည်။

(a) “မိုဝါခါတ်” ညီနောင်ဖွဲ့ပေးခြင်းအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်ကို သိလိုပါက စီရတ်
အစ်ဗ်နီ ဟေ့ဗျာမ်ကျမ်း အ-၁၊ စ- (၁၅၀-၁၅၁) တွင် ရှုပါကုန်။

(b) ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း။

အထက်တွင်ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း တမန်တော်မြတ် ဖွဲ့ပေးတော်မူလိုက်သော ညီနောင်များသည် အမှန်ပင် ညီရင်းအစ်ကိုအရင်းအချာများ ဖြစ်သွားခဲ့ကြပေသည်။ ယင်းသို့ ညီရင်းသူ အစ်ကိုအရင်းအချာ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည့် အလျောက် အန်ဆွာရီတဦး သေဆုံးပါလျှင်ထိုသေဆုံးအန်ဆွာရီ၏ အမွေပစ္စည်းများကို ၎င်းနှင့် ညီနောင် တော်စပ်သူ မိုဟာဂျစ်ရ်က ရရှိလေသည်။ ထိုအန်ဆွာရီ၏ သားချင်း အရင်းအချာများသည် အမွေမရရှိကြပေ။ (a) အမှန်မှာ အန်ဆွာရီမျိုးနွယ်ဝင်များသည် အောက်ပါ ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ မုက္ကပါဌ်တော်ကို လက်တွေ့လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَآمَنُوا أُولَئِكَ يَكُونُ لَكُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

(انفال - ၁၀)

မုချကေန် အကြင်သူများသည် အိမာန်ယုံကြည်ကြ၏။ ဟစ်ဂျရတ် ပြုလုပ်ကြ၏။ ၎င်းနောက် အတ္တဟ်အသျှင်မြတ်၏ လမ်းတော်၌ မိမိတို့ ပစ္စည်းများဖြင့်၎င်း၊ မိမိတို့၏ အသက်ဇီဝိန်များဖြင့်၎င်း၊ ဂျေဟာဒ် ပြုလုပ်ကြ၏။ ၎င်းပြင် အကြင်သူများသည် (ထိုသူများသည်) နေရာပေးခဲ့ကြ၏။ ၎င်းပြင် ကူညီယိုင်းပင်းခဲ့ကြ၏။ ဤသူများသည် အချင်းချင်းညီနောင်များပင်ဖြစ်ကြပေသည်။

ကုရ်အာန် (ဂး ၇၂)။

“ဗဒ်ရ်” စစ်ပွဲ၏ နောက်ပိုင်းတွင် မိုဟာဂျစ်ရ်များသည် အကူအညီ မလိုတော့သည့်အခါ အောက်ပါ ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ မုက္ကပါဌ်တော် ကျရောက်လာခဲ့လေသည်။

وَأُولَئِكَ الْأَنْحَارُ يُعْطُونَكَ بِبَعْضٍ

(انفال - ၁၀)

သားချင်းများသည် ယင်းသူတို့အနက် အချို့တို့သည် အချို့တို့၏ (အမွေပစ္စည်းများကို) ပိုမိုပိုင်ဆိုင်သူများ ဖြစ်ကြပေသည်။

ကုရ်အာန် (ဂး ၇၅) ။

ဤမုက္ကပါဌ်တော် ကျရောက်လာသည့် အချိန်မှစ၍ ယခင်က မိုဟာဂျေရီနှင့် အန်ဆွာရီများ၏ စပ်ကြားတွင်အချင်းချင်း ညီနောင်ဖြစ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ရရှိခဲ့သော အမွေပိုင်ဆိုင်မှု သည်ရပ်စဲ၍ သွားလေတော့သည်။ ဤကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်စီရ်ကျမ်းကြီးများတွင်၎င်း၊ ဟဒီဆ်ကျမ်းကြီးများတွင်၎င်း အတည့်အလင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

(a) ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း၊ ကေတဗုတ်တစ်စီရ်၊ မုက္ကပါဌ်တော် “ဝအုလုလ်အရ်ဟာ မေ ဗအ်သျှဟွန်မ် အောင်လာ မေဗအ်သွင်န်”။

ဟင်္ဂါရီသက္ကရာဇ် (၄) ခုနှစ်တွင် ဗနိနသ္မိရ်မျိုးနွယ်သည် ပြည်နှင့်ဒဏ် ခံကြရသောအခါ ၎င်းတို့၏ မြေများနှင့် စွန့်ပလွံခြံများသည် မှတ်စံလင်မိတို့၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ ပေသည်။ ထိုအခါဘမန်တော်မြတ်ကအန်ဆွာရ်များအားဘိတ်ခေါ်၍ “မို့ဟာဂျစ်ရ် များသည် ပစ္စည်းမဲ့များ ဖြစ်နေကြသည်။ အကယ်၍ အသင်တို့ သဘောတူလျှင် (ဗနိနသ္မိရ် မျိုးနွယ်တို့ ထံမှ ရရှိလိုက်သော) ဤမြေများနှင့် စွန့်ပလွံခြံများ အားလုံးတို့ကို မို့ဟာဂျေရိန်များအား ပေးလိုက်မည်။ အသင်တို့သည်မိမိတို့၏ စွန့်ပလွံခြံများကို ပြန်ယူကြ” ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ အန်ဆွာရ်များက “ကျွန်တော်များ၏ စွန့်ပလွံခြံ များသည်လည်း ညီတော်နောင် တော်များဖြစ်သော မို့ဟာဂျေရိန်တို့၏ လက်တွင်းမှာပင် ရှိနေပါစေ။ ၎င်းပြင် ဤမြေသစ် များနှင့် စွန့်ပလွံခြံအသစ်များကိုလည်း ၎င်းတို့ကိုပင် ပေးတော်မူလိုက်ပါ” ဟု လျှောက်ထား ကြလေသည်။ (a)

လူ့လောကကြီးသည် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ ယင်းကဲ့သို့ ရက်ရက်ရောရော စွန့်လှူ ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာတသက် ဂုဏ်ယူနိုင်ပေမည်။ သို့ရာတွင် ဤနေရာတွင် မို့ဟာဂျေရိန် တို့က မည်သို့ပြုမူခဲ့ကြသည်ကိုလည်း အထူးသတိပြု အပ်ပေသည်။ အန်ဆွာရ် သာဝကကြီး စအိဒ် အစ်ဗ်နီ ရဗီအိက မိမိနှင့်ညီနောင်ဖွဲ့ထားသော မို့ဟာဂျစ်ရ် သာဝကကြီး အစ်ဒရ်ရဟ်မာန် အစ်ဗ်နီ အောက်ဖ်အား မိမိပိုင်ပစ္စည်း အသီးသီးတို့ကို စာရင်းပေးပြီးနောက် ပစ္စည်းထက် ဝက်ကို ယူပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံသောအခါ သာဝကကြီး အစ်ဒရ်ရဟ်မာန် အစ်ဗ်နီ အောက်ဖ်က “အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ဤပစ္စည်းအားလုံးကို အသင့်အဘို့ မင်္ဂလာရှိစွာ ပြုထားတော် မူပါစေ၊ ကျွန်ုပ်အား ဈေးလမ်းကိုသာပြပါ” ဟု ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့လေ၏။ ထိုအခါ သာဝက ကြီး စအိဒ် အစ်ဗ်နီ ရဗီအိသည် သာဝကကြီး အစ်ဒရ်ရဟ်မာန် အစ်ဗ်နီ အောက်ဖ်အား ကျော်ကြားသော “ကိုင်နီကာအိ” ဈေးကို သွားရောက်၍ ပြုလေသည်။ သာဝကကြီးအစ်ဒရ် ရဟ်မာန်သည် အနည်းငယ် ထောပတ်နှင့် ဒိန်ခဲဝယ်၍ စတင် ရောင်းလေသည်။ သာဝကကြီး သည် ညနေချိန်အထိ အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။ ရက်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပင် ထူးခြားစွာ အမြတ်အစွန်းရရှိပြီး ပစ္စည်းအတော်အတန် စုဆောင်းမိသဖြင့် အမျိုးသမီးတဦးနှင့် ထိမ်းမြား လိုက်လေသည်။ တဖြည်းဖြည်း ထိုသာဝကကြီး၏ ကူးသန်းရောင်းဝယ် မှုသည် အလွန်တရာမျှပင် ကြီးပွားလာလေသည်။ အဘယ်အထိ ကြီးပွားလာလည်ဆိုလျှင် ထိုသာဝ ကကြီးကိုယ်တိုင်က “ကျွန်ုပ်သည် မြေကိုကိုင်လျှင် ထိုမြေသည် ရွှေဖြစ်၍လာလေသည်” ဟု ပြော ကြားခဲ့ဘူးလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုသာဝကကြီး၏ ကုန်ပစ္စည်းများကို ကုလားအုဋ် ပေါင်း (၇၀၀) နှင့် တင်ဆောင် ရသည်အထိ ကြီးပွား လာခဲ့လေသည်။ ထိုသာဝကကြီး၏ ကုန်ပစ္စည်းများ မဇီနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည့် နေ့များတွင် တမြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်သွားလေ့ရှိခဲ့လေသည်။ (b)

အချို့ ဆူဟာဗဟ် သာဝကကြီးများသည် ဈေးဆိုင်များ ဖွင့်ခဲ့ကြလေသည်။ သာဝက ကြီး အဗူဗတ်ကရ်သင်၏ အလုပ်ဌာနသည် “စွန်ဟ်” ၌ ရှိ၏။ သာဝကကြီး အဗူဗတ်ကရ် သင်သည် အဝတ်အထည်များရောင်းဝယ်လေ့ရှိခဲ့၏။ သာဝကကြီး အုတ်ဆ်မာန် သင်သည်

(a) ကြည့် - ဖိုတူဟိုလ်ဒါန်၊ ဥရောပပြည်နှိပ်၊ စ ၇၂၀။
(b) အစဒုလ်ဃာဗတ်၊ အ-၂၊ စ-၃၁၄-၃၁၅။

ဗန္ဓုကိုငြိမ်းနှိုးကာ အစွမ်းတိုင်း စွန့်ပလ္လံ့သီး ရောင်းဝယ်လေ့ရှိခဲ့၏။ သာဝကကြီး အမည်သခင်သည်လည်း အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်လေ့ ရှိခဲ့၏။ ဤသာဝကကြီး၏ အရောင်းအဝယ်သည် အီရန်ပြည်အထိပင် ကျယ်ပြန့်၍ လာခဲ့ပေသည်။ (a) အခြားသော သာဝကကြီးများသည်လည်း အသီးသီးကူးသန်းရောင်းဝယ်လေ့ ရှိခဲ့ကြလေသည်။ ဗိုခါရီကျမ်းကြီးတွင်ပါရှိသည်မှာ လူအများက သာဝကကြီး အဗ္ဗဟိုရိုင်ရယ်သခင်နှင့် ပတ်သက်၍ သာဝကကြီး အဗ္ဗဟိုရိုင်ရယ်သခင်သည် တမန်တော်မြတ်၏ “ဟဒီးဆ်” သြဝါဒများကို အမြောက်အမြား ပြောကြားသည်။ အခြားသာဝကကြီးများသည် ဤရွှေဤမျှ ပြောကြားကြသည် မရှိ” ဟု ပြောဆို ကြသောအခါ သာဝကကြီး အဗ္ဗဟိုရိုင်ရယ်သခင်က “ဤသို့ပြောခြင်းတွင် ကျွန်ုပ်၌ အပြစ် အသိရှိပါသနည်း။ လူအများသည် ဈေးများတွင် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် နေရာညဉ့်ပါ တမန်တော်မြတ်ထံတွင် အမြဲတစေနေထိုင်ပါသည်” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့လေသည်။

ခိုင်ဗရ်ကို အောင်မြင်သည့်အခါ မိုဟာဂျရ်များသည် အန်ဆူရ်များထံမှ ယူထားကြသော စွန့်ပလ္လံ့များကို အန်ဆူရ်များအား ပြန်လည်ပေးအပ်ခဲ့ကြလေသည်။ မှတ်စလင်မ်ကျမ်းကြီးတွင် အောက်ပါအတိုင်းပါရှိသည်။

رَسُوْلُ اللهِ ﷺ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا فَرَغَ مِنْ قِتَالِ اِهْلِ
 خَيْبَرَ اَنْصَرَفَ اِلَى الْمَدِيْنَةِ رَدًّا لِمُهَاجِرَتِهِ اِلَى الْاَنْصَارِ
 مِنْ اَحْضَمَ الرِّثْيَ كَانُوا اَمْنَهُمْ مِنْ ثَمَارِهِمْ

တမန်တော်မြတ်သည် ခိုင်ဗရ်စစ်ပွဲ အောင်နိုင်၍ မဒီနာမြို့သို့ ပြန်ကြွလာတော်မူသောအခါ မိုဟာဂျရ်များသည် ၎င်းတို့အား အန်ဆူရ်များက မေတ္တာလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးထားခဲ့ကြသည့် စွန့်ပလ္လံ့များကို ပြန်လည်ပေးအပ်ခဲ့ကြလေသည်။

မှတ်စလင်မ်ကျမ်း။

မိုဟာဂျရ်များ စံနစ်တကျ နေထိုင်ရေးအတွက် အန်ဆူရ်များသည် ၎င်းတို့၏ အိုးအိမ်များ၏အနီးရှိ မြေလပ်ကွက်များကို မိုဟာဂျရ်များအားပေးခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ မြေလပ်ကွက်များမရှိသော အန်ဆူရ်များက မိမိတို့၏ နေအိမ်များကိုပင် မိုဟာဂျရ်များအား ပေးအပ်ခဲ့ကြလေသည်။ ဦးစွာပဌမ သာဝကကြီး ဟာရေဆယ် အစ်ဗ်နီ နုအ်မာန်က မိမိ၏မြေကိုပေးခဲ့လေသည်။ ဗန္ဓုဇုတ်ရယ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မတ်စ်ဂျစ်ဒ်နဗီ၏ ကျောဘက်တွင် အိုးအိမ်များတည်ဆောက်၍ နေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ သာဝကကြီး အစ်ဗ်ရယ်မာန်သည် အဆိုပါနေရာတွင် ခံတပ်တခုတည်ဆောက်၏။ သာဝကကြီး ဇိုဝိုင်ရ် အစ်ဗ်နီ အလ်အောင်ဝါမ် သခင်သည် ကျယ်ပြန့်သော မြေကွက်တခုရရှိခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး အူတ်ဆ်မာန်သခင်၊ သာဝကကြီး မစ်က်ဒါဒ်သခင်နှင့် သာဝကကြီး အိုဝိုင်ဒယ် သခင်တို့အား အန်ဆူရ် မျိုးနွယ်ဝင်များက ၎င်းတို့၏အိုးအိမ်များ၏အနီးတွင် မြေကွက်များပေးခဲ့ကြလေသည်။ (b)

(a) အစ်ဗ်နီ ဟန်ဗလီ၊ အ-၃၊ ၈-၃၄၇၊ ၄၇၀။

(b) ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မုအ်ကျမုလ် ပုလ်ဒါန်ကျမ်း၊ မဒီနာမြို့၏ အကြောင်းတွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရပေသည်။

အန်ဆွာရ်များနှင့် မိုဟာဂျစ်ရ်တို့၏စပ်ကြားတွင် အချင်းချင်း တမန်တော်မြတ် ညီနောင် ဖွဲ့ပေးတော်မူသည့်အတွက် ညီနောင်ဖြစ်လာခဲ့ကြသော သာဝကကြီးများအနက် အချို့တို့၏ အမည်နာမများကို ဤတွင်ရေးသားဖော်ပြလိုပေသည်။

မိုဟာဂျေရ်နီ	အန်ဆွာရ်
သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကင်ရ်။	သာဝကကြီး ခါရေဂျဟ် အစ်ဗ်နို ဇိုက်ဒ် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး အုမရ်။	သာဝကကြီး အစ်တဲဗါန် အစ်ဗ်နို မာလစ်က် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး အွတ်ဆ်မာန်။	သာဝကကြီး အောက်စ် အစ်ဗ်နို ဆာဗစ်တ် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး အဗ္ဗအိုဗိုင်ဒဟ် ဂျရ်ရာဟ်။	သာဝကကြီး ဝအ်ဒ် အစ်ဗ်နို မိုအာဇ် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ် အစ်ဗ်နို အောင်ဝါမ်။	သာဝကကြီး စလမဟ် အစ်ဗ်နို စလာမဟ် အစ်ဗ်နို ဝါက်ရှ် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး မွတ်ဆွ်အစ် အစ်ဗ်နို အိုဗိုင်ရ်။	သာဝကကြီး အဗ္ဗအိုင်ယူဗ် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး အဗ္ဗာရ် အစ်ဗ်နို ယာစစ်ရ်။	သာဝကကြီး ဟိုဗိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နို ယမာန် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး အဗ္ဗဇရ် ယေဒါရ်။	သာဝကကြီး မွန်ဇစ်ရ် အစ်ဗ်နို အမ်ရ် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး စလ်မာန် ဖါရေစီ။	သာဝကကြီး အဗ္ဗဒရ်ဒါ အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး ဗေလာလ်။	သာဝကကြီး အဗ္ဗရိုဝိုင်ဟဟ် အန်ဆွာရ်။
သာဝကကြီး အဗ္ဗဟိုဗိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နို အတ္တဗဟ် အစ်ဗ်နို ရဗီအဟ်။	သာဝကကြီး အဗ္ဗါဒ် အစ်ဗ်နို ဗစ်ရှ်ရ်။
သာဝကကြီး ဝအ်ဒ် အစ်ဗ်နို ဇိုက်ဒ်အစ်ဗ်နို အမ်ရ် အစ်ဗ်နို နိုဗိုင်လ်။	သာဝကကြီး အိုဗိုင်ယ ဂအ်ဗ်။

သာမန်အားဖြင့် ကြည့်မည်ဆိုလျှင် “မိုဝါခါတ်” ညီနောင်ဖွဲ့ပေးမှုသည် အိမ်မဲ့၊ အိုးမဲ့၊ ဖွည်းမဲ့ဖြစ်နေကြသော မိုဟာဂျစ်ရ်များအဖို့ ရက်အနည်းငယ်အတွက် ယာယီ အစီအစဉ် တရပ်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ထင်မှတ်စရာပင်ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် အမှန်မှာ ထိုညီနောင်ဖွဲ့ပေးမှုသည် အစွဲလွယ်သောသနာ၏ ကြီးမားလှသော ရည်ရွယ်ချက်များကို ပြည်စုံစေသည့် အကြောင်း တရပ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

အစ္စလာမ်သာသနာသည် စာရိတ္တပြုပြင်မှု၊ မြင်မြတ်မှု၊ ဂုဏ်ရည်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသည့် အစိုးရတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ ဤသို့သောအစိုးရအတွက် ဝန်ကြီးများ၊ တိုင်းနိုင်ငံကိုစီရင်အုပ်ချုပ်နိုင်သော ပါရဂူများ၊ စစ်သူကြီးများ၊ အမျိုးမျိုးသော အရည်အချင်း ရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ အလိုရှိပေသည်။ တမန်တော်မြတ်၏ထံပါးတွင် ချဉ်းကပ်၍ နေထိုင်ကြသဖြင့် မိုဟာဂျစ်ရ်များတွင် အရည်အချင်းမျိုးစုံ ရှိသောအုပ်စုတစ်ခုသည် အသင့်ဖြစ်ရှိလာခဲ့ချေပြီ။ ထိုအုပ်စုတွင် မိမိတို့ကဲ့သို့ အခြားသူများကိုလည်း မွေးထုတ်နိုင်သည့် အရည်အချင်းလည်းအသင့်ရှိချေပြီ။ ထိုအတွက် ကြောင့်ပင် အချင်းချင်း ညီနောင် ဖွဲ့ပေးရာ၌ တဦးနှင့်တဦး၊ ဆရာနှင့် တပည့်တွင် စိတ်နေသဘောထား၊ အကြိုက်တူညီမှုသည် အထူးထောက်ထားအပ်ပေသည်။ တဦးထံမှတဦး ပညာဆည်းပူရာတွင် ဤအချက်သည် အထူးလိုလားအပ်ပေသည်။ မိုဟာဂျေရီနှင့် အန်ဆွာရ်များစပ်ကြားတွင် ညီနောင်ဖွဲ့ပေးရာ၌ တမန်တော်မြတ်သည် ဤသည့်အချက်ကို အထူးထောက်ထားတော်မူခဲ့သည့် အကြောင်းကို လေ့လာဆည်းပူးကြည့်ပါက ကောင်းစွာ သိရှိနိုင်ပေသည်။ ပြီးနောက် ဤမျှတီတောင်းလှသည့်အချိန်ပိုင်းတွင် မြောက်မြားစွာသော သူများ၏စိတ်နေသဘောထား၊ အကြိုက်၊ သဘာဝများကို တိကျမှန်ကန်စွာ သိရှိနိုင်ရန် ကိစ္စသည် လွယ်ကူသောကိစ္စလည်းမဟုတ်ပေ။ ဤသည် တမန်တော်မြတ် နဖီဖြစ်တော်မူခြင်း၏ ဂုဏ်ထူး ဝိသေသတရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သာဝကကြီး စအိဒ် အစ်ဗ်နီ ဇိုက်ဒ်သည် “အရှုရဟ် မိုဗရှ်ရှုရဟ်” ခေါ် အသက်ထင်ရှား ရှိစဉ်မှာပင် ဂျန္နတ်သို့ ဝင်စံမြန်းရမည့် အကြောင်း ကောင်းကြီးသတင်းပေးခြင်း ခံရသော သာဝကကြီး (၁၀) ပါးတို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ၎င်း၏ဘခင် ဇိုက်ဒ်သည် တမန်တော်မြတ်မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လလ္လာဟို အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လမ်) နဖီ မဖြစ်မီအလျင်ကပင် တမန်တော်အစ်ဗ်ရာဟီမ် (အလိုင်တစ္စလာမ်) ၏ သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ တနည်းအားဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အစ္စလာမ်သာသနာ၏ တပ်ဦးပင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး စအိဒ်သခင်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ရင်ခွင်၌ပင် ကြီးပြင်း၍ လာခဲ့လေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အစ္စလာမ်သာသနာ၏ အမည်ကို ကြားလျင်ကြားခြင်းပင် ဝမ်းပန်းတသာ လွန်စွာစိတ်ကနစ်သက်လှ၍ အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် ခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး စအိဒ်၏ မိခင်သည်လည်း သာဝကကြီး စအိဒ်နှင့်အတူ သို့မဟုတ် ၎င်း၏ အလျင် အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး အုမရ်သခင်သည် ၎င်းတို့၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့်ပင် အစ္စလာမ်သာသနာတက်သို့ ယိမ်းယိုင်၍လာခဲ့ပေသည်။ သာဝကကြီး စအိဒ်သည် ပညာအရာ၌ ထူးချွန်သော သာဝကကြီး များတွင် တပါး အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး စအိဒ်အား သာဝကကြီး အိုဗိုဗ်လ် အစ်ဗ်နီ ကအိဗ်သခင်နှင့် ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခဲ့၏။ သာဝကကြီး အိုဗိုဗ်လ် အစ်ဗ်နီ ကအိဗ်သခင် သာဝကကြီး အုမရ်သခင်သည် “စိုင်ယေ့ဒုလ်မုတ်စ်လေ့မိုနီ” မုတ်စ်လင်မ်တို့၏ ခေါင်းဆောင် ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ဒေသနာတော်များကို ရေးသားစေရန်အတွက် ဦးစွာပဌမ သာဝကကြီး အိုဗိုဗ်လ် အစ်ဗ်နီ ကအိဗ်သခင်ကိုပင် ခန့်အပ်တော်မူခဲ့၏။ “ဖန်နေကေရာအာတီ” ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို ဌာန်ကရိုဏ်းကျနစွာ ရွတ်ဘက်ခြင်းဆိုင်ရာ ပညာတွင် ရွှေဆောင် ဆရာတော်ပင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်သည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အကြီးဆုံး ခေါင်းဆောင်ကြီး အတ္တပဏ် အစိပ်နို့ ရပ်အဟိ၏ သားဖြစ်၏။ ဤသည့်အချက်ကို ထောက်ထား၍ တမန်တော် မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်အား “အရိဟလ်” မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိ အစိပ်နို့ ဗစ်ရှ်ရ် သခင်နှင့် ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။

သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ် ဂျရ်ရာဟ်သခင်သည် (စွန့်ခြင်းကြီးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သာဝကကြီးတပါးဖြစ်သည်) ။ တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်အား “အမိနုလ်အဗ္ဗုဒ္ဓိ” သာသနာဝင်များ၏ သစ္စာ သမာဓိရှင်ဟူသောသွဲ့နာမဖြင့် ခြီးမြှင့်တော်မူခဲ့၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်သည် ဆီရိယပြည်ကို အောင်နိုင်နိုင်သည့်အရည်အခြင်း ရှိသော စစ်ဗိုလ်ကြီးလည်းဖြစ်၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ် သခင်သည် အစ္စလာမ်အရေး တွင် သားဖြစ်မှု၊ အဘဖြစ်မှုကိုလည်း ဂရုမပြုခဲ့ပေ။ ဗဒိရ်စစ်ပွဲတွင် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်၏ ဘခင်နှင့်သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်သခင်သည် သားနှင့်အဘ ရင်ဆိုင် တွေ့ဆုံကြရာ ပဌမသော် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်သည် အဘဖြစ်ခြင်း၏ ဂုဏ်ကို ထောက်ထားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ် သခင်သည် အစ္စလာမ်အရေးတွင် အဘကိုလည်း စွန့်ခြင်းကြီး စွန့်ခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ် သခင်အား “အောက်စ်” မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်သော သာဝကကြီး စအိဒ် အစိပ်နို့ မိုအာဇ် သခင်နှင့် ညီနောင်ဖွဲ့ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး စအိဒ် အစိပ်နို့ မိုအာဇ် သခင်သည်လည်း စွန့်ခြင်းကြီး စွန့်ခြင်း ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သာဝကကြီးတပါးဖြစ်၏။ ဗန္ဓုကို ရှိုင်ဇွတ်မျိုးနွယ်သည် သာဝကကြီး စအိဒ်သခင်၏ မဟာမိတ်ဖြစ်။ သစ္စာဆိုထားသူများ ဖြစ်၏။ အရပ်လူမျိုးတို့တွင် ယင်းကဲ့သို့ သစ္စာဆိုထားခြင်းသည် ညီနောင် တော်စပ်ခြင်း၊ သားအဘဖြစ်ခြင်းနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်ချေသည်။ မခြားပေ။ သို့တစေလည်း ဗန္ဓုကို ရှိုင်ဇွတ် မျိုးနွယ်သည် အစ္စလာမ် သာသနာကို ပြိုင်ဆိုင်လာခဲ့သည့်အခါ သာဝကကြီး စအိဒ် သခင်သည် မိမိ၏ မဟာမိတ် (၄၀၀) တို့အား အစ္စလာမ် သာသနာအရေးတွင် စွန့်လွှတ်ခဲ့ပေသည်။

သာဝကကြီး ဗေလာလ်နှင့် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်တို့တိုင်၎င်း၊ သာဝကကြီး စလ် မာန် ဖါရေစီနှင့် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဒါတိုင်၎င်း၊ သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိ အစိပ်နို့ ယာစစ်ရ်နှင့် သာဝကကြီး ဟိုဇိုဗ်စ် အစိပ်နို့ ယမာန်တိုင်၎င်း၊ သာဝကကြီး မုတ်ဆ်အာဗ်နှင့် သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိဗိုလ်တိုင်၎င်း တူညီမှုတရပ်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ယင်းတူညီမှုကြောင့် တပည့်ကို မဆိုထားဘိ၊ ဆရာသည်ပင်လျှင် တပည့်ထံမှ အကျိုးကျေးဇူးကို ခံစားနိုင်ပေသည်။

သာဝကကြီး အဗ္ဗုဒ္ဓိရဟ်မာန် အစိပ်နို့ အောက်ဖ်သည် မဒီနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည့် အခါ ဒိန်ခဲများကို ဦးခေါင်းပေါ်ရွက်၍ ရောင်းလေ့ရှိသည်။ ထိုသာဝကကြီးသည် ဥဗ္ဗာဓန အလွန်တရာမျှ ကုံလုံပေါ်ကြွယ်ဝသော သာဝကကြီး စအိဒ် အစိပ်နို့ ရဗီအ်နှင့် ညီနောင် ဖြစ်၍ အတူတူနေထိုင်လာသောအခါ မည်သို့မည်ပုံ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝလာခဲ့သည်ကို အသက်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။

အန်ဆူရ်များက မိုဟာဗျေရိန် များအား ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် စံမတူအောင်ပင် ညွှန်မကျွေးမွေးခဲ့ကြ၏။ သနားကြင်နာ ထောက်ထားညှာတာခဲ့ကြ၏။ အံ့မဆုံးပင် ဖြစ်လေတော့

သည်။ “ဗဟိရိန်” ကို အောင်နိုင်သောအခါ တမန်တော်မြတ်က အန်ဆွာရ်များအားခေါ်၍ “ကျွန်ုပ်သည် ဗဟိရိန်၏ မြေများကို အန်ဆွာရ်များအား ဝေငှ၍ ပေးလိုသည်” ဟု ပြောကြားတော်မူရာ အန်ဆွာရ်များက “ပဌမကျွန်တော်များ၏ ညီနောင်များဖြစ်သော မိုဟာဇျေဇ်များအား အချိုးကျ ခွဲဝေ၍ပေးတော်ပါ။ သို့မှသာလျှင် ကျွန်တော်များ လက်ခံနိုင်ကြပါမည်” ဟုပြန်လည်လျှောက်ထားခဲ့ကြလေသည်။ (၁)

တနေ့သောအခါ ဆာလောင်မုတ်သိပ်နေသော သူတယောက်သည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် “ကျွန်တော် အလွန်မတန် ဆာလောင်မုတ်သိပ်နေပါသည်” ဟု ပန်ကြားပြောဆို၏။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်က မိမိနေအိမ်တွင် တစုံတရာ စားဘွယ် သောက်ဘွယ်ရာ ရှိပါသလားဟုမေးတော်မူရာ နေအိမ်အတွင်းမှ တစုံတရာ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ရာ မရှိပါ။ ရေသာလျှင် ရှိပါသည်ဟု အဖြေရတော်မူ၏။ ထိုအခါတမန်တော်မြတ်က အသင့်ရောက်ရှိနေသော သာဝကကြီးများအား ရည်စူး၍ “အသင့်တို့တွင် ဤပုဂ္ဂိုလ်အား ညှော်ခွေးမွေးနိုင်သူ မည်သူရှိပါသနည်း” ဟု မေးမြန်းတော်မူရာ သာဝကကြီး အဗူတူလ်ဟယ်က ကျွန်တော် အသင့်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ထားလေသည်။ ယင်းသို့ လျှောက်ထားပြီး သာဝကကြီး အဗူတူလ်ဟယ်သည် အဆိုပါ ညှော်သည်အား မိမိနေအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ သွား၏။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုနေ့တွင် သာဝကကြီး အဗူတူလ်ဟယ်၏ နေအိမ်တွင်လည်း စားဘွယ်သောက်ဘွယ် အပိုအလျှံမရှိခဲ့ချေ။ အိမ်သူဇနီးသည်က ကလေးတွေအတွက်သာလျှင် ထမင်းဟင်းရှိပါသည်။ အပိုအလျှံ မရှိပါဟုပြောကြား၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီး အဗူတူလ်ဟယ်က မိမိ၏ဇနီးသည်အား မီးအိမ်ကို ငြိမ်းထားရန်နှင့် ရှိသမျှသော ထမင်းဟင်းများကို ယူလာရန်ပြော၏။ ထို့နောက် သုံးဦးသော သူတို့သည် ထမင်းပွဲတွင် အတူထိုင်ကြလေ၏။ သာဝကကြီး အဗူတူလ်ဟယ်နှင့် ဇနီးသည် နှစ်ဦးတို့သည် ထမင်းစားဟန်ဆောင်ပြီး မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အစာစားနေခဲ့ကြ၏။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်းလာရှိပေသည်။

وَيَوْمَ لَا عَلَى النَّاسِ حِسَابٌ وَلَا تَكْفُلُ الْبَهْمُ الْأَنْفُسَ الْفَاسِقَ (ح. ၁)

၎င်းပြင် ထိုသူများသည် ၎င်းတို့၌ ချို့တဲ့ ပြတ်လပ်မှု ရှိသော်လည်း မိမိတို့ထက် (သူတပါးကို) အသားပေးကြသည်။

ကုရ်အာန် (၅၉:၉) ။

ဆူဖ်ဟ်နှင့် အဆူဟာဗေဆုဖ်ဟ်။

“အဆူဟာဗေ ဆုဖ်ဟ်” ဟူသော အသုံးအနှုန်းသည် အစွဲလွယ် စာပေတွင် အလွန်ကျော်

(၁) ကြည့်-မိုခါရီကျမ်း၊ အန်ဆွာရ်များ၏ ထူးကဲမြင့်မြတ်ခြင်းအခန်း။

ကြား အသုံးများသော အသုံးအနှုန်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် များသောအားဖြင့် လူများသည် ဤအသုံးအနှုန်း၏ အနက်သဘောကို ကောင်းစွာမသိကြချေ။ (a)

“ဆုဖ်ဖတ်” ဟူသည့် အမိုးသာပါရှိသော အဆောက်အဦကို ခေါ်ဆိုသည်။ “မတ်စ်ဂျစ်နပ်စ်” ခေါ် တမန်တော်မြတ်၏ ပလီကျောင်းနှင့် ဆက်စပ်လျက် တည်ဆောက်ထားသော အထက် အဆိုပါ အမိုးသာပါသည့် အဆောက်အဦ တစ်ခုရှိ၏။ ယိုအဆောက်အဦကိုပင် “ဆုဖ်ဖတ်” ဟူ၍ခေါ်ဆိုသည်။ ဆုဖ်ဖတ်၌ နေထိုင်သူများကို အဆွ်ဟာဗေဆုဖ်ဖတ်ဟု ခေါ်သည်။ ဆွဟာဗတ် သာဝကြီး များအနက် များစွာသော သာဝကြီး များသည် အစ္စလာမ် သာသနာရေး ကိစ္စများနှင့်တကွ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု၊ လယ်ယာလုပ်မှု၊ ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးမှု စသည့် ဝမ်းရေး ကိစ္စများကိုလည်း လုပ်ကိုင်ကြသည်။ သို့ရာတွင် အချို့သာဝကြီးများသည် မိမိတို့၏ သက်တမ်းကို အလွတ် အယှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်ရန် အတွက်၎င်း၊ တမန်တော်မြတ်၏ တံပါးတွင် ချဉ်းကပ်၍ သွန်သင်ဆုံးမဩဝါဒများကို နာယူရန်အတွက်၎င်း စွန့်လွှဲထားကြ၏။ ထိုသာဝကြီးများ၌ သားသမီးများလည်း မရှိချေ။ အဆိုပါ သာဝကြီးများအနက် တဦးတယောက်သည် ထိမ်းမြားလိုက်သည့်အခါ ထိုပတ်ဝန်းကျင်ထိုအဖွဲ့မှ ထွက်ခွာသွားရလေသည်။ ထိုသာဝကြီးများအနက် အုပ်စုတခုသည် နေ့အချိန်တွင် တောသို့ သွား၍ ကင်းခွေကြ၏။ ရရှိသော ကင်းများကို ရောင်းချ၍ မိမိတို့၏ ညီနောင်များအတွက် ယမင်းပင်းများစီစဉ်ကြ၏။ ဆုဖ်ဖတ်၌ နေထိုင်သော သာဝကြီးများသည် နေ့အချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်၏ တံပါး၌ နေထိုင်၍ တမန်တော်မြတ်၏ ဩဝါဒအဆုံးအမများကို နာယူကြ၏။ ညဉ့်အချိန်တွင် “ဆုဖ်ဖတ်” ၌ပင် နေထိုင်ကြ၏။ သာဝကြီး အဗူဟ်ရီရ် သခင်သည်လည်း “အဆွ်ဟာဗေ ဆုဖ်ဖတ်” တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ဤသာဝကြီး များအနက် အချို့၌ ခြံစောင်နှင့် ပုဆိုးသည်ပင် လောက်လောက်ငဝမရှိပေ။ အချို့သည် ခြံစောင်ကိုပင် လည်ကုတ်တွင် ခြည်နှောင်၍ တင်ပါးအထိ တန်းလန်း ချထားကြရ၏။ အန်ဆူရ်များသည် စွန်ပလုံသီးအခိုင်များကို လူလာပြီးလျှင် ဆုဖ်ဖတ်၏ ခေါင်းမိုးတွင် ဆွဲထားကြ၏။ ဤသာဝကြီးများသည် အဆိုပါ စွန်ပလုံသီးအခိုင်မှ ကြွေကျသော အသီးများကို ကောက်၍ စားသုံးကြ၏။ ဤသာဝကြီး များသည် တခါတရံ တရက်၊ နှစ်ရက်တိုင်တိုင် အစာအာဟာရ မရရှိဘဲ အဝတ်နေကြရရှာ၏။ အများအားဖြင့်ဖြစ်တတ်သည်မှာ တမန်တော်မြတ်သည် မတ်စ်ဂျစ်နပ်စ်သို့ လာတော်မူ၏။ ရွှေဆောင်၍ ဆွလာတ်ဝတ်ပြု တော်မူ၏။ ဤသာဝကြီး များသည်လည်း တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤသာဝကြီးများအနက် အချို့သည် ဆာလောင်မတ်သ်ကြသည့် အတွက်ကြောင့်၎င်း၊ အားအင်ချိန့်ကြသည့် အတွက်ကြောင့်၎င်း ဆွလာတ်ဝတ်ပြု နေကြ

(a) “Suffah”, (pl. sufaf) A sofa, bench. A place for reclining on before the doors Eastern house, made wood or stone. A dais, estrade, or floor raised a foot high. The seat of the saddle. “ahlussufah” (Benchers) A certain community, companions of Mohammed's flight from Mecca, who, having neither friends nor calling at Madinah, lived on the donations of the faithful, and lodged in the “Suffah” of Mohammed's mosque.

PERSIAN ARABIC & ENGLISH DICTIONARY. p 227.

သည့် အချိန်အတွင်းမှာပင် လဲကျလေ့ရှိကြ၏။ အပြင်မှ လာကြသောပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဤသဘာဝကြီးများအား မြင်ကြသောအခါ (အကြောင်းရင်းကို မသိကြသည့် အတွက်) ရူးသွပ်သူများဟူ၍ပင် ထင်မှတ်ကြလေသည်။ (a) တမန်တော်မြတ်ထံသို့ တနေရာတဌာနမှ အလှူဒါနအဖြစ် စားဘွယ်သောက်ဘွယ်များ ရောက်လာလျှင် တမန်တော်မြတ်သည် ထိုစားဘွယ်သောက်ဘွယ်အားလုံးကို ထိုသာဝကကြီးများထံသို့ပင် ပို့၍ပေးတော်မူ၏။ ထို့အတူတနေရာတဌာနမှ ထမင်းဟင်းများရောက်ရှိလာလျှင် တမန်တော်မြတ်သည် ထိုသာဝကကြီးများကိုခေါ်၍ ၎င်းတို့နှင့် အတူတူထိုင်ပြီး သုံးဆောင်တော်မူ၏။ များသောအားဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည် ညဉ့်အချိန်များတွင် ထိုသာဝကကြီးများအား ကျွေးမွေးရန် မြို့ဟာဂျေ့ရီနှင့် အန်ဆွာရ်တို့ကို ခွဲဝေ၍ ပေးတော်မူလေ့ရှိ၏။ မြို့ဟာဂျေ့ရီနှင့် အန်ဆွာရ် သာဝကကြီးများသည်လည်း ထိုသာဝကကြီးများအနက် မိမိတို့တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ တပါးစီးနှစ်ပါးစီကို မိမိတို့အိမ်များသို့ခေါ်ဆောင်၍ ထမင်းကျွေးမွေးလေ့ရှိကြ၏။

သာဝကကြီး ၈၀၀၀ အစိတ်အပိုင်း အစုံပါဝင်သည့် အလွန်တရာမျှ ချမ်းသာကြွယ်ဝ၍ အလှူဒါနမျက်မှောက်သော သာဝကကြီးတန်းဖြစ်၏။ တခါတရံ ထိုသာဝကကြီးသည် ညဉ့်သည် (၈၀) (၁၀၀) ကိုပင် မိမိနေအိမ်သို့ ခေါ်ဘိတ်၍ ထမင်းကျွေးမွေးလေ့ရှိသည်။ (b)

တမန်တော်မြတ်သည် ထိုသာဝကကြီးများအား အထူးဂရုစိုက်တော်မူ၏။ အဘယ်မျှဂရုစိုက်တော်မူသည်ဆိုသော် တရက်သော် သမီးတော်ဖွါတို့မတ် သခင်မက တမန်တော်မြတ်အား “အိ...သခင်၊ ကြိတ်ဆံကျောက် ကြိတ်ပါများသဖြင့် လက်ဖဝါးများတွင် ဒဏ်ရာပစ်ချက်များပင် ထင်ကုန်ပါပြီ။ ကျေးဇူးပြု၍ ကျွန်မတယောက် မစပါ”ဟု ပန်ကြားရာ တမန်တော်မြတ်က “အတ်ဆွံဟာဗေ့ဆုဖ်ဖတ်သည် သာလောင် မှတ်သိပ် ငတ်ပြတ်လျက်ပင် ရှိကြသည်၊ အသင့်အား အသို့လျှင် ကျွန်မတယောက်ပေးနိုင်အံ့နည်း၊ ဤသို့အလျင်း မဖြစ်နိုင်”ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားတော်မူခဲ့လေသည်။ (c) ထိုသာဝကကြီးများသည် ညဉ့်အချိန်တွင် များသောအားဖြင့် မတ်ပြုလေ့ရှိကြ၏။ ကုန်ဆင်းရက်ကျမ်းခြောက်ကို ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်လေ့ရှိကြ၏။ ကမ္ဘာ့ဘက်မြင်သည် ထိုသာဝကကြီးများအား သင်ကြားပြသရန် ဆရာတပါးကို ခန့်အပ်ထားတော်မူ၏။ ထိုသာဝကကြီးများသည် ထိုဆရာထံတွင် သင်ကြားလေ့ကျက်ကြ၏။ (d) ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ထိုသာဝကကြီးများအား “ကာရီ” (ရွတ်ဘတ်သူ) ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် တနေရာတဌာနသို့ အစွဲလွယ်တရားဓမ္မ ဟောကြားရန် အဘက်စေ့လွတ်ရန်ရှိပါက များသောအားဖြင့် ထိုသာဝကကြီးများကိုပင် စေလွှတ်တော်မူလေ့ရှိသည်။ “မအူနဟ်” စပ်ပွဲတွင် တမန်တော်မြတ်သည် အစွဲလွယ်သာသနာကို သင်ကြားပြသရန်အတွက် ထိုသာဝကကြီးများအနက် သာဝကအပါး (၇၀) ကိုစေလွှတ်တော်မူခဲ့လေသည်။

ထိုသာဝကကြီးများ၏ ဦးရေသည် တခါဘရံကျိး၍လာ၏။ တခါတရံလျော့၍ သွား၏။ ထိုသာဝကကြီးအားလုံးပေါင်းဦးရေမှာ (၄၀၀) အထိဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သို့ရာတွင် မည်သည့်အခါ၌

- (a) ကြည့်-တစ်ရံမေဇိကျမ်း၊ တမန်တော်မြတ်၏ သာဝကကြီးများ၏ဝမ်းရေအခန်း။
- (b) ကြည့်-ဇရံကာနီကျမ်း၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၄၃၀၊ အတ်ဆွံဟာဗေ့ဆုဖ်ဖတ်နှင့် မတ်စဂျစ်ဒ်နဗဝိအကြောင်း။
- (c) ကြည့်-ဇရံကာနီကျမ်း၊ အစောင် ၁၊ စာမျက်နှာ ၄၃၀။ အတ်ဆွံဟာဗေ့ဆုဖ်ဖတ်အကြောင်း။
- (d) ကြည့်-မုက်စ်နဒ် အစိတ်အပိုင်း ၂၊ နန်းဗလ်၊ အစောင် ၃၊ စာမျက်နှာ ၁၃၇။

မျှတချိန်ထည်းတွင် ဤမျှဦးရေမဖြစ်ရှိခဲ့ပေ။ “ဆုဖ်ဟ်” တွင်လည်း ဤမျှ နေရာမရှိပေ။ ထိုသာဝကကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အပြည့်အစုံကို အစ်ဗ်နုလ်အာအ်ရာဗီ အဟ်မဒ် အစ်ဗ်နုဗ်မုဟမဒ် အလ်ဗတ်ဆွရီက အကျယ်တဝင့် ရေးသားခဲ့လေသည်။ အစ်ဗ်နုလ်အာအ်ရာဗီသည် အစ်ဗ်နုဗ်မုဟမဒ်၏ ဆရာလည်းဖြစ်ခဲ့၏။ ဟစ်ဂျရီသက္ကရာဇ် (၃၀၄) နှစ်တွင် ကွယ်လွန် သေဆုံး၏။ (a) ထို့အတူ စလ်မာကလည်း ထိုသာဝကကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သီးသန့်စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးသားခဲ့လေသည်။ (b)

**မဒီနာမြို့ရှိ ယဟူဒီများ၏အကြောင်းနှင့်၎င်းတို့နှင့်
စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်အကြောင်း။**

အရပ်ရာဇဝင်ဆရာတို့၏ ယူဆချက်အရ မဒီနာမြို့ရှိ ယဟူဒီများသည် မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်အရ ယဟူဒီများပင်ဖြစ်ကြပေသည်။ ယင်းယဟူဒီများ အရပ်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းအကြောင်း မှာ တမန်တော် မူစာ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) သည် ယင်းယဟူဒီများအား (Amalekites) “အမာလေ့ကဟ်” များနှင့်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် စေလွှတ်တော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၏။ သို့ရာတွင် ရာဇဝင်သမိုင်း၏အထောက်အထား ကိုးကားချက်များအရ ဤအကြောင်း ပြချက်သည် မမှန်ကန်နိုင်ပေ။ ယဟူဒီများသည် ကမ္ဘာ့အဝှန်းတွင် ပျံ့နှံ့လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ယင်းယဟူဒီများသည် မိမိတို့၏အမည်နာမကို မပြောင်းလဲကြပေ။ ယင်းယဟူဒီများသည် ရောက်ရှိလေရာအရပ်၌ မိမိတို့ကိုယ်ကို “အဗ္ဗရာအီလ်” ဟူ၍ပင် အမည်ထုတ်ဖော် မြှော့ဆို ကြပေသည်။ သို့ရာတွင် အရပ်နိုင်ငံ၏ ယဟူဒီများမှာ မိမိတို့၏ အမည်နာမများကို အရဗီနာမည် သက်သက်ဖြစ်သော “နာသီရီ၊ ကိုင်နီကအ်၊ ဖရ်ဟပ်၊ ဟာရစ်ဆ်....” စသည်ဖြင့် အမည်နာမထားကြ၏။ ယဟူဒီများသည် သေဘာယူအားဖြင့် ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိကြ၏။ သေးသိမ်သောစိတ်ဓါတ်လည်းရှိကြ၏။ ဥပမာ-တမန်တော်မူစာ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) က ၎င်းတို့အားစစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန်ပြောကြားတော်မူသည့်အခါ၊ ၎င်းတို့က အောက်ပါအတိုင်းပြန်လည်ပြောကြားခဲ့ကြလေသည်။

(၃-ဗီဟ်) **فَاَنتُمْ كُنْتُمْ اَوَّلَ مَا لَقِيَ النَّبِيُّ لِقَاءَ قَوْمٍ مِّنْهُ فَهُمْ جَاوِدُونَ وَكَانُوا كَافِرِينَ**

အသင်နှင့်အသင်၏ အသျှင်သွား၍ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြပါလေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤနေရာတွင် ထိုင်၍နေကြပါမည်။

ကုရ်အာန် (၅:၂၄)

- (a) ဟာဖဇ် ဂိုယူတိုသခင်သည် ထိုသာဝကကြီးများအနက် သာဝကကြီးအပါး (၁၀၀) ၏ အကြောင်းကို စာနုရ်မျက်နှာတွင် အကွရာခဉ်လိုက် အမည်နာမများဖော်ထုတ်၍ ရေးသားထားသည်။
- (b) အဘ်ဆ်ဟာဗေဇ်ဆုဖ်ဟ်၏ အကြောင်း ဗိုခါရီကျမ်း၊ မဃာဇီအခန်းစသည်များတွင်၎င်း၊ မှုတ်စ်လင်မ်ကျမ်းတွင်၎င်း နည်းများမဆို အနံ့အပြားတွေ့ရှိရ၏။ ဇရ်ကာနီသည် အခြားကျမ်းစာများမှလည်း ကောက်နုတ်၍ဖြည့်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုသာဝကကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ရေးသားရာတွင် ဗိုခါရီကျမ်းနှင့် မှုတ်စ်လင်မ်ကျမ်းများအပြင် ဇရ်ကာနီကျမ်းကိုလည်း ကိုးကား၍ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသာဝကကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို မှုတ်စ်နုဒ် အစ်ဗ်နုဗ် ဟန်ဗလ်ကျမ်း၊ အစောင် ၃၊ စာမျက်နှာ ၁၃၇-တွင်လည်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ယဟူဒီများသည် သတ္တိကြောင်း၊ သူရဲတောနည်းသူများဖြစ်ကြသော်လည်း မဒီနာမြို့ရှိ ယဟူဒီများမှာမူ အလွန်တရားမဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူများ ဖြစ်ကြပေသည်။ (a) အထက်ဖော်ပြပါ ယူဆချက်များအပြင် နာမည်ကျော် ဗုဒ္ဓဝင်ဆရာကြီး “ယအ်ကူဗီ” ကလည်း “ကိုရိုင်ဇာတ်” နှင့် “နသီရိ” မျိုးနွယ်များသည် အရစ်လူမျိုးများဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့သည် ယဟူဒီဘာသာသို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့ကြကြောင်းများကို အတည်အလင်း ထုတ်ဖော် ရေးသားထားလေသည်။

ثُمَّ كَانَتْ قَوْمَةً بَنِي نَضِيرٍ وَهَمْدَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَانُوا يَدْعُونَ دَاوُدَ

قَرِيظَةً

ထို့နောက် နသီရိမျိုးနွယ်၏စစ်ဖြစ်၏။ ဤမျိုးနွယ်သည် ဂျီဇာမ်မျိုးနွယ်၏ အုပ်စုငယ်တခုဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယင်းမျိုးနွယ်သည် ယဟူဒီဘာသာသို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့၏။ ထို့အတူ ကိုရိုင်ဇာတ် မျိုးနွယ်သည်လည်း (ယဟူဒီဘာသာသို့ ကူးပြောင်း၍သွားခဲ့၏)။ (b)

“ယအ်ကူဗီ” အ-၂၊ စ-၄၉။

ဗုဒ္ဓဝင်ဆရာကြီး “မတ်စ်အူဒီ” က ကေတုဗုဒ္ဓအင်္ဂုလီဝါတ်တန်ဗိဟာတွင် နသီရိမျိုးနွယ်သည် ဂျီဇာမ်၏အုပ်စုမှ ဖြစ်ကြောင်း၊ တချိန်တွင် “အမာလေကဟ်” နှင့် ရုပ်တုကိုးကွယ်မှုမှ စိတ်ပျက်၍ တမန်တော်မူစာ (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) အား သက်ဝင်ယုံကြည်လာခဲ့ကြသည့်အကြောင်း၊ ဆီရိယနိုင်ငံမှ ဟေဂျာဇ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြသည့်အကြောင်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခြားအဆိုတရပ်ကို ထုတ်ဖော် ရေးသားထားလေသည်။

မဒီနာမြို့ရှိ ယဟူဒီများတွင် (၁) ကိုင်နိုကါဒ်၊ (၂) နသီရိ၊ (၃) ကိုရိုင်ဇာတ်ဟူ၍ မျိုးနွယ်သုံးခုရှိ၏။ ထိုမျိုးနွယ်များသည် မဒီနာမြို့၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုမျိုးနွယ်များသည် ခိုင်ခန့်သော ခံတပ်များကိုလည်း ပြုလုပ်ထားကြ၏။

“အန်ဆွာရ်” မျိုးနွယ်တွင် (၁) အောက်စ်၊ (၂) ခတ်ဇ်ရဂျီဟူ၍ အုပ်စု ၂-ခုရှိ၏။ ထိုအုပ်စု ၂-ခုတွင် နောက်ဆုံးဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲမှာ “ဗိုအာဆ်” စစ်ပွဲပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းစစ်ပွဲ၏အကြောင့် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်၏ အင်အားသည် အထူးတလည် ချဉ်းနစ်သွားခဲ့၏။ ဤသည့်အချက်ကို ယဟူဒီများသည် ရှေ့ရှုကာ အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင် အုပ်စုအချင်းချင်း ပြန်လည် မသင့်မြတ်ရန် ကြိုးပမ်းလျက်နေခဲ့ကြ၏။

(a) Margoliouth သည် ယဟူဒီများ၏ အကြောင်းကို အသေးစိတ်၍ ဝေဖန် ရေးသားထားသည်။ ၎င်း၏ယူဆချက်မှာ (မဒီနာမြို့ရှိ ယဟူဒီများတွင် အုပ်စုတခု-နှစ်ခုသည် ယဟူဒီအစစ်များ ဖြစ်ကြ၏။ အရစ်လူမျိုးတို့အနက် ယဟူဒီဖြစ်သွားသူများသည်လည်း ထိုယဟူဒီအစစ်များနှင့်ပူးပေါင်း၍ သွားကြ၏။ ဤယူဆချက်သည် မှန်ကန်နိုင်ပေသည်။

(b) “ယအ်ကူဗီ” အ-၂၊ စ-၉၄။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် မဒီနာမြို့တော်သို့ ရောက်ရှိတော်မူသည့်အခါ ဦးစွာပဌမ မွတ်စ်လင်မ်များနှင့် ယဟူဒီများ၏စပ်ကြားတွင် ဆက်ဆံမှုများ ရှင်းလင်းပြတ်သား၍ စံနစ်တကျဖြစ်ရှိစေရန် ကြိုးပမ်းတော်မူခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်မြတ်သည် အန်ဆူရမ်များနှင့် ယဟူဒီများကိုဘိတ်ခေါ်ပြီး အောက်ပါ စည်းကမ်းချက်များပါဝင်သည့် ပဋိညာဉ်စာချုပ်တစ်ခုကို ချုပ်စေတော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုပဋိညာဉ်စာချုပ်ကို အုပ်စု ၂-ခုလုံးသည် သဘောတူလက်ခံခဲ့ကြလေသည်။ (ဤပဋိညာဉ်စာချုပ်ကို စီရင်အစိမ်းနေ့ ဟေ့ရှာမ်တွင် အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရပေသည်။)။ ထိုပဋိညာဉ်စာချုပ်ပါ စည်းကမ်းချက်များ၏ အကျဉ်းသဘောမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပေသည်။

- (၁) အသက်ဘိုးလျော်ကြေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှေးယခင်မှ တည်ရှိခဲ့သော ထုံးတမ်းစဉ်လာသည် ယခုလည်း တည်ရှိစေရမည်။
- (၂) ယဟူဒီများသည် သာသနာရေးလွတ်လပ်မှုရရှိကြမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ဘာသာရေးကိစ္စများတွင် မည်သို့မျှ အနှောင့်အရှက်မပြုရ။
- (၃) ယဟူဒီများနှင့် မွတ်စ်လင်မ်များသည် အချင်းချင်း (ချစ်ကြည်ရင်းနှီးစွာ) မိတ်ဆွေသဘွယ် ဆက်ဆံကြရမည်။
- (၄) ယဟူဒီများတွင် သော်လည်းကောင်း၊ မွတ်စ်လင်မ်များတွင်သော်လည်းကောင်း သူတပါးနှင့်စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပွားက အချင်းချင်းယိုင်းပင်းကြရမည်။
- (၅) မည်သည့်အုပ်စုကမျှ ကိုရိုက်ရ်မျိုးနွယ်ကို (“အမါနီ”) လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့်မပေးရ။
- (၆) ရန်သူ တဦးတယောက်က မဒီနာမြို့ကို လာရောက် တိုက်ခိုက်သည်ရှိသော် မွတ်စ်လင်မ်များနှင့် ယဟူဒီများသည် အချင်းချင်းပူးပေါင်း၍ ခုခံကာကွယ်တိုက်ခိုက်ကြရမည်။
- (၇) မွတ်စ်လင်မ်များကဖြစ်စေ၊ ယဟူဒီများကဖြစ်စေ၊ အုပ်စုတစ်ခုခုက ရန်သူတဦးဦးနှင့် ကျေအေးလိုက်သည်ရှိသော် ကျန်အုပ်စုသည်လည်း ထိုကျေအေးခြင်းတွင် အပါအဝင်ဖြစ်စေရမည်။ သို့ရာတွင် ဤစည်းကမ်းချက်တွင် သာသနာရေး စစ်သည် မပါဝင်ပေ။

မှတ်သားကွယ်ရာ အဖြာဖြာ။

အဆိုပါနှစ်မှာပင် အန်ဆူရမ်များအနက် တမန်တော်မြတ်နှင့် အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးကြသော သာဝကကြီး ကုလ်ဆူမ် အစ်ဗ်နီ ဟစ်ဗ်နီနှင့် သာဝကကြီး အစ်ဗ်နီ ဇိုရာရယ် ၂-ပါးတို့သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကို ခံယူသွားခဲ့ကြလေသည်။ သာဝကကြီး ကုလ်ဆူမ် ကား အခြားမဟုတ်၊ တမန်တော်မြတ် “ကိုဗါ” သို့ကြွရောက်လာခဲ့သည့်အခါတွင် ထိုသာဝကကြီး ကုလ်ဆူမ်၏ နေအိမ်မှာပင် တည်းခိုတော်မူခဲ့လေသည်။ များစွာသော အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝကကြီးများသည်လည်း သာဝကကြီး ကုလ်ဆူမ်၏နေအိမ်တွင်ပင် တည်းခိုခဲ့ကြကူးလေသည်။

သာဝကကြီး အတိတ်အိမ်သည်ကား အခြားမဟုတ်၊ ဦးစွာပဌ မဒီနာမြို့မှ မက္ကကာမြို့သို့ လာရောက်၍ တမန်တော်မြတ်ထံ “မိုင်အတ်” ပြုသော သာဝကကြီး ၆ ပါးတွင်

သာဝကကြီး အတ်စ်အိပ်သည်လည်း တပါးအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ အတ်စ်နို့ အတ်စ်အိပ်၏ အဆိုအရ ထိုသာဝကကြီး ၆ ပါးတွင် ဦးစွာပဌမ ဗိုင်းအတ်ပြုရန် လက်လှမ်းခဲ့သော သာဝကကြီးမှာလည်း သာဝကကြီး အတ်စ်အိပ်ဖြစ်ပေသည်။ မဒီနာမြို့တွင် ဦးစွာပဌမ ဂျွမ်အယ်ဆုလာတ် ဝတ်ပြုရန်ကြိုးပမ်းခဲ့သော သာဝကကြီးမှာလည်း ဤသာဝကကြီး အတ်စ်အိပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သာဝကကြီး အတ်စ်အိပ်သည် “ဗနီနဂျီဂျာရ်” မျိုးနွယ်စု၏ “နကီဗ်” ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက် ကြောင့် ထိုသာဝကကြီး အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ခံယူသွားသည့်အခါ၊ ထိုသာဝကကြီး၏ မေ့ရာတွင် ကိုယ်သားကုန်အဖြစ် တဦးဦးကို ခန့်အပ်ပေးရန်အတွက် ဗနီနဂျီဂျာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များက တမန်တော်မြတ်သံတွင် မေတ္တာရပ်ခံ ကြလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုမျိုးနွယ်က မိမိသားသားအဖြစ် တဦးဦးကို ခန့်အပ်လိုက်လျှင် အချို့တွင်အဆိုပါ ရာထူးနှင့် ပတ်သက်၍ ငှာထားသဘော၊ မနာလိုသော သဘောဖြစ်ပေါ်ကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်က “ကျွန်ုပ်သည်ပင်လျှင် အသင်တို့၏ နကီဗ် ဖြစ်သည်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်လေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် မိခင်၏ အဘမျိုးရိုး ဘက်မှ ဗနီဂျီဂျာရ်နှင့် အမျိုးတော်စပ်လျက် ရှိတော်မူပေရာ အဆိုပါ ရာထူးနှင့် ပတ်သက်၍ မနာလိုစရာအကြောင်းလည်းမရှိတော့ပေ။

သာဝကကြီး အတ်စ်အိပ် ကွယ်လွန် သေဆုံးရှာသည့် အတွက် တမန်တော်မြတ်သည် အထူးပင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းတော်မူလေသည်။ ထိုအခါ ယဟူဒီများနှင့် မွန်နာဖစ်ကံများက “အကယ်၍ (တမန်တော်) မွန်နာဖစ်သည် တမန်တော်ဖြစ်ပါလျှင် အသို့လျှင် ဤသို့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းရသနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က အောက်ပါအထိုင်း ဖြေကြားတော်မူ၏။

﴿أَمَّا كُنْتُ نَبِيًّا وَلَا مَلَأْتُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ (٢١)

ကျွန်ုပ်မှာ မိမိအတွက်၎င်း၊ မိမိ၏ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟများ အတွက်၎င်း အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အထံတော်တွင် မိမိ၏အာသာဆန္ဒ အလျောက် တစုံတရာ ပြုလုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိပါ။

တုမရီ၊ ၈-၁၂၆၁။

အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုအချိန်မှာပင် ကာဖစ်တို့၏ အကြီးအကဲနှစ်ဦးတို့သည်လည်း သေဆုံးကြလေသည်။ ကာဖစ်တို့၏ အကြီးအကဲ ၂-ဦးမှာ (၁) ဝလီဒ် အစ်ဗ်နီ မိုဗီရဟ်၊ (၂) အာဆ် အစ်ဗ်နီ ဝါအစ်လ် စဟ်မီ ဖြစ်ကြသည်။ ဝလီဒ် အစ်ဗ်နီ မိုဗီရဟ်သည် သာဝကကြီး ခါလစ်ဒ်၏ ဘခင်ဖြစ်သည်။ အမိရ်မွိုအာဝေယဟ်၏ ဝန်ကြီးချုပ်လည်းဖြစ်သော၊ အီဂျစ်နိုင်ငံကို အောင်နိုင်ခဲ့သည့် စစ်ဗိုလ်ကြီးလည်း ဖြစ်သော သာဝကကြီး အစ်ဗ် အစ်ဗ်နီ အာဆ်သည် အာဆ် အစ်ဗ်နီ ဝါအစ်လ်၏သားတော်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အကြောင်းအားလျော်စွာ သာဝကကြီး အစ်ဗ်အလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ ဇိုဗိုင်ရ်သည် သားမြစ်လေသည်။ သာဝကကြီး အစ်ဗ်အလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ ဇိုဗိုင်ရ်၏ဘခင် သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သည်

တမန်တော်မြတ်၏ဘခင်၏နှမ၏သားတော်ပင်ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဓုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ၊ ဇိုဗိုရ်၏မိခင် (အတ်စ်မာ) သခင်မသည် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်က်ရ်၏ သမီး၊ အအေ့ရှဟ် သခင်မ ၏ ဘတူ-မိကဲ့ညီမပင်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုအချိန်အထိ မိုဟာဂျေ့ရီန်များ အနက် မည်သူတဦးတယောက်၌မျှ သားသမီးမထွန်းကားခဲ့ပေရာ ယဟူဒီများက စုန်းပယောဂ ပြုလုပ်ထားသည့်အတွက်ဖြစ်သည်ဟူသော ကောလာဟလစကားတရပ်ပင် ကျော်ကြား၍ လာ ခဲ့ပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဓုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ ဇိုဗိုရ် ဖွားမြင် လာခဲ့ပေရာ မိုဟာဂျေ့ရီန် များသည် အထူးပင် ဝမ်းသာအားရ ရွှင်လန်းကြလေသည်။

ထိုအချိန်အထိ မှတ်စံလင်မိများအပေါ်၌ ဆွလာတ်များတွင် နှစ်“ရတ်ကံအတ်”စီ သာ ဝတ်ပြုရန်တာဝန်ရှိခဲ့သေး၏။ ယခုမူ “ဇဟ်ရ်၊ အတ်ဆိုရ်”နှင့် “အေ့ရှာ” ဆွလာတ် များတွင် လေး “ရတ်ကံအတ်”စီ ဝတ်ပြုရန် တာဝန်ဖြစ်လာခဲ့ချေပြီ။ ယင်းသို့ လေး “ရတ်ကံအတ်”စီ ဝတ်ပြု ရန် တာဝန်ရှိလာခဲ့သော်လည်း “စဖရ်”ခရီးသွားနေသည့် အခိုက်တွင် အဆိုပါ ဆွလာတ်များ တွင် ၂-“ရတ်ကံအတ်”သာလျှင် ဝတ်ပြုရန်တာဝန်ရှိပေသည်။

“ကစ်ဗ်လတ်” ပြောင်းလဲခြင်းနှင့် စစ်ပွဲများစတင်ဖြစ်ပွားခြင်း။

(ယစ်ဂျီရီသက္ကရာဇ် ၂-ခုနှစ်)

(ဤနှစ်တွင် အစ္စလာမ် သာသနာ၏ သက်တမ်း၌ အလွန်ကြီးကျယ်သော အဖြစ်အပျက် ၂-ခုပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက် နှစ်ခုအနက်၊ တခုမှာ အစ္စလာမ်သာသနာသည် မိမိအတွက် သီးသန့်ဖြစ်သော “ကစ်ဗ်လတ်”ကို သတ်မှတ်ခဲ့၏။ အခြားတခုမှာ အစ္စလာမ်၏ ရန်သူများသည် အစ္စလာမ်ကို ဆန့်ကျင်ရန်အတွက် လက်နက်ဆွဲကိုင်ခဲ့ကြ၏။ မူတ်စ်လင်မ်တို့သည်လည်း ခုခံကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် အသင့်ဖြစ်ခဲ့ကြရ၏။

ကစ်ဗ်လတ်ပြောင်းလဲခြင်း။

အုပ်စုတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်းနှင့် ဘာသာ၊ သာသနာတိုင်းတွင် သီးခြားပိုင်ဆိုင်သည့် အထိမ်းအမှတ်တခုရှိသည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော အထိမ်းအမှတ်မရှိပါက ထိုအုပ်စု၊ ထိုလူမျိုး၊ ထိုဘာသာများသည် သီးခြားတည်ရှိနေနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ အစ္စလာမ်သာသနာသည် ဆွလိတ်ဝတ်ပြုရာ၌ “ကစ်ဗ်လတ်”ကို မိမိအတွက် သီးခြားအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထား၏။ ကစ်ဗ်လတ်သည် မိမိအတွက်ထားရှိသည့် အဓိကရည်ရွယ်ချက်အပြင် လျှို့ဝှက်လျက်ရှိသည့် အခြားမြောက်မြားစွာသော အကျိုးများ၊ နက်နဲသည့်အချက်များကိုလည်း ဖြစ်ထွန်းစေလျက်ရှိပေသည်။

အစ္စလာမ်သာသနာ၏ ပေါ်လွင်ထူးခြားသောအချက်မှာ လူတန်းစားမဲ့ခြားခြင်း၊ သာတူညီမျှ အခွင့်အရေးခံစားခြင်း၊ ဒီမိုကရေစီခေါ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံတည်ထောင်ခြင်း၊ အကျင့်အမူ တမျိုးတည်းဖြစ်စေခြင်း များပင်ဖြစ်သည်။ (၁) မူတ်စ်လင်မ်များသည် တမျိုးတစားတည်း၊ တညီတညွတ်တည်း၊ ဒီသာ အရပ်တခုတည်းဘက်သို့ မျက်နှာမူသော သူများဖြစ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အစ္စလာမ်သာသနာ၏ အကြီးဆုံးသော မဏ္ဍိုင်မှာ ဆွလိတ်ဝတ်ပြုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ မူတ်စ်လင်မ်များသည် နေ့စဉ်ငါးကြိမ်ဝတ်ပြုကြရ၏။ ဆွလိတ်ဝတ်ပြုမှု၏ မူရင်းပုံစံနံ့မှာ မူတ်စ်လင်မ်များသည် အစုအရုံးနှင့်ဝတ်ပြုရသည်။ ယင်းသို့ဆွလိတ်ဝတ်ပြုရာ၌ “အေမာမ်”ခေါ် ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရပ်တဦးကို တင်မြှောက်ရသည်။ “မုက်တဒီ”ခေါ် နောက်လိုက်များသည် “အေမာမ်”၏ အမိန့်အရပ်ရပ်ကို တသမေတိမ်း လိုက်နာကြရသည်။ မုက်တဒီများ၏ လှုပ်ရှားမှုအရပ်ရပ်သည်လည်း အေမာမ်၏လှုပ်ရှားမှုနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိပေသည်။ ထိုအတွက်ကြောင့် မူတ်စ်လင်မ်အားလုံးတို့၏ ဗဟိုဌာနမှာလည်း တခုတည်းပင်ရှိရပေသည်။ ဤသည့်မူအရ ဆွလိတ်ဝတ်ပြုရာ၌ မျက်နှာမူရာ ဗဟိုဌာနတခုကို သတ်မှတ် ထားတော်မူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤအထိမ်းအမှတ်သည် အဘယ်မျှ လေးနက်သည် ဆိုသော် ထိုကစ်ဗ်လတ် ဘက်သို့ မျက်နှာမူခြင်းသည် တနည်းအားဖြင့် “ကုဗ်ရ်” ၏ နယ်နိမိတ်မှ ထွက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤမျှအရေးကြီးသော “ကစ်ဗ်လတ်”သည် အဘယ်ဒီသာအရပ်၌ ရှိအပ်သည်ဟူသော အချက်ကိုကား အထူးတလည် စဉ်းစာဆင်ခြင်အပ်၏။ ယဟူဒီများနှင့် အီစာအီ များသည် “ဗိုင်တုလ်မုကဒ်ဒတ်စ်”ကို ကစ်ဗ်လတ်အဖြစ် မှတ်ယူထားကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

၎င်းတို့၏လူမျိုးနှင့် ဘာသာရေးတည်ရှိမှုသည် အဆိုပါဗိုင်းတုလ်မို.ကဒ်ဒတ်စ်နှင့် ဆက်စပ်လျက် ရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆင်းတုကိုးကွယ်မှုကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ခဲ့သော တမန်တော်အစ်မရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏ နောက်လိုက်တပည့်သားတို့၏ ကစ်ဗ်လတ်ကါး ထို တမန်တော်မြတ်ကြီး၏ အတိမ်းအမှတ်ဖြစ်သော၊ “တောင်ဟီဒီ” တရား အထူးတလည် ထွန်း ကါးရာဌာနဖြစ်သော “ကဒ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်သာလျှင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် မကြာမီမြို့တော်၌ ရှိနေတော်မူသည့် အချိန်တွင် အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်ရန် ပြဿနာနှစ်ခုသည် တချိန်ဘည်းပေါ်ပေါက်လျက်ရှိခဲ့ပေသည်။ တမန်တော် အစ်မရာဟီမ် (အလိုင်ဟစ္စလာမ်) ၏သာသနာကို တည်ထောင်ခြင်းနှင့် ပြန်လည်မွမ်းမံခြင်း။ ပြန် လည်မွမ်းမံရန်အတွက် “ကဒ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်ဘက်သို့ မျက်နှာမူခြင်းသည် အရေးကြီးလှ ပေသည်။ သို့ရာတွင် ဤပြဿနာသည် မလွယ်ကူလှပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် (ထိုအချိန် ထိုပတ်ဝန်းကျင်တွင်) “ကစ်ဗ်လတ်” ၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော ခြားနားမှု၊ သီးသန့် တည်ရှိမှုသည် မရရှိနိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မွတ်ရှ်ရစ်ကံနှင့် ကာဖစ်ရ်များသည် လည်း ကအိဗဟ်ကျောင်းတော်ကို မိမိတို့၏ “ကစ်ဗ်လတ်” ဟူ၍ မှတ်ယူနေခဲ့ကြလေသည်။ ထို့ အတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် ဆူလိတ်ဝတ်ပြုတော်မူသည့်အခါ “မကာမေအစ်မရာ ဟီမ်” ၏ရွေ့တင် ဝတ်ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်။ “မကာမေအစ်မရာဟီမ်” ၏မျက်နှာသည် “ဗိုင်းတုလ် မို.ကဒ်ဒတ်စ်” ဘက်သို့ လှည့်လျက်ရှိသည်။ ဤသို့အားဖြင့် တမန်တော်မြတ် ဆူလိတ်ဝတ်ပြု တော်မူသည့်အခါတွင် ကစ်ဗ်လတ်နှစ်ခုလုံးသည် တမန်ဟော်မြတ်၏ရွှေ့မှောက်တွင် ဖြစ်ရှိနေ ခဲ့ပေသည်။

မဒီနာမြို့တော်တွင် အုပ်စုနှစ်ခုရှိ၏။ (၁) မွတ်ရှ်ရစ်ကံများ။ (၂) အဟ်လေကေတဘစ် (၁၂) အတိတ်ခေတ်ကျမ်းဂန်ရရှိခဲ့သော ယဟူဒီနှင့်နတ်ဆွံ့ရာနီများ။ မွတ်ရှ်ရစ်ကံတို့၏ ကစ်ဗ် လတ်သည် ကအိဗဟ် ကျောင်းတော်ပင်ဖြစ်၏။ အဟ်လေကေတဘစ်၏ ကစ်ဗ်လတ်သည် ဗိုင်း တုလ်မို.ကဒ်ဒတ်စ်ဖြစ်၏။ အဟ်လေကေတဘစ်သည် ဗိုင်းတုလ်မို.ကဒ်ဒတ်စ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ ၍ ဝတ်ပြုကြ၏။ “ရစ်ရ်ကံ၊ ကွတ်ဖ်ရ်” နှင့်စာလျှင် ယဟူဒီဘာသာနှင့် နတ်ဆွံ့ရာနီဘာသာ သည် ပိုမိုသင့်မြတ်၏။ ထိုအတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် မဒီနာမြို့တွင် ပဌမရောက် ခါစအချိန်၌ (၁၆) လတိုင်တိုင် ဗိုင်းတုလ်မို.ကဒ်ဒတ်စ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ဆူလိတ်ဝတ်ပြု တော်မူခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် အစ္စလာမ်သာသနာ ထွန်းကား၍လာသည့်အခါ၌ မူရင်းကစ်ဗ် လတ်ကိုစွန့်၍ အခြားဘက်သို့ မျက်နှာမူရန်ကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ထိုအတွက်ကြောင့် ထို အချိန်တွင် အောက်ပါ မုက္ကပိဌ်တော် ကျဆုရက်လာခဲ့၏။ ကစ်ဗ်လတ်လည်း ပြောင်းလဲ၍ သွားခဲ့၏။ (a)

قَوْلُكُمْ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَهَيْتُ مَا كُنْتُمْ تَوَدُّونَ
(بقره - ၁၈)
شَطْرَ

(a) ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပါနိုသမ္မုသော အမြစ်အပျက်အားလုံးတို့သည် ဗိုခါရီကျမ်း ကစ်ဗ်လတ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူခြင်းအခင်းနှင့် ဖတ်ဟုလ်ဗါရီရ်တို့ဗိုခါရီကျမ်းမှ ကောက်နုတ်ချက်များ သာဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အသင်သည် မိမိ၏မျက်နှာကို “မတ်စဂျစ်ဒ်ဟရာမ်” ဘက်သို့ လှည့်ပါလေ။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် အဘယ်အရပ်၌ပင် ရှိကြသည်ဖြစ်စေ၊ ထို (မတ်စဂျစ်ဒ်ဟရာမ်) ဘက်သို့ပင် မိမိတို့၏မျက်နှာများကို လှည့်ကြကုန်။
ကုရ်အာန် (၂: ၁၄၄)။

ယင်းကဲ့သို့ ကမ်ဗီလတ်ကို ပြောင်းလဲလိုက်သဖြင့် ယဟူဒီများသည် အထူးပင် မကျေနပ် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယဟူဒီများက ၎င်းတို့သည် ဘာသာရေးအားဖြင့် မုရှ်ရစ်ကံများဘက်မြင်မြတ်ကြသည်ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့ကြ၏။ အစ္စလာမ်သာသနာ မထွန်းကားမီ အလျှင် မုရှ်ရစ်ဗ်များသည်လည်း ဘာသာရေးအားဖြင့် ယဟူဒီများ၏ မြင်မြတ်မှုကို လက်ခံခဲ့ ကြ၏။ အဘယ်မျှဆိုသော် (အဗူဒါဝူဒ်ကျမ်းတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း) မုရှ်ရစ်ကံများတွင် ကလေးအဖတ်မတင်သောသူများသည် မိမိတို့၌ ကလေးများအဖတ်တင်လျှင် ကျွန်တော်များ သည် ထိုကလေးများကို ယဟူဒီဘာသာဝင်များဖြစ်စေကြပါမည်ဟူ၍ပင် “မန္နတ်” ကိုးထား လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ယင်းကဲ့သို့ မုရှ်ရစ်ကံများကပင် ဘာသာရေးအားဖြင့် မိမိတို့ထက် မြင့်မြတ်ကြပါ သည်ဟု ဝန်ခံခြင်းကို ခံနေခဲ့ကြရသော ယဟူဒီများ၏ မြင့်မြတ်မှုသည် အစ္စလာမ်သာသနာ ထွန်းကားလာသည့်အခါ ထိခိုက်နစ်နာသွားလေသည်။ သို့တစေလည်း ကမ်ဗီလတ် မပြောင်းလဲ မီ အလျှင် အစ္စလာမ်၏ ကမ်ဗီလတ်သည်လည်း ဗိုင်တုလ်မိုက်ဒ်ဗင် ဖြစ်နေခဲ့ပေရာ ယဟူဒီ များက မှတ်စလင်မ်များသည်လည်း ၎င်းတို့၏ ကမ်ဗီလတ်ဘက်သို့ပင် မျက်နှာမူကြသည်ဟု ဆိုကာ ဂုဏ်ယူခဲ့ကြ၏။ ဝါကြားခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ အစ္စလာမ်သာသနာက ကမ်ဗီလတ် ကို ပြောင်းလဲလိုက်ပေရာ ယဟူဒီများသည် အကြီးအကျယ် မကျေနပ် ဖြစ်သွားခဲ့ကြ၏။ ၎င်းနောက်ယဟူဒီများက “မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လုလ္လာဟို အလိုင်ဟေ့ ၀၈၈၈) သည် အရာရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆန့်ကျင်လို၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် ကမ်ဗီလတ်ကိုလည်း ပြောင်းလဲ လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပြောဆိုကြလေတော့သည်။ စိတ်နှစ်ချဖြစ်သော၊ အီမာန် ယုံကြည်မှု နှနယ်သေးသော အချို့ မှတ်စလင်မ်တို့ စိတ်များတွင်လည်း ယင်းကဲ့သို့ ကမ်ဗီလတ် ပြောင်းလဲ လိုက်ခြင်းနှင့် ဗပ်လျဉ်း၍ သို့လော-သို့လော မရှင်းမရှင်းဖြစ်နေခဲ့၏။ ၎င်းတို့၏ယူဆချက်အရ ကမ်ဗီလတ်သည် ပြောင်းလဲရန်သာမဟုတ်။ ယင်းသို့ပြောင်းလဲလိုက်ခြင်းဖြင့် မတည်ကြည်မှု၊ ယုံကြည်ချက် မခိုင်မြဲမှုကို ဖော်ပြရာရောက်ပေသည်ဟူ၏။ ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် ကမ်ဗီလတ်၏ မူလသဘောတရား၊ အခြေအမြစ်၊ အရေးကြီးပုံ၊ အကျိုးကျေးဇူးများပုံနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါ မုက္ခပါဌ်တော်များကို ထုတ်ပြန်ချမှတ်တော်မူခဲ့လေသည်။

سَيَقُولُ السُّفَهَاةُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ اَلَّذِي كَانُوا عَلَيَّاهُ
قُلْ لِلّٰهِ السَّرِيقُ وَالْمَغْرِبُ
(بقرة - ၁၈)

မကြာမီအတွင်း အသိအလိမ္မာ ညာဏ်ညာနည်းပါးသော သူများက “ထိုမှတ်စလင်မ်တို့အား ၎င်းတို့တည်ရှိနေခဲ့ကြသော ၎င်းတို့၏ကမ်ဗီလတ်ဘက် မှမည်သည့်အရာက လှည့်ပစ်သနည်း”ဟု ပြောကြလိမ့်မည်။ အသင်ပြောလိုက်

ပါလေ၊ အရှေ့အရပ်နှင့် အနောက်အရပ်များကို အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သာ
လျှင် ပိုင်ဆိုင်တော်မူသည်။

ကုရ်အာန် (၂: ၁၄၂)

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ
(بقره - ၂)

အသင် (ယခင်က မျက်နှာမူခဲ့သည့်) ကစ်ဗ်လဟ်ကို ငါအသျှင်မြတ်
ပြောင်းလဲတော်မူလိုက်သည်မှာ တမန်တော်၏စကားကိုနာခံသူနှင့် ကျောခိုင်း
သူများကို ငါအသျှင်မြတ်ခြားနား၍ သိရှိတော်မူရန်အတွက်သာဖြစ်၏။ အမှန်
မှာ ထိုကစ်ဗ်လဟ်ပြောင်းမူသည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် တရားလမ်းမှန်
ပြတော်မူသော သူများမှတစ်ပါး (အခြားသူများအသို့ကား) အလွန်တရာမျှ
ဝန်လေးလှ၏။

ကုရ်အာန် (၂: ၁၄၃)

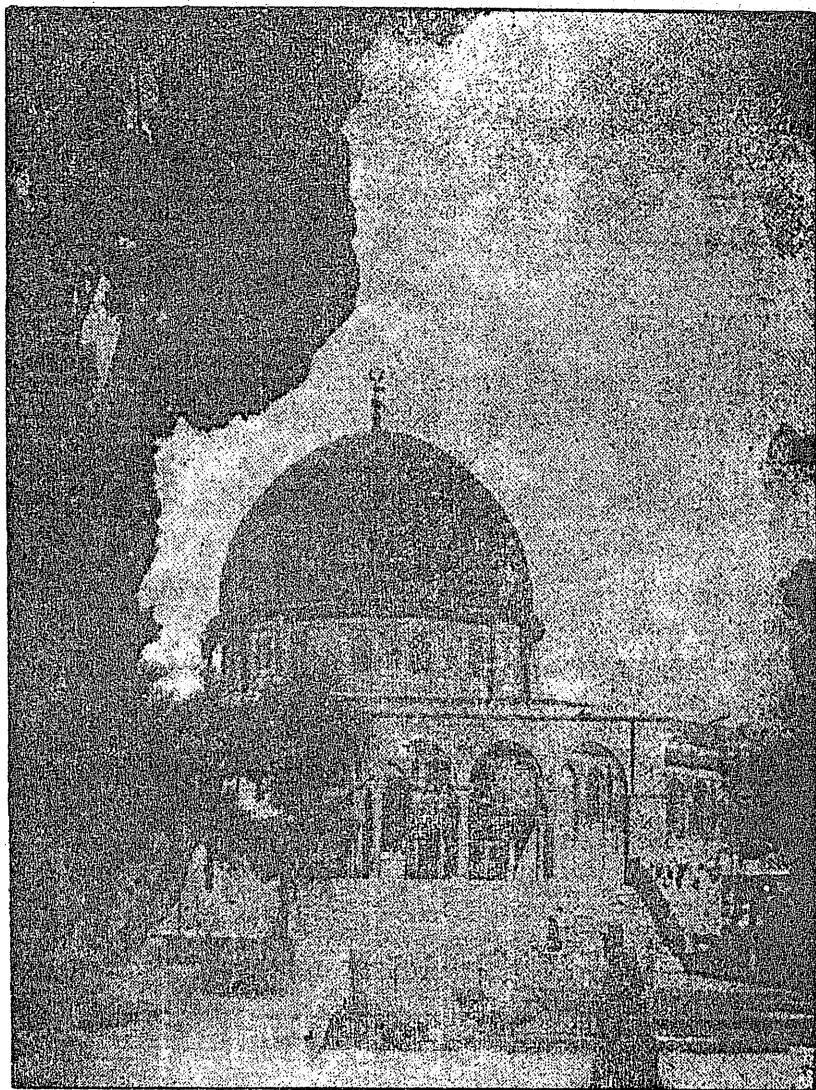
لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ
وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
وَالسَّابِقِ السَّابِقِ فِي الرِّقَابِ (بقره - ၁၇၇)

အရှေ့အရပ်သို့၎င်း၊ အနောက်အရပ်သို့၎င်းအသင်တို့၏ မျက်နှာမူခြင်းသည်
ကောင်းမြတ်သောကိစ္စမဟုတ်။ ကောင်းမြတ်သော ကိစ္စကား အကြင်သူသည်
အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ကို၎င်း၊ နောက်ဆုံးနေ့ကို၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန်များကို
၎င်း၊ ကျမ်းဂန်များကို၎င်း၊ နတ်တမန်တော်များကို၎င်း၊ အိမာန် ယုံကြည်၏။
၎င်းပြင် ထိုသူသည် ဥစ္စပစ္စည်းကိုထိုအသျှင်မြတ်အား ချစ်ကြည် မြတ်နိုးသော
အားဖြင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများအား၎င်း၊ ယတိမ် ဘဿက် ဆိုးများအား၎င်း၊
သူဆင်းရဲများအား၎င်း၊ ဒုက္ခသည်ခရီးသည်များ အား၎င်း၊ သူတောင်းစား
များအား၎င်း၊ (ကြေးကျွန်များအား ကျွန်အဖြစ်မှ) လွတ်မြောက် စေရာ
ကွင်း၎င်း ပေးကမ်း၏။

ကုရ်အာန် (၂: ၁၇၇)

အထက်ပါ မုက္ခပါဌ်တော်များတွင် “ကဗ်ဗလဟ်” သည် တခုတည်းသော အဓိကအချက် မဟုတ်ကြောင်း၊ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ၁၀၀ ကိုးကွယ်ရန် အတွက် အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ် ဒီသာများသည် အတူတူပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအသျှင်မြတ်သည် အရပ်ရပ်၊ အဘက်ဘက်တွင် တည်ရှိတော်မူကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ကဗ်ဗလဟ်ကို သတ်မှတ်ရန် လိုကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ကဗ်ဗလဟ်သည် အစ္စလာမ် သာသနာ၏ အထိမ်း အမှတ်တရပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ကဗ်ဗလဟ်သည် မှတ်စံလင်မ့် အစစ်အမှန်နှင့် အယောင်ဆောင် များကို ခွဲခြားပေးကြောင်းများကို မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။

မြောက်မြားစွာသော ယဟူဒီများသည် မှတ်စံလင်မ့် အယောင်ဆောင်လျက် ရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုအယောင်ဆောင်များသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မှတ်စံလင်မ့် ဟူ၍ပင်ထုတ်ပေါ် ပြောဆိုခဲ့ကြ၏။ မှတ်စံလင်မ့်များနှင့်အတူတူပူးပေါင်း၍ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုခဲ့ကြ၏။ အမှန်မှာ ထိုအယောင်ဆောင် များသည် အစ္စလာမ်သာသနာ့အတွက် မြေပေး ခါးပိုက်ဆောင်များပင်ဖြစ်လျက် ရှိခဲ့ကြ၏။ “ဗိုင်တုလ်မိုကဒ်ဒတ်စ်” ဘက်မှ ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်ဘက်သို့ ကဗ်ဗလဟ်ကို ပြောင်းလဲ လိုက်သည့်အခါ ထိုမှတ်စံလင်မ့်အယောင်ဆောင်ယဟူဒီများ၏အယောင်ဆောင်မှုသည် ပေါ် ၍သွားခဲ့ပေသည်။ ယဟူဒီများ၏လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေးနှင့် ၎င်းတို့၏ တည်တံ့မှုများ သည် ဗိုင်တုလ်မိုကဒ်ဒတ်စ်နှင့်ဆက်စပ်လျက်ရှိပေသည်။ ယခုမူ ၎င်းတို့သည် ဗိုင်တုလ်မိုကဒ် ဒတ်စ်နှင့် အဆက်ပြတ်ကြရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဤသည့် ကဗ်ဗလဟ် ပြောင်းလဲမှုကို ယဟူဒီများအနေက တဦးတယောက်မျှ မနှစ်သက်ခဲ့ပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် လည်း ၎င်းတို့၏ အယောင်ဆောင်မှုသည် ထိန်ချန်လျှို့ဝှက်၍ မရတော့ဘဲ ပေါ်လွင်၍ သွားခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ ထို့နောက် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် အထက်ပါ မုက္ခပါဌ် တော်များတွင် သီးသန့်ကဗ်ဗလဟ် တခုဘက်သို့ မျက်နှာမူခြင်းသည် အဓိက ကုသိုလ်ရေး ကိစ္စ မဟုတ်ကြောင်း၊ အဓိက ကုသိုလ်ရေးကိစ္စမှာ “အီမာန်” ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ကောင်းမွန် မြင့်မြတ်သော သီလများကို ဆောက်တည်ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းကို အထူးတလည် ထုတ် ပေါ်မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။

QUBBAHIL-SAQIRA, OR THE DOME OF THE ROCK, IN JERUSALEM
 From where, according to the Moslem Belief, the Prophet made his "Nightly
 Journey to the Throne of Allah"

မိင်တုလ် မိုကမ်ဒတ်စ်။

“သတ်ဇ်ဝဟ်” ခေါ် စစ်ပွဲများ။ (a)

အံ့ဘုယ်ရာ အချက်တရပ်များကား၊ တမန်တော်မြတ်၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို ရေးကြကုန်သော သုခမိန်များသည် တမန်တော်မြတ်၏ လက်ထက်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများအကြောင်းကို ရှည်ရှည်လျားလျား၊ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ထုတ်ဖော် ရေးသားလေ့ရှိကြသည်။ ဥပမာ တိုက်သားများသည်လည်း ယင်းသို့ ရှည်ရှည် လျားလျား၊ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရေးသားထားသည်ကိုပင် စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် ကြားချင်၊ ဖတ်ချင် ကြပေသည်။ ဥပမာတိုက်သားများက ယင်းသို့တမန်တော်မြတ်၏လက်ထက်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများ၏အကြောင်းကို ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် ရေးထားသည်ကို ကြားလို၊ ဖတ်လိုကြသည်မှာ အကြောင်းမဲ့မဟုတ်၊ ၎င်းတို့သည် အစ္စလာမ် ရာဇဝင်ကို သွေးရောင် ရဲရဲ ခြယ်လိုကြ ပေသည်။ အစ္စလာမ် သာသနာကို သွေးရောင်ခြယ်နိုင်ရန်အတွက် ၎င်းတို့သည် သွေး ၄-၅ စက်မဟုတ်၊ သွေးအိုင်ကြီးများကိုပင် အလိုရှိကြပေသည်။

ဥပမာတိုက်သားများသည် တမန်တော်မြတ်၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို ရေးသားရာတွင် တမန်မြတ်၏ထေရုပ္ပတ္တိကို အဆက်မပြတ်ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများ၏ ပုံသဏ္ဌာန်အဖြစ် တင်ပြလိုကြပေသည်။ ယင်းသို့ တင်ပြလိုခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ အစ္စလာမ် သာသနာသည် သူတပါးတို့အား အတင်းအဓမ္မ မှတ်စလင်မိဖြစ်စေသည်ဟူ၍ လီဆယ်တင်ပြရန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဥပမာတိုက်သားများ၏ အဆိုပါ အယူအဆသည် လုံးဝမှား၏။ အဖြူကို အနက်ပြုလုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်၏ လက်ထက်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများအကြောင်းကို မရေးသားမှီအလျှင် ဤပြဿနာကို ရှင်းလင်းရန်လိုပေသည်။

အများအားဖြင့် ထင်မှတ်နေကြသည်မှာ အစ္စလာမ်သာသနာသည် မက္ကာမြို့တော်တွင် ရှိနေသမျှကလပ်လုံး အမျိုးမျိုးသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု အပေါင်းတို့၏ လက်တဲစမ်းရာ Target စက်ကွင်းဖြစ်ခဲ့၍ မဒီနာမြို့သို့ရောက်ရှိလာသောအခါ အဆိုပါ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းမှု အပေါင်းတို့မှ လွတ်မြောက်ခဲ့လေသည် ဟူ၍ထင်မှတ်ကြလေသည်။ အမှန်မှာ ဤသို့ထင်မှတ်ခြင်းသည် မမှန်ကန်ပေ။ မက္ကာမြို့တော်တွင် ခံခဲ့ရသော ဒုက္ခသည် ပြင်းထန်သည်ကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုဒုက္ခသည် အုပ်စုတခု၊ လူမျိုးတမျိုးကပေးသော ဒုက္ခ၊ တမျိုးတစားတည်းသော ဒုက္ခမျှသာလျှင်ဖြစ်ခဲ့၏။ မဒီနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ အဆိုပါ ဒုက္ခသည် များပြား၍ လာခဲ့၏။ အစားစားဖြစ်၍လာခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မက္ကာမြို့တော်တွင် လူတမျိုး

(a) တမန်တော်မြတ်၏ လက်ထက်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများ၏ အကြောင်းများကား အဘယ်နည်း၊ အဆိုပါ စစ်ပွဲများတွင် အဘယ်သို့သော အကြောင်းများပေါ်ပေါက်ခဲ့သနည်း၊ ထိုထိုသော အချက်အလက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သီးသန့် အခဏ်းတခဏ်းဖွင့်၍ ရေးသားထားပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုထိုသော အချက်အလက်များကို ကြားညှပ်၍ ရေးသား ဖော်ပြပါကလည်း အတိအကျ အပြည့်အစုံမဖြစ်နိုင်ပေ။ သို့တစေလည်း အဆိုပါအချက်အလက်များကို အတိအကျ အပြည့်အစုံ သိရှိနိုင်ရန်အတွက် ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများကို အစမူ အဆုံးတိုင် သာမန်အားဖြင့် သိထားပြီး ဖြစ်ရပေမည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အဆိုပါ အချက်အလက်များကို စစ်ပွဲများအကြောင်း၏ နောက်တွင် သီးသန့် ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါသည်။ စာဘတ်ပရိသတ်များသည် ဤသည့်အချက်ကို အထူး သတိပြုထားစေလိုပါသည်။

ခိုက်မည်လော”ဟု ကျိုးကြောင်းပြု၍ နားချတော်မူလေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ်ဝင်များအနက် မြောက်မြားစွာသော သူများသည် အစွလာမိသာသနာ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြပြီ။ ထိုအခါ အဗ်ဒုလ္လာ အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ယဟ် သဘောပေါက်ပြီး ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏စကားကို မနာခံဘဲ နေခဲ့လေသည်။ “ဗဒ်ရ်”စစ်ပွဲ ပြီးဆုံးသည့် အခါတွင်လည်း ဖော်ပြပါစာပါ သဘောအတိုင်း ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ယဟ် စာတစောင်ရေးခဲ့ကြသေး၏။ (အကြောင်းစုံကိုရှေ့တွင် ဖော်ပြပါအံ့) ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ မြောက်ပင်ပေးမှုကို မဒီနာမြို့ရှိ ယဟူဒီများနှင့် မိုဒုနာဖ်စ်တို့သည် ကျော ခိုင်းခဲ့ကြချေပြီ။ (သို့တစေလည်း ၎င်းတို့သည် မှတ်စံလင်မိတို့အား မထိမဲ့မြင်ပြုလျက်ပင် ရှိကြ၏။) ထိုအချိန်မှပင် (ဝါ) “ဗဒ်ရ်”စစ်ပွဲ မဖြစ်ပွားမီအလျှင် တမန်တော်မြတ်သည် ဗန္နဟာရစ်ဆ် အစ်ဗ်နီ ခတ်ဇရဂျီ မျိုးနွယ်စု၏ ရွာသို့ မြည်းစီးနင်း၍ ကြွသွားတော်မူခဲ့၏။ တနေရာတွင် မုဂ်ဂစ်ခ်များ၊ မိုဒုနာဖ်စ်များ၊ ယဟူဒီများနှင့် အချို့ မှတ်စံလင်မိများ ထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ မြည်းသွားသဖြင့် ဖုံတသည့်အခါ အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ယဟ် သည် မိမိ၏မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်လိုက်၏။ ၎င်းနောက် တမန်တော်မြတ်အား အထင်အမြင် သေးသည့် အနေဖြင့် “ဖုံမထပါစေနှင့်”ဟု ရင်ရင့်သည်းသည်း ပြောဆို၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ပရိသတ် များအား ‘စလာမိ’ဆိုပြီးနောက် ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ အချို့ မုက္ခပါဌ်တော်များကို ရွက်ဘတ်၍ ပြောပြတော်မူလေသည်။ ထိုအခါ အဗ်ဒုလ္လာဟ်က “အို-လူ၊ ဤအပြုအမူကို ကျွန်ုပ်မနှစ်သက်ပါ။ အသင်၏ စကားမှန်ကန်စေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပရိသတ်တွင်လာ၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို အနှောင့်အရှက် မပေးပါနှင့်၊ အသင်ထံသို့လာသော သူများကိုသာ ဟောပြောပါ”ဟု မရိုမသေ၊ မလေးမစား၊ မခန့်မညား ရင့်သည်းစွာ ပြောဆိုလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ တမန်တော်မြတ်အား မထိမဲ့မြင် ပြောဆို လိုက်သည့်အတွက် မှတ်စံလင်မိများသည် အတော်ပင် စိတ်အမျက်ထွက်ခဲ့ ကြ၏။ အုပ်စုတခုနှင့်တခု ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားပြီး သွေးထွက်သံယို ဖြစ်လုနီးပါး အခြေသို့ပင် ရောက်ရှိ သွားခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်သည် အုပ်စုနှစ်ခုလုံးကို ကျေအေးအောင်ပြုတော် မူလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်နှင့် မရှေးမနှောင်းမှပင် အောက်စ်မျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ မိုအာဇ်သည် “အန်မိရဟ်”ပြုရန်မဏ္ဍာမြို့တော်သို့သွားရောက်ခဲ့၏။ သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ မိုအာဇ်နှင့် အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ ခလ်ဖ် နှစ်ဦးတို့သည် အချင်းချင်းမိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်မှာ အချိန်အားဖြင့် အတော်ပင် ကြာခဲ့ပေပြီ။ သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ မိုအာဇ်သည် အစွလာမိသာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည် ပြီးသည့် နောက်ပိုင်း တွင်လည်း သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ မိုအာဇ်နှင့် အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ ခလ်ဖ်နှစ်ဦးတို့သည် ယခင်ကဲ့သို့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်လျက်ပင် ရှိခဲ့ကြ၏။ မိတ်မပျက် ခဲ့ကြပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ မိုအာဇ်သည် မဏ္ဍာမြို့တော်သို့ ရောက်သည့်အခါ အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ ခလ်ဖ်၏ အိမ်မှပင် ညှော်သည့်အဖြစ် တည်းခိုလေသည်။ တနေ့သော် သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ မိုအာဇ်သည် အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ ခလ်ဖ်အား ခေါ်ပြီး “ကအ်ဗဟ်” ကျောင်းတော်ကို “တွဝါဖ်” လုပ်ရန် ထွက်လာခဲ့၏။ အကြောင်းအားလျော်စွာ အဗူဂျဟ်လ်နှင့် တွေ့ဆုံမိကြ လေသည်။ ထိုအခါ အဗူဂျဟ်လ်က အိုမိုင်ယဟ်အား “အသင်နှင့် အတူပါလာသော ဤသူကား မည်သူနည်း”ဟု မေးရာ အိုမိုင်ယဟ်က “စအ်ဒ် ဖြစ်သည်”ဟု ဖြေကြား လေသည်။ ထိုအခါ

အဗ္ဗဂျာလ်က “အသင်တို့သည် ‘ဆွာဗီ’ (a) များကို ခိုလှုံခွင့်ပြုထားကြသည်။ ကအ်ဗဟ် ကျောင်းတော်သို့ အသင်တို့ လာကြ သည်ကို ငါအလျင်း မကြည့်နိုင်။ အလ္လာဟ် အသျှင် မြတ်အားတိုင်တည်ပြီးငါပြောမည်။ အကယ်၍အသင်သည် အိုမိုင့်ယယ်နှင့်အတူသာမဖြစ်သော် လွတ်မြောက်၍ သွားနိုင်မည် မဟုတ်”ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီး စအ်ဗ် အာဗ်နီ မိုအာဇ်က “အကယ်၍ အသင်တို့သည် ငါတို့ကို ဟဂ်ပြုခြင်းမှ ပိတ်ပင်တားဆီး ခဲ့ကြသော် ငါတို့သည်လည်း အသင်တို့ မဒီနာမြို့မှ ဖြတ်သွားသော ခရီးလမ်းကို ပိတ်လိုက်ကြ မည်”ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလေသည်။ (မဒီနာမြို့မှ ဖြတ်သွားသော လမ်းဟူသည် ဆိုရိယ နိုင်ငံသို့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန်အတွက် မက္ကာမြို့သားများ သွားလာကြသည့် ခရီးလမ်းကို ဆိုလိုသည်) ။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် “ဟရမ်”ကျောင်းတော်၏ ဂေါဟကလူကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။ ကျောင်းတော်ပါး၌ပင် နေထိုင်ကြ၏။ ဤသည့်အချက်များကို အကြောင်းပြု၍ အရပ်လူမျိုး များသည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များအား ရိုသေကင်းရှိုင်းလျက်ရှိကြ၏။ မက္ကာမြို့တော်မှ မဒီနာ မြို့အထိ ပြန်လျက်ရှိသော အရပ်အပတ်အားလုံးသည် ကိုရိုက်ရှ်၏လက်အောက်ခံများ ဖြစ်လျက် ရှိကြ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မိမိတို့အား ရိုသေ ကင်းရှိုင်း လျက်ရှိသော မိမိတို့၏လက်အောက်ခံဖြစ်သော အပတ်အားလုံးတို့ကို အစွဲလွယ်သောသနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်များပြုလုပ်၍ထား၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ဟစ်ဂျီရိသက္ကရာဇ် (၆) ခုနှစ်တိုင် သမန်ပြည်သူပြည်သားများနှင့် ထိုပြည်အနီးအနားရှိ တိုင်းပြည်များမှလူများသည် တမန်တော် မြတ်ထံသို့ မလာရောက်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ ဟစ်ဂျီရိသက္ကရာဇ် (၆) ခုနှစ်တွင် တမန်တော်မြတ် ထံသို့ “ဗဟ်ရိုင်နီ”မှ အဗ်ဒုလ်ကိုက်စ်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ထိုအခါ အဆိုပါ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များက တမန်တော်မြတ်ထံတွင် “မြို့သူရ်မျိုးနွယ်စုများသည် ကျွန်တော် များအား တမန်တော်မြတ်ထံသို့ မလာရောက်နိုင်အောင် ပိတ်ပင်တားဆီးလျက် ရှိကြပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်များသည် ယေဘုယျအားဖြင့် တိုက်ခိုက်မှုများ ရပ်စဲ ထား သည် ဟဂ်ရာသီအချိန်ကျမှပင် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ လာရောက်နိုင်ကြပါသည်”ဟု လျှောက် ဘာကြလေသည်။ (b)

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အစ္စလာမ်သာသနာကို ဤရှေ့ဤမျှ ဆန့်ကျင်ကြရသော် လည်း တိမ်းတိမ် ရောင်ရဲခြင်းမရှိကြသေးပေ။ အဗ်ဒုလ္လာဟ် အာဗ်နီ အိုမိုင့်ယယ်ထံသို့ ယခင်က စာရေးထားသည့်အတိုင်း ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မဒီနာမြို့ကိုတိုက်ခိုက်၍ အစ္စလာမ်သာ သနာကို လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ကိုက်ဖျက်ရန် အစီအစဉ် ပြုလုပ်လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ဤအခြေအနေသည် အချိန် အတော်ကြာမြင့်သည်အထိ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိခဲ့၏။ ထို့အတွက် ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်သည် ညဉ့်ယံများတွင် မအိပ်စက်ဘဲ နိုးနိုးကြားကြား နေလေ့ ရှိတော်မူ၏။ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ “နစအီ” ကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရ ပေသည်။

(a) ကာဖစ်ရ်များက တမန်တော်မြတ်နှင့် တကွ မုတ်စ်လင်မ်များကို “ဆွာဗီ” (ဝါ) သာသနာကို ပေါက်ပြန့်သွားသူ၍ ခေါ်ဆိုလေ့ ရှိခဲ့ကြသည်။

(b) ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း။ အဗ်ဒုလ်ကိုက်စ်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏အကြောင်းကို အခြားကျမ်း ကြီးများတွင်လည်း တွေ့ရှိရပေသည်။

كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اول ما قدم المدينة يسهر

من الليل

တမန်တော်မြတ်သည် မဒီနာမြို့သို့ ကြွရောက် လာခါစအချိန်တွင် ညဉ့်ယံ များ၌ အိပ်စက်တော်မမူဘဲ နိုးနိုးကြားကြားနေလေ့ရှိတော်မူ၏။

ဗိုခါရီကျမ်း “ဂျေဟာဒ်” အခန်းတွင် လာရှိသည်မှာ တနေ့သော်တမန်တော်မြတ်က “ဟုန့် လူတော်လူကောင်းတယောက်ကင်းစောင့်လျှင် အလွန်ကောင်းမှာ” ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီး စအ်ဒ် ဝါက္ကာဆ်သခင်သည် လက်နက်ဆွဲကိုင်ပြီး တညဉ့်လုံးကင်းစောင့် လေသည်။ ထိုအချိန်ကျမှ တမန်တော်မြတ်သည် အိပ်စက်တော်မူလေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟာကင်မိ၏ “ရေဝါယတ်” ကျမ်းချက်တွင် အောက်ပါအတိုင်း အကျယ် အဝှန်း တွေ့ရှိပေသည်။

عن أبي بن كعب قال لما قدم رسول الله صلى الله عليه وسلم وأصحابه

المدينة وأتاهم الانصار رمتهم العرب عن قوس واحدة وكافوا

لا يبيتون الا بالاسلح ولا يصبحون الا فيه

သာဝကကြီး အိုဗိုင်ယံ အစ်ဗ်ဒူကအ်ဗ်က ပြောပြသည်မှာ တမန်တော်မြတ် မှီဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာဟို အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လာမ်) နှင့် တကွ တမန်တော်မြတ်၏ သာဝကကြီးများ မဒီနာမြို့သို့ ကြွရောက်လာကြ၍ ၎င်းတို့အား အန်ဆွာရ် မျိုးနွယ်ဝင်များက ခိုလှုံခွင့် ပြုကြသောအခါ အရပ် တမျိုးသားလုံးသည် စုပေါင်း၍ တညီတညွတ်တည်း ၎င်းတို့အား ကိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ ထိုအချိန် တွင် ဆဟာဗဟ် သာဝကကြီးများသည် နံက်မိုးလင်သည်အထိ လက်နက်ဆွဲကိုင် ၍ နိုးနိုးကြားကြား အိပ်စက်လေ့ရှိခဲ့ကြပေသည်။ (၁)

“မိုအာရ်ရစ်ဒ်” ရာဇဝင်ဆရာများသည် “မသာဇီ” ခေါ် တမန်တော်မြတ်လက်ထက် ဖြစ်ပွား ခဲ့သည့် စစ်ပွဲများအကြောင်းများကို ဤအဖြစ်အပျက်များမှ စတင်ရေးသား၍ ထိုနှစ်မှစ၍ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်က မှတ်စံလင်မိတို့တို့အား “ဂျေဟာဒ်” ခေါ် အစ္စလာမ်သာသနာ့ စစ်ဆင်နွှဲ ခွင့်ပြုတော်မူသည်ဟု ဆိုကြလေသည်။ သို့ရာတွင် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို နက်နက်နဲနဲ တွေးဆ ဆင်ခြင် မြော်မြင်တတ်သော ပညာရှင်များသည် အထက်ဖော်ပြပါအကြောင်းများကို ထောက်ရှုပါက ကြောင်းရင်းမှန်အသို့ ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိနိုင်ပေသည်။ “မဝါဟစ်ဗ်လဒ္ဒန်နီယဟ်” ကျမ်းနှင့် “ဇုရ်ကာနီ” ကျမ်းများတွင် “အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ဟစ်ဂျီရီသက္ကရာဇ် ၂-ခုနှစ်၊

(၁) အလ္လာမဟ် ဗိုယုတို့၏ လိုဗါဗ်ဖိအ်ဘ်စ်ဗါဗင်ဒို ဇူလ်ကျမ်း၊ ကုရ်အာန် (၂၄:၂၅) ၏ အဖွင့်တွင် ၎င်း၊ မှတ်စံနဒ် ဂါရီမီတွင် ၎င်း ဤအကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

သုပရ်လ ၁၂-ရက်နေ့တွင် ဂျေဟာဒ် ပြုပိုင်ခွင့် ပြုတော်မူလိုက်လေသည်။ ဟု အကည့်အလင်း
ရေးသားပြီး သာဓကအဖြစ် အေမာမ် ဇုဟရီသခင်၏ အောက်ပါ ကောက်နုတ်ချက်ကို
ဝင်ပြထားလေသည်။

إِنَّ آيَةَ نَزَلَتْ فِي الْأَذْنِ بِالْقَالَ إِنَّ الْبَنِينَ يَتَقَاتِلُونَ بِالْهَرَمِ

ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَهْمِهِمْ قَدِيرٌ

(زرقاني بحواله صحيح مسلم في جلد ၁ ص ၇၄)

စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးစွာ ပဌမ ကျရောက်
လာခဲ့သော မုက္ခပါဌ်တော်မှာ ကုရ်အာန်ကျမ်းလာ မုက္ခပါဌ်တော် (၂၂:၃၉)
ပင်ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်ကား စစ်တိုက်ခြင်းခံနေကြရသူများ (ဝါ) မှတ်စိလင်မ်
များသည်လည်း ပြန်လည်တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ရန် အခွင့်ရရှိကြချေပြီ။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့သည် ကျူးကျော်စော်ကားခြင်း ခံနေခဲ့ကြရသည်။
၎င်းပြင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ထိုမှတ်စိလင်မ်များအား ကူညီစောင့်
ရှောက်ရန် မုချစွမ်းဆောင်နိုင်တော်မူသော အသျှင် ဖြစ်တော်မူသည်။

ဇရ်ကန်ကျမ်းမှတဆင့် နစအီကျမ်း၊ အ-၁၊ စ-၄၄၈။

အစိန်နီဂျရီကျမ်းကြီးတွင် စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးစွာပဌမ ကျရောက်
လာခဲ့သော မုက္ခပါဌ်တော်မှာ အောက်ပါ မုက္ခပါဌ်တော်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ရေးသားဖော်ပြ
ထားသည်။

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ (بقرة - ၁၉)

၎င်းပြင် အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏လမ်းတော်၌ အသင်တို့
အား စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်သူများကို တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်ကြကုန်လော့။

ကုရ်အာန် (၂:၁၉၀)။

ဥဉးစားဆင်ခြင်ပါက အသက်ပေါ်ပြုပါ မုက္ခပါဌ်တော် ၂ ပါးလုံး၌ မှတ်စိလင်မ်တို့အား
စတင်တိုက်ခိုက်သောသူများကိုသာ ပြန်လည်တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ရန် ခွင့်ပြုထားတော်မူခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ကောင်းစွာသိရှိရပေသည်။ ဤသည့်အချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အမှန်မှာ
တဖန်သူများက မှတ်စိလင်မ်များအား ပြန်လည်ခုခံစစ်မတိုက် တိုက်အောင် အဓမ္မဖန်တီးခဲ့ကြ
သည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

အသို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ အမှန်မှာ တမန်တော်မြတ်သည် မဒီနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဦးစွာ
ပဌမ လုံခြုံမှု ရရှိရန် ကြံစည် ဖန်တီးတော်မူ၏။ မိမိနှင့်တကွ မိုဟာဂျေရီများ အတွက်သာ
ကြံစည် ဖန်တီးသည် မဟုတ်။ အန်ဆူရ်များ အတွက်လည်း ကြံစည် ဖန်တီးတော်မူ၏။
အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အန်ဆူရ် များသည် မှတ်စိလင်မ် တို့အား ခိုလှုံခွင့် ပြုခဲ့ကြသည့်
အတွက် ကာကွယ်ရုံမျှသာမက အပြစ်ရှိသူတရားခံများ ဖြစ်နေကြ၏။ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်
များသည် မဒီနာမြို့ကို လုံးဝဖျက်ဆီးပြစ်ရန် သိဒ္ဓဋ္ဌာန်ချထားပြီးဖြစ်၏။ ပြီးနောက် ၎င်းတို့၏
မဟာမိတ်များကိုလည်း မှတ်စိလင်မ်တို့အား ချေမှုန်းရန်လှုံ့ဆော်ထားပြီးဖြစ်၏။ ထို့အတွက်

ကြောင့် ရန်သူတို့၏ရန်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် စီမံကိန်း နှစ်ရပ်ကို ပြုလုပ်တော်မူ၏။ (၁) ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ဆီရိယနိုင်ငံသို့သွားရောက်၍ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ ဤသည် ၎င်းတို့၏အသက်သွေးကြောပင်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ကြိုအရောင်းအဝယ်ကို ပိတ်ပင်တားဆီးရန်၊ ယင်းသို့ ပိတ်ပင်လိုက်ပါက ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မှတ်စံလင်မံတို့နှင့် မလွဲမရှောင်သာသည့်အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေး စာချုပ်ချုပ်ဆိုကြရပေမည်။ သာဝကကြီး စအ်ဒ်စ် လူဗ်နု မှီအာင်ကလည်း မက္ကာမြို့တွင် အဗူဂျယ်လ်အား ဤသည့် အချက်ကိုပင်ပြ၍ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ဘူးသည်။ (၂) မဒီနာမြို့၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေထိုင်ကြသော မျိုးနွယ်စုအားလုံးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်ချုပ်ဆိုရန်ပင်ဖြစ်သည်။

ဗဒ်ရ်စစ်ပွဲမဖြစ်ပွားမီအလျင် တပ်စိတ်များကို စေလွှတ်ခဲ့ခြင်း။

အထက်ဖော်ပြပါအကြောင်းများကြောင့် “ဗဒ်ရ်” စစ်ပွဲ မဖြစ်ပွားမီအလျင် တမန်တော်မြတ်သည် စစ်သည်တော် ၅၀၊ ၁၀၀-စီပါဝင်သော တပ်စိတ်ကလေးများကို မက္ကာမြို့တော်ဘက်သို့ စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ “အဗ်ဝါ” အရေးအလျင် တမန်တော်မြတ်သည် မည်သည့်တပ်စိတ်တွင်မျှ မိမိကိုယ်တိုင် ပါဝင်တော်မမူခဲ့ပေ။ “အဗ်ဝါ” အရေးသည် ဟစ်ဂျရီသက္ကရာဇ် (၂) ခုနှစ်၊ဆူဖရ်လတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ ထိုအရေးတွင် တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် ပါဝင်တော်မူခဲ့၏။ ထို“အဗ်ဝါ” အရေးမဖြစ်ပေါ်မီအလျင် အရေးတော် သုံးခုအကြောင်းကို တမန်တော်မြတ်၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို ရေးသားကြသောပညာရှင်များသည် ထုတ်ဖော်ရေးသားကြပေသည်။ ထိုအရေးတော်များကို ယင်းပညာရှင်တို့သည် “စရိယဟ်” ဟုခေါ်ဆိုကြလေသည်။ ထိုအရေးတော်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- (၁) စရိယဟ် ဟမ်ဇဟ်။
- (၂) စရိယဟ် အိုဗိုင်ဒဟ် လူဗ်နု ဟာရစ်ဆ်။
- (၃) စရိယဟ် စအ်ဒ်စ် လူဗ်နု ဝါက္ကာဆို့။

ဖော်ပြပါအရေးတော်များအနက် မည်သည့်အရေးတော်၌မျှ သွေးထွက်သံယိုမှုမဖြစ်ခဲ့ပေ။ ထိုအရေးတော်များတွင် ရန်သူများသည် တနည်းတဖုံ အကာအကွယ်ရရှိသွားခဲ့ကြလေသည်။ သို့တည်းမဟုတ် လွတ်မြောက်၍သွားခဲ့ကြပေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ “စရိယဟ်” တပ်စိတ်ကလေးများကို စေလွှတ်တော်မူခဲ့ခြင်း၏အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ အဗူဂျယ်လ်အား သာဝကကြီး စအ်ဒ်စ်က ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆီရိယနိုင်ငံနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်လျက်ရှိသော ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်တို့၏ကုန်သည်များကို အနှောင့်အရှက်ပေးရန်အတွက်ဖြစ်သည်ဟု “အရ်ဗါဗေဇေယရ်” တမန်တော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိ ရေး ဆရာတို့က ရေးသားကြသည်။

အစ္စလာမ်သာသနာကို မနာလိုမုန်းတီးသော အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များက တမန်တော်မြတ်သည် ဆူဟာဗဟ် သာဝကကြီးများအား လုယက်တိုက်ခိုက်ရန် သင်ကြား ပေးခဲ့သည်ဟု မဟုတ်မလျား စွပ်စွဲရေးသားပြောဆိုကြ၏။ ယင်းသို့ပြောဆိုရေးသားခြင်းမှာ မလိုမုန်းတီးမှု၊ မိုက်မဲမှုကြောင့်သာ ဖြစ်ပေလည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် (၁) အစ္စလာမ်သာသနာတွင် လုယက်တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် အလွန်ကြီးလေးသော အပြစ်ဖြစ်သည်။ (၂) ဖော်ပြပါအရေးတော်များတွင် မည်သည့်အရေးတော်၌မျှ သာဝကကြီးများက လုယက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်ဟူ၍

အလျဉ်းမရှိပေ။ (၃) အကယ်၍သာ ထိုသို့တပ်စိတ်များကို စေလွှတ်တော်မူခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်သည် လုယက်တိုက်ခိုက်ရန်သာဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ထိုရည်ရွယ်ချက်ကို ကိုရှိုက်ရှိုမျိုးနွယ်ဝင်များ၏ ကုန်သည်များ အပြင် အခြား နေရာများ၌လည်း ထမြောက် အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်ကြပေသည်။ ယခုမူကား ဤသို့အလျဉ်းမဟုတ်ပေ။

ဂျီဟိင်နဟ် မျိုးနွယ်ထံသို့ တပ်စိတ် စေလွှတ်ခဲ့ခြင်း။

တမန်တော်မြတ်သည် ပဟ်ဝန်းကျင်ရှိ မျိုးနွယ်များထံသို့ တပ်စိတ်ကလေးများကို စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ ယင်းကဲ့သို့ တပ်စိတ်ကလေးများစေလွှတ်ခဲ့ရာတွင် ဦးစွာပဌမဂျီဟိင်နဟ်မျိုးနွယ်ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ ဂျီဟိင်နဟ် မျိုးနွယ်သည် မဒီနာမြို့နှင့် မန်ဇစ်လ် ခရီးစားခန်းသုံးစားခန်း အကွာတွင် နေထိုင်လျက်ရှိ၏။ ထိုမျိုးနွယ်၏ တောင်များသည် အတော်ပင် ကျယ်ပြန့်လျက်ရှိ၏။ ထိုမျိုးနွယ်ဝင်များနှင့် ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုခဲ့သည်မှာ ယင်းမျိုးနွယ်သည် အုပ်စု ၂-ခုလုံးနှင့် တမျိုးတစားတည်း ဆက်ဆံရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်ကား ယင်းမျိုးနွယ်ဝင်များသည် အုပ်စု ၂-ခုအနက်မည်သည့် အုပ်စုတွင်မျှမပါရ။ အုပ်စု ၂-ခုလုံးနှင့် ကင်းကွာစွာနေမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဟစ်ဂျီသက္ကရာဇ် ၂-ခုနှစ်၊ ဆူဖရ်လတွင် တန်တော်မြတ်သည် “မိုဟာရုဖ်ရ်” သာဝက (၆၀) တို့နှင့် အတူတကွ မဒီနာမြို့မှထွက်ခဲ့၏။ “အဗ်ဝါ” အထိရောက်ရှိခဲ့၏။ (ထိုနေရာ၏ အနီးတွင် အဗ်ဝါစစ်ပွဲ သို့မဟုတ် “ဝါဒ္ဒါန်” စစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့၏။) ထိုနေရာ၌ တမန်တော်မြတ်၏ မိခင်ကြီး၏ သင်္ချိုင်းလည်း ရှိပေသည်။ “အဗ်ဝါ” သည် “ဗရုအ်” အမည် ရှိသော နယ်၏ မြို့ကြီးဖြစ်၏။ ထိုနယ်သည် အတော်ပင် ကျယ်ပြန့်၏။ ထိုနယ်တွင် “မိုဇ်ဇ်နဟ်” မျိုးနွယ်ဝင်များ နေထိုင်လျက်ရှိ၏။ ထိုနယ်သည် မဒီနာမြို့နှင့် မန်ဇစ်လ် ခရီးစားခန်း (၈) စားခန်းအကွာ၌ တည်ရှိ၏။ ထိုနယ်သည် မဒီနာမြို့၏ နောက်ဆုံး နယ်နိမိတ်လည်းဖြစ်၏။ ထိုဘက်တွင် ဗန္နုသွမ်ရဟ်မျိုးနွယ်ဝင်များ နေထိုင်လျက်ရှိ၏။ ထိုဒေသများသည် ၎င်းတို့၏ အုပ်ချုပ်မှု လက်အောက်တွင်ပင် ရှိပေသည်။ ထိုနေရာ၌ တမန်တော်မြတ်သည် ရက်အနည်းငယ် နေထိုင်၍ ဗန္နုသွမ်ရဟ် မျိုးနွယ်နှင့် ပဋိညာဉ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ဗန္နုသွမ်မျိုးနွယ်၏ အကြီးအကဲမှာ “မခ်ရီ အစ်ဗ်ဒီ အမ်ရ် သွမ်ရီ” ဖြစ်၏။ ပဋိညာဉ်စာချုပ်ပါ စကားရပ်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

هَذَا كِتَابُ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ لِبَنِي ضَمْصٍ فَإِنَّهُمْ أَمْنٌ عَلَى

أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَنْ لَّهُمُ النَّصْرُ عَلَى مَنْ بَايَعَهُمْ إِلَّا أَنْ يَحَارِبُوا

فِي دِينِ اللَّهِ وَإِنْ النَّبِيُّ إِذَا دَعَاهُمْ لِنَفْسِهِ إِنْ جَاءَهُ

الْحَرْبُ (روضة الأنف ၂၃ ص ၈၁ و زرقا في ၁၂ ص ၇၄)

ဤသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ တမန်တော်မြတ်ဖြစ်သော မိုဟမ္မဒ်က ဗန္နုသွမ်ရဟ် မျိုးနွယ်အတွက် ရေးပေးသော ပဋိညာဉ် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ အသက်နှင့် ဥစ္စာပစ္စည်းများသည် လုံခြုံ၏။ မည်သူမဆို၎င်းတို့အားတိုက်ခိုက်

လျှင်၎င်းတို့အားကူညီမည်။ သို့ရာတွင်အကယ်၍၎င်းတို့သည် အလွှာဟ် အသျှင် မြတ်၏ သာသနာကို ဆန့်ကျင်၍ တိုက်ခိုက်သည်ရှိသော် (အကူအညီ ရမည် မဟုတ်ပေ။) ၎င်းပြင်အကယ်၍ ၎င်းတို့အား တမန်တော်မြတ်သည် အကူ အညီအတွက် ဘိတ်ခေါ်သောအခါ ၎င်းတို့သည် လာကြရမည်။

(ရောင်သွယ်အနိမ့်၊ အ ၂၊ စ ၅၇။ ဇရ်ကာနီ၊ အ ၁၈၄၅၉။)

“မိုဟဒ်ဒေဆိန်” ပညာရှင်သုခမိန်အားလုံးတို့သည် “မဿီ” ခေါ် အစွလားသာသနာရေး စစ်ပွဲများ၏ အစကဲ့သို့အကြောင်းမှ စတင်၍ရေးသားဖော်ပြကြလေသည်။ “မိုခါရီ” ကျမ်းကြီး တွင်လည်း ဤအကြောင်းကိုပင် ပဌမဆုံးစစ်ပွဲဟူ၍ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပြီးသည့်နောက် တလနီးပါးကြာသောအခါ၊ မက္ကာမြို့ရှိ ခေါင်းဆောင် များတွင် တဦးအပါအဝင်ဖြစ်သော ကုရ်ဇ် အစ်ဗ်နီ၊ ဂျာဗစ်ရ် ဖစ်ဟ်ရီသည် မဒီနာမြို့၏ စား ကျက်တခုကို တိုက်ခိုက်၍ တမန်တော်မြတ်၏ တိရစ္ဆာန်များကို ဖမ်းဆီး သိမ်းယူသွားခဲ့၏။ ၎င်းအားနောက်မှလိုက်ဖမ်းသော်လည်း ၎င်းသည် လွတ်မြောက်သွားခဲ့လေသည်။ ကုရ်ဇ်သည် နောက်တွင် မှတ်စလင်မ် ဖြစ်လာခဲ့၏။ မက္ကာမြို့တော်ကို ပြန်လည်အောင်နိုင်သည့် အချိန်တွင် လမ်း၌တဦးတည်းသွားနေခိုက် လုပ်ကြံခြင်းခံရ၍ “ရှဟ်ဒ်” ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။ (a)

ဤအဖြစ်အပျက်၏ နောက် တတိယလ (၀၁) ဂျီမာဒါအုမ်ရာလတွင် တမန်တော်မြတ်သည် “မိုဟာဂျစ်ရ်” စစ်သည်တော် (၂၀၀) နှင့်အတူ မဒီနာမြို့မှ ထွက်တော်မူခဲ့၏။ “ဇုလ်အရှိုင်ရဟ်” အမည်ရှိသော ဌာနသို့ ရောက်ရှိသောအခါ “ဗန္နမုဒ်လစ်ဂျီ” နှင့်ပဋိညာဉ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုတော်မူ ခဲ့၏။ ဇုလ်အရှိုင်ရဟ်သည် မဒီနာမြို့နှင့် မန့်ဇစ်လ်စားခန်း (၉) စားခန်းအကွာ၌ တည်ရှိ၏။ “ယန်ဗူအ်” ကျေးရွာတွင် အပါအဝင်ဖြစ်၏။

ဗန္နမုဒ်လစ်ဂျီနှင့် ဗန္နသွမ်ရဟ်မျိုးနွယ် နှစ်ခုတို့သည် အချင်းချင်းကူညီယိုင်းပင်းရန် ကျိန်ဆို ထားသောမျိုးနွယ်များဖြစ်ကြ၏။ ဗန္နသွမ်ရဟ်မျိုးနွယ်သည် ယခင်ကပင် မှတ်စလင်မ်များနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ဗန္နမုဒ်လစ်ဂျီ မျိုးနွယ်သည်လည်း အလွယ်တကူပင် မှတ်စလင်မ် တို့၏ ပဋိညာဉ်ပါစည်းကမ်းချက်များကို လက်ခံလိုက်လေသည်။ (b)

(a) ကြည့်-အေ့ဆွာဗဟ်၊ ကုရ်ဇ် ဖစ်ဟ်ရီအကြောင်း။

(b) အထက်တွင်ဖော်ပြပါ အကြောင်းနှစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မိုအရ်ရစ်ခ် ရာဇဝင်ဆရာတို့က “ယင်းကဲ့သို့ တပ်စိတ်ကလေးများကို စေလွှတ်ခြင်း၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကိုရိုက်ရှ်ကုန်သည်များကို လုယူရန်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကုန်သည်များသည် အကြောင်းအားလျော်စွာ လွတ်မြောက်၍ သွားခဲ့ကြပေ သည်” ဟု ရေးသားကြသည်။ ဤသည် ယင်းရာဇဝင်ဆရာတို့၏ထင်မြင်ယူဆချက်သာလျှင်ဖြစ်သည်။ အမှန် မှာ တမန်တော်မြတ်သည် ဖော်ပြပါ ဌာနများသို့ ကြွရောက်သွားတော်မူခဲ့၏။ ထိုဌာနရှိမျိုးနွယ်စုများနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော်မူခဲ့၏။ ဤကား အဖြစ်အပျက် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြစ်ရပ်မှန်ကိုသာ အဓိကထားသည်။ ထင်မြင်ယူဆချက်များကို အဓိကမထားပါ။ အကယ်၍ယင်းရာဇဝင်ဆရာတို့၏ ထင်မြင် ယူဆချက်အတိုင်းဆိုလျှင် တမန်တော်မြတ်သည် ကိုရိုက်ရှ် ကုန်သည်များအားအကြိမ်ကြိမ်လုယူရန်ကြံရွယ် ခဲ့သော်လည်း အကြံမအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ ကုန်သည်များသည် လွတ်မြောက်၍သာ သွားခဲ့ပေသည်။ ယုတ်စွာ အဆုံး ဗစ်ရီ စစ်ပွဲ၌ပင် ကုန်သည်များသည် လွတ်မြောက်၍သွားခဲ့ပေသည်။ ယင်းရာဇဝင်ဆရာတို့၏ ထင်မြင် ယူဆချက်အရဆိုပါလျှင် တမန်တော်မြတ်သည် အမြော်အမြင်၊ အကြံအစည်မကောင်းဟု (မပြောကောင်း မဆိုကောင်း) ဆိုရပေမည်။ ဤကားအလျင်းမဖြစ်နိုင်ပေ။ အထက်ဖော်ပြပါ ရာဇဝင်ဆရာတို့၏ ထင်မြင် ယူဆချက်သည် ထင်မြင်ယူဆချက်မျှသာ ဖြစ်ချေသည်။ မမှန်ကန်ပေ။

ထို့နောက်ရိုက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ (၀၁) ဟစ်ဂျရီ သက္ကရာဇ် ၂-ခုနှစ်၊ ရဂျဗ်လ တွင် တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နီ၊ ဂျဟ်ရှ်နှင့်တကွ သာဝကကြီး ၁၂-ပါးတို့ကို “ဟတိုနီ နဒ်လဟ်” သို့ စေလွှတ်တော်မူခဲ့လေသည်။ “ဟတိုနီ နဒ်လဟ်” သည် မက္ကာမြို့နှင့် တွာအစ်ဖ်မြို့ စပ်ကြားတွင် မက္ကာမြို့မှ တနေနှင့်တည့်၌ ခရီးအကွာ၌တည်ရှိ၏။ တမန် တော် မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နီ၊ ဂျဟ်ရှ်အား စာတစောင်ပေး၍ ထိုစာကို ၂ ရက်ရှိသောအခါကျမှ ဖွင့်၍ဘတ်ရန် မှာကြားတော် မူလိုက်လေသည်။ သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နီ၊ ဂျဟ်ရှ်သည် တမန်တော်မြတ် မှာကြားတော်မူလိုက်သည့်အတိုင်း ၂ ရက်ရှိ သောအခါ အဆိုပါစာကိုဖွင့်၍ ဘတ်ကြည့်ရာ စာ၌ “အသင်တို့သည် နဒ်လဟ်၌ ရပ်နားပြီးလျှင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်တို့၏ အကြောင်းများစုံစမ်း၍ ဖြစ်ရပ်မှန်များကို အစီရင်ခံကြရမည်” ဟု ပါရှိလေသည်။

အကြောင်းအားလျော်စွာ သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နီ၊ ဂျဟ်ရှ်နှင့် အဖွဲ့သားများ သည် ဆီရိယ နိုင်ငံမှ ပြန်လာခဲ့သော ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင် အချို့ ကုန်သည် များနှင့် ရုတ်တရက်တွေ့ဆုံကြလေတော့သည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နီ၊ ဂျဟ်ရှ်နှင့် အဖွဲ့သားများသည် အဆိုပါကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် ကုန်သည်များအား တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ ယင်းသို့တိုက်ခိုက်ကြသည့်အခါ ထိုကုန်သည်များအနက် “အမ်ရ် ဣဗ်နီ ဟသ်ဖ်ဗီ” ကျဆုံးသွား ၏။ အခြား ၂-ယောက်သည် လက်ရအဖမ်းခံရ၏။ ထိုကုန်သည်များ ယူဆောင်လာသော ကုန် ပစ္စည်းများကိုလည်း လက်ရပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်းလိုက်၏။ သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နီ၊ ဂျဟ်ရှ်သည် မဒီနာမြို့သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး အဆိုပါအဖြစ်အပျက်ကိုတမန်တော်မြတ်အား အစီရင်ခံလေသည်။ ၎င်းနောက်လက်ရပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့သော ပစ္စည်းများကို လည်း ဆက်သလေသည်။ ထိုအခါတမန်တော်မြတ်က “ငါသည် အသင်တို့အား ဤသို့တိုက်ခိုက် ရန် အခွင့်ပေးလိုက်သည်မဟုတ်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ၎င်းနောက်လက်ရ ပစ္စည်းများအဖြစ် ဆက်သသောပစ္စည်းများကိုလည်း လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်တော်မူလိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် အနီး ရှိ အခြား သာဝကကြီးများကလည်း အလွန် ဒေါသထွက်ကာ သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ် ဣဗ်နီ၊ ဂျဟ်ရှ်နှင့်အဖွဲ့သားများအား အောက်ပါအတိုင်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ပြောဆိုကြလေသည်။

صنعتم ما لم تسموا به وقتلتم في الشهر الحرام ولستم تسموا

بقتال (طبري ၁၄၆)

အသင်တို့သည် အကြင်သို့သော အလုပ်ကိုကျူးလွန်ကြသည်၊ ထိုအလုပ်ကို ပြုလုပ်ရန်အတွက် အသင်တို့၌ အခွင့်အာဏာမရှိပေ။ အသင်တို့သည် “ရဟ်ရေ ဟရာမ်” ခေါ် ရိုသေမြတ်နိုးအပ်သော လတွင် စစ်မက် ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ကြ လေသည်။ အမှန်မှာ ထိုလတွင် စစ်မက် ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ရန် အသင်တို့၌ အခွင့် မရှိပေ။

အူဗရီကျမ်း၊ စ-၁၂၅၅။

အဆိုပါ တိုက်ပွဲတွင် အသတ်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အဖမ်းခံရသော သူများသည် သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြပေ။ ဂုဏ်အသရေရှိ မျိုးနွယ်ဝင်များ ဖြစ်ကြပေသည်။ အသတ်ခံရသော

အမ်ရ် အစ်ဗ်နီ ဟဿ်ရမီသည် အဗ်ဒုလ္လာဟ် ဟဿ်ရမီ၏ သား ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် (အမ်ရ် မိုအာဝေယဟ်၏ ဘိုး ဖြစ်သော) ဟရ်ဗ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင့်ယဟ်၏ “ဟလီဖ်” သစ္စာ ဆိုဘက်လည်းဖြစ်သည်။ “ဟရ်ဗ်” သည် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်၏ အကြီးဆုံးသော ခေါင်းဆောင် ကြီးဖြစ်သည်။ အဗ်ဒုလ္လာဟ်တို့ကလစ်ဗ် ကွယ်လွန်သေဆုံးပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် တမျိုးသား လုံး၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို ဟရ်ဗ်သည်ပင် ရရှိခဲ့ပေသည်။ အဆိုပါ တိုက်ပွဲတွင် အဖမ်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြပေ။ အသတ်ခံရသူများမှာ အုတ်ဆံ မာန်နှင့် နောင်ဖစ်လ်တို့ ဖြစ်ကြပေသည်။ ၎င်းတို့ နှစ်ဦးလုံးသည် မိုဆီရ်၏သားများဖြစ်ကြ ပေသည်။ မိုဆီရ်သည် ဝလီဒ်၏ဘခင်၊ သူရဲကောင်းကြီး ခါလစ်ဗ်၏ ဘိုးဖြစ်သည်။ ဟရ်ဗ်၏ နောက်တွင် ဒုတိယ အကြီးဆုံး ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏သားများ အသတ်ခံရခြင်း၊ အဖမ်းခံရခြင်း များကြောင့်ပင် အရစ် တမျိုးသားလုံးသည် အံကြလာခဲ့ ကြ၏။ တုံ့ပြန်လက်စားချေလိုသော စိတ်ဓါတ်များ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ “ဗဒ်ရ်” စစ်ပွဲ ဖြစ်ပေါ် လာခဲ့ရခြင်း အကြောင်းများတွင် အဆိုပါ လက်စားချေလိုမှုသည်လည်း အကြီးဆုံးအကြောင်း ကြီးတရပ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ အာအေရှဟ် သခင်မ၏ တူတော်သူ သာဝကကြီး အုရ်ဝဟ် အစ်ဗ်နီ ဇိုဗိုင့်ရ်က “ဗဒ်ရ် စစ်ပွဲနှင့်တကွ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များနှင့် ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲအားလုံး တို့သည် ဟဿ်ရမီအား သတ်ဖြတ်လိုက်ခြင်းမှ စတင်ဖြစ်ပွားလာခဲ့သည်” ဟု အတည်အလင်း ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အလ္လာမဟ် တုဗရီက အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသား ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

وكان الذي هاجر قسمة بدروسا ترا الحروب التي كانت بين
رسول الله صلى الله عليه وسلم وبين مشركي قريش فيما قال
عروة بن الزبير ما كان من قتل واقد بن عبد الله السهمي حموي
الحضرى

တမန်ကော်မြတ် မိုဟမ္မဒ် (ဆူလ္လာလ္လာဟို အလိုင်ဟေ့ ဝစလ္လာမ်) နှင့် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင် မုရှ်ရစ်က်တို့၏ စပ်ကြားတွင် ဗဒ်ရ် စစ်ပွဲနှင့်တကွ ဖြစ်ပွား သမျှသော စစ်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့ရခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ အုရ်ဝဟ် အစ်ဗ်နီ ဇိုဗိုင့်ရ် ပြောပြချက်အရ “ဝါကစ်စ် အစ်ဗ်နီ အဗ်ဒုလ္လာဟ် စဟ်မိက အမ်ရ် အစ်ဗ်နီ ဟဿ်ရမီအား သတ်ဖြတ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(တုဗရီ) ၈-၁၂၇၄။

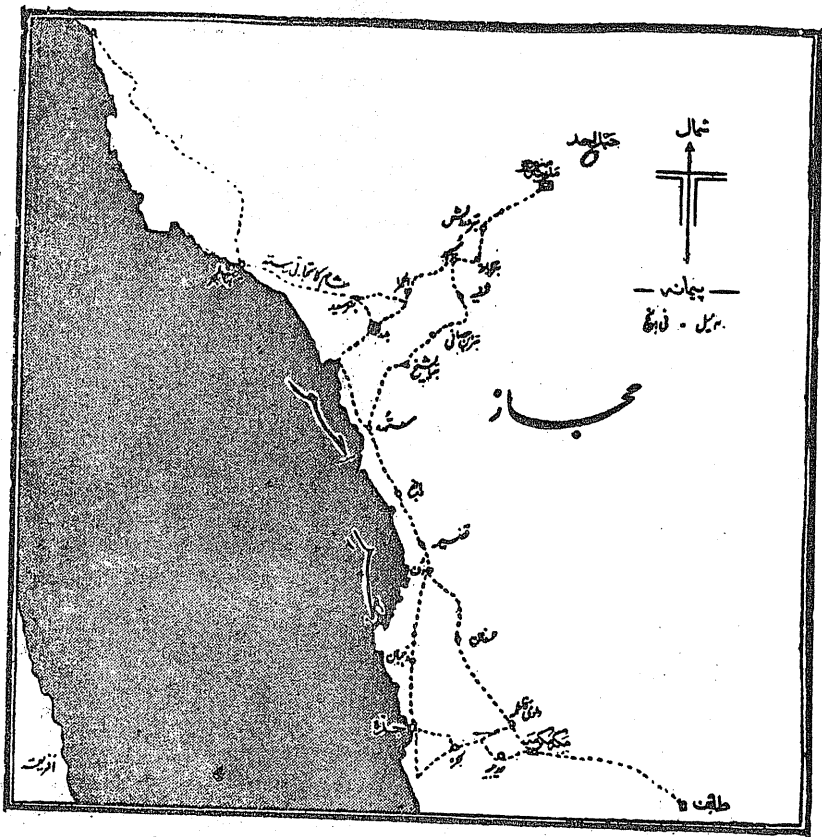
ဗဒ်ရ် စစ်ပွဲသည် စစ်ပွဲအားလုံးတို့၏ မူလဘူစာ အကြောင်းဖြစ်သည့်အတွက် ဤစစ်ပွဲ၏ အကြောင်းကို ဦးစွာ ပဌမ ရိုးရိုးပင် ရေးသားဖော်ပြပါမည်။ ထို့နောက် တဖန်အသေးစိတ် တင်ပြပါမည်။

قریش کی تہابی شاہراہ

کئی قریش کی تہابی شاہراہ کے ذریعے عربوں نے اپنے علاقوں کو جوڑا تھا۔

ہیتے پدراک

ہر سترے میں تانہاں کے نو دسے چھکے گئے ہیں جو کچھ سے جہود نے ہر سترے میں کی اور ان جگہوں پر یزید اور مسیحیوں میں ایک ایسا ہیوٹینے سے بد رکی طرف کی ہے۔

မဒီနာမြို့မှ ဗဒိန်အထိ။

ဗဒ်ရ် စစ်ပွဲ

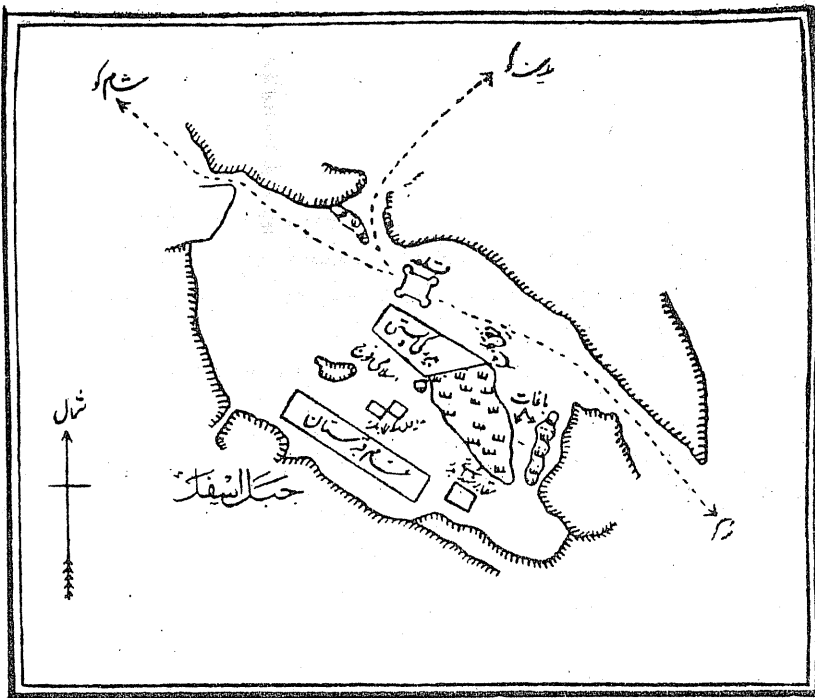
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّبَعُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

အလ်ဗြာဟံ ၁၃

၎င်းပြင် မုချကောန် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် “ဗဒ်ရ်” စစ်မြေပြင်တွင် အသင်တို့အား ကူညီယှဉ်းပင်းတော်မူခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် အသင်တို့သည် အားအင်ချည့်နဲ့လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြကုန်၏။ သို့မှလာလျှင် အသင်တို့သည် ကျေးဇူးသိတတ်ကြပေမည်။

ကုရ်အာန် (၃ : ၁၂၃)။

نَقْشَةُ بَدْرٍ

ဗဒ်ရ် စစ်မြေပြင်။

ဟစ်ဂျီသက္ကရာဇ် ၂-ခု၊ ရမသ္မာန်လ။

“ဗ်ရ်” သည်ရွာတရွာ၏အမည်ဖြစ်သည်။ ထိုရွာတွင်နှစ်စဉ်ပွဲလမ်းသဘင်ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ ဤရွာသည် ဆီရိယနိုင်ငံမှ မဒီနာမြို့သို့ သွားရာလမ်းတွင် ခဲရာခဲဆစ်ဖြတ်သန်း သွားလာရသည့် တောင်ကြားဒေသ၌တည်ရှိသည်။ ဤရွာသည် မဒီနာမြို့မှမိုင် (၈၀) အကွာ၌တည်ရှိပေသည်။

အထက်တွင်ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တမန်တော်မြတ်နှင့်တကွ မှတ်စံလင်မိများသည် မက္ကာမြို့မှ ရှေ့ပြောင်းလာခဲ့ကြသည့်အချိန်မှစပြီး ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် မဒီနာမြို့ကို တိုက်ခိုက်ရန် စတင်ကြိုးပမ်းခဲ့ကြလေသည်။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များက အဗဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ် နှင့် အိုဗိုဒ်ယံအား “အသင်တို့သည် မိုဟမ္မဒ် (ဆွာလ္လာဟ်တို့ အလိုငှာ ၀စလ္လမ်) အား သတ်ဖြတ်သတ်သင်ကြကုန်လော့၊ သို့မဟုတ်လျှင် ငါတို့သည် ထိုသူများနှင့်အတူ အသင်တို့ကိုလည်း အဆုံးစီရင်ကြမည်” ဟု စာရေးသား၍ အာဏာသံပေးခဲ့ကြလေသည်။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ တပ်စိတ်ကလေးများသည် မကြာခဏ မဒီနာမြို့အနီးသို့ သွားလာကြည့်ရှု ထောက်လှမ်းလေ့ရှိသည်။ ကုရ်ဇ် ဖစ်ဟ်ရီသည် မဒီနာမြို့၏ စားကျက်များအထိ လာ၍လုယက်လေ့ရှိသည်။

စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ရန်အတွက် အရေးကြီးဆုံးအရာသည် စစ်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ကုန်ကျစရိတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ယခုတပါး ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်သည့်ရာသီတွင် မက္ကာမြို့မှ ဆီရိယပြည်သို့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရန် သွားသည့်ကုန်သည်များအား မက္ကာမြို့ရှိ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်အားလုံးတို့သည် တယောက်မကျန် မိမိတို့၌ ရှိရှိသမျှသော ငွေရင်းများကို ပေးအပ်လိုက်ခဲ့ကြပေသည်။ (a)

(a) အစ်ဗ်ဒိုဗ်ဒ်၊ စာမျက်နှာ(၇) တွင် အဆိုပါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် ကုန်သည်များအား ခေါင်းဆောင်၍ သွားခဲ့သော အဗူစုဖ်ယာန်က “ကျွန်ုပ်သည် အလ္လာဟ် အသျှင် မြတ်အား တိုင်တည်၍ ပြောပြပါမည်-မက္ကာမြို့၌ ရှိရှိသမျှသော ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် မိန်းမ၊ ယောက်ျားတယောက်မကျန် အား လုံးတို့သည် မိမိတို့၌ရှိသမျှသော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးလိုက်ကြသည်” ဟု ပြောပြခဲ့လေသည်။

ရာဇဝင်ဆရာများသည် အကြောင်းရင်းများကို သတ်မမှမိကြပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဤအကြောင်းကို သာမန်အကြောင်းဘာရပ်အနေဖြင့်ပင် ရေးသားခဲ့ကြလေသည်။ စဉ်းစားအပ်သည့် အချက်မှာ မက္ကာမြို့သား ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အဘယ်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ မိမိတို့၌ ရှိရှိသမျှသော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို အန်တုတ်၍ ပေးခဲ့ကြသနည်း။ (မှတ်စံလင်မိတို့အား တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရာတွင် စင်စရိတ်အဖြစ် လိုလေသေးမရှိ သုံးဖြုန်းနိုင်ရန်အတွက်ပင် ဖြစ်ချေသည်။)

ဆီရိယနိုင်ငံသို့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရန် သွားသော ကုန်သည်များအား ငွေရင်းများ ထုတ်ပေးရာတွင် အမျိုးသားများသာမက အရောင်းအဝယ်၌ သာမန်သာလျှင် စိတ်ပါဝင်စား လေ့ရှိသော အမျိုးသမီးများ၏ ငွေရင်းလည်းတစိတ်တဒေသ အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အဆိုပါကုန်သည်များသည် ဆီရိယနိုင်ငံမှပြန်လှည့်၍မလာသေးမီအတွင်းမှာပင် ဟာသီရိသည် ရုတ်တရက်အသတ်ခံလိုက်ရပေသည်။ ယင်းသို့ ဟာသီရိအသတ်ခံလိုက်ရသည့်အတွက် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ ဒေါသမီးသည် ဟုန်းဟုန်းထတောက် လေတော့သည်။ ထိုအတောအတွင်း မှာပင် “မွတ်စ်လင်မ်များသည် အဆိုပါ ကိုရိုက်ရှ်၏ ကုန်သည်များကို လုယက်ရန် အတွက် လာနေကြပြီ”ဟူသော ကောလာဟလသတင်းသည် မကြာမီတွင် ပျံ့နှံ့၍လာခဲ့ပြန်ရာ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်၏ဒေါသသည် မချုပ်တည်းနိုင်တော့ဘဲ အရင်တမျိုးသားလုံးကိုပင် အကြွလာစေခဲ့ လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အခြေအနေကို သိရှိတော်မူသည့်အခါ ဆူဟာ ဗဟ် သာဝကကြီးများအားခေါ်ပြီး အဖြစ်အပျက်၊ အခြေအနေများကို ပြောပြတော် မူလေ သည်။ ထိုအခါသာဝကကြီးအဗူဗဟ်ကရ်သခင်နှင့်အခြားသာဝကကြီးများသည် သက်စွန့်ကြီး ပမ်းခွံကာကွယ်တိုက်ခိုက်မည့် အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် တရား ဟောကြလေသည်။ ထိုအခါ၌တွင် တမန်တော်မြတ်သည် အန်ဆွာရ်များကို အကဲခတ် ကြည့်ရှု တော်မူလျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အန်ဆွာရ်များက ဗိုင်အတ်ပြုစဉ်အခါ၌ ရန်သူ များသည် မဒီနာမြို့ကို တိုက်ခိုက်မှသာလျှင် ကျွန်တော်များသည် လက်နက်ဆွဲကိုင်ကြမည်ဟု သာ ကတိပြုခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအခါအန်ဆွာရ်များအနက် ခတ်ငါးရမျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင် ကြီးဖြစ်သော သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗီနီ အိုဗါဖဟ် သခင်က “တမန်တော်မြတ်သည် ကျွန်တော်များအား အကဲခတ်တော်မူပါလော့၊ အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ ပြော ပါမည်၊ တမန်တော်မြတ် အမိန့်ရှိလျှင် ကျွန်တော်များသည်ပင်လယ်အတွင်းသို့ပင် ခုန်ချ ကြရန် အသင့်ရှိကြပါသည်”ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဗိုခါရီကျမ်း၌လာရှိသည်မှာ သာဝကကြီး မစ်ကဲဒ်စ် သခင်က “ကျွန်တော်များသည် တမန် တော်မူစာ၏ တပည့်နောက်လိုက်များကဲ့သို့ “အသင်နှင့်အသင့်အသျှင်သခင် သွားရောက် တိုက်ခိုက်ပါ”ဟု ပြောကြမည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်များသည် တမန်ဟော်မြတ်၏ လကျှာ ဖက်မှ၎င်း၊ လက်ဝဲဖက်မှ၎င်း၊ ရှေ့ဖက်မှ၎င်း၊ နောက်ဖက်မှ၎င်း၊ တိုက်ခိုက် ကြပါမည်”ဟု လျှောက်ထားလေသည်။ ဤသည့်အကြောင်း “ဆွဟီဟ် မွတ်စ်လင်မ်” ကျမ်းတွင်လည်း ပါရှိ လေသည်။ ထိုသို့သာဝကကြီးများ၏ လျှောက်ထားချက်များကို ကြားလိုက်ရသောအခါ တမန်တော်မြတ်၏မျက်နှာသည် ရွှင်ပြုံး၍ လာခဲ့လေသည်။

နောက်ဆုံး၌ တမန်တော်မြတ်သည် ဟင်ဂျီရီသက္ကရာဇ် ၂-ခုနှစ်၊ ရမဆွာန်လ ၁၂-ရက် နေ့တွင် အာဇာနည်သာဝက (၃၀၀)ခန့်နှင့် တကွ မဒီနာမြို့မှ ထွက်ကြ၍ လာခဲ့တော်မူ၏။ ခရီးတမိုင်ခန့် ထွက်ခွာလာပြီးသည့်အခါ မိမိ၏စစ်တပ်ကို စစ်ဆေးတော်မူ၏။ အသက်အရွယ် ငယ်သောသာဝကများအား ပြန်လွှတ်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤကဲ့သို့အန္တရာယ် များပြားလှသော နေရာသို့သွားရမည့်အလုပ်သည် ကလေးသူငယ်များ၏

အိုမိုင်ရ် အစ်ဗ်နို အဗီဝါက္ကာဆွံသည် အသက်ငယ်ရွယ်သော သာဝကတပါးဖြစ်၏။ ၎င်းအား ပြန်သွားရန် တမန်တော်မြတ်က ပြောကြားတော်မူသည့်အခါ ငိုကြွေး လေတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကလေး အိုမိုင်ရ် အစ်ဗ်နို အဗီဝါက္ကာဆွံ အား လိုက်ပါရန် ခွင့်ပြုတော်မူ လိုက်လေသည်။ သာဝက အိုမိုင်ရ်၏ အစ်ကို သာဝက စအ်ဒ် အစ်ဗ်နို အဗီဝါက္ကာဆွံက မိမိညီတော်၏လည်းပင်းတွင်ခါးလွယ်ကိုလွယ်၍ပေးခဲ့လေသည်။ (a)

အစ္စလာမ့်တပ်မတော်တွင် စစ်သည်တော် (၃၁၃) ဦးပါရှိ၏။ ထိုစစ်သည်တော်များတွင် မိုဟာဂျစ်ရ် (၆၀) ဖြစ်၍ ကျန်စစ်သည်တော်များမှာ အန်ဆူရ်များဖြစ်ကြပေသည်။ ယခုကဲ့သို့ တမန်တော်မြတ်နှင့်အချို့ မှတ်စလင်မ်များ ဗစ်ရ် စစ်ပွဲသို့ သွားရောက်နေခိုက် နောက်ပိုင်းတွင် ယဟူဒီများနှင့် မိုနာဖစ်ကိုတို့၏ အနှောင့်အရှက်ကို စိတ်မအေးရသည့်အတွက် တမန်တော်မြတ် သည်မဒီနာမြို့တွင် စီမံအုပ်ချုပ်နိုင်ရန်အတွက် သာဝကကြီး အဗူလိဗါဗဟ် အစ်ဗ်နို မွန်ဇရ်အား အကြီးအကဲခန့်အပ်၍ မဒီနာသို့ ပြန်လွှတ်တော် မူခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် တဝ မဒီနာမြို့၏ “အာ လေယဟ်” အထက်ပိုင်းဒေသကို စီမံအုပ်ချုပ်နိုင်ရန်အတွက် သာဝကကြီး အာဆွင်မ် အစ်ဗ်နို အဒီအား ခန့်အပ်တော်မူခဲ့လေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အစီအစဉ်များပြုလုပ် တော်မူပြီးသည့်နောက် တမန်တော် မြတ်သည် ဗစ်ရ် စစ်မြေပြင်သို့ ချီတက်တော် မူခဲ့လေသည်။ မက္ကာမြို့သားများ လာရာဘက်သို့ ၎င်းတို့၏ သတင်းများ ရယူနိုင်ရန်အတွက် သာဝကကြီး ဗတ်စ်ဗဟ် အစ်ဗ်နို ဂျိုဟန်နီနှင့် အဒီ အစ်ဗ်နို အဗီဇယ်ဗါ ဂျိုဟန်နီ ၂-ပါး တို့အားသတင်းထောက်များအဖြစ် ကြိုတင်၍ လွှတ်တော်မူခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်နှင့် နောက်ပါစစ်သည်တော်များသည် “ရောင်ဟာ”၊ မွန်ဆူရ်၊ ဇာတ် အစ်ဂျီဇာလ်၊ မစ်အ်လာတ်၊ အဆိပ် အစရှိသည့် ဒေသများကို ဖြတ်ကျော်ကာ ရမသ္မာန်လ (၁၇) ရက်နေ့တွင် ဗစ်ရ် အနီးသို့ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေသည်။ သတင်းထောက်များက ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များသည် ဤတောင်ကြားဒေသ၏ တဘက် စွန်း၌ ရောက်ရှိလာပြီးဖြစ်ကြောင်း သတင်းပေးကြသောအခါ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုနေ့ ရာဇ်ဝင် ရပ်တန့်၍ စစ်စားခန်းချတော်မူလိုက်လေသည်။

မက္ကာမြို့မှ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်စစ်အင်အားကြီးမားစွာဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြပေသည်။ စစ်သည်တစ်ထောင် (၁၀၀၀) ခန့်ပါရှိသည်။ ထိုစစ်သည်များတွင် အစိုးအနင်းပါရှိသော စစ် သည် တရာ (၁၀၀) ပါရှိသည်။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ စစ်သည်များတွင် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ အကြီးအကဲအားလုံးပါဝင်ကြသည်။ အဗူလဟဗ် တဦးသည်လျှင် အကြောင်း မညီညွတ်၍ မလိုက်ပါနိုင်ခဲ့ပေ။ သို့တစေလည်း အဗူလဟဗ်သည် မိမိ၏ကိုယ်စားလှယ်တဦးကိုကား စေလွှတ် ခဲ့ပေသည်။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်စစ်သည်များ၏ စားနပ်ရိက္ခာအစီအစဉ်မှာ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏အကြီး အကဲများဖြစ်သောအဗ္ဗာစ်၊ (အစ်ဗ်နို အဗ်ဒုလ် မုတိုတူလစ်စ်)၊ အူတ္တဗဟ် အစ်ဗ်နို ရဗီအဟ်၊ ဟာရစ်ဆ် အစ်ဗ်နို အာမစ်ရ်၊ နဿ်ရ် အစ်ဗ်နို ဟာရစ်ဆ်၊ အဗူဂျဟ်လ်၊ အိုမိုင်ယဟ် စသည်တို့ သည် အလှည့်ကျ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကုလားအုဋ် ဆယ် (၁၀) ကောင်စီ သတ်ဖြတ်၍ စစ်သည် များကို ကျွေးမွေးလေ့ရှိကြသည်။ (b) အူတ္တဗဟ် အစ်ဗ်နို ရဗီအဟ်သည် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်၏

(a) ကြည့်-အစ်ဗ်နို စအ်ဒ်၊ စ-၆။

(b) ကြည့်-မအာရစ်စ် အစ်ဗ်နို ကိုတိုင်ဗဟ်၊ စီရတ် အစ်ဗ်နို အစ္စဟာက်။

အကြီးဆုံး ခေါင်းဆောင်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကူရ်ရှင်ရှ်မျိုးနွယ် စစ်တပ်ကို ကွပ်ကဲစီမံအုပ်ချုပ်သော စစ်ဗိုလ်ကြီးလည်းဖြစ်သည်။

ကူရ်ရှင်ရှ်မျိုးနွယ်၏ စစ်သည်များသည် ဗဒိရ်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ အဗူဇုဖ်ယာန် ခေါင်းဆောင်သည့် ကုန်သည်များ လွှတ်မြောက်သွားပြီး ဖြစ်ကြောင်း သိရှိကြ လေသည်။ ထိုအခါ ဇုဟ်ရဟ်နှင့် အဒီမျိုးနွယ်၏ ခေါင်းဆောင်များက “ယခုတိုက်ခိုက်ရန် မလိုတော့ပါ” ဟုပြောဆို ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် အဗူဂျဟ်လ်သည် အဆိုပါ ခေါင်းဆောင်များ၏ စကားကို လက်မခံခဲ့ပေ။ နောက်ဆုံးတွင် ဇုဟ်ရဟ်နှင့် အဒီမျိုးနွယ်ဝင်များသည် ပြန်သွားခဲ့ကြလေသည်။ ကျန်စစ်သည်များသည် ဆက်လက်ချီတက်လာခဲ့ကြပေသည်။

ကူရ်ရှင်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် စစ်သည်များသည် စစ်မြေပြင်သို့ ဦးစွာပဌမ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည့် အတွက် စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရန် အတွက် ပိုမိုလျှော့ကန် သင့်မြတ်သော နေရာများကို ဦးစွာ ပဌမ သိမ်းပိုက် ထားနိုင်ခဲ့ ကြပေသည်။ မုတ်စ်လင်မ် စစ်သည်များသည် နောက်ကျ ပြီးမှစစ်မြေပြင်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ ကြသည့် အတွက် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် လျော့ကန် သင့် မြတ်သော နေရာကိုမရရှိခဲ့ကြပေ။ မုတ်စ်လင်မ် စစ်သည်များ ရရှိသော နေရာတွင် ရေအိုင်၊ ရေတွင်းမျှပင်မရှိပေ။ မြေမှာလည်း သဲမြေဖြစ်နေသည့်အတွက် သွားလာရာ၌ တိရစ္ဆာန်များပင် ခြေကျလေသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး ဟိုဗါဗ် အစ်ဗ်နီ၊ မွန်ဇစ်ရ်က တမန်တော်မြတ်အား “ဤရွေးချယ်ထားတော်မူသော နေရာမှာ ဝဟီအမိန့်တော်အရ ဖြစ်ပါသလော၊ သို့မဟုတ် စစ်အတေးအရ ဖြစ်ပါသလော”ဟု မေးမြန်း လျှောက်ထားရာ တမန်တော်မြတ်က “ဝဟီ အမိန့်တော်အရ မဟုတ်”ဟု ဖြေကြားတော် မူလေသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး ဟိုဗါဗ်က “သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်တော် များသည် ရွှေတုံး၍ ရေအိုင်ကို သိမ်းပိုက်ပြီး အနီး အနားရှိ ရေတွင်းများကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြလျှင် ပိုမိုသင့်ပါသည်”ဟု အကြံပေးရာ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုသာဝကကြီး၏ အကြံအတိုင်းပင် ပြုလုပ်တော်မူလေသည်။ (a) ထိုအချိန်တွင်ပင် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော် အဟုန်ဖြင့် မိုဃ်းနှင်းများ ရွာကျလာခဲ့ လေသည်။ ယင်းသို့ မိုဃ်းနှင်းများ ကျလာခဲ့သည့်အတွက် မြူမွန်များမလွင့်စင်တော့ဘဲ မြေမှာလည်း အသားကျ ဖြစ်သွားလေသည်။ နေရာအမြောက်အမြားတွင် မိုဃ်းရေကို သိမ်းဆည်း၍ ရေကန်ကလေး များ ပြုလုပ်ထားနိုင်ခဲ့ ကြလေသည်။ ဤသို့အားဖြင့် မုတ်စ်လင်မ် စစ်သည်တော်များသည် ကောင်းမွန်စွာ ဝိဇ္ဇာပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ကြပေသည်။ ရေမီးချိုးနိုင်ခဲ့ ကြပေသည်။ ဤသည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤသည့် ကျေးဇူးတော်ကို ကုရ်အာန်ကျမ်း မြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။

وَيَرْزُقْكَ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً يَنْظُرُكَ رَبُّهُ (الفال- ၃)

ရင်းပြင် ထိုအသျှင်မြတ်သည် အသင်တို့ အပေါ်၌ ကောင်းကင်မှ ရေကို ရွာသွန်း ချပေးတော်မူ၏။ ထိုအသျှင်မြတ်သည် သိုရေဖြင့် အသင်တို့ကို သန်ရှင်း စင်ကြယ်စေတော်မူရန် အတွက်ပင်ဖြစ်သည်။

ကုရ်အာန် (၈၃၁)။

(a) ကြည့် - အစ်ဗ်နီ၊ ဟေ့ရှာမ်။

တမန်တော်မြတ်သည် ရေများကို သိမ်းပိုက်တော်မူလိုက်လေသည်။ သို့တစေလည်း “ကောဆရ” ကန်တော်ရေကို တိုက်ကျွေးတော်မူမည့် တမန်တော်မြတ်၏ အလှူဒါနမှာ မိတ်ဆွေ၊ ရန်သူမခြား၊ သူငါအများ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့အဘို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အတွက် ကြောင့်ရန်သူများသည်ပင်လျှင် ရေကိုယူငင်သောက်သုံးပိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့ကြလေသည်။ (a) ထိုအချိန်သည် ညဉ့်အချိန်ဖြစ်ချေသည်။ ဆွာဟာဗဟ် သာဝကကြီးများသည် ညဉ့်အချိန်တွင် ကောင်းမွန်စွာ အိပ်စက်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မျတ်မှာမူကား တညဉ့်လုံးပင် အိပ်စက်တော်မမူဘဲ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ် အထံတော်၌ ဆုပန်ကြားလျက် နေတော်မူခဲ့လေသည်။ နံနက်မိုးသောက်သောအခါ တပည့်သာဝကအားလုံးတို့အား ဆွလာတ်ဝတ်ပြုရန် အသံပေးတော်မူလေသည်။ အားလုံးဆွလာတ် ဝတ်ပြုပြီးကြသောအခါ တမန်တော်မြတ်သည် တပည့်သာဝကကြီးများအား “ဂျေဟဒ်”နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရား ဟောကြားတော် မူလေသည်။ (b)

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်စစ်သည်များသည် ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ခြေတက်ကြွကြွဖြစ်လျက်ရှိနေကြသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့တွင်အချို့စိတ်စေတနာ ကောင်းမွန်သောပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ပါရှိကြပေသေးသည်။ ၎င်းတို့တွင် “ဟကီမ် အစ်ဗ်နီ ဟေဇာမ်” အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလည်း ပါရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် နောင် တချိန်တွင် အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်၍ လာခဲ့ပေသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်စစ်တပ်၏ စစ်ဗိုကြီး အတ္တဗဟ်အား “အကယ်၍ လူကြီးမင်းအလိုရှိပါလျှင် ယနေ့သည် လူကြီးမင်းအတွက် ရာသက်ပန် ဂုဏ်ယူဘွယ်ရာ နေထူးနေမြတ်ကြီးဖြစ်ရှိ၍ နေပါလိမ့်မည်” ဟု ပြောဆိုလေသည်။ အတ္တဗဟ်က အသို့ပါနည်းဟု မေးရာ ဟကီမ် အစ်ဗ်နီ ဟေဇာမ်က “ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ တောင်းဆိုချက်မှာ ဟဿ်ရမီ ၏ အသက်ဘိုးလျော်ကြေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဟဿ်ရမီသည် လူကြီးမင်း၏ “ဟလီဖ်” သစ္စာဆိုဘက်ဖြစ်ပါသည်။ လူကြီးမင်းကိုယ်တိုင်ပင်၎င်း၏ အသက်ဘိုးလျော်ကြေးကို စိုက်၍ပေးဆပ်လိုက်ပါ” ဟုပြောကြားလေသည်။ အတ္တဗဟ်သည် သူတော်ကောင်းစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဟကီမ် အစ်ဗ်နီ ဟေဇာမ်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို ကြည်ဖြူစွာပင် လက်ခံသဘောတူလိုက်လေသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းသို့ အတ္တဗဟ်က ကြည်ဖြူစွာ လက်ခံသဘောတူလိုက်သော်လည်း အဗူဂျဟ်လ်၏ သဘောတူညီချက်ကား အရေး ကြီးလှပေသည်။ ထို့အတွက် အတ္တဗဟ်သည် ဟကီမ်အစ်ဗ်နီ ဟေဇာမ်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဗူဂျဟ်လ်နှင့် သွားရောက်တိုင်ပင်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အဗူဂျဟ်လ်သည် မြားကျည်တောက်ထဲမှ မြားများကို ထုတ်၍ကြည့်နေ၏။ အဗူဂျဟ်လ်သည် အတ္တဗဟ်၏ ပြောစကားကို ကြားသောအခါ “ဟုတ်ကဲ့၊ အတ္တဗဟ်သည် သတ္တိကြောင့်သွားပြီ” ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အတ္တဗဟ်၏သား အဗူဟိုဇိုင်ဟ် သည် အစ္စလာမ် သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီးလည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်နှင့် အတူတကွ ဗဒိရ် စစ်ပွဲတွင်လည်း အတူပါလာခဲ့သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အဗူဂျဟ်လ်ဟ်က အတ္တဗဟ်သည် မိမိ၏သား အပေါ်တွင် တစုံတရာ မဲ့စွန်းမထင်စေလိုသည့်အတွက် စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမှရှောင်ကွင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု အတ္တဗဟ်နှင့် ပတ်သက်၍ အထင်မှားပြီး အထက်ပါအတိုင်းပြောဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

(a) ကြည့်-အစ်ဗ်နီ ဟေဇာမ်၊ အ-၂၊ ၈-၁၆။
(b) ကြည့်-မုန်တခမ် ကန်ဇုလ်အအ် မာလီ၊ ဗဒိရ် စစ်ပွဲအကြောင်း။

အဗျူဟ်လ်က ဟသ်ရမိဇ် နောင်တော် အာမစ်ရ်ကိုခေါ်၍ “အသင်တို့၏ အသက်ဘိုး
သည် အသင်တို့၏ မျက်စိရှေ့မှောက်ရောက်ပြီးမှ လွှတ်သွားနေသည်ကို အသင်တို့မမြင်ကြသ
လော” ဟု လှုံ့ဆော်ပေးလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ အာမစ်ရ်သည် အရပ်လူမျိုးတို့၏ ထုံးတမ်း
စဉ်လာအတိုင်း အဝတ်များကို ဆုတ်ပြဲ၍ ပုံမှန်လွင့်ကာ ~~Shawl Shawl~~ “ဝါအမ်ရာဟ်၊
ဝါအမ်ရာဟ်-အော်အမ်ရ်၊ အော်အမ်ရ်” ဟု ဟစ်အော် ကြွေးကြော် လေတော့သည်။ ယင်းသို့
ဟစ်အော် ကြွေးကြော် ယိုက်သည် အခါ စစ်သည် အားလုံးတို့သည် စစ်သွေး စစ်မာန်များ
တက်ကြွ လာခဲ့ကြ လေသည်။

အတ္တဟ်သည် အဗျူဟ်လ်၏ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သံကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ အရှက်
အကြောက်ကြီးသော ပုပ္ဖိလ်ဖြစ်သည့်အတွက် ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်ကာ “စစ်
မြေပြင်တွင် မည်သူသတ္တိကြောင်သည်၊ မည်သူမည်ဝါ၏နဖူး၌ သတ္တိကြောင်မှု၏အမည်းစက်
ထင်မည်ကို စစ်မြေပြင်ကပြလိုမည်” ဟု ပြောဆို၍ “မစ်ဆ်ဖရ်” သံခမောက်ကို တောင်းလေ
တော့သည်။ အတ္တဟ်၏ဦးခေါင်းသည် အလွန်ကြီးသဖြင့် မည်သူ၏သံခမောက်နှင့်မျှ မတန်
ဘဲဖြစ်နေ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သံခမောက်အစား အဝတ်စည်း၍ စစ်လက်နက်တပ်ဆင်ကာ
စစ်မြေပြင်သို့ ဆင်းသွားခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် မိမိ၏လက် သွေးစွန်းထင်မည်ကို အလျှင်းလိုလားတော်မမူခဲ့ပေ။
ထို့အတွက်ကြောင့် ဆုဟာဗဟ်သာဝကကြီးများသည် စစ်မြေပြင်၏အနီးတွင် တမန်တော်
မြတ် လွတ်လပ်စွာ နေနိုင်တော်မူရန်အတွက် အရိပ်အာဝါသတခု ပြုလုပ်၍ပေးခဲ့ကြ၏။ တမန်
တော်မြတ်ထံသို့ ရန်သူတဦးတယောက် ကျူးကျော်ရောက်ရှိမလာစေနိုင်ရန်အတွက် သာဝက
ကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ မို့အာဇ်သည် လက်နက်ဆွဲကိုင်ကာ တံခါးဝ၌ အသင့် ကင်းစောင့်၍နေ၏။

အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အထံတော်မှ စစ်ရေးအောင်နိုင်မည့်အကြောင်း ကတိရရှိတော်မူပြီး
ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာတန်းဆာများသည် ကူညီရန်အသင့် ဖြစ်ရှိနေခဲ့သည်။ ကောင်းကင်တမန်
များ၏ တပ်ကြီးသည်လည်း အသင့်ရောက်နေခဲ့သည်။ သို့တစေလည်း တမန်တော်မြတ်သည်
ကျိုးကြောင်းနှစ်ရပ် ဆက်စပ်လျက်ရှိမှုကို အကြောင်းပြု၍ စစ်စည်းကမ်းအရ စစ်သည်များကို
စုံနစ်တကျ နေရာချပေးတော်မူခဲ့၏။ မိုဟာဂျေရိန်၏ အလံကို သာဝကကြီး မုတ်ဆွ်အစ်
အစ်ဗ်နီ အိုမိုဒ်ရ်အား၎င်း၊ ခတ်ဇ်ရဂျီ မျိုးနွယ်၏ အလံကို သာဝကကြီး ခဗျဗ်အား၎င်း၊
အောက်စ်မျိုးနွယ်၏အလံကို သာဝကကြီး စအ်ဒ် အစ်ဗ်နီ မို့အာဇ်အား၎င်း ပေးအပ်တော်
မူခဲ့၏။

နံနက်မိုးသောက်လျှင် တမန်တော်မြတ်သည် စစ်သည်များကို စုံနစ်တကျ တန်းစီစေတော်
မူ၏။ တမန်တော်မြတ်၏လက်တွင် မြှားတချောင်းပါရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ထိုမြှားဖြင့်
စစ်သည်တဦးတယောက်မျှ ရှေ့နောက်မဖြစ်စေရန်အတွက် စုံနစ်တကျ တန်းစီစေတော်မူခဲ့၏။
စစ်ပွဲများတွင် အများအားဖြင့် အသံဆူညံ၍နေတတ်၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်
မြတ်က မည်သူ တဦးတယောက်၏နှုတ်မှ မည်သို့မျှ အသံမထွက်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူခဲ့
လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ရန်သူအင်အား ကြီးမားနေသည့်အချိန်အခါမျိုးတွင် မှတ်စလင်မ်များဘက်တွင် စစ်သည်တစ်ဦးတယောက်တိုးလာပါက အလွန်လွန် ဝမ်းသာအားတက်ကြမည်မှာ မုချပင်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်ကား အလွန်ကတိတည်တော်မူ၏။ ထိုချိန်တွင် သာဝကကြီး ဟိုခိုင်ဖတ် အစ်မိန့် အလယ်မာန်နှင့် သာဝကကြီး ဟိုခိုင်လံတို့နှစ်ပါးသည် တနေရာတဌာနမှ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ လမ်းတွင် ရန်သူစစ်သည်များကတား၍ “အသင်တို့သည် (တမန်တော်) မိုးဟမ္မဒ်အား စစ်ကူပေးရန်သွားနေကြသလောဟု မေးရာ ထိုသာဝကကြီး နှစ်ပါးက ဤသို့မဟုတ်ကြောင်းနှင့် တမန်တော်မြတ်အား စစ်ကူပေးမည်မဟုတ်ကြောင်း ကတိပြုခဲ့ကြ၏။ ထိုသာဝကကြီးနှစ်ပါးသည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အကျိုးအကြောင်းကိုလျှောက်ထားရာ တမန်တော်မြတ်က “ငါတို့သည် အဘယ်အချိန်အခါမျိုး၌မဆို ကတိတည်ကြရမည်၊ ငါတို့သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ကူညီထောက်ပံ့တော်မူခြင်းကိုသာ အလိုရှိသည်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်လေသည်။ (a)

ယခုသော် မှတ်စလင်မ်စစ်သည်များနှင့် ကာဖစ်ရ် စစ်သည်များသည် အသင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက်ရှိကြပြီ။ တနည်းအားဖြင့် အမှန်နှင့်အမှား၊ အလင်းနှင့်အမှောင်၊ အစွလမ်းနှင့်ကုန်ရ်သည် ပြိုင်ဆိုင်လျက်ရှိကြပြီ။

قَدْ كُنَّا كُفْرًا فِيْ قِيْصَرٍ مُّتَقَاتِلٍۭٓ تَفَاتُلُ فِيْ سَبِيلِ اللّٰهِ
(الْعنكبوت: ٢٠)

မုချကေန်အချင်းချင်းပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် အုပ်စုနှစ်ခု၌ အသင်တို့အဘို့ တရားရဘွယ်ရာ နိမိတ်လက္ခဏာတခုရှိသည်။ အုပ်စုတခုသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ လမ်းတော်၌ တိုက်ခိုက်လျက်ရှိခဲ့၏။ အခြားအုပ်စုတခုသည် ကာဖစ်ရ်ဖြစ်ခဲ့၏။

ကုရ်အာန် (၃: ၁၃)

ဗ်ရ်စစ်ပွဲ၏ ရှုခင်းမှာ အထူးပင်အံ့သြဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ဤမျှကျယ်ဝန်းလှသည့် စကြာဝဠာ ကမ္ဘာကြီးတွင် တဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်ခြင်းတည်း ဟူသော “တောင်ဟိဒ်” တရားသည် လက်တဆုပ်မျှသော မှတ်စလင်မ် တစုအပေါ်၌သာ တည်နေခဲ့၏။ ဗိုခါရီနှင့် မှတ်စလင်မ် ကျမ်းကြီးများတွင် လာရီသည်မှာ-တမန်တော်မြတ်သည် အထူးပင် ပူပန်သောကဖြစ်လျက်ရှိတော်မူခဲ့၏။ လက်နှစ်ဘက်ဖြန့်ကာ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် အထံတော်၌ “အို-အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၊ အသျှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား ကတိပြုထားတော်မူသည့်အတိုင်း မိမိ၏ ကတိတော်ကို အတည်ပြုတော်မူပါ” ဟု ဆုပန်ကြားလျက်ရှိတော်မူခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်သည် အထူးပင် ပူပန်သောက ဖြစ်လျက်ရှိတော်မူခဲ့၏။ ရံတားတော်မူသည့် ဝတ်ရုံတော်သည် မကြာခဏ ပြုတ်၍ ကျခဲ့သည်ကိုပင် တမန်တော်မြတ် သိတော်မမူခဲ့ပေ။ တခါတရံ တမန်တော်မြတ်သည် စဂျီဒဟ် ဦးချလျက် “အို-အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၊

(a) ကြည့်-ဆူဟီဟ်မှတ်စလင်မ်ကျမ်း၊ ဂျီဟာဒ်အကြောင်း၊ ကတိတည်ခြင်း အခန်း။

အကယ်၍ ဤမှတ်စံလင်မိတစု ယနေ့ ပျက်စီးဆုံးရှုံး၍ သွားခဲ့ပါလျှင် ကေယာမတ်နေ့တိုင် အသျှင်မြတ်အား ခဝတ်ကိုးကွယ်မည့်သူတဦးတယောက်မျှ ရှိမည်မဟုတ်ပါ”ဟူ၍ ဆုပန်ကြား လျက်ရှိတော်မူခဲ့၏။

ဤသို့ တမန်တော်မြတ် အလွန်တရာမျှ သောကဖြစ်လျက် ရှိတော်မူသည်ကို တွေ့မြင်ကြရ သော သာဝကကြီးများသည် သနားကြင်နာ၍ လာခဲ့ကြ၏။ ကရုဏာသက်၍ လာခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကိရိက “တမန်တော်မြတ်၊ အလ္လဟ်အသျှင်မြတ်သည် မိမိ၏ကတိတော်ကို မချအတည်ပြုတော်မူပါလိမ့်မည်”ဟု လျှောက်ထားသည့်အခါ တမန်တော် မြတ်သည် စိတ္တသုခရရှိကာ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်လာ အောက်ပါမူကွပ်ငြိတော်ကို ရွတ်ဘတ် သရဇ္ဈာယ်တော်မူပြီး အောင်နိုင်မည့်အကြောင်း ကောင်းကြီးသတင်း ပေးတော်မူလေသည်။

(၃-မ) **سَيُخْرِجُ الْجَنَّةَ الْكُفَّارَ**

မကြာမီအတွင်း (ဤကာမစ်များ၏) အသင်းသည် ရှုံးနိမ့်၍ သွားလိမ့် မည်။ ပြီးနောက်ကျောပေး၍ထွက်ပြေးလိမ့်မည်။

ကုရ်အာန် (၅၄:၄၅) ။

ကိုရိုက်ရှိမျိုးနွယ်၏စစ်သည်များသည် မှတ်စံလင်မိစစ်သည်များနှင့်အလွန်နီးကပ်၍လာခဲ့ကြ ချေပြီ။ သို့တစလည်း တမန်တော်မြတ်က မှတ်စံလင်မိစစ်သည်များအား စတင်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုရန် တားမြစ်တော်မူ၍ ရန်သူများ အလွန်အလွန်နီးကပ် လာခဲ့သည်ရှိသော် လေးတူးဖြင့် ကာကွယ်ရန် အမိန့်ပေးတော် မူလေသည်။

ဤစစ်ပွဲသည် သက်စွန့်ကြိုးပမ်းမှုအတွက် အံ့ဘွယ်သရဲဖြစ်လှပေသည်။ စစ်သည်များအချင်း ချင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြသည့်အခါ အချင်းချင်း ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ကြရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သူစိမ်းများမဟုတ်၊ သွေးရင်းသားရင်းများပင် ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရှိ ကြရလေသည်။ ကာမစ်ရဲစစ်သည်များဘက်မှ သာဝကကြီးအဗ္ဗဗတ်ကိရိသခင်၏သား (ထိုအချိန်အထိ မှတ်စံ လင်မိမဖြစ်သေးပေ) စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည့်အခါ သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကိရိ သခင် ကိုယ်တိုင်ခါးလွယ်ဆွဲကိုင်၍ စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ပေသည်။ ရန်သူများဘက်မှ အတ္တဗဟ် စစ်မြေပြင်သို့ထွက်လာခဲ့သည့်အခါ (အတ္တဗဟ်၏သား) သာဝကကြီး အဗ္ဗဟိုဇိုင်ဖတ်သခင်ကိုယ် တိုင် ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ရန် ထွက်လာခဲ့ပေသည်။ သာဝကကြီး အမရ်သခင်သည် မိမိ၏ဦးလေး နှင့်ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ခဲ့လေသည်။ အစ္စလာမ်အရေးတွင် လူကိုမကြည့်၊ မူကိုသာ ကြည့်ခဲ့ကြ သည်။ ရင်သွေးများကိုပင် မထောက်ထားနိုင်ခဲ့ကြပေ။ (a)

စတင်စစ်ဖြစ်ပွားပုံ။

ဦးစွာပဌမ မိမိ၏နောင်တော် (အမရ် ဟဿ်ရမီ) ၏ အသက်ဘိုးကို အရေးဆိုနေသော အာမစ်ရ် ဟဿ်ရမီသည် စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။ အာမစ်ရ် ဟဿ်ရမီနှင့် ပြိုင်ဆိုင် သတ်

(a) ကြည့်-အစ္စတီအာဗ်၊ အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန် အဗ်ဗင်နီ၊ အဗ်ဗတ်ကိရိ၏အကြောင်း။

ဖြတ်ရန် သာဝကကြီး အမည်သခင်၏ကျွန်ဖြစ်သော မစ်ဟိဂျာန် သည် စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။ ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ရာတွင် မစ်ဟိဂျာန်သည် ကျဆုံး၍သွားခဲ့လေသည်။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏ စစ်ဗိုလ်ကြီး အတ္တဗဟ်သည် အဗူဂျဟ်လ်၏ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ပြောဆိုမှုကြောင့်အထူးဒေါသအမျက်ထွက်လျက်ရှိ၏။ ဦးစွာပဌမမိမိ၏ နောင်တော်နှင့်သားကို ခေါ်၍စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြပြီး မိမိတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင် သတ်ဖြတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟစ်ခေါ် ကြလေသည်။ အရပ်လူမျိုးတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာတရပ်မှာ နာမည်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်များသည် စစ်မြေပြင်သို့ ထူးခြားသော အမှတ်အသားများကို တပ်ဆင်၍ ထွက်လေ့ရှိကြသည်။ အတ္တဗဟ်၏ ရင်ပတ်တွင် ဥဒေါင်းငှက်၏အမေးများကို တပ်ဆင်ထားသည်။ မှတ်စံလင်မိစစ်သည်များ ဘက်မှ ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ရန်အတွက် သာဝကကြီး ဒောက်ဖ်၊ သာဝကကြီး မိုအာင်၊ သာဝကကြီး အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစ်ဗ်နီ ရဝါဟ်စစ်မြေပြင်သို့ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။ အတ္တဗဟ်က မှတ်စံလင်မိစစ်သည်များဘက်မှ ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ရန် ထွက်လာကြသော စစ်သည်များ၏ အမည်နာမကို မေးမြန်း၏။ ယင်းမှတ်စံလင်မိစစ်သည်များမှာ “အန်ဆွာရ်” များ ဖြစ်နေကြသည်ကို သိသော အခါအတ္တဗဟ်က “အို-မိုဗုဗ်၊ ဤသူများသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပြိုင်ဆိုင်သတ်ရန်ဘက်မဟုတ်”ဟု ပြောဆိုလေသည်။ (a) ထိုအခါ တမန်လေးပါး၏ အမိန့်အရ အဆိုပါ အန်ဆွာရ် သာဝကကြီး သုံးပါးသည် စစ်မြေပြင်မှ ပြန်လာပြုပြီး ၎င်းတို့အစား သာဝကကြီး ဟမ်ဇဟ်၊ သာဝကကြီး အလီနှင့် သာဝကကြီး အဗိုင်းဒဟ်တို့ သုံးပါးသည် စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။

ဤသာဝကကြီးသုံးပါးလုံးတို့သည် (Helmet) စစ်သည် ဦးထုပ်၊ သံခမောက်များအသီးသီး ဆောင်းထားကြသည့်အတွက် မျက်နှာများကို မမြင်တွေ့နိုင်ပေ။ (b) ထိုအခါ အတ္တဗဟ်က အသင်တို့ မည်သူများဖြစ်ကြသနည်းဟုမေးရာ အဆိုပါသာဝကကြီးများက အသီးသီး မိမိတို့၏ အမည်နာမများနှင့် မိမိတို့၏မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်များကို ပြောပြကြလေသည်။ ယင်းသို့ ပြောပြကြသည့်အခါ အတ္တဗဟ်က “ဤသူများသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ရန် ဘက်များ ဖြစ်သည်”ဟု ဆိုလေသည်။

အတ္တဗဟ်သည် ဟမ်ဇဟ်သခင်နှင့် ပြိုင်ဆိုင် သတ်ဖြတ်၏။ ဝလီဒ်သည် အလီသခင်နှင့် ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်၏။ အတ္တဗဟ်နှင့် ဝလီဒ် ၂-ဦးလုံးသည် ကျဆုံးသွားခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် အတ္တဗဟ်၏ နောင်တော်ရှင်ဗဟ်သည် အိုဗိုင်းဒဟ် သခင်၌ ဒဏ်ရာရရှိစေနိုင်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် အလီသခင်သည် နွေတိုးပြီးလျှင် ရှိုင်ဗဟ်အား အဆုံးစီရင်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် အလီသခင်သည် အိုဗိုင်းဒဟ်သခင်အား ပခုးပေါ်၌ တမ်းပိုး၍ တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ယူဆောင်လာခဲ့၏။ ထိုအခါအိုဗိုင်းဒဟ်သခင်က တမန်တော်မြတ်အား “ကျွန်တော်သည် ‘ရှဟိဒ်’၏ အဖြစ်ကို မရနိုင်ပါလား”ဟု မေးလျှောက်ရာ တမန်တော်မြတ်က “အသင်သည် ရှဟိဒ်၏ အဖြစ်ကို ရရှိပါသည်”ဟု ဖြေကြားတော်မူလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ အိုဗိုင်းဒဟ်သခင်က “အကယ်၍များ ယနေ့အမူတူလစ်ဗ်သာ အသက်နှင့်ရှိနေပါလျှင် သူ့ရဲ့ယံတိုင် သိကုံး စပ်ဆိုထားခဲ့သည့်

(a) ကြည့်- အဗူဒါဝုဒ်ကျမ်း၊ ဂျေဟာဒ်အခန်း။

(b) ကြည့်- အစ်ဗ်နီ စအ်ဒ်၊ ဗဒ်ရ်အခန်း၊ အလ်ဗေဒါယဟ်ဝါဒ်နွေဟာယဟ်။ အစ်ဗ်နီ၊ ကဆီရ်၊

အောက်ပါလင်္ကာတွင် ပါရှိသည့်ဂုဏ်ရည်များသည် ကျွန်ုပ်တို့ အပြည့်အဝရှိသည်ကို မချခံသွားပေမည်”ဟု ပြောဆိုလေသည်။

وَسَلَّمَ عَلَىٰ نَصْرِهِ
وَسَدَّاهِلَ عَنْ ابْنِ سُلَيْمَانَ

ငါတို့သည်တမန်တော်မြတ်၏ အနီးတွင် ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်၍ အတုံးအရုံး မသေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ငါတို့သည် မိမိတို့၏ သားသမီးများနှင့် ဇနီး မိန်းမများကို မမေ့ကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ငါတို့သည် တမန်တော်မြတ်အား ရန်သူများလက်သို့ အလျင်း အပ်ကြမည်မဟုတ်။

စအိဒ် အစစ်နို့ အာဆူ၏သား (အိုဗိုင်ဒဟ်) သည် ခေါင်းမှခြေအထိ သံချပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်လျက် မိမိအုပ်စုမှ ရွှေသို့ထွက်လာပြီးလျှင် “ငါသည် အဗ္ဗူကစ်ရ်ရှိဖြစ်သည်”ဟု ကြွေးကြော်လေသည်။ စအိဒ် အစစ်နို့ အာဆူ၏သား အိုဗိုင်ဒဟ်နှင့် ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ရန်အတွက် သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ် ထွက်လာခဲ့လေသည်။ အိုဗိုင်ဒဟ်သည် ဦးခေါင်းမှ ခြေအထိ သံချပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် မျက်စိများကိုသာတော့မြင်ရပေသည်။ ထို့အတွက် သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သည် အိုဗိုင်ဒဟ်၏ မျက်စိကို သေချာစွာမှန်းဆ၍ (ဗရ်ချီ) လှံစွပ်ဖြင့် ပစ်ပေါက်ရာ မျက်စိကိုပင် တည့်တည့်မှန်သဖြင့် အိုဗိုင်ဒဟ်သည် မြေသို့လဲကျ၍ သေဆုံးသွားခဲ့လေသည်။ လှံစွပ်သည်မျက်စိအတွင်းသို့ အတော်ပင်နစ်မြုပ်သွားသဖြင့် သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သည် အိုဗိုင်ဒဟ်၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ခြေတင်၍ လှံစွပ်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ တအားဆွဲ၍ ထုတ်ယူရလေသည်။ လှံစွပ်၏အသွား ၂-ဘက်လုံးသည် တွန့်၍သွားခဲ့လေသည်။ ဤလှံစွပ်သည်ရာဇဝင်တို့၌ တမန်တော်မြတ်သည်အဆိုပါ လှံစွပ်ကို သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်ထံမှ တောင်းယူတော်မူ၍ ထိုနောက်ခလိဖ်ဟ်သမတ၄-ပါးထံသို့ အဆင်ဆင်ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ထို့နောက်သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်၏သား သာဝကကြီး အစ်ဒုလ္လာဟ်ထံသို့ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။ (a)

သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်သခင်သည် ဤစစ်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် အမြောက်အမြားရှိ ခဲ့ပေသည်။ ပခုံးတွင်ရရှိသော ဒဏ်ရာသည် အတော်ပင်နက်လှသဖြင့် လက်ညှိုး သွင်းလှိပ်ရ၏။ သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ်၏သား (အုရ်ဝဟ်) သည် အကလေးဘဝ၌ ဘခင်၏ အဆိုပါဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များဖြင့် ကစားလေ့ရှိသည်။ အဆိုပါ စစ်ပွဲတွင် သာဝကကြီး ဇိုဗိုင်ရ် အသုံးပြုခဲ့သော ဓါးလွယ်၏အသွားများသည် ပဲ့စင်သွားခဲ့သည်။ သာဝကကြီး အဗ်ဒုလ္လာဟ် အစစ်နို့ ဇိုဗိုင်ရ် “ရှဟ်ဒ်” ဖြစ်သွားခဲ့သည့်အခါ အဗ်ဒုလ်မလစ်က အုရ်ဝဟ်အား အသင်သည် ဇိုဗိုင်ရ်၏ဓါးလွယ်ကို မှတ်မိပါသည်လားဟု မေးရာ အုရ်ဝဟ်က ဟုတ်ကဲ့၊ မှတ်မိပါသည်ဟု ဖြေကြားလေသည်။ ထိုအခါ အဗ်ဒုလ်မလစ်က အသင် အသို့လျှင် မှတ်မိပါ သနည်းဟု မေးမြန်းရာ အုရ်ဝဟ်က ဗဒ်ရစ်စစ်ပွဲတွင် အဆိုပါဓါးလွယ်၏ အသွားများသည် မြောက်မြားစွာ ပဲ့စင်သွားခဲ့ပါသည်ဟုဖြေကြားလေသည်။ ထိုအခါ အဗ်ဒုလ်မလစ်က အုရ်ဝဟ်အား မှန်ကြောင်းထောက်ခံ

(a) ကြည့်-ဗိုခါရီကျမ်း၊ ဗဒ်ရစ်စစ်ပွဲအကြောင်း။

ပြော၍ အဆိုပါခါးလွယ်ကို အရှိဝတ်အားပေးလိုက်လေသည်။ အဆိုပါ ခါးလွယ်၏ တန်ဖိုးကို မေးကြည့်ရာ ၃၀၀၀/၀၀ တန်ကြောင်း သိရှိရလေသည်။ အဆိုပါခါးလွယ်၏ လက်ကိုင်မှာ ငွေသားနှင့် ပြုလုပ်ထားလေသည်။ (a)

ထို့နောက်သော် ဗဒိရ်စစ်ပွဲတွင် နှစ်ဖက်သော စစ်သည်အားလုံးတို့သည် ပြိုင်ဆိုင်၍ သတ်ဖြတ်ကြလေတော့သည်။ ကာဖစ်ရ်စစ်သည်များသည် မိမိတို့၏ အင်အားကိုသာ အားကိုး၍ တိုက်ခိုက်လျက်ရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်သည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား ဦးချကာ အကူပေးတော်မူယူပါရန် ပန်ကြားလျက်ရှိခဲ့ပေသည်။

အဗူဂျဟ်လ်၏ ဆိုးသွမ်းမှု၊ အစ္စလာမ် သာသနာ အပေါ်ထားရှိသည့် မလိုမုန်းတီးမှုသည် အထူးပင် ကျော်ကြား၏။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် အန်ဆူရ်မျိုးနွယ်မှ မိုအာဇ်ဝင်နှင့် မိုအာဇ် အမည်ရှိသော ညီနောင် နှစ်ဦးတို့က ဤသူယုတ်မာကို မည်သည့်နေရာ၌မဆို တွေ့လျှင် အဆိုးစီရင်မည်၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အသေခံကြမည်ဟူ၍ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုထားကြလေသည်။

ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သာဝကကြီး အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန်က ပြောပြသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်မြေပြင်တွင် မိမိ၏အတန်း၌ ရှိနေခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် ရုတ်တရက် လူငယ်နှစ်ဦးကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးအနက် တဦးက ကျွန်ုပ်တို့နားနားကပ်၍ “အဗူဂျဟ်လ် အဘယ်မှာလဲ” ဟုမေးရာ ကျွန်ုပ်က “အိုး-တူတော်မောင်၊ အဗူဂျဟ်လ်ကို မေး၍ အသင် ဘာလုပ်မလို့လဲ” ဟု မေး၏။ ထိုအခါ ထိုလူငယ်က “ကျွန်တော်သည် အဗူဂျဟ်လ်ကို တွေ့ရာနေရာ၌ သတ်မည်၊ သို့မဟုတ် ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်ကာ မိမိကိုယ်တိုင် အသေခံမည်ဖြစ်ကြောင်း အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ထံတော်၌ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုထားပါသည်” ဟု ပြောပြလေသည်။ ထိုသူငယ်အား ကျွန်ုပ် အဖြေ မပေးရသေးသည့် အတွင်းမှာပင် ဒုတိယသူငယ်ကလည်း ပဌမသူငယ်ကဲ့သို့ပင် နားနားကပ်၍ အဆိုပါစကားများကို ပြောဆိုပြန်လေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ထိုသူငယ်နှစ်ဦးတို့အား အဗူဂျဟ်လ်ကို မျက်ရိပ်ခြေရိပ်ဖြင့် ညွှန်ပြလိုက်လေသည်။ ပြလိုက်လျှင် ပြလိုက်ခြင်းပင် ထိုသူငယ် နှစ်ဦးတို့သည် လျင်မြန် ဖြတ်လပ်စွာဖြင့် အဗူဂျဟ်လ်အား သွားရောက်သတ်ဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။ ထိုသူငယ် နှစ်ဦးတို့သည် အပ်ရာ၏သားများဖြစ်ကြပေသည်။ (b) ထိုအချိန်တွင် အဗူဂျဟ်လ်၏သား အစ်ကရမဟ်သည် နောက်မှလာပြီး မိုအာဇ်၏ ဘယ်ဘက်ပခုံးကို ခါးဖြင့် ခုတ်လိုက်ရာ လက်ပြတ် သွားလေသည်။ လက်ပြတ်သွားရာ၌ လက်သည် အောက်သို့ ပြတ်ကျမသွားဘဲ တန်းလန်းဖြစ်နေ၏။ တွဲလဲဖြစ်နေ၏။ မိုအာဇ်သည် အစ်ကရမဟ် နောက်သို့ လက်စားချေရန် လိုက်သွားခဲ့သော်လည်း အစ်ကရမဟ်သည် လွတ်မြောက်သွားခဲ့လေသည်။ မိုအာဇ်သည် လက်တွဲလဲနှင့်ပင် ရန်သူတို့အား သတ်ဖြတ်လျက်ရှိနေခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လက်တွဲလဲဖြစ်နေသည့်အတွက် တိုက်ခိုက်ရာ၌ အနှောင့်အရှက် ဖြစ်နေလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မိုအာဇ်သည် လွတ်လပ်စွာ ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ်နိုင်ရန်အတွက် တွဲလဲဖြစ်နေသော လက်ကိုပင် ခြေနှင့်နှင်း၍ ဖြတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

(a) ကြည့်-မိုခါရီကျမ်း၊ ဗဒိရ်စစ်ပွဲအကြောင်း။

(b) အချို့ကျမ်းချက်များတွင် အဆိုပါသူငယ်နှစ်ဦးတို့မှာ အမရ် ၏သား မိုအာဇ်နှင့် အစ်ရာဇ် သား မိုအာဇ်ဟူ၍လားရှိသည်။

စစ်ပွဲ စတင်မဖြစ်ပွားမီ တမန်တော်မြတ်က ပြောပြတော်မူသည်မှာ-ကာဖစ်ရ်များနှင့် အဟူ လိုက်ပါလာခဲ့သူများအနက် အချို့တို့သည် မိမိတို့၏အာသာဆန္ဒဖြင့် ကြည်ဖြူစွာ လိုက်ပါလာ ခဲ့ကြသည်မဟုတ်။ ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ အကြံပေးမှုကြောင့် စိတ်စေတနာမပါဘဲ လျက် လိုက်ပါလာခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ စိတ်စေတနာ မပါဘဲလျက် လိုက်ပါလာခဲ့ကြ ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်နာမများကိုလည်း တမန်တော်မြတ်က ထုတ်ဖော် မပြောပြတော် မူခဲ့လေသည်။ စိတ်စေတနာ မပါဘဲလျက် လိုက်ပါလာခဲ့ကြရသော သူများတွင် အဗုလ်ဗစ်တရီ လည်း တဦးအပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

မို့ဂျာဇ်ဇရ်သည် အန်ဆူရ်နှင့် “ဟလီဖ်” မဟာမိတ်ဖြစ်၏။ မို့ဂျာဇ်ဇရ်သည် အဗုလ်ဗစ် တရီကို တွေ့မြင်လိုက်သည့်အခါ “တမန်တော်မြတ်က အသင့်အား မသတ်ဖြတ်ရန် တားမြစ် ထားတော်မူသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်သည် အသင့်ကို လွှတ်လိုက်သည်” ဟု ပြောကြားလိုက်လေ သည်။ အဗုလ်ဗစ်တရီနှင့်အတူ ၎င်း၏မိတ်ဆွေ တဦးလည်းပါရှိ၏။ အဗုလ်ဗစ်တရီက “ကျွန်ုပ် ၏ ကျွန်ုပ်တို့မိတ်ဆွေကိုကော လွှတ်ပါသလား” ဟုမေးရာ မို့ဂျာဇ်ဇရ်က “အသင့်၏ မိတ်ဆွေကိုမူ ကျွန်ုပ်မလွှတ်နိုင်ပါ” ဟု ဖြေကြားလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ အဗုလ်ဗစ်တရီသည် အရပ်အမျိုး သမီးများက “အဗုလ်ဗစ်တရီသည် မိမိအသက်ကို ကာကွယ်ရန်အတွက် မိမိ၏ မိတ်ဆွေကိုပင် စွန့်ပစ်ထားလေသည်” ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ပြောဆိုကြမည်ကို နားမထောင်လိုဟု ပြောဆိုလေ သည်။ ယင်းသို့ပြောဆိုပြီး အောက်ပါလင်္ကာကို ရွတ်ဆိုကာ မို့ဂျာဇ်ဇရ်နှင့် ပြိုင်ဆိုင်သတ်ဖြတ် ၍ သေဆုံး သွားခဲ့လေသည်။

لن يسلم ابن حتر زميله
حتى يموت او يرى حيله

လွတ်လပ်သော အမျိုးသမီး၏ သားကောင်းတယောက်သည် မိမိကိုယ်တိုင် အသက်စွန့်၍ သေမသွားသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ သို့မဟုတ် မိမိ၏ လမ်းစကို မတွေ့သမျှ ကာလပတ်လုံး မိမိ၏ မိတ်ဆွေကို ဘယ်သောအခါ၌မျှ အလျင်း စွန့်ပစ်၍ မသွားပေ။

အတ္တဗဟ်နှင့် အဗူဂျဟ်လ် ကျဆုံးသွားကြသည့်အခါ ကာဖစ်ရ်စစ်သည်တို့သည် ရပ်တည်၍ မနေနိုင်ကြတော့ဘဲ ဖရိဖရဲ ဖြစ်သွား ကြလေတော့သည်။ စိတ်ဓါတ်လည်း ကျဆင်း၍ သွား လေတော့သည်။

တမန်တော်မြတ်၏ အပြင်းထန်ဆုံးသော ရန်သူတဦးဖြစ်သည့် အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နို ခလ်ဖ်လည်း ဤစစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့၏။ သာဝကကြီး အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန် အစ်ဗ်နို အောက်ဖ် က တချိန်က အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နို ခလ်ဖ်အား “အကယ်၍ အသင်သည် မဒီနာသို့ ဧရာဂ်ရို လာခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်သည် အသင်၏အသက်ကိုကာကွယ်ပါမည်” ဟု ကတိပြုခဲ့ဘူးလေသည်။ အိုမိုင် ယဟ်အား လက်စားချေရန် ဗဒ်ရ်စစ်ပွဲသည် အကောင်းဆုံးသော အခွင့်အလမ်း တခုပင်ဖြစ် သည်။ သို့တစေလည်း ကတိတည်ခြင်းသည် အစွလာမ် သာသနာ၏ အထိမ်းအမှတ် တရပ်ပင်

ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုရ်ရဟ်မာန် အစိပ်နို့ အောက်ဖ်သည် မှတ်စံလင်မ် စစ်သည်တို့၏ လက်မှ အိုမိုင်ယဟ် လွတ်မြောက်သွားသည်ကို လိုလားသည့်အတွက် မိမိကိုယ်တိုင် အိုမိုင်ယဟ် အား တောင်တလုံး အပေါ်သို့ ခေါ်ဆောင် သွားခဲ့လေသည်။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဤသည့် အခြင်းအရာကို သာဝကကြီး ဗေဇာလ်က မြင်လိုက်လေသည်။ အန်ဆွာရ်မျိုးနွယ် ဝင်တို့အားလည်း အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ အိုမိုင်ယဟ်အား သတ်ဖြတ်ရန် အတွက် အားလုံး စုရုံး ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုရ်ရဟ်မာန်သည် ဖဋ္ဌမ သော် အိုမိုင်ယဟ်၏ သားကို ထုတ်ပေးလိုက်လေသည်။ စုရုံးလာကြသော မှတ်စံလင်မ်စစ်သည် များသည် အိုမိုင်ယဟ်၏ သားကို အဆုံးစီရင်လိုက်ကြလေသည်။ သို့သားကို သတ်လိုက်ကြရ သော်လည်း စိတ်မကျေနပ်ကြသေးသဖြင့် အိုမိုင်ယဟ် ရှိရာသို့ ဝိုင်းဝန်း ရောက်ရှိ လာကြပြန် လေသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုရ်ရဟ်မာန်က အိုမိုင်ယဟ်အား “အသင်မြေပေါ်လှ၍ အိပ်နေ” ဟုဆိုသည့်အတွက် အိုမိုင်ယဟ်သည် မြေပေါ်လှ၍အိပ်နေလိုက်၏။ အိုမိုင်ယဟ်အား မသတ်ဖြတ်နိုင်ရန်အတွက် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုရ်ရဟ်မာန်သည် အပေါ်မှ ကာထား၏။ သို့တစေ လည်း မှတ်စံလင်မ်စစ်သည်များသည် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုရ်ရဟ်မာန် ကာထားသည့်ကြားမှပင် အိုမိုင်ယဟ်အား ဆွဲထုတ်သတ်ဖြတ် ပစ်လိုက်ကြလေသည်။ ယင်းသို့ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုရ် ရဟ်မာန်၏ ခြေများကြားမှ အိုမိုင်ယဟ်အား ဆွဲထုတ် သတ်ဖြတ် လိုက်ကြသည့် အတွက် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုရ်ရဟ်မာန်၏ ခြေ၌ပင် အနည်းငယ် ဒဏ်ရာရရှိသွားခဲ့လေသည်။ ထိုဒဏ်ရာ ၏ အမာရွတ်သည် အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ ထင်နေခဲ့လေသည်။

အဗ္ဗဂျဟ်လ်၊ အတ္တဗဟ်စသည့် ခေါင်းဆောင်များ ကျဆုံးသွားသည့်အခါ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ် ဝင်များသည် လက်နက်ချ၍ အရှုံးပေးလိုက်ကြလေသည်။ ထိုအခါ မှတ်စံလင်မ်စစ်သည်တော် များသည် ရန်သူများအား စတင်ဖမ်းဆီးကြလေတော့သည်။

ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်က “အဗ္ဗဂျဟ်၏နောက်ဆုံးအခြေအနေ မည်သို့ရှိသနည်း” ဟု မေး မြန်းတော်မူရာ၊ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုလ္လာဟ် အစိပ်နို့ မတ်စံအုဒ်သည် သူသေအလောင်းများတွင် သွားရောက်ကြည့်ရှု၏။ အဗ္ဗဂျဟ်လ်သည် ဒဏ်ရာများရရှိကာ သေခါနီးဆဲဆဲဖြစ်နေ၏။ သာဝ ကကြီး အဗ္ဗဒုလ္လာဟ် အစိပ်နို့ မတ်စံအုဒ်က “အသင် အဗ္ဗဂျဟ်လ် ဖြစ်သလော” ဟု မေးမြန်းရာ အဗ္ဗဂျဟ်လ်က “လူတယောက်ကို သူ၏ အမျိုးသားများက သတ်ပစ်လိုက်သည်၊ ဤသည် ဂုဏ် ယူဘွယ် မဟုတ်ပါ” ဟု ဖြေကြားလိုက်၏။ (a) တချိန်က အဗ္ဗဂျဟ်လ်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗ ဒုလ္လာဟ် အစိပ်နို့ မတ်စံအုဒ်အား ခဲနှင့်ပေါက်ခဲ့ဘူး၏။ ထိုအတွက် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုလ္လာဟ် အစိပ်နို့ မတ်စံအုဒ်က လက်စားချေသည့်သဘောနှင့် မိမိခြေထောက်ကို အဗ္ဗဂျဟ်လ်၏ လည်ပင်းပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်လေရာ အဗ္ဗဂျဟ်လ်က “အို.... ဆိတ်ကျောင်းသမား၊ အသင် အဘယ်မှာ ခြေတင်ထားသလဲ၊ ကြည့်” ဟု မေးလိုက်၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒုလ္လာဟ် အစိပ်နို့ မတ်စံအုဒ်သည် အဗ္ဗဂျဟ်လ်၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ပြီး တမန်တော်မြတ်၏ ရွှေမှောက်တွင် ယူ ဆောင်၍ ချထားလိုက်လေသည်။ (b)

(a) ကြည့် ဗိုခါရီကျမ်း၊ ကေတုဗုဒ္ဓ ဝေဒကာလတ်။
(b) ကြည့် ဗိုခါရီကျမ်း၊ ဗဒ်ရ်အကြောင်း။

အနောက်နိုင်ငံ စာရေးဆရာများသည် ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်လျက်ရှိသော ဤကမ္ဘာ၌ ဖြစ်ပျက်သမျှတို့သည် မျက်မြင်တွေ့ရှိရသော အကြောင်းတရားများ၏ အကျိုးများသာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယူဆကြ၏။ သို့ရာတွင် အံ့ဩဘွယ်ကောင်းသည့် အချက်တရပ်မှာ စစ်လက်နက် အလွန်တရာများနည်းပါး၍ ခြေလျင်တပ်သား (၃၀၀) သည် စစ်လက်နက်များပြားပြည့်စုံ၍ အစီးအနင်းများပါသည့် စစ်သည် (၁၀၀၀) ကို အဘယ်သို့လျှင် အောင်နိုင်ကြသနည်း။ ဤသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ပင်၊ ထိုအသျှင်မြတ်၏ အကူအညီသည် ဤကဲ့သို့ အံ့ဘွယ်သရဲ ဖြစ်ရပ်များကို အမြောက်အမြား ဖြစ်ပေါ် စေခဲ့သည်မှာ ထူးဝင်အထင်အရှားပင်။

ကာဖစ်ရ်များ ရှုံးနိမ့်ရသည့်မျက်မြင်အကြောင်းတရားများ။

ဤသည့်ဖြစ်ရပ်တွင် မျက်မြင်အကြောင်းတရားများကိုသာ ကြည့်ရှုသောသူများအတွ် ယခုကဲ့သို့ လက်တဆုပ်မျှသော မှတ်စလင်မ်စစ်သည်များက ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ၏ စစ်သည် (၁၀၀၀) ကျော်ပါဝင်သည့် စစ်တပ်ကြီးကို အောင်နိုင်လိုက်သည့်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယုံကြည် စိတ်ချနိုင်လောက်သည့် အကြောင်းချင်းတရားကိုလည်း တွေ့ရှိရပေသည်။ လင်းပြဦးအံ့....။

ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်စစ်သည်များသည် (၁) အချင်းချင်းညီညွတ်ကြသည်မဟုတ်၊ (၂) စစ်တပ်ဦးစီးချုပ်ဖြစ်သော အူတ္တဟ်သည် ၎င်းကိုယ်တိုင်ကပင် မှတ်စလင်မ်များနှင့် ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် သဘောမတူခဲ့ပေ။ (၃) ဇဟ်ရဟ်မျိုးနွယ်စုသည် ဗဒ်ရ်စစ်မြေမြင်သို့ ရောက်ရှိပြီးမှ ပြန်လည်ဆုတ်ခါသွားခဲ့ပေသည်။ (၄) မိုဗ်းရွာသွန်းချလိုက်သည့်အတွက် စစ်မြေပြင်၏အခြေအနေမှာ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပေသည်။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များ တပ်စားခန်းများချထားသည့် နေရာတွင် ရွှံ့အိုင်၊ ရွှံ့ပွက်များထူပြီး သွားလာရန်ပင် ခဲယဉ်းလျက်ရှိ၏။ (၅) ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည် အစိုးရီမိုကြီးပြီး မှတ်စလင်မ်စစ်သည်တော်များအား မိမိတို့ထက်နှစ်ဆရှိသည့် ဟူ၍ပင် မှားယွင်းခန့်မှန်းခဲ့ကြ၏။ ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်တွင် အောက်ပါအတိုင်းလာရှိပေသည်။

(٢-١٧٤) **يَوْمَ تَشْهَرُ عَلَى الْعَيْنِ**

ယင်းကာဖစ်ရ် များသည် ကိုမှတ်စလင်မ်များအား မိမိတို့ထက်နှစ်ဆဖြစ်သည့် ဟူ၍ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်နေခဲ့ကြ၏။

ကုရ်အာန် (၃:၁၂)။

(၆) ကာဖစ်ရ်များ၏ စစ်တပ်၌ အစီအစဉ်အလျဉ်းမရှိ၊ စံနစ်တကျ တန်းစီခြင်း၊ နေရာချထားခြင်းအလျဉ်းမရှိ။ မှတ်စလင်မ်တို့၏ စစ်တပ်၌ မှတ်စလင်မ် ဇယားရှိ၏။ စံနစ်တကျ နေရာချထားခြင်းရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် မြွှားကိုင်၍ စံနစ်တကျ နေရာချပေးတော်မူခဲ့၏။ တန်းစီစေတော်မူခဲ့၏။ (၇) မှတ်စလင်မ် စစ်သည်တော်များသည် ညဉ့်အချိန်တွင် ကောင်းစွာ အိပ်စက်ခဲ့ကြရ၏။ နံနက်မိုးသောက်ချိန်တွင် အားလုံးလန်းဆန်းလျှော့ ပျံ့ခဲ့ကြ၏။

ကာဖစ်ရ်စစ်သည်များမှာမူ ညဉ့်အချိန်တွင် စိတ်မချကြသည့်အတွက် ကောင်းစွာမအိပ်စက်နိုင်ခဲ့ကြပေ။

ဤသည့်အကြောင်းတရားများသည် ကာဖစ်ရ်များ စစ်ရေးရှုံးနိမ့်ခဲ့ကြရသည့် အကြောင်းတရားများဖြစ်သည်ဟူ၍ မျက်မြင်အားဖြင့် ဆိုနိုင်သော်လည်း အမှန်မှာ ဤသည့်အကြောင်းတရားများ ဤသို့ လာရောက် ဆုံးဆည်းခြင်းမှာ အလွှာဟ် အသျှင်မြတ်၏ ကူညီ စောင့်မတော်မူခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ပြီးနောက် မုတ်စ်လင်မ်စစ်သည်တော်များနှင့် ကာဖစ်ရ်စစ်သည်များကိုနှိုင်းစာကြည့်လျှင် မုတ်စ်လင်မ်စစ်သည်တော်များ အရေးသာရန်အကြောင်း အလျင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင် စစ်သည်များ၌ အလွန်ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးများပါဝင်နေကြ၏။ ယင်းသူဌေးများအနက် တဦးတိုင်း စားဦးတိုင်းသည် စစ်တပ်ကြီးတခုလုံး၏ ကုန်ကျစရိတ်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်၏။ မုတ်စ်လင်မ်စစ်တပ်၌ကား ဤသို့ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတဦးတယောက်မျှမပါရှိပေ။ ကိုရိုက်ရှ်စစ်တပ်တွင် စစ်သည် (၁၀၀၀) ပါရှိ၏။ မုတ်စ်လင်မ်စစ်တပ်၌မူ စစ်သည် (၃၀၀) သာ ပါရှိ၏။ ကိုရိုက်ရှ်စစ်တပ်တွင် အစီးအနင်းပါသူ စစ်ရဲ (၁၀၀) ပါရှိ၏။ မုတ်စ်လင်မ်စစ်တပ်၌မူ မြင်း (၂) ကောင်သာပါရှိ၏။ ထို့ပြင်တဝ မုတ်စ်လင်မ်စစ်တော်များတွင် စစ်လက်နက်အပြည့်အစုံ ပါသူကား အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်စစ်တပ်တွင်မူ စစ်သည်အားလုံးတို့သည် စစ်လက်နက်အပြည့်အစုံပါရှိကြ၏။

ဤသို့ဖြစ်ပါလျက် ထိုက်ပျံ့ပြီးဆုံး သွားသည့်အခါ ပြောင်းပြန် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ မုတ်စ်လင်မ်စစ်သည်တော်များဘက်မှ စစ်သည်တော် (၁၄) ဦးသာကျဆုံးခဲ့ကြ၏။ ရှဟိဒ် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ယင်း (၁၄) မှာ မိုဟာဂျစ်ရ် (၆) ဦး၊ အန်ဆူရ် (၈) ဦး ဖြစ်ကြ၏။ ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်၏စစ်တပ်မှ ရဲရင့်မှု၌ နာမည်ကျော်ကြားခဲ့သောစစ်ဗိုလ်ကြီးများ၊ မျိုးနွယ်များ၏အကြီးအကဲများတယောက်မကျန် ကျဆုံးသွားခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့တွင် ရှိုင်ဗဟ်၊ အူတ္တဗဟ်၊ အဗူဂျဟ်လ်၊ အဗုလ်ဗစ်တရီ၊ ဇမ်အာဟ် အစ်ဗ်နီ၊ အလ်အတ်စ်ဝါဒ်၊ အာဆ် အစ်ဗ်နီ၊ ဟေရှာမ်၊ အိုမိုင်ယဟ် အစ်ဗ်နီ၊ ခလ်ဗ်၊ မိုနဗ်ဗဟ် အစ်ဗ်နီ၊ အလ်ဟဂျ်ဂျာဂျီ စသည့် ကိုရိုက်ရှ် မျိုးနွယ်၏ အဓိပတိခေါင်းဆောင်များ အားလုံး ကျဆုံးသွားခဲ့ကြ၏။ စစ်သည် (၇၀) ခန့် ကျဆုံးသွားခဲ့ကြ၏။ စစ်သည် (၇၀) ခန့်ပင် ဆုပန်းအဖြစ် ဖမ်းသီးခြင်းခံခဲ့ကြရ၏။ ကိုရိုက်ရှ်၏ စစ်သုံ့ပန်းများအနက် အုက်ဗဟ်နှင့် နယွရ် အစ်ဗ်နီ ဟာရစ်ဆ်တို့ နှစ်ဦးသည် သတ်ဖြတ် ကွပ်မျက်ခြင်း ခံခဲ့ကြရ၏။ ကျန်သုံ့ပန်းများသည် မဇီနာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ ယင်းသုံ့ပန်းများတွင် (နောင်တချိန်တွင် အစ္စလာမ် သာသနာသို့ ကူးပြောင်းသက်ဝင်လာပြီး သာဝေကြီး ဖြစ်လာခဲ့ကြသည့်) အဗ္ဗါစ်၊ (သာဝေကြီး အလီသခင်၏ နောင်တော်) အကီလ်၊ (တမန်တော်မြတ်၏ သားမက်တော်) အဗုလ်အာဆ်တို့လည်း ပါဝင်ခဲ့ကြလေသည်။

စစ်ပွဲများတွင် လူ့စေ့အလောင်းများကို အသီးသီး မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်လေ့ရှိသည်။ ဤစစ်ပွဲတွင် လူ့စေ့အလောင်း များမြောက်သည့်အတွက် တွင်းအသီးသီး၌ မြှုပ်နှံရန် ခဲယဉ်းနေ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်သည် တွင်းကြီးတတွင်းတူးစေပြီး လူ့စေ့အလောင်း အားလုံးတို့ကို ထိုတွင်းကြီးထဲ၌ပင် မြှုပ်နှံစေတော်မူခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် အိုမိုင်ယဟ်၏ အလောင်း

သည် ပုတ်ပွသွား၍ ရွှေပြောင်းရန် မဖြစ်နိုင်သည့်အတွက် ၎င်းသေနေသည့် နေရာ၌ပင် မြေ
မြှုပ်စေတော်မူခဲ့လေသည်။

စစ်မြေပြင်မှ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သော စစ်သုံ့ပန်းများ တပ်နှောင်လျက် မဒိနာမြို့တွင် တမန်
တော်မြတ် ရွှေတော်သို့ ရောက်ရှိလာကြသည့် အချိန်၌ တမန်တော်မြတ်ထံတွင် တမန်တော်
မြတ်၏ ကြင်ရာတော် စောင်ဒဟ် သခင်မလည်း ရှိနေ ခဲ့၏။ ယင်း သုံ့ပန်း များတွင်
စောင်ဒဟ်သခင်မ၏ သားချင်း တဦး ဖြစ်သည့် စီဟိုင်းလ် အစ်ဗ်နီ အမိန့်လည်း ပါလာခဲ့၏။
စီဟိုင်းလ်အား စောင်ဒဟ် သခင်က မြင်သော အခါ မိမိ၏ စိတ်ကို မထိမ်း နိုင်ဘဲ
“အသင်လည်း အမျိုးသမီးများကဲ့သို့ပင် လက်ကောက်များ ဝတ်ဆင်ထားသလော၊ တိုက်ပဲ
တွင် ဘာကြောင့် တိုက်ခိုက်ရင်း အသက်စွန့်၍ မသွားခဲ့လေသလော” ဟုကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင် ပြောဆို
လိုက်လေသည်။

တမန်တော်မြတ်သည် စစ်သုံ့ပန်းများကို သာဝကကြီးများအား ၂-ဦးစီ၊ ၃-ဦးစီ၊ ၄-ဦးစီ၊
အသီးသီးခွဲဝေ၍ပေးတော်မူပြီးလျှင်၊ ကောင်းမွန်စွာ ထားရှိကြရန် မိန့်ကြားတော်မူလိုက်လေ
သည်။ သာဝကကြီး များသည်လည်း တမန်တော်မြတ် မိန့်ကြားတော် မူသည့်အတိုင်း
ကောင်းမွန်စွာ ထားရှိကြလေသည်။ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် စွန့်ပလွှဲသီးများ စားသုံး၍ သုံ့ပန်း
များကိုမူ ထမင်းကျွေးကြလေသည်။

ယင်းသုံ့ပန်းများတွင် အဗူအဇီဇ်လည်း ပါဝင်ခဲ့၏။ အဗူအဇီဇ်သည် သာဝကကြီး မှတ်စဉ်
အပ် အစ်ဗ်နီ အိုမိုင်ရ်၏ နောင်တော်ဖြစ်၏။ အဗူအဇီဇ်က ပြောပြသည်မှာ- ကျွန်ုပ်ကို ချုပ်
နှောင်ထားသော အန်ဆူရီများသည် နံနက်စာ၊ ညနေစာအတွက် ထမင်းဟင်းများ ယူလာကြ
သည့်အခါ ကျွန်တော်ကို မှုံကျွေးကြလေသည်။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်မူ စွန့်ပလွှဲသီးစား၍ နေကြ
လေသည်။ ကျွန်တော်သည် ရှက်သည့်အတွက် မှုံကို ၎င်းတို့အား ပြန်ပေးသောအခါ ၎င်းတို့
သည် ကျွန်တော့်ကိုပင် မှုံကျွေးကြလေသည်။ ဤသို့သုံ့ပန်းများအား ကောင်းစွာ ကျွေးမွေး
ခြင်းမှာ တမန်တော်မြတ်က သုံ့ပန်းများနှင့် ကောင်းစွာ ဆက်ဆံရန် မှာကြားထားတော်မူ
ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သုံ့ပန်းများတွင် စီဟိုင်းလ် အစ်ဗ်နီ အမိန့် အမည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးလည်း ပါဝင်ခဲ့၏။ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည် စကားပြောအလွန်ကောင်းသူ တဦးဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လူထုအစည်းအဝေး
များတွင် တမန်တော်မြတ်အား ဆန့်ကျင်၍ ပြောလေ့ပြောထရှိခဲ့၏။ ထိုအတွက် သာဝကကြီး
အုမရ်က- “အို-တမန်တော်မြတ်၊ ဤသူ နောက်နောင် စကားကောင်းကောင်း မပြောဆိုနိုင်
အောင် သူ၏ ရွှေသွားနှစ်ချောင်းကို ချိုးပစ်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားသည့်
အခါ တမန်တော်မြတ်က- “ငါသည် တမန်တော်တပါး ဖြစ်သည်၊ သူတစ်ပါးလည်း အကယ်၍
ငါသည် သူ၏အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းများကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ပြုလုပ်လျှင် အလွှာဟံအသျှင်မြတ်
သည် ကျွန်ုပ်၏ အင်္ဂါအစိတ် အပိုင်းများကိုလည်း ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်တော်
မူပေမည်” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားတော်မူလိုက်လေသည်။ (a)

(a) ကြည့်-ဘုရင်ကျမ်း၊ ၈-၁၃၄၄။

(သာဝကကြီး) အဗ္ဗိဗ္ဗသင်၏ ကိုယ်ပေါ်၌ အင်္ကျီမရှိခဲ့ပေ။ (သာဝကကြီး) အဗ္ဗိဗ္ဗ၏ အရပ်မှာလည်း အလွန်မြင့်၏။ ထို့အတွက် မည်သူ၏ အင်္ကျီမျှ (သာဝကကြီး) အဗ္ဗိဗ္ဗနှင့် မတန်ပေ။ ထိုအခါ မိမိ၏ အင်္ကျီတစ်ကိုယ်ကို ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်သော အဗ္ဗိဗ္ဗလွှတ် အင်္ကျီကို အိုဗ္ဗိဗ္ဗသ်သည် မိမိ၏အင်္ကျီတစ်ကိုယ်ကို မှာ၍ ပေးလေသည်။ အဗ္ဗိဗ္ဗလွှတ် အင်္ကျီကို အိုဗ္ဗိဗ္ဗသ် သာဝကကြီး အဗ္ဗိဗ္ဗနှင့် အရပ် အမောင်း တူသူ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၌ လာရှိသည်မှာ အဗ္ဗိဗ္ဗလွှတ် အင်္ကျီကို အိုဗ္ဗိဗ္ဗသ် သေသည့်အခါ ၎င်း၏ ကပ်ဖိတ်အတွက် တမန်တော်မြတ်သည် မိမိ၏အင်္ကျီကို ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ မိမိအင်္ကျီပေးတော်မူခဲ့ခြင်းမှာ တချို့က အဗ္ဗိဗ္ဗလွှတ် အင်္ကျီကို အိုဗ္ဗိဗ္ဗသ်က သာဝကကြီး အဗ္ဗိဗ္ဗအတွက် မိမိအင်္ကျီ ပေးခဲ့သည့်အတွက် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ (b)

သို့ပင်များနှင့်ပတ်သက်၍ တိုင်ပင်တော်မူခြင်း။

များသောအားဖြင့် ‘ရေဝါယတ်’ တစ်ဆင့် ဟောကြားချက်များတွင် လာရှိသည်မှာ တမန်တော်မြတ်သည် မဒီနာမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိတော်မူသည့်အခါ စစ်သုံ့ပန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မည်ပုံ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း သာဝကကြီးများနှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးတော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကရ်က-“ဤသုံ့ပန်းအားလုံးသည် သားချင်းများသာလျှင် ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့အတွက် (ဖစ်ဒ်ယတ်) လျော်ကြေးယူပြီး လွှတ်သင့်ပါသည်”ဟု အကြံပေးလေသည်။ သို့ရာတွင် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကရ်က-“အစ္စလာမ့်နှင့် ပတ်သက်လျှင် မိတ်ဆွေ၊ ရန်သူ၊ သားချင်း၊ သူစိမ်း၊ အနီးအဝေး ဟူ၍ ခွဲခြားမှုမရှိပါ။ ထို့အတွက် ဤသုံ့ပန်းအားလုံးကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းပစ်သင့်ပါသည်။ ထို့ပြင်တစ် ကျွန်ုပ်တို့အနက် လူတိုင်းသည် မိမိနှင့် သားချင်းနီးစပ်သည့် သုံ့ပန်းကို မိမိကိုယ်တိုင် သုတ်သင် ရှင်းလင်းသင့်ပါသည်” ဟူ၍ အကြံပေးလေသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကရ်၏ အကြံပေးချက်ကို သဘောကျတော်မူသဖြင့် လျော်ကြေး ယူပြီးလျှင် သုံ့ပန်းများအား လွှတ်ပစ်တော် မူခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ တမန်တော်မြတ်က လျော်ကြေးယူ၍ သုံ့ပန်းများကို လွှတ်ပစ်တော်မူလိုက်သည့်အခါ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ထံတော်မှ ပြစ်ဒဏ်ခတ်တော်မူသည့်အနေဖြင့် အောက်ပါ မုက္ခပါဌ်တော် ကျတော်လာခဲ့လေသည်။

“لَا تَكُنَّ مِنَ الَّذِينَ سَبَقَتْهُمْ أَعْيُنُهُمْ إِلَىٰ آفَاتِهِمْ وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ”

(၉-၂၆)

အကယ်၍ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်၏ အထံတော်မှ ဥပဒေ တရပ်သည် မူလကပင် မရှိခဲ့ပါမူ အသင်တို့ လျော်ကြေး ယူငင်ခဲ့ကြသည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကြီးကျယ် ပြင်းထန်သော ပြစ်ဒဏ်ခတ်သည် အသင်တို့၌ ဧကန် မလွဲသင့်ရောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ချေသတည်း။

ကုန်အာန် (၈:၆၈)။

(b) ကြည့်-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး (သုံ့ပန်းများအား အဝတ်အစားဆင်ယင်ပေးသည့် အကြောင်း။)

တမန်တော်မြတ်နှင့် သာဝကကြီး အဗ္ဗဗတ်ကံရံသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ပြစ်ဒဏ် တော်ကို ကြားကြသောအခါ ငိုကြွေးကြလေသည်။

ဤအကြောင်းသည် “တာရီဖ်”ခေါ် အစ္စလာမ် သမိုင်းများတွင်၎င်း၊ ဟဒီးဆ်ကျမ်းကြီး များတွင်၎င်း တွေ့ရှိရပေသည်။ သို့ရာတွင် ပြစ်ဒဏ်တော်သည် အဘယ်အတွက်ကြောင့်ကျခဲ့ သည်ဟူ၍ အဆိုပြားလျက်ရှိပေသည်။ တစ်ရံမေဇီကျမ်းတွင် လာရှီသည်ကျမ်းချက်၏အချုပ် သဘောမှာ ထိုအချိန်အထိ လက်ရပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမိန့်တော်များ မကျရောက် ခဲ့သေးပေ။ သို့တစေလည်း သာဝကကြီးများသည် အရပ်လူမျိုးတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ရပစ္စည်းများကို သိမ်းဆီး ယူငင်ခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းသို့ လက်ရပစ္စည်းများကို သိမ်းဆီး ယူငင်ခဲ့ကြသည့်အတွက် ဤသို့ပြစ်ဒဏ်တော် ကျရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယခင်က အမိန့်တစုံတရာ ပေးခဲ့ခြင်း မရှိသေးသည့်အတွက် ဤသည့် ပြစ်မှုကို ချမ်းသာခွင့် ပေးတော်မူလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် လက်ရပစ္စည်းများ “ဟလာဟ်”စားသုံး ပိုင်ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း အမိန့်တော်ကျရောက် လာခဲ့လေသည်။ ကုရ်အာန် ကျမ်း မြတ်တွင် အဆိုပါ ပြစ်ဒဏ်တော်၏နောက်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မုက္ခပါဌ်တော်ကျရောက် လာခဲ့ပေသည်။

(၅-ခါလ)

لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُفٍّ

ယခုမူ အသင်တို့သည် (၎င်းတို့ထံမှလျှော့ကြွေးအဖြစ်) မိမိတို့ ရယူခဲ့သည့် များကို တရားဝင်၊ သန့်စင်သောပစ္စည်းများအဖြစ် စားသုံးကြကုန်။

ကုရ်အာန် (၈:၆၉)။

ဤမုက္ခပါဌ်တော်တွင်လက်ရပစ္စည်းများကိုဟလာဟ်တရားဝင်ပြုလုပ်တော်မူလိုက်ကြောင်း၊ ယင်းပစ္စည်းများသည် လက်ရပစ္စည်းများပင် ဖြစ်ကြောင်း အတည်အလင်း မိန့်ဆိုထားတော် မူသည်။ အချုပ်အားဖြင့် မှတ်စလင်မ် ကျမ်းကြီးနှင့် တစ်ရံမေဇီ ကျမ်းကြီးများတွင် ပါရှိသည့် ကျမ်းချက်များကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အဆိုပါ ပြစ်ဒဏ်တော်မှာ လျှော့ကြွေးယူခဲ့သည့်အ တွက် သို့မဟုတ် လက်ရ ပစ္စည်းများကို ယူခဲ့ကြသည့် အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိရပေသည်။ မှတ်စလင်မ် ကျမ်းကြီးတွင် လာရှီသည်မှာ “ပြစ်ဒဏ်တော်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် မုက္ခပါဌ်တော် ကျရောက်လာသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် ငိုကြွေးတော် မူလေသည်။ သာဝကကြီး အုမရ်က ငိုကြွေးတော်မူရသည့် အကြောင်းကို မေးလျှောက်သည့်အခါ တမန် တော်မြတ်က အသင့်မိတ်ဆွေများသည် လျှော့ကြွေးယူခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ လျှော့ကြွေးယူခဲ့ကြ သည့်အတွက် ပြစ်ဒဏ်တော် ကျရောက်လာခဲ့သည်။ ယင်းသို့ပြစ်ဒဏ်တော် ကျရောက်လာခဲ့ သည့်အတွက် ကျွန်ုပ် ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်သည်”ဟု တမန်တော်မြတ်က ဖြေကြားတော်မူလိုက် လေသည်။ သို့ရာတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် လူအများနားလည် မှားနေကြသည်မှာ ယင်းသို့ ပြစ်ဒဏ်တော် ကျရောက်လာခဲ့ခြင်းမှာ သို့ပန်းများကို သတ်ဖြတ်ကွပ်မျက်ခြင်း မရှိခဲ့သည့် အတွက် ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှား နေကြသည်။ ၎င်းနောက် အောက်ပါ မုက္ခပါဌ်တော်ကို သာဝကပြုကြသည်။

سَاكَا بِنْدِي أَنْ كُنْ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخَيَّرَ فِي الْأَمْرِ

(٩-النبأ)

မည်သည့် နဗီတမန်တော်မဆို ကမ္ဘာမြေပြင်ဝယ် (ကောင်းစွာ) သတ်ဖြတ်ခြင်းကို မပြုသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုနဗီ တမန်တော်၌ (စစ်မြေပြင်မှ) လက်ရ ဖမ်းဆီး၍ရခဲသော သုံးပန်းများ မရှိသင့်ပေ။

ကရ်အာန် (ကဗီ ၇)။

အထက်ပါ မုက္ခပါဌ်တော်၏ အချုပ်သဘောမှာ စစ်မြေပြင်၌ ကောင်းစွာ သွေးထွက်သံယိုမှု မဖြစ်ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး သုံးပန်းမထားသင့်ပေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ ဤသည်မုက္ခပါဌ်တော်ကို အကြောင်းပြုပြီး အကယ်၍ သွေးထွက်သံယိုမှု မဖြစ်မီအလျှင် သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီးရမိသော သူများကို စစ်ပွဲပြီးဆုံးပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း သတ်ဖြတ် ကွပ်မျက်ပိုင်ခွင့် ရှိသည်ဟူ၍ အဆိုလျှင် ယူဆနိုင်ပါအံ့နည်း။

အသို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ သုံးပန်းများထံမှ ဒစ်ရ်ဟမ် ၄၀၀၀ (လေးထောင်) စီ ယူခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် အချို့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့်အတွက် လျော်ကြေးမပေးနိုင်သော သုံးပန်းများကိုမူ လွတ်ပစ်ခဲ့လေသည်။ သုံးပန်း များအနက် အချို့ ရေးတတ်၊ ဘတ်တတ်သောသူများလည်း ပါရှိခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့သည် ကလေး (၁၀) ယောက်ကို ရေးတတ်၊ ဘတ်တတ်အောင် သင်ကြား ပေးကြလျှင် သုံးပန်းအဖြစ်မှ လွတ်မြောက် သွားကြပေသည်။ (a) သာဝကကြီး ဇိုက်ဒ်သည် ဤနည်းဖြင့် ရေးခြင်းဘတ်ခြင်းကို သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့ပေသည်။ (b)

အန်ဆာရ်များက တမန်တော်မြတ်ထံ၌ သာဝကကြီး အဗ္ဗာစ်သည် ကျွန်တော်တို့၏တူဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ၎င်း၏လျော်ကြေးကို ခွင့်လွှတ်လိုကြပါသည်ဟု လျှောက်ထားကြသည့်အခါ တမန်တော်မြတ်သည် သာတူညီမျှမှု၊ တန်းတူဖြစ်မှုကို အကြောင်းပြု၍ အန်ဆာရ်များ၏ လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံတော်မမူခဲ့ပေ။ (c) ထို့အတွက် သာဝကကြီး အဗ္ဗာစ်သည်လည်း လျော်ကြေး ပေးဆောင်ခဲ့ရလေသည်။ ယေဘုယျ အားဖြင့် ဇော်ရ်ကြေးငွေမှာ ဒစ်ရ်ဟမ် (၄၀၀၀) လေးထောင်စီ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဥစ္စာပစ္စည်း ချမ်းသာကျယ်ဝန်းသူများထံမှမူ လျော်ကြေးငွေကို ပို၍ ယူခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗာစ်သည် ချမ်းသာ ကျယ်ဝန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် ၎င်းထံမှလျော်ကြေးငွေကို ပို၍ယူခဲ့လေသည်။

သာဝကကြီး အဗ္ဗာစ်သည် တမန်တော်မြတ်ထံတွင် (ယင်းကဲ့သို့ လျော်ကြေးပေးဆောင်ခဲ့ရသည့်အတွက် မကျေနပ်သဖြင့်) တိုင်တန်းခဲ့၏။ သို့ရာတွင် အစ္စလာမ် သာသနာက သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် တန်းတူဖြစ်မှုတွင် အနီး၊ အဝေး၊ သားချင်း၊ သူစိမ်း၊ မျက်နှာကြီး၊ မျက်နှာငယ် စသည့်ခွဲခြားမှုများ အလျင်းမရှိ ကြောင်းကို သာဝကကြီး အဗ္ဗာစ် မသိသေး၍သာ

(a) မတ်စ်နစ် အစ်ဗ်နီ၊ ဟန်ဗလီ၊ အ ၁၊ စ-၂၄၇။
(b) တုဗကာတ် အစ်ဗ်နီ၊ စအ်ဒ်၊ စ-၁၄။
(c) ဗိုခါရီကျမ်း၊ မဃာဇီ အကြောင်း၊ ပဌမတွဲ၊ စ-၅၇၂။

ယင်းကဲ့သို့ တိုင်တန်းခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ (သို့တစေလည်း စဉ်းစား ဆင်ခြင်အပ်သည့်အချက် တခုမှာကား တမန်တော်မြတ်သည် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရာ၌ (၁) လျော်ကြေးတောင်း ရာ၌ ခွဲခြားမှု အလျဉ်းထားတော်မမူခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်သည် သာဝကကြီး အဗ္ဗါဗ္ဗအား အဘယ်မျှ ချစ်ခင်တော်မူသည်ဆိုလျှင် သာဝကကြီး၏ ညည်းညူသံကိုကြားရသည့် အတွက် ညဉ့်များတွင် အိပ်စက်တော်မမူနိုင်ခဲ့ပေ။ လူများက သာဝကကြီးအား တပ်နှောင် ထားသည့် ကြိုးများကို လျော့ပေးကြသော အခါကျမှ တမန်တော်မြတ်သည် အိပ်စက်တော် မူနိုင်ခဲ့ပေသည်။

တမန်တော်မြတ်၏ သားမက်တော် အဗုလ်အာဆ် သည်လည်း သို့ပန်းများတွင် ပါဝင်ခဲ့ ပေသည်။ အဗုလ်အာဆ်ထံ၌ လျော်ကြေးပေးရန် တစုံတရာ မရှိခဲ့ပေ။ တမန်တော်မြတ်၏ သမီးတော် (အဗုလ်အာဆ်၏ ဇနီး) ဇိုင်နပ် သခင်မသည် ထိုအချိန်တွင် မက္ကာမြို့၌ ရှိနေခဲ့၏။ ထို့အတွက် မိမိ၏ခင်ပွန်းသည် အဗုလ်အာဆ်အတွက် လျော်ကြေးပေးပို့ရန် ဇိုင်နပ်သခင်မထံသို့ လူလွှတ် အကြောင်းကြားခဲ့၏။ ဇိုင်နပ်သခင်မ ထိမ်းမြားစဉ်က (တမန်တော်မြတ်၏ ကြင် ရာတော်) မိခင်ကြီး ခဒီဂျဟ် သခင်မက “ဂျဟီဇ်”အဖြစ် အဘိုးထိုက်တန်သော ဆွဲကြိုးတန်း ပေးခဲ့၏။ ဇိုင်နပ်သခင်မသည် မိမိ၏ခင်ပွန်းအဗုလ်အာဆ်အတွက် လျော်ကြေးပေးပို့သောအခါ လျော်ကြေးတွင် မိခင်ကြီး ခဒီဂျဟ်သခင်မက ပေးခဲ့သည့် ဆွဲကြိုးကိုလည်း မိမိလည်ပင်းမှ ချွတ်၍ ထည့်ပေးလိုက်လေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည် အဆိုပါ ဆွဲကြိုးကို တွေ့မြင်သောအခါ ယခင်နှစ်ပေါင်း (၂၅) က ချစ်မြတ်နိုးဘွယ် အဖြစ်ကို ပြန်လည် သတိရကာ ငိုကြွေးတော် မူလေသည်။ ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်က တပည့် သာဝကကြီး များအား “အကယ်၍ အသင်တို့ သဘောတူကြလျှင် သမီးထံသို့ သူ၏မိခင်က အမှတ်တရ ပေးခဲ့သည့် ဆွဲကြိုးကို ပြန်ပို့လိုက်ကြပါ” ဟု မေတ္တာရပ်ခံတော်မူရာ သာဝကကြီး အားလုံးတို့သည် ကြည်ဖြူစွာဖြင့် အဆိုပါ ဆွဲကြိုးကို သမီးတော် ဇိုင်နပ်ထံသို့ ပြန်လည် ပို့လိုက်ကြလေသည်။

အဗုလ်အာဆ်သည် လျော်ကြေးပေး၍ လွတ်မြောက်ပြီး မက္ကာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာ ခဲ့၏။ ထို့နောက်အဗုလ်အာဆ်သည် ဇိုင်နပ်သခင်မအား မဒီနာသို့ပို့လိုက်၏။ အဗုလ်အာဆ်သည် ကုန်သည်ကြီး တဦးဖြစ်၏။ နှစ်အတန်ကြာသောအခါ အဗုလ်အာဆ်သည် ကူးသန်းရောင်း ဝယ်ရန်အတွက် ကုန်ပစ္စည်းအမြောက်အမြား ယူဆောင်၍ ဆီရိယပြည်သို့ ခရီးထွက်ခဲ့လေသည်။ ဆီရိယပြည်မှ အပြန်တွင် အချို့ မှတ်စိလင်မ် တပ်စိတ်များက အဗုလ်အာဆ်၏ ကုန်ပစ္စည်း အားလုံးကို သိမ်းယူလိုက်ပြီး အချင်းချင်း ခွဲဝေ ယူလိုက် ကြလေသည်။

အဗုလ်အာဆ်သည် ယင်းကဲ့သို့ ကုန်ပစ္စည်းများ အသိမ်းခံလိုက်ရသောအခါ ပုံးလျိုးကာ ဇိုင်နပ်သခင်မထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ဇိုင်နပ်သခင်မကလည်း အဗုလ်အာဆ်အား ခိုလှုံခွင့်ပေး လိုက်၏။ တမန်တော်မြတ်က တဖန် တပည့်သာဝကများအား အကယ်၍ အသင်တို့ သင် တော်သည်ဟု ယူဆကြလျှင် အဗုလ်အာဆ်အား ၎င်း၏ပစ္စည်းများကို ပြန်လည်ပေးလိုက်ကြပါ ဟု မေတ္တာရပ်ခံတော်မူသောအခါ ယခင်နည်းတူပင် စစ်သည်တော်များသည် အဗုလ်အာဆ် အား ၎င်းပစ္စည်းများကို တခုမကျန် ပြန်လည်ပေးအပ်လိုက်ကြလေသည်။

အဗုလ်အာဆ်သည် ယခုကဲ့သို့ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မှတ်စိလင်မ်တို့၏ သနားကြင်နာမှုကို ခံခဲ့ ရသည့်အခါ စိတ်တွင် အဓွလှယ်မရှိအချစ်ခါတ်သည် စွဲ၍လာခဲ့လေသည်။ အဗုလ်အာဆ်သည်

မကွာမြဲသို့ပြန်လာခဲ့ပြီးလျှင် မိမိနှင့်အရောင်းအဝယ်တွင် ဖက်စပ်ပါဝင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးတို့အား စာရင်းအင်းများကို ဦးစွာပဌမ ရှင်းလင်းပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် ကြည်ဖြူစွာဖြင့် အစွဲလွယ်သောသနာသို့ ကူးပြောင်းလိုက်ပြီးလျှင် အဗုလ်အာဆွ်က “ကျွန်ုပ်သည် ယခုကဲ့သို့ပြန်လာပြီး စာရင်းအင်းများရှင်းပေးခြင်းမှ အသက်တို့ကို အဗုလ်အာဆွ်သည် ငါတို့၏ကြေးငွေများကိုစားသုံးပြီး အကြေးအတောင်းခံရမည်စိုးသည့်အတွက် မှတ်စိလင်မိဖြစ်သွားသည်” ဟု မပြောဆိုနိုင်ကြရန်ပင်ဖြစ်သည်ဟုထုတ်ဖော် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဗဒ်ရ်စစ်ပွဲသတင်း မကွာသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ အိမ်တိုင်းတွင် ငိုကြွေးကြလေတော့သည်။ ဆိုရာတွင် မခံချင်လိုသောစိတ်၊ တုံ့ပြန်လိုသောစိတ်ဖြင့် ကိုရိုက်ရှုံ့မျိုးနွယ်ဝင်များက မည်သူတဦးတယောက်မျှ မငိုကြွေးရဟု ကြေညာထားလေသည်။ ဤစစ်ပွဲတွင် အတိတ်ဝါဒီ၏ သားယောက်ျားသုံးယောက်လုံး ကျဆုံးသွားခဲ့ကြ၏။ ဘခင်ဖြစ်သူ အတိတ်ဝါဒီသည် ယင်းကဲ့သို့ သားသုံးယောက်လုံးကျဆုံးသွားခဲ့ရသည့်အတွက် အသည်းနှလုံးတိုင်းမှပင် လိုက်၍လိုက်၍ငိုချင်ခဲ့၏။ သို့တစေလည်း မိမိ၏အမျိုးဂုဏ် ထိခိုက်မည်ကို စိုးရိမ်သည့်အတွက် ငိုချင်ပါလျက် မငိုဘဲ မျှီသိပ်၍နေခဲ့၏။ တနေ့သော် အကြောင်းအားလျော်စွာ အိမ်တအိမ်မှငိုသံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ကိုရိုက်ရှုံ့က ငိုခွင့်ပြုသည့်အထင်နှင့် မိမိ၏တပည့်အား “သွားကြည့်စမ်း၊ မည်သူငိုသနည်း၊ ငိုခွင့်ရပြီလော၊ ကျွန်ုပ်စိတ်တွင် မီးလောင်နေသည်။ စိတ်ရှိသရွေ့ ငိုကြွေးလိုက်ရပါလျှင် စိတ်နှလုံး တည်ငြိမ်သွားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်” ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ တပည့်ဖြစ်သူသည် ဆရာ၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း သွား၍ကြည့်ပြီး အမျိုးသမီးတဦး ကုလားအုင် ပျောက်သွားသည့်အတွက် ငိုနေကြောင်းပြောပြသောအခါ အတိတ်ဝါဒီသည် ရုတ်တရက်ချက်ချင်း အောက်ပါလင်္ကာကို သီကုံး၍ဆိုလိုက်လေသည်။

تبكي ان يضل لها بعير	ويستعها من النور السهور
ولا تبكي على بكر ولكن	على بد رتقا صرت الجودود
فبكي ان بكيت على عقي	وبكى حارثاً اسد الاسود

အဓိပ္ပါယ်

ကုလားအုင်ပျောက်သည့်အတွက် အသင်မ ငိုနေသစေဘဲ (ထို့အတွက်) မအိပ်နိုင် ဖြစ်နေသလော၊ အသင်မသည် ကုလားအုင်ပျောက်ဆုံးသည့် အတွက်တော့ မငိုပါနှင့်၊ ဗဒ်ရ်စစ်မြေပြင် အတွက်သာ ငိုပါ။ ထိုစစ်မြေပြင်၌ ကံသည် ချိုတဲခဲ့ပေသည်။ အကယ်၍ အသင်မ ငိုချင်လျှင် အကိလ်အတွက် ငိုပါ၊ ပြီးနောက် ဟာရစ်ဆ်အတွက်ငိုပါ။ ၎င်းတို့သည် ကျားတို့၏ ကျားများ ဖြစ်ကြသည်။

အိုမိုင်ရ် အစ်ဗ်နီဝတ်စ်သည် ကိုရိုက်ရှုံ့မျိုးနွယ်တွင် အစွဲလွယ်၏ ပြင်းထန်သော ရန်သူတယောက်ဖြစ်သည်။ ထိုသူနှင့် ဆွာဖ်ဝါန် အစ်ဗ်နီအိုမိုင်ယဟ်သည် “ဟစ်ဂျီရ်” တွင်ထိုင်၍ ဗဒ်ရ်စစ်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား အကြောင်းပြုပြီး ငိုကြွေးလျက်ရှိကြသည်။ ထိုအခါ ဆွာဖ်ဝါန်က “အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား ထိုင်တည်၍ပြောမည်၊ ယခု အသက်ရှင်နေရသည့်

အတွက်အရသာမရှိတော့ပါ” ဟုပြောလိုက်ရာ အိုမိုင်ရ်က အသင်ပြောသည့်စကားမှန်သည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ကြွေးမြည်မရှိလျှင်၊ သားသမီးမရှိလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစီးအနင်းကို စီးနင်းပြီး မဒီနာသို့သွား၍ မိုးဟမ္မဒ်ကို သတ်ဖြတ်မည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်သားလည်း မဒီနာသို့ သုံးပန်းအဖြစ် အကျဉ်းချထားခြင်းခံနေရသည်” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ဆာဖ်ဝါန်က “အသင် ကြွေးမြည်အတွက်လည်း မပူနှင်း၊ သားသမီးအတွက်လည်းမပူနှင်း၊ ကျွန်ုပ်လုံးဝတာဝန်ယူသည်” ဟု ပြော၏။ ယင်းသို့ဆွာဖ်ဝါန်က တာဝန်ယူလိုက်သည့်အခါ အိုမိုင်ရ်သည် အိမ်ပြန်လာပြီး ခါးလွယ်တွင် အဆိပ်ထည့်လေသည်။ ထို့နောက် မဒီနာသို့ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီး အမရ်သခင်သည် အိုမိုင်ရ်ကိုတွေ့မြင်သောအခါ အိုမိုင်ရ်၏အကြံအစည်ကို ရိပ်စားမိသဖြင့် အိုမိုင်ရ်၏အမည်ပေးကို ဖမ်းညှစ်ပြီး တမန်တော်မြတ်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်က “အို...အမရ်၊ လွတ်လိုက်၊ အို...အိုမိုင်ရ် ရွှေသိုတိုး” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်၏။ ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်က “အသင်မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့်လာခဲ့သနည်း” ဟု မေးမြန်းတော်မူရာ အိုမိုင်ရ်က ကျွန်တော်သည် မိမိ၏သားကို လွတ်မြောက်စေရန် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖြေကြားလေသည်။ တမန်တော်မြတ်က သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ခါးလွယ်ထားသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူရာ အိုမိုင်ရ်က ဗဒ်ရစ်စမြေပြင်၌ ခါးလွယ်များသည် မည်သည့်ကိစ္စတွင် အသုံးဝင်ခဲ့ပါသနည်းဟုဖြေကြား၏။ တမန်တော်မြတ်က အဘယ်ကြောင့် အသုံးမဝင်ခဲ့သနည်းဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်၏။ တမန်တော်မြတ်က အသင်နှင့် ဆွာဖ်ဝါန်သည် ဟစ်ဂျ်ရ်တွင်ထိုင်၍ ငါ့ကိုလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့ကြသည်မဟုတ်သလော ဟုမေးတော်မူလိုက်ရာ အိုမိုင်ရ်သည် ဤစကားကိုကြားပြီး တွေ့ဝေငေးမှိုင်သွားခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် အိုမိုင်ရ်သည် မိမိ၏စိတ်ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်တော့ဘဲ (အို...တမန်တော်မြတ်) မိုးဟမ္မဒ်၊ အသင်သည် မုချအလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ တမန်တော်တပါးဖြစ်ပါသည်ဟု ဝန်ခံထုတ်ဖော်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။ ဤသို့အားဖြင့် တမန်တော်မြတ်အား လုပ်ကြံရန်လာခဲ့သော အိုမိုင်ရ်သည် တမန်တော်မြတ်အား သတ်မည့်အစား မိမိ၏စိတ်မှိုက်ကိုသတ်ကာ အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သွားခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်လုပ်ကြံခြင်းခံရသည့်သတင်းကို နားစွင့်နေခဲ့ကြသော ကိုရိုက်ရှ်မျိုးနွယ်ဝင်များသည်လည်း တမန်တော်မြတ် လုပ်ကြံခြင်းခံရမည့်အစား အိုမိုင်ရ် မွတ်စ်လင်မ် ဖြစ်သွားလေပြီဟူသောသတင်းကိုသာ ကြားလိုက်ကြရလေသည်။

အိုမိုင်ရ်သည် မွတ်စ်လင်မ်ဖြစ်၍ ရဲဝံ့စွာဖြင့် မက္ကာမြို့သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မက္ကာမြို့တမြို့လုံးသည် မွတ်စ်လင်မ်ဆိုလျှင် ဝါးစားချင်သည့် အချိန်ပင်ဖြစ်၏။ အိုမိုင်ရ်သည် တချိန်က အစ္စလာမ်၏မိတ်ဆွေများကို အကြီးအကျယ် မုန်းတီးခဲ့သည်နှင့် အမျှ ယခုသော် အစ္စလာမ်၏ ရန်သူများကို ထိုအတိုင်းအတာနှင့်အမျှပင် မုန်းတီးလျက်ရှိချေပြီ။ အိုမိုင်ရ်သည် မက္ကာသို့ ရောက်ရှိလာပြီး မက္ကာမြို့သူမြို့သားတို့အား အစ္စလာမ်သာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ကြရန်ပင် ဘိတ်ခေါ်ခဲ့လေသည်။ မြောက်မြားစွာသူတို့အား အစ္စလာမ်၏သာသနာ၏ အဆုံးအမများကိုဟောကြား၍ မွတ်စ်လင်မ် ဖြစ်အောင်ပင် ကြိုးပမ်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ (a)

(a) ကြည့်-တာရီခ်တူဗရီ၊ ၈-၁၃၅၄။

ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်တင် ဗဒိရ်စပ်ပွဲအကြောင်း။

ဤစပ်ပွဲသည် အခြားစပ်ပွဲများနှင့် ထူးခြား၏။ ထူးခြားသော အကြောင်းရပ်များအနက် အကြောင်းတရပ်မှာ အလွှာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ဤစပ်ပွဲ၏အကြောင်းကို ကုန်အာန်ကျမ်း မြတ်တင် အကျယ်တဝင့် မိန့်ကြားထားတော်မူသည်။ ထို့ပြင်တဝ ဗဒိရ်စပ်ပွဲတွင် အလွှာဟ် အသျှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်များကို အသေးစိတ် ဖော်ပြတော်မူရန်အတွက်၎င်း၊ ဗဒိရ်စပ်ပွဲနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချို့ ပြဿနာရပ်များကို ရှင်းလင်းတော်မူရန် အတွက်၎င်း၊ ကုန်အာန်ကျမ်း၊ ကဏ္ဍစဉ် (၇) ဖြစ်သည့် “စုရဟ်အာန်ဖါလ်” ကို အထူးတလည်ထုတ်ပြန် ချမှတ်ထားတော်မူသည်။ ဗဒိရ်စပ်ပွဲ၏ ပြစ်ရပ်မှန်ကို သိရှိနိုင်ရန် အတွက် မိုးအောက်မြေပြင် ကမ္ဘာ့ ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်သက် မှန်ကန်သော အကိုးအကားသည်ကား အလျင်းမရှိပေ။

၆

၈

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اذْهَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ قَالُوا لَا تَزِرُ كِفْلَنَا وَلَا تَحْمِلْ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ۝

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَأَنَّ كَافِرِيكَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِخْدَى الثَّقَاتِينَ أَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُخَيِّطَ الْحَقَّ يَخْلُتِيهِ وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝

لِيُخَيِّطَ الْحَقَّ وَيَبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْلَا الَّذِي جُمِعُوا ۝
إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ

بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ۝

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُفْرًا بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيُرِيظَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝

အကြင်သူတို့သည်လျှင် “မုခ်မင်န့်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူ (အစစ်အမှန်) များ ဖြစ်ကြကုန်၏။ (၎င်းတို့ရှေ့ဝယ်) အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား အောက် မေ့တသ သတ်ရခဲလျှင်၊ ၎င်းတို့၏ စိတ်နှလုံးများသည် ထိတ်လန့်သွားကြကုန် ၏။ ထို့ပြင်အကယ်၍ ၎င်းတို့ရှေ့၌ ထိုအသျှင်မြတ်၏ မုက္ခပါဌ်တော်များကို ရွတ် ဘတ်သဇ္ဈာယ်ခဲ့ပါလျှင် ထိုမုက္ခပါဌ် တော်များသည် ၎င်းတို့၏ “အီမာန်” သက်ဝင်ယုံကြည်မှု တိုးတက်ပွားများ ခိုင်မြဲစေ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် (မိမိတို့၏ ကိစ္စအဝဝ၌) မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမေးမြူတော်မူသော အသျှင် မြတ်အပေါ် သာလျှင် ယုံကြည်စိတ်ချလွှဲအပ်ကြကုန်၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၂) ။

အကြင်သူတို့သည် “ဆူလာတ်” ဝတ်ပြုခြင်းကို အမြဲမပြတ်ဆောက်တည်ကြ ကုန်၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့အား ငါအသျှင်မြတ် ခြီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူသည် များအနက်မှ (လူဒါန်း) သုံးစွဲကြကုန်၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၃) ။

ဤသူများသည်ပင် “မုခ်မင်န့်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူ အစစ်အမှန်များ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ၎င်းတို့အသို့ ၎င်းတို့အား ဖန်ဆင်းမေးမြူတော်မူသော အသျှင် မြတ် အထံတော်၌ (မြင့်မြတ်လှသော) အဆင့်အတန်း များသည်၎င်း၊ အပြစ် များမှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်သည်၎င်း၊ မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသော (ရက်စရာ စွာ ခြီးမြှင့်တော်မူသော ဂုဏ်ရှိသော) ချီးကျူးတော်သည်၎င်း ရှိ၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၄) ။

အသင့်ကို အသင့်အား ဖန်ဆင်း မေးမြူတော်မူသော အသျှင်မြတ်သည် မှန်ကန်စွာ ထွက်စေတော်မူသကဲ့သို့ပင်၊ စင်စစ်သော်ကား (ထိုအချိန်ကလည်း “မုခ်မင်န့်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အနက်မှလူတစုသည် (ယင်းသို့ထွက်ကြရ သည်ကို) မနှစ်သက်ခဲ့ကြချေ။

ကုရ်အာန် (ဂး ၅) ။

၎င်းတို့သည် မှန်ကန်သော အကြောင်းတရားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထိုမှန်ကန် သောအကြောင်းတရားသည် ထင်ရှားခဲ့ပြီး နောက်သော်မှပင် ၎င်းတို့သည် သေရာသို့ မောင်းနှင်ခြင်းခံကြရ၍ (မရဏသေခြင်းတရားကို မျက်ဝါး ထင် ထင်) မြင်နေကြရဘိသကဲ့သို့ပင် အသင်နှင့်အခြေအတင်ပြောဆိုခဲ့ကြ၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၆) ။

၎င်းပြင် (ပြန်လည်၍သတိရကြလေကုန်) ၊ အကြင်အခါဝယ်၊ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား အုပ်စုနှစ်စုအနက် တစုနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုအစု သည် အသင်တို့၏ လက်တွင်းသို့ ကျရောက်လိမ့်မည်ဟု ကတိပြုတော်မူခဲ့၏။ သို့ရာတွင်အသင်တို့မူကား ဆူးငြောင့် (ဝါ) လက်နှက်မပါသော အုပ်စုသည် သာလျှင် မိမိတို့လက်တွင်းသို့ကျရောက်ရန် မြှော်ခေါ်တောင်းတလျက်ရှိကြ၏။

အမှန်မှာ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အမှန်တရားကို မိမိ အမိန့်တော်များဖြင့် ထင်ရှားတော်မူစေရန်၎င်း၊ ကာဖစ်ရ် သွေဖည် ငြင်းပယ်သောသူတို့၏ အခြေအမြစ်ကို (လုံးဝ) ဖြတ်တောက်ပစ်တော်မူရန်၎င်း ရည်စူးတော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈: ၇) ။

(သို့ရည်စူးတော်မူခြင်းကား) အပြစ်ရှိသူတို့သည် မနှစ်သက် ကြသော်လည်း အမှန်သည် အမှန်ပင် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန်နှင့် အမှားသည် အမှားပင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန်ဖြစ်ပေ၏။

ကုရ်အာန် (၈: ၈) ။

(ပြန်လည်သတိရကြလေကုန်၏) အကြင်အခါဝယ်၊ အသင်တို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အသျှင်မြတ်အထံတော်တွင် ကူညီတော်မူရန် လျှောက်ထားပန်ကြားလျက် ရှိကြ၏။ ၎င်းနောက်ထိုအသျှင်မြတ်သည် အသင်တို့၏ပန်ကြားချက်ကို (လက်ခံတော်မူ၍) “ကေနစ်စင်စင်အသျှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား တပါးပြီး တပါး စိတ်နှိုး၍ လာကြမည် ဖြစ်သော ကောင်းကင်တမန် တထောင်ဖြင့် ကူညီစောင့်မတော်မူမည်” ဟု ပြန်ကြားတော်မူခဲ့၏။

ကုရ်အာန် (၈: ၉) ။

၎င်းပြင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ထို (ကဲ့သို့ ကောင်းကင်တမန်များကို စေလွှတ်တော်မူ၍ ကူညီတော်မူမည်ဟု) ကတိပေးတော်မူခြင်းကို အသင်တို့အဘို့ ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရာသတင်းအဖြစ်၎င်း၊ အသင်တို့၏စိတ်နှလုံးများသည် ထိုသတင်းကို (ကြားသိရခြင်းအားဖြင့်) နှစ်သိမ့်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ပြုတော် မူခဲ့ခြင်းသာဖြစ်၏။ အမှန်သော်ကား အောင်မြင်မှုသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အထံတော်မှသာလျှင်ဖြစ်၏။ ကေန်မလ္လဲ့ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် တန်ခိုး အာနဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအသျှင်၊ ဥာဏ်အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအသျှင်မြတ်ပင်ဖြစ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈: ၁၀) ။

(ပြန်လည်၍ သတိရရှိကြလေကုန်) ။ အကြင်အခါဝယ် ထိုအသျှင်မြတ်သည် မိမိအထံတော်မှ အသင်တို့အပေါ်၌ အမောအပန်းပြေစေခြင်းငှါ ငိုက်မျှည်းခြင်းကိုလွှမ်းမိုးစေတော်မူခဲ့၏။ ၎င်းပြင်အသင်တို့ အပေါ်ဝယ် မိုးကောင်းကင်မှ (မိုး) ရေကို ထို (မိုး) ရေဖြင့် အသင်တို့အားသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေတော်မူရန်၎င်း၊ အသင်တို့ (၏ စိတ်နှလုံးတို့) မှ ရှိုင်တွာန်၏ အကြံပေးချက်ကို ပပျောက်စေတော်မူရန်၎င်း၊ အသင်တို့၏စိတ်နှလုံးများကို ကြံ့ခိုင်စေတော်မူရန်၎င်း၊ (အသင်တို့၏) ခြေများကိုခိုင်မြဲစေတော်မူရန်၎င်း ရွာသွန်းစေတော်မူခဲ့၏။

ကုရ်အာန် (၈: ၁၁) ။

إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
آمَنُوا سَالِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَاصْبِرُوا
فَوْقَ الْأَعْيَاقِ وَاصْبِرُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

ذِكْرُكُمْ فَذُوقُوا وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابُ النَّارِ
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا
فَلَا تُؤَلُّوهُمْ الْإِدْبَارَ ۝

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّقًا أَوْ
مُتَحِيزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝

فَلَمْ تَقْنَلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ
رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

ذِكْرُكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ۝
إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَ كُرُّ الْفَتْحِ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَمَا
خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعْدًا وَلَنْ نَقْبَلَ عَنْكُمُ فِتْنَكُمُ
فِي شَيْءٍ وَلَوْ كُثِّرَتْ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

(ပြန်လည်၍ သတိရရှိကြကုန်) အကြင်အခါဝယ် အသင်အား ဖန်ဆင်းမေးမြှောက်မှုသောအသျှင်မြတ်သည် ကောင်းကင်တမန်များထံ(၍သို့) “ဝဟီ” အမိန့်တော်ချမှတ်တော်မူ၏။ “ငါအသျှင်မြတ်သည် ‘ကေန် စင်စစ် အသင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် ‘မုအ်မင်နီ’ သက်ဝင် ယုံကြည်သူတို့အား (ကြံ့ခိုင်စွာ) ရပ်တည်စေကြကုန်၊ မကြာမီငါအသျှင်မြတ်သည် ‘ကာဖစ်ရ်’ မယုံကြည် သွေဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့၏စိတ်နှလုံးများ၌ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ထည့်သွင်းတော်မူအံ့။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် လည်ဂုတ်များကိုခုတ်ဖြတ်ကြကုန်။ ထိုနည်းတူစွာ အသင်တို့သည် ၎င်းတို့၏ လက်ချောင်းများကို တခုစီဖြတ်တောက်ကြကုန်။”

ကုရ်အာန် (၈:၁၂)

ဤ (အမိန့်တော်) မှာ ယင်း (မုရှ်ရစ်က်) များသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်နှင့် ထိုအသျှင်မြတ်၏ ရစူလ်တမန်တော်အား ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသောကြောင့် (ချမှတ်တော်မူသောအမိန့်တော်) ဖြစ်၏။ စင်စစ်သော်ကား မည်သူမဆို အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်အား၎င်း၊ ထိုအသျှင်မြတ်၏ ရစူလ်တမန်တော်အား၎င်း ဆန့်ကျင်ခဲ့မှု၊ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် မုချပြင်းထန်စွာ ပြစ်ဒဏ်စီရင်တော်မူသောအသျှင် ဖြစ်တော်မူသည်။

ကုရ်အာန် (၈:၁၃)။

သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် (ပြစ်ဒဏ်) ကို မြည်းစမ်းကြကုန်။ ၎င်းပြင် “ကာဖစ်ရ်” မယုံကြည် သွေဖည်ငြင်းပယ်သောသူများ ခံစားရန်အတွက် ငရဲပြစ်ဒဏ်သည် အသင့်ရှိ၏။

ကုရ်အာန် (၈:၁၄)။

အို.... “မုအ်မင်နီ” သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၊ အသင်တို့သည် “ကာဖစ်ရ်” မယုံကြည် သွေဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့အား စစ်မြေပြင်၌ တွေ့ဆုံကြသောအခါ၊ ၎င်းတို့အား ကျောခိုင်း၍ မပြေးကြကုန်လင့်။

ကုရ်အာန် (၈:၁၅)။

အကြင်သူသည် ထိုနေ့တွင် စစ်ပရိယာယ်ဆင်ခြင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် (မိမိတို့၏) တပ်ခွဲတခုခုထံ (သွားရောက်) ပူးပေါင်းနေရာယူခြင်းကိုစွမူတပါး ယင်း မုရှ်ရစ်က်တို့အား ကျောခိုင်း၍သွားခဲ့မှု၊ ထိုသူသည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမျက်တော်စူးရှခြင်းခံရအံ့၊ ၎င်းပြင် ဂျဟန္နမ်သို့လားရအံ့၊ ထိုဂျဟန္နမ် ငရဲဘုံသည် အလွန်ဆိုးရွားသော ပြန်လည်ထုစားခန်းပင်ဖြစ်၏။

ကုရ်အာန် (၈:၁၆)။

အသင်တို့သည် ထိုမုရှ်ရစ်က်တို့အား သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်မဟုတ်၊ အမှန်မှာ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည်ပင် ထိုသူတို့အား သတ်ဖြတ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုနည်း

တူစွာ (အို...နဗီတမန်တော်) အသင်သည် (ရင်းတို့အား) သဲများဖြင့် ပက်
ခဲ့စဉ်ကလည်း အသင်ပက်ခဲ့သည်မဟုတ်၊ အမှန်မှာ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည်
ပင် ပက်တော်မူခဲ့၏။ (ယင်းသို့ပြုတော်မူခြင်းမှာ “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်
သူတို့အား မိမိအထံတော်မှ ကောင်းမှုနှုတ် စမ်းသပ်တော်မူရန်ပင် ဖြစ်၏။
အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် ကေန်မလ္လံ အကြွင်းမဲ့ကြားတော်မူသောအသျှင်၊
အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသောအသျှင်မြတ်ပင်ဖြစ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈:၁၇)

ဤသည် ပြီးခဲ့သော ကိစ္စပင်ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်
သည် မုချ “ကာဖစ်ရ်” မယုံမကြည် သွေးဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့၏ ကြံစည်မှု
ကိုလည်း နှုတ်ဖျက် (ပျက်စီး) စေတော်မူအံ့။

ကုရ်အာန် (၈:၁၈) ။

(အို...ကာဖစ်ရ် အပေါင်းတို့) အသင်တို့သည် အကယ်၍ အဆုန်း
အဖြတ်ကို ရလိုကြပါမူ၊ အဆုန်းအဖြတ်သည် အသင်တို့ရှေ့ဝယ် အသင်ရောက်
ရှိနေချေပြီ။ သို့ရာတွင် အသင်တို့သည် အကယ်၍ (ယခုကပင်) ရပ်စဲကြပါ
လျှင်၊ သို့ရပ်စဲခြင်းသည် အသင်တို့အဘို့ အကောင်းဆုံးပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
အကယ်၍ အသင်တို့သည် ပြန်လည်လျှင် ငါအသျှင်မြတ်သည်လည်း ပြန်လည်
တော်မူအံ့။ ထိုအခါ အသင်တို့၏ အုပ်စုသည် မည်မျှပင် များပြားသော်
လည်း အသင်တို့အဘို့ အလျှင်းအသုံးဝင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ အလ္လာဟ်အသျှင်
မြတ်သည် ကေန်မလ္လံ “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့နှင့်အတူ ရှိတော်
မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈:၁၉) ။

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنْ يَلَهُ خُمُسُهُ
وَاللَّسُّوْلُ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ
وَأَنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ أَمْنُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَرْزَلْنَا
عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّفَقُّعِ الْجَمْعُ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٥

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ
وَالرُّكْبُ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي
الْبَيْعِ وَلَكِنْ لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ
مِنْ هَٰلِكَ عَنِ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مِنْ حَىٰ عَنِ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ
اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ٥

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَسْرَكَهُمْ
كَثِيرًا لَفُشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٥

وَإِذْ يُرِيكُهُمْ إِذْ تُتْفَتِحُ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ
يُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
هُوَ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورُ ٥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٥

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرِسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَعُشِلْتُمْ وَتَلَّكُمْ
وَيُحْكَمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ٥

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَ
رِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَصْنَعُونَ خَبِيرٌ ٥

၎င်းပြင်(အို....သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့)အကယ်၍အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ကို၎င်း၊ ငါအသျှင်မြတ်သည် မိမိအစေတော် (မူဟမ္မဒ် သခင်)၏အပေါ်သို့ (သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့နှင့် မယုံမကြည်သူပွဲသည်) ငြင်း ပယ်သောသူတို့အား) ခွဲခြားသိသာစေသောနေ့တွင် (ဝါ) အုပ်စုတစ်စုနှင့်တစ်စု ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံကြသောနေ့တွင် ချပေးသနားတော်မူသည့် (သက်သေသာဓက များ) ကို၎င်း ယုံကြည်ကြပါလျှင်၊ (စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရာတွင်) အသင်တို့သည် တစုံတရာလက်ရ ပစ္စည်းကို ရရှိခဲ့ကြပါမူ၊ ထိုပစ္စည်းအနက် ငါးပုံတပုံကို အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်နှင့် ရစူလ် တမန်တော်သည်၎င်း၊ (ရစူလ် တမန်တော်မြတ်၏ ဆွေရင်းသားရင်းတို့သည်၎င်း၊ ဘမဲ့ကလေး သူငယ်များ သည်၎င်း၊ သူဆင်းရဲများသည်၎င်း၊ ခရီးသည်များသည်၎င်း ပိုင်ဆိုင်ကြသည် ကို သိထားကြကုန်၊ မလွဲကေနီ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် အလုံးစုံတို့ကို စွမ်းဆောင်နိုင်တော်မူသော အသျှင်မြတ်ပင်ဖြစ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈:၄၁)။

ထို (အုပ်စုတစ်စုနှင့်တစ်စု ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံကြသော) အချိန်အခါတွင် အသင် တို့သည်(စစ်မြေပြင်၏) အနီးဘက်၌ရှိခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ယင်းကာလစဉ်တို့မှာ အဝေး ဘက်၌ ရှိခဲ့ကြ၏။ ကုန်သည်စုမှာ အသင်တို့၏ အောက်ဖက်တွင် ရှိခဲ့ကြ၏။ အကယ်၍သာ အသင်တို့နှင့် (ထိုသူတို့) သည် အချင်းချင်း(တဖက် နှင့်တဖက်) ချိန်းချက်ကြပါလျှင်၊ မုချကေနီအသင်တို့သည် ထိုချိန်းချက်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကွဲလွဲကြပေမည်။ သို့ရာတွင်မူကား၊ အလ္လာဟ်အသျှင် မြတ်သည် ပြုလိုတော်မူလိုသည့်ကိစ္စတရပ်ကို ပြီးမြောက်စေတော်မူရန် (ဝါ) သေကြေ ပျက်စီးမည့်သူသည် သက်သေ လက္ခဏာအထင်အရှား တွေ့မြင် ပြီးနောက် သေကြေပျက်စီးရန်၎င်း၊ အသက်ထင်ရှားရှိနေမည့်သူသည်လည်း သက်သေ လက္ခဏာအထင်အရှားတွေ့မြင်ပြီးနောက် အသက်ထင်ရှားရှိရန်၎င်း၊ (ထို အုပ်စုနှစ်စုကို ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံစေတော်မူခြင်းပင်) ဖြစ်ချေသည်။ ကေနီမုချ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အကြွင်းမဲ့ ကြားတော်မူသောအသျှင်၊ အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူသောအသျှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈: ၄၂)။

၎င်းပြင် (အို....နဗီတမန်တော်-ပြန်လည်၍ အောက်မေ့သတိရပါလေ) ။အ ကြင် အခါဝယ်၊ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အသင့်အား အိပ်မက်တွင် ၎င်းတို့ ၏ (ဦးရေ)ကို အနည်းငယ်မျှသာ ပြသတော်မူခဲ့၏။ အကယ်၍သာ ထိုအသျှင် မြတ်သည် အသင့်အား ၎င်းတို့၏(ဦးရေ) ကို များပြားစွာ ပြသတော်မူခဲ့ပါ လျှင်၊ အသင်တို့သည်ကေနီမုချစိတ်ဓါတ်ကျဆုံးကြမည်။ ၎င်းပြင် ထိုကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချင်းချင်း အငြင်းပွားကြမည်။ သို့ရာတွင် အလ္လာဟ် အသျှင် မြတ်သည် (အသင်တို့အား စိတ်ဓါတ်ကျဆုံးခြင်း၊ အချင်းချင်း အငြင်းပွား ခြင်းမှ) ကယ်ဆယ်တော်မူခဲ့၏။ ကေနီစင်စစ် ထိုအသျှင်မြတ်သည် စိတ်နှလုံး

များတွင် ရှိသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့သိရှိတော်မူသော အသျှင်မြတ်သည်ပင် ဖြစ်
တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၄၃) ။

ထိုမှတပါး (ပြန်လည်၍ သတိရရှိ ကြလေကုန်)၊ အကြင်အခါ၌ ထိုအသျှင်
မြတ်သည် အသင်တို့ (ထိုသူတို့နှင့်ရင်ဆိုင်) တွေ့ဆုံကြစဉ် ၎င်းတို့၏ (ဦးရေ)
ကို အသင်တို့အမြင်တွင် လျော့၍ ပြသတော်မူခဲ့၏။ ထိုနည်းတူစွာ အသင်တို့
ကိုလည်း ၎င်းတို့၏အမြင်၌ လျော့၍ ပြသတော်မူခဲ့၏။ (သို့ပြုတော်မူခြင်းမှာ)
အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် ပြုလိုတော်မူသည့် ကိစ္စတရပ်ကို ပြီးမြောက်
စေတော်မူရန်ပင်ဖြစ်၏။ အမှန်စင်စစ် ကိစ္စအရပ်ရပ်တို့သည် အလ္လာဟ်အသျှင်
မြတ်အထံတော်သို့ပင် ပြန်လည်၍ ချောက်ရှိမည်သာဖြစ်၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၄၄) ။

အို... “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူ အပေါင်းတို့၊ အသင်တို့သည် အုပ်စု
တစုစုနှင့် (ရင်ဆိုင်) တွေ့ဆုံကြသောအခါ မြဲမြံကြံ့ခိုင်စွာ တည်ရှိကြကုန်။
၎င်းပြင်အသင်တို့သည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား များစွာအောက်မေ့ တသ
သတိရကြကုန်။ သို့မှသာလျှင် အသင်တို့သည် အောင်မြင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

ကုရ်အာန် (ဂး ၄၅) ။

ထိုမှတပါးအသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကို
၎င်း၊ ထိုအသျှင်မြတ်၏ ရစုလ်တမန်တော်၏ အမိန့်တော်များကို၎င်း၊ လိုက်
နာကြကုန်။ ထို့ပြင်အသင်တို့သည် အချင်းချင်း အငြင်းမပွား ကြကုန်လင့်၊
သို့ (အငြင်း) ပွားခဲ့ကြလျှင် အသင်တို့သည် စိတ်ဓါတ်လည်း ကျဆုံးကြ
ပေမည်။ အသင်တို့၏ လေ(ဝါ)အင်အားသည်လည်း ဆုတ်ယုတ်သွားပေမည်။
၎င်းပြင် အသင်တို့သည် သည်းခံကြလေကုန်။ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည်
သည်းခံသူတို့နှင့်အတူ မုချရှိတော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၄၆) ။

၎င်းပြင် (အို... “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့) အသင်တို့
သည် အကြင်သူများကဲ့သို့ မဖြစ်ကြကုန်လင့်၊ ထိုသူများသည်မိမိတို့အိမ်များမှ
ပလွား ဝါကြားလျက်၎င်း၊ လူတို့အား ပြစားလျက်၎င်း၊ ထွက်ခဲ့ကြ၏။
ထို့ပြင်၎င်းတို့သည် (သူတပါးတို့အား) အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ လမ်းတော်
မှ ပိတ်ပင်တားဆီးခဲ့ကြ၏။ အမှန်သော်ကား အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည်
၎င်းတို့ပြုမူသမျှတို့ကို ဝန်းဝိုင်းလျက်ရှိတော်မူ၏ (အကြွင်းမဲ့သိတော်မူ၏) ။

ကုရ်အာန် (ဂး ၄၇) ။

مَا كَانَ لِإِيَّتِي أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ كَذَٰلِكَ يَشْخَصُ فِي
 الْأَرْضِ تُبَيِّدُونَ عَرَصَ الدِّينِ ۖ وَاللَّهُ يُبَيِّدُ الْآخِذَ
 وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

فَكُلُوا مِنَّمَا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ
 إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ

مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
 وَإِنْ يُرِيدُوا إِخْيَاتَكَ فَقَدْ خَالُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ

فَأَمَّا مَن مِّنْهُمْ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

မည်သည့် နှစ်တစ်ခုမှတော့ မဆို ကမ္ဘာမြေပြင်ဝယ် (ကောင်းစွာ) သတ်
 ဖြတ်ခြင်းကို မပြုရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုနှစ် တစ်ခုတော်၌ သူပုန်း
 များသည် မရှိသင့်ပေ။ အသင်တို့သည် လောကီ ပစ္စည်းကို အလိုရှိကြ၏။
 သို့ရာတွင် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် (အသင်တို့အဘို့) နောင်တမလွန်
 အဝ၏ (စည်းစိမ်ရိပ်ငြိမ်)ကို လိုလားတော်မူ၏။ ဧကန်စင်စစ် အလ္လာဟ်
 အသျှင်မြတ်သည် တန်ခိုး အာနဘော်ဖြင့် လွှမ်းမိုးတော်မူသော အသျှင်၊
 ဉာဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အသျှင် ဖြစ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၆၇) ။

အကယ်၍သာ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် အထံတော်မှ ဥပဒေတရပ်သည်
 မူလကပင် မရှိခဲ့ပါမူ အသင်တို့ ယူငင်ခဲ့ကြသည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကြီးကျယ်
 ပြင်းထန်သော ပြစ်ဒဏ်သည် အသင်တို့၌ ဧကန်မလွဲ ကျရောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ကုရ်အာန် (ဂး ၆၈) ။

ယခုမူ အသင်တို့သည် မိမိတို့ယူငင်ခဲ့သည်များကို တရားဝင်သော၊ သန့်
 စင်သောပစ္စည်းများအဖြစ် စားသုံးကြကုန်။ ၎င်းမြင်အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်
 အသျှင်မြတ်ကိုသာ ကြောက်ရွံ့ကြကုန်။ ဧကန်စင်စစ် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်

သည် အလွန်တရာမျှ ခွင့်လွှတ်တော်မူသော အသျှင်၊ အလွန်တရာမျှ သနားကြင်နာညွှာတာ တော်မူသော အသျှင် ဖြစ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈:၆၉)။

အို-နဗီ တမန်တော်၊ အသင်သည် မိမိလက်တွင်းသို့ ရောက်ရှိ နေသော လက်ရှိသုံးပန်းများကို (ဤသို့) ပြောကြားလေ။ “အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အကယ်၍ အသင်တို့၏ စိတ်နှလုံးတွင် တစုံတရာကောင်းခြင်းကို သိရှိတော်မူပါလျှင် ထိုအသျှင်မြတ်သည် (ယခု) အသင်တို့ထံမှ ယူခဲ့ပြီးဖြစ်သော (လျှော်ကြေး) ပစ္စည်းများထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သော အရာကို အသင်တို့အား ခြီးမြှူပေးသနား တော်မူအံ့။ ၎င်းပြင် ထိုအသျှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား (အပြစ်များမှ) ချမ်းသာခွင့်လည်း ပေးလနားတော်မူအံ့။ စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် အလွန်တရာမျှ သနားကြင်နာ ညွှာတာ တော်မူသော အသျှင် ဖြစ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈:၇၀)။

သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် အကယ်၍ အသင့်အား သစ္စာဖောက်ရန် ရည်စူးကြပါလျှင် ကေန့်စင်စစ် ၎င်းတို့သည် ယခင်က အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ကိုပင် သစ္စာပေါက်ခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအသျှင်မြတ်သည် (အသင့်အား) ၎င်းတို့ကို ဖမ်းဆီး နိုင်စေတော် မူခဲ့၏။ အမှန်မှာ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူသောအသျှင်၊ ဉာဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံသောအသျှင် ဖြစ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန် (၈:၇၁)။

အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် ဤသည့် ကျေးဇူးတော်များကို “အို-ဟူဒ” စစ်ပွဲ အကြောင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ထပ်မံမိန့်ဆို တားတော်မူသည်။

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَفْلَهُۥ فَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿၈﴾

မူချ ကေန့် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်သည် ဗဒ်ရ် စစ်မြေပြင်၌ အသင်တို့အား ကူညီတော်မူခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် အသင်တို့သည် အားအင်နည်းလျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ရိုသေ ခန့်ညား ကြကုန်။ သို့မှသာလျှင် အသင်တို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို သိတတ်ကြပေမည်။

ကုရ်အာန် (၃:၁၂၂)။

ဤတွင် အလွှာဟ် အသျှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ဖြင့် “စီရတုန်နီဗီ” တမန်တော်မြတ်၏
အတ္ထုပ္ပတ္တိ “တမန်တော်မြတ်” ပဌမတွဲကို ဟစ်ဂျီရီသက္ကရာဇ် ၁၃၈၀-ခု၊ ဇူလိုင်လ (၁၈)
ရက်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၆၁-ခု၊ မေလ (၄) ရက်၊ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၂၃-ခု၊ ကဆုန်
လဆုတ် (၆) ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ပြန်ဆို ရေးသား ပြီးစီး ပါကြောင်း။

(ယာဇီ)